

അനുഭീപനീപാം

൧. ചിത്തസംഗഹഅനുഭീപനാ

അനന്തത്താണം നത്യാന, ലോകാലോകകരം ജിനം;
കരിസ്സാമി പരമത്വ-ഭീപനീയാ നുഭീപനിം.

[തത്വം, ലോകാലോകകരന്തി ദസസഹസ്തിലോകയാതൃയം
ചതുസ്സച്ചയമ്മദേസനാലോകകാരകം. പരമത്വഭീപനീതി ഏതമ അത്ഥോ ദുവിയോ
പധാനത്ഥോച പരിയായത്ഥോച. തത്വ പധാനത്ഥോ പരമത്ഥോനാമ,
പധാനത്ഥോതിച പദവാക്യാനം മുഖ്യത്ഥോ ഉജ്ജ്വലത്ഥോ. പരിയായത്ഥോപി
കോചി, യുത്തരൂപോ അത്ഥോ പരമത്ഥോ യേവ.
പരമത്വംഭീപേതിപകാസേതീതിപരമത്വഭീപനീ]. തംപര
മത്വഭീപനിംകരോന്തോആചരിയോ പഥമംതാവ ബുദ്ധസ്തുഭഗവതോ
പണാമംകരോതി “ഉദയായസ്സാ”തിആദിനാ.

തത്വ “ഉദയാ”തി ഉദയതോഉഗ്രമനതോ. “യസ്സാ”തി യസ്സ
സബ്ബത്തുബുദ്ധമഹാസൂരസ്സ. “ഏകസ്സാ”തി അദുതീയസ്സ, അസദി സസ്സവാ .
“സദ്ധമ്മരംസിജാലിനോ”തി ഏതമസദ്ധമ്മോതിസത്ഥുസാ സന്ധമ്മോവുച്ചതി.
തത്വച ചതുരാസീതിസഹസ്സയമ്മക്ഖന്ധസംഖാതോ
ദേസനാസദ്ധമ്മോഹ്യാധിപ്പേതോ. സദ്ധമ്മസംഖാതംരംസിജാലംഅസ്സ അത്ഥീതി
സദ്ധമ്മരംസിജാലീ. തസ്സസദ്ധമ്മരംസിജാലിനോ. “പബുജ്ജ്യിംസു”തി
വികസിംസു, ചതുസ്സച്ചത്താണവികാസംതത്താണസമ്ഫുല്ല്വം പാപുണിംസു.
“ജനമ്ബുജാ”തി ജനസംഖാതാഅമ്ബുജാ. തത്വജനാനാമ ഹ്യബോധനേയസത്താ
അധിപ്പേതാ, യേസബ്ബത്തുദേസനം സുത്വാ ചതുസ്സച്ച യമ്മം ബുജ്ജ്യിസ്സന്തി.
അമ്ബുജാതിപദുമാ. “ജാതിക്ഖേത്തേമഹാസരേതി” ജാതിക്ഖേത്ത സംഖാതേ
ജനമ്ബുജമഹാസരേ. തത്വ ജാതിക്ഖേത്തം നാമദസസഹസ്സ ചക്ഖവാളം, യം
ഏകം ബുദ്ധക്ഖേത്തന്തി വുച്ചതി. യത്വ ച മഹാബോധിസത്താനം
ബുദ്ധഭാവത്വായ പഥമമഹാഭിനീഹാരകാലാദീസു
ഏകപ്പഹാരേപഥവികമ്പനാദിനിപവത്തന്തി. യത്വചവസന്താദേവബ്രഹ്മാനോ
ബുദ്ധപരിസാഹോന്തി. ജാതിക്ഖേത്തേമഹാസരേയസ്സ ഏകസ്സ
സദ്ധമ്മരംസിജാലിനോ മഹാസൂരസ്സ ഉദയാ തസ്ഥിം ജാതിക്ഖേത്തേ മഹാസരേ
ജനമ്ബുജാപബുജ്ജ്യിംസുതിയോജനാ.

“തം മഹാസൂര”ന്തി സബ്ബത്തുബുദ്ധമഹാസൂരിയമണ്ഡലം. ജനമ്ബുജ
സന്താനേസുപവത്തം മഹന്തം മോഹതമംനുദതി അപനേതി, സദ്ധമ്മരംസിജാലം
വിസ്സജ്ജന്തോ അന്തരയാപേതീതി മഹാമോഹതമോനുദോ. തം
“മഹാമോഹതമോനുദം”.

ഏവം ബുദ്ധസ്സപണാമം കത്വാ അത്തനാ ഇച്ഛിതം പണാമപ്പയോജനം
പരിണാമേന്തോ “സഞ്ജാത”ന്തിആദിമാഹ. “സോമഹാസൂരോമയ്ഹം ഹദയേ
സഞ്ജാതം തമോഖന്ധം പന്തുദത”ന്തിയോജനാ. തത്വ “സഞ്ജാത”ന്തി
സുട്ഠുജാതം, അനമതഗ്ഗേസംസാരേ ദുഷ്ടഹം പവത്തന്തി അത്ഥോ. “തമോഖന്ധ”ന്തി

മഹാമോഹതമോവന്ധം. സബ്ബകിലേസതമോവന്ധം വാ. അന്തരായകരാണി
ഉപവിളകോപഘാതകകമ്മാനിപി തമോവന്ധേ സങ്ഗഹിതാനി ഏവ. തഥാ
രോഗാദയോ അന്തരായ യമ്മാപി
തമോജാതികാഘ്രവതമോതമപരായനോതിആദീസു. “പന്തുദത”ന്തി പന്തുദതു,
അപന്തേതു, അന്തരയാപേതു.

ഏവം സപ്പയോജനം പണാമം കത്വാ ഇദാനി സനിദാനം ഗന്ഥപ്പടിഞ്ഞം
കരോന്തോ “പോരാണകേഹി”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ നിദാനം നാമ ഗന്ഥപ്പടിഞ്ഞായ
ആസന്നകാരണം. കതയംപനതന്തി, സാരത്മാഭിമാനീനം
യാചനഞ്ചസങ്ഗഹസ്സവിപുലത്വതാ ച.

തത്ത്വ ദീഹി ഗാമാഹി സകാരണം യാചനം ദസ്സേതി. പുന ദീഹി ഗാമാഹി
സഉപമംവിപുലത്വതംദസ്സേതി. “തസ്മാ”തിആദിനാ ഗന്ഥപ്പകാര ഗന്ഥഗുണേഹി
സഹഗന്ഥപ്പടിഞ്ഞം ദസ്സേതി. തത്ത്വ ആദിഗാമായം “അഭിധമ്മത്വസങ്ഗഹേ
പോരാണകേഹി വിഞ്ഞൂഹി വണ്ണിതാ ബഹുവണ്ണനാ
ഇയലോകമ്ഹിദിസ്സന്തി”തി യോജനാ. “വണ്ണനാ”തി പോരാണടീകായോ വുച്ചന്തി.
ഏവഞ്ചസതി കസ്മാ അഭിനവം വണ്ണനം യാചന്തിതി. “യേ
സാരത്മാഭിമാനീനോ, തേ താഹിബഹുഹി പോരാണവണ്ണനാഹിതുട്ഠിം
നവിന്ദന്തി. തസ്മാ തം യാചന്തി”തിയോജനാ. ഏതേന അപ്പസാരത്മാ ഏവ
താപോരാണവണ്ണനായോതിപി ദീപേതിയേവ. തത്ത്വ “തുട്ഠി”ന്തി സന്തുട്ഠിം.
നവിന്ദന്തിനപടിലഭന്തി. “യേ”തിയേജനാ.

സാരത്ഥമേവ അഭിമാനേന്തി, വിസേസേന നന്ദന്തിസീലേനാതി
സാരത്മാഭിമാനീനോ. തേനവിന്ദന്തിതിപുരിമേനസമ്ബന്ധോ. പുന “തേ”തി താഹി
തുട്ഠിം അവിന്ദന്താ തേജനാ. “മ”ന്തി അത്താനം നിദിസതി. “സങ്ഗമ്മാ”തി
സമാഗന്താ. യസ്മാ പരമത്വസ്സദീപനം യാചന്തി, തസ്മാ ഇമിസ്സാടീകായ
“പരമത്വദീപനീ”തി നാമംപി സിദ്ധംഹോതി. “മഹണ്ണവേ”തി മഹാസമുദേ.
“രതനാനീ”തി സുവണ്ണരജതാദീനി രതനാനി. “ഉദ്ധരിത്വാ”തി ഉദ്ധം ആഹരിത്വാ.
“യമിച്ഛകംവീ”തിയമിച്ഛിതംപി. യത്തകം ഇച്ഛന്തി, തത്തകംവീതി അധിപ്പായോ.
“ദജ്ജേയ്യും”തി ദദേയ്യും. കാമം ദദന്തുതി അത്ഥോ. ഏയ്യാദിവചനാനം അനുമതി
അത്ഥേപവത്തനതോ. “നവത്തബ്ബാവഠാനതാ”തി മഹണ്ണവേരതനാനം
ഠാനതാഹാനിതാ നവത്തബ്ബാവ. കസ്മാ, അപരിമാണ രതനാധിട്ഠാനത്താ
മഹാസമുദസ്സ. യതോ സോ സാഗരോതി വുച്ചതി, സാനന്ധനരതനാനം
ഗേഹഗബ്ഭസദിസത്താസാഗരോതി ഹിസ്സ അത്ഥോ.

“തഥേവേത്ഥാ”തി ഏതസ്ഥിം അഭിധമ്മത്വ സങ്ഗഹേതഥേവ.
“വിപുലത്വാ”തി മഹന്താ അത്ഥാ. “രതന്തുപമാ”തി മഹണ്ണവേ രതനസദിസാ.
“സതക്ഖത്തുംപീ”തി അനേകസതവാറംപി. “വണ്ണേയ്യും”തി കാമംവണ്ണേന്തു.
“പരിയാദിനാ”തി പരിതോ അനവസേസതോ ആദിനാ ഗഹിതാ.
പരിക്ഖിണാതി വുത്തം ഹോതി. “നഹേസ്സരേ”തി നഹേസ്സന്തി നഭവിസ്സന്തി.
“തസ്മാ”തി യസ്മാച യാചന്തി, യസ്മാച പരിയാദിനാനഹേസ്സന്തി, തസ്മാ.
“താസുവണ്ണനാസു”തി താസു പോരാണടീകാസു. “വണ്ണന”ന്തി അഭിനവവണ്ണനം,
അഭിനവടീകംകരിസ്സന്തി സമ്ബന്ധോ. കീദിസംവണ്ണനം കരിസ്സന്തിതി ആഹ
“നാനാസാരത്ഥ സമ്പുണ്ണ”തിആദി. തത്ത്വ “ഉത്താനപദബ്ബഞ്ജന”ന്തി
ഉത്താനപദഞ്ച ഉത്താനവാക്യഞ്ച. “നാതിസങ്ഖേപവിത്ഥാര”ന്തി
നാതിസങ്ഖേപംനാതിവിത്ഥാരഞ്ച. മന്ദാ ബുദ്ധി യേസം തേ മന്ദബുദ്ധീനോ.

“മന്ദാ”തി മുദുകാ. “ബുദ്ധി”തി ഞാണം. മന്ദബുദ്ധിനോ സോതുജനേ പബോധേതി വികാസേതി, ഞാണ വികാസംപാപേതീതി മന്ദബുദ്ധിപ്പബോധനാ. “കരിസ്സ”തി കരിസ്സാമി. “ത”തി തംവണ്ണനം. “പരമത്ഥേസുപാടവത്ഥിനോസുണന്തു”തി യോജനാ. പടുനോഭാവോപാടവം. പടുനോതി ബൃത്തസ്സപണ്ഡിതസ്സ. പാടവേന അത്ഥോ യേസം തേ പാടവത്ഥിനോ. ഇതിസദ്ദോ പരിസമാപനജോതകോ. സോ ഹി ഗന്മാരബ്ഭവിയാനസ്സ ഇധപരിസമാപനം പരിനിട്ഠാനം ഞാപേതും ഗന്മാരബ്ഭവാക്യസ്സപരിയന്തേ യോജിതോ. അവയവ വാക്യാനം പിയാജീയതിയേവ. ഏസനയോസബ്ബത്ഥ.

ഗന്മാരബ്ഭഗാമാവണ്ണനാനിട്ഠിതാ.

൧. ഏവം ഗന്മാരബ്ഭവിയാനം കത്വാ ഇദാനി ആദിഗാമായ സമ്ബന്ധം ദസ്സേന്തോ “അഭിധമ്മത്ഥസങ്ഗഹ”തിആദിമാഹ. സമ്ബന്ധന്തി കാരണപ്ഫലസംയോഗം. തത്ഥ ഗാമാപവത്തനം കാരണം നാമ. പഞ്ചപിണ്ഡത്ഥ ദസ്സനം ഫലം നാമ. കാരണപ്ഫലസംയോഗോ സമ്ബന്ധോനാമ. “സപ്പയോജനേ”തി ഫലപ്പയോജനസഹിതേ. ഗന്മേന അഭിധാതബ്ബോ കഥേതബ്ബോതി ഗന്മാഭിധേയ്യോ. നിപതസ്സ കമ്മം നിപച്ചം. നിപച്ച കിരിയാ, നിപച്ചാകാരോ, നിപച്ചകാരസ്സകരണന്തി സമാസോ. “സാ”തി രതനത്തയവന്ദനാ. ദസ്സിതാതിസമ്ബന്ധോ. “അഭിഹിതാ”തി കഥിതാ. പകാസിതാതി വുത്തം ഹോതി. “പധാനത്ഥഭൂതാ”തി അധിപ്പേതത്ഥഭൂതാതി അധിപ്പായോ. ദുവിയോഹി അത്ഥോവചനത്ഥോ ച അഭിധാനത്ഥോച. തത്ഥ ഗച്ഛതീതി ഗതോ, പുരിസോതി വുത്തേഗച്ഛതി പദേന വുത്തോ യോകോചി ഗച്ഛന്തോ വചനത്ഥോനാമ. പുരിസോതി പദേനദസ്സിതോ പധാനത്ഥോ അധിപ്പേതത്ഥോ അഭിധേയ്യത്ഥോ നാമാതി. “അഭിധമ്മത്ഥാ”തി.

തത്ഥ വുത്താഭിധമ്മത്ഥാ, ചതുധാ പരമത്ഥതോ;
ചിത്തം ചേതസികം രൂപം, നിബ്ബാനമിതി സബ്ബമാ. തി

ഏവം വുത്താ അഭിധമ്മത്ഥാ. ഏവം വുത്തത്തായേവച തേചത്താരോ അഭിധമ്മത്ഥാ ഏവ ഇധപധാനത്ഥഭൂതാതി ച, - പധാനത്ഥാഏവ ഇധഗന്മാഭിധേയ്യ ഭാവേന അധിപ്പേതാതി ചവിത്തായതീതി അധിപ്പായോ.

കേചിപനവദേയ്യും, തേഅഭിധമ്മത്ഥാ സങ്ഗഹപ്പകരണം പത്താ വിസും സങ്ഗഹത്ഥാനാമഭവേയ്യും, നഅഭിധമ്മത്ഥാ നാമ. ഇധ ച സങ്ഗഹത്ഥാ ഏവ അഭിധേയ്യഭാവേന അധിപ്പേതാതി വുത്തം അഭിധേയ്യോ അഭിധമ്മത്ഥ സങ്ഗഹപ്പദേനാതി. വുച്ചതേ. തേഅഭിധമ്മത്ഥാ സങ്ഗഹപ്പകരണം പത്താപി അഭിധമ്മത്ഥാ ഏവനാമ ഹോന്തി, ന വിസും സങ്ഗഹത്ഥാനാമ. തത്ഥ വുത്താഭിധമ്മത്ഥാതിഹി വുത്തം, നതുവുത്തം തത്ഥ വുത്താസങ്ഗഹത്ഥാതി. ഏവഞ്ചസതി സങ്ഗഹിതഭാവമത്തം വിസിട്ഠം ഹോതി. തദേവ ഇധ അഭിധേയ്യോ നാമ സിയാതി വുത്തം “സങ്ഗഹിതഭാവോപി അഭിധേയ്യോ യേവാ”തിആദി. തത്ഥ “സങ്ഗഹിതഭാവോ”തിചിത്തസങ്ഗഹോ, ചേതസികസങ്ഗഹോതിആദിനാ സങ്ഗഹണകിരിയാ. സാ സങ്ഗഹിതേഹി ധമ്മേഹി അത്താ നഹോതി. തേസ്വേവധമ്മേസുസങ്ഗയ്ഹതീതി വുത്തം “സങ്ഗഹിതഭാവോപി അഭിധേയ്യോ യേവാ”തി. കിഞ്ചാപിതേഹി അത്താനഹോതി, തേ സ്വേവ സങ്ഗയ്ഹതി. സാപന ഗന്മസ്സപധാനത്ഥോ നഹോതി. ഇധ ച പധാനത്ഥോവ അധിപ്പേതോതി വുത്തം “തന്നസുന്ദര”തി.

കസ്മാ നസുന്ദരന്തി ആഹ “നഹിസോ”തിആദിം. ഏതമചഹിസദ്ദോ ഇമസ്സ വാക്യസ്സഹേതുവാക്യഭാവം ജോതേതി. ഏസനയോപരത്ഥപി. “ഇതോപട്ഠായ ചാ”തിആദി ഗന്ധ ഗരുഭോസവിവജ്ജനം. തത്ത്വ “ഇമസ്സസങ്ഗഹസ്സാ”തി ഇമസ്സഅഭിധമ്മത്ഥസങ്ഗഹസ്സ. “ഭുതീയാ”തിഭുതീയാടീകാ. “ഭേപീ”തി ഭേപീടീകായോ. “വിസുദ്ധിമഗ്ഗേമഹാടീകാ”തി ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേണ കതാപരമത്ഥമഞ്ജുസാനാമടീകാ. സാ ബ്രമ്മരട്ഠേ തിരിയപബ്ബതവാസിനാ മേരേണകതം ചുളടീകം ഉപാദായ മഹാടീകാതി പാകടാ. തംസന്ധായേതം വുത്തം.

ഗന്ധപ്പകാരോച പകാരവന്തേഹി ധമ്മേഹി സഹേവസിജ്ജ്ഞതി, വിനാ നസിജ്ജ്ഞതീതി അധിപ്പായേന “സോഅഭിധമ്മത്ഥപദേനാ”തി വുത്തം. കാമഞ്ച സോ തേഹി സഹേവസിജ്ജ്ഞതി, വിനാനസിജ്ജ്ഞതി. അഭിധമ്മത്ഥപദം പന സങ്ഗഹണകിരിയാപകാരം വദതീതി വുത്തം “തം നസുന്ദര”ന്തി. ഭുവിധം നാമം അന്യത്ഥനാമം രുളിനാമന്തി. തത്ത്വ, അത്ഥാനുഗതം നാമം അന്യത്ഥനാമം, യഥാ സുഖിതസ്സജനസ്സ സുഖോതിനാമം. അത്ഥരഹിതം ആരോപിതം നാമം രുളിനാമം, യഥാ ഭുക്ഖിതസ്സജനസ്സ സുഖോതി നാമം. ഇധ പന അന്യത്ഥനാ മന്തിദസ്സേതും “അത്ഥാനുഗതാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ “അത്ഥാനുഗതാ”തി സകത്ഥാനുഗതാ. സദുപ്പവത്തിനിമിത്താനുഗതാതി വുത്തം ഹോതി. “ഗന്ധസമഞ്താ”തി ഗന്ധസമ്മുതി. ഗന്ധസ്സനാമന്തി വുത്തം ഹോതി. സങ്ഗഹഗന്മോനാമ പാളിയംതത്ത്വ തത്ത്വ വിപ്പകിണ്ണേധമ്മേ ഏകത്ഥ സഭാഗരാസികരണവസേന പവത്തോ ഗന്മോ. തം ഉഗ്ഗണ്ഹന്തോ അപ്പകേന ഗന്മേനബഹുകേധമ്മേസുഖേനജാനാതി. “തദുഗ്ഗഹപരിപുച്ഛാദിവസേനാ”തി തസ്സഉഗ്ഗഹോച പരിപുച്ഛാചാതി ദന്ദോ. ആദിസദ്ദേന ധാരണാദിനി സങ്ഗണ്ഹാതി. തത്ത്വ പാഠസ്സവാചുഗ്ഗതകരണം ഉഗ്ഗഹോനാമ. ഉഗ്ഗഹി തസ്സപാഠസ്സ അത്ഥഗുഹണം പരിപുച്ഛാനാമ. “അനായാസതോ”തി നിദുക്ഖേന. “ലദ്ധഞ്ചംഫലാനുഫല”ന്തി സമ്ബന്ധോ. സരൂപതോ അവബുജ്ജ്ഞനം സരൂപാവബോധോ. ആദിസദ്ദേന ലക്ഖണാവബോധോ രസാവ ബോധോതിആദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം അന്തോ പരിയോസാനം യസ്സാതി അനുപാദാപരിനിബ്ബാനന്തം. തത്ത്വ “അനുപാദാപരിനിബ്ബാന”ന്തി തണ്ഹാദിട്ഠീഹി ഖണ്ഡേസു അനുപാദായപരിനിബ്ബാനം. അനുപാദിസേസ പരിനിബ്ബാനന്തി വുത്തം ഹോതി. “ഫലാനുഫല”ന്തി ഫലഞ്ചേവ അനുഫലഞ്ച. തത്ത്വ “ഫല”ന്തി മൂലപ്ഫലം. “അനുഫല”ന്തി പരമ്പരപ്ഫലം. പയോജേതീതി “പയോജനം”. പയോജേതീതി നിയോജേതി. കിം നിയോജേതി. ഫലത്ഥികംജനം. കത്ഥ നിയോജേതി. ഫലനിബ്ബത്തകേകമ്മേ. കിമത്ഥായ നിയോജേതി. തസ്സകമ്മസ്സ കരണത്ഥായാതി. ഫലാനുഭവനത്ഥായ തത്ത്വതത്ത്വ ഫലാനുഭവനകിച്ചേസു പയുജ്ജിയതീതി പയോജനന്തി പിവദന്തി. “സാമത്ഥിയതോ”തി വചനസാമത്ഥിയതോ. കിം വചനസാമത്ഥിയന്തി. കാരണവചനം ഫലംപിദീപേതി. ഫലവചനം കാരണംപിദീപേതി. യഥാതം അസുകസ്ഥിം രട്ഠേ സമ്മാദേവോ വുട്ഠോതി വുത്തേ തം രട്ഠംസു ഭിക്ഖന്തി വിത്തായതി. അസുകരട്ഠം സുഭിക്ഖന്തിവുത്തേ തസ്ഥിം രട്ഠേ സമ്മാദേവോ വുട്ഠോതി വിത്തായതീതി. പയോജനം പന അഭിധമ്മത്ഥ സദ്ദേന ദസ്സേതഞ്ചം നത്ഥി, സങ്ഗഹവചനസാമത്ഥിയേനേവ സിദ്ധം ഹോതീതി അധിപ്പായേന “സങ്ഗഹസദ്ദേനാ”തി വുത്തം. സാമത്ഥിയദസ്സനേ പന സുട്ഠു പരിപുണ്ണവചനം ഇച്ഛിതഞ്ചം ഹോതി. ഇതരഥാ അനിട്ഠത്ഥപ്പസങ്ഗോപി സിയാതി ഇമമത്ഥം

ദസ്സേതും “തം ന സുന്ദര”ന്തി വത്യാ “നഹീ”തിആദിനാ ഹേതുവാക്യേന തദത്ഥം സാധേതി.

൨. ഏവം സപ്തയോജനേ പഞ്ചപിണ്ഡത്വേതി ഏതഥ പഞ്ചപിണ്ഡത്വേ ദസ്സേത്യാ ഇദാനി തേസംപഞ്ചനം പിണ്ഡത്വാനം വിസുംവിസും പഞ്ചപ്തയോജനാനി ദസ്സേന്തോ “തത്ത്വ”തിആദിമാഹ. “തത്ത്വ”തി തേസുപഞ്ചസു പിണ്ഡത്വേസു. നസങ്ഖ്യാതബ്ബന്തി അസങ്ഖ്യേയം. സങ്ഖാതുംഅസക്കുണ്ണേയന്തി അത്ത്വോ. നപമേതബ്ബന്തി അപ്തമേയം. പമേതും അസക്കുണ്ണേയന്തി അത്ത്വോ. ഏവം കിച്ചപച്ചയാനം കത്ഥചി സക്കത്ഥ ദീപനം ഹോതി. സകവചനം പാളിവചനേന സാധേതും “യഥാഹാ”തി പുച്ഛിത്യാ പാളിഗാഥം ആഹരി. തത്ത്വ “യഥാഹാ”തി കഥം ആഹ ഇച്ചേവത്ത്വോ. അനന്തരേ വുത്തസ്സ അത്ത്വസ്സ സാധകം വചനം കഥം പാളിയം ആഹ, കഥം അട്ഠകമായം ആഹ, കഥം ദീകായം ആഹാതി ഏവം യഥാരഹം അത്ത്വോ വേദിതബ്ബോ. “തേതാദിസേനിബ്ബുതേ അകുതോഭയേ പുജയതോ”തി യോജനാ. തത്ത്വ “തേ”തി ബുദ്ധ ബുദ്ധ സാവകേ. “താദിസേ”തി തത്ത്വ രൂപേസീ ലക്ഖന്ധാദിഗുണ സമ്പന്നേ. “നിബ്ബുതേ”തി കിലേസ നിബ്ബാനേന നിബ്ബുതേ. നത്ഥി കുതോചി ഹേതുതോ ഭയം യേസം തേ അകുതോ ഭയാ. അനാഗാമി വീണാസവാ. “ഭയ”ന്തി ചിത്തുത്രാസഭയം. “പുജയതോ”തി പുജേന്തസ്സ. “തം പയോജന”ന്തിതസ്സാരതനത്തയ വന്ദനായ പയോജനം. “സങ്ഗഹകാരാ”തി ബുദ്ധഘോസത്വേരാദയോ പച്ഛിമ അട്ഠകമാകാരാ വുച്ചന്തി. തേഹി പോരാണട്ഠകമാസു തത്ത്വ തത്ത്വ വിപ്തകിണ്ണേപകിണ്ണകവിനിച്ഛയേയുത്തട്ഠാനേസു സങ്ഗഹേത്യാ അഭിനവ അട്ഠകമായോ കരോന്തി. തസ്മാ സബ്ബാഅഭിനവഅട്ഠകമായോ സങ്ഗഹാ നാമ ഹോന്തി. തേ ച ആചരിയാ സങ്ഗഹകാരാ നാമ. തേന വുത്തം “സങ്ഗഹകാരാതി ബുദ്ധഘോസ. പേ... വുച്ചന്തി”തി. തേ അന്തരായ നീവാറണമേവ ഇച്ഛന്തിതി കഥം വിത്തായതീതി ചേ. തേസം വചനേന വിത്തായതീതി ദസ്സേതും സങ്ഗഹകാര ഗാഥം ആഹരി. “രതനത്തയേകതസ്സ ഏതസ്സനിപച്ചകാരസ്സ ആനുഭാവേന അന്തരായേ അസേസതോസോസേത്യാതി യോജനാ. “ഹീ”തി ഞാപകഹേതു ജോതകോ. “വുത്ത”ന്തി അട്ഠസാലിനിയം വുത്തം.

൩. “കഥഞ്ചഹോതീ”തി സമ്ബന്ധോ. ഇതി അയം പുച്ഛാ. “വുച്ചതേ”തി വിസജ്ജനാ കഥീയതേ. “ഹീ”തിവിത്ഥാരജോതകോ. “വന്ദനാ കിരിയാഭിനിപ്ഫാദകോ പുണ്ണപവാഹോ”തി സമ്ബന്ധോ. “അനേക...പേ... വാരേ”തി അച്ചന്ത സംയോഗത്വേ ഉപയോഗ വചനം. “പുണ്ണാഭിസന്ദോ”തി പുണ്ണാഭിസോതോ, പുണ്ണപവാഹോതി തസ്സേവ വേവചനം. “സോ ച പുണ്ണാതിസ്സയോ ഹോതീ”തി സമ്ബന്ധോ. കസ്മാ സോ പുണ്ണാ തിസ്സയോ ഹോതീതി. വേത്ത സമ്പത്തിയാ ച അജ്ജ്യാസയ സമ്പത്തിയാ ച ഹോതീതി ദസ്സേതും “അനുത്തരേസു”തിആദിമാഹ. സംവഡ്ഢിത്ഥാതി സംവഡ്ഢിതോ. പുണ്ണാഭിസന്ദോ. സംവഡ്ഢിതസ്സഭാവോ സംവഡ്ഢിതത്ത്വം. സുഗന്ധേഹിവിയ സുപരിസുദ്ധംവത്ത്വം പരിഭാവിയിത്ഥാതി പരിഭാവിതോ. പുണ്ണാഭിസന്ദോയേവ. പരിഭാവിതസ്സ ഭാവോ പരിഭാവിതത്ത്വം. ഉഭയത്ഥാപി ഹേതു അത്ത്വേ നിസ്സക്കവചനം. “മഹാജുതികോ”തി മഹാതേജോ. “മഹപ്ഫലോ”തി മൂലപ്ഫലേന മഹപ്ഫലോ. “മഹാനിസംസോ”തി ആനിസംസപ്ഫലേന മഹാനിസംസോ. ആനിസംസപ്ഫലന്തി ച പരമ്പരാ ഫലം വുച്ചതി. അത്തം പുണ്ണം അതിക്കമന്തോ സയതി പവത്തതീതി അതിസ്സയോ. പുണ്ണഞ്ച തം

അതിസ്സയോചാതി പുഞ്ഞാതിസ്സയോ. അതിസ്സയപുഞ്ഞം, അധിക പുഞ്ഞന്തി അത്ഥോ. “സോ അനുബലം ദേതി, ഓകാസലാഭം കരോതീ”തി സമ്ബന്ധോ. കമഞ്ച അനുബലം ദേതി, കമഞ്ച ഓകാസലാഭം കരോതീതി ആഹ “സയം പയോഗ സമ്പത്തിഭാവേന്ത്യാ”തിആദിം. തത്ഥ പയോഗസമ്പത്തിനാമ അതീത പുഞ്ഞകമ്മാനം ബലവതരം ഉപത്ഥമ്ഭകകമ്മം ഹോതി. “ബഹിദ്ധാ”തി ബഹിദ്ധസന്താനതോ. “വിപത്തിപച്ചയേ സമ്പത്തിപച്ചയേ”തി യോജേതബ്ബം. തത്ഥ, വിപത്തിപച്ചയാനാമ-രാജതോവാ ചോരതോവാ-തിആദിനാ ആഗതാ ദുക്ഖപ്പത്തിപച്ചയാ. സമ്പത്തിപച്ചയാനാമ കായചിത്താനം സപ്പായ പച്ചയാ. ചത്താരോ പച്ചയാ ച ഉപട്ഠാകകുലാനി ച ആരക്ഖ ദേവതാദയോ ച സുഖപ്പത്തി പച്ചയാ. തേഹി പച്ചയേഹി പാമോജ്ജ ബഹു ലസ്സ മേരസ്സ സന്താനേ രത്തിദിവം പീതിപസ്സദ്ധിസുഖസമാധീനം പവത്തിയാ അജ്ഞതഭൂതാ ഉരുചിത്താഹാരാ ച അതി പണീതാ ഹോന്തി. തേഹി സമുട്ഠിതാ സരീരട്ഠകയാതുയോ ച അതിപണീതാ ഏവ ഹുത്ഥാ ഉപബ്രൂഹന്തി. തത്ഥ സരീരട്ഠകയാതുയോ നാമ പഥവി ആദയോ വാതപിത്തസേമ്ഹാദയോച. “അനുബലംദേതീ”തിഅഭിനവംമാമബലം പവത്തേതി. “പുഞ്ഞന്തരസ്സാ”തി പവത്തിവിപാകജനകസ്സ ബഹുവിധസ്സ പുഞ്ഞ കമ്മസ്സ. “അമാ”തി തസ്ഥിം കാലേതി അത്ഥോ. “ബലവബലവന്തിയോ ഹുത്ഥാ”തി പകതി ബലതോ അതിബലവന്തിയോ ഹുത്ഥാ. “തസ്ഥിം മേരസന്താനേ”തി സമ്ബന്ധോ. “ഇട്ഠപ്ഫലഘനപൂരിതേ”തി ഇട്ഠപ്ഫലഭൂതാനം രൂപസന്തതീനം ഘനേന പൂരിതേ. “ഓകാസോ നാമ നത്ഥീ”തി പതിട്ഠാനോകാസോ നാമ നത്ഥി. “ഇതീ”തി തസ്ഥാ. “ദൂരതോ അപനീതാനേവ ഹോന്തീ”തി സമ്ബന്ധോ. ഇട്ഠപ്ഫലസന്താനം വിബാധന്തി നീവാദേന്തീതി ഇട്ഠപ്ഫലസന്താനവിബാധകാനി ഉപപിളകുപഘാതകകമ്മാനി. അനിട്ഠപ്ഫല സന്താന ജനകാനി, അകുസല ജനക കമ്മാനി, അപുഞ്ഞ കമ്മാനീതി താനിതിവിധാനി അകുസലകമ്മാനി ദൂരതോ അപനീതാനേവ ഹോന്തി, തേസം വിപാകസ്സ അനോകാസകരണേനാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “നഹി”തിആദിം. “തതോ”തി തസ്ഥാ അപുഞ്ഞ കമ്മാനം ദൂരതോ അപനീതത്താ. അഭിവാദേതബ്ബാനം മാതാപിതു സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാദീനം അഭിവാദനകമ്മേഗരുംകരണം അഭിവാദന സീലം നാമ. തം അസ്സ അത്ഥീതി അഭിവാദനസീലി. ഗുണവുദ്ധവയവുദ്ധേ അപചേതി അത്താനം നീചവുത്തി കരണേന പൂജേതിസീലേനാതി വുദ്ധാപചായി. ഉഭയത്ഥാപിസമ്പദാന വചനം. ഏവന്തിആദിനി ഗമന വചനം. നിഗമന്തി ച നിട്ഠഞ്ജഗമനം. തസ്ഥാതിആദി ലദ്ധഗുണ വചനം. ലദ്ധഗുണോതി ച തത്ത്വപസഞ്ജ വിസോധനം പരിപുണ്ണം കത്ഥാ ലദ്ധോവിസുദ്ധോ അത്ഥോ വുച്ചതി. തഥാ വചന സാമത്ഥിയേന ലദ്ധോ അത്ഥന്തരോപി അയമിധ അധിപ്പേതോ. “നകേവലഞ്ച മേരസ്സേവ അനന്തരായേന പരിസമാപനത്ഥം ഹോതീ”തി യോജനാ. “സോതുനഞ്ചഗഹണ കിച്ച സമ്പജ്ജനത്ഥ”തിസമ്ബന്ധോ. സുണ്ണന്തീതി സോതാരോ. തേസം. “ഗണ്ഹന്താന”ന്തി ഉഗ്ഗണ്ഹന്താനം. “വന്ദനാസിദ്ധിയാ”തിര തനത്തയേവന്ദനാ പുഞ്ഞസ്സസിദ്ധിതോ. ജവനവിനിച്ഛയേ യസ്ഥാ അന്തരായ നീവാദേന്താനാമ ദിട്ഠധമ്മേ ഇച്ഛിതബ്ബം ഫലം ഹോതി. ദിട്ഠ ധമ്മോ ച പഥമ ജവനസ്സ വിപാകക്ഖേത്തം. തസ്ഥാ ഉപത്ഥമ്ഭന കിച്ചം പത്ഥാപി പഥമ ജവന ചേതനാ ഏവ ഇധപരിയത്താതി അധിപ്പായേന “ദിട്ഠധമ്മവേദനീയഭൂതാ”തി വുത്തം. സാ പന പഥമ ജവന ചേതനാ ഉപത്ഥമ്ഭന കിച്ചം പത്ഥാപി സബ്ബദുബ്ബലാ ഏവസിയാ. കസ്ഥാ, അലദ്ധാസേവനത്താ. സേസ ചേതനായോ ഏവ ബലവതിയോ സിയും. കസ്ഥാ, ലദ്ധാ സേവനത്താതി ദട്ഠബ്ബം. “സത്തജവനപക്ഖേ അധിപ്പേതത്താ

ഉപലദ്ധബുത്താ തം നസുന്ദര"ന്തി സമ്ബന്ധോ. "ഇതീ"തി വാക്യപരിസമാപനം. "യഥാ അപ്പമത്തകം ഹോതി. ഏവമേവം അപ്പമത്തകം ഹോതി"തി യോജേതബു. "തഥാഹീ"തി തതോ ഏവാതി അത്ഥോ. പട്ഠാനേപി=കബളികാരോആഹാരോ ഇമസ്സകായസ്സ ആഹാര പച്ചയേനപച്ചയോ=തിവിഭത്തോ. ഇതരഥാ 'കബളികാരോ ആഹാരോ ആഹാരസമുടാനാനം രൂപാനം ആഹാരപച്ചയേന പച്ചയോ'തി വിഭത്തോ സിയാതി. "അധുനാവാ"തി ഇമസ്മിം ഭവേ ഏവ. ഏവം വന്ദനായപയോജനം ദീപേത്വാ ഇദാനി സേസാനം പിണ്ഡത്ഥാനം പയോജനം ദീപേത്വം "യസ്മാപനാ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ, "ആദിതോവിദിതേസതീ"തിആദിമ്ഹി-ഭാസിസ്സം അഭിധമ്മത്ഥ സങ്ഗഹ-ന്തി പദം സുത്വാ വിത്തോതേസതി, "ഉസ്സാഹോജായതി". ഇഥം ഉഗ്ഗഹേത്വാ സുദുല്ലഭേ അഭിധമ്മത്ഥേ ച അനായാസേന ജാനിസ്സാമ, തമ്മുലകസ്സ ച അനുപാദാ പരിനിബ്ബാനന്തസ്സ പയോജനസ്സഭാഗിനോ ഭവിസ്സാമാതി ചിത്തുപ്പാദ സമ്ഭവതോതി അധിപ്പായോ.

പിണ്ഡത്ഥാനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൪. പദത്ഥേ. "ബുജ്ജതീ"തി അത്താസി. "ഏത്ഥാ"തി ഏതസ്മിം പദേ. ച സദോ വാക്യാരമ്ഭ ജോതകോ. വാക്യാ രമ്ഭോതി ച മൂലവാക്യേ യം യം വത്തബു. അവുത്തം, തസ്സ തസ്സ കഥനത്ഥായ അനുവാക്യസ്സ ആരമ്ഭോ. ബുജ്ജതനകിരിയാവുച്ചതിഞാണം. കഥംപനഅവിപരീതത്ഥേ പവത്തോ സമ്മാസദോ അസേസ ബ്യാപനം ദീപേതീതി പൂച്ഛായ പുരിമത്ഥമേ വബ്ബതിരേകതോ ച അന്വയതോ ച പുന വിത്ഥാരേത്തോ "തഥാഹീ"തിആദിമാഹ. തത്ഥ, "തഥാഹീ"തി തസ്സ വചനസ്സ അയം വിത്ഥാരോതി ജോതേതി. "അവിപരീത"ന്തി കിരിയാവിസേസന പദമേതം. "അത്തനോ വിസയേ ഏവാ"തി അത്തനോ ഞാണവിസയേ ഏവ തേസം വിസയോചാതി സമ്ബന്ധോ. യസ്മാ ഏകോപി ധമ്മോ കാലദേസസന്താനാദിഭേദേന അനന്ത ഭേദോ ഹോതി. തസ്മാ പദേസഞാണികാ പച്ചേകബുദ്ധാദയോ ഏകധമ്മംപി സബ്ബാകാരതോ ജാനിതും ന സക്കോന്തി. തേനാഹ "തേഹീ"തിആദിം. തത്ഥ "സബ്ബാകാരതോ"തി സഭാവതോ, ഹേതുതോ, പച്ചയതോ, ഫലതോ, നിസ്സന്ദതോ, കാലതോ, ദേസതോതിആദിനാ ആകാരേന. "യത്ഥാ"തി യസ്മിം അവിസയേധമ്മേ. "തേ വിപരീതം ബുജ്ജതേയ്യും, സോ അവിസയോ നാമധമ്മോനത്ഥീ"തിയോജനാ. തം വിത്ഥാരേത്തോ "തേഹീ"തിആദിമാഹ. തത്ഥ, "തിയദ്ധഗതേ"തി തീസുകാലേസു ഗതേ പവത്തേ. "അദ്ധാമുത്തകേ"തി കാലത്തയവിമുത്തകേ. "ഹത്ഥമണികേവിയാ"തി ഹത്ഥ തലേ റപിതമണിരതനാനിവിധ. "സബ്ബേ ധമ്മാ"തിആദി പാളിസാധകം. തത്ഥ, "ആപാത"ന്തി അഭിമുഖം പതനം. ആബാധന്തിപി പാഠോ, ഓത്ഥരിത്വാ ഉപട്ഠാനന്തി അത്ഥോ. "സബ്ബത്തുമഹാഭവങ്ഗ"ന്തി സബ്ബേസംസബ്ബത്തുബുദ്ധാനം പച്ഛിമഭവേ പടിസന്ധിതോ പട്ഠായ പവത്തം അട്ഠസു മഹാവിപാകേസു പഥമമഹാവിപാകം ഭവങ്ഗ ചിത്തം. "തത്ഥാ"തി തസ്മിം മഹാഭവങ്ഗേ. "നിച്ചകാലം ഉപട്ഠഹന്തി"തി സബ്ബകാലം ഉപട്ഠാനാകാര പത്താ ഹുത്വാ തിട്ഠന്തി. കസ്മാ, കസ്സചി ആവരണസ്സ അഭാവതോ. ഇദംപിഹി ഏകം ഉപട്ഠാനം നാമാതി. "ആവജ്ജനായാ"തി മനോദാവാവജ്ജന ചിത്തേന. ധമ്മാ മഹന്താ. ഭവങ്ഗം പരിത്തകം. തസ്മാ പരിത്തകം ഭവങ്ഗം ഏകക്ഖണേ മഹന്താനം ധമ്മാനം നപഹോതീതി ചോദകസ്സ അധിപ്പായോ. "നചോദേതബ്ബമേത"ന്തി ഏതം റാനം നചോദേതബു. "പരമുക്കംസപത്താന"ന്തി

ഏത “ഉക്കംസോ”തി അച്ചുഗുരോ അച്ചുത്തരോ. പരമോ ഉക്കംസോ പരമുക്കംസോതിവിഗുഹോ.

ഏവം സമ്മാസദൃസ്സ അത്ഥം വിചാരേത്യാ ഇദാനി സംസദൃസ്സ അത്ഥം വിചാരേന്തോ “സംസദോപനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ, “ഉപസഗ്ഗോ”തി ഉപസഗ്ഗപദം. “പടിവേധയമ്മേസു”തി പടിചുസമുപ്പാദാദീനം പടിവിജ്ഞാനത്താണേസു. നത്ഥി ആചരിയോ ഏതസ്സാതി അനാചരിയോ. സമാസന്തേ കകാരേന സഹ അനാചരിയകോ. അനാചരിയകസ്സ ഭാവോ അനാചരിയകതാ. തം അനാചരിയകതം. തതീയാ രൂപസമാപത്തി നാമ ആകിഞ്ചത്തായതനജ്ഞായാനം. തം ഭഗവാ ആളാരസ്സ സന്തികേ ഉഗ്ഗണ്ഹാതി. ചതുത്ഥാരൂപസമാപത്തി നാമ നേവസത്തോ നാസത്തായതനജ്ഞായാനം. തം ഉദകസ്സസന്തികേ ഉഗ്ഗണ്ഹാതിതി വുത്തം “ആളാരൂദകമൂലികാ”തി. “അനലങ്കരിത്യാ”തി ആവജ്ഞസമാപജ്ഞാദിവസേന അനലങ്കരിത്യാ. അനാസേവിത്യാതി വുത്തം ഹോതി. “ഹരസ്സിത്തത്യാ”തി ഏതാസമാപത്തിയോനാലം ബോധായ, അഥ ഖോ യാവദേവ തതീയ ചതുത്ഥാരൂപഭവപ്പടിലാഭായ സംവത്തന്തിതി ഏവം ആദിനവം ദിസാ ഹരസ്സിത്തത്യാ. “ബുജ്ഞനകിരിയായാ”തി പടിവേധത്താണേസു. “കുതോ പടിവേധയമ്മാ”തി താ കുതോ പടിവേധയമ്മാ ഹോന്തി. പടിവേധയമ്മാ ഏവ ച ബുദ്ധഭാവായപദട്ഠാനാഹോന്തിതി അധിപ്പായോ.

പാളിയം. “പുണ്ണേ അനനുസ്സുതേസുധമ്മേസു”തി ഇമസ്ഥിം ഭവേ ഇതോ പുണ്ണേ കസ്സചിസന്തികേ അനനുസ്സുതേ സുചതുസ്സച്ച ധമ്മേസു. “അഭിസമ്ബുജ്ജ്വീ”തിപദേ അഭിസമ്ബോധിസങ്ഖാതം അരഹത്തമഗ്ഗത്താണം വുത്തം. തദേവ ഞാണം സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ പദട്ഠാനം ഹോതി. തപ്പച്ചയാ തദനന്തരാ ഏവസബ്ബത്തുതത്താണം പാതുബ്ഭവതീതി വുത്തം “തത്ഥ ച സബ്ബത്തുതം പാപുണാതീ”തി. “തദനന്തരാ”തി ച അരഹത്ത മഗ്ഗവീഥിയാച ചതുന്നം പച്ചവേക്ഖന വാരാനഞ്ച അനന്തരേ കാലേതി അത്ഥോ. “നിമിത്തത്ഥേ”തി നിമിത്ത ഹേത്വത്ഥേ. “ഭുജ്ജ”ന്തി അട്ഠകമാസുആഗതം സത്തമീവിഭത്തിയാനാമം. താസു ഹി പച്ചത്തവചനം, ഉപയോഗവചനം, കരണ വചനം, സമ്പദാന വചനം, നിസ്സക്കവചനം, സാമിവചനം, സുമ്മവചനന്തി ഏവം അനുക്കമേന സത്തന്നം വിഭത്തിനം നാമാനി ആഗതാനീതി.

“ദസബലത്താണേസു”തി റാനാറാന കോസല്ലത്താണാദീസു ദസ ഞാണബലേസു. “വസിഭാവ”ന്തി ഏതത്ഥ അത്തനോ വസം വത്തേതും സമത്ഥതാ സങ്ഖാതോസത്തി വിസേസോ വസോനാമ. വസോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി വസി- വസിഗണേഹീതിആദീസുവിയ. വസിനോ ഭാവോ വസിഭാവോ. തം വസിഭാവന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “വസിഭാവ”ന്തി ഇസ്സരഭാവന്തി. കത്ഥചി പന “വസി”തി ഇത്ഥിലിങ്ഗപദംപി ദിസ്സതി=തത്ത്രിമാ പഞ്ചവസിയോ ആവജ്ഞവസിസമാപജ്ഞവസി=തിആദീസു.

സമ്മാസമ്ബുദ്ധപദ.

൧. അതുലപദേ . അനേകേഹിഗുണപദേഹി പവത്തിതാവന്താ “അനേകഗുണപദവിസയാനാമ”. “ഇതികിംഭുതീയേനാ”തി ഇതി തസ്ഥാ ദുതീയേന അതുലപദേന കിം പയോജനം അത്ഥീതി അത്ഥോ. “നന സമത്ഥാ”തി നസമത്ഥാ ന ഹോതീതി യോജനാ. സമത്ഥാ ഏവാതി അധിപ്പായോ. “മത്തകാരിനോ”തി പമാണകാരിനോ. “മേരോ ച തേസം അത്തതരോ”, തസ്ഥാ മത്തം ന കരോതി,

ദുര്യോധനം അതുല പദം ആഹരീതി അധിപായോ. “അപിചാ”തി കിഞ്ചി
 വത്തഞ്ചം അത്ഥിതി അത്ഥോ. “നകേവലം വന്ദനായ അന്തരായനീവാദമേവ
 ഇച്ഛി തഞ്ചം ഹോതീ”തി യോജനാ. “വന്ദനായാ”തി വന്ദനാഹേതു. സോപി
 പത്താപാടവാദി അത്ഥോ. “ഗന്മപാരിസുദ്ധിയാ”തി ഗന്മദോസാനാമ പദദോസ
 വാക്യദോസ അത്ഥദോസാദയോ അത്ഥി. തേഹി ദോസേഹി ഇമസ്സ ഗന്മസ്സ
 പാരിസുദ്ധിയാ. കഥം പന വന്ദനായ പത്താപാടവാദി അത്ഥോസമഭവതീതി
 വുത്തം “അനുസ്സതിട്ഠാനേസു”തിആദി. അനുസ്സതിട്ഠാനാനി നാമ ബുദ്ധ ധമ്മ
 സഞ്ചലസീലാദീനി. ചിത്തസമാധാനം ആവഹതീതി ചിത്തസമാധാനാവഹോ.
 “തിക്ഖാസുരാഹുത്വാവഹതീ”തി ഗമഭീരേസു അത്ഥ ബുദ്ധജന പദേസു അമന്ദാ
 വിസ്സട്ഠാ ഹുത്വാ വഹതി. “തദത്ഥായപി”തി പത്താപാടവാദി അത്ഥായപി.
 ഗുണനാമപദാനം ഗുണത്ഥോനാമവിഗൃഹ വാക്യേസു പാകടോ, സിദ്ധപദേസു
 അപാകടോ. തസ്മാ താനി വിഗൃഹത്ഥം അജാനന്താനം സന്തികേ നാമ മത്താനി
 സമ്പജ്ജന്തീതി വുത്തം “യഥാവുത്ത വചനത്ഥയോഗേപി...പേ... പവത്തത്താ”തി.
 “സഭാവനിരുത്തിം ജാനന്താന”ന്തി മാഗധ ഭാസം ജാനന്താനം. മാഗധഭാസാഹി
 മൂലഭാസാതി ച അരിയഭാസാതി ച മാഗധഭാസാതി ച പാളിഭാസാതി ച
 ധമ്മനിരുത്തിതി ച സഭാവനിരുത്തിതി ച വുച്ചതി. “ഭാവത്ഥസുണ്ണ”ന്തി ഏത്ഥ
 ഗുണനാമാനം ഗുണത്ഥോ ഭാവത്ഥോ നാമ. സോ ഏവസകത്ഥോതി ച
 വചനത്ഥോതി ച വിഗൃഹത്ഥോതി ച വുച്ചതി. കിരിയനാമാദീസുപി
 ഏസേവനയോ. “സത്ഥു”തി സത്ഥുനോ. “സമത്താമത്ത”ന്തി നാമസത്താമത്തം
 ഭവിതും നാരഹതി. തഥാഹി അനാമപിണ്ഡികോസേട്ഠി രാജഗഹം
 അനുപത്തോ ബുദ്ധോ ലോകേ ഉപ്പന്നോതി സുത്വാ ഉദാനം
 ഉദാനേസി=ഘോസോപി ഖോ ഏസോദുല്ലഭോ ലോകസ്ഥിം യദിദം ബുദ്ധോ=തി.
 തസ്മാ ബുദ്ധോതി നാമപി ലോകേ മഹന്തം സുദുല്ലഭംഗുണപദം ഹോതി.
 സമ്മാസമ്ബുദ്ധ നാമേവത്തഞ്ചമേവനത്ഥിതി. “സഭാവനിരുത്തിം അജാനന്താനം
 പന പദസഹസ്സം വുച്ചമാനംപി”തി തിട്ഠതു ഏകം അതുലപദം, പദസഹസ്സംപി
 വുച്ചമാനം സത്ഥുസമത്താമത്തമേവ സമ്പജ്ജതി. താദിസാഹി ജനാ ഇദം
 ലോകേ മഹന്തം ഗുണപദന്തിപി നജാനന്തി. ഭാവത്ഥം കിഞ്ചാനിസ്സന്തി.

“അതുലോ”തി അത്തേന സോ അസദിസോതി വാ, അത്തോ വാതേന
 സദിസോതസ്സനത്ഥിതിവാ, - ദിധാപിഅത്ഥോലബ്ഭതി. സാധകഗാമായം
 “പടിപുഗ്ഗലോ”തി യുഗഗ്ഗാഹീപുഗ്ഗലോ. കിഞ്ചാപി മക്ഖലി പൂരണാദയോ
 വിസുംവിസും - അഹം സബ്ബത്തു സബ്ബസ്സാവീ - തിച, അഹം
 സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ-തിച പടിജാനന്താ യുഗഗ്ഗാഹീനോ ഹുത്വാ വിചരന്തി.
 ധമ്മതോ പന സിനേരു പബ്ബത രാജസ്സ സന്തികേ സക്ഖര
 കഥലാനിവിധസമ്പജ്ജന്തീതി. “അനച്ഛരിയ”ന്തി നതാവ അച്ഛരിതഞ്ചം ഹോതീതി
 അത്ഥോ. “ബുദ്ധഭൂതസ്സാ”തി ബുദ്ധഭാവം ഭൂതസ്സപത്തസ്സ. “യം ബുദ്ധ ഭൂതസ്സ
 അതുലത്തം, ഏതം അനച്ഛരിയ”ന്തി യോജനാ. യദി ചേതം അനച്ഛരിയം
 ഹോതി, കത്ഥം പന താവ അച്ഛരിയം ഭവതീതി ആഹ
 “സമ്പതിജാതസ്സാ”തിആദി. തത്ഥ “സമ്പതിജാതസ്സാ”തി അജേജവജാതസ്സപി അസ്സ
 ഭഗവതോ. കഥം അതുലതാ പത്തായതീതി ആഹ “തദാഹി”തിആദി.
 “ഏകങ്ഗണാനീ”തി ഏകതലാനി. തദാഹി ബോധിസത്തസ്സപുത്താനുഭാവേന
 അതിമഹന്തോ ഓഭാസോ പാതുബ്ഭവതി. = ഉളാരോ ഓഭാസോ
 പാതുരഹോസി അതിക്കമ്മദേവാനം ദേവാനുഭാവ=ന്തിഹി വുത്തം. തേന
 ഓഭാസേന ഫരിതാ സബ്ബേ പഥവി പബ്ബതാദയോ ജാതിഫലികക്ഖണ്ഡാവിയ
 സുപ്പസന്നാ ഹോന്തി. ദസസഹസ്സ ചക്കവാളാനി ഏകതലം ഹുത്വാ

പഞ്ഞായന്തി. തേന വൃത്തം “അനേകാനി ചക്രവാളസഹസ്സാനി ഏകങ്ഗണാനി അഹേസു”ന്തി. “പരമായ പൂജായാതി മുതിമങ്ഗലവചനപൂജായ. “ലോകസ്സാ”തി സബ്ബ സത്തലോകതോ. ഏവം അച്ഛമ്ഭി വാചം നിച്ഛാരേസി ധമ്മതായ സഞ്ചോദിതത്താതി അധിപ്പായോ. തത്ത്വ “അച്ഛമ്ഭിവാച”ന്തി വിസാരദവാചം. ആസഭിം വാചന്തിപി പാഠോ. ഉത്തമവാചന്തി അത്ഥോ. “നിച്ഛാരേസി”തി ഉദാഹരതി. ഇദമി അനച്ഛരിയം, അത്തം പിതതോ അച്ഛരിയതരം അത്ഥീതി ദസ്സേതും “യദാപനാ”തിആദി ആരദ്ധം. പാരമിതാ ഗുണേഹി തേന സദിസോ കോചിനത്ഥേവ മപേത്യാ അത്തേ ച മഹാബോധി സത്തേതി അധിപ്പായോ . “അസ്സാ”തി തേന സദിസസ്സ. “നത്ഥിഭാവോ ദീപേതബ്ബോ”തി സമ്ബന്ധോ. “ദീപേതബ്ബോ”തി ബുദ്ധവംസപാളിതോ ആഹരിത്വാ ദീപേതബ്ബോ. “കുതോസാവകബോധിസത്താനം സതസഹസ്സം സക്ഖിസ്സതീ”തി യോജനാ. പാരമിയോ പകാരേനവിചിന്തി ഏതേനാതി പാരമിപവിചയോ. ഞാണം. തംപനഞാണം മഹാബോധിസത്താനം ഏവ ഉപ്പന്നം നഹോതി. പച്ചേകബോധിസത്ത സാവകബോധിസത്താനംപി ഉപ്പന്നമേവ. തദേവ ച സബ്ബേസംപി ബോധിസത്താനം നിയതബ്യാകരണപ്പടിലാഭേ പധാനകാരണന്തി ദസ്സേതും “സാവകബോധിസത്താപി”തിആദി വൃത്തം. തത്ത്വ ബോധിവുച്ചതിവിമോക്ഖത്താണം. അരിയമഗ്ഗസ്സേതം നാമം. ബോധിമ്ഹിസജന്തി ലഗ്ഗന്തീതി ബോധിസത്താ. “ലഗ്ഗന്തീ”തി തപ്പടിലാഭത്തായ നിയത ചിത്താ ഹോന്തീതി അത്ഥോ. ബോധി അത്ഥായ പടിപന്നാ സത്താ ബോധിസത്താതിപി യുജ്ജതി. ബുദ്ധ സുത്തേപിലോകേ കമ്മസ്സകതാത്താണേ റത്യാ വട്ടദുക്ഖതോ മോക്ഖധമ്മപരിയേസിനോ സത്താതി വൃത്തം ഹോതി. “സമ്ഭാര ധമ്മേ”തി ദസവിധേ പാരമി ധമ്മേ. വട്ടം അനുസരന്തി അനുഗച്ഛന്തീതി വട്ടാനുസാരിനോ. പഥവിയം പംസുചുണ്ണാനി വിയ പകതിയാ വപുഘുഭൂതാജ്ഞാതി പുഘുജ്ജനാ. മഹന്താപുഘുജ്ജനാതി മഹാപുഘുജ്ജനാ. വട്ടാനുസാരിനോ ച തേ മഹാപുഘുജ്ജനാചാതി സമാസോ. തേസം ഭാവോതി വിഗ്ഗഹോ. അയം ഭാവോയേവ തേസം ഭൂമിതി ച വുച്ചതി. അത്ഥതോ പന മോക്ഖധമ്മനിരപേക്ഖതാ ഏവ. അച്ഛന്ദികതാതിപി വുച്ചതി. “ഓക്കന്താ”തി പവിട്ഠാ. തയോനിയതാ, ബോധിസത്തനിയതോ ച ചുളുസോതാപന്നനിയതോ ച അരിയ സോതാപന്നനിയതോ ച. തത്ത്വ ബോധിസത്തനിയതോ ബോധിസമ്ഭാരബലേന സിദ്ധോ. ചുളുസോതാപന്ന നിയതോ പച്ചയാകാരാനുബോധത്താണബലേന. അരിയസോതാപന്ന നിയതോ സോതാപത്തി മഗ്ഗത്താണ ബലേന. തേസു ബോധിസത്തനിയതോ ഇധ അധിപ്പേതോതി വൃത്തം “ഏകേന പരിയായേനാ”തിആദി. വത്തബ്ബമേവനത്ഥിതേസം ദിന്നം ബോധിസത്താനം പാരമി പവിചയത്താണ സമ്പത്തിയാ വിനാ നിയതബ്യാകരണ ലാഭാ സങ്കായ ഏവ അഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

പദസിദ്ധിവിചാരേയം വൃത്തം വിഭാവനിയം=തുലായസമിതോതുല്യോ. തുല്യോ ഏവ തുലായകാര ലോപവസേനാ=തി. തംസന്ധായ “യ കാരസ്സവാവസേനാ”തി വൃത്തം. യഞ്ചവൃത്തം തത്ഥേവ=അഥവാസമീതത്ഥേ അകാരപച്ചയവസേന തുലായസമിതോതുല്യോ=തി. തം സന്ധായ “അകാരസ്സവാവസേനാ”തി വൃത്തം. തത്ത്വ “തുലായാ”തി ലോകേ ധാരണതുലാസദിസായ പഞ്ഞായാതി അത്ഥോ. “സമീതോ”തി സമം കതോ. നഹി തുലസദ്ദോ ഭവിതും നയുത്തോ. യുത്തോ ഏവാതി അധിപ്പായോ. കഥം വിത്തായതീതി ആഹ “തുലയിതു”ന്തിആദിം. തത്ത്വഹി “തുലയിതും

അസക്കുണ്ടേയ്യോ”തിവചനേന തസ്തുകമ്മസാധനത്തംദസ്സേതി.

“കമ്മസാധനേനേവാ”തി പുണ്യേ-തുലയിതഞ്ചോ അഞ്ഞേന സഹ പമിതഞ്ചോതി തുലോതി ഏവം ഇധവുത്തേന കമ്മ സാധന വചനത്ഥേനേവ.

“തദത്ഥസിദ്ധിതോ”തി തസ്സ വിഭാവനിയം വുത്തസ്സ ദുവിധസ്സ അത്ഥസ്സ സിദ്ധിതോ. “തതോ”തി തുലസദുതോ. ചിന്തായ കിം പയോജനം അത്ഥി.

നത്ഥിയേവാതി അധിപ്പായോ. വദതി സീലേനാതി വത്താ. വാദീ പുഗുലോ. വത്തുനോ ഇച്ഛാവത്തിച്ഛാ. വത്തും ഇച്ഛാവത്തിച്ഛാതിപിവദന്തി. വത്തിച്ഛം അനുഗതോ സമ്മുതി സങ്കേതവോഹാര സിദ്ധത്താതി സമാസോ. “ഏത”ന്തി ഏതം ദിധാസിദ്ധവചനം. “ചേ”തി ചേവദേയ്യ. “നാ”തി നയുത്തം.

“യമാസുത”ന്തി തുല ഇതി സുതം. “യുത്ത”ന്തി യമാസുത നിയാമേനേവ യുത്തം വജ്ജേത്യാ. “അസ്സുതസ്സാ”തി ധാരണതുലാപരിയായസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗതുലാസദുസ്സ. തതോയേവയകാര യുത്തസ്സതുല്യസദുസ്സ ച അസ്സുതസ്സ. ഇത്ഥിലിങ്ഗേസതി, തതോപി ഏകോ അകാരോതി കത്വാ സമീതത്ഥേ ദുതീയോ തദ്ധിത അകാരോപി അസ്സുതോയേവനാമഹോതി. “പരികപ്പനായാ”തി പരികപ്പേത്യാ കഥനായ. പയോജനാഭാവതോ ന യുത്തന്തിസമ്ബന്ധോ. അതുലപദം.

൬. ഏവം ദിന്നം പദാനം പദത്ഥ സംവണ്ണനം കത്വാ ഇദാനി തേസംയേവ അത്ഥുദ്ധാരസംവണ്ണനം കരോന്തോ “ഇമേഹി പനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “സമ്പദാ”തി സമ്പത്തിയോ. “ബോധിസമ്ഭാരസമ്ഭരണം നാമ” സമതിം സപാരമീനം പരിപൂരണം. “മഹാവജിരഞ്ഞാണ”ന്തി ഭഗവതോ ആസവക്ഖയഞ്ഞാണസി വുച്ചതി. തസ്സ പുണ്യഭാഗേ ബുദ്ധഭാവത്ഥായ അനുപദയമ്മവിപസ്സനാവസേന ഛരത്തിംസ കോടി സതസഹസ്സ സങ്ഖാനം ദേവസിക്ഖം വളഞ്ജനകപ്ഫലസമാപത്തിനം പുണ്യഭാഗ വിപസ്സനാണാണസി മഹാവജിരഞ്ഞാണന്തി വുച്ചതി. സബ്ബമ്പേതം മഹാടീകായം വുത്തം. “മഹാബോധിയാ”തി സബ്ബഞ്ഞു ബുദ്ധാനം അഭിസമ്ബോധി സങ്ഖാതസ്സ അഗ്ഗമഗ്ഗഞ്ഞാണസ്സ. പഹിയന്തി പഹാതഞ്ചാ ധമ്മാ ഏതേനാതി പഹാനം. പജഹന്തി പഹാതഞ്ചേയമ്മേഏതേനാതിവാ പഹാനന്തി കത്വാ തം അഗ്ഗമഗ്ഗഞ്ഞാണസിതം വിപസ്സനാണാണസി പഹാനന്തി വുച്ചതീതി ഇമിനാ അധിപ്പായേന “പഹാനസമ്പദായം വാ സാ സങ്ഗഹിതാ”തി വുത്തം. പഞ്ചസീലാനി. പാണാതിപാതസ്സ പഹാനംസീലം, വേരമണിസീലം, ചേതസിക്ഖംസീലം, സംവരോസീലം, അവിതിക്കമോസിലന്തിആദിസുവിധ ഏത്ഥഹി പഹാനസീലം നാമ യമാ വുത്തേന അത്ഥേന വേരമണിസീലമേവാതി യുജ്ജതി. പഹാനം നാമ കോചിധമ്മോ നഹോതീതി അധിപ്പായേ പന സതിപഹാന സീസേന പഹാനസാധകം തദേവന്താണദ്വയം ഉപചാരേനപഹാനന്തി ഗഹേതഞ്ചം. ഇതരത്ഥാ പഹാനസമ്പദാ നാമ അസാരാ അഫലാതി ആപജ്ജേയ്യാതി. പച്ചേകബുദ്ധ ബുദ്ധസാവകാ കിലേസേ പജഹന്താപി വാസനായ സഹ അപ്പജഹനതോ ചിത്ത സന്താനേ മോഹവാസനായ വിജ്ജമാനത്താ സബ്ബഞ്ഞു ഭാവം നഗച്ഛന്തി. തസ്മാ യമാതേസം കിലേസപ്പഹാനം പഹാനസമ്പദാ നാമ നഹോതി. നതമാസബ്ബഞ്ഞുബുദ്ധാനന്തി ആഹ “സഹവാസനായാ”തിആദിം. വിഭാവനിയംണാണസമ്പദാ പഥമം വുത്താ. തതോ പഹാന സമ്പദാ. ടീകായം പന പഹാനസമ്പദാ പഥമം വുത്താ. തതോ അധിഗമ സമ്പദാനാമ വുത്താ. തതോ ണാണസമ്പദാ. പഹാനസമ്പദായഞ്ച അഗ്ഗമഗ്ഗഞ്ഞാണം ദസ്സിതം. അധിഗമ സമ്പദാതി ച സബ്ബഞ്ഞുതഞ്ഞാണപ്പടിലാഭോ വുത്തോ. ണാണസമ്പദായമ്പന തേഹി ദീഹി ണാണേഹി

അവസേസാനിദസബലത്താണാദീനിസബുത്താണാനിദസ്സിതാനി. ഇധപി
 ടീകാനയമേവ സമ്ഭാവേനോ “പഹാനസമ്പദായേവപനാ”തിആദിമാഹ.
 “സബുത്തുതത്താണപ്പദട്ഠാന”ന്തി സബുത്തുതത്താണസ്സപദട്ഠാനം, ആസന്ന
 കാരണം. “ന ഹി മഗ്ഗത്താണതോ അത്താ പഹാനസമ്പദാനാമ അത്ഥി”.
 പരമത്ഥതോ നത്ഥിതി അധിപ്പായോ. ഇദഞ്ച വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ=പഹാനന്തി കോചി
 യമ്മോനാമ നത്ഥി അത്തത്ര വുത്തപ്പകാരാനം പാണാതിപാതാദീനം
 അനുപ്പാദമത്തതോ=തി ആഗതത്താ വുത്തം. പഹായകയമ്മസമാദാനേന പന
 പഹാതബ്ബ യമ്മാനം അനുപ്പാദോ നാമ ഏകോപണീത യമ്മോഹോതി. ഏകം
 സന്തി പദം ഹോതി. തമാഹി വുത്തം പടിസമ്ഭിദാ മഗ്ഗേ=ഉപ്പാദോ ഭയം ,
 അനുപ്പാദോ ഖേമന്തി സന്തിപദേ ഞാണം. പവത്തി ഭയം, അപ്പവത്തി ഖേമന്തി
 സന്തിപദേഞാണ=ന്തി. തദങ്ഗപ്പഹാനം പനതദങ്ഗഅനുപ്പാദോ നാമ.
 വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനം വിക്ഖമ്ഭന അനുപ്പാദോ നാമ. സമുച്ഛേദപ്പഹാനം
 സമുച്ഛേദ അനുപ്പാദോ നാമാതി വത്തബ്ബം. ഇധ പന അനുപ്പാദ സമ്പാപകം
 വിപസ്സനാ ഞാഞ്ച മഗ്ഗത്താഞ്ച ഉപചാരേന പഹാനന്തി അധിപ്പേതം.
 കസ്ഥാ, ഉപരിഞാണ സമ്പദാദീനം പച്ചയത്താതി ദട്ഠഞ്ച. “സമ്പദാസങ്കരോ”തി
 സമ്പദാസമ്ഭേദോ, സമ്പദാസമ്മിസ്സോ. “ഞായാഗത”ന്തി യുത്തതിതോ ആഗതം.
 “സീലാദിഗുണേഹീ”തി സീല സമാധി പഞ്ഞാ വിമുത്തി വിമുത്തിത്താണദസ്സന
 ഗുണേഹി. “ഇദ്ധിധമ്മേഹീ”തി ഇദ്ധിവിധാഭിത്താദിഹി ഇദ്ധിഗുണേഹി.
 “ലക്ഖണാനുബ്ബഞ്ജനപ്പടിമണ്ഡിതസ്സാ”തി ദ്വത്തിംസ മഹാപുരിസലക്ഖണേഹി
 ച അസീതി ഖുദുകലക്ഖണേഹി ച പടിമണ്ഡിതസ്സ. “ആസയോ”തി ചിത്ത
 സന്താനേ അധിസയിതോ ഇച്ഛാവിസേസോ. “അജ്ജ്യാസയസ്സാ”തി
 അലോഭജ്ജ്യാസയാദികസ്സഅജ്ജ്യാസയസ്സ. “ഉളാരതാ”തി പണീതതാ.
 “ഹിതജ്ജ്യാസയതാ”തിഹിതകാമതാ. അപരിപാക ഗതിന്ദ്രിയാനം സത്താനം
 ഇന്ദ്രിയപരിപാകകാലാഗമനഞ്ച ഏതഥ വത്തബ്ബം. “അഭിത്താതാന”ന്തി
 അതിപാകടാനം. “ഭേപഹാനസമ്പദാ”തി ഭേപഹാന സമ്പദാ ഞാണസമ്പദാ.
 സമ്മാസമ്ബുദ്ധപദേ. “സാമം സച്ചാനി അഭിസമ്ബുജ്ജ്യാ”തി ഏതഥ
 അഭിസമ്ബോധിസങ്ഖാതം അഗ്ഗമഗ്ഗത്താണം ഗഹിതം. തഞ്ച
 പഹാനകിച്ചപ്പയാനം ഹോതി. “തത്ഥ ച സബുത്തുതം പത്തോ”തി ഏതഥ
 സബുത്തുതത്താണം. “ബലേസു ച വസിഭാവ”ന്തി ഏതഥ ദസബലത്താണാനി
 ഗഹിതാനി. തേന വുത്തം “ഭേ...പേ... സമ്മാസമ്ബുദ്ധപദേനവിഭാവിതാ”തി.

സമ്പദാനിട്ഠിതാ.

൧. സസദ്ധമ്മഗണുത്തമപദേ. യഥാ=സസങ്ഘംലോകനായകം നമസ്സിസ്സം=തി
 ഏതഥസഹസദസ്സ സമവായത്ഥത്താ അഹംലോകനായകഞ്ച സങ്ഘഞ്ച
 നമസ്സിസ്സന്തി ഏവം സമവായത്ഥോ വിത്തായതി. തഥാ ഇധപി
 സമ്മാസമ്ബുദ്ധഞ്ചസദ്ധമ്മഞ്ച ഗണുത്തമഞ്ച അഭിവാദിയാമീതി ഏവം
 കിരിയാസമവായത്ഥോ സഹസദേന ദീപിതോതി ദസ്സേതും “ദുരതോഹം...പേ...
 ഏവമിദം ദട്ഠഞ്ച”ന്തി വുത്തം. “ഇദ”ന്തി സസദ്ധമ്മഗണുത്തമപദം. ഏതഥ
 ച“സമവായോ”തി ദിന്നം തിണ്ണം ബഹുനം വാ അത്ഥാനം ഏകസ്ഥിം ദബ്ബേവാ
 ഗുണേവാകിരിയായവാസമം അവേച്ച അയനംപവത്തനം സമവായോ.
 പച്ചാനുതാപ പച്ചാനുമോദനാദിഠാനേസു=അഹം പുബ്ബേദാനം നദദിസ്സം, സീലം
 നരക്ഖിസ്സം. - അനേകജാതി സംസാരം സന്ധാവിസ്സം=തിആദിനാ
 അതീതേപികാലേ അനാഗതവചനം പയുജ്ജതീതി ആഹ “നമസ്സിസ്സ”ന്തി
 നമസ്സിംതി. “ഗുണീഭൂതാന”ന്തി സമാസപദേ വിസേസനഭൂതാനം,

അപ്പാധാനഭൂതാനന്തി അത്ഥോ. അബ്ഭൂത തബ്ഭാവേചായം ഹുകാരോ. യഥാ, കാകോ സേതീ ഭവതി, ബകോ കണ്ഠീഭവതിതി. ഏതഥ ച “സേതീ ഭവതി”തി അസേതപുഞ്ചോ സേതോഭവതി. “കണ്ഠീഭവതി”തി അകണ്ഠപുഞ്ചോ കണ്ഠോഭവതിതി അത്ഥോ. തഥാ ഇധപി. ബുദ്ധം യമ്മഞ്ച സഞ്ചഞ്ചവന്ദിത്വാ-തിആദിസു വിസുംവിസും പധാനത്താ അഗുണഭൂതാപി യമ്മസഞ്ചാ ഇധസമാസപദേ അത്തപദത്ഥസ്സഗുണഭൂതാഹോന്തി. അയം അബ്ഭൂതതബ്ഭാവത്ഥോ നാമ. “അഭിവാദിതഭാവോ”തി വുത്തേ തപച്ചയസ്സ ബഹുലം അതീതകാലവിസയത്താ പുഞ്ചേഗന്മാരമ്ഭകാലേ യമ്മ സഞ്ചാനംപി മേരസ്സ വന്ദനാസിദ്ധി ദസ്സിതാ ഹോതി. “അഭിവാദേതഞ്ച ഭാവോ”തി വുത്തേപന തഞ്ചപച്ചയസ്സകാലസാമത്തവിസയത്താന തഥാ ദസ്സിതാ ഹോതി. ദാനം ദാതഞ്ചം, സീലം രക്ഖിതഞ്ചന്തിആദിസു വിയ യമ്മസഞ്ചാനാമസഞ്ചകാലംപി അഭിവാദേതഞ്ചാതി. ഏവം യമ്മസഞ്ചാനം സഞ്ചകാലംപി അഭിവാദനാരഹഗുണോ ഏവ ദസ്സിതോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ, “അഭിവാദന”തി ഇദം കിരിയാസമവായദസ്സനതോ വുത്തം. കാലവിസേസം പന നദീപേതിയേവ. “അത്തനോ നിദസ്സന്നേനാ”തി സപുത്തദാരോ ആഗതോതി അത്തനാ നീഹരിത്വാ ദസ്സിതേന പയോഗേന. സോഹി പയോഗോ കിരിയാ സമവായസ്സേവ. നഗുണസമവായസ്സാതി. ഏതഥ ച മേരസ്സ വന്ദനാവചനേ മേരോ ഇമേഹി യേവപദേഹി രതനത്തയംതീഹിദാഭേ ഹിവന്ദതീതി ഗഹേത്വാ “അഭിവാദിയാ”തി ഏതഥ അഭിവാദിയാധീതി ച അത്ഥം നീഹരന്തി. അപ്പാധാന കിരിയാപദേ പന തദത്ഥ നീഹരണം അസമ്ഭാവേനോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “അപിചാ”തി കിഞ്ചി വത്തഞ്ചം അത്ഥീതി അത്ഥജോതനേ അയം നിപാതസമുദയോ. “ഗന്ഥപ്പടിത്തായാ”തി ഗന്ഥപ്പടിത്താവചനേന. “സഹഘടേത്വാ”തി ഏകതോ സമ്ബന്ധിത്വാ.

വചനത്ഥേ . സധനോ പുരിസോ, ധനവാപുരിസോ-തി ആദയോ സമാസതദ്ധിതസദാ യേഭൂയേന അതിസ്സയത്ഥ ദീപകാ ഹോന്തി. നഹി അപ്പകേന ധനേന തഥാ വോഹരന്തി. തസ്ഥാ ഇധാപി തഥാ രൂപം അതിസ്സയത്ഥം ദസ്സേതും “അത്തനാനിമ്മിതേന...പേ... സരണഭൂതേനാ”തി വുത്തം. തത്ഥ, “അത്തനാനിമ്മിതേനാ”തി അത്തനാ ഉപ്പാദിതേന. “നഹി”തിആദിനാ തദത്ഥമേവ ബൃതിരേകതോ വിവരതി. തത്ഥ, “പരനിമ്മിതേനാ”തി ബുദ്ധനിമ്മിതേനാതി അധിപ്പായോ. “തഥാ മോമന”തി സസദ്ധമ്മ ഗണുത്തമന്തി മോമനം. “ഇദംപി”തി ദുതീയത്ഥ സന്ധിണ്ഡനേ അയംപികാരോ. നകേവലം പുരിമപദദ്വയമേവ സത്ഥു അസാധാരണഗുണപദം ഹോതി. അഥ ഖോ ഇദംപി പദം സത്ഥു പച്ചേകബുദ്ധാദീഹി അസാധാരണ പദമേവഹോതീതി യോജനാ.

ധമ്മവചനത്ഥേ. “ധാരേതീ”തി വഹതി. ഗാമായം “രക്ഖതീ”തി അപായാദിദുക്ഖതോരക്ഖതി. “യേസ”തി കിലേസാനം. “ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ”തി കിലേസസമുച്ഛിന്ദനസഞ്ചാതേ ധാരണത്ഥേ. “നിബ്ബാനഞ്ചനിപ്പരിയായതോ ധമ്മോ നാമാ”തി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു നിസ്സരണപ്പഹാനമേവ നിബ്ബാനസ്സ കിച്ചം, ഇദഞ്ച സമുച്ഛേദപ്പഹാനന്തി ചോദനം പരിഹരന്തോ “അരിയമഗ്ഗാഹീ”തിആദിമാഹ. “നിബ്ബാനേന സഹേവ ഹുത്വാ”തി ആരമ്മണാധിപതിഭൂതം ആരമ്മണ്ണു പനിസ്സയഭൂതഞ്ച നിബ്ബാനം അത്തനോ പതിട്ഠം കത്വാതി അധിപ്പായോ. അപിച, സമുച്ഛേദോതി ച നിസ്സരണന്തി ച അത്ഥതോ സമാനഗതികം ഹോതി. തസ്ഥാ നിസ്സരണംപി മുഖ്യധാരണ മേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. നിസ്സരണമേവവാ പധാനധാരണന്തി പിയുജ്ജതിയേവ.

“ധാരണുപായോയേവഹോതി”. നമുഖ്യധാരണം. കസ്മാ, സമുച്ഛേദ
കിച്ചാഭാവതോ. “ഏതേപഞ്ച പരിയായയമ്മായേവ”. കസ്മാ,
നിബ്ബാനസ്സവിയമഗ്ഗാനം സമുച്ഛേദ കിച്ചേ അസഹായത്താതി. ഏതഥ ച
“സാമഞ്ചൈപ്ഫലാനീ”തി സമഞ്ചസ്സ ഭാവോ സാമഞ്ചം. അരിയമഗ്ഗസ്സേതം നാമം.
സാമഞ്ചസ്സഫലം സാമഞ്ചൈപ്ഫലം. ദുതീയവികപ്പേ അകിച്ച പച്ചയഭൂതാപി
കേചികിതകപച്ചയാ കമ്മത്ഥേഗതാ കിച്ചപച്ചയാനംപി അത്ഥം ദീപേതി. യഥാ,
ദിട്ഠം, സുതം, മുതം, വിഞ്ചാതന്തി വുത്തം “ധാരണാരഹോ”തി. “യഥാ വുത്ത
യമ്മാ യേവാ”തി പഞ്ചമുഖ്യയമ്മാ, പഞ്ചപരിയായയമ്മായേവ. “കേചീ”തി
ചത്താരോ മഗ്ഗാ. പുന “കേചീ”തി നിബ്ബാനമേവ. ബഹുവചന
സോതേപതിതത്താ ഏതഥ ബഹുവചനം രുളം. പുന “കേചീ”തി ചത്താരോ
സാമഞ്ചൈപ്ഫല യമ്മാ. “കേചീ”തി പരിയത്തി യമ്മോ. ഏതഥാപി ബഹുവചനം
സോതപതിതമേവ. “ധാരേന്ത”ന്തി ധാരേന്തം പുഗ്ഗലം. തതീയ വികപ്പേ
“അപതമാനം വഹന്തീ”തി അപതമാനം കത്വാ വഹന്തി. ചതുത്ഥ വികപ്പേ
“ഏതഥാ”തി ഏതസ്ഥിം യമ്മേ. യമ്മോവദീപം ഏതേസന്തി യമ്മദീപാ. യമ്മോവ
പടിസരണം ഏതേസന്തി യമ്മപ്പടിസരണാ. യമ്മദീപാ ഭിക്ഖവേ ഭവഥ
യമ്മപ്പടിസരണാ, അനഞ്ചപ്പടിസരണാ തിഹി വുത്തം. ലദ്ധാ പതിട്ഠാ
ഏതേസന്തി ലദ്ധപ്പതിട്ഠാ. യുജ്ജതിയേവ. യമ്മദീപപാഠാനുലോമത്താതി
അധിപ്പായോ. യമ്മവിചാരണായം, ചോദകോപടിപത്തി യമ്മം ദസവിധ
യമ്മതോ അഞ്ചമഞ്ചമാനോ “കസ്മാ”തിആദിനാ ചോദേതി. സോ പന
പടിപത്തി യമ്മോ തതോ അഞ്ചോന ഹോതി, തത്ഥേവ അന്തോഗധോതി
ദസ്സേന്തോ “സോപനാ”തിആദിമാഹ. “മഗ്ഗസ്സ പുബ്ബഭാഗപ്പടിപദാ ഹോതീ”തി യഥാ
അമബരുകുഖോ അമബപുപ്ഫഅമബപ്ഫലസ്സ പതിട്ഠാ ഭാവേന പുബ്ബഭാഗ
നിസ്സയോ ഹോതി. കസ്മാ, ഇതോയേവതസ്സ പുപ്ഫപ്ഫലസ്സ ജാതത്താ
ഏതേവസം വഡ്ഢിതത്താ ച. തഥാ പടിപത്തി യമ്മോപി
അരിയമഗ്ഗപ്ഫലസ്സപതിട്ഠാഭാവേന പുബ്ബഭാഗപനിസ്സയപ്പടിപദാഹോതി.
കസ്മാ, ഇതോയേവ തസ്സജാതത്താ ഏതേവസം വഡ്ഢിതത്താ ച.
വുത്തഞ്ജേതം മഹാവഗ്ഗ സംയുത്തേ. സേയുമാപി ഭിക്ഖവേ യേകേചി
മേബീജഗാമഭൂതഗാമാവുഡ്ഢിം വിരുളിം വേപുല്ല്യം ആപജ്ജന്തി. സഞ്ചേതേ
പഥവിം നിസ്സായ പഥവിം പതിട്ഠായ. ഏവമേവ ഖോ ഭിക്ഖവേ
ഭിക്ഖുസീലം നിസ്സായ സീലേപതിട്ഠായ അരിയം അട്ഠംഗീകം മഗ്ഗം
ഭാവേന്തോ വുഡ്ഢിം വിരുള്ഹിം വേപുല്ല്യം പാപുണാതി യമ്മേസൂതി.
“പുബ്ബചേതനാവിയദാനേ”തി യഥാ തിവിധം പുണ്ണം, ദാനമയം പുണ്ണം
സീലമയം പുണ്ണം ഭാവനാമയം പുണ്ണന്തി വുത്തേ ദാനവത്ഥു പരിയേസനതോ
പട്ഠായ ദാനം ആരബ്ഭപവത്താ സബ്ബാ പുബ്ബഭാഗ ചേതനാ ദാനവചനേ
സങ്ഗഹിതാ ദാനന്തേവ സങ്ഖ്യംഗതാ. ഏവം സോ പടിപത്തി യമ്മോ അരിയ
മഗ്ഗവചനേ ഏവസങ്ഗഹിതോ, അരിയമഗ്ഗോ തേവ സങ്ഖ്യം ഗതോതി വുത്തം
ഹോതി.

ഇമസ്ഥിം യമ്മസംസന്ദനേ അപരമ്പി വത്തഞ്ചം വദന്തോ
“അപിചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “യദഗ്ഗേനാ”തി യേനകാരണകോട്ഠാസേന
ധാരണുപായോതിആദിനാ കാരണഭാഗേനാതി അത്ഥോ. വന്ദനം അരഹ തീതി
വന്ദനേയ്യോ. തസ്ഥിം വന്ദനേയ്യേ. “പുമുജ്ജനകല്യാണകോ”തി ഏതഥ തിവിധോ
കല്യാണകോ വിനയകല്യാണകോ സുത്തന്തകല്യാണകോ
അഭിധമ്മകല്യാണകോതി. തത്ഥ വിനയേ പത്തത്തായ കല്യാണപ്പടിപത്തിയാ
സമന്നാഗതോ ഭിക്ഖു വിനയകല്യാണകോ നാമ. സോ ഹ്യ ഭിക്ഖു

പാതിമോക്ഖ സംവരസംവുതോ വിഹരതി ആചാര ഗോചര സമ്പന്നോ,
അണുമത്തേസു വജ്ജേസു ഭയദസ്സാവി സമാദായ സിക്ഖതി സിക്ഖാപദേസുതി
ഏതഥ വേദിതബ്ബോ. തഥ വിനയേ പഞ്ഞത്താകല്യാണപ്പടിപത്തിദുവിധാ, ആദി
ബ്രഹ്മചരിയകസീലം അഭിസമചാരികസീലന്തി. തഥ,
ഉഭതോവിഭിന്ദഗ്ഗപരിയാപന്നം സീലം ആദിബ്രഹ്മചരിയകം നാമ.
ഖന്ധകപരിയാപന്നം സീലം അഭിസമചാരികം നാമ.

സുത്തന്തേസു വുത്തായ കല്യാണപ്പടിപത്തിയാ സമന്നാഗതോ ഗഹട്ഠോ വാ
പബ്ബജിതോ വാ സുത്തന്ത കല്യാണകോ നാമ. സോ ചതുഹി ഭിക്ഖവേ
ധമ്മേഹി സമന്നാഗതോ അരിയസാവകോ സബ്ബം ദുഗ്ഗതിഭയം സമതിക്കന്തോ
ഹോതി. കതമേഹി ചതുഹി. ഇധ ഭിക്ഖവേ അരിയസാവകോ ബുദ്ധേ
അവേച്ചപ്പസാദേന സമന്നാഗതോ ഹോതി ഇതി പിസോ ഭഗവാ...പേ...
സത്ഥാദേവമനുസ്സാനം, ബുദ്ധോ, ഭഗവാതി. ധമ്മേ അവേച്ചപ്പസാദേന
സമന്നാഗതോ ഹോതി സ്വാക്ഖാതോ ഭഗവതാ ധമ്മോ...പേ... പച്ചത്തം
വേദിതബ്ബോ വിഞ്ഞൂഹിതി. സഞ്ഛേ അവേച്ചപ്പസാദേന സമന്നാഗതോ ഹോതി
സുപ്പടിപന്നോ ഭഗവതോ സാവകസഞ്ഛോ...പേ... അനുത്തരം പുണ്ണക്ഖേത്തം
ലോകസ്സാതി. അരിയകന്തേഹി സീലേഹി സമന്നാഗതോ ഹോതീതി ഏതഥ
വേദിതബ്ബോ. തഥ ബുദ്ധേ അവേച്ചപ്പസാദോ നാമ അരഹം, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ,
തിആദികാനം ഗുണപദാനം അത്ഥ ജാനനത്താണേന യുത്തോ പസാദോ.
അരിയേഹികാമീയന്തി ഇച്ഛീയന്തിതി അരിയകന്താനി. സുപരിസുദ്ധസ്സ
ആജീവട്ഠമകസീലസ്സേതം നാമം. ചത്താരിമാനി ഭിക്ഖവേ
സോതാപത്തിയങ്ഗാനി. കതമാനി ചത്താരി. സപ്പുരിസസംസേവോ,
സദ്ധമ്മസ്സവനം, യോനിസോ മനസിങ്കാരോ, ധമ്മാനു ധമ്മപ്പടിപത്തിതിആദിനി
ബഹുനി സുത്തന്താനി ഇധ വത്തബ്ബാനി.

അഭിധമ്മേ വാ സുത്തന്തേസു വാ വുത്തായ കല്യാണപ്പടിപത്തിയാ
സമന്നാഗതോഗഹട്ഠോ വാ പബ്ബജിതോ വാ അഭിധമ്മകല്യാണകോ നാമ. സോ
ഇധ സുതവാ അരിയസാവകോ അരിയാനം ദസ്സാവി അരിയ ധമ്മസ്സകോവിദോ
അരിയധമ്മേസു വിനീതോ. സോ രൂപം അത്തതോ ന സമനുപസ്സതീതി ഏതഥ
വേദിതബ്ബോ. തഥ, “സുതവാ”തി ഏതഥ ഖന്ധാ, യതന, ധാതു, പടിച്ചസമുപ്പാദ,
സതിപട്ഠാനാ, ദീസു ഉഗ്ഗഹ പരിപുച്ഛാ വിനിച്ഛയത്താണ സമന്നാഗതോ
ഗഹട്ഠോ വാ പബ്ബജിതോ വാ സുത വാ നാമാതി അട്ഠകമാസു വുത്തോ.
സോ ഏവ പുമുജ്ജന കല്യാണകോതി ച വുച്ചതി.

ദുവേ പുമുജ്ജനാ വുത്താ, ബുദ്ധേനാദിച്ചബന്ധുനാ;
അന്ധോ പുമുജ്ജനോ ഏകോ, കല്യാണേകോ പുമുജ്ജനോ. തി

ച വുത്തം. അങ്ഗുത്തരേ പന ചതുക്കനിപാതേ കതമോ പുഗ്ഗലോ
അപ്പസ്സുതോ സുതേന ഉപപന്നോ ഹോതി. ഇധേകച്ചോ ധമ്മം സുണാതി
ഏകായപി ചാതുപ്പദികായ ഗാമായ അത്ഥ മത്തായ ധമ്മ മത്തായ ധമ്മാ നു
ധമ്മപ്പടിപന്നോ ഹോതി. അയം അപ്പസ്സുതോസുതേന ഉപപന്നോതി വുത്തം.
സുതവാതി ച സുതേന ഉപപന്നോതി ച അത്ഥതോ ഏകന്തി. പുമുജ്ജന
കല്യാണകോ സഞ്ഛേ സേക്ഖേസുസങ്ഗഹിതോ. വുത്തംഹേതം പരിവാരേ
കേ സിക്ഖന്തിതി. പുമുജ്ജന കല്യാണകേന സദ്ധിം സത്ത അരിയപുഗ്ഗലാ
സിക്ഖന്തി. അരഹാ ഖിണാസവോ സിക്ഖിതസിക്ഖോതി. ദക്ഖിണ
വിഭിന്ദഗ്ഗസുത്ത അട്ഠകമായം പന. തി സരണ സരണം ഗതോ ഉപാസകോപി

സോതാപത്തിഫലസുച്ഛികിരിയായ പടിപന്നേ സങ്ഗഹിതോതി വുത്തം. തത്ഥ, സോതാപത്തിഫലസുച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോനാമ സോതാപത്തി മഗ്ഗട്ഠോ അരിയപുഗ്ഗലോ. “സോഹിസങ്ഗഹിതോ”തി സമ്ബന്ധോ. “ഏത്താവതാ പടിക്ഖിത്തം ഹോതീ”തി സമ്ബന്ധോ. “സങ്ഘേ അസങ്ഗഹിതോ”തി സങ്ഘംസരണം ഗച്ഛാമിതി ച, സുപ്പടിപന്നോ ഭഗവതോ സാവകസങ്ഘോതി ച, ഏവരൂപേസു ഠാനേസു ആഗതേ സങ്ഘ വചനേ അസങ്ഗഹിതോ. “ന ഹിതം സരണം ഗച്ഛന്തസ്സസരണഗമനം സമ്പജ്ജതി”തി ഇദം സങ്ഘംസരണം ഗച്ഛാമിതി ഏതഥ സങ്ഘ വചനേതസ്സപുഗ്ഗലസ്സ അസങ്ഗഹിത ഭാവസാധനത്വം വുത്തം. തേനാഹ “തം പടിക്ഖിത്തം ഹോതീ”തി. സചേ പന സബ്ബം ഭഗവതോ സാവകസങ്ഘം അനുദ്ധിസ്സതമേവ പുഗ്ഗലം സങ്ഘംസരണം ഗച്ഛേയ്യ ആയസ്ഥനം സരണം ഗച്ഛാമിതി. സരണ ഗമനം ന സമ്പജ്ജതിയേവ. അഥ സബ്ബം ഭഗവതോ സാവകസങ്ഘം ഉദിസ്സ തസ്സ സന്തികേ സരണം ഗച്ഛേയ്യ സങ്ഘം സരണം ഗച്ഛാമിതി. സമ്പജ്ജതിയേവ . ഇദഞ്ച ദഹരകാലേ സബ്ബപഥം സരണഗമനം സന്ധായ വുത്തം. ഇദഞ്ചി സരണ ഗമനം നാമ സകിം ഗഹേത്വാ രതനത്തയേ സദ്ധം അജഹന്തസ്സ യാവജീവംപി ന ഭിജ്ജതി. പുനപ്സുനം ഗഹണ കിച്ചം നത്ഥി. പുനപ്സുനം ഗണ്ഹന്തേപി ദോസോനത്ഥി. പുനപ്സുനം പുഞ്ചം വഡ്ഡതി. സബ്ബപഥം ഗഹണകാലേ ച അഞ്ഞ്ഞന ദിന്നത്താ ലദ്ധം നഹോതി. അത്തനോവചി ഭേദേന ലദ്ധം ഹോതി. തസ്ഥാ അഞ്ഞ്ഞസ്സ സന്തികേ അഗ്ഗഹേത്വാ സയമേവ വചിഭേദം ഗണ്ഹന്തസ്സ ഗഹട്ഠസ്സ സരണ ഗമനം സമ്പജ്ജതിയേവ. തഥാ സബ്ബാനി ഗഹട്ഠസീലാനീതി. സാമണേര സരണ ഗമനമ്പന ഭിക്ഖുനാദിന്നമേവ ലബ്ഭതി. തഞ്ച ഖോ ഉഭിന്നംപിഠാനകരണ സമ്പത്തിയാ സതി ഏവാതി ദട്ഠഞ്ച. “വോ”തി തുമ്ഹാകം. യോധമ്മോ ച ദേസിതോ യോവിനയോചപഞ്ഞത്തോ. “മമച്ചയേനാ”തി മമാതിക്കമേന. മയി പരിനിബ്ബുതേതി വുത്തം ഹോതി. സത്ഥാ ഭവിസ്സതീതി പാഠസേസോ. “സംവണ്ണിതോ”തി സുട്ഠുതരംവണ്ണിതോ മോമിതോ. “കല്യാണപ്പടിപത്തിയം റിതോപീ”തി തീസുകല്യാണപ്പടിപത്തിസു അഞ്ത്തരപ്പടിപത്തിയം റിതോപി. “അട്ഠിതോപീ”തി സബ്ബപ്പടിപത്തിബാഹിരോ ദുസ്സിലോപാപധമ്മോതി അധിപ്പായോ. വിസേസതോ പന വിനയപ്പടിപത്തി ഏവ ഇധ പരിയത്താതി ദട്ഠഞ്ച. “സോ”തി സോദുസ്സിലോ പാപധമ്മോ. അത്തനോപി സരണം നഹോതി. അവസ്സം അപായഗാമീയേവ സോ ഹോതീതി അധിപ്പായോ. “കുതോ സരണം ഭവിസ്സതി”തി യോജനാ. “അനേകേസു സുത്തസഹസ്സേസു”തി വിനയേപി ബഹുനി ഗരഹസുത്തപദാനി ദിസ്സന്തി സുത്തന്തേസുപി. വിസേസതോ പന അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോപമസുത്താദിസു.

സദ്ധമ്മവചനത്ഥേ. കിലേസേസമേന്തി വുപസമേന്തീതി സന്തോതി വചനത്വം സന്ധായ “സമിതകിലേസാന”ന്തി വുത്തം. സന്ത സദ്ദോ പന പസത്ഥേച, പൂജിതേച, സപ്പുരിസേച, പണ്ഡിതേച, ദിസ്സതീതി ഇമം അഭിധാനത്വം സന്ധായ “പസത്ഥാന”ന്തിആദിവുത്തം. “സച്ചോവാ ധമ്മോ സദ്ധമ്മോ”തി യോജനാ. ഏതേന സഭാവതോ അത്ഥിസംവിജ്ജതീതി സന്തോതി ദസ്സേതി. “സോ”തി അഞ്ത്തതിത്ഥിയ ധമ്മോ. “ധാരേന്തസ്സാ”തി സവനുഗൃഹധാരണപ്പടിപജ്ജനാദിവസേന ധാരേന്തസ്സ. അഹിതോയേവ സമ്പജ്ജതി, യേഭുയ്യേന ദുഗ്ഗതി വിപാകത്താതി അധിപ്പായോ. “അയം പനാ”തി സത്ഥു സദ്ധമ്മോ പന. “തഥാ ധാരേന്തസ്സാ”തി അയം മേ ഹിതോതി ധാരേന്തസ്സ ഹിതോയേവസമ്പജ്ജതി, സുഗതി നിബ്ബാന സമ്പാപകത്താതി അധിപ്പായോ.

“സമാനദിടിസിലാന”തി സമാനദിടികാനം സമാനസിലാനഞ്ച. ഏതേന സമാനദിടിസിലാ ജനാ ഗണീയന്തി ഏത്മാതി ഗണോ. സംഹനീയന്തി ഏകതോകരീയന്തി ഏത്മാതി സങ്ഘോതി ഇമമത്ഥം ദീപേതി. സഹ ഏകതോ യമ്മം ചരന്തീതി സഹധമ്മികാ. ഏകസ്സ സത്ഥുനോ യമ്മ വിനയേ പബ്ബജിതാ. തേസം സഹധമ്മികാനം. ഭഗവതോ സാവകസങ്ഘോ ഉത്തമഗണോ നാമ. യേ കേചി ലോകേ സങ്ഘാവാ ഗണാവാ. തമാഗതസ്സ സാവകസങ്ഘോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതീതി ഹി വുത്തം. സോയേവ ഇധ ഗണുത്തമോതി വുച്ചതി വിസേസന പര നിപാത വസേനാതി അധിപ്പായോ. ഉത്തമസദുസ്സ ഗുണനാമത്താ “ഗുണമഹിയേവ പവത്തതീ”തി വുത്തം. “തേനാ”തി ഉത്തമ സദുന. “ഗണോതി സങ്ഘോയേവ വുച്ചതി” സങ്ഘസദുസ്സപി സമൂഹട്ഠേ നിരുജ്ജഹത്താ, “സോ വിനയകമ്മേസു പസിലോ”തി പഞ്ചസങ്ഘാ ചതുവഗ്ഗസങ്ഘോ, പഞ്ചവഗ്ഗസങ്ഘോ, ദസവഗ്ഗസങ്ഘോ, വീസതിവഗ്ഗസങ്ഘോ, അതിരേകവീസതിവഗ്ഗസങ്ഘോ, ചതുവഗ്ഗകരണീയം കമ്മം, പഞ്ചവഗ്ഗകരണീയം കമ്മന്തിആദിനാ പസിലോ പാകടോ. ദക്ഖിണാ വുച്ചതി കമ്മഞ്ച കമ്മഫലഞ്ച സദുഹിത്വാ ആയതിം വിപാകപഫലപ്പടി ലാഭത്ഥായ ദിന്നം ദാനകമ്മം ദക്ഖന്തി വഡ്ഡന്തി സത്താ ഏതായാതി കത്വാ. തംദക്ഖിണം പടിഗുണ്ഹിതും അരഹതീതി ദക്ഖിണേയോ. “അരഹതീ”തി ച അനുത്തര പുണ്ണകുപേത്ത വിസേസത്താദായകേന ഇച്ഛിത പത്ഥിതസ്സ ആയതിം ഫലസ്സ സുട്ഠസമ്പാദനവസേന ദായകസ്സ ച അവിരാധനതോ അസങ്ഖ്യേയുപമേയുവഡ്ഡി ആവഹനതോ ച പടിഗുണ്ഹിതും അരഹതി. ഏവരുപംഹിദാനം നാമ ഉളാരദാനം ഹോതി. തം യേസുദുസ്സിലേസുദിയുതി. തേസം ഖേത്ത ദുട്ഠത്താ ദായകേന ഇച്ഛിതപത്ഥിതം ഫലം ന സമ്പാദേതി. നിപഫലം വാ ഹോതി. അപ്പഫലം വാ. ഏവംസതി, തേ ദായകഞ്ച വിരാധേന്തി നാമ. പുണ്ണപഫലാനി ച വിനാസേന്തി നാമ. സയഞ്ച തംദാനം പടിഗുഹണതോ വാ പരിഭോഗതോ വാ സദ്ധാദേയ്തം വിനിപാതനതോ വാ ദുഗ്ഗതി ഭാഗിനോ ഹോന്തി. തസ്ഥാതേ ഏവരുപം ദാനം പടിഗുണ്ഹിതും നാരഹന്തീതി. “ഉപസമ്പദാകമ്മം സമ്മുതി നാമാ”തി ഏകേന പരിയായേന സമ്മുതി കമ്മം നാമ. തണ്ഹി കാമന്തേര സസുസമ്മുതി കമ്മേസുനാഗതം. ഞ്ഞി ചതുത്ഥ കമ്മവാചാ സങ്ഖാതായ പന സങ്ഘസമ്മുതിയാ സിദ്ധത്താ തേന പരിയായേന സമ്മുതി കമ്മന്തി വുച്ചതീതി. “ഉപസമ്പന്നഭൂമിം പത്വാ”തി ഉപസമ്പന്നഭൂമി സങ്ഖാതം ഉപരിഠാനന്തരം പത്വാ. തമാ ഹി വുത്തം വിനയേ ഭിക്ഖു വിഭിഞ്ജേ. ഞ്ഞി ചതുത്ഥേന കമ്മേന അകുപ്പേന ഠാനാരഹേനാതി. തത്ഥ, “ഠാനാരഹേനാ”തി ഉപസമ്പന്ന ഭൂമിസങ്ഖാതം ഠാനന്തരം പാപേതും അരഹേനാതി അത്ഥോ. “ഉപസമ്പന്നഭൂമി”തി ച ഉപസമ്പന്ന സീലം വുച്ചതി. “വിനയകമ്മേസു പസിലോ”തി. സുണാതുമേഭന്തേ സങ്ഘോ തിആദീസു പാകടോ. അപിച “സമ്മുതി സങ്ഘോ”തി, ദേവസങ്ഘാസമാഗതാതിആദീസു വിയ ബഹുനം സമൂഹനട്ഠേന ലോകസമ്മുതിയാ സിലോസങ്ഘോ സമ്മുതി സങ്ഘോതിപി യുജ്ജതി. “അരിയപുഗ്ഗലസമൂഹോ”തി പുമുജ്ജനകല്യാണകോ ഭിക്ഖു പുണ്ണേ വുത്തനയേന സോതാപത്തി മഗ്ഗട്ഠേ സങ്ഗഹിതോതി, തേന സഹ അട്ഠവിധോ അരിയ പുഗ്ഗലസമൂഹോ. “സമ്മുതി സങ്ഘേ അന്തോഗയോയേവാ”തി ഏതേന ദക്ഖിണേയുസങ്ഘോ നാമ വിസുറം നവത്തഞ്ചോ. തസ്ഥിഞ്ച നവത്തഞ്ചേ സതി, സമ്മുതി സങ്ഘോതിപി വത്തഞ്ച കിച്ചം നത്ഥി. ഭഗവതോ സാവകസങ്ഘോ ത്വേവ വത്തഞ്ചം ഹോതീതി ദസ്സേതി. സച്ചമേതം. ഇധ പന സങ്ഘവചനേന ആഗതട്ഠാനസ്സ ദുവിധത്താ സങ്ഘസ്സ ദുവിധതാ വുത്താ. തത്ഥ സമ്മുതി സങ്ഘസ്സ ആഗതട്ഠാനം വിനയകമ്മേസുതി

വുത്തമേവ. ഇദാനി അരിയസഞ്ചസ്സ ആഗതട്ഠാനം ദസ്സേനോ
“തമാപി”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ സരണ ഗമന...പേ... അനുസ്സതിട്ഠാനേസു
ഉപസമ്പന്നഭൂതോ ഭിക്ഖുസഞ്ചോവ ഗഹേതബ്ബോ. ദക്ഖിണാവിസുദ്ധിട്ഠാനേ
പന പുഗ്ഗലികദാനേസു ചതുഹി സോതാപത്തിയങ്ഗേഹി സമന്നാഗതോ
ഉപാസകോപി സാമണേരോപി യുജ്ജതി. സഞ്ചിക ദാനേസു പന
ഭിക്ഖുസഞ്ചോവ. “തമാ തമാ സംവണ്ണേത്ഥാ”തി ആഹുനേയ്യോ, പാഹുനേയ്യോ,
ദക്ഖിണേയ്യോ, അഞ്ജലികരണീയ്യോ, അനുത്തരം പുണ്ണെക്ഖേത്തം ലോകസ്സാ,
തിആദിനാസുട്ഠ മോമേത്ഥാ. സോ ദക്ഖിണേയ്യ സഞ്ചോ. “പുമുജ്ജന
സഞ്ചോ”തി ഇദം അരിയ സഞ്ചേന വിനാകേവലം പുമുജ്ജനസഞ്ചം
സന്ധായ വുത്തം. ഏത്ഥ ച സഞ്ച വചനേന സഞ്ച പരിയാപണോ
ഏകോപി ഭിക്ഖു ഗഹേതബ്ബോ. സോ സചേ പുമുജ്ജനോ ഹോതി, അനുത്തരം
പുണ്ണെക്ഖേത്തം നഹോതി. യദി അരിയ പുഗ്ഗലോ ഹോതി, അനുത്തരം
പുണ്ണെക്ഖേത്തം ഹോതി.

ദക്ഖിണവിഭിജ്ജസുത്തേ സഞ്ചികദാനേ ഭവിസ്സന്തി ഖോ പന്നാനദ
ഗോത്രഭൂനോ കാസാവകണ്ഠാ ദുസ്സിലാ പാപധമ്മാ. തേസംപി സഞ്ചം ഉദിസ്സ
ദാനം ദസ്സന്തി. തദാപന്നദ സഞ്ചഗതം ദക്ഖിണം അസഞ്ചേയ്യം അപ്പമേയ്യന്തി
വദാമീതി വുത്തത്താ സഞ്ചികട്ഠാനം പത്ഥാ കോചി ഭിക്ഖു ദക്ഖിണേയ്യ
സഞ്ചേ അസഞ്ചഹിതോതി നത്ഥീതി ദട്ഠബ്ബോ.

ഖേത്തം ദുസ്സേന്തിതി ഖേത്തദുട്ഠാനി. തിണാനി. ഖേത്തദുട്ഠാ കിലേസാ.
വുത്തഞ്ചഹിധമ്മപദേ.

തിണദോസാനി ഖേത്താനി, രാഗദോസാ അയംപജാ;
തസ്മാഹി വീതരാഗേസു, ദിന്നം ഹോതി മഹപ്ഫലം.

തിണദോസാനി ഖേത്താനി, ദോസദോസാ അയംപജാ;
തസ്മാഹി വീതദോസേസു, ദിന്നം ഹോതി മഹപ്ഫലം.
തിണദോസാനി ഖേത്താനി, മോഹദോസാ അയംപജാ;
തസ്മാഹി വീതമോഹേസു, ദിന്നം ഹോതി മഹപ്ഫലന്തി.

ഈ പന സാതിസ്സയതോ ഖേത്തദുട്ഠേ കിലേസേ ദസ്സേതും
“സക്കായദിട്ഠിവിചികിച്ഛാനുസയാന”തി വുത്തം. “സബ്ഭാവോ”തി സന്തസ്സ
വിജ്ജമാനസ്സഭാവോ സബ്ഭാവോതിവിഗ്ഗഹോ. “അസ്സാ”തി പുമുജ്ജന സഞ്ചസ്സ.
“സദ്ധമ്മപദേ വുത്തനയേനാ”തി അപിചയദഗ്ഗേനാതി വുത്തനയേന.

സസദ്ധമ്മഗണ്ണുത്തമപദത്ഥാനുദീപനീ നിട്ഠിതാ.

വ. “അഭിവാദിയാ”തി സുഖീഹോഹിസപ്പുരിസാതി ഏവം അഭിവാദാപേത്ഥാ.
അഭിവാദനഞ്ച നാമ വന്ദനാമേവാതി വുത്തം “വന്ദിത്ഥാ”തി. വന്ദന്തോഹി
വന്ദനേയ്യേ വുദ്ധേ തമാ വദാപേതി നാമ. തമാ വന്ദനഞ്ച വന്ദനേയ്യാനംവുദ്ധാനം
വത്തം. “പച്ചുപട്ഠാപേത്ഥാ”തി പടിമുഖം ഉപട്ഠാപേത്ഥാ. “തിവിധാ”തി ദ്വാര
ഭേദേന തിവിധാ. “വന്ദനേയ്യാന”തി ബുദ്ധാദിനം. “നിപജ്ജന്തോ”തി നിപതന്തോ.
“അവന്ദിയേസു”തി ഭിക്ഖുഹി അവന്ദിതബ്ബേ സുനവകതരാദീസു.
“ഗുണപദാനീ”തി ഗുണദീപകാനി അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോതിആദിപദാനി.
ഏത്ഥചകായേനവന്ദിതിആദി ഉപചാര വചനം ഹോതി. യഥാ ചക്ഖുനാ

രൂപം പസ്സുതീതി. തമാഹി വൃത്തം അട്കമാസു ചക്വുനാ രൂപം ദിസ്പാതി കരണവസേന ചക്വുതി ലദ്ധവോഹാരേന രൂപദസ്സന സമത്മേന ചക്വു വിഞ്ഞാണേന രൂപം ദിസ്പാ. പോരാണാ പനാഹു ചക്വു രൂപം ന പസ്സുതി, അചിത്തത്താ. ചിത്തം ന പസ്സുതി, അചക്വുത്താ. ദ്വാരാരമ്മണ സങ്ഘട്ടനേ പന സതി ചക്വു പസാദവത്സു കേനചിത്തേന പസ്സുതി. ഈദിസീ പനേസാ കമാ ധനുനാ വിജ്ഞതീതിആദീസു വിയ സസമ്ഭാര കമാനാമ ഹോതി. തസ്മാ ചക്വുനാ രൂപം ദിസ്പാതി ചക്വു വിഞ്ഞാണേന രൂപം ദിസ്പാതി അയമേവേത അത്ഥോതി. ഏതഥാഹി “കായേനാ”തി കായ വിഞ്ഞത്തിസങ്ഖാതം ദ്വാര രൂപം കരണം ഹോതി. തസ്മാ ചക്വുനാതി വചനേ ഉപചാര വചനേ സതി കായേനാതി വചനംപി ഉപചാര വചനത്തി വിഞ്ഞായതി. തമാ ചക്വുനാതി പദേ ചക്വുവിഞ്ഞാണേനാതി അത്ഥേ സതി കായേനാതി പദേപി കായകമ്മേനാതി അത്ഥോ വിഞ്ഞായതി. വാചായ വന്ദതി, മനസാവന്ദതീ,തി പദേസുപി ഏസനയോ. ഏവഞ്ച സതി, കായ കമ്മേനവന്ദാമി, വചികമ്മേന വന്ദാമി, മനോകമ്മേന വന്ദാമി, തീഹി കമ്മേഹി വന്ദാമീതി ഇദമേവ മുഖ്യവചനത്തി സിദ്ധം ഹോതി. സബ്ബമിദം ഇന്ദ്രിയ സംവരസീലട്ഠാനേ അട്കമാസു ആഗതത്താ വൃത്തം. ചക്വുനാതി ഇദം പന മുഖ്യ കരണ വചനമേവ സമ്ഭവതി. കസ്മാ, ചക്വുസ്സ ദസ്സനസങ്ഖാതസ്സ ചക്വുവിഞ്ഞാണസ്സ വത്സു പുരേജാതിന്ദ്രിയപച്ചയവിസേസത്താ. സോതേന സദുംസുതാതിആദീസുപി ഏസനയോ.

കായേനവന്ദതി, വാചായവന്ദതീ,തി ഏതഥ തംകായവചീവിഞ്ഞത്തി രൂപ ദ്വായം കിഞ്ചാപി സഹജാത ചേതനാ കമ്മേന ജാതം ഹോതി. ന തം ചേതനാകമ്മം വിഞ്ഞത്തി ദ്വയേനജാതം. ഏവം സന്തേപി തം രൂപ ദ്വായം തസ്സാചേതനായ കായവന്ദനാകമ്മ, വചീവന്ദനാകമ്മ സിദ്ധിയാ ഉപനിസ്സയ പച്ചയവിസേസോ ഹോതി. യഥാതം മാതിതോ ജാതോ പുത്തോ വുദ്ധി പത്തോ തം തം കമ്മേസു മാതുയാ ബല വൂപനിസ്സയോ ഹോതി. ഏവഞ്ച കത്വാ തം രൂപദ്വായം അഭിധമ്മേ ദ്വാരരൂപത്തി വൃത്തം. തസ്മാ ‘കായേന, വാചായാ,തി ഇദംപി മുഖ്യ കരണ വചനമേവാതി ദട്ഠം. കായേനാതി പന കായകമ്മേനാതി അത്ഥേ സതി, തസ്സകമ്മസ്സ വന്ദനാകിരിയായ സഹ അഭേദോ ആപജ്ജതീതി ചേ. നാപജ്ജതി. കസ്മാ ചേതനാഹം ഭിക്ഖവേ കമ്മം വന്ദാമി, ചേതയിത്വാ കമ്മം കരോതി ‘കായേന, വാചായ, മനസാതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ യഥാഹി “ചേതയിത്വാ”തി പുരിമചേതനാഹി ചേത യിത്വാ . “കമ്മം കരോതീ”തി പച്ഛിമം സന്നിട്ഠാപന ചേതനാ കമ്മം കരോതീതി അത്ഥോ. തമാ ഇധാപി പുരിമപച്ഛിമചേതനാ സമ്ഭവതോതി. ഏതഥാഹി “കായകമ്മേനാ”തി പുരിമചേതനാ കമ്മം ഗയ്ഹതി. “വന്ദതീ”തി പച്ഛിമ സന്നിട്ഠാപനചേതനാകമ്മത്തി.

൯. “രചയന്തോ”തി വിദഹന്തോ. “രചയിസ്സതീ”തി അപച്ചക്ഖേ അതീരേ അനാഗതവചനം. “പോത്ഥകാരുള്ഹ”ന്തി പോത്ഥക പത്തേസുലിഖനവസേന ആരുള്ഹം.

൧൦. അഭിധമ്മത്ഥപദേ. “അഭിധമ്മേ”തി അഭിധമ്മപ്പകരണേ. “ഏതഥ, ഏതേനാ”തി വചനേഹി സങ്ഗഹസദുസ്സ ഏകസേസവിധാനംപി വിഞ്ഞായതി. “അഞ്ചത്ഥാപാളിദ്വായം വുച്ചതി”. കസ്മാതം പാളിദ്വായം അഭിധമ്മോ നാമാതി വൃത്തം “തഞ്ചാ”തിആദി. “യഥാപവത്തേ”തി അത്തനോ പച്ചയാനുരൂപം പവത്തേ. “പരമത്ഥധമ്മേ ഏവാ”തി ദേ മേ ഭിക്ഖവേ പുഗ്ഗലാ,

തയോമേഭിക്ഖവേ പുഗ്ഗലാതിആദിനാ പഞ്ഞത്തിവോഹാരേന പവത്താപി
ദേസനാ പരമത്ഥ ധമ്മേഹി വിനാ നപവത്തതി. പരമത്ഥ ധമ്മാനം
നാനത്തവസേനേവ പുഗ്ഗലാനം നാനത്തസമ്ഭവതോ. തസ്മാ പരമത്ഥധമ്മേ ഏവ
ദീപേതി. ന ആണാവിധാനം ദീപേതി. “ദീസുധമ്മേസു”തി നിധാരണേ
ഭുജ്ജവചനം. “യോഇതരതോ”തി നിധാരണീയം. “യോ”തി യോ ധമ്മോ.
“ഇതരതോ”തി ഇതര ധമ്മതോ സുത്തന്ത ധമ്മതോ. “ഏവഞ്ച കത്വാ”തി
ഇമിനാകാരണേനാതി അത്ഥോ. അട്ഠകമാസു വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ.
ദേസേതബ്ബപ്പകാരാനം അനവസേസവിഭത്തിവസേന അതിരേകതാ, സുദ്ധ
ധമ്മാധിട്ഠാന ദേസനാ പവത്തിവസേന വിസേസതാ യോജേതബ്ബാ. “യതോ”തി
യസ്മാ അനവസേസവിഭത്തിതോ, അതിവിത്ഥാരദേസനാഭാവതോതി വുത്തം
ഹോതി. കസ്മാ ദേവേസു ഏവ ദേസേന്തിതി ആഹ “ന ഹി മനുസ്സാ”തിആദിം.
തത്ത്വ “ന ഹി മനുസ്സാ പടിഗ്ഗഹേതും സക്കോന്തി”തി സമ്ബന്ധോ.
“പവത്തനയോഗ്യ”ന്തി പവത്തനത്ഥായ പഹോന്തം. “കുമാമഗ്ഗ”ന്തി
ദേസനാകമാപബന്ധം. “ഏകമാതികാനു ബന്ധാ”തി കുസലാ ധമ്മാ അകുസലാ
ധമ്മാതിആദികം ഏകം അഭിധമ്മ മാതികം അനുഗതാ. “തസ്സാ”തി അഭിധമ്മസ്സ.
അതിരേക വിസേസതന്തി സമ്ബന്ധോ. “തത്ത്വാ”തി തിസ്സം അട്ഠസാലിനിയം.
ആദിമ്ഹിയേവതത്ത്വ കേനട്ഠേന അഭിധമ്മോ, ധമ്മാതിരേക ധമ്മവിസേസട്ഠേ
നാ-തി വത്വാ തദത്ത്വം വിത്ഥാരേന്തോ സുത്തഞ്ചി പത്വാ പഞ്ചക്ഖന്ധാ
ഏകദേസേനേവ വിഭത്താ, നനിപ്പദേസേന. അഭിധമ്മം പത്വാ പന
നിപ്പദേസതോവ വിഭത്താ-തി വുത്തം. തേനാഹ “ധമ്മനാമികാന”തിആദിം.
“ധമ്മോ പനാ”തി പാളിദ്വയമാഹ.“ഏവം സന്തേപീ”തി അട്ഠസാലിനിയം ഏവം
വിചാരിതേപിസതി. “സബ്ബജേട്ഠകോ”തി തിസ്സം പിടകാനം
മജ്ജേസബ്ബജേട്ഠകോ. കസ്മാ സബ്ബജേട്ഠകോ സിയാതി ആഹ “വിനയം
വിവണ്ണേന്തസ്സഹീ”തിആദിം. തത്ത്വ “വിവണ്ണേന്തസ്സാ”തി ഗരഹന്തസ്സ. ചരതി
പവത്തതിതി ചക്കം. ലോകസ്മിം കേനചി സമന്നേന വാ ബ്രാഹ്മണേന വാ
ദേവേന വാ മാരേന വാ ബ്രഹ്മുനാ വാ പടിനിവത്തിതും അസക്കുണേയ്യം
ആണാവിധാനം ആണാചക്കം നാമ. തത്ത്വ അസക്കുണേയ്യം ദേസനാ വിധാനം
ധമ്മചക്കം നാമ. തത്ത്വ, യോ പന ഭിക്ഖു മേമുനം ധമ്മം പടിസേവതി,
പാരാജികോ ഹോതി അസംവാസോ-തിആദിനാ നയേന പവത്തം
ആണാവിധാനം ആണാചക്കം നാമ. ചത്താരിമാനി ഭിക്ഖവേ അരിയസച്ചാനീ-
തിആദികം ദേസനാവിധാനം ധമ്മചക്കം നാമ. തദുഭയംപി കോചി ഭിന്ദിതും
പാരാജികം വാ ഭിക്ഖും അപാരാജികം കാതും ചതുസ്സച്ചം വാ ധമ്മം
അസച്ചം കാതും നസക്കോതി. അഥ ഖോ കരോന്തോയേവ ദേവദത്തോവിയ
ആപായികോ ഹോതി. പാരാജികോച ഭിക്ഖു അത്താനം സുദ്ധം അകരോന്തോ
അപായഗാമിയേവ ഹോതി. ഏവം സബ്ബേസു വിനയ സിക്ഖാപദേസു. ഏവം
കേനചി പടിനിവത്തിതും അസക്കുണേയ്യത്താ തദുഭയംപി അപ്പടിവത്തിയം
ചക്കം നാമ ഹോതി. “വിനയോ നാമ സാസനസ്സ മൂല”ന്തി വിനയേ റിതേ
ഭിക്ഖുസങ്ഘോ പഞ്ഞായതി. ഭിക്ഖു സങ്ഘേ പഞ്ഞായന്തേ
തിവിധോപിസദ്ധമ്മോപഞ്ഞായതി, തിവിധംപി സത്ത്വസാസനം തിട്ഠന്തി. ഏവം
വിനയോ തിവിധസ്സസാസനസ്സ മൂലം ഹോതീതി. കമഞ്ചപരിയത്തിസദ്ധമ്മേ
പഞ്ഞായന്തേ തിവിധംപി സാസനം തിട്ഠന്തിതി. വുച്ചതേ. തത്ത്വ സാസനം
തിട്ഠന്തിതി കിത്തകംകാലം തിട്ഠന്തിതി. പഞ്ചവസ്സസഹസ്സാനി തിട്ഠന്തിതി
പോരാണട്ഠകമാസുകമയിംസു. മിച്ഛാവാദിനോപനവദന്തി വിനയേ
ചുളവഗ്ഗേഭിക്ഖുനിക്ഖന്ധകേ സചേ ആനന്ദ മമസാസനേമാതുഗാമോ പബ്ബജ്ജം
നലഭേയ്യ. വസ്സസഹസ്സം സദ്ധമ്മോ തിട്ഠേയ്യ. ഇദാനി മാതുഗാമസ്സ പബ്ബജ്ജാ

അനുത്താതാ ഗോതമിയാ പുനപുനം ആയാചനം ഉപാദായ. പഞ്ചവദാനി
ആനന്ദ വസ്സസതാനി സദ്ധമ്മോംസ്സതീതി വുത്തം. തസ്മാ ബുദ്ധസാസനം
പഞ്ചവസ്സസതാനി ഏവ തിട്ഠന്തി. തതോപരം ഏകദിവസംപി ന തിട്ഠന്തി.
ഇദാനി സാസനപ്പടി രൂപകമത്തം ഹോതീതി. തം തേസം മിച്ഛാ വചനമത്തം.
“പഞ്ചവവസ്സസതാനീ”തി ഇദം പന സന്നിട്ഠാന വചനം നഹോതി.
മാതുഗാമാനം ആദീനവ ദീപനമത്തവചനം. സോ ച ആദീനവോ അട്ഠഗരുഡമ്മേ
സണ്ഠപേത്യാ സത്ഥാരാ ഏവ പടിബാഹിതോ. പുന “വസ്സസഹസ്സ”ന്തി
ഇദമേവസന്നിട്ഠാന വചനം ജാതന്തി. ഏതഥപികേചിവദന്തി വസ്സസഹസ്സമേവ
സാസനം തിട്ഠന്തി, തതോപരം ഏകദിവസ മത്തംപി ന തിട്ഠന്തി,
അന്തരയായതി. തദാ സീമായോപി അസീമാ ഹോന്തി. പച്ഛാതാസു
ഉപസമ്പാദിതാപി അനുപസമ്പന്നാ ഹോന്തി. ഇദാനി സാസനപ്പടി രൂപകമത്തം
ഹോതീതി. ഇദംപി തേസം അത്ഥഞ്ചകാരണഞ്ച അദിസാ അജാനിത്യാ
വുത്തത്താ മിച്ഛാ വചനമത്തം ഹോതി. അയം പനേത്ഥ അത്ഥോ.
“വസ്സസഹസ്സം സദ്ധമ്മോ തിട്ഠേയ്യോ”തി വസ്സസഹസ്സമേവ സദ്ധമ്മോ
അപരിഹായമാനോ തിട്ഠേയ്യ. തതോപരം പന ന തിട്ഠേയ്യ, അനുക്കമേന
പരിഹായമാനോ ഗച്ഛേയ്യതി. കഥം പന അപരിഹായമാനോ തിട്ഠന്തി, കഥഞ്ച
പരിഹായമാനോ ഗച്ഛതീതി. വുച്ചതേ. പഞ്ചസങ്ഘാ വേദിതബ്ബാ. യേശു
സങ്ഘേ സുസദ്ധമ്മോ തിട്ഠന്തി. കതമേ പഞ്ച. ഖിണാസവസങ്ഘോ,
അനാഗാമിസങ്ഘോ, സകദാഗാമിസങ്ഘോ, സോതാപന്നസങ്ഘോ,
പുമുജ്ജനകല്യാണകസങ്ഘോ,തി. തത്ഥ, വസ്സസഹസ്സബ്ഭന്തരേ
സബ്ബേപഞ്ചസങ്ഘാ പഞ്ഞായന്തി. ഏവം വസ്സസഹസ്സം സദ്ധമ്മോ
അപരിഹായമാനോ തിട്ഠന്തി. തതോപരം ഖിണാസവസങ്ഘോ ന പഞ്ഞായതി.
സേസാനി ചത്താരിവസ്സസഹസ്സാനി അനുക്കമേന സേസാനം ചതുന്ന്യം സങ്ഘാനം
ഖേത്താനി ജാതാനി. ഏവം തതോപരം പരിഹായമാനോ ഗച്ഛതീതി അയമേത്ഥ
അത്ഥോ. കാരണം വുച്ചതേ. “സദ്ധമ്മോ തിട്ഠേയ്യോ”തി ഏതഥ തിവിധോ
സദ്ധമ്മോ ‘പരിയത്തിസദ്ധമ്മോ, പടിപത്തിസദ്ധമ്മോ, പടിവേധസദ്ധമ്മോ,തി.
സോ ഏവ തിവിധം സാസനന്തി ച വുച്ചതി. തത്ഥ, പരിയത്തി സദ്ധമ്മോ നാമ
സാട്ഠകമാനിതീണിപിടികാനി. സോ ച ഏതരഹി പരിപുണ്ണോ തിട്ഠന്തി. കഥം
പരിയത്തി സാസനം പടിരൂപകമത്തം ഭവേയ്യ. ഭിക്ഖു ച പരിയത്തികമ്മികാ
അനേക സതസഹസ്സമത്താ പഞ്ഞായന്തി. കഥഞ്ചിദം സാസനം തതോപരം
ഏകദിവസംപി ന തിട്ഠേയ്യ. തേ ച ഭിക്ഖു സീലപ്പടിപത്തിയം റിതാ അനേക
സതസഹസ്സമത്താ ഏതരഹി സന്ധിസ്സന്തി. കഥഞ്ച പടിപത്തി സാസനം
തതോപരം ന തിട്ഠേയ്യ. പരിയത്തിയാച പടിപത്തിയാച
തിട്ഠമാനായപടിവേധസദ്ധമ്മോപി ന തിട്ഠന്തിതി ന വത്തബ്ബോ. യഥാഹി-
ഏകോ ധനസേട്ഠി നാമ അത്ഥി. സോ പുത്തയീതു പരമ്പരാനം അത്ഥായ
മഹന്താരതന്നിധയോ ഭൂമിയം ബഹുസുട്ഠാനേസു നിദഹിത്യാ ഠപിതാ
ഹോന്തി. പോത്ഥകേസു ച തേസം പവത്തിം പരിപുണ്ണം ലിഖിത്യാ ഠപേതി.
തത്ഥ നിമീസു ച പോത്ഥകേസു ച അക്ഖരേസു ച ധരന്തേസു തേനിയയോ
നസ്സന്തി അന്തരയായന്തിതി ന വത്തബ്ബായേവ. ഏവമിദം സാസനം ദട്ഠഞ്ചം.
തത്ഥഹി നിധീനംനിധാനഭൂമിസദിസം തേപിടകം ബുദ്ധവചനം,
ധനരതനസദിസാനി ധമ്മരതനാനി. യഥാ ച സേട്ഠിവംസേജാതോ ബലസമ്പന്നോ
പുരിസോ പോത്ഥകം പസ്സിത്യാ സുട്ഠു ഖണ്ണോ താനിരതനാനി
ലഭിസ്സതിയേവ. ഏവമിധപി ബലസമ്പന്നോ ഭിക്ഖു ദേസനായമ്മം സുത്യാ
സുട്ഠു പടിപജ്ജന്തോ താനിധമ്മരതനാനി ലഭിസ്സതിയേവ. ലഭമാനേ ച സതി,
കഥം താനിധമ്മരതനാനി അന്തരഹിതാനി. സീമാനഞ്ച പവത്തിവാനിവത്തി വാ

ആണാചക്കസ്സേവ വിസയോ ഹോതി. ന ധമ്മചക്കസ്സ. യഞ്ച വുത്തം-
പഞ്ചേവവസ്സസതാനിസദ്ധമ്മോ റസ്സതീതി ച, - വസ്സസഹസ്സം സദ്ധമ്മോ
തിട്ഠേയ്യാതി ച. ഇദഞ്ച വചനം ധമ്മചക്കമേവ ഹോതി, ന ആണാചക്കം.
ബദ്ധസീമായോ ച നിവത്തമാനാ ദീഹി കാരണേഹി നിവത്തന്തി
അന്തരധായന്തി. ആണാചക്കഭൂതായ കമ്മവാചായ സമൂഹനന്നേ വാ,
സാസനസ്സ വാ അന്തരധായന്നേ. തത്ഥ വസ്സസഹസ്സപരിയന്തേ കമ്മവാചായ
സമൂഹനഞ്ച നത്ഥി. സാസനന്തരധായഞ്ച നാമ അനാഗതേ ധാതുപരിനിബ്ബാണേന
പരിച്ഛിന്നം ഹോതി. ധാതുപരിനിബ്ബാണേഹി ജാതേ സബ്ബം ആണാചക്കം വിഗതം
ഹോതി, അന്തരധായതി. ധമ്മചക്കം പന ദേവലോകേസു
യാവാന്നാഗതബുദ്ധകാലാപി പവത്തിസ്സതീയേവ ആളവകപുച്ഛാഗാമായോ വിയ.
അപിചയോ വോ ആനന്ദ മയാ ധമ്മോ ച വിനയോ ച ദേസീതോ
പത്തേത്തോ. സോ വോ മമച്ചയേന സത്ഥാ-തി വുത്തം. സോചതി പിടകഭൂതോ
ധമ്മവിനയോ സത്ഥാ ഏതരഹി തിവിധംപി സാസനം ലോകസ്സ ദീപേന്തോ
പകാസേന്തോ തിട്ഠതി. യതോബുദ്ധഭാസികാനം ദേവമനുസ്സാനം നാനാ
ബാഹിരകേഹി ജനേഹി അസാധാരണോ മഹന്തോ ഞാണാലോകോ ഏതരഹി
വിജ്ജാതമാനോ പവത്തതി. തേഹി സബ്ബത്തുതത്താണേന ദേസീതാനി
ഏതരഹിധരമാനാനി ചതുരാസീതി ധമ്മക്ഖന്ധ സഹസ്സാനി സുതാ
അനമതഗ്ഗേസംസാരേ അനന്താസു ലോകധാതുസു സബ്ബംലോകത്തയപ്പവത്തിഞ്ച,
സബ്ബംധമ്മപ്പവത്തിഞ്ച, സബ്ബത്തുതത്താണാനുഗതികേന സുതമയത്താണേന
ജാനന്തി. ആയതിഞ്ച സഗ്ഗത്ഥായ ച മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനത്ഥായ ച
നാനാപുണ്ണകിരിയവത്ഥുനി ആരഭന്തി, പബ്ബജന്തി. പരിയത്തിം
പരിയാപുണന്തി. പടിപത്തിം പൂരേന്തി. ഭാവനംഭാവേന്തി. ഇദം സബ്ബം
സാസനപ്പടിരുപകമത്തംന ഹോതി. ഏകന്ത സാസനം ഹോതി. കസ്ഥാ, യഥാ
ധമ്മം യഥാ വിനയം പടിപജ്ജനതോ. ഇമായ ച പടിപത്തിയാ ആയതിം
സഗ്ഗമഗ്ഗഫല നിബ്ബാനപ്പടിലാഭായ സംവത്തനികത്താതി. ഏത്താവതാ സബ്ബം
മിച്ചാവാദീനം മിച്ചാവചനം വിധമിതംവിദ്ധംസിതം ഹോതീതി.

പണാമഗാമാവണ്ണനാ.

൧൧. ദുതീയഗാമാവണ്ണനായം. “ആദിഗാമായാ”തി പഥമഗാമാവാക്യേന. “തം
തം പയോജനസഹിതേ”തി തേനതേനപയോജനേന സഹിതേ. “പഞ്ച അത്ഥേ”തി
പഞ്ചപിണ്ഡത്ഥേ. “തേഅഭിധമ്മത്ഥേ”തി അഭിധമ്മത്ഥപദേ ദീപിതേ
തേഅഭിധമ്മത്ഥേ. “തത്ഥാ”തി തിസ്സം ദുതീയഗാമായം. “നതു വുത്ത”ന്തി
നപനപകരണംപി പുണ്ണേവുത്തം ഹോതി. അഭിധമ്മത്ഥാ കുതോപുണ്ണേവുത്താ
ഹോന്തിതി യോജനാ. ഏവംതീസു അത്ഥവികപ്പേസു പഥമസ്സ കാലവിരോധം
ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി ദുതീയ തതീയാനം സദുതോവിരോധം വത്തും
“നചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “ആദിമ്ഹി യേവാ”തി ഏതേന യദാകദാചി
പച്ചാമസനം അപ്പയാനന്തി ദസ്സേതി. “അപ്പയാനപദാനീ”തി
അഭിധമ്മത്ഥസങ്ഗഹന്തി ഇമസ്ഥിം ഏകസ്ഥിം സമാസപദേ പുരിമാനി
വിസേസന പദാനി. തത്ഥ സബ്ബമാപി വുത്താതി യോജിതേ സതി, തസ്ഥിം
അഭിധമ്മത്ഥസങ്ഗഹപ്പകരണേ തസ്ഥിം അഭിധമ്മത്ഥ പദേവാ സബ്ബമാ മയാ
വുത്താതി അത്ഥോ ഹോതി. സോ ന യുജ്ജതി. തസ്ഥിം അഭിധമ്മേ ബുദ്ധേന
ഭഗവതാ സബ്ബമാ വുത്താതി അത്ഥോ യുജ്ജതി. അപ്പയാനപദം പച്ചാമസതീതി
ദോസോപന ആപജ്ജതേവ. തേനാഹ “ഏവഞ്ഹിസതീ”തിആദിം. തത്ഥ,
“ഏവഞ്ഹിസതീ”തി അട്ഠംസാലിനിയം വിയ ഇയ അഭിധമ്മത്ഥസങ്ഗഹപദം

പച്ചാമസന്തേ സതി. ഹിസദ്ദോ ഫല വാക്യജോതകോ. ലദ്ധഗുണജോതകോതിപി യുജ്ജതി. “പടിക്പിത്താ ഹോതി” തസ്മിം അഭിധമ്മത്ഥസങ്ഗഹപദേ മയാ സബ്ബമാ വുത്താതി അത്ഥസ്സ സമ്ഭവതോ. ന കേവലം സോ ഏവ ദോസോ ആപജ്ജതി. അപരോപിദോസോ അത്ഥമിതി ദസ്സേതും “സാഹി”തിആദിമാഹ. ധാതുകമായം വുത്തേനസങ്ഗഹാസങ്ഗഹാദിപ്പകാരേനാതിയോജനാ.

൧൨. പരമത്ഥപദവണ്ണനായം. വിസേസനപദം നാമ കത്ഥചി ഭൂതകമ്മനത്ഥായവാ പയുജ്ജതി കണ്ഹോകാകോ, സേതോബകോ,തി. കത്ഥചി അഞ്ഞനിവത്തനത്ഥായ വാ പയുജ്ജതി നീലോപടോ, നീലംപുപ്ഫ, നി. ഇധ പന അഞ്ഞ നിവത്തനത്ഥായാതി ദസ്സേതും “ദുവിധാനിഹിസച്ചാനീ”തിആദിമാഹ. പത്താപീയതീതിപഞ്ഞത്തി. പത്താപനഞ്ച നാമ സമഗ്ഗാനം ജനാനം വോഹാരേന ച സമ്പടിച്ചന്നേന ചാതി ദ്വീഹി അങ്ഗേഹി സിജ്ജതതീതി ആഹ “തേചമഹാജനാ”തിആദിം. “തസ്മാതേ സമ്മുതി സച്ചന്തി വുച്ചന്തി”തി സമ്ബന്ധോ. “സമ്മതത്താ”തി വോഹരിതത്താചേവ സമ്പടിച്ചിതത്താ ച. “വചിസച്ചവിരതിസച്ചാന”തി ഏത്ഥ വചിസച്ചം നാമ മുസാവാദരഹിതം സച്ചവചനം. വിരതിസച്ചം നാമ സമ്മാവാചാവിരതി. സാഹി മുസാവാദാദീഹി വചിദുച്ചരിതേഹി വിരമണമത്തേന വചിസച്ചന്തി വുച്ചതി. “വത്ഥുഭൂതത്താ”തി അധിട്ഠാനഭൂതത്താ. സമ്മുതിസച്ചന്തി വുച്ചന്തി, സമ്മതത്താ സമ്മുതി ച, സാ സച്ചാനം വത്ഥുഭൂതത്താ സച്ചഞ്ചാതി കത്ഥാ. സമ്മുതിയാ സിദ്ധം സച്ചം സമ്മുതിസച്ചന്തിപി യുജ്ജതി. “സമ്മാപടിപജ്ജന്താ”തി പാണോ നഹന്തബ്ബോ, സബ്ബേസത്താ അവേരാ ഹോന്തുതിആദിനാ സമ്മാപടിപജ്ജന്താ. “സബ്ബലോകിയസമ്പത്തിയോ”തി ദാനസീലാദീനം പുണ്ണകിരിയവത്ഥുനം ഫലവിപാകഭൂതാ സബ്ബലോകിയസമ്പത്തിയോ. സബ്ബ “ബോധിസമ്ഭാരയമ്മേ”തി ദാനപാരമിസീലപാരമിആദികേപാരമിയമ്മേ. “ആരാധേന്തി”തി സമ്പാദേന്തി. “മിച്ചാപടിപജ്ജന്താ”തി ദുച്ചരിത ദുരാജീവമിച്ചാജീവാദീനം വസേന മിച്ചാപടിപജ്ജന്താ. “ഏവം മഹന്തം സമ്മുതി സച്ച”തി ഏതേന അഹം പരമത്ഥ സച്ചമേവഗണ്ഹാമിതി സമ്മുതി സച്ചം നഭിന്ദിതബ്ബം. ഭിന്ദന്തോഹി സബ്ബസമ്പത്തിഹി പരിബാഹിരോ അസ്സാതി ദസ്സേതി. കമഞ്ച തം ഭിന്ദതീതി. സത്തോ നാമ നത്ഥി. സത്തസ്സ ഭവതോസങ്കന്തി നാമ നത്ഥി. ഭവനിബ്ബത്തകം കുസലാകുസലകമ്മം നാമ നത്ഥിതി ഗണ്ഹന്തോ ഉച്ഛേദദിട്ഠിയം തിട്ഠന്തി. സബ്ബസമ്പത്തിഹി പരിബാഹിരോ ഹോതി. അപായ പുരകോ ഭവതീതി. “വിജ്ജമാനന്ത്യേവ ഗണ്ഹാപേതീ”തി സത്താ ചിത്തദിട്ഠി വിപല്ലാസാനം വത്ഥുഭാവേന ഗണ്ഹാപേതി. തേനാഹ “സക്കായദിട്ഠി”തിആദിം. “ഏവം വിപരീതഞ്ജഹി സമ്മുതിസച്ച”തി ഏതേനസമ്മുതി സച്ചമേവദള്ഹം ഗഹേത്ഥാ പരമത്ഥ സച്ചം നഭിന്ദിതബ്ബം. ഭിന്ദന്തോഹി താഹി ദിട്ഠിഹി നമുച്ചതി. കമഞ്ച തം ഭിന്ദതി. ഖണ്ഡേ വാ ഖണ്ഡമുത്തകേവാ അത്തജീവേ ഗഹേത്ഥാ തേച അത്തജീവാ പരമ്മരണാ ഉച്ഛിജ്ജന്തിതി ഗണ്ഹന്തോ ഉച്ഛേദദിട്ഠിയം തിട്ഠന്തി. തേ ച അത്തജീവാ ഭവാഭവേസുസസ്സതാ ഹുത്ഥാ ഭവതോഭവം സംസരന്തി സന്ധാവന്തിതി ഗണ്ഹന്തോസസ്സതദിട്ഠിയം തിട്ഠന്തി. “നവിസംവാദേന്തി”തി വിപരീതം നാപാദേന്തി. “തം പനാ”തി സഭാവസച്ചം പന. അനുഭവനഭേദമത്തം ഉപാദായേവ വേദനാ സുഖാതി വുത്താ. സബ്ബാകാരതോ സുഖഭൂതത്താ വേദനാ സുഖാതി വുത്താ നഹോതി. “സബ്ബാപിവേദനാ ദുക്ഖാ ഏവാ”തി പധാനത്ഥോ. തത്ഥ അനുഭവനഭേദോ തിവിധോ. സാതതോ വാ അനുഭവനം, അസ്സാതതോ വാ, മജ്ജതത്തതോ വാ. “ദുക്ഖാ ഏവാ”തി ഭയട്ഠേന ദുക്ഖാ ഏവ. ഭയട്ഠേനാതി ച സംസാര ഭയദസ്സിഹിഭായിതബ്ബട്ഠേന. സുഖോ വിപാകോ

യേശു തേ സുഖവിപാകാ. തേഭൂമകകുസലാ. “കുസലസമ്മതാ”തി ഏതേന സഭാവസച്ചേപി ഏതേവോഹാരാ ലോകസമ്മുതി നിസ്സിതാതി ദീപേതി. “സാസവതാ”തി ആസവേഹി സഹിതഭാവോ. “സംകിലേസി കതാ”തി സംകിലേസ യമ്മേഹി സംയുത്തഭാവോ. ഓഘേഹി ച യോഗേഹി ച ഉപാദാനേഹി ച പത്തബ്ബഭാവോ “ഓഘനീയയോഗനീയ ഉപാദാനീയതാ”. അധികാ അത്താ അജ്ഞത്താ. ബഹിദ്ധാരുക്ഖേരൂപധമ്മാരുക്ഖസ്സ അത്താനാമ സാരട്ഠേന. സാഖായം രൂപധമ്മാ സാഖായ അത്താനാമ സാരട്ഠേന. സത്തസന്താനപരിയാപന്നാ പന്ന രൂപാരൂപധമ്മാ തണ്ഹാപരിഗൃഹ ദള്ഹട്ഠേന തതോ ബഹിദ്ധാ അത്തതോ അധികാ അത്താതി അത്ഥേന അജ്ഞത്താതി ലോകസമ്മുതി ഹോതി. തേനാഹ “അജ്ഞത്തതികഞ്ചാ”തിആദിം. ദുക്ഖനിരോധ മഗ്ഗഭാവോ ച, ഇതി ഇദം ചതുകുക്കം അരിയസച്ചം നാമാതി യോജനാ. “ഇദമേവാ”തി ഇദം ചതുകുക്കമേവ. “അചലമാന”ന്തി ഏതേന അരിയസദുസ്സ അത്ഥം ദീപേതി. തേഭൂമക ധമ്മാനം സുഖതാ നാമ ചലാ ഹോതി. കസ്ഥാ, അനിച്ച ധമ്മത്താ. തേ ധമ്മേസുഖാതി ഗഹേത്വാ അത്തനോ അജ്ഞത്തങ്ഗം കരോന്താ അചിരേണേവ ദുക്ഖം പാപുണന്തി. തേ ധമ്മേ ദുക്ഖാതി ഞത്വാ തേഹിവിമുത്താ പുന ദുക്ഖം പാപുണന്തിതി നത്ഥി. ഏസനയോ സേസഅരിയസച്ചേസു . “തേസു”തിആദിമ്ഹി ദുവിധാനിഹി സച്ചാനീതി വുത്തേസു ദീസു സച്ചേസു. “തേന വുത്ത”ന്തിആദി ലദ്ധഗുണവചനം. “യോ വിനാ അഞ്ഞാപദേസേനാ”തി ഏത്ഥ അഞ്ഞാപദേസോ നാമ അട്ഠധമ്മ സമോധാനം നിസ്സായ ഘടസണ്ഠാനം പഞ്ഞായതി, പടസണ്ഠാനം പഞ്ഞായതി, തം സണ്ഠാനം അത്തനോ സഭാവേന വിനാ അഞ്ഞാപദേസേന സിദ്ധം ഹോതി. യാപനചിന്തന കിരിയാ നാമ അത്ഥി. യം ചിത്തന്തി വുച്ചതി. സാ അഞ്ഞാപദേസേന സിദ്ധാ ന ഹോതി. അത്തനോ സഭാവേണേവസിദ്ധാ. ഏസനയോ ഹുസനകിരിയാ, വേദയിതകിരിയാ, ദീസൂതി. ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “യോവിനാ അഞ്ഞാപദേസേനാ”തിആദിമാഹ. “ചിത്തേനപരികപ്പേത്വാ”തി മനോവിഞ്ഞാണ ചിത്തേന അവിജ്ജമാനം സണ്ഠാനം വിജ്ജമാനം കത്വാ. “സവിഗൃഹം കത്വാ”തി സരീരം കത്വാ. വത്ഥു ദബ്ബസഹിതം കത്വാതി വുത്തം ഹോതി. “ചിത്തമയോചിത്തനിമ്മിതോ”തി സുപിന്നന്തേ ദിട്ഠരൂപാനി വിയ ചിത്തേനപകതോ ചിത്തേന നിമ്മിതോ. കസ്ഥാ സഭാവസിദ്ധോ പരമത്ഥോ നാമാതി ആഹ “സോഹി”തിആദിം. “സന്തീ”തി ഏതേന അസയാതു വസേന അത്ഥോതി സിദ്ധം വുത്തം. സദാബുദ്ധീഹി അരണീയതോ ഉപഗന്തബ്ബതോ അത്ഥോതിപിവദന്തി. “ഇതരതോ”തി പരികപ്പസിദ്ധതോ. “പരമോ”തി അധികോ. തേനാഹ “ഉക്കംസഗതോ”തി. ഏതേന പരമസദുസ്സ അധികത്ഥം വദതി. ഇദാനി തസ്സ ഉത്തമത്ഥം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദിവുത്തം. തത്ഥ, ഇമസ്ഥിം ബുദ്ധസാസനേ പഞ്ചസാസന കിച്ചാനി മഹാന്താനി അഭിഞ്ഞേയ്യാനം ധമ്മാനം അഭിജാനനം. പരിഞ്ഞേയ്യാനം പരിജാനനം. പഹാതബ്ബാനം പഹാനം. സച്ഛി കാതബ്ബാനം സച്ഛികരണം. ഭാവേതബ്ബാനം ഭാവനാതി. തത്ഥ സബ്ബേപി പരമത്ഥ ധമ്മാ അഭിഞ്ഞേയ്യാ നാമ. ദുക്ഖ സച്ചധമ്മാ പരിഞ്ഞേയ്യാ നാമ. സമുദയ സച്ചധമ്മാ പഹാതബ്ബാ നാമ. സാമഞ്ചൈപ്ഫലാനി ച നിബ്ബാനഞ്ച സച്ഛികാതബ്ബാ നാമ. മഗ്ഗസച്ചധമ്മാ ഭാവേതബ്ബാ നാമ. തേസു ധമ്മേസു തേസം കിച്ചാനം സിദ്ധിയാ ഇമസ്ഥിം സാസനേ സാസനകിച്ചം സിദ്ധം ഹോതി. നിട്ഠാനം ഗച്ഛതി. തേ ച ധമ്മാ ഏവ രൂപാനം സാസന കിച്ചാനം അവിരാധകത്താ അവിസംവാദകത്താ ഉത്തമട്ഠേന പരമത്ഥാ നാമ ഹോന്തിതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “യേ”തിയേജനാ. “അയ”ന്തി അയം ധമ്മോ. “തസ്സാ”തി തസ്സഅഭിഞ്ഞേയ്യാസ്സ, തസ്സപരിഞ്ഞേയ്യാസ്സ, തസ്സപഹാതബ്ബസ്സ,

തസ്സസച്ഛികാ തബ്ബസ്സ തസ്സഭാവേതബ്ബസ്സാതി സമ്ബന്ധോ. പരമത്ഥവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

“തം നസുന്ദര”ന്തി ബൃജ്ജനതോ നസുന്ദരം. നകേവലം ബൃജ്ജനതോയേവ നസുന്ദരം, അത്ഥതോപി നസുന്ദരമേവ. ചതുസച്ച യമ്മാഹി പച്ചേകബുദ്ധത്താണസ്സപി ഗോചരാ ഹോന്തി. പഞ്ചന്തേയ്യ യമ്മാ പന സബ്ബത്തുതത്താണസ്സേവ. തത്ഥ ചതുസച്ച യമ്മാ നാമ പരമത്ഥ യമ്മാ ഏവ. പഞ്ചന്തേയ്യയമ്മാ പന സബ്ബ പത്തത്തിയാ സഹ സബ്ബപരമത്ഥ യമ്മാ. സബ്ബത്തുബുദ്ധാനം ചതുസച്ചാഭി സമ്ബോധോ യമ്മ പത്തത്തിയാ സഹ സിജ്ജത്ഥതി. പച്ചേകബുദ്ധാനം ചതുസച്ച സമ്ബോധോ യമ്മപത്തത്തിയാ സഹ നസിജ്ജത്ഥതി. തസ്മാ തേ സയം പടിവിദ്ധം ചതുസച്ച യമ്മം നാമ പത്തത്തിം നീഹരിത്ഥാ പരേസം ദേസേതും ന സക്കോന്തി. തേസം ചതുസച്ചസമ്ബോധോ മൂഗസ്സ സുപിനദസ്സനം വിയ ഹോതീതി അട്ഠകമാസു വുത്തം. തസ്മാ പത്തത്തിയാ സഹ പഞ്ച ന്തേയ്യ യമ്മാ ഏവ സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ ഗോചരാതി സക്കാവത്തുന്തി.

പരമത്ഥപദവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൩. ചിത്തവചനത്ഥേ. നഹി സാ ആരമ്മണേനവിനാ ലബ്ഭതി. ചിന്തേതീതി വുത്തേ കിം ചിന്തേതി, ആരമ്മണം ചിന്തേതീതി ഏവം ആരമ്മണഭൂതേന കമ്മപദേന വിനാ അസമ്ഭവതോ. തസ്മാ ഇധ ചിന്തനാതി ദട്ഠഞ്ച, തസ്മാ അസ്സ നാമം സിദ്ധന്തി ദട്ഠഞ്ചന്തി സമ്ബന്ധോ. സുതമയത്താണം, ചിന്താമയത്താണ, ന്തി ഏതഥ ആരമ്മണസ്സ ഭൂതസഭാവ ചിന്താപി അത്ഥി, സാപത്താഏവാതി തം നിവത്തേതും “ആരമ്മണ...പേ... ബുപലദ്ധിയേവാ”തി വുത്തം. ചിത്തം, മനോ, മാനസം, വിത്താണ, ന്തി സബ്ബം ചിത്തസ്സ നാമം. ആരമ്മണ പച്ചയപ്പടിബദ്ധം ഹോതി. ന അത്തപച്ചയപ്പടിബദ്ധം. ന ച അത്തപച്ചയേന ലദ്ധം നാമം. ഏവരൂപസ്സ ആരമ്മണ വിജാനന സഞ്ചാതസ്സ അത്ഥന്തരസ്സബോധകം നഹോതീതി ദസ്സേതും “സന്തേസു ചാ”തിആദിവുത്തം. “ഏതേനാ”തി ഇദം കത്തുനോ കിരിയാസാധനേ അതിസ്സയൂപകാരകം കരണ സാധനം വദതീതി ദസ്സേതും “തഞ്ഹീ”തിആദിവുത്തം. “ചിന്തനമത്ത”ന്തി ഏതഥ മത്തസഭോ വിസേസനിവത്തി അത്ഥോതി, തേന നിവത്തിതം അത്ഥം ദസ്സേതി “സബ്ബേപിഹീ”തിആദിനാ. “വിഗ്ഗഹോ വാ”തി സരീരം വാ. പച്ചയേന ആയത്താ പച്ചയായത്താ. “ആയത്താ”തി സമ്ബന്ധാ. വത്തനം വുത്തി. ഉപ്പജ്ജനം വാ റിതി വാ. പച്ചയായത്താ വുത്തി ഏതേസന്തി “പച്ചയായത്ത വുത്തിനോ”. “മാമേനാ”തിആദി അത്തമത്തവേവചനാനി. “ഏകം ഭാവസാധനമേവ പധാനതോ ലബ്ഭതി”തി ഇദം യമ്മാനം തം തം കിരിയാ മത്തഭാവം സന്ധായ വുത്തം. കിരിയാമത്തഭൂതാപി പന തേ യമ്മാസയം നാനാപച്ചയാ വത്ഥായം റിതാ വാ ഹോന്തി നാനാപച്ചയുപ്പന്നാവത്ഥായം റിതാ വാ. തസ്മാ പരമത്ഥ പദേസുപി യഥാരഹം തദത്തസാധനാനം പടിലാഭോ അവാരിതോ ഹോതി. ഇതരമാ ഹേതു പച്ചയോ, ആരമ്മണ പച്ചയോ, സഹജാതപച്ചയോ, നിസ്സയപച്ചയോതിആദീസു കഥം ഭാവസാധനം യുത്തം സിയാതി. “പധാനതോ”തി മുഖ്യതോ. “അഭേദസ്സ ചിന്തനസ്സഭേദകരണ”ന്തി ഇദം ചിന്തേതീതി ചിത്തത്തികതം കത്തുസാധനം സന്ധായ വുത്തം. “സിലാപുത്തകസ്സാ”തി ഭേസജ്ജമൂലാനം പിസനസിലാപോതകസ്സ. തസ്സ സരീരം നാമ വിസും അങ്ഗം നത്ഥി. അഭിന്നംപി ഭിന്നം കത്ഥാ വുച്ചതി “സിലാപുത്തകസരീര”ന്തി. ഇദം

അഭേദസ്സഭേദകരണം നാമ അഭൂതരൂപം ഹോതി. പയോജനേ സതി വത്തബ്ബം, അസതി ന വത്തബ്ബന്തി ആഹ “തമാകരണഞ്ചാ”തിആദിം. തത്ത്വ “പരപരികപ്പിതസ്സാ”തി പരേഹി അത്തതിത്ഥാ ചരിയേഹി പരിചിന്തിതസ്സ. “സതിഹി...പേ... കപ്പനായാ”തി സചേ അത്താ അത്ഥി, അത്താ ചിന്തേതി, തസ്മാ അത്താ ചിന്തോനാമാതിആദി വത്തബ്ബം. ന വത്തബ്ബം ചിന്തേതിതി ചിത്തന്തി, ചിത്തസ്സ കിരിയാമത്തത്താ. ന പന അത്താദികോ കത്താ നാമ അത്ഥി. തസ്മാ കിരിയാ മത്തമേവ കത്താരം കത്വാ “ചിന്തേതിതി ചിത്ത”ന്തി വുത്തം. തേന വിത്തായതിലോകേ അത്താദികോകത്താ നാമ നത്ഥിതി. ഇദം അഭേദസ്സഭേദ പരികപ്പനായ പയോജനന്തി വുത്തം ഹോതി. “അത്തപ്പധാനോ”തി കിരിയാസാധനേ ബഹുനംകാരകാനം മജ്ജേയേ സയംപധാനോ സയംജേട്ഠകോ ഹുത്വാ. “തംകത്തുഭാവ”ന്തി ലോകേസിദ്ധം കത്തുഭാവം. “പുന കരണഭാവ”ന്തി പുന ലോകേ സിദ്ധം കരണഭാവം. ഏവം ചിത്തസ്സ വചനത്ഥം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി തസ്സ അഭിധാനത്ഥം ദസ്സേന്തോ “അപിചേത്ഥാ”തിആദിമാഹ. യഥയിദം യേ ഇമേ തിരച്ഛാനഗതാ പാണാ ചിത്താവിചിത്താ. ഏവം ചിത്തം വിചിത്തം യം അത്തം അത്ഥി, തം അത്തം ഏകനികായംപി നസമനുപസ്സാമീ-തി യോജനാ. “നികായ”ന്തി സത്തജാതിസമു ഹം .“നിസ്സക്കേ കരണവചന”ന്തി വിഭത്താപാദാനത്ഥേ കരണവചനം. ഏതേന തതോ ചരണതോ ചിത്തതോതി അത്ഥം വദതി. ഗാമായം. “തം തം സഭാവോ”തി വിജാനനഹുസനാദികോ സഭാവോ, അഗ്ഗിസ്സഉണ്ഹോവിയ. “കിച്ചസമ്പത്തിയോരസോ”തി തേന തേന ധമ്മേന കരണകിച്ചഞ്ച, തം കിച്ചം കത്വാ ലഭോ സമ്പത്തിഗുണോ ച. അഗ്ഗിസ്സ വത്ഥുമ്ഹി പരിപാചനകിച്ചം വിയ, ഓഭാസനഗുണോവിയ ച. “ഗയ്ഹാകാരോ”തി ഞാണേന ഗഹേതബ്ബോ തസ്സ തസ്സ ധമ്മസ്സ ധജഭൂതോ ആകാരോ. സമ്പത്തി രസോയേവ വുച്ചതി. “ഫലംവാപി”തി കാരിയപ്ഫലം വാപി, അഗ്ഗിസ്സ ധൂമോവിയ. “ആസനകാരണ”ന്തി അത്തനോ അനന്തരേ ഫലനിബ്ബത്തകം കാരണം, അഗ്ഗിസ്സ അഗ്ഗികാരക പുരിസോ വിയ. “അല”ന്തി സമത്ഥാ. “വിബുദ്ധിനോ”തി വിസേസബുദ്ധി സമ്പന്നസ്സ പണ്ഡിതസ്സ. “പുബ്ബങ്ഗമരസ”ന്തി ആരമ്മണഗൃഹണേ പധാനരസ കിച്ചം. “സന്ധാന പച്ചുപട്ഠാന”ന്തി നിരന്തരപ്പവത്താകാരപച്ചുപട്ഠാനം. “നാമ രൂപപദട്ഠാന”ന്തി ഫസ്സാദിനാമഞ്ച വത്ഥു രൂപഞ്ചചിത്തസ്സപട്ഠാനം.

ചിത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൪. “ചേതസി ഭവ”ന്തി ചിത്തസ്ഥിം പാതുഭൂതം. “ഏതേന സിദ്ധാ ഹോന്തി”തി സമ്ബന്ധോ. “സാ ഏവ ഫസ്സാദിനം ജാതി. യാചിത്തസ്സജരാ, സാ ഏവ ഫസ്സാദിനംജരാ”തിആദിനാ യോജേതബ്ബം. “ഏകവണ്ടൂപനി ബന്ധാനീ”തി ഏകേന വണ്ടഭണ്ഡകേന ഉപനിബന്ധാനി. “ഏകജാതിയാദി ഉപനിബന്ധാ”തി ഏകജാതികമാ ദിവസേന ഉപനിബന്ധാ. “ചേ”തി ചേവദേയ്യ. “നാ”തി ന വത്തബ്ബം. ഗാമായം. “ധമ്മാ”തി നാമക്ഖണ്ഡ ധമ്മാ. “മനസാ ഏവാ”തി കത്തുഭൂതേന മനേന ഏവ. “പകതാ”തി പവത്തിതാ. “നിമ്മിതാ”തി നിപ്ഫാദിതാ. “ചിത്തകിരിയാ ഭൂതാ ഏവാ”തി ആരമ്മണം വിജാനന്തം ചിത്തം ഹുസനാകാരം ജനേത്വാവ വിജാനാതി. സോ ഹുസനാകാരോ ഫസ്സോതി വുച്ചതി. അവസേസാ പന സബ്ബേപി ചേതസികധമ്മാ ഫസ്സം പടിച്ച ഉപ്പജ്ജന്തി. ഫസ്സോ ഹേതു ഫസ്സോ പച്ചയോ വേദനാക്ഖണ്ഡസ്സ ഉപാദായ. സത്താക്ഖണ്ഡസ്സ. സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡസ്സ ഉപാദായാതി ഹി വുത്തം. ഏവം സന്തേപി ചിത്തമൂലകത്താ ചിത്തനിസ്സിതത്താ ച തേപിധമ്മാ ചിത്തകിരി യാഭൂതാ ഏവ

ഹോന്തിതി. “ഏതേനാ”തി ഏതേനഗാമാപദേന. വിഭാവനിയം പന
ഏകാലമ്ബണതാ മത്തേന വിഭാവേതി. പരിപുണ്ണാണി ചേ തസികങ്ഗാനി
ഉപരി മേരേന സയമേവ വക്ഖമാനത്താതി അധിപ്പായോ. ഇയ പന
പദത്ഥവിഭാവനട്ഠാനത്താ പരിപുണ്ണേഹി അങ്ഗേഹി വിഭാവേതും വട്ടതീതി
ആഹ “തം നസുന്ദര”ന്തി. “വത്സമ്ഹി”തി പടകോട്ഠകാദിമ്ഹി.
“നാനാചിത്തകമ്മാനീ”തി ഹത്ഥി അസ്സരൂപാദീനി. വിജാനനമത്തം ചിത്തം,
കുസലന്തി വാ അകുസലന്തി വാ വത്തഞ്ചം നത്ഥി. നാനാചേതസികേ ഹി
യുത്തത്താ ഏവ തമാ വത്തഞ്ചം ഹോതി. വുത്തംഹേതം ഭഗവതാ.
പഭസ്സരമിദം ഭിക്ഖവേ ചിത്തം. തഞ്ച വോ ആഗന്തുക്കേഹി ഉപക്കിലേസേഹി
ഉപക്കിലിട്ഠന്തി. തേനാഹ “ഉദകം വിയചിത്ത”ന്തിആദിം.

ചേതസികവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൧൫. രൂപ്പതീതി പദം കത്തരിവാഹേതുകമ്മനിവാസിദ്ധം.
രൂപ്പനഞ്ചവികാരാപത്തി ഏവാതി ദസ്സേതും “സീതുണ്ഹാദീഹീ”തിആദി വുത്തം.
തത്ഥ “വിസമപ്പവത്തിവസേനാ”തി ധാതുനം വിസമപ്പവത്തിവസേന.
ധാതുക്ഖോ ഭവസേനാതി വുത്തം ഹോതി, “കേനരൂപ്പതീ”തി ഏത്ഥ “കേനാ”തി
ഹേതു അത്ഥേവാ ഹേതു കത്തരിവാ കരണവചനം ദട്ഠഞ്ചം. തമാ
സീതേനാതിആദീസുപി. ഡംസമകസാ നാമ സൂചിമുഖാ ഖുദുകമക്ഖികാചേവ
മഹന്ത മക്ഖികാ ച. വാതാ നാമ പുരത്ഥിമവാതാദയോ. ആതപോ നാമ
സൂരിയാതപോ. സരിംസപാനാമ അഹി വിച്ഛിക സതപദികാദയോ. തേസം
സമ്ഫസ്സേഹിപി രൂപ്പതി. മരണം വാ ഗച്ഛതി, മരണ മത്തം വാ ദുക്ഖം. “യേ
ധമ്മാ”തി ദ്വാദസവിധാ സപ്പടിഘരൂപധമ്മാ. “അഞ്ഞേസ”ന്തി സോളസന്നം
അപ്പടിഘരൂപാനഞ്ച അരൂപധമ്മാനഞ്ച. “തേസു”തി നിദ്ധാരണേഭുമ്മം. ഇദാനി
പാളിയാ സദ്ധിം മുഖ്യരൂപ്പനം സംസന്ദേനോ “സമാഗമോ ചാ”തിആദിമാഹ.
സമാഗമോ ച നാമ അഞ്ഞമത്താഭിഘട്ടനം വുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ.
ആപാതാഗമനഞ്ച ആരമ്മണകരണഞ്ച റപേത്യാതി യോജനാ. “മഹാഭൂതാനമേവ
വാ”തി ആപോധാതു വജ്ജിതാനം തിണ്ണം മഹാഭൂതാനമേവ വാ. “വികാരം
ആപജ്ജതീ”തി വത്ഥാ തമേവത്ഥം വിവരന്തോ “യസ്ഥിം ഖണ്ഡേ”തിആദിമാഹ.
“സയംപി വികാരപത്താ ഹോന്തി”തി തേമഹാഭൂതാസയംപി പകതിം
വിജഹിത്വാ ഓമത്തായിമത്തഭാവം പാപുണന്തിതി അത്ഥോ.
“ഓമത്തായിമത്തരൂപസന്തതീനഞ്ചാ”തി പരമ്പരതോ ഉപ്പജ്ജമാനാ
രൂപസന്തതിയോ സന്ധായ വുത്തം. ഏവം പാളിനയേന വിപത്തിവസേന
രൂപ്പനം വത്ഥാ ഇദാനി വിപത്തി വാ ഹോതു, സമ്പത്തി വാ. പുരിമപച്ഛി
മസന്തതീനം വിസദിസപ്പവത്തിഭൂതോ വികാരോപി ഏകേന പരിയായേന
രൂപ്പനംനാമാതി കത്ഥാ പുന തം രൂപ്പനം ദസ്സേന്തോ
“അപിചേത്ഥാ”തിആദിമാഹ. “ഘട്ടനവസേന രൂപ്പന ധമ്മാന മേവാ”തി
ആപാതാഗമനാദിവസേന രൂപ്പനധമ്മേഹിവിനാ അഭിഘട്ടനവസേനരൂപ്പന
സഭാവാനം രൂപധമ്മാനമേവ സിദ്ധന്തി പൂച്ഛാ. “സവിഗ്ഗഹാ ഹോന്തി”തി ദബ്ബ
സണ്ഠാനാകാരസഹിതാ ഹോന്തി. കസ്ഥാ, ഓളാരികസഭാവത്താ.
ബഹുനഞ്ചരൂപകലാപാനം ഏകക്ഖണ്ഡേ ഏകാബദ്ധഭാവേനപവത്തത്താ.
അരൂപധമ്മാഹി സണ്ഠാസുഖമസഭാവാ ച ഹോന്തി. സചേ
അനേകസതസഹസ്സാനിപി ഏകതോ പവത്തേയ്യും. ദബ്ബസണ്ഠാനഭാവം
നഗമിസ്സന്തിയേവ. ഏകസ്ഥിഞ്ച സത്തസന്താനേ ഏകക്ഖണ്ഡേ ഏക കലാപോവ
പവത്തതി. കസ്ഥാ, അനന്തര പച്ചയുപനിബന്ധേന പവത്തത്താ. തസ്ഥാതേ

സവിഗ്ദ്ധഹാന ഹോന്തി. രൂപയമ്മാ പന ഓളാരിക സഭാവാ ച ഹോന്തി. ബഹുനം സന്നിചയേസതി ദബ്ബസണ്ഠാനത്ഥായ സംവത്തന്തി. ഏകക്ഖണേ ച ബഹുകലാപാപി ഏകാബദ്ധാഹുത്വാ പവത്തന്തി. തസ്മാ തേസവിഗ്ദ്ധഹാഹോന്തീതി.

“സീതാദിഗ്ദ്ധഹണസാമത്ഥിയേനാ”തി സീതേനപി രൂപ്പതി, ഉണ്ഹേനപി രൂപ്പതീതിആദിനാ ലോകസ്സ പച്ചക്ഖതോ പാക്കടസ്സ സീതാദിവചനസ്സസാമത്ഥിയേന. തത്ത്ഹി വചനം ലോകസ്സ അപാക്കടം അരൂപയമ്മാനം രൂപ്പനം ഇയനാധിപ്പേതന്തി ദീപേതീതി അധിപ്പായോ. “വോഹാരോ നാമാ”തി നാമസത്താ നാമാതി വുത്തം ഹോതി. “ലോകോപചാരേനാ”തി ബഹുജനസ്സ ഉപചാരേന വോഹാരേന കമനേന. “പാക്കട നിമിത്തവസേനേവാ”തി പാക്കടസ്സ സദുപ്പവത്തിനിമിത്തസ്സ വസേനേവ. “സീതാദിഗ്ദ്ധഹണേന വിനാപീ”തി പിസദ്ദേന സീതാദിഗ്ദ്ധഹണസാമത്ഥിയേനപീതി ദീപേതി. ഏവം സന്തേപി പാളിസാധകം നാമ ന സക്കാസബ്ബത്ഥ ലദ്ധും. പാക്കടനിമിത്ത വചനമേവ സബ്ബത്ഥ സാധാരണന്തി ദട്ഠഞ്ചം. “തപ്പസങ്ഗനിവത്തി”തി തസ്സ അരൂപയമ്മാനം രൂപതാപസങ്ഗസ്സ നിവത്തി. “ഇദ്ധിവികുബ്ബനാവസപ്പവത്താ”തി ഏത്ഥ ഇദ്ധിവികുബ്ബനാനാമഇദ്ധിയാനാനപ്പകാരമാപനം. “രൂപതാ സിദ്ധീ”തി രൂപന്തി നാമ സത്താസിദ്ധി. “ഇദം പനാ”തി ഇദം രൂപം പന. “അനുഗ്ഗഹാനം സീതാദീനം വസേനാ”തി കിഞ്ചാപിപാളിയം സീതാദിവചനം ഉപഘാതകാനം സീതാദീനം വസേന വുത്തം. തേച ബ്രഹ്മലോകേ നത്ഥി. അനുഗ്ഗാഹകാ ഏവ അത്ഥി. തേസംവസേനാതി അധിപ്പായോ. “പാളിയം നിദിട്ഠാനീ”തി സഞ്ജാനാതീതി ഖോ ഭിക്ഖവേ തസ്മാ സത്താതി വുച്ചതി. കിഞ്ച സഞ്ജാനാതി. നീലംപി സഞ്ജാനാതി, പീതമ്പി സഞ്ജാനാതീ-തിആദിനാ ച, വിജാനാതീതി ഖോ ഭിക്ഖവേ തസ്മാ വിത്താണന്തി വുച്ചതി. കിഞ്ച വിജാനാതി. മധുരംപി വിജാനാതി, അമ്ബിലംപി വിജാനാതീ-തിആദിനാ ച-പാളിയം നിദിട്ഠാനി.

രൂപപദവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൬. നിബ്ബാനപദേ. “ഖണ്ഡാവാ”തി ഭവന്തരേ അപായാദീസു ഭവിസ്സമാനാ ഖണ്ഡാവാ. ന ഹി അതീത ധമ്മാ, നിബ്ബായന്തി നാമ, സത്തേ പീളേത്വാ നിരൂദ്ധത്താതി അധിപ്പായോ. പച്ചുപ്പന്നാ ച ധമ്മാ ഏതരഹി പീളേന്തി, അവസ്സം ഉപ്പജ്ജമാനാ അനാഗതധമ്മാ ച അനാഗതേ പീളേസ്സന്തി, കഥം തേ നിബ്ബായന്തി നാമാതി ആഹ “പച്ചുപ്പന്നേസു...പേ... വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീ”തി. “വിസയേഭുമ്മ”ന്തി വിസയാധാരേഭുമ്മം. വിസയാധാരോ നാമമനുസ്സാഭൂമിയം ഗച്ഛന്തീതിആദീസു വിയ മുഖ്യാധാരോ നഹോതി. തേന പന വിനാ അത്തത്ഥ തം കിരിയം കാതും നസക്കോതി. തസ്മാ ആധാരഭാവേന പരികപ്പിതോ ആധാരോതി ദസ്സേതും “യമാആകാസേ”തിആദിവുത്തം. യമാ സകുണാനം പക്ഖന കിരിയാ നാമ ആകാസേന വിനാ അത്തത്ഥ നസിജ്ജയതി. തമാ വട്ടദുക്ഖയമ്മാനം നിബ്ബുതി കിരിയാപി നിബ്ബാനേന വിനാ അത്തത്ഥ നസിജ്ജയതീതി ദസ്സേതും “യേഹിതേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “യേ”തി യേതിവിധവട്ടദുക്ഖസന്താപയമ്മാ. ഹിസദ്ദോനിപാതോ. തേസദ്ദോ വചനാലങ്കാരോ. “തബ്ബിനിമുത്ത”ന്തി നിബ്ബാനവിനിമുത്തം. നിബ്ബുതിഠാനം നാമ നത്ഥി. തസ്മാ നിബ്ബാനം തേസം നിബ്ബുതി കിരിയായ വിസയാ

ധാരോഹോതീതി അധിപ്പായോ. യഥാ അയം പദീപോ നിബ്ബായതി. തഥാധീരാ നിബ്ബന്തീതി യോജനാ. “തം തം കിലേസാനം വാ”തി തേ സംതേസംകിലേസാനം വാ. “ഖന്ധാനം വാ”തി അനാഗതഭവേസു ഖന്ധാനം വാ.

“പുനരൂപ്പിസിന്ധികഭാവ”ന്തി സന്താനസ്സ പുന പടിസിന്ധാനാഭാവം പാപുണന്തി അരിയാ ജനാ. യഥാ മഗ്ഗേ കരണവചനം ദിസ്സതി അദ്ധാ ഇമായപടിപത്തിയാ ജരാമരണമ്ഹാ പരിമുച്ചിസ്സാമീതിആദീസു. ന തഥാ നിബ്ബാനേതി ആഹ “മഗ്ഗേവിയ”തിആദിം. നിബ്ബാനേപനഭുജ്ജവചനമേവ ദിസ്സതി യത്ഥനാമഞ്ചരൂപഞ്ച. അസേസം ഉപരുജ്ജ്ഞതീതിആദീസു. തസ്മാ നിബ്ബാനേ കരണ വചനം ന ദിസ്സതി, കരണ ലക്ഖണസ്സേവ അഭാവതോതി ദസ്സേതും “ന ച നിബ്ബാന”ന്തിആദി വുത്തം. കരണ ലക്ഖണം നാമകത്തുനോ സഹകാരി പച്ചയഭാവോ. നനു അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ നിബ്ബായന്തീതി ദിസ്സതി. സച്ചം, തത്ഥ പന വിസേസനേ കരണ വചനം. ന കരണകാരകേ. തത്ത്ഹി സഉപാദിസേസനിബ്ബാനയാതുയാനിവത്തനത്ഥം വുത്തന്തി.

നിബ്ബാനപദവണ്ണനാ.

ദുതീയഗാഥാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഘൃ. കാമാവചരപദേ. “കാമീയതീ”തി ഇച്ഛീയതി. നിമിത്തസ്സാദവത്ഥു മജ്ജിമിട്ഠകമായം ആഗതം. “തേകാമീയന്തീ”തി തേ അവിചിനിരയാദയോ ഇച്ഛീയന്തി. “തത്ഥ ഉപ്പന്നാനസീ”തി അവിചിനിരയാദീസു ഉപ്പന്നാനംപി സത്താനം. “ഭവനികന്തി നാമ ഹോതീ”തി ഭവസഞ്ചാതം അത്തനോ ഖന്ധം ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോമേ അത്താതി ഗണ്ഹന്തി തണ്ഹാ ഭവനികന്തി നാമ. സാ നേരയികസത്താനംപി അത്ഥിയേവ. “കാമേ അവചരതീ”തി കാമേപരിയാപന്നം ഹോതി. കാമേ അന്തോഗധം ഹോതി. രൂപാരൂപഭൂമീസു ഉപ്പന്നംപി രൂപാരൂപസഞ്ച്യം നഗച്ഛതി. കാമസഞ്ച്യമേവ ഗച്ഛതി. കാമഗണനമേവഗച്ഛതീതി അത്ഥോ. “തീസുഭവേസു ഉപ്പന്നാനിപീ”തി കാമരൂപാരൂപസത്തസന്താനേസു ഉപ്പന്നാനിപി ന തത്രപരിയാ പന്നാനേവ ഹോന്തി. തത്ര അപരിയാപന്നാനേവ ഹോന്തീതി അധിപ്പായോ.

“കാമാവചരതാപത്തിദോസോ”തി കാമാവചര ധമ്മാതി വത്തഞ്ചതാ പത്തിദോസോ. “രൂപാവചരതാദിമുത്തിദോസോ”തി ഇമേ രൂപാവചര ധമ്മാ ന ഹോന്തി, അരൂപാവചര ധമ്മാ ന ഹോന്തി, ലോകുത്തര ധമ്മാ ന ഹോന്തീതി ഏവം വത്തഞ്ചതാപത്തി ദോസോതി വുത്തം ഹോതി. ഏസനയോ “രൂപാരൂപാവചരതാപത്തി ദോസോ കാമാവചരതാമുത്തി ദോസോ” തിപദേസു . അവചരസദസ്സ ഉപ്പന്നത്ഥേ ഗഹിതേപി ഏതേദോസാ നാപജ്ജന്തി. കസ്ഥാ, ലോകേ യേഭൂയ്യനയതഞ്ചഹുലനയാനംപി സഞ്ചാവാതി ഇമമത്ഥം വദന്തോ “നനുയേഭൂയ്യ വുത്തിവസേനപീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “കേസഞ്ചീ”തി കേസഞ്ചി പുഗ്ഗലാനം വാ ധമ്മാനം വാ. യഥാമിഗലുദുകോ ഗാമേ ചരന്തോപി വനേ ചരണബഹുലത്താ വനചരകോതി നാമം ലഭതി. രാജഹത്ഥീ അത്തത്ഥ ചരന്തോപി സഞ്ചാമേ ചരണബഹുലത്താ സഞ്ചാമാവചരോതി നാമം ലഭതി. അയം യേഭൂയ്യനയോ നാമ. യസ്ഥിം വനേ അമ്ബരുക്ഖാപി അത്ഥി, അത്തരുക്ഖാപി അത്ഥി. അമ്ബരുക്ഖബഹുലത്താ പന തം വനം അമ്ബവനന്തി നാമം ലഭതി. ഏവം സിമ്ബലിവനാദീസു. അയം തഞ്ചഹുലനയോ. ഇധ പന ഭൂമിയോ തഞ്ചഹുലനയേന കാമരൂപാരൂപ നാമം ലഭന്തി, ധമ്മാ യേഭൂയ്യനയേന കാമാവചരാദി നാമം ലഭന്തീതി. ഏവം ഗഹിതേ

സതി, തേ ദോസാനാ പജ്ജന്തിതി ഇമമത്ഥം ദണ്ണേതും “തസ്മാ ഇധപി...പേ... ദോസോതി”തിആഹ. “നാ”തി ന കോചിദോസോ നത്ഥി. അത്ഥി ഏവാതി അധിപ്പായോ. “തസ്മാസ്സാ”തി ഏത്ഥ “അസ്സാ”തി അവചരസദസ്സ. “തഥാ അത്ഥം അഗ്ഗഹേത്വാ”തി ഉപ്പജ്ജനത്ഥം അഗ്ഗഹേത്വാ. “പരിഗ്ഗാഹിനിയാ കാമതണ്ഹായ കതോ”തി തഥാ പരിഗ്ഗാഹിനിയാ കാമതണ്ഹായ ഗോചരവിസയത്തായതണ്ഹായ കതോനാമ ഹോതി. ഏതേന കാമേതീതി കാമോ, കാമതണ്ഹാ. അവചരതി ഏത്ഥാതി അവചരം. കാമസ്സ അവചരന്തി കാമാവചരം. കാമ തണ്ഹായ ഗോചരവിസയത്താ കാമാവചരന്തി അയമത്ഥോപി സിജ്ജത്ഥി.

രൂപേഅവചരതീതി രൂപാവചരം. “രൂപേ”തി സോളസവിധായരൂപഭൂമിയാ. “അവചരതീ”തി തത്ഥ പരിയാപന്നഭാവേന പവത്തതി. അരൂപേ അവചരതീതി അരൂപാവചരം. “അരൂപേ”തി ചതുബ്ബിധായ അരൂപഭൂമിയാ. “അവചരതീ”തി തത്ഥ പരിയാപന്നഭാവേന പവത്തതീതി ഇമമത്ഥം വദതി “രൂപാരൂപാവചരേസുപി അയംനയോ നേതബ്ബോ”തി. രൂപേ ഭവോ രൂപം. രൂപതണ്ഹാ. അരൂപേ ഭവോ അരൂപം, അരൂപതണ്ഹാ. രൂപസ്സ അവചരം രൂപാവചരം. അരൂപസ്സ അവചരം അരൂപാവചരന്തി ഇമമത്ഥം ദീപേതി “തേസു പനാ”തിആദിനാ. “അത്രാ”തി ഇമസ്ഥിം റാനേ. യദിപി ലോഭോ, രാഗോ, കാമോ, തണ്ഹാ, തിസബ്ബന്ധേതം ലോഭസ്സവേവചനം ഹോതി. രൂപരാഗോ അരൂപരാഗോതി പന വിസും വിഭത്തത്താ ഇധ കാമസദേന തം ദണ്ണേതാലോഭോ ഗയ്ഹതി. “സബ്ബോപി ലോഭോ”തി ഏതേനസസ്സതുച്ഛേദ ദിട്ഠിസഹഗതോപി സങ്ഗഹിതോതി ദട്ഠബ്ബം.

൧൯. “രൂപാരൂപസദാ താസു ഭൂമീസു നിരുള്ഹാ”തി അനിമിത്താ ഹുത്വാ നിരുള്ഹാതി അധിപ്പായോ. ഇദാനി സന്നിമിത്തം നയം വദതി “അപിചാ”തിആദിനാ. “നിസ്സയോപചാരോ”തി റാനുപചാരോ, യഥാ സബ്ബോഗാമോ ആഗതോതി. “നിസ്സിതോ പചാരോ”തി റാനുപചാരോ. യഥാ ധജാ ആഗച്ഛന്തിതി. “യം ഏതസ്ഥിം അന്തരേ”തി യേ ഏതസ്ഥിം അന്തരേ ഖണ്ഡയാതു ആയതനാ. യം രൂപം, യാ വേദനാ, യാസഞ്ചാ, യേ സങ്ഖാരാ, യംവിഞ്ചാണന്തി യോജനാ. “സുവിസദ”ന്തി യേഭൂയ്യാദി നയേഹി അനാകുലത്താസുവിസുദ്ധം. “കിം വിക്ഖേപേനാ”തി ചിത്തവിക്ഖേപേന കിം പയോജനന്തി അത്ഥോ.

൨൦. “ലുജ്ജനപ്പലുജ്ജനട്ഠേനാ”തി ഭിജ്ജനപ്പഭിജ്ജനട്ഠേന. “യത്ഥാ”തി യസ്ഥിം തേഭൂമകേ ധമ്മസമൂഹേ. “നിവിസതീ”തി നിച്ഛം വിസതി, ഉപഗച്ഛതി. “തസ്സാ”തി മിച്ഛാഗ്ഗാഹസ്സ. “തേസ”ന്തി ലോകുത്തര ധമ്മാനം. “യേസ”ന്തി ലോകിയ ധമ്മാനം. “ലുജ്ജന”ന്തി ഖണ്ണികഭങ്ഗേന ഭിജ്ജനം. “പലുജ്ജന”ന്തി സന്റാനഭേദേന സന്തതിച്ഛേദേന നാനപ്പകാരതോ ഭിജ്ജനം. നിബ്ബാനം പന ഇധ ന ലബ്ഭതി ചിത്തസങ്ഗഹാധികാരത്താതി അധിപ്പായോ. സോ ച അപരിയാപന്നഭാവോ, വിസും ഏകാചതുത്ഥി അവത്ഥാ ഭൂമിനാമാതി യോജനാ.

ചതുബ്ഭൂമിവിഭാഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨൧. “ഹീന”ന്തി സദ്ധാസതിആദിഹി സോഭണ്ഡമ്മേഹി അയുത്തത്താഹീനം. “സബ്ബഹീന”ന്തി ലോഭാദിഹി പാപധമ്മേഹി യുത്തത്താ സബ്ബ ചിത്തേഹി ഹീനതരം. “തദത്ഥോ”തി ഉപരിമാനം ചിത്താനം

സോഭണസത്താകരണസുഖമോ. “ആദിതോ”തിആദിമ്ഹി.

“വീഥിചിത്തവസേനാതി ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്മി, ഏസോമേ അത്താതി ഏവം പവത്തസ്സ ഭവനികന്തി ജവനവീഥിചിത്തസ്സ വസേന. ഏവഞ്ചസതി, കിം കാരണം ലോഭമുലചിത്തസ്സപഥമം വചനേതി ആഹ “അകുസലേസു പനാ”തിആദിം. “ദീഹി വട്ടമുലേഹി”തി ലോഭമോഹസഞ്ചാതേഹി ദീഹി വട്ടമുലേഹി.

൨൨. “സിനിദ്ധചിത്ത”ന്തി സാതവേദനായുത്തത്താലുഖചിത്തം ന ഹോതീതി അധിപ്പായോ. സുമനസ്സഭാവോതി വുത്തേ കായികസുഖവേദനായപി പസഞ്ജോ സിയാതി വുത്തം “മാനസിക...പേ... നാമ”ന്തി. “സുമനാഭിധാനസ്സാ”തി സുമനനാമസ്സ. “പവത്തിനിമിത്ത”ന്തി പവത്തിയാ ആസന്ന കാരണം. കഥം പന ഭാവോ പവത്തിനിമിത്തം നാമഹോതീതി ആഹ “ഭവന്തി...പേ... കത്വാ”തി. നിമിത്തേ ഭുജം. തമാഹി ഭാവോ നാമ സദുപ്തവത്തിനിമിത്തന്തി വുത്തം. ഇദാനി നിമിത്ത ലക്ഖണം ദസ്സേനോ “യമാഹി”തിആദിമാഹ. “തത്ത്വാ”തി തസ്മിം പയോഗേ. “ദന്ത നിമിത്ത”ന്തി ദന്തകാരണം. “തം വേദനാ നിമിത്ത”ന്തി തം വേദനാകാരണം. ഏത സിയാ, “ഏതസ്മിന്തി നിമിത്തേ ഭുജ”ന്തി വുത്തം, നിമിത്തഞ്ചനാമ അകാരകം അസാധനം, തം കഥം സാധനവിഗ്ഗഹേ യുജ്ജതീതി. അധികരണ സാധനാനുരൂപത്താ സദുപ്തവത്തിനിമിത്തസ്സാതി ദട്ഠഞ്ചം. ഏതേനാതി ച ഏതസ്മാതി ച ഹേതു അത്ഥേ ഉഭയവചനന്തി വദന്തി. ആസന്നഹേതു നാമസാധനരൂപോ ഭവതീതി തേസം അധിപ്പായോ. സുട്ഠു കരോതി, പകതിപച്ചയേന അനിപ്ഫന്നം കമ്മം അത്തനോ ബലേന നിപ്ഫാദേതീതി സഞ്ചാരോ. “പുഞ്ചാഭിസഞ്ചാരോ”തി പുഞ്ചഭാഗേ അഭിസഞ്ചാരോ. പയോജേതി നിയോജേതീതി പയോഗോ. ഉപേതി ഫലസഞ്ചാരോ അത്ഥോ ഏതേനാതി ഉപായോ. “ആണത്തിയാവാ”തി പേസനായവാ. “അജ്ജേയസന്നേന വാ”തി ആയാചന്നേന വാ. “തജ്ജേയത്വാ വാ”തി ഭയം ദസ്സേത്വാ വാ. “തം തം ഉപായം പരേ ആചിക്ഖ”ന്തി. കഥം ആചിക്ഖന്തിതി ആഹ “അകരണേ”തിആദിം. “തസ്മിം തസ്മിം കമ്മേ പയോജേതീതികത്വാ ഇധ സഞ്ചാരോ നാമാ”തി യോജനാ. “പച്ചയ ഗണോ”തി പകതിപച്ചയഗണോ. “തേനാ”തി സഞ്ചാരേന. “സാധാരണോ”തി കുസലാകുസലാബ്ധാകതാനം സാധാരണോ. “ദുവിധേന സഞ്ചാരേനാ”തി പയോഗേന വാ ഉപായേന വാ. “യോ പന തേനസഹിതോ”തിആദിനാ പുഞ്ചേവുത്തമേവത്ഥം പകാരന്തരേനപാക്കടം കാതും “സോപന യദാ”തിആദി വുത്തം. “ഇതീ”തിആദി ലദ്ധഗുണ വചനം. “പച്ചയഗണസ്സേവനാമ”ന്തി പച്ചയഗണസ്സേവ വിസേസ നാമന്തി വുത്തം ഹോതി. ഉപ്പന്നത്ഥേ ഇകപച്ചയോതി കഥം വിത്തായതീതി ആഹ “യസ്മിം സമയേ”തിആദിം. “പാളിയ”ന്തി ധമ്മസഞ്ചാരിപാളിയം. “അസല്പക്ഖേത്വാ”തി അചിന്തേത്വാ ഇച്ചേവത്ഥോ. സഞ്ചമേതം നയുജ്ജതീയേവ. കസ്മാ, പാളിഅട്ഠകമാഹി അസംസന്ദനത്താ, അത്ഥയുത്തിബ്ബഞ്ജനയുത്തിനഞ്ച അവിസദത്താതി അധിപ്പായോ. “ത”ന്തി ചിത്തം. “ഏതേനാ”തി പുഞ്ചപ്പയോഗേന. “യമാവുത്തനയേനാ”തി തിക്ഖഭാവസഞ്ചാതമണ്ഡനവിസേസേന. “സോ പനാ”തി പുഞ്ചപ്പയോഗോ പന. “ഇതീ”തി തസ്മാ. “തം നിബ്ബത്തിതോ”തി തേന പുഞ്ചപ്പയോഗേന നിബ്ബത്തിതോ. “വിരജ്ജയിത്വാ”തി അയുത്തപക്ഖേപതിത്വാ. ഏതേനപടിക്ഖിത്താ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. ഗാമായം. “ചിത്തസമ്ഭവീ”തി ചിത്തസ്മിം സമ്ഭൂതോ. വിസേസോ സഞ്ചാരോ നാമാതി യോജനാ. സലോമകോ, സപക്ഖകോത്യാദീസുവിയാതി വുത്തം. സാസവാ ധമ്മാ, സാരമ്മണാ ധമ്മാത്യാദീസുവിയാതി പന വുത്തേ യുത്തരം. “പാളിഅട്ഠകമാ

സിദ്ധ"ന്തി പാളിഅട്കമാതോ സിദ്ധം. അപിചയത്ഥവിസുദ്ധിമഗ്ഗാദീസു അസഞ്ചാരം ചിത്തം, സസഞ്ചാരം ചിത്തന്തി ആഗതം. തത്ഥ അയം പച്ഛിമനയോ യുത്തോ. ഉപായസമുട്ഠിതസ്സ അനേകസതസമ്ഭവതോ "ഇദഞ്ച നയദസ്സനമേവാ"തി വുത്തം. "ഉദാസിനഭാവേനാ"തി മജ്ജിമത്തഭാവേന. "യതോ"തി യസ്ഥാ. വികാരപത്തോ ഹോതി. തതോ അധിമത്തപസ്സനം വിത്തായതീതി യോജനാ.

൨൩. ഇദാനി സഹഗതവചന സമ്പയുത്തവചനാനി വിചാരേണോ "ഏതഥച"തിആദിമാരഭി. "ന പന തേ ഭേദവന്താ ഹോന്തി"തി കസ്ഥാ വുത്തം. ന നു തേപിചക്ഖു സമ്ഫസ്സോ, സോതസമ്ഫസ്സോ, തിആദിനാ ച, കാമവിതക്കോ, ബ്യാപാദവിതക്കോ, തിആദിനാ ച, ദുക്ഖേ അത്താണം, ദുക്ഖസമുദയേ അത്താണം, ന്തിആദിനാച ഭേദവന്താ ഹോന്തിതി. സച്ചം. തേ പന ഭേദാ ഇമം ചിത്തം ഭിന്നം ന കരോന്തി. തസ്ഥാ തേ ഭേദവന്താന ഹോന്തിതി വുത്താ. ന ച തേസം അയം വികപ്പോ അത്ഥീതി സമ്ബന്ധോ. "ഇമസ്ഥിം ചിത്തേ"തി ലോഭമുലചിത്തേ. "കത്ഥചി"തി കിസ്ഥിഞ്ചി ചിത്തേ. യേവാപനാതി വുത്തേ സുധമ്മേസു ആഗതാനിയേവാപനകാനി. "അത്തേഹീ"തി ദോസമുലമോഹമുലേഹി. നനുതാനിപി ഇയ ഗഹേതബ്ബാനീതി സമ്ബന്ധോ. "നാ"തി ന ഗഹേതബ്ബാനി. കസ്ഥാതി ആഹ "തേസുഹീ"തിആദിം . തേപി ഇയ നഗഹേതബ്ബാ സിയും. ന പന ന ഗഹേതബ്ബാ. കസ്ഥാ, വേദനായ ച സയം ഭേദവന്തത്താ, ദിട്ഠിസഞ്ചാരാനഞ്ച വികപ്പസബ്ഭാവതി അധിപ്പായോ.

൨൪. "സോമനസ്സസ്സകാരണ"ന്തി സോമനസ്സുപ്പത്തിയാ കാരണം. സോമനസ്സുപ്പത്തിയാ കാരണേ വുത്തേ തം സഹഗത ചിത്തുപ്പത്തിയാപികാരണം സിദ്ധം ഹോതീതി കത്ഥാ തമേവ വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. തേനാഹ "സോമനസ്സപ്പടിസന്ധികോഹീ"തിആദിം. ഹീനേന വാ...പേ... ആരമ്മണേന സമായോഗോ, തേന സമായുത്തസ്സാപി ചിത്തം ഉപ്പജ്ജമാനന്തിആദിനാ വത്തഞ്ചം. തഥാ ബൃസനമുത്തിയംപി. ഉപേക്ഖാകാരണേ "ബൃസനമുത്തി"തി ഇദം ദോമനസ്സപ്പസഞ്ചപരിഹാരവചനം. അജ്ജ്യാസയോവുച്ചതി അജ്ജ്യാവുത്തം ഗേഹം. ദിട്ഠിസഞ്ചാരോ അജ്ജ്യാസയോയസ്സാതി ദിട്ഠജ്ജ്യാസയോ. തസ്സ ഭാവോ ദിട്ഠജ്ജ്യാസയതാ. "അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജന"ന്തി അനുപായതോ ആഭുജനം, മനസി കരണം. "ചിന്താ പസുതവസേനാ"തി ഗമ്ഭീരേസു ധമ്മേസു ചിന്താപസവനവസേന, വീമംസാ വഡ്ഡനവസേന. "ദിട്ഠകാരണമേവാ"തി ദിട്ഠം കാരണപ്പടിരൂപകമേവ. തേനാഹ "സാരതോസച്ചതോ ഉമ്മുജ്ജന"ന്തി. "തബ്ബിപരീതേനാ"തി തതോ വിപരീതേന. അദിട്ഠജ്ജ്യാസയതാ, ദിട്ഠിവിപനപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനതാ, സദ്ധമ്മസവനതാ, സമ്മാവിതക്കബഹുലതാ, യോനിസോ ഉമ്മുജ്ജനഞ്ച ദിട്ഠിവിപ്പയോഗകാരണന്തി വത്തഞ്ചം.

"ഇമേസം പന ചിത്താനം ഉപ്പത്തിവിധാനം വിസുദ്ധിമഗ്ഗേഗഹേതബ്ബ"ന്തി വിസുദ്ധി മഗ്ഗേവന്ധ നിദ്രേസതോ ഗഹേതബ്ബം. വുത്തഞ്ചിതത്ഥ. യദാ ഹിനത്ഥികാമേസു ആദിനവോതിആദിനാനയേന മിച്ചാദിട്ഠിം പുരേക്ഖിത്ഥാ ഹട്ഠതുട്ഠോ കാമേവാ പരിഭുഞ്ജതി, ദിട്ഠമഞ്ചലാദീനി വാ സാരതോപച്ചേതി സഭാവ തിക്ഖേന അനുസ്സാഹിതേനചിത്തേന. തദാ പഥമം അകുസല ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതി. യദാ മന്ദേന സമുസ്സാഹിതേന ചിത്തേന, തദാദുതീയം. യദാ മിച്ചാ ദിട്ഠിം അപുരേക്ഖിത്ഥാ കേവലം ഹട്ഠതുട്ഠോ മേമുനം വാ സേവതി, പര

സമ്പത്തിം വാ അഭിജ്ഞായതി, പരഭണ്ഡം വാ ഹരതി സഭാവതിക്ഖേനേവ അനുസ്സാഹിതേന ചിത്തേന. തദാ തതീയം. യദാ മന്ദേന സമുസ്സാഹിതേനചിത്തേന, തദാ ചതുത്ഥം. യദാ പന കാമാനം വാ അസമ്പത്തിം ആഗമ്മ അഞ്ഞേസം വാ സോമനസ്സഹേതുനം അഭാവേന ചതുസുപി വികപ്പേസു സോമനസ്സരഹിതാഹോന്തി , തദാസേസാനി ചത്താരി ഉപേകഖാസഹഗതാനി ഉപ്പജ്ജന്തിതി.

ലോഭമുലചിത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨൫. ദോസമുലചിത്തേ. “വിരൂപ”ന്തി ദുട്ഠം, ലുദും. ദുമ്മനസ്സ ഭാവോതി വുത്തേ കായികദുക്ഖവേദനായപി പസങ്ഗോ സിയാതി വുത്തം “മാനസിക... പേ... നാമ”ന്തി. പടിഹഞ്ഞതി ബാധതി. “സന്തത്തേ”തി സന്താപിതേ.

൨൬. “ഭേദകരോ”തി അഞ്ഞമഞ്ഞവിസേസകരോ. “ഭേദകരാന ഹോന്തി”തി ഇമസ്സ ചിത്തസ്സ അഞ്ഞമഞ്ഞവിസേസകരാന ഹോന്തി. ദോമനസ്സഗുഹണം പസങ്ഗനിവത്തനത്ഥം ഗഹിതന്തി യോജനാ. പസങ്ഗോതി ചനാനപ്പകാരത്തോ സജ്ജനം ലഗ്ഗനം. കഥം പസങ്ഗോതി ആഹ “യദാഹീ”തിആദിം. “തുട്ഠിം പവേദേന്തി”തി തുട്ഠാമയം ഇമേസം മരണേനാതിആദി ചിക്ഖന്തി. ഏവം സഹഗതപ്പസങ്ഗം നിവത്തേത്ഥാ സമ്പയുത്തപ്പസങ്ഗം നിവത്തേതും “പടിഘഗുഹണംപി”തിആദി വുത്തം. തിരച്ഛാനഗതപാണവധേ അപുഞ്ഞം നാമ നത്ഥി. ആദികപ്പതോ പട്ഠായ മനുസ്സാനം യമാകാമ പരിഭോഗത്ഥായ ലോകിസ്സരിയേനമാവരട്ഠായിനാ നിമ്മിത്തത്താതി അധിപ്പായോ. “വിസ്സട്ഠാ”തി അനാസകാ. “അഞ്ഞേവാ”തി അഞ്ഞേ വാ ജനേ. വിമതി ഏവ വേമതികം. വേമതികം ജാതം യേസം തേ വേമതികജാതാ.

പുരിമചിത്തസ്സലോഭസഹഗതഭാവോ ഇമാനിഅട്ഠപി ലോഭസഹഗതചിത്താനിനാമാതി ഇമിനാ ചൂളനിഗമനേ നേവ സിദ്ധോവിയാതി യോജനാ. ചൂളനിഗമനേന പടിഘസമ്പയുത്ത ഭാവേസിദ്ധേ ദോമനസ്സസഹഗതഭാവോപി തേനസിദ്ധോ യേവാതി കത്ഥാ “തേസം ഗഹണം”തി വുത്തം. “തേസ”ന്തി ദോമനസ്സപടിഘാനം. ഇമസ്ഥിം ചിത്തേ ഇസ്സാമച്ഛരിയകുക്കുച്ചാനിചമിനമിദ്ധാനി ച അനിയതയോഗീനി ച ഹോന്തി യേവാപനകാനി ച. തേനാഹ “പുരിമചിത്തേ”തിആദിം. ദോമനസ്സം ഇമസ്ഥിം ചിത്തേ അത്ഥി, അഞ്ഞചിത്തേസു നത്ഥി, തസ്ഥാ അസാധാരണ ധമ്മോ നാമ. അനഞ്ഞസാധാരണ ധമ്മോതിപി വുച്ചതി. “യമാതം”തി തം നിദസ്സനം തദുദാഹരണം യമാ കതമന്തി അത്ഥോ. “ഉപലക്ഖേതി”തി സഞ്ഞാപേതി. ആതപന്തായതിരക്ഖതീതി ആതപത്തം. സേതച്ഛത്തം. ലദ്ധം ആതപത്തം യേനാതി ലദ്ധാതപത്തോ. രാജകുമാരോ. സോ ആതപത്തം ലദ്ധോതി വുത്തേ സബ്ബം രാജസമ്പത്തിം ലദ്ധോതി വിഞ്ഞായതി. തസ്ഥാ ഇദം ഉപലക്ഖണ വചനം ജാതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. “ഉഭിന്ന”ന്തി ദിന്നം ദോമനസ്സ പടിഘാനം. പുബ്ബേ ദോമനസ്സസഹഗതന്തി വത്ഥാ നിഗമനേ പടിഘസമ്പയുത്തചിത്താനീതി വുത്തത്താ “ഇമസ്സ...പേ... സിദ്ധിതോ”തി വുത്തം.

൨൭. “അനിട്ഠലോകധമ്മേഹീ”തി അലാഭോ ച, അയസോച, നിന്ദാച, ദുക്ഖഞ്ചാതി ചതുഹി അനിട്ഠലോകധമ്മേഹി. “തം കുതേത്ഥ ലബ്ഭാ”തി അഹം അലാഭാദീഹി മാസമാഗച്ഛിതി പത്ഥേനസ്സപി കുതോമേഘ്ഠത്ഥലോകേതം പത്ഥനാ പൂരണം സബ്ബകാലം ലബ്ഭാതി അത്ഥോ. “ലബ്ഭാ”തി ച കമ്മത്ഥദീപകം പാടിപദികപദം. ഇമേസം ഉപ്പത്തിവിധാനം വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ

സങ്ഖേപതോവ വൃത്തം തസ്സ പാണാതി പാതാദിസു തിക്ഖമന്ദപ്പവത്തികാലേ പവത്തിവേദിതബ്ബാതി.

ദോസമൂലചിത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨൮. മോഹമൂലചിത്തേ. “മൂലന്തരവിരഹേനാ”തി അത്തമൂലവിരഹേന. സംസപ്പതിതി സംസപ്പമാനാ. ഏവം നു ഖോ, അത്തമാനു ഖോതി ഏവം ദിയാ ഏരയതി കമ്പതിതി അത്ഥോ. വിക്ഖിപതിതി വിക്ഖിപമാനം. “നിയമനത്ഥ”തി ഇദം വിചികിച്ഛാസമ്പയുത്തം നാമാതി നിയമനത്ഥം. ഇദഞ്ഹി പടിഘസമ്പയുത്തം വിയ നിഗമനേന സിദ്ധം ന ഹോതി. “ഇയ ലഭോകാസം ഹുത്വാ”തി മൂലന്തര വിരഹത്താ ഏവ ഇയലഭോകാസം ഹുത്വാ. പകതി സഭാവഭൂതം, ഇതി തസ്മാ നത്ഥീതി യോജനാ. “അനോസക്കമാന”തി പച്ഛത്തോ അനിവത്തമാനം. “അസംസീദമാന”തി ഹേട്ഠത്തോ അപതമാനം. ഉഭയേന അബ്ബോച്ഛിന്നന്തി വൃത്തം ഹോതി. “അതിസമ്മുജ്ജഹതായാ”തി മൂലന്തര വിരഹേന മോഹേന അതിസമ്മുജ്ജഹതായ. “അതിചഞ്ചലതായാ”തി സംസപ്പമാനവിക്ഖിപമാനേഹിവിചികിച്ഛുദ്ധച്ചേഹി അതിചഞ്ചലതായ. “സബ്ബത്ഥപീ”തി സബ്ബേസുപി ആരമ്മണേസു. അട്ഠകമായം സങ്ഖാര ഭേദേന അവിജ്ജായ ദുവിധഭാവോവ വുത്തോ. കഥം വുത്തോ. അവിജ്ജാ അപ്പടിപത്തി മിച്ചാ പടിപത്തിത്തോ ദുവിധാ തഥാ സസങ്ഖാ രാസങ്ഖാരത്തോതി വുത്തോ. “തിവിധഭാവോവാ”തി ഇമസ്ഥിം ചിത്തേസങ്ഖാരവിമുത്തായ അവിജ്ജായ സദ്ധിം തിവിധഭാവോവ. ഇമേസം ദിന്നം ചിത്താനം ഉപ്പത്തിവിധാനം വിസുദ്ധിമഗ്ഗേസങ്ഖേപതോവവൃത്തം തസ്സഅസന്നിട്ഠാനവിക്ഖേപകാലേപവത്തി വേദിതബ്ബാതി.

൨൯. “സബ്ബത്ഥപീ”തി നിപാതസമുദായോ വാ ഹോതു അത്തമത്തെവേവചനോ വാ, വിസും നിപാതോവാതി ഏവം സബ്ബപ്പകാരത്തോപി. അകുസലപദേ അകാരോ വിരുദ്ധത്ഥോ. യഥാ അമിത്തോ, അസുരോ, തിദസ്സേതും “അകുസലാനീ”തിആദിമാഹ. “പടിവിരുദ്ധഭാവോ”തി മോഹാദിഹി അകുസലേഹി വിരുദ്ധഭാവോ. ഭാവനംനാരഹന്തിതി “അഭാവനാരഹാ”. കഥം പന ഭാവനംനാരഹന്തിതി ആഹ “പുനപ്പുന”തിആദിം. “നിയമം ഓക്കമന്താപീ”തി പഞ്ചാനന്തരിയ കമ്മഭാവേന നിയതമിച്ചാദിട്ഠിഭാവേന ച നിയമം ഓക്കമന്താപി. അപായം ഭജന്തിതി അപായഭാഗിനോ. കമ്മകാരകാ. തേസം ഭാവോ. തായ. “വട്ടസോതനിയതേ”തി സംസാരവട്ട സോതസ്ഥിം നിയതേ. “മിരതരപത്താ”തി സമാധിവസേന മിരതരഭാവം പത്താ. ഇദാനി തമേവത്ഥം പകാരന്തരേന വിഭാവേതും “അപിചാ”തിആദിമാഹ. “സിയു”തി പദം ധാതുപച്ചയേഹി സിദ്ധം നിപ്ഫന്നപദം നാമ നഹോതി. കസ്ഥാ, ഇയപരികപ്പത്ഥസ്സ അസമ്ഭവത്തോ. നിപാതപദം ഹോതി. കസ്ഥാ, അനേകത്ഥതാ സമ്ഭവത്തോ. ഇയ പന ഭവന്തി സദേന സമാനത്ഥോ. തേനാഹ “നിപാതപദം ഇയ ദട്ഠബ്ബ”തി.

അകുസലവണ്ണനാ.

൩൦. അഹേതുകചിത്തേ. “സബ്ബനിഹീന”തി സബ്ബചിത്തേഹി ഹീനം. പുന “സബ്ബനിഹീന”തി സബ്ബാഹേതുകേഹി ഹീനം. “ത”തി അകുസല വിപാകം.

൩൧. സുത്തപാളിയം, “കട്”ന്തി സുക്ഖദാരും. “സകലിക”ന്തി ഛരിന്ദിതഫാലിതം കട്ഠക്ഖണ്ഡകം. “മുസ”ന്തി വീഹിസുങ്കം. “സങ്കാര”ന്തി കചവരം. ചക്ഖുഞ്ചരുപേ ച പടിച്ച് യംവിഞ്ഞാണം ഉപ്പജ്ജതി. തം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണന്തേവ വുച്ചതീതിആദിനാ യോജേതബ്ബം. തത്ഥ “രൂപേ”തി രൂപാരമ്മണാണ . “സദ്ദേ”തിആദിസുപി ഏസനയോ. ഏത്ഥ ച വിഞ്ഞാണാനി ഏകവത്സു നിസ്സിതാനി ഹോന്തി. തസ്മാ വത്സു ദ്വാരേസു ഏകവചനം വുത്തം. ആരമ്മണാനി പന ഏകവിഞ്ഞാണേനാപി ബഹുനി ഗഹിതാനി. തസ്മാ ആരമ്മണേസു ബഹുവചനം. “ദുക്ഖയതീ”തി ദുക്ഖം കരോതി. നാമധാതു പദഞ്ഛേതം. യഥാ അത്താനം സുഖേതി വീണേതീതി സദുവിദ്യു. ധാതുപാഠേസു പന സുഖദുക്ഖതക്കിരിയായംതി വുത്തം. തക്കിരിയാതി ച സുഖകിരിയാ ദുക്ഖ കിരിയാതി അത്ഥോ. സാതകിരിയാ അസ്സാതകിരിയാതി വുത്തം ഹോതി. ച സദ്ദോ ഓകാസത്ഥോതി കത്വാ “ദുക്കരം ഓകാസദാന”ന്തി വുത്തം.

൩൨. “ചക്ഖുസ്സ അസമ്ഭിന്നതാ”തി ചക്ഖുപസാദരൂപസ്സ അഭിന്നതാ. തസ്മിഞ്ഛി ഭിന്നേസതി അന്ധസ്സ ചക്ഖുസ്സ രൂപാനിനുപട്ഠഹന്തിതി. “സോതസ്സഅസമ്ഭിന്നതാ”തിആദിസുപി ഏസനയോ. “ആലോകസന്നിസ്സയപ്പടിലാഭോ”തി ചക്ഖു ച ആലോകേസതി കിച്ചുകാരി ഹോതി. അസതി നഹോതി. തഥാ രൂപഞ്ച. തസ്മാ ആലോകോ തേസം വിസയവിസയീഭാവുപഗമനേ സന്നിസ്സയോ ഹോതി. തസ്സ ആലോകസന്നിസ്സയസ്സ പടിലാഭോ. ഏസനയോ ആകാസസന്നിസ്സയാദിസു. ഇമേസം അങ്ഗാനം യുത്തി ഭിപ്താ ഉപരിരൂപസങ്ഗഹേ ആഗമിസ്സതി. “അട്ഠകമായ”ന്തി അട്ഠസാലിനിയം. തത്ഥ “തസ്മിം പന ആപാതം ആഗച്ഛന്തേപി ആലോകസന്നിസ്സയേ അസതി ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം നുപ്പജ്ജതീ”തി വചനം അസമ്ഭാവേന്തോ “തം വിനാ ആലോകേനാ”തിആദിമാഹ. “അഭാവദസ്സന പര”ന്തി അഭാവദസ്സനപ്പധാനം.

൩൩. വിപാകവചനത്ഥേ. വിപച്ചതീതി വിപാകം. വിപച്ചതീതി ച വിപക്കഭാവം ആപജ്ജതി. പുണ്ണേ കതകമ്മം ഇദാനി നിബ്ബത്തിം പാപുണാതീതി വുത്തം ഹോതി. ഇദാനി തദത്ഥം പാകടം കരോന്തോ “അയഞ്ച അത്ഥോ”തിആദിമാഹ. അട്ഠകമായം ആയുഹന സമങ്ഗിതാപി ആഗതാ. ഇധ പനസാ ചേതനാ സമങ്ഗിതായ സങ്ഗഹിതാതി കത്വാ “ചതസ്സോ സമങ്ഗിമാ”തി വുത്തം. സമങ്ഗിതാതി ച സമ്പന്നതാ. “തം തം കമ്മായുഹന കാലേ”തി പാണാതി പാതാദികസ്സ തബ്ബിരമണാദികസ്സ ച തസ്സ തസ്സ ദുച്ചരിതസുചരിതകമ്മസ്സ ആയുഹനകാലേ. സമുച്ചിന്നനകാലേതി അത്ഥോ. “സബ്ബസോ അഭാവം പത്യാന നിരുജ്ജന്തീ”തി യഥാ അബ്ധാകത ധമ്മാനിരുജ്ജന്തമാനാ സബ്ബസോ അഭാവം പത്യാ നിരുജ്ജന്തന്തി. തഥാ നനിരുജ്ജന്തീതി അധിപ്പായോ. “സബ്ബാകാര പരിപൂര”ന്തി പാണാതിപാതം കരോന്തസ്സ കമ്മാനു രൂപാബഹുകായ വചിമനോ വികാരാ സന്ദിസ്സന്തി. ഏസനയോ അഭിന്നാദാനാദിസു. ഏവരൂപേഹി സബ്ബേഹി ആകാര വികാരേഹി പരിപൂരം. “നിദഹിത്വാ വാ”തി സങ്ഠപേത്യാ ഏവ. “യംസന്ധായാ”തി യംകിരിയാവിസേസനിധാനം സന്ധായ.

ഗാമായം. “സജ്ജ”തി ഇമസ്മിം ദിവസേ. “ഖീരം വമുച്ചതീ”തി യഥാ ഖീരം നാമ ഇമസ്മിം ദിവസേ മുച്ചതി. പകതിം ജഹതി. വിപരിണാമം ഗച്ഛതി. ന തഥാ പാപം കതം കമ്മന്തി യോജനാ. കഥം പന ഹോതീതി ആഹ “ദഹന്തം ബാലമന്വേതീ”തി. “ഭസ്സമാഹരണോവപാവകോ”തി ഛാരികാ ഛരണോവിയ അഗ്ഗി.

“സോ പനാ”തി കിരിയാ വിസേസോ പന. “വിസും ഏകോ പരമത്വ ധമ്മോതിപി സങ്ഖ്യം ന ഗച്ഛതീ”തി വിസും സമ്പയുത്ത ധമ്മ ഭാവേന സങ്ഖ്യം ന ഗച്ഛതീതി അധിപ്പായോ. സോ ഹി കമ്മപച്ചയധമ്മത്താ പരമത്വ ധമ്മോ ന ഹോതിതി ന വത്തഞ്ചോ. തേനാഹ “അനുസയധാതുയോ വിയാ”തി. “സോ”തി കിരിയാവിസേസോ. “ത”ന്തി കമ്മം വാ, കമ്മനിമിത്തം വാ, ഗതിനിമിത്തം വാ. “തദാ ഓകാസം ലഭതീ”തി വിപച്ചനത്വായ ഓകാസം ലഭതി. ഓകാസം ലഭിത്വാ പച്ചുപട്ഠാതിതി അധിപ്പായോ. “തത്ത്വാ”തി താസു ച തുസുസമങ്ഗിതാസു. “ഇതീ”തി ലദ്ധഗുണവചനം. “ഏവഞ്ച കത്വാ”തിആദി പുന ലദ്ധഗുണവചനം. “പാളിയ”ന്തി ധമ്മസങ്ഗണി പാളിയം. “കമ്മസന്താനതോ”തി അരൂപസന്താനം ഏവ വുച്ചതി. “യേ പനാ”തി ഗന്ഥകാരാ പന. “തേസ”ന്തി ഗന്ഥകാരാനം. ആപജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ. തേസം വാദേതി വാ യോജേതഞ്ചം. യഞ്ചഉപമം ദസ്സേന്തീതി യോജനാ. “തത്ത്വാ”തി തസ്ഥിം വചനേ. ന ച ന ലഭന്തീതി യോജനാ. “തദാ”തി തസ്ഥിം പരിണതകാലേ. “നാള”ന്തി പുപ്ഫഹലാനം ദണ്ഡകം.

൩൪. “സമ്ഭവോ”തി പസങ്ഗകാരണം. അഭിവിസേസേന ചരണം പവത്തനം അഭിചാരോ. വിസേസ വുത്തി. ന അഭിചാരോ ബൃഭിചാരോ. സാമഞ്ച വുത്തി. പക്ഖന്തരേന സാധാരണതാതി വുത്തം ഹോതി. പക്ഖന്തരേന സാധാരണതാ നാമപക്ഖന്തരസ്സ നാനപ്പകാരതോ സജ്ജനമേവ ലഗ്ഗനമേവാതി വുത്തം ബൃഭിചാരസ്സാതി പസങ്ഗസ്സ ഇച്ചേവത്ത്മാതി. ഏത്ഥചാതിആദിനാ സമ്ഭവബൃഭിചാരാനം അഭാവമേവ വദതി. അകുസലഹേതുഹി ച സഹേതുകതാ സമ്ഭവോ നത്ഥിതി സമ്ബന്ധോ. “തേസ”ന്തി അകുസലവിപാകാനം. “അബൃഭിചാരോയേവാ”തി ബൃഭിചാരരഹിതോയേവ.

൩൫. “പഞ്ചഭാരേ ഉപ്പന്ന”ന്തി പഞ്ചഭാരവികാരം പടിച്ച ഉപ്പന്നത്താ വുത്തം. തേനാഹ “തത്ത്വഹി”തിആദിം. ഏസനയോ മനോഭാരാവജ്ജനേപി.

യദി ഹി അയമത്ത്മാസിയാ, ഏവഞ്ചസതി, അയമത്ത്മാ ആപജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ. “തേസ”ന്തി വീഥിചിത്താനം. ഉപ്പാദസദ്ദോനിയതപുല്ലിങ്ഗോതി കത്വാ “ടീകാസു പന...പേ... നിദിട്ഠം” സിയാതി വുത്തം. “വുത്തനയേനാ”തി സമ്പയുത്തഹേതുവിരഹതോതി വുത്തനയേന. വിപച്ചന കിച്ചം നാമ വിപാകാനം കിച്ചം. വിപാകുപ്പാദനകിച്ചം നാമ കുസലാകുസലാനം കിച്ചം. “തം തം കിരിയാമത്തഭൂതാനീ”തി ആവജ്ജന കിരിയാ ഹസനകിരിയാമത്തഭൂതാനി. പടിസന്ധിഭവങ്ഗചുതിചിത്താനി നാമ കേവലം കമ്മവേഗുക്ഖിത്തഭാവേനസന്താനേപതിതമത്തത്താ ദുബ്ബല കിച്ചാനി ഹോന്തി. പഞ്ച വിത്താണാനി ച അസാരാനം അബലാനം പസാദവത്ഥുനം നിസ്സായ ഉപ്പന്നത്താ ദുബ്ബലവത്ഥുകാനി ഹോന്തി. സമ്പടിച്ചനാദീനി ച പഞ്ചവിത്താണാനുബന്ധ മത്തത്താ ദുബ്ബല കിച്ചട്ഠാനാനി ഹോന്തി. തസ്ഥാ താനി സബ്ബാനി അത്തനോ ഉസ്സാഹേനവിനാ കേവലം വിപച്ചനമത്തേന പവത്തന്തി. “വിപാകസന്താനതോ”തി പഞ്ചഭാരാവജ്ജനഞ്ച മനോഭാരാവജ്ജനഞ്ച ഭവങ്ഗവിപാകസന്താനതോ ലദ്ധപച്ചയം ഹോതി. വോട്ഠഞ്ചനം പഞ്ചവിത്താണാദി വിപാകസന്താനതോ ലദ്ധപച്ചയം. “ഇതരാന്തി പനാ”തി ഹസിതുപ്പാദചിത്ത മഹാകിരിയചിത്താദീനി. “നിരനുസയസന്താനേ”തി അനുസയരഹിതേ വീണാസവസന്താനേ. “ഉസ്സാഹരഹിതാനി ഏവാ”തി യഥാ രുക്ഖാനം വാതപുപ്ഫാനി നാമ അത്ഥി. താനി ഫലുപ്പാദകസിന്ദേഹരഹിതത്താ

ഫലാനി ന ഉപ്പാദേന്തി. തമാ താനി ച
വിപാകുപ്പാദകതസ്ഹാസിനേഹരഹിതത്താ ഉസ്സാഹബ്യാപാര രഹിതാനി ഏവ.

൩൬. വേദനാവിചാരണായം. “പിച്ഛപിണ്ഡകാനം വിയാ”തി ദിനം
കപ്പാസപിച്ഛപിണ്ഡകാനം അത്തമത്തസഞ്ചുതം വിയാ ഉപാദാരുപാനഞ്ച
അത്തമത്തസഞ്ചുതം ദുബ്ബലമേവാതി യോജനാ. “തേസം ആരമ്മണഭൂതാന”ന്തി
തിണ്ണം മഹാഭൂതാനം. “കായനിസ്സയഭൂതേസു”തി കായനിസ്സയമഹാഭൂതേസു
“തേഹീ”തി പഞ്ചവിത്താണേഹി. “പുരിമചിത്തേനാ”തി സമ്പടിച്ചനചിത്തത്തോ.
“ത”ന്തി അകുസലവിപാകസന്തീരണം. പടിഘേന വിനാ നപ്പവത്തതി. കസ്മാ
നപ്പവത്തതീതി ആഹ “ഏകന്താകുസലഭൂതേനാ”തിആദിം. “അബ്യാകതേസു
അസമ്ഭവതോ”തി അബ്യാകത ചിത്തേസു യുജ്ജിതും അസമ്ഭവതോ.
കമ്മാനുഭാവതോ ച മുഞ്ചിത്വാ യഥാപുരിമം വിപാകസന്താനം കമ്മാനുഭാവേന
പവത്തം ഹോതി. തമാ അപ്പവത്തിത്വാതി അധിപ്പായോ. “കേനചി”തി കേനചി
ചിത്തേന. “വിസദിസചിത്തസന്താന പരാവട്ടനവസേനാ”തി പുരിമേനവിപാക
ചിത്ത സന്താനേന വിസദിസം കുസലാദി ജവന ചിത്തസന്താനം പരതോ
ആവട്ടാ പന വസേന. തമാഹിദം ചിത്തദ്വയം പാളിയം ആവട്ടനാ,
അന്യാവട്ടനാ, ആഭോഗോ, സമന്നാഹാരോതി നിദിട്തം. “സബ്ബത്ഥാപീ”തി
ഇട്ഠാരമ്മണേപി അനിട്ഠാരമ്മണേപി. “അത്തനോ പച്ഛാ പവത്തസ്സ ചിത്തസ്സ
വസേനാ”തി അത്തനോ പച്ഛാ പവത്തം ചിത്തം പടിച്ച ന വത്തബ്ബോതി
അധിപ്പായോ. “അത്തനോ പച്ഛയേഹി ഏവ സോ സക്കാ വത്തു”ന്തി അത്തനോ
പച്ഛയേസു ബലവത്തേസു സതി, ബലവാ ഹോതി. ദുബ്ബലേസു സതി, ദുബ്ബലോ
ഹോതീതി സക്കാവത്തുന്തി അധിപ്പായോ. “വിസദിസ ചിത്തസന്താന”ന്തി
വോട്ഠബ്ബനകിരിയചിത്തസന്താനം.

൩൭. സഞ്ചാര വിചാരണായം “വിപാകുദ്ധാരേ”തി അട്ഠസാലിനിയം
വിപാകുദ്ധാര കമായം. “ഉഭയകമ്മേനപീ”തി സസഞ്ചാരിക കമ്മേനപി,
അസഞ്ചാരിക കമ്മേനപി. “മേരേനാ”തി മഹാദത്തത്ഥേരേന.
“തദുഭയഭാവോഭാവോ”തി സസഞ്ചാരിക അസഞ്ചാരികഭാവാനം അഭാവോ.
“താനിപി ഹി അപരിബൃത്തകിച്ചാനിയേവാ”തി ഏതഥ ആവജ്ജന ദ്വയം
ജവനാനം പുരേചാരിക കിച്ചത്താ അപരിബൃത്തകിച്ചം ഹോതു.
ഹസിതുപ്പാദചിത്തം പന ജവനകിച്ചത്താ കഥം അപരിബൃത്തകിച്ചം ഭവേയ്യാതി.
തമ്പി സബ്ബത്തുതത്താണാദീനം അനുചാരികമത്തത്താ അപരിബൃത്തകിച്ചം നാമ
ഹോതീതി. “അട്ഠമഹാവിപാകേസു വിയാ വത്തബ്ബോ”തി മഹാവിപാകാനം
സസഞ്ചാരികാ സഞ്ചാരികഭാവോ പുരിമഭവേ മരണാസന്നകാലേ
ആരമ്മണാനം പയോഗേന സഹ വാ വിനാ വാ ഉപട്ഠാനം പടിച്ച വുത്തോ,
തമാ വത്തബ്ബോതി അധിപ്പായോ.

൩൮. “ദുബ്ബല കമ്മനിബ്ബത്തേസു”തി പടിസന്ധി ഭവങ്ഗ ചുതികിച്ചാനി
സന്ധായ വുത്തം. “ദുബ്ബലവത്ഥു കിച്ചട്ഠാനേസു”തി ചക്ഖാദിവത്ഥുകേസു
ആവജ്ജനാദി ദുബ്ബലകിച്ച ദുബ്ബലട്ഠാനികേസു. “തത്ഥാ”തിആദിനാ തദത്ഥം
വിവരതി. തത്ഥ “വിക്ഖേപയുത്ത”ന്തി വിക്ഖേപകിച്ചേന ഉദ്ധച്ചേനയുത്തം
ഹുത്വാ. “കപ്പട്ഠിതികം” നാമ സഞ്ചലഭേദകമ്മം. ധരസുവത്ഥു രൂപേസു
ഹദയവത്ഥുമേവ സുവണ്ണരജതം വിയാ സാരവത്ഥു ഹോതി. ഇതരാനി
ഫലികാനിവിയാ പസാദമത്തത്താ അസാരാനി ഹോന്തീതി വുത്തം “ചക്ഖാദീസു
ദുബ്ബലവത്ഥുസു”തി. ദസ്സനാദീനി ച കിച്ചാനി ജവന കിച്ചസ്സ പുരേചരത്താ
ഖുദുകിച്ചാനി ഹോന്തി. തേനാഹ “ദസ്സനാദീസു”തിആദിം.

൩൯. ഇയ ദീപനിയം ഇച്ചേവന്തി പദം അട്ഠാരസാതിപദസ്സവിസേസനന്തി കത്വാ “സബ്ബമാപീതി പദസ്സ...പേ... വേദിതബ്ബോ”തി വുത്തം. വിഭാവനിയം പന തം സബ്ബമാപീതി പദസ്സ വിസേസനന്തി കത്വാ “സബ്ബമാ പീതികുസലാകുസലവിപാകകിരിയാഭേദേനാ”തി വുത്തം.

അഹേതുകചിത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪൦. സോഭണചിത്തേസു. അവുത്താപി സിദ്ധാ ഹോതി. യഥാ അട്ഠചിത്താനി ലോകുത്തരാനീതി ച വുത്തേ അവുത്തേപിസിജ്ജന്തി സേസചിത്താനി ലോകിയാനീതി ച സഉത്തരാനീതി ചാതി അധിപ്പായോ. “അത്തസമങ്ഗീനോ”തി അത്തനാ പാപകമ്മേന സമന്നാഗതേ. “അനിച്ഛന്തേ യേവാ”തി സചേപി അവിചിനിമിത്തസ്സാദവത്സു വിയ കേചി ഇച്ഛന്തു. അജാനന്താനം പന ഇച്ഛാ അപ്പമാണന്തി അധിപ്പായോ. “സോഭഗ്ഗ പത്തിയാ”തി ഏതഥ സുഭഗസ്സ ഭാവോ സോഭഗ്ഗന്തി വിഗ്ഗഹോ. സുഭഗസ്സാതി ച സുസിരികസ്സ.

൪൧. “യാമാവതോ”തി യഥാ സഭാവതോ. ഏതഥ സിയാ ജാനാതീതി ഞാണന്തി വുത്തം, കിം സബ്ബം ഞാണം യാമാവതോ ജാനാതീതി. കിഞ്ചേതഥ. യദി സബ്ബം ഞാണം യാമാവതോ ജാനാതി. ഏവം സതി, ഞാണേന ചിന്തേന്താനം അജാനനം നാമ നത്ഥി, വിരജ്ജന്തം നാമ നത്ഥിതി ആപജ്ജതി. അഥ സബ്ബം ഞാണം യാമാവതോ ന ജാനാതി, കത്ഥചി ജാനാതി, കത്ഥചി ന ജാനാതി. ഏവഞ്ചസതി, യത്ഥ ജാനാതി, തത്ത്വേവ തം ഞാണം ഹോതി. യത്ഥ ന ജാനാതി, തത്ഥ തം ഞാണമേവ ന ഹോതീതി ആപജ്ജതീതി. വുച്ചതേ . ഞാണേന ചിന്തേസ്സാമീതി ചിന്തേന്താനംപി യത്ഥ യത്ഥ യാമാവതോ ജാനനം ന ഹോതി, തത്ഥ തത്ഥ ഞാണ വിപ്പയുത്ത ചിത്തം ഹോതി. ഞാണപ്പടി രൂപകാ ച ധമ്മാ അത്ഥി ചിത്തഞ്ച വിതക്കോ ച, വിചാരോ ച, ദിട്ഠി ച. ഏതേഹി ചിന്തേന്താപി അഹം ഞാണേന ചിന്തേമീതി മഞ്ഞന്തി. “ദേയ്യ ധമ്മപടിഗ്ഗാഹക സമ്പത്തി”തി ദേയ്യധമ്മ വത്സു സമ്പത്തി, പടിഗ്ഗാഹക പുഗ്ഗല സമ്പത്തി. “അബ്ബാപജ്ജലോകുപപത്തിതാ”തി ഏതഥ അബ്ബാപജ്ജലോകോ നാമ കായികദുക്ഖ ചേതസിക ദുക്ഖ രഹിതോ ഉപരിദേവലോകോ വാ ബ്രഹ്മലോകോ വാ. ഉപപജ്ജനം ഉപപത്തി. പടിസന്ധിവസേന ഉപഗമനന്തി അത്ഥോ. അബ്ബാപജ്ജലോകം ഉപപത്തി യസ്സ സോ അബ്ബാപജ്ജ ലോകുപപത്തി. തസ്സ ഭാവോതി വിഗ്ഗഹോ. “കിലേസ ദൂരതാ”തി സമാപത്തി ബലേന വാ, അത്തേതരപ്പടിപത്തിയാ വാ, വിക്ഖമ്ഭിത കിലേസതാ വാ, അരിയമഗ്ഗേന സമുച്ഛിന്ന കിലേസതാ വാ.

തേസം ഉപ്പത്തി വിധാനം വിസുദ്ധി മഗ്ഗേ ഖണ്ഡനിദേശേ ഏവം വുത്തം. യദാഹി ദേയ്യധമ്മ പടിഗ്ഗാഹകാദി സമ്പത്തിം അത്തം വാ സോമനസ്സഹേതും ആഗമ്മ ഹട്ഠതുട്ഠോ അത്ഥിദിന്നന്തിആദിനയപ്പവത്തം സമ്മാദിട്ഠിം പുരേക്ഖിത്വാ അസംസീദന്തോ അനുസ്സാഹിതോപരേഹി ദാനാദീനി പുത്താനി കരോതി, തദാസ്സ സോമനസ്സസഹഗതം ഞാണ സമ്പയുത്തം ചിത്തം അസങ്ഖാരം ഹോതി. യദാ പന വുത്തനയേന ഹട്ഠതുട്ഠോ സമ്മാദിട്ഠിം പുരേക്ഖിത്വാ അമുത്ത ചാ ഗതാദിവസേന സംസീദമാനോ വാ പരേഹി വാ ഉസ്സാഹിതോ കരോതി, തദാസ്സ തദേവ ചിത്തം സസങ്ഖാരം ഹോതി. ഇമസ്ഥിന്ഹി അത്ഥേ സങ്ഖാരോതി ഏതം അത്തനോ വാ പരേസം വാ വസേന പവത്തസ്സ പുബ്ബപ്പയോഗസ്സാധിവചനം. യദാ പന ഞാതി ജനസ്സ പടിപത്തി ദസ്സനേന ജാതപരിചയാബാലദാരകാ ഭിക്ഖു ദിസ്വാ സോമനസ്സ ജാതാസഹസാ കിഞ്ചി

ദേവ ഹത്ഥഗതം ദദന്തി വാ വന്ദന്തി വാ, തദാ തതീയം ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതി. യദാ പന ദേവവന്ദമാതി ഞാതീഹി ഉസ്സാഹിതാ ഏവം പടിപജ്ജന്തി, തദാ ചതുത്ഥം ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതി. യദാ പന ദേയ്യധമ്മ പടിഗ്ഗാഹകാഭിനം അസമ്പത്തിം അഞ്ഞേസം വാ സോമനസ്സഹേതുനം അഭാവം ആഗമ്മ ചതുസ്സുപി വിക്സേസു സോമനസ്സരഹിതാ ഹോന്തി. തദാ സേസാനി ചത്താരി ഉപേക്ഖാസഹഗതാനി ഉപ്പജ്ജന്തിതി.

൪൨. അട്ഠപിതി ഏത്ഥ പിസദ്ദേന ഇമാനി ചിത്താനി ന കേവലം അട്ഠേവ ഹോന്തി . അഥ ഖോ തതോ ബഹുനിപി ബഹുതരാനിപി ഹോന്തിതി ഇമം സമ്പിണ്ഡനത്ഥം ദീപേതീതി ദസ്സേതും “തേനാ”തിആദിവുത്തം. ദസസു പുണ്ണകിരിയാവത്ഥുസു ദിട്ഠുജ്ജ കമ്മം നാമ ഞാണ കിച്ചും. തം കമ്മം ഞാണ വിപ്പയുത്ത ചിത്തേഹി കരോന്തിതി. വുച്ചതേ. ഞാണ സമ്പയുത്ത ചിത്തേഹി ദിട്ഠിം ഉജ്ജംകരോന്താ തേസം അന്തരന്തരാ ഞാണസോതേ പതിതവസേന ഞാണവിപ്പയുത്ത ചിത്തേഹിപി കരോന്തിയേവ. സബ്ബേസത്താ കമ്മസ്സകാതിആദിനാ, ബുദ്ധോ സോഭഗവാ, സ്വാക്ഖാതോ സോ ധമ്മോ, സുപ്പടിപന്നോ സോ സങ്ഘോ, തിആദിനാ ചാതി ദട്ഠഞ്ചം. തേനാഹ “ഇമാനി അട്ഠ ചിത്താനി”തിആദിം. തത്ഥ ദസപുണ്ണകിരിയാവത്ഥുനി നാമ ‘ദാനം, സീലം, ഭാവനാ, അപചായനം, വേയ്യാവച്ചം, പത്തിദാനം, പത്താനുമോദനം, ധമ്മസ്സവനാ, ധമ്മദേസനാ, ദിട്ഠുജ്ജ കമ്മം,. തേഹി ഗുണിതാനി വഡ്ഢിതാനി. താനി ച അട്ഠഹസു ആരമ്മണേസു ഉപ്പജ്ജന്തി. തീണി ച കമ്മാനി കരോന്താ തേ ഹേവ അട്ഠഹി കരോന്തി. താനിയേവ ച സബ്ബാനി അത്ഥി ഹീനാനി, അത്ഥി മജ്ജിമാനാനി, അത്ഥി പണീതാനി. തസ്മാ പുന അനുക്കമേന ആരമ്മണാഭിഹി വഡ്ഢനം കരോതി. തത്ഥ “താനി റപേതബ്ബാനീ”തി സമ്ബന്ധോ. “സുദ്ധികാനീ”തി അധിപതീഹി അമിസ്സിതാനി. “ഇതി കത്ഥാ”തി ഇതി മനസി കരിത്ഥാ. തഥാ ഞാണവിപ്പയുത്താനി ദേവസഹസ്സാനി സതം സട്ഠി ച ഹോന്തിതി യോജനാ. “വീമംസാവജ്ജിതേഹി”തി വീമംസാധിപതി വജ്ജിതേഹി. “തമാഗുണിതാനീ”തി സബ്ബാനി പുണ്ണകിരിയാഭിഹി സമം ഗുണിതാനി. “കോസല്ലേനാ”തി കോസല്ലസങ്ഖാതേന. “നാനാവജ്ജനവീമിയ”ന്തി ഞാണവിപ്പയുത്ത വീമിഹി വിസും ഭൂതായ ആവജ്ജനായ യുത്ത വീമിയം. “തേനേവാ”തി വീമംസാധിപതിഭൂതേന തേനേവ ഉപനിസ്സയത്താണേന. ഏവം സന്തേപി ന സക്കാഭവിതുന്തി സമ്ബന്ധോ.

൪൩. വചനത്ഥേ “രുജ്ജനട്ഠേനാ”തി തുദനട്ഠേന. “അഹിതട്ഠേനാ”തി ഹിതവിരുദ്ധട്ഠേന. “അനിപുണ്ണട്ഠേനാ”തി അസണ്ഠാ സുഖുമട്ഠേന. “അനിട്ഠവിപാകട്ഠേനാ”തി അനിട്ഠം വിപാകം ഏതേസന്തി അനിട്ഠ വിപാകാനി. തേസം ഭാവോ അനിട്ഠ വിപാകട്ഠോ. തേന അനിട്ഠ വിപാകട്ഠേന. “തപ്പടി പക്ഖത്താ”തി രാഗാഭിഹി പടിപക്ഖത്താ. ഏവം പരിയായത്ഥ സങ്ഖാതം അഭിധാനത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി അട്ഠകമാസു ആഗതം വചനത്ഥം ദസ്സേതി കുച്ഛിതേതിആദിനാ. തത്ഥ “കുച്ഛിതേ”തി ജേഗുച്ഛിതബ്ബേ, നിന്ദി തബ്ബേ വാ. ചാലേന്തി തദങ്ഗപ്പഹാനവസേന, കമ്പേന്തി വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനവസേന, വിദ്ധംസേന്തി സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേന. “തനുകരണട്ഠേനാ”തി സല്ലിഖനട്ഠേന. “അന്തകരണട്ഠേനാ”തി പരിയോസാനകരണട്ഠേന. “അപി ചാ”തിആദി ദീപനീനയദസ്സനം. “കോസല്ല സമ്ഭൂതട്ഠേനാ”തി മഹാഅട്ഠകമാനയോ. തത്ഥ, കുമലസ്സ പണ്ഡിതസ്സ ഭാവോ

ഏകാസല്പം. ഞാണം. തേന സമ്ഭൂതം സഞ്ജാതം കോസല്പ സമ്ഭൂതം
തിവിഗ്ലഹോ.

൪൪. “ബലവകമ്മേനാ”തി തിഹേതു കുക്കട്ഠ കമ്മേന. “ദുബ്ബല കമ്മേനാ”തി
തിഹേതുകോമകേന വാ ദിഹേതുക കുസല കമ്മേന വാ. “കേഹിചി
ആചരിയേഹീ”തി മോരവാപി വാസീ മഹാദത്തമേരം സന്ധായ വുത്തം.
“സങ്ഗഹകാരേനാ”തി ഭദ്രന്ത ബുദ്ധഘോസമേരേന. “സന്നിഹിത
പച്ചയവസേനാ”തി ആസന്നേ സങ്ഠിതപച്ചയ വസേന. പച്ചുപ്പന്ന
പച്ചയവസേനേവാതി വുത്തം ഹോതി. ഉപട്ഠിതാനി കമ്മാദിനി ആരമ്മണാനി.
പവത്താനി മഹാവിപാകാനി. “അവിപാക സഭാവതോ”തി
അവിപച്ചന്നസഭാവതോ. അവിപാകുപ്പാദന്നസഭാവതോതി വുത്തം ഹോതി.
“അട്ഠകമായ”ന്തി ധമ്മസങ്ഗണിട്ഠകമായം. “ഇധാ”തി മഹാവിപാകചിത്തേ.
“തഥാ അപ്പവത്തിയാ ചാ”തി ദാനാദിവസേന അപ്പവത്തിതോ ച.

൪൫. മഹാകിരിയചിത്തേ. “ഉപരീ”തി വീഥിസങ്ഗഹേ തദാ രമ്മണ നിയമേ.
“സയമേവാ”തി അനുരുദ്ധമേരേനേവ. “വക്ഖതീ”തി വുച്ചിസ്സതി. “യമാരഹ”ന്തി
ഖീണാസവസന്താനേ ഉപ്പന്നാനം മഹാകിരിയാനം അരഹാനുരുപം. ഭൂതകമ്മ
വിസേസനം തേന നിവത്തേതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ അഭാവതി അധിപ്പായോ. “തം”തി
സഹേതുകഗ്ഗഹണം. “ബുവച്ഛേദകവിസേസന”ന്തി അഹേതുക വിപാകകിരിയ
ചിത്താനഞ്ച സബ്ഭാവതപ്പസങ്ഗസ്സ അവച്ഛേദകം വിസേസനം. “യഥാ സക്ഖര
കമലികംപി മച്ഛഗുദ്ധംപി തിട്ഠന്തംപി ചരന്തംപി പസ്സതീ”തി വചനേ
സക്ഖര കമലികം തിട്ഠന്തം, മച്ഛഗുദ്ധം തിട്ഠന്തംപി ചരന്തംപി പസ്സതീതി
ഏവം യഥാ ലാഭ യോജനാ ഹോതി. തഥാ ഇധ പീതി.

൪൬. “യദിദ”ന്തി യാ അയം ദീപന സമത്ഥതാ, “ഇദം സാമത്ഥിയ”ന്തി
യോജനാ. അയം സമത്ഥ ഭാവോതി അത്ഥോ. ഭേദവചനേ ചോദനായാതി
സമ്ബന്ധോ. രചനാഗാമായം. “ഏതാനീ”തി സോഭണ കാമാവചര ചിത്താനി.
“പുണ്ണ പാപ ക്രിയാഭേദാ”തി പുണ്ണ പാപ ക്രിയഭേദേന.

൪൭. കതമേ ധമ്മാ കാമാവചരാ. ഹേട്ഠതോ അവിചിനിരയം പരിയന്തം
കരിത്വാ ഉപരിതോ പരനിമ്മിത വസവത്തിദേവേ അന്തോ കരിത്വാതി ഏവം
പാളിയം നിദിട്ഠന്താ ഇധകാമസദ്ദേന സഹോകാസാകാമഭൂമി വുച്ചതീതി ആഹ
“കാമേ കാമഭൂമിയ”ന്തി. പരിയാപന്നാതി പാഠസേസോ. “ക്രിയാ ചാ”തി ഏത്ഥ
ച സദ്ദോ പന്ന സദ്ദത്ഥോ. ഇതി സദ്ദോ ഇച്ഛേവം സദ്ദത്ഥോ. ഏതേന
പടിസിദ്ധാതി സമ്ബന്ധോ. “ഇധാ”തി ഇമസ്ഥിം ചിത്തസങ്ഗഹേ. “തസ്സാ”തി
സബ്ബമാസദ്ദസ്സ. ഭവോ നാമ ഇന്ദ്രിയ ബദ്ധസന്താനഗതോ ധമ്മ സമൂഹോ
വുച്ചതി. ഇധ പന്ന കാമാവചരാ ധമ്മാതി പദേ കാമസദ്ദോ. സോ ച പഥവി
പബ്ബതാദിഹി സദ്ധിം സബ്ബം കാമഭൂമിം വദതീതി വുത്തം “ഭൂമിപരിയായോ
ചാ”തിആദി. “ഇന്ദ്രിയാനിന്ദ്രിയബദ്ധ ധമ്മ സമൂഹോ”തി ഇന്ദ്രിയബദ്ധ ധമ്മ
സമൂഹോ സത്തസന്താനാഗതോ, അനിന്ദ്രിയബദ്ധ ധമ്മ സമൂഹോ പഥവി
പബ്ബതാദി ഗതോ. തത്ഥ ജീവിതിന്ദ്രിയേന അനാബദ്ധോ അനായത്തോ
അനിന്ദ്രിയബദ്ധോതി.

ഇതികാമചിത്തസങ്ഗഹദീപനിയാഅനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

രവ. രൂപാവചരചിത്തേ. “സമുദിതേനാ”തി പഞ്ചങ്ഗ സമുദിതേന. പഞ്ചനം അങ്ഗാനം ഏകതോ സാമഗ്ഗിഭൂതേനാതി അതേമാ. പഞ്ചനഞ്ഹി ഏകതോ സാമഗ്ഗിയം സതിയേവ അപ്പനാ ഹോതി, നോ അസതി. സാമഗ്ഗിയന്തി ച സുട്ഠു ബലവതായ സമഗ്ഗഭാവേതി അതേമാ. “പടിപജ്ജിതബുത്താ”തി പത്തബുത്താ. ഝാനം ദുവിധം ആരമ്മണ്ഡൂപനിജ്ജ്യാനഞ്ച ലക്ഖണ്ഡൂ പനിജ്ജ്യാനഞ്ചാതി ആഹ “കസിണാദികസ്സാ”തിആദിം. ഇധ പന ആരമ്മണ്ഡൂപനിജ്ജ്യാനം അധിപ്പേതം. ഉപനിജ്ജ്യാനന്തി ച കസിണ നിമിത്താദികം ആരമ്മണ്ഡം ചേതസാ ഉപഗന്താപനിജ്ജ്യാനം ഓലോകനം. ഝാനസദുസ്സത്യാപനത്ഥോപി സമ്ഭവതീതി വുത്തം “പച്ചനീക ധമ്മാനഞ്ച ഝാപനതോ”തി. അഗ്ഗിനാ വിയ കട്ഠാനം കിലേസാനം ദയ്ഹനതോതി അതേമാ. ഏകഗ്ഗതാ ഏവ സാതിസ്സയ യുത്താ അപ്പനാപത്തകാലേതി അധിപ്പായോ. പുബ്ബഭാഗേ പന പഥമജ്ജ്യാനേ വിതക്കസ്സ ബലവഭാവോ ഇച്ഛിതബ്ബോ. “സാഹി”തിആദിനാ തദത്ഥം വിവരതി. സാഹി ഏകഗ്ഗതാതി ച വുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ. ഏകോ അത്താസഭാവോ അസ്സാതി ഏകത്ത്വം. ഏകത്ത്വം ആരമ്മണ്ഡസ്സാതി ഏകത്ത്വ രമ്മണ്ഡം. ഏകഗ്ഗതാ. തസ്സ ഭാവോതി വിഗൃഹോ.

അഗ്ഗസദ്ദോ കോടി അതേമാ. കോട്ഠാസട്ഠോവാ. “തഥാ പവത്തനേ”തി ചിത്തസ്സ ഏകഗ്ഗഭാവേന പവത്തിയം. “ആധിപ്പച്ചഗുണയോഗേനാ”തി അധിപതിഭാവഗുണയോഗേന. ഇന്ദ്രിയപച്ചയതാഗുണയോഗേനാതി വുത്തം ഹോതി. സായേവ ഏകഗ്ഗതാ ഏകഗ്ഗതാ, സമാധി,തി ച വുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ. “സമാധി”തി പദസ്സ-സം-ആധി-തി-വാ, സമആധിതി-വാ, ദ്വിധാ പദച്ഛേദോ. തത്ത്വ സംഘപസഗ്ഗോ സമ്മാസദുത്ഥോ. സമസദ്ദോ പന ധമ്മേന സമേന രജ്ജം കാരേതീതിആദിസു വിയ നാമികസദ്ദോതി ദ്വിധാ വികപ്പം ദസ്സേന്തോ “സായേവ ചിത്ത”തിആദിമാഹ. സായേവ ചിത്തം-സമ്മാ ച ആധിയതീതി സമാധി, സായേവ ചിത്തം-സമഞ്ച ആധിയതീതി സമാധിതി ദ്വിധാ വികപ്പോ. തത്ത്വ സമ്മാ ചാതി സുന്ദരേന. ആധിയതീതി ആദഹതി. ആദഹനഞ്ച റപനമേവാതി വുത്തം “ഠപേതി”തി. സമഞ്ചാതി അവിസമഞ്ച. “തത്ഥേവാ”തി തസ്ഥിം ആരമ്മണ്ഡേ ഏവ. “ലീനുമുച്ചാഭാവോ പാദനേനാ”തി ലീനസ്സ ച ഉലുച്ഛസ്സ ച അഭാവോ ലീനുമുച്ചാഭാവോ. തസ്സ ആപാദനം ആപജ്ജാപനന്തി വിഗൃഹോ. വിവിധേന ചിത്തസ്സ സംഹാരണം വിസാഹാരോ. ന വിസാഹാരോ അവിസാഹാരോ. സായേവ ച നിദിട്ഠാ. ഇതി ഏവം ഇമേസു ദ്വിസു അത്ഥേസു ഏകഗ്ഗതാ ഏവ സാതിസ്സയയുത്താതി യോജേതബ്ബം. ഏവം പന സതി, ഏകഗ്ഗതാ ഏവ ഝാനന്തി വത്തബ്ബാ, ന വിതക്കാദയോതി ചോദനം പരിഹരന്തോ “വിതക്കാദയോപനാ”തിആദിമാഹ. അപിസദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. പനസദ്ദോ പക്ഖന്തരത്ഥോ. തസ്സാ ഏകഗ്ഗതായ. “സാ തിസ്സയ”ന്തി അതിസ്സയേന സഹ. “ഓസക്കിതു”ന്തി സംസീദിതും. “നം”തി ചിത്തം. “സംസപ്പിതു”ന്തി ഏവം നു ഖോ അത്തമാനു ഖോതി ദ്വിധാ ചഞ്ചലിതും. “ഉക്കണ്ഠിതു”ന്തി അത്താഭിമുഖീ ഭവീതും. ആരമിതുന്തി വുത്തം ഹോതി. ലദ്ധം സാതം യേനാതി ലദ്ധസ്സാതം. “സാതം”തി സാരത്ത്വം. “ഉപബ്രൂഹിതം”തി ഭൂസംവഡ്ഡിതം. “സന്ത സഭാവത്താ”തി ഉപസന്ത സഭാവത്താ. “തഥാ അനുഗൃഹിതാ”തി ആരമ്മണ്ഡാഭിമുഖകരണാദിവസേന അനുഗൃഹിതാ . സമാധിസ്സ കാമച്ഛന്ദനീവരണപ്പടിപക്ഖത്താ “സയം...പേ... നീവാരേത്വാ”തി വുത്തം. “നിച്ഛലംഠാ”തി അപ്പനാകിച്ചമാഹ.

ഏവം ഉപനിജ്യാനന്തം ദസ്തേത്യാ ത്യാപനന്തം ദസ്തേന്തോ “തേസു ചാ”തിആദിമാഹ. “തപ്പച്ചനീകാ”തി തേസം ത്യാനങ്ഗ ധമ്മാനം പച്ചനീകാ പടിപക്ഖാ. “മനസ്ഥിം പീ”തി മനോഭാരേപി. പഗേവ കായവചിഭാരേസുതി ഏവം സമ്ഭാവനത്ഥോ ചേത്ഥ പിസദ്ദോ. അപിസദ്ദോപി യുജ്ജതി. “ത്യാപിതാനാമ ഹോന്തി”തി ത്യാനങ്ഗ ധമ്മഗ്ഗീഹി ദഡ്ഢാനാമ ഹോന്തി. “ഏവം സന്തേപി തേസം സമുദായേ ഏവ ത്യാന വോഹാരോ സിദ്ധോ”തി യോജനാ. “ധമ്മ സാമഗ്ഗിപധാന”ന്തി ത്യാനട്ഠാനേ ത്യാനങ്ഗ ധമ്മാനം മഗ്ഗട്ഠാനേ മഗ്ഗങ്ഗ ധമ്മാനം ബോധിട്ഠാനേ ബോജ്ജത്ഥങ്ഗ ധമ്മാനം സമഗ്ഗഭാവപ്പധാനം.

ഏവം സങ്ഗഹകാരാനം മതിയാ ത്യാനം വത്യാ ഇദാനി അപരേസാനം മതിയാ തം ദസ്തേതും “അപരേ”തിആദിമാഹ. അപരേ പന വദന്തിതി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ “യമാ സകംകിച്ചാനീ”തി സസ്സ ഇദം സകം. സസ്സാതി അത്തനോ. ഇദന്തി സന്തകം. യാനിയാനി അത്തനോ സന്തകാനീതി അത്ഥോ. “ഇതി”തി തസ്ഥാ. “പട്ഠാനേ ത്യാനപച്ചയം പത്യാ...പേ... സായേന്തിയേവ”. വുത്തഞ്ഹി തത്ഥ. ത്യാനപച്ചയോതി ത്യാനങ്ഗാനിത്യാനസമ്പയുത്തകാനം ധമ്മാനം തം സമുട്ഠാനാനഞ്ച രൂപാനം ത്യാനപച്ചയേന പച്ചയോ. മഗ്ഗപച്ചയോതി മഗ്ഗങ്ഗാനി മഗ്ഗസമ്പയുത്തകാനം ധമ്മാനം തം സമുട്ഠാനാനഞ്ച രൂപാനം മഗ്ഗപച്ചയേന പച്ചയോതി. “പഞ്ചസമുദിതാദീനീ”തി പഞ്ചസമുഹ ദസസമുഹാനി. “പഥമജ്ജ്യാനാദിഭാവസ്സേവചാ”തി പഥമജ്ജ്യാനാദി നാമലാഭസ്സേവചാതി അധിപ്പായോ. “ത്യാനഭാവസ്സാ”തി ത്യാനനാമലാഭസ്സ. “തമാവിധകിച്ചവിസേസാഭാവ”തി തമാവിധാനം ആരമ്മണാഭിനിരോപനാദിനം കിച്ച വിസേസാനം അഭാവതോ.

൪൯. “ഏത്ഥ സിയാ”തി ഏതസ്ഥിം ഠാനേ പുച്ഛാസിയാ. “അങ്ഗ ഭേദോ”തി പഥമജ്ജ്യാനേ പഞ്ച അങ്ഗാനി, ദുതീയജ്ജ്യാനേ ചത്താരി അങ്ഗാനീ തിആദികോ അങ്ഗഭേദോ. “പുഗ്ഗലജ്ജ്യാനസയേനാ”തി പുഗ്ഗലസ്സ ഇച്ഛാവിസേസേന. ഇതി അയം വിസജ്ജനാ. “സോ”തി സോ പുഗ്ഗലോ. “ഹീ”തി വിത്ഥാര ജോതകോ. വിതക്കോ സഹായോ യസ്സാതി വിതക്കസഹായോ. “വിതക്കേ നിബ്ബിന്ദതീ”തി ഓളാരികോവതായം വിതക്കോ, നീവരണാനം ആസന്നേ റിതോതി ഏവം വിതക്കേ ആദിനവം ദിസ്വാ നിബ്ബിന്ദതി. തസ്സ അജ്ജ്യാനസയോതി സമ്ബന്ധോ. വിതക്കം വിരാജേതി വിഗമേതി അതിക്കമാപേതീതി വിതക്കവിരാഗോ. വിതക്കവിരാഗോ ച സോ ഭാവനാ ചാതി സമാസോ. “ഉത്തരുത്തരജ്ജ്യാനാധിഗമനേ”തി ഉത്തരി ഉത്തരിത്യാനപ്പടിലാഭേ. അജ്ജ്യാനസയ ബലേന പാദകജ്ജ്യാനസദിസം ന ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. ചേതോപണിധി ഇജ്ജ്യാതീതി സമ്ബന്ധോ. “വിസുദ്ധത്താ”തി സീലവിസുദ്ധത്താ.

൫൦. സങ്ഖാര ഭേദവിചാരണായം. “സങ്ഖാര ഭേദോ ന വുത്തോ”തി പഥമജ്ജ്യാന കുസല ചിത്തം അസങ്ഖാരികമേകം, സസങ്ഖാരികമേകന്തിആദിനാ ന വുത്തോതി അധിപ്പായോ. “സോ”തി സങ്ഖാര ഭേദോ. “സിദ്ധത്താ”തി സങ്ഖാര ഭേദസ്സ സിദ്ധത്താ. കഥം സിദ്ധോതി ആഹ “തമാഹീ”തിആദിം. സുഖാ പടിപദാ യേസം താനി സുഖപ്പടിപദാനി. തേസം ഭാവോതി വിഗ്ഗഹോ. “യോ”തി യോഗീപുഗ്ഗലോ. “ആദിതോ”തിആദിമ്ഹി. “വിക്ഖമ്ഭേദേന്തോ”തി വിമോചേന്തോ വിയോഗം കരോന്തോ. ദുക്ഖേന വിക്ഖമ്ഭേതീതി സമ്ബന്ധോ. “കാമാദീനവദസ്സനാദിനാ”തി അങ്ഗാരകാസു

പമാകാമാബഹുദുക്ഖാബഹുപായാസാ, ആദിനവോ ഏതമഭിയോതിആദിനാ
കാമേസുആദിനവം ദിസാ. ആദിസദ്ദേന വിതക്കാദിസു ആദിനവദസ്സനം
സങ്ഗയ്ഹതി. “തേനേവാ”തി കാമാദിനവദസ്സനാദിനാ ഏവ. ഏതമ
അഭിഞ്ഞാഭേദേന സങ്ഖാര ഭേദോ ന വത്തഞ്ചോ, പടിപദാ ഭേദേനേവ
വത്തഞ്ചോതി ദസ്സേതും “വിപ്പാഭിഞ്ഞജ്ജ്യാനാനംപി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ,
അഭിജാനനം അഭിഞ്ഞാ. വിപ്പാസീഘാ അഭിഞ്ഞാ യേസം താനി
വിപ്പാഭിഞ്ഞാനി. ദന്ധാ അസീഘാ അഭിഞ്ഞാ യേസം താനി ദന്ധാഭിഞ്ഞാനി.
ത്യാനാനി. “യദി ഏവ”തി ഏവം പടിപദാ ഭേദേന സങ്ഖാര ഭേദോ യദി
സിയാതി അത്ഥോ. “വളഞ്ജനകാലേ”തി സമാപത്തി സമാപജ്ജനകാലേ.
പടിബന്ധകാ നാമ അന്തരായികാ. “സന്നിഹിതാസന്നിഹിതവസേനാ”തി ആസന്നേ
സങ്ഠിതാസങ്ഠിതവസേന. സുദ്ധം വിപസ്സനായാനം യേസം തേ
സുദ്ധവിപസ്സനായാനികാ. “സുദ്ധം”തി സമമജ്ജ്യാനേന അസമ്മിസ്സം. “സത്ഥേന
ഹനിത്വാ”തി പരേ ന സത്ഥേന ഹനനതോ ഛരിദനതോ. “സഹസാ”തി
സീഘതരേന. “മരന്താനം ഉപ്പനം”തി മരണാസന്നകാലേ ഉപ്പനംതി അധിപ്പായോ.
അനാഗാമിനോ ഹി സുദ്ധ വിപസ്സനായാനികാപി സമാനാ സമാധിസ്ഥിം
പരിപൂരകാരിനോ നാമ ഹോന്തി. ഇച്ഛന്തേ സുസതി കിഞ്ചി നിമിത്തം
ആരബ്ഭമനസികാര മത്തേനപി ത്യാനം ഇജ്ജ്യാതി. തേനാഹ “തംപി
മഗ്ഗസിദ്ധഗതിക”തി. “രൂപീബ്രഹ്മലോകേ”തി ഇദം അട്ഠനം സമാപത്തിനംപി
തത്ഥ പാകതികഭാവം സന്ധായ വുത്തം. അരൂപീ ബ്രഹ്മലോകേ പന ഏകാ
ഏവ സമാപത്തി പാകതികാസമഭവതി. ഉപപത്തിസിദ്ധജ്ജ്യാനാനം ഭവന്തരേ
സന്നിഹിത പച്ചയഭേദേന സങ്ഖാര ഭേദോ വുത്തോ, സോ കഥം
പച്ചേതഞ്ചോതി ആഹ “ഏകസ്ഥിം ഭവേപി...പേ... യുത്താനി ഹോന്തി”തി.
ഏകസ്ഥിം ഭവേസബ്ബപ്പമമം ലദ്ധകാലേ സങ്ഖാര ഭേദസ്സ ആസന്നത്താ
വളഞ്ജനകാലേപി സോ ഏവ സങ്ഖാര ഭേദോ സിയാതി ആസകാസമഭവതോ
ഇദം വുത്തം. തേന ഭവന്തരേ ഉപപത്തി സിദ്ധജ്ജ്യാനാനം സന്നിഹിത
പച്ചയഭേദേന സങ്ഖാരഭേദേ വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥിതി ദസ്സേതി. ഇദാനി താനി മഗ്ഗ
സിദ്ധജ്ജ്യാന ഉപപത്തി സിദ്ധജ്ജ്യാനാനി സന്നിഹിതപച്ചയം അനപേക്ഖിത്വാ
മഗ്ഗക്ഖണ ഉപപത്തിക്ഖണേസു സിദ്ധകാലേ ത്യാനുപ്പത്തി പടിപദായ ഏവ
സബ്ബസോ അഭാവം ഗഹേത്വാ അപരം വികപ്പം ദസ്സേതും “ത്യാനുപ്പത്തി
പടിപദാ രഹിതത്താ വാ”തിആദി വുത്തം. ഏവം മഹഗ്ഗതത്യാനാനം
അട്ഠകമാവസേന സിദ്ധം സങ്ഖാര ഭേദം വത്വാ ഇദാനി പാളിവസേനാപി
സോ സിദ്ധോ യേവാതി ദസ്സേതും “അപിഛാ”തിആദി ആരദ്ധം.
ദുക്ഖപ്പടിപദാപുബ്ബകാനം ദിന്നം ദന്ധാഭിഞ്ഞവിപ്പാഭിഞ്ഞസമാധീനം.
“ഏത്താവതാ”തി ഏതം പരിമാണം അസ്സാതി ഏത്താവം. ഏത്താവന്തേന.
ഏതമ സിയാ, കസ്ഥാ ഇയ സങ്ഖാരഭേദോ ന വുത്തോതിആദിനാ
വചനക്കമേന സിദ്ധോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞേയം.

൫൧. വിഭാവനിപാഠേ. പരികമ്മം നാമ പഥവീ, പഥവീ, ആപോ, ആപോ-
തിആദികം, രൂപം അനിച്ഛം, രൂപം ദുക്ഖം, രൂപം അനത്താ-
തിആദികഞ്ചഭാവനാപരികമ്മം അധികാരോ നാമ പുബ്ബഭവേകതഭാവനാകമ്മം.
പുബ്ബഭവേത്യാനമഗ്ഗഫലാനിപത്ഥേത്വാ കതം ദാനസീലാദി പുണ്ണകമ്മഞ്ച. “ഇദം
താവനയുജ്ജതീ”തി ഏതമ താവസദ്ദോ വത്തഞ്ചന്തരാപേക്ഖണേ നിപാതോ. തേന
അപരംപി വത്തഞ്ചം അത്ഥിതി ദീപേതി. പുബ്ബാഭിസങ്ഖാരോ ദുവിധോ പകതി
പുബ്ബാഭിസങ്ഖാരോ, പയോഗപുബ്ബാഭിസങ്ഖാരോതി. തത്ഥ പരികമ്മ
പുബ്ബാഭിസങ്ഖാരോ പകതി പുബ്ബാഭിസങ്ഖാരോ നാമ, അയം പകതി

പച്ചയഗണോ ഏവ. പുണ്യേ വൃത്തോ പുണ്യപുയോഗോ
പയോഗപുണ്യാഭിസഞ്ചാരോ നാമ . സോ ഏവ ഇധാധിപ്തേതോതി ദസ്സേതും
“നഹി”തിആദിമാഹ. “അന്തമസോ”തി അന്തിമ പരിച്ഛേദേന. “ആലോപഭിക്ഖ്വാ”
നാമ ഏകാ ലോപഭിക്ഖ്വാ. സോ പരികമ്മസഞ്ചാരപുണ്യാഭിസഞ്ചാരോ.
ത്യാനാനി ച സഞ്ചാനി ഉപ്പന്നാനി നാമ നത്ഥീതി സമ്ബന്ധോ. “ഇതീ”തി തസ്മാ.
“സോ”തി ഭാവനാഭിസഞ്ചാരോ. “തേസം”തി സഞ്ചേസംപി ത്യാനാനം. ന ഹി
ലോകിയജ്ഞാത്യാനാനി നാമ...പേ... അത്ഥി, ഇമേസം സത്താനം സഞ്ചകപ്പേസുപി
കപ്പവിനാസകാലേ ത്യാനാനി ഭാവേത്യാ ബ്രഹ്മലോക പരായണതാ സബ്ഭാവതി
അധിപ്പായോ. “പുണ്യേ സമമകമ്മേസു കതാധികാരസ്സാ”തി
ആസന്നഭവേകതാധികാരം സന്ധായ വൃത്തം. ദൂരഭവേ പന സമമകമ്മേസു
അകതാധികാരോ നാമ കോചി നത്ഥീതി. “ഏവമേവാ”തി ഏവം ഏവ.
വിപാകജ്ഞാത്യാനേസു സഞ്ചാര ഭേദസ്സ പുണ്യ കമ്മവസേന വത്തഞ്ചത്താ “കുസല
ക്രിയജ്ഞാത്യാനേസു”തി വൃത്തം. “അമവാതിആദികോ പച്ഛിമ വികപ്പോ നാമ”
അമവാ പുണ്യാഭിസഞ്ചാരേണേവ ഉപ്പജ്ജമാനസ്സ നകദാചി
അസഞ്ചാരികഭാവോ സമ്ഭവതീതി അസഞ്ചാരികന്തി ച, ബൃഭിചാരാഭാവതോ
സസഞ്ചാരികന്തി ച ന വൃത്തന്തി അയം വികപ്പോ. തത്ഥ അസഞ്ചാരികന്തി
ച ന വൃത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. “ബൃഭിചാരാ ഭാവതോ”തി അസഞ്ചാരികഭാവേന
പസഞ്ചാരികഭാവതോ. സസഞ്ചാരികന്തി ച ന വൃത്തം. യദി വുച്ഛേയ. നിരത്ഥ
കമേവതംഭവേയ. കസ്മാ, സമ്ഭവ ബൃഭിചാരാനം അഭാവതോ. സമ്ഭവേ
ബൃഭിചാരേ ച. വിസേസനം സാത്ഥകം സിയാതി ഹി വൃത്തം. ന ച
നിരത്ഥകവചനം പണ്ഡിതാ വദന്തി. കസ്മാ, അപണ്ഡിതലക്ഖണത്താ. സതി
പന സമ്ഭവേ ച ബൃഭിചാരേ ച, തഥാ സക്കാ വത്തും. കസ്മാ, സാത്ഥകത്താ.
സാത്ഥകമേവ പണ്ഡിതാ വദന്തി. കസ്മാ, പണ്ഡിത ലക്ഖണത്താതി
അധിപ്പായോ.

൨൨. പടിപദാ അഭിഞ്ഞാവവത്ഥാനേ. “നിമിത്തുപ്പാദതോ”തി
പടിഭാഗനിമിത്തസ്സ ഉപ്പാദതോ. സുഖാപന പടിപദാ, പച്ഛാദന്ധം വാ വിപ്പം
വാ ഉപ്പന്നം ത്യാനം സുഖപ്പടിപദം നാമ കരോതീതി യോജനാ. “പുണ്യഭവേ”തി
ആസന്നേ പുണ്യഭവേ. അന്തരായികധമ്മാ നാമ ‘കിലേസന്തരായികോ ച,
കമ്മന്തരായികോ ച, വിപാകന്തരായികോ ച, പഞ്തത്തി
വീതിക്കമന്തരായികോ ച, അരിയൂപവാദന്തരായികോ ച. തത്ഥ തിസ്സോ
നിയതമിച്ഛാദിട്ഠിയോകിലേസന്തരായികോ നാമ. പഞ്ചാനന്തരിയ കമ്മാനി
കമ്മന്തരായികോ നാമ. അഹേതുക ദിഹേതുകപ്പടിസന്ധിവിപാകാ
വിപാകന്തരായികോ നാമ. ഭിക്ഖു ഭാവേഠിതാനം വിനയ പഞ്തത്തിം
വീതിക്കമിത്യാ അകതപ്പടികമ്മോ വീതിക്കമോ പഞ്തത്തിവീതിക്കമന്തരായികോ
നാമ. പടികമ്മേപനകതേ അന്തരായികോ ന ഹോതി. അരിയപുഗ്ഗലാനം
ജാതിആദിഹി ഉപവദിത്യാ അക്കോസിത്യാ അകതപ്പടികമ്മം അക്കോസനം
അരിയൂപവാദന്തരായികോ നാമ. ഇധപി പടികമ്മേ കതേ അന്തരായികോ ന
ഹോതി. സേസേസു തീസു പടികമ്മം നാമ നത്ഥി. ഇമേ ധമ്മാ ഇമസ്ഥിം ഭവേ
ത്യാനമഗ്ഗാനം അന്തരായം കരോന്തീതി അന്തരായികാ നാമ. തേഹി വിമുത്തോ
അന്തരായിക ധമ്മ വിമുത്തോ നാമ. “കല്യാണപ്പടിപത്തിയം റിതോ”തി
സീലവിസുദ്ധി ആദികായ കല്യാണപ്പടിപത്തിയം പരിപൂരണ വസേന റിതോ.
“ഹരിനപലിബോധോ”തി ആവാസപലിബോധാദിനി ദസവിധാനി
പലിബോധകമ്മാനി ഹരിന്ദിത്യാ റിതോ. “പഹിതത്തോ”തി, യന്തം പുരിസമാമേന
പുരിസപരക്കമേന പത്തഞ്ചം, ന തം അപത്യാ വീരിയസ്സ സഞ്ഠാനം

ഭവിസ്സതീതി ഏവം പവത്തേന സമ്മപ്പയാന വിരിയേന സമന്നാഗതോ. സോ ഹി പഹിതോ പേസിതോ അനപേക്ഖിതോ അത്തഭാവോ അന്നേനാതി പഹിതത്തോതി വുച്ചതി. “നസമ്പജ്ജതീതി നത്ഥി”. സചേ പഞ്ചപധാനിയങ്ഗസമന്നാഗതോ ഹോതീതി അധിപ്പായോ. പഞ്ചപധാനിയങ്ഗാനി നാമ സദ്ധാസമ്പന്നതാ, അസാഠേയം, ആരോഗ്യം, അലീനവിരിയതാ, പത്തവന്തതാ,തി.

൨൨. വിപാകജ്ജ്യാനേ. “മുദുഭൂതം”തി ഭാവനാ ബലപരിത്തത്താമന്ദഭൂതം. മന്ദഭൂതത്താ ച ദുബ്ബലം. “നാനാ കിച്ചട്ഠാണേസു ചാ”തി ദസ്സനസവനാദീസു. “ഹീനേസുപി അത്തഭാവേസു”തി അഹേതുക ദിഹേതുകപുഗ്ഗലേസുപി. “അസദിസംപി”തി തിഹേതുകുക്കട്ഠംപി കമ്മം അഹേതുകവിപാകംപി ജനേതീതിആദിനാ അസദിസംപി വിപാകം ജനേതി. “ഭവങ്ഗട്ഠാണേസു യേവാ”തി ഏതഥ ഭവങ്ഗ സദേന പടിസന്ധിട്ഠാന ചുതിട്ഠാനാനിപി സങ്ഗയ്ഹന്തി. “കുസലസദിസമേവാ”തി പഥമജ്ജ്യാനകുസലം പഥമജ്ജ്യാന വിപാകമേവ ജനേതി, ദുതീയജ്ജ്യാന കുസലം ദുതീയജ്ജ്യാന വിപാകമേവ ജനേതിതിആദിനാ കുസല സദിസമേവ വിപാകം ജനേതി. “കുസലമേവ...പേ... ക്രിയജ്ജ്യാനം നാമ ഹോതി” അഭേദു പചാരേനാതി അധിപ്പായോ. ഭേദവി അഭേദം കത്വാ ഉപചാരോ വോഹാരോ അഭേദു പചാരോ.

൨൩. സങ്ഗഹഗാഥാ വണ്ണനായം. ഝാനാനം ഭേദോ ഝാനഭേദോ. അത്ഥതോ പന ഝാനേഹി സമ്പയോഗഭേദോ ഝാനഭേദോതി വുത്തോ ഹോതീതി ആഹ “ഝാനേഹി സമ്പയോഗഭേദേനാ”തി. പഥമജ്ജ്യാനികം ചിത്തന്തിആദിനാ യോജേതബ്ബം. “തമേവാ”തി രൂപാവചര മാനസമേവ. വിഭാവനിയം പന ഉപരിസങ്ഗഹഗാഥായം ഝാനങ്ഗ യോഗഭേദേന, കത്വേകേകന്തു പഞ്ചധാതി വചനം ദിസ്വാ ഇധ ഝാന ഭേദേനാതി ഝാനങ്ഗേഹി സമ്പയോഗഭേദേനാതി വുത്തം. ഏവം സന്തേപി ഇധ ഝാനഭേദസ്സ വിസും അധിപ്പേതത്താ “അത്തോഹി ഝാനഭേദോ”തിആദി വുത്തം.

രൂപാവചരചിത്തദീപനിയാഅനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൨൪. അരൂപചിത്തദീപനിയം. “ഭൂസോ”തി അതിരേകതരം. “സരൂപതോ”തി പരമത്ഥ സഭാവതോ. നത്ഥി ജടാ ഏതഥാതി അജടോ. അജടോ ആകാസോതി അജടാകാസോ. “പരിച്ഛിന്നാകാസോ”തി ദ്വാരച്ഛിദ്വവാതപാനച്ഛിദ്വാദികോ ആകാസോ, യത്ഥ ആകാസ കസിണ നിമിത്തം ഉഗ്ഗണ്ഠന്തി. കസിണ നിമിത്തം ഉഗ്ഘാടേത്വാ ലഭോ ആകാസോ കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസോ, കസിണം ഉഗ്ഘാടേന നിബ്ബത്തോ കസിണുഗ്ഘാടിമോതി കത്വാ. രൂപകലാപാനം പരിച്ഛേദമത്തഭൂതോ ആകാസോ രൂപപരിച്ഛേദാകാസോ. “അനന്തഭാവേന ഫരീയതീ”തി ചതുരങ്ഗുലമത്തോപിസോ അനന്ത നാമം കത്വാ ഭാവനാമനസികാരേന ഫരീയതി. “ദേവാനം അധിട്ഠാനവത്ത്വം”തി മഹിദ്ധികാനം ഗാമനഗര ദേവാനം ബലിപ്പടിഗൃഹണ്ഠാനം വുച്ചതി, യത്ഥ മനുസ്സാ സമയേ കുല ദേവതാനം ബലിം അഭിഹരന്തി. “ബലിം”തി പൂജനീയ വത്ത്വ വുച്ചതി. “തസ്ഥിം”തി കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസേ. “തദേവാ”തി തം ആരമ്മണമേവ. കുസലജ്ജ്യാനം സമാപന്നസ്സവാ, വിപാകജ്ജ്യാനേന ഉപപന്നസ്സവാ, ക്രിയജ്ജ്യാനേന ദിട്ഠയമ്മ സുഖ വിഹാരിസ്സവാ, തിയോജേതബ്ബം. അനന്തന്തി വുച്ചതി, യഥാപഥവീകസിണേ പവത്തനതോ ഝാനം പഥവീകസിണന്തി വുച്ചതീതി. “ഏകദേസേ”തി ഉപ്പാദേവാ റിതിയം വാ ഭങ്ഗേവാ.

അന്തരഹിതത്താ അനന്തത്തി വുച്ചതി. “അനന്ത സഞ്ചിതേ”തി അനന്ത നാമകേ. “അനന്തത്തി ഭാവനായ പവത്തത്താ”തി ഇദം പഥമാ രൂപവിത്താണം അനന്തത്തി ഏവം പുണ്യഭാഗ ഭാവനായ പവത്തത്താ. “അത്തനോ ഫരണാകാര വസേനാ”തി പുണ്യഭാഗഭാവനം അനപേക്ഷിതാതി അധിപ്പായോ. “നിരുത്തി നയേനാ”തി സകത്വേ യപച്ചയം കത്വാ നകാരസ്സലോപേന. “പാളിയാ നസമേതീ”തി വിഭിന്ദ പാളിയാനസമേതീ. “അനന്തം ഫരതീ”തി അനന്തം അനന്തത്തി ഫരതീ. “പഥമാ രൂപവിത്താണാഭാവോ”തി തസ്സ അഭാവ പത്തത്തിമത്തം. “നേവത്ഥീ”തി നത്ഥി. “അസ്സാ”തി ചതുത്ഥാ രൂപജ്ഞാനസ്സ. അഥവാതിആദീസു “പടുസഞ്ചാ കിച്ചസ്സാ”തി ബൃത്തസഞ്ചാ കിച്ചസ്സ. “സഞ്ചാരാവസേസ സുഖമഭാവേന വിജ്ജമാനത്താ”തി ഇമസ്സ അത്ഥം വിഭാവേനോ “ഏതഥചാ”തിആദിമാഹ. “മുദ്ധഭൂതം”തി മത്ഥകപത്തം. “ദേസനാസീസമത്തം”തി രാജാ ആഗച്ഛതീതിആദീസു വിയ പധാന കഥാമത്തത്തി വുത്തം ഹോതി. “തസ്സേവാ”തി പഥമാ രൂപവിത്താണസ്സേവ. കുസലഭൂതം പഥമാ രൂപവിത്താണം പുമുജ്ജനാനഞ്ച സേക്ഖാനഞ്ച കുസലഭൂതസ്സ ദുതീയാരൂപവിത്താണസ്സ ആരമ്മണം ഹോതി. അരഹാ പന തിവിധോ. തത്ഥ, ഏകോപഥമാ രൂപേന്താ അരഹത്തം പത്വാ പഥമാരൂപം അസമാപജ്ജിത്വാവ ദുതീയാ രൂപം ഉപ്പാദേതി. തസ്സ കുസലഭൂതം പഥമാ രൂപം ക്രിയഭൂതസ്സ ദുതീയാ രൂപസ്സ ആരമ്മണം. ഏകോപഥമാ രൂപേന്താ അരഹത്തം പത്വാ പുന തമേവ പഥമാ രൂപം സമാപജ്ജിത്വാ ദുതീയാ രൂപം ഉപ്പാദേതി. ഏകോ ദുതീയാ രൂപേന്താ അരഹത്തം ഗച്ഛതി. തേസം ദിന്നം ക്രിയഭൂതം പഥമാ രൂപവിത്താണം ക്രിയഭൂതസ്സേവ ദുതീയാരൂപസ്സ ആരമ്മണം. തേനാഹ “വിത്താണം നാമാ”തിആദിം.

അരുപചിത്താനുഭിപനാ.

൧൦. ലോകുത്തരചിത്തേ. “ജലപ്പവാഹോ”തി ഉദകധാരാസഞ്ചാഭാവോ. “പഭവതോ”തിആദിപവത്തിടാനതോ. “യഥാഹാ”തി കഥം പാളിയം ആഹ. “സേയ്യമിദ”ന്തി സോ കതമോ. “അയം പി”തി അയം അരിയമഗ്ഗോപി. ഏകചിത്തക്ഖണികോ അരിയമഗ്ഗോ, കഥം യാവ അനുപാദിസേസ നിബ്ബാനധാതുയാസവതി സന്ദതീതി ആഹ “ആനുഭാവപ്ഫരണവസേനാ”തി. പാളിയം ഗണ്ഡാഭിനി പഞ്ചനം മഹാനഭിനം നാമാനി. “സമുദു നിന്നാ”തി മഹാസമുദാഭിമുഖം നിന്നാ നമിതാ. “പോണാ”തി അനുപതിതാ. “പബ്ഭാരാ”തി അയോവാഹിതാ. “കിലേസാനം”തി അനുപഗമനേ കമ്മപദം. പാളിയം “ഘടോ”തി ഉദക പുണ്ണഘടോ. “നികുജേജാ”തി അയോമുഖം റപിതോ. “നോപച്ചാവ മതീ”തി പുന നോഗിലതി. “ന പുനേതീ”തി ന പുന ഏതി നുപഗച്ഛതി അരിയസാവകോ. “ന പച്ചേതീ”തി ന പടി ഏതി. തദത്ഥം വദതി “ന പച്ചാഗച്ഛതീ”തി. ഏവം തം അനിവത്തഗമനം പാളിസാധകേഹി ദീപേത്വാ ഇദാനി യുത്തിസാധകേഹി പകാസേതും “യഥാ ചാ”തിആദിമാഹ. “യതോ”തി യം കാരണാ. “തേ”തി പുമുജ്ജനാ. “ദുസ്സീലാ”തി നിസ്സീലാ. “ഉമ്മത്തകാ”തി പിത്തുമ്മത്തകാ. “വിത്ത ചിത്താ”തി ഛട്ടിതപകതി ചിത്തായക്ഖുമ്മത്തകാ. “ദുപ്പത്താ”തി നിപ്പത്താ. “ഏളമുഗാ”തി ദുപ്പത്തായ ഏവ പഗ്ഘരിതലാല മുഖ മുഗാ. “തസ്ഥിം മഗ്ഗേ ഏവാ”തി അട്ഠംഗീകേ അരിയമഗ്ഗേ ഏവ. സോ പന മഗ്ഗോ പഥമ മഗ്ഗോ, ദുതീയ മഗ്ഗോ, തതീയ മഗ്ഗോ, ചതുത്ഥ മഗ്ഗോ,തി ചതുഞ്ചിധോ ഹോതി. “ആദിതോ പജ്ജനം”തി ചതുസു മഗ്ഗേസു ആദിമ്ഹി പഥമ മഗ്ഗസോതസ്സ പജ്ജനം ഗമനം. പടിലാഭോതി വുത്തം ഹോതി.

“സോതാപത്തിയാ”തി സോതസ്സ ആപജ്ജനേന. “അധിഗമമാനോ”തി പടിലബ്ഭമാനോ. സഞ്ചേ ബോധിപക്ഖിയ ധമ്മാ അനിവത്ത ഗതിയാ പവത്തമാനാ സോതോതി വുച്ചന്തിതി സമ്ബന്ധോ. സമ്ബോധി വുച്ചതി ചതുസു മഗ്ഗേസു ഞാണം. ഉപരിസമ്ബോധി ഏവ പരായനം യേസം തേ ഉപരിസമ്ബോധി പരായനാ. പരായനന്തി ച പടിസരണം. കഥം സോതാപത്തി വചനം മഗ്ഗേന സമാനാധികരണം ഹോതീതി വുത്തം “പഥമ മഗ്ഗ സങ്ഖാതായ സോതാപത്തിയാ”തിആദി. “മഗ്ഗേതീ”തി ഗവേസതി. മാരേന്ത ഗമനോനിരുത്തിനയേന മഗ്ഗോതി സിജ്ഞതീതി വുത്തം “കിലേസേ മാരേന്തോ ഗച്ഛതീതി മഗ്ഗോ”തി.

ഐ. സകദാഗാമി മഗ്ഗേ. “സകിം ആഗച്ഛതീ”തി ഇതോഗന്താ പുന ഇധ ആഗച്ഛതീതി അത്ഥോ. “സീലേനാ”തി പകതിസഭാവേന. കാമലോകം ആഗച്ഛന്തി ഏതേഹീതി കാമലോകാഗമനാ. കിലേസാ. തേസം സബ്ഭാവേന വിജ്ജമാനഭാവേന. പാളിയം “ഏകച്ചസ്സ പുഗ്ഗലസ്സാ”തി കത്തു അത്ഥേസാമിവചനം. ഏകച്ചേന പുഗ്ഗലേന അപ്പഹീനാ നീതി സമ്ബന്ധോ . “സഹബ്ധതം”തി സഹായഭാവം. “ആഗാമീഹോതീ”തി വത്ഥാ തമേവത്ഥം വദതി “ആഗന്താ ഇത്ഥന്ത”ന്തി. ആഗച്ഛതി സീലേനാതി ആഗന്താ. ഇത്ഥം ഭാവോ ഇത്ഥന്തം. ഇഥം കാമന്തഭാവം ആഗന്താ, തസ്ഥാ ആഗാമീ നാമ ഹോതീതി യോജനാ. “അയഞ്ച അത്ഥോ”തി പടിസന്ധിവസേന സകിം ഇഥം ലോകം ആഗച്ഛതീതിആദികോ അത്ഥോ. “കിലേസ ഗതിവസേനാ”തി കാമലോകാ ഗമന കിലേസ ഗതിവസേന. മഗ്ഗസഹായേന ത്യാനേന വിക്ഖമ്ഭിതാ കിലേസാ മഗ്ഗേന സമുച്ഛിന്ന ഗതികാ ഹോന്തി. അയം മഗ്ഗസഹായോത്യാനാനുഭാവോ നാമ. തേനാഹ “ന ഹീ”തിആദിം. “ദേവലോകതോ”തി ഏത്ഥ ബ്രഹ്മലോകോപി സങ്ഗഹിതോ. പച്ഛിമസ്ഥിം പന അത്ഥേ സതീതി യോജനാ. ആഗമനസീലോ ആഗന്താ. ന ആഗന്താ അനാഗന്താ. “തേനാ”തി അനാഗമനേന. “നാനത്ഥാ സമ്ഭവതോ”തി ദ്വീസു ഇത്ഥന്തസദ്ദേസു ഏകസ്ഥിം ഇഥം കാമാവചര ലോകന്തി ഏകസ്ഥിം ഇഥം മനുസ്സ ലോകന്തി ഏവം നാനത്ഥാനം അസമ്ഭവതോ. പാളിയം “സബ്ധാ ബജ്ജേയോ”തി ചേതോദുക്ഖ സങ്ഖാതേന ചേതസികരോഗാ ബാധേന സഹിതോ. തേനാഹ “തേഹി പടിഘാനുസയസ്സാ”തിആദിം. തത്ഥ “തേ”തി പൃഥുജ്ജന സോതാപന്ന സകദാഗാമിനോ. സബ്ധാ ബജ്ജത്യാനാമാതി സമ്ബന്ധോ. “പച്ഛിമസ്സ വാക്യസ്സാ”തി ആഗന്താ ഇത്ഥന്തം സോതാപന്ന സകദാഗാമിനോ തേന ദട്ഠഞ്ചാതി വാക്യസ്സ. “ദ്വീസു സകദാഗാമീസു”തി ആഗന്താ ഇത്ഥന്തന്തി വുത്തന്താ തേന അത്ഥേന സകദാഗാമിനാമകേസു ദ്വീസു സോതാപന്ന സകദാഗാമീസു. “പുരിമസ്സാ”തി സോതാപന്നസ്സ. “അനന്ത സാധാരണേ നേവാ”തി ദുതീയ ഫലട്ഠാദീഹി അസാമന്തേനേവ. ബ്രഹ്മലോകേഠിതാനം സോതാപന്നാനം സത്തക്ഖത്തു പരമ താദിഭാവോ നത്ഥി വിയ ദുതീയ ഫലട്ഠാനം സകദാഗാമി ഭാവോപി നത്ഥി. തേനാഹ “പഥമ ദുതീയ ഫലട്ഠാപി”തിആദിം. “തസ്ഥാ”തിആദി ലദ്ധഗുണവചനം. “ഇതി കത്ഥാ”തി ഇമിനാ കാരണേന. “ഹേട്ഠ പരുപപത്തിവസേനാ”തി ഉപരിതോ ആഗന്താ ഹേട്ഠപപത്തി ച, ഹേട്ഠതോ ആഗന്താ ഉപരുപപത്തി ചാതി ഏവം ഹേട്ഠപരുപപത്തിവസേന. “ഏവഞ്ച കത്ഥാ”തിആദി ദുതീയ ലദ്ധ ഗുണവചനം. “പഞ്ചനം ഇധ നിട്ഠാ”തി പഞ്ചനം പുഗ്ഗലാനം ഇധ കാമലോകേ നിട്ഠാ അനുപാദിസേസ നിബ്ബാനപത്തിതി വുത്തം ഹോതി. “സോ പനാ”തി സകദാഗാമി പുഗ്ഗലോ പന. യേസം പന അട്ഠകമാ ചരിയാനം അത്ഥോ,

തേസം അത്ഥേസോ സകദാഗാമി പുഗ്ഗലോ പഞ്ചവിയോവ വുത്തോ, ന ഛരട്ഠോ പുഗ്ഗലോതി യോജനാ. യേസം പന ഇമം ലോകന്തി അത്ഥോ, തേസം അത്ഥേ ഛരട്ഠോപി ലബ്ഭതിതി ദസ്സേതും “മഹാപരിനിബ്ബാന...പേ... ആഗതോ യേവാ”തി വുത്തം. തത്ഥ “സകിം ആഗമനട്ഠേന ആഗതോ യേവാ”തി സകിം ആഗമനട്ഠേന സകദാഗാമീസു ആഗതോയേവ. സബ്ബഞ്ജു ബുദ്ധാപി പഥമ ഫലട്ഠ ഭൂതാ സത്തക്ഖത്തു പരമതായം സന്ദിതാ വിയാതി യോജനാ. ഏതഥ ച “സത്തക്ഖത്തുപരമതായം”തി സത്തക്ഖത്തു പരമഭാവേ. ഇദഞ്ച നിദസ്സന വചനമത്തം. സബ്ബഞ്ജു ബുദ്ധാപി ദുതീയ ഫലട്ഠഭൂതാ സകിം ആഗമനപ്പകതിയം സന്ദിതായേവ ഹോന്തി. കസ്ഥാ, തസ്ഥിം ഖണേ തം സഭാവാനതി വത്തനതോതി അധിപ്പായോ. സബ്ബോപി സോ ഛരഞ്ചിയോ പുഗ്ഗലോ ഇധ...പേ... ദട്ഠഞ്ചോ. ഏതേന യം വുത്തം വിഭാവനിയം പഞ്ചസു സകദാഗാമീസു പഞ്ചമകോവ ഇധാധിപ്പേതോതി. തം പടിക്ഖിത്തം ഹോതി. കസ്ഥാ, പഞ്ചമകോ ഏവ ഇധ സകദാഗാമിപദേ അധിപ്പേതേസതി ഇതരേ ചത്താരോ കത്ഥ അധിപ്പേതാ സിയുന്തി വത്തബ്ബത്താ. ജനകഭൂതോ സമാനോ. “ഞായാഗതാ ഏവാ”തി യുന്തിതോ പരമ്പരാഗതാ ഏവ. തേനാഹ “യഥാ”തിആദിം. “അവിരുദ്ധോ”തി ഞായേന അവിരുദ്ധോ.

൫൯. ഓരമ്ഭാഗോ നാമ ഹേട്ഠാഭാഗോ കാമലോകോ. ഓരമ്ഭാഗായ സംവത്തന്തിതി ഓരമ്ഭാഗിയാനി കാമരാഗ ബ്യാപാദ സംയോജനാദീനി. “സോ”തി അനാഗാമി പുഗ്ഗലോ.

൬൦. മഹപ്ഫലം കരോന്തി സീലേനാതി മഹപ്ഫല കാരിനോ. തേസം ഭാവോ “മഹപ്ഫല കാരിതാ”. സീലാദി ഗുണോ. “അരഹതീ”തി പടിഗ്ഗഹിതും അരഹതി. “അരഹതോ”തി അരഹന്തസ്സ. “നിബ്ബചനം”തി നിരുത്തി. വിഗ്ഗഹ വാക്യന്തി വുത്തം ഹോതി. സുദ്ധികസുണ്ണതായ തഥാ ന വചിത്താനി, സുണ്ണതപ്പടിപദായ തഥാ ന വചിത്താനീതിആദിനാ യോജേതബ്ബം. തത്ഥ “സുദ്ധിക സുണ്ണതായാ”തി സുദ്ധികസുണ്ണതവാരേ. “സുണ്ണതപ്പടിപദായാ”തി സുണ്ണതപ്പടിപദാവാരേ. “സച്ച സതിപട്ഠാന വിഭിഞ്ജേസു പനാ”തി സച്ച വിഭിഞ്ജ സതിപട്ഠാന വിഭിഞ്ജേസു പന, സബ്ബം ചിത്ത വഡ്ഡനം പാളി അട്ഠകമാസു ദേസനാവാരേ വിചാരേത്ഥാ വേദിതബ്ബം.

൬൧. ഫലചിത്തേ . സോതാപത്തിയാ അധിഗതം ഫലം സോതാപത്തി ഫലം. തത്ഥ “അധിഗതം”തി പടിലദ്ധം. അട്ഠഞ്ജീക ഫലം സന്ധായ “തേന സമ്പയുത്ത”തി വുത്തം. “നിരുത്തി”തി വിഗ്ഗഹോ.

൬൨. തനുഭൂതേപി കാതും ന സക്കോതി, കുതോ സമുച്ഛിന്ദിതും. “താനീ”തി ഇന്ദ്രിയാനി. “പടു നീ”തിതിക്ഖാനി. “സോ”തി ചതുത്ഥ മഗ്ഗോ. “താ ചാ”തി രൂപരാഗ, അരൂപരാഗ, മാന, ഉദ്ധച്ച, അവിജ്ജാദയോ ച. “അഞ്ജേ ചാ”തി തേഹി ദസഹി സംയോജനേഹി അഞ്ജേ അഹിരികാനോത്തപ്പാദികേ, സബ്ബേപി പാപ ധമ്മേ ച.

൬൩. കിരിയ ചിത്ത വിചാരണായം. ന ഗഹിതം ഇതി അയം പുച്ഛാ. അഭാവോ ഇതി അയം വിസജ്ജനാതിആദിനാ യോജേതബ്ബം. “അസ്സാ”തി കിരിയാനുത്തരസ്സ. “നിരനുസയസന്താനേപീ”തി അനുസയ രഹിതേ അരഹന്ത സന്താനേപി. “ഇതീ”തി വാക്യ പരിസമാപനമത്തം. “വുച്ചതേ”തി വിസജ്ജനാ കമീയതേ. പുന അനുപ്പജ്ജനം അനുപ്പാദോ. അനുപ്പാദോ ധമ്മോ സഭാവോ

യേശു തേ അനുപ്പാദ ധമ്മാ. തേസം ഭാവോതി വിഗ്ഗഹോ. വിപാകഞ്ച ജനേതീതി സമ്ബന്ധോ. കഥം ജനേതീതി ആഹ “കുസല...പേ... കത്വാ”തി. തഥ, “കത്വാ”തി സായേത്വാ. സചേപി കരേയ്യാതി യോജനാ. “കോചീ”തി അബ്യുത്തോ കോചി അരിയസാവകോ. തദാ ഫല ചിത്തമേവ പവത്തേയ്യാതി സമ്ബന്ധോ. “പടിബാഹിതും അസക്കുണേയ്യാ”തി അപ്പടിബാഹിയോ ആനുഭാവോ അസ്സാതി സമാസോ.

൬൪. “ആദി അന്ത പദേസ്വേ വാ”തിആദിമ്ഹി ദ്വാദസാ കുസലാനീതി ച, അന്തേ ക്രിയ ചിത്താനി വീസതീതി ച പദേസു. രൂപേ പരിയാ പന്നാനി ചിത്താനി. അരൂപേ പരിയാ പന്നാനി ചിത്താനി. “പഥമായ ഭൂമിയാ പത്തിയാ”തി പഥമഭൂമിം പാപുണിതും. “സാമന്തേ ഫലം അധിപ്പേതന്തി വുത്തം” അട്ഠസാലിനിയം. അത്ഥതോ പന ധമ്മ വിസേസോതി സമ്ബന്ധോ. മഗ്ഗ ഫല നിബ്ബാന സഞ്ചാരോ ധമ്മ വിസേസോ ലോകുത്തരഭൂമി നാമാതി യോജനാ. അവത്ഥാ ഭൂമി ഏവ നിപ്പരിയായഭൂമി. കസ്മാ, അവത്ഥാ വന്താനം ധമ്മാനം സരൂപതോ ലഭത്താ. ഇതരാ ഓകാസഭൂമി നിപ്പരിയായ ഭൂമി ന ഹോതി. കസ്മാ, പത്തത്തിയാ മിസ്സകത്താ. “ധമ്മാനം തം തം അവത്ഥാ വിസേസവസേനേവ സിദ്ധാ”തി ഏതേന അവത്ഥാ ഭൂമി ഏവ പധാന ഭൂമിതി ദസ്സേതി. കാമതണ്ഹായ വിസയഭൂതോ ഓളാരികാകാരോ കാമാവചരതാ നാമ. ഭവതണ്ഹായ വിസയഭൂതോ മജ്ജിമാകാരോ രൂപാരൂപാവചരതാ നാമ. താസം തണ്ഹാനം അവിസയഭൂതോ സണ്ഹ സുഖമാകാരോ ലോകുത്തരതാ നാമ. ഹീനാനം അകുസല കമ്മാനം വസേന ഹീനാ അപായഭൂമിയോ. പണീതാനം കുസല കമ്മാനം വസേന പണീതാ സുഗതി ഭൂമിയോ. തഥ ച നാനാ അകുസല കമ്മാനം വാ നാനാ കുസല കമ്മാനം വാ ഓളാരിക സുഖമതാ വസേന നാനാ ദുഗ്ഗതി ഭൂമിയോ നാനാ സുഗതി ഭൂമിയോ ച സിദ്ധാ ഹോന്തീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “അപി ചാ”തിആദിമാഹ.

൬൫. ഗാഥായ പുബ്ബദ്ധം നാമ-ഇത്ഥ മേകുന നവുതി, പ്പഭേദം പന മാനസന്തി പാദദ്വയം. അപരദ്ധം നാമ ഏകവീസസതംവാഥ, വിഭജന്തി വിചക്ഖണാതി പാദദ്വയം. തം ഇമിനാ ന സമേതി. കഥം ന സമേതി. ഇമിനാ വചനേന സകലമ്പി ഗാഥം ഏകുന നവുതിപ്പഭേദം മാനസം ഏകവീസ സതം കത്വാ വിഭജന്തീ-തി ഏവം ഏകവാക്യം കത്വാ യോജനം ഞാപേതി. “പഥമജ്ജ്യാന സദിസട്ഠേനാ”തി ലോകിയ പഥമജ്ജ്യാന സദിസട്ഠേന. യം ചതുരങ്ഗീകം, തം സയമേവ ദുതീയജ്ജ്യാനന്തി സിദ്ധം. യം തിയങ്ഗീകം, തം സയമേവ തതീയജ്ജ്യാനന്തി സിദ്ധം. യം ദുവങ്ഗീകം, തം സയമേവ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനന്തി സിദ്ധം. യം പുന ദുവങ്ഗീകം, തം സയമേവ പഞ്ചമജ്ജ്യാനന്തി സിദ്ധം. “ഏവം വുത്ത”ന്തി വിഭാവനിയം ത്യാനങ്ഗവസേന പഥമജ്ജ്യാന സദിസത്താ പഥമജ്ജ്യാനഞ്ചാതി ഏവം വുത്തം. വിതക്കാദി അങ്ഗപാതുഭാവേന പഞ്ചയാ വിഭജന്തീതി സമ്ബന്ധോ. ന ഇതരാനി ലോകിയജ്ജ്യാനാനി സാതിസ്സയതോ ത്യാനാനി നാമ സിയും. കസ്മാതി ആഹ “താനി ഹീ”തിആദിം. തഥ “താനീ”തി ലോകിയജ്ജ്യാനാനി. “ഉപേച്ചാ”തി ഉപഗത്ത്വാ. “ത്യാപേന്തീ”തി ദഹന്തി. പകതിയാ ഏവ സിദ്ധോ ഹോതി, ന പാദകജ്ജ്യാനാദിവസേന സിദ്ധോ. “കിച്ച”ന്തി പഞ്ചങ്ഗീക ഭാവത്ഥായ കത്തഞ്ച കിച്ചം. “തേന പച്ചയ വിസേസേനാ”തി പാദകജ്ജ്യാനാദിനാ പച്ചയ വിസേസേന. “തസ്ഥിം”തി പച്ചയ വിസേസേ. യഥാലോകിയജ്ജ്യാനേസു ഉപചാരഭൂതാ ഭാവനാ കാചി വിതക്ക വിരാഗ ഭാവനാ നാമ ഹോതി...പേ... കാചി രൂപ

വിരാഗ ഭാവനാ നാമ. അസന്തി ഗാമീനം പന സന്താ വിരാഗ ഭാവനാ നാമ ഹോതി. ഏവമേവന്തി യോജനാ. “സാ”തി ഉപചാര ഭാവനാ .“ഉപേക്ഖാ സഹഗതം വാ”തി ഏതമ വാ സദേന രൂപസമതിക്കമം വാ സന്താ സമതിക്കമം വാതി അവുത്തം വികപ്പേതി. ആദികമ്മികകാലേ ഏവം ഹോതു, വസിഭൂതകാലേ പന കമന്തി ആഹ “ത്യാനേസു”തിആദിം. നാനാസന്തിയുത്താ ഹോതീതി വത്യാ നാനാസന്തിയോ ദസ്സേതി “കാചീ”തിആദിനാ. യാ ഉപചാര ഭാവനാ. “വിതക്കം വിരാജേതും”തി വിതക്കം വിഗമേതും. അത്തനോ ത്യാനം അവിതക്കം കാതുന്തി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “അതിക്കാമേതും”തി. സാ ഉപചാര ഭാവനാ. സേസാസുപി ഉപചാര ഭാവനാസു.

൬൬. (ക) “സാ വിപസ്സനാ”തി വുട്ഠാനഗാമിനി വിപസ്സനാ. “വിപസ്സനാ പാകതികാ ഏവാ”തികാചി വിരാഗ ഭാവനാ നാമ ന ഹോതീതി അധിപ്പായോ. “നിയാമേതും”തി അവിതക്കമേവ ഹോതുതി വദമാനാ വിയ വവത്ഥപേതും. “അധിപ്പായോ”തി പാദകവാദിത്ഥേരസ്സ അധിപ്പായോ. “സമ്മസീയതീ”തി ഇദം ത്യാനം അനിച്ഛം ഖയട്ഠേന, ദുക്ഖം ഭയട്ഠേന, അനത്താ അസാരകട്ഠേനാതി സമ്മസീയതി സമനുപസ്സീയതി. തം അട്ഠകമായ ന സമേതി. വുത്തഞ്ഹി തത്ഥ. യതോ യതോ സമാപത്തിതോ വുട്ഠായ യേ യേ സമാപത്തി ധമ്മേ സമ്മസിത്ഥാ മഗ്ഗോ നിബ്ബത്തിതോ ഹോതി. തം തം സമാപത്തി സദിസോവ ഹോതി. സമ്മസിതസമാപത്തി സദിസോതി അത്ഥോതി. ഏതമ ഹി “യതോ യതോ സമാപത്തിതോ വുട്ഠായാ”തി ഏതേന പാദകജ്ജ്യാനം കമിതം ഹോതി. “പാദകജ്ജ്യാനേ സതീ”തി ഏതേന അയം വാദോപി പാദകജ്ജ്യാനേന വിനാ നസിജ്ജ്യാതീതി ദസ്സേതി. “വിപസ്സനാപി...പേ... പത്താ ഹോതീ”തി ഏതേന ഇമസ്ഥിം വാദോപി വിപസ്സനാ നിയാമോ ഇച്ഛിതബ്ബോതി ദസ്സേതി. തേനാഹ “യഥാലോകിയജ്ജ്യാനേസു”തിആദിം. കാമബ്ബേത്ഥ...പേ... അവിരോധോ വുത്തോ വിയ ദിസ്സതി. കമം. പഞ്ചമജ്ജ്യാനതോ വുട്ഠായ ഹി പഥമജ്ജ്യാനാദീനി സമ്മസതോ ഉപ്പന്നമഗ്ഗോ പഥമത്ഥേരവാദേന പഞ്ചമജ്ജ്യാനികോ, ദുതീയ വാദേന പഥമാദിജ്ജ്യാനികോ ആപജ്ജതീതി ദേപി വാദാ വിരുജ്ജ്യാന്തി. തതീയ വാദേന പന്നേത്ഥ യം ഇച്ഛതി, തം ത്യാനികോ ഹോതീതി തേ ച വാദാ ന വിരുജ്ജ്യാന്തി, അജ്ജ്യാസയോ ച സാത്ഥകോ ഹോതീതി ഏവം അവിരുദ്ധോ വുത്തോ ഹോതീതി. ഏതമ പന യം ഇച്ഛതി, തം ത്യാനികോ ഹോതി. ഇച്ഛായ പന അസതി, വിരോധോയേവ. തേനാഹ “ഇമേ പന വാദാ. ...പേ... . വിരോധോ പരിഹരിതും”തി. പാളിയം “അജ്ജ്യാത്തം സുത്തതം മനസി കരോതീ”തി അജ്ജ്യാത്തസന്താനേതം തം ത്യാനഞ്ച ത്യാനസഹഗതഞ്ച ഖണ്ഡ പഞ്ചകം നിച്ഛ സുഖ അത്ത ജീവതോ സുത്തതം മനസി കരോതി. “ന പക്ഖന്ദതീ”തി ന പവിസതി. “സന്നിസാദേതബ്ബം”തി സന്നിസിന്നം കാതബ്ബം. “ഏകോദികാതബ്ബം”തി ഏകമുഖം കാതബ്ബം. “സമാദഹാതബ്ബം”തി സുട്ഠ ങ്ഗപേതബ്ബം. “നിസ്സായാ”തി പാദകം കത്വാതി അധിപ്പായോ.

൬൭. (ക) വാദവിചാരണായം. ഉപചാര ഭാവനാ ഏവ ഉപരിജ്ജ്യാനേ ത്യാനങ്ഗം നിയാമേതീതി വുത്തം. ഹേട്ഠാ പന അജ്ജ്യാസയോ ഏവ ഉപരിജ്ജ്യാനേ ത്യാനങ്ഗം നിയാമേതീതി വുത്തം. തത്ഥ “അജ്ജ്യാസയോ ഏവാ”തി ഏവ സദേന പാദകജ്ജ്യാനം നിവത്തേതി. “ഇധ ഉപചാര ഭാവനാ ഏവാ”തി ഏവ സദേന അജ്ജ്യാസയം നിവത്തേതി. ഏതേസു ഹി ദീസു സഹ ഭാവീസു ഉപചാര ഭാവനാ ഏവ പധാനം ഹോതി. അജ്ജ്യാസയോ പന തസ്സ നാനാ സന്തിയോഗം സാധേതി. “അജ്ജ്യാസയ സാമഞ്ജം സണ്ഠാതീ”തി മഗ്ഗേ

യം ലഭ്യം ഹോതി, തം ലബ്ധം മയ്ഹം വിസേസോ നത്ഥീതി ഏവം അജ്ഞാസയ സാമന്തം സന്ധിതി. “തസ്ഥി”തി അജ്ഞാസയ വിസേസേ. “സോ”തി അജ്ഞാസയ വിസേസോ. കസ്ഥാ യുത്തന്തി ആഹ “ഇച്ഛി തിച്ഛിത... പേ... നിബൃത്തനം”തി. “സബ്ജ്ജ്യാനേസു ചിണ്ണവസിഭൂതാനം”തി ഇദം സമാപജ്ജനന്തി ച നിബൃത്തനന്തി ച പദ ദ്വയേ സമ്ബന്ധ വചനം. “വിപസ്സനാ വിസേസത്ഥായ ഏവാ”തി വുട്ഠാന ഗാമിനി വിപസ്സനാ വിസേസത്ഥായ ഏവ. യസ്ഥാ പന അട്ഠസു സമാപത്തിസു ഏകേകായ സമാപത്തിയാ വുട്ഠായ വുട്ഠിത സമാപത്തി ധമ്മ സമ്മസനം ആഗതം, ന പന അഞ്ജന്താസന സമ്മസനം. തസ്ഥാ പാദകജ്ജ്യാനമേവ പമാണന്തി യോജനാ. പാളിപദേസു “ഗഹപതീ”തി ആലപന വചനം. “വിവിച്ഛേവാ”തി വിവിച്ഛിതാ ഏവ. വിവിത്തോ വിഗതോ ഹുത്വാ ഏവ. “ഉപസമ്പജ്ജാ”തി സുട്ഠു സമ്പാപുണിത്വാ. “ഇതി പടിസഞ്ചിക്ഖതീ”തി ഏവം പച്ചവേക്ഖതി. “അഭിസഞ്ചേതയിത”ന്തി സുസം സമ്പിണ്ഡിതം, സംവിദഹിതം. “തത്ഥ റിതോ”തി തസ്ഥിം പഥമജ്ജ്യാനേ അപരിഹീനോ ഹുത്വാ റിതോ. “മേത്താചേതോ വിമുത്തീ”തി മേത്താത്ഥാനസഞ്ചാതാ ചേതോവിമുത്തീ, അഞ്ജന്താ അലഗ്ഗനവസേന ചിത്തസ്സ പവത്തി. തഥാ കരുണാ ചേതോവിമുത്തീ. മുദിതാ ചേതോവിമുത്തീ. “വിവേകജ്ജ”തി കായവിവേക ചിത്തവിവേകാനം വസേന ജാതം. “പീതി സുഖം”തി പീതിയാ ച സുഖേന ച സമ്പന്നം. അഥവാ, വിവേകേഹി ജാതാനി പീതി സുഖാനി അസ്സാതി വിവേകജ്ജം പീതി സുഖം. മജ്ജേ നിയമിതാഗമോ. രൂപമേവ രൂപഗതം, വേദനാ ഏവ വേദനാ ഗതന്തിആദിനാ സമാസോ. ഗതസദ്ദോ ച പദപൂരണമത്തേ ദട്ഠഞ്ചോ. “തേനേവ ധമ്മ രാഗേന തായധമ്മനന്ധിയാ”തി വിപസ്സനാനി കന്തിമാഹ. സഹത്ഥേ ച കരണ വചനം. ഓപപാതികോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. “തത്ഥ പരിനിബ്ബായീ”തി ബ്രഹ്മലോകേ അവസ്സം പരിനിബ്ബായ ന ധമ്മോ. തേനാഹ “അനാവത്തി ധമ്മോ തസ്ഥാ ലോകാ”തി. “പാദകജ്ജ്യാനമേവ പമാണ”ന്തി പാദകജ്ജ്യാനമേവ മഗ്ഗേത്ഥാനന്ദഗം നിയമേസ്സതി, ന സമ്മസിതജ്ജ്യാനന്തി അധിപ്പായോ. “പാദകം അകത്വാ”തി ആസന്നേ അസമാപജ്ജിത്വാതി വുത്തം ഹോതി. “യം യം ത്യാനം ഇച്ഛന്തി”തി മഗ്ഗേ ഇച്ഛന്തി.

൬൬. (ഖ) “തഥാ വിധോ”തി തഥാ പകാരോ. ആസന്നേ വുട്ഠിതസ്സേവ ത്യാനസ്സ. “ചിത്തസന്താനം വിസേസേതു”തി സചേ പാദകജ്ജ്യാനം പഥമജ്ജ്യാനം ഹോതി, തതോ പരം പവത്തം ചിത്തസന്താനം വിതക്കേ നിന്നം ഹോതി, വിതക്കേ പക്ഖന്തി. അഥ പാദകജ്ജ്യാനം ദുതീയജ്ജ്യാനം ഹോതി. തതോ പരം പവത്തം ചിത്തസന്താനം വിചാരേ നിന്നം ഹോതി, വിചാരേ പക്ഖന്തിതിആദിനാ നയേന ചിത്തസന്താനം വിസേസേതു. “യം തത്ഥ വുത്തം” തിയം വിഭാവനിയം വുത്തം.

വേദനാ വിചാരണായം. “ന സിദ്ധോ”തി സിദ്ധോ ന ഹോതി. “അഞ്ജന്താ”തി അഞ്ജന്താ പകാരേന. ഗഹിതേ സതീതി യോജനാ. പാദകജ്ജ്യാനാദിനം വസേന സിദ്ധോതി ഗഹിതേ സതീതി വുത്തം ഹോതി. “യായ കായ ചി വേദനായ യുത്താ ഹുത്വാ”തി സോമനസ്സ വേദനായ വായുത്താ ഹുത്വാ ഉപേക്ഖാ വേദനായ വാ യുത്താ ഹുത്വാ. “തേഹി നിയമിതായ ഏകേകായ മഗ്ഗ വേദനായാ”തി പാദകജ്ജ്യാനാദിഹി നിയമിതായ മഗ്ഗേ സോമനസ്സ വേദനായ ഏവ വാസദ്ധിം ഘടിയേയ്യ മഗ്ഗേ ഉപേക്ഖാ വേദനായ ഏവ വാതി അത്ഥോ. വേദനാ നാമ ഏകം ത്യാനന്ദഗം ഹോതി. തസ്ഥാ മഗ്ഗേത്ഥാനന്ദഗ നിയമേ

സിദ്ധേ മഗ്ഗേ വേദനാ നിയമോപി സിദ്ധോ. താനി പന പാദകജ്ജ്യാനാദീനി മജ്ജേ വുട്ഠാണ ഗാമിനി വിപസ്സനായം നകിഞ്ചിനിയാമേന്തി. ഏവഞ്ച സതി, പാദകജ്ജ്യാനാദീഹി നിയമിതായ മഗ്ഗേ ഏകേകായ വേദനായ സദ്ധിം ദേ ദേ വിപസ്സനാ വേദനായോ ഘടിയേയ്യും. മഗ്ഗേ സോമനസ്സ വേദനായ വാ സദ്ധിം ദേ വിപസ്സനാ വേദനായോ ഘടിയേയ്യും. മഗ്ഗേ ഉപേക്ഖാ വേദനായ വാ സദ്ധിം ദേ വിപസ്സനാ വേദനായോ ഘടിയേയ്യുംതി വുത്തം ഹോതി. ഏവഞ്ചസതി ഏകവീഥിയം ജവനാനി ഭിന്ന വേദനാനി സിയും. തഞ്ച ന യുജ്ജതി. തസ്മാ മഗ്ഗേ വേദനാ നിയമോ പാദകജ്ജ്യാനാദി നിയമേന സിദ്ധോ ന ഹോതി, വിപസ്സനാ നിയമേനേവ സിദ്ധോതി അധിപ്പായോ. താനി പന പാദകജ്ജ്യാനാദീനി മജ്ജേ വുട്ഠാണ ഗാമിനി വിപസ്സനായം ന കിഞ്ചി ന നിയാമേന്തി. വേദനം നിയാമേന്തി യേവാതി ദസ്സേതും “തംപി ന യുജ്ജതി”തി വത്വാ “പാദകജ്ജ്യാനാദീനം വസേനേവാ”തിആദിമാഹ. “ഛര നേക്ഖമ്മസ്സിതാ ഉപേക്ഖാ”തി ഏകാവ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനു പേക്ഖാ ഛരസു ആരമ്മണേസു സോമനസ്സാനി പജഹിത്വാ പവത്തത്താ ഛര നേക്ഖമ്മസ്സിതാ ഉപേക്ഖാ നാമ ഹോതി. “ഛര നേക്ഖമ്മസ്സിതാനി സോമനസ്സാനീ”തി ഏകം വപഥമജ്ജ്യാന സോമനസ്സം ഛരസു ആരമ്മണേസു ഛര ഗേഹസ്സിതാനി പജഹിത്വാ പവത്തത്താ ഛര നേക്ഖമ്മസ്സിതാനി സോമനസ്സാനി നാമ ഹോതി. അട്ഠകമായഞ്ച വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. “പഥമാദീനി ച തീണി ത്യാനാനീ”തി ചതുക്കനയേ തീണി സോമനസ്സ ത്യാനാനി പാദകാനി കത്വാ. “സുദ്ധസഞ്ചാരേ ച പാദകേകത്വാ”തി ആരമ്മണ ഭാവേന പാദകേകത്വാതി അധിപ്പായോ. അയഞ്ച പാദകജ്ജ്യാനാദീനം വസേന വുട്ഠാണ ഗാമിനി വിപസ്സനായഞ്ച മഗ്ഗേ ച വേദനാ പരിണാമോ അട്ഠസാലിനിയംപി വിത്ഥാരതോ വുത്തോ. “അമാനുസീ രതീ ഹോതീ”തി മനുസ്സാനം ഗേഹസ്സിതരതിം അതിക്കമ്മ റിതത്താ അമാനുസീ നാമ രതി ഹോതി. “സമ്മധമ്മം വിപസ്സതോ”തി സമ്മാ അനിച്ഛ ലക്ഖണ ധമ്മം പസ്സന്തസ്സ ഭിക്ഖുനോതി സമ്ബന്ധോ.

൬൭. (ഖ) “ത്യാനഞ്ജഗയോഗഭേദേനോ”തി വുത്തം, ത്യാനയോഗഭേദോ പന അധിപ്പേതോ. “പഞ്ച വിധേത്യാന കോട്ഠാസേ”തി പഞ്ചക നയവസേന വുത്തം. ഇധ ചിത്ത ഭേദസ്സ അധിപ്പേതത്താ ത്യാനഭേദേതി ച ത്യാനന്തി ച വുത്തേപി ചിത്തമേവ അധിപ്പേതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

ഗാമായോജനാസു. “അപരാപി യോജനാ വുത്താ”തി അഥവാ രൂപാവചരം ചിത്തം അനുത്തരഞ്ച പഥമാദിജ്ജ്യാന ഭേദേന യഥാ ഗയ്ഹതി, തഥാ ആരുപ്പഞ്ചാപി പഞ്ചമേത്യാനേ ഗയ്ഹതീതി ഏവം അപരാപി യോജനാ വുത്താ. “പഠിതത്താ”തി ഉച്ചാരിതത്താ. അന്തിമഗാഥാ വണ്ണനായം. “യഥാ”തി യേന പകാരേന. “തം സഞ്ജഗഹം”തി ഏക വീസസതസഞ്ജഗഹം . ബുജ്ജ്യാന്തീതി ബുധാ. “ആഹാ”തി ച “ആഹൂ”തി ച വത്തമാനകാലേപി ഇച്ഛന്തി സദുവിദുതി വുത്തം “കഥേന്തി വാ”തി. ഇദഞ്ച വചനം പുണ്യേ “ഇത്ഥമേകുന നവുതി...പേ... വിഭജന്തി വിചക്ഖണാ”തി ഗാമായ നിഗമനന്തി ഞാപനത്ഥം “വിഭജന്തി വിചക്ഖണാ”തി വുത്തം ഹോതീ”തി വുത്തം.

ഇതിപരമത്ഥദീപനിയാനാമടീകായഅനുദീപനിയം

ചിത്തസഞ്ജഗഹസ്സഅനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ചേതസികസംഗ്രഹാനുഭവീപനം

നവ. ഏവം ചിത്ത സംഗ്രഹസ്തു ദീപനിം കത്വാ ചേതസിക സംഗ്രഹസ്തു ദീപനിം കരോന്തോ പഥമം പുബ്ബാപരാനു സന്ധിഞ്ച ആദിഗാമായ പയോജന സമ്ബന്ധഞ്ച ദസ്സേതും “ഏവം”തിആദി മാദധോ. തത്ത്വ “അനുപത്ത”തിആദിമഹി ചിത്തം ചേതസികം രൂപം, നിബ്ബാനമിതിസബ്ബമാതി ഏവം അനുക്കമോ വുത്തോ. തേന അനുക്കമേന അനുപത്തം. ഹേതു വിസേസനഞ്ചേതം. യസ്മാ ചിത്തസംഗ്രഹാനന്തരം ചേതസിക സംഗ്രഹോ അനുപത്തോ, തസ്മാ ഇദാനി തം സംഗ്രഹം കരോതീതി ദീപേതി. ചത്താരി സമ്പയോഗ ലക്ഖണാനി ‘ഏകുപ്പാദതാ, ഏക നിരോധതാ, ഏകാ രമ്മണതാ, ഏക വത്സുകതാ,തി. “ചേതസി യുത്താ”തി ചിത്തസ്മിം നിയുത്താ. ചിത്തം നിസ്സായ അത്തനോ അത്തനോ കിച്ചേസു ഉസ്സുക്കം ആപന്നാതി അത്ഥോ. “ചേതസാ വായുത്താ”തി ചിത്തേന വാ സമ്പയുത്താ. ചിത്തേന സഹ ഏകീഭാവം ഗതാതി അത്ഥോ. “സരൂപദസ്സന”തി സംഖ്യാസരൂപദസ്സനം. സിദ്ധപദം നാമ പകതി പച്ചയേഹി നിപ്പന്ന പദം. “പുബ്ബന്തതോ”തി ഏകസ്സസംഖ്യാ യമ്മസ്സ പഥമ ഭാഗതോ. ഉദ്ധം പജ്ജനം നാമ കത്ഥന്തി ആഹ “സരൂപതോ പാതുഭവന”തി. യാതു പാഠേസു-ജനിപാതുഭാവേ-തി വുത്തത്താ ആഹ “ജാതീതി വുത്തം ഹോതീ”തി. “സരൂപ വിനാസോ”തി സരൂപതോ പാതുഭവന്തസ്സ ഭാവസ്സ വിനാസോ അന്തരധാനം. “ഏവം പരത്ഥ പീ”തി പരസ്മിം ഏകാലമ്ബണവത്സുകാദിപദേപി. “ഏക ചിത്തസ്സപി ബഹുദേവാ”തി ചക്ഖു വിത്താണം രൂപം പസ്സന്തം ഏകമേവ രൂപം പസ്സതീതി നത്ഥി. അനേകാനി ഏവരൂപാനി ഏകതോ കത്വാ പസ്സതി. സോതവിത്താണാദീസുപി ഏസേവ നയോ. ഏവഞ്ച കത്വാ പാളിയം. ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ച രൂപേ ച ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖു വിത്താണം. സോതഞ്ച പടിച്ച സദേ ച ഉപ്പജ്ജതി സോതവിത്താണന്തിആദിനാ വത്സുകാദേസു ഏകവചനം വത്വാ ആരമ്മണേസു ബഹുവചനം കത്ത്തി. “ഏകത്തം ഉപനേത്വാ”തി ചക്ഖു വിത്താണേ ബഹുനിപി രൂപാരമ്മണാനി രൂപതാ സമത്തേന ഏകീഭാവം കത്വാ ഏകം ആരമ്മണന്തേവ വുത്തന്തി അധിപ്പായോ. സദാരമ്മണാദീസുപി ഏസേവ നയോ. തം ന സുന്ദരം. കസ്മാ. അത്ഥ വിസേസസ്സ അവിത്താപനതോ. കോപനായം അത്ഥ വിസേസോതി . യാചിത്തസ്സ ജാതി, സായേവ ഫസ്സാദീനന്തിആദികോ അത്ഥോ. തേനാഹ “അഥ ഖോ”തിആദിം. അധിപ്പേതാ ഏകുപ്പാദതാ. ഏസ നയോ ഏക നിരോധതാദീസു. “മൂലടീകായ”തി രൂപകണ്ഡമൂലടീകായം. “സഹേവാ”തി ഏകതോ ഏവ. “ഉപ്പാദാദിപ്പവത്തിതോ”തി ഉപ്പാദസ്സ ച ജീരണസ്സ ച നിരോധസ്സ ച പവത്തിതോ. “ഉപ്പാദാദയോ”തി ഉപ്പാദ ജീരണ നിരോധാ. ജാതിജരാമരണാനീതി വുത്തം ഹോതി. “ചേതസികാമതാ”തി ചേതസികാ ഇതി വിത്താതാ. “ഭാവപ്പധാനം”തി ഏകുപ്പാദ ഭാവോ ഏകുപ്പാദോതി വുത്തോ. തഥാ ഏക നിരോധാദീസു. യഥാ ഇദംപി സംഖ്യാരത്നം പണ്ണിത-ന്തിആദീസു അയം രത്ന ഭാവോ പണ്ണിതോതി ഹേത്ഥ അത്ഥോ. “യേ”തി യേ യമ്മാ. “സഹജാത പച്ചയുപ്പന്ന രൂപാനി പീ”തി സഹജാതപച്ചയതോ ഉപ്പന്നാനി രൂപാനിപി. ചേതസികാനി നാമ സിയുന്തി സമ്ബന്ധോ. “തദാ യത്ത വുത്തിതായാ”തി ചിത്തായത്തവുത്തിയായ. “ചേതോയുത്താനീ”തി ഹേതു വിസേസനം. തദേവ ഹേതുമന്ത വിസേസനന്തി ച ഹേതു അന്തോ നീതവിസേസനന്തി ച ഹേതു അന്തോ ഗധവിസേസനന്തി ച വദന്തി. “തേസ”തി ചിത്തസ്സ

സഹജാതപച്ചയുപന്നരുപാനം. “നാനുഭോതീ”തി നപാപുണന്തി. “ന ഹി സക്കാ ജാനിതും”തി ഏതേന ഭൂതകഥന വിസേസനാനി എതാനീതി ദീപേതി. ഭൂതകഥനംപി സമാനം വത്തിച്ചാവസേന ബുവച്ഛേദകംപി സമ്ഭവതി. “വയോപഞ്ഞായതീ”തി വിനാസോ പകാസതി. “ഠിതായാ”തി തിട്ഠ മാനായ വേദനായ. അഞ്ഞോ പകാരോ അഞ്ഞമാ. അഞ്ഞമാ ഭാവോ അഞ്ഞമത്തം. ജരാവസേന പരിണാമോതി വൃത്തം ഹോതി. യോ പഥവീധാതുയാ ഉപ്പാദോ, യാ ഠിതി, യാ അഭിനിബൃത്തി, യോ പാതുഭാവോ. ഏസോ ദുക്ഖസ്സ ഉപ്പാദോ, ഏസാ രോഗാനം ഠിതി, ഏസോ ജരാമരണസ്സ പാതുഭാവോതി യോജനാ. “ഇതരമാ”തി ഇതോ അഞ്ഞമാ ഗഹിതേ സതീതി അത്ഥോ. ഏകസ്ഥിം രൂപാരൂപകലാപേ നാനാ ധമ്മാനം വസേന ബഹുസു ഉപ്പാദേസു ച നിരോധേസു ച ഗഹിതേസുതി വൃത്തം ഹോതി. “വികാരരൂപാനം”തി വിഞ്ഞത്തി ദ്വയ ലഹുതാദിത്തയാനം. സബ്ബാനിപി ഉപാദാരൂപാനി ചതുന്നം മഹാഭൂതാനം ഉപാദായ പവത്തത്താ മഹാഭൂത ഗണനായ ചത്താരി ചത്താരി സിയുംതി ഇമിനാ അധിപ്പായേന “സബ്ബേസമ്പി വാ”തിആദിവൃത്തം. സബ്ബേസമ്പി വാ ചക്ഖാദീനം ഉപാദാരൂപാനം ഏകേകസ്ഥിം കലാപേ ബഹുഭാവോ വത്തബ്ബോ സിയാതി യോജനാ. കസ്ഥാ ബഹുഭാവോ വത്തബ്ബോതി ആഹ “ചതുന്നം മഹാഭൂതാന”തിആദിം.

യദി ഏവം, ഏകസ്ഥിം ചിത്തുപ്പാദേ ലഹുതാദീനിപി ഏകേകാനി ഏവ സിയും, അഥ കിമത്ഥം ദേവ ദേവ കത്വാ വൃത്താനീതി ആഹ “കായലഹുതാ ചിത്ത ലഹുതാദയോപനാ”തിആദിം. “ഇമമത്ഥം അസല്ലക്ഖേത്വാ”തി ഹുദിസം വിനിച്ഛയത്തം അചിന്തേത്വാതി അധിപ്പായോ. വിഭാവനിപാഠോ “ചിത്താനുപരിവത്തിനോ”തി ഏതേന ചിത്തേന ഉപ്പജ്ജിത്വാ തേനേവ ചിത്തേന സഹനിരുജ്ജന്യവസേന ചിത്തം അനുപരിവത്തിസ്സ. “പസങ്ഗാ”തി ചേതസികതാ പസങ്ഗോ. “പുരേതരമുപ്പജ്ജിത്വാ”തി പുരേതരം ഏകേന ചിത്തേന സഹ ഉപ്പജ്ജിത്വാതി അധിപ്പായോ. “ചിത്തസ്സഭങ്ഗക്ഖണ്ണേ”തി അഞ്ഞസ്സ സത്തര സമ ചിത്തസ്സ ഭങ്ഗക്ഖണ്ണേ. തഥാ രൂപധമ്മാനം പസങ്ഗോ ന സക്കാ നീവാരേതും തിയോജനാ. “പസങ്ഗോ”തി ചേതസികതാ പസങ്ഗോ. “അലമതി പപഞ്ചേനാ”തി അഭിധമ്മേ വേദനാത്തികേടീകാസു വിയ അതി വിത്ഥാരേന നിരത്ഥകം ഹോതീതി അത്ഥോ. “നിരത്ഥകം”തി വിഭാവനിയം പപഞ്ചോ നിരത്ഥകോ ഏവാതി അധിപ്പായോ.

നന്ദ. ഫസ്സവചനത്ഥേ. “ഘുസതീ”തി ആരമ്മണം ആഹനതി, സങ്ഘട്ടേതി. തഞ്ച സങ്ഘട്ട നം നദോസപടിഘസ്സ വിയ ആരമ്മണസ്സ വിബാധനം ഹോതി, അഥ ഖോ ഭമരസ്സ പദുമ പുപ്ഫേസു പുപ്ഫര സഗ്ഗഹണം വിയ വിജാനന മത്തേ അഠ്ഠാ ആരമ്മണ രസപാതുഭാവത്ഥം യഥാരമ്മണം സംഹന്ന മേവാതി ദസ്സേതും “ഘുസനഞ്ചേത്ഥാ”തിആദിമാഹ. “ആഹച്ചാ”തി ആഹനിത്വാ സമ്പാപുണിത്വാ. “ഉപഹച്ചാ”തി തസ്സേവ വേവചനം. അയമത്ഥോ കഥം പാകടോതി ആഹ “യതോ”തിആദിം. തത്ഥ “യതോ”തി യം കാരണാ. “തദനുഭവന്തീ”തി തം ആരമ്മണ രസം അനുഭവന്തീ, വേദനാ പാതുഭവതി, വേദനാ പാതുഭാവം ദിസ്വാ ആരമ്മണപ്ഘുസനം ഞാണേ പാകടം ഹോതീതി അധിപ്പായോ. സ്വായം ഘുസന ലക്ഖണ്ണോ, സങ്ഘട്ടനരസോ, സന്നിപാതപച്ചുപട്ഠാനോ, ആപാതാ ഗതവിസയ പദട്ഠാനോ. തത്ഥ സന്നിപാതോ നാമ തിണ്ണം തിണ്ണം ദ്വാരാ രമ്മണ വിഞ്ഞാണാനം സങ്ഗതി സമാഗമോ സമോധാനം. തഥാഹി വൃത്തം. ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ച രൂപേ ച

ഉപ്പജ്ജതി ചക്ഖു വിഞ്ഞാണം, തിണ്ണം സങ്ഗതി ഫസ്സോ തിആദി.
“സങ്ഘട്ടനരസോ”തി ആരമ്മണേ സമ്മദേവ ഘട്ടന കിച്ചോ. സങ്ഘട്ടന കിച്ചത്താ
ഏവ തിണ്ണം സന്നിപാതോ ഹുത്വാ യമ്മ ചിന്താണാസ്സ പടിമുഖം ഉപട്ഠാതി
പകാസതീതി. “സന്നിപാത പച്ചുപട്ഠാനോ”. പച്ചുപട്ഠാനത്തി വാ പഞ്ഞാണം
വുച്ചതി യജോരമസ്സ പഞ്ഞാണത്തി ഏത്ഥ വിയ. സന്നിപാതാകാരോ
പച്ചുപട്ഠാനം യസ്സാതി സന്നിപാതപച്ചുപട്ഠാനോ. വേദനാപച്ചു പട്ഠാനോ
വാ. യഥോവിയ അഗ്ഗിസ്സ. വേദനാഫലം പച്ചുപട്ഠാനം യസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ.
അട്ഠസാലിനിയം പന കസ്ഥാ പനേത്ഥ ഫസ്സോ പഥമം വുത്തോ തിപുച്ഛിത്വാ
മഹാഅട്ഠകമാ വാദോതാവ ദസ്സിതോ. ചിത്തസ്സ പഥമാഭിനിപാതത്താ.
ആരമ്മണസ്ഥിന്ഹി ചിത്തസ്സ പഥമാഭിനിപാതോ ഹുത്വാ ഫസ്സോ ആരമ്മണം
ഹുസമാനോ ഉപ്പജ്ജതി. തസ്ഥാ പഥമം വുത്തോ. ഫസ്സേന ഹുസ്സിത്വാ വേദനായ
വേദയതി. സഞ്ഞായ സഞ്ജാനാതി. ചേതനായ ചേതതി. തേന വുത്തം ഹുട്ഠോ
ഭിക്ഖവേ വേദേതി, ഹുട്ഠോ സഞ്ജാനാതി, ഹുട്ഠോ ചേതേതിതി. അപി ച
അയം ഫസ്സോ നാമ യഥാപാസാദം പത്വാ മദ്ഭോ നാമ സേസദബ്ബ സമ്ഭാരാനം
ബലവപച്ചയോ. ഏവമേവ സഹജാത സമ്പയുത്ത യമ്മാനം ബലവ പച്ചയോ
ഹോതി. തസ്ഥാ പഥമം വുത്തോതി. സങ്ഗഹകാരേണ പന ഇദം പന
അകാരണം, ഏകക്ഖണ്ഡസ്ഥിന്ഹി ഉപ്പന്ന യമ്മാനം അയം പഥമം ഉപ്പന്നോ
അയം പച്ഛാതി ഇദം വത്തും ന ലബ്ഭാ. ബലവപച്ചയഭാവേപി
ഫസ്സസ്സകാരണം ന ദിസ്സതീതി ഏവം തം വാദം പടിക്ഖിപേത്വാ ഇദം വുത്തം
ദേസനാ വാരേണേവ ഫസ്സോ പഥമം വുത്തോതി. തത്ഥ “ദേസനാവാരേ
ണേവാ”തി ദേസനക്കമേണേവ, തതോ അഞ്ഞം കാരണം നത്ഥീതി അധിപ്പായോ.
തേസു പന ദീസു വാദേസു മഹാഅട്ഠകമാ വാദോ ഏവ യുത്തോ. യത്ത്ഹി
തത്ഥ വുത്തം ചിത്തസ്സ പഥമാഭിനിപാതോ ഹുത്വാതി. തത്ഥ
പഥമാഭിനിപാതോതി ഇദം കിച്ചപ്പയാനത്താ വുത്തം. ന പനഞ്ഞേഹി
ചേതസിക്ക്കേഹി വിനാ വിസും പഥമം ഉപ്പന്നത്താ. യഥാ തം യേ കേചി
ഭിക്ഖവേ യമ്മാ അകുസലാ അകുസലഭാഗിയാ അകുസലപക്ഖികാ. സബ്ബേ തേ
മനോപുബ്ബുങ്ഗമാ, മനോ തേസം യമ്മാനം പഥമം ഉപ്പജ്ജതീതി ഇമസ്ഥിം
സുത്തേ കിച്ചപ്പയാനത്താ മനോ തേസം യമ്മാനം പഥമം ഉപ്പജ്ജതീതി വുത്തം.
ന പന സബ്ബചേതസിക്ക്കേഹി വിനാ വിസും പഥമം ഉപ്പന്നത്താതി ദട്ഠം.
ബലവപച്ചയ ഭാവേപി ഫസ്സസ്സകാരണം ദിസ്സതിയേവ. ഫസ്സോഹേതു ഫസ്സോ
പച്ചയോ വേദനാക്ഖണ്ഡസ്സ പഞ്ഞാ പനായ. ഫസ്സോ ഹേതു ഫസ്സോ പച്ചയോ
സഞ്ഞാക്ഖണ്ഡസ്സ പഞ്ഞാ നായ. ഫസ്സോ ഹേതു ഫസ്സോ പച്ചയോ
സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡസ്സ പഞ്ഞാപനായാതി ഹി വുത്തം. തസ്ഥാ സബ്ബേസം
ചേതസികാനം യമ്മാനം ഫസ്സപ്പയാനത്താ ഏവ ഫസ്സ ബലവപച്ചയത്താ ഏവ ച
ഫസ്സോ പഥമം വുത്തോതി ദട്ഠം. ഏത്ഥ ച ചിത്തം ആരമ്മണ
വിജാനനട്ഠേണ ഫസ്സാദീനം സബ്ബചേതസിക യമ്മാനം പുബ്ബുങ്ഗമം ഹോതി,
പധാനം, ജേട്ഠകം. ഫസ്സോ പന ആരമ്മണ സങ്ഘട്ടനട്ഠേണ സബ്ബേസം
ചേതസിക യമ്മാനം പുബ്ബുങ്ഗമോ ഹോതി, പധാനോ, ജേട്ഠകോതി അയം
ദിന്നം വിസേസോതി. ഏത്ഥ ചോദകോ ഹുസനം നാമ സപ്പടിഘരൂപാനം ഏവ
കിച്ചന്തി മഞ്ഞമാനോ “നനുചാ”തിആദിനാ ചോദേതി. “നനുചാ”തി ചോദേയീതി
ദീപേതി. “അപ്പടിഘസഭാവ”തി ഹേതുവിസേസനം. “കിഞ്ചി”തി കിഞ്ചിവത്ഥം.
അയം പന ഫസ്സോ. “ചിത്തസ്സ വികാരാ പത്തിം”തി ചലന കമ്പന മദ്ഭന
ജേഗുച്ഛ ഭയ താസ ഛരദ്ഭിതത്താ ദിവസേന വികാരാ പജ്ജനം. “വേദനാ
വിസേസുപ്പത്തിം”തി സുഖവേദനീയം ഫസ്സം പടിച്ച സുഖവേദനാ,
ദുക്ഖവേദനീയം ഫസ്സം പടിച്ച ദുക്ഖ വേദനാതിആദിനാ നയേന ഫസ്സ

വിസേസാനുരൂപം വേദനാ വിസേസുപ്പത്തിം സായേതി. എതമ ച ഹുസനം നാമ ദുവിധം രൂപപ്ഫുസനം, നാമപ്ഫുസന, ത്തി. തത്ത്വ രൂപപ്ഫുസനം നാമ ഫോട്ഠ്യാ യാതൂനം കിച്ചം. നാമപ്ഫുസനം ദുവിധം ഫസ്സപ്ഫുസനം, ഞാണപ്ഫുസന, ത്തി. തത്ത്വ ഞാണപ്ഫുസനം നാമ ഞാണപ്പടിവേധോ. അപി ച ത്യാനമഗ്ഗ ഫല നിബ്ബാനാനം പടിലാഭോപി ഹുസനന്തി വുച്ചതി. ഹുസന്തി യീരാ നിബ്ബാനം. യോഗക്ഖേമം അനുത്തരം. ഹുസാമി നേക്ഖമം സുഖം. അപുമുജ്ജന സേവിതന്തി-ആദിസു. ഇദം ഉപമാ മത്തം സിയാ, കസ്സചി മന്ദ പഞ്ഞസ്സാതി അധിപ്പായോ. “ഇദ”ന്തി ഖേളുപ്പാദ വചനം. വിഞ്തുസ്സ പന അതിപാകട ഫസ്സ നിദസ്സനേന അപ്പാകട ഫസ്സ വിഭാവനം യുത്തമേവ. തേനാഹ “അതിപാകടായ പനാ”തിആദിം.

൨൦. വേദനാവചനത്ഥേ. “തംസമങ്ഗീപുഗ്ഗലാനം വാ”തി വേദനാ സമങ്ഗീപുഗ്ഗലാനം വാ. “സാതം വാ”തി സാധുരസം വാ. “അസ്സാതം വാ”തി അസാധുരസം വാ. “കിം വേദയതീ”തി കതമം വേദയതി. “സുഖമ്പി വേദയതീ”തി സുഖമ്പി വേദനം വേദയതി. അഥവാ “കിഞ്ചവേദയതീ”തി കമഞ്ചവേദയതി. “സുഖമ്പി വേദയതീ”തി സുഖം ഹുത്വാപി വേദയതി. സുഖ ഭാവേന വേദയതീതി വുത്തം ഹോതി. ഏവം സേസപദേസുപി. “കിച്ചന്തരബ്ധാവസാ”തി അഞ്ഞകിച്ചബ്ധാവസാ. അധിപതി ഭാവോ ആധിപച്ചം. ഇന്ദ്രിയ കിച്ചം. “ഏവഞ്ച കത്വാ”തി ലദ്ധഗുണവചനം. രാജാരഹ ഭോജനം രാജഗുഭോജനം. “സൂദസദിസതാ”തി രഞ്ഞോഭത്തകാരസദിസതാ. തത്ത്വ സൂദോ രഞ്ഞോഭത്തം പചന്തോ രസജാനനത്ഥം മോകം ഗഹേത്വാ ജിവ്ഹഗ്ഗേ റപേത്വാ രസം വിമംസതി. യമിച്ഛിതം പന ഭുഞ്ജിതും അനിസ്സരോ. രാജാ ഏവ യമിച്ഛിതം ഭുഞ്ജിതും ഇസ്സരോ. രാജാ വിയ വേദനാ. സൂദോ വിയ സേസചേതസിക ധമ്മാ.

൨൧. സന്താവാചനത്ഥേ. “സഞ്ജാനാതീ”തി സുട്ഠു ജാനാതി. സുട്ഠുജാനനഞ്ച നാമ ന വിഞ്താണസ്സ വിയ വിവിധജാനനം ഹോതി. ന ച പത്തായ വിയ യഥാഭൂതജാനനം ഹോതി. അഥ ഖോ ഭൂതം വാ ഹോതു, അഭൂതം വാ. യം യം ഛ ഹി വിഞ്താണേഹി വിജാനാതി, പത്തായ വാ പജാനാതി. തസ്സ തസ്സ പച്ഛാ അപ്പമുസ്സകരണ മേവാതി വുത്തം “പുനജാനനത്ഥം സന്താണം കരോതീ”തി. തത്ത്വ “സന്താണ”ന്തി നിമിത്ത കരണം. ഭവന്തരം പത്വാപി അപ്പമുട്ഠഭാവം സായേതി ഓപപാതിക പുഗ്ഗലാനന്തി അധിപ്പായോ. തേഹി പുരിമം അത്തനോ ഭവം ജാനന്തി. ഗബ്ഭസേയുകാപി കേചി പുരിമം ഭവം ജാനന്തി, യേജാതിസ്സര പുഗ്ഗലാതി വുച്ചന്തി. തത്ത്വ “അപ്പമുട്ഠഭാവ”ന്തി അനട്ഠഭാവം. മിച്ഛാഭിനിവേസ സന്താ നാമ അനിച്ഛേ നിച്ഛന്തിആദിപ്പവത്താ സന്താ. “ബോധേതു”ന്തി ബുജ്ജയാപേതും. “ദാരുതച്ഛകസദിസാതി ച വുത്താ”തി ദാരുതച്ഛകോ നാമ കട്ഠവഡ്ഢകീ. സോ കട്ഠക്ഖണ്ഡേസു നിമിത്തകാരിഹോതി. സുതച്ഛിതചരിന്ദിതേസു കട്ഠേസു നിമിത്താനി കത്വാ റപേതി. പച്ഛാതാനി ഓലോകേത്വാ കട്ഠാനി കമ്മേ ഉപനേതി. “ഹത്ഥി ദസ്സക അന്ധസദിസാ”തി എതമ ഏകോ കിര രാജാ കേളിപ്പസുതോ ഹോതി. സോ ജച്ഛന്ധാനംഠാനേ ഏകം ഹത്ഥിം ആനേത്വാഠപേന്തോ ജച്ഛന്ധേ ആഹ ജാനാഥ ഭോ തുമ്പേഹ ഹത്ഥിന്തി. തേ ഹത്ഥിം ജാനിസ്സാമാതി പരാമസിത്വാ അത്തനോ പരാമസിതം തം തം അങ്ഗമവഹത്ഥിതി അഭിനിവിസന്തി. ദള്ഘം സല്ലക്ഖേന്തി. പുന രാജാ തേ പുച്ഛി കീദിസോ ഭോ ഹത്ഥിതി. തേ രഞ്ഞോ ഹത്ഥിസന്ഠാനം ആചിക്ഖന്താ വിവാദം ആപജ്ജന്തി. ആചിക്ഖനമേവ രഞ്ഞോഹത്ഥിദസ്സനന്തി

കത്യാ തേ ഹത്ഥിദസ്സക അന്ധാതി വുച്ചന്തി. “ഉപദ്ഠിതവിസയഗ്ഗഹണേ”തി രത്തിയം അന്ധകാരേ രജ്ജുക്ഖണ്ഡം പസ്സന്തസ്സ സപ്പസണ്ഠാനം ഉപദ്ഠാതി. സോ ഉപദ്ഠിതം സണ്ഠാനമത്തം സപ്പോതി ഗണ്ഹാതി. ഏവം ഉപദ്ഠിതവിസയഗ്ഗഹണം ഹോതി. മിഗപോതകാനഞ്ച അരഞ്ഞേവേത്തമജ്ജേപുരിസസണ്ഠാനം തിണ രൂപം പസ്സന്താനം പുരിസസണ്ഠാനം ഉപദ്ഠാതി. തേ ഉപദ്ഠിതം സണ്ഠാനമത്തം പുരിസോതി ഗണ്ഹിത്വാ സോ അമ്ഹേ പഹരേയ്യാതി പലായന്തി. വുത്താ അട്ഠസാലിനിയം.

൨൨. ചേതനാവചനത്ഥേ. ചേതേതീതി ചേതനാ. ചേതനഞ്ചേതമ അഭിസന്ധാനം വാ വുച്ചതി പകപ്പനം വാ ആയുഹനം വാതി ഏവം തിയാ അത്ഥവികപ്പം ദസ്സേതും “സമ്പയുത്ത ധമ്മേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “അഭിസന്ദഹതീ”തി അഭിമുഖം സന്ദഹതി, സംയോഗം കരോതി. തേനാഹ “പുനപ്പുനം ഘടേതീ”തി. “ഘടേതീ”തി സമ്ബന്ധതി. “പകപ്പേതി വാതേ”തി അഥവാ തേ സമ്പയുത്ത ധമ്മേ പകാരതോ കപ്പേതി, സജ്ജേതി. തേനാഹ “സംവിദഹതീ”തി. “സംവിദഹതീ”തി ത്വം ഫുസനകിച്ചും കരോഹി, ത്വം വേദധിത കിച്ചും കരോഹി, ത്വം സഞ്ജാനനകിച്ചും കരോഹിതിആദിനാ വദമാനാ വിയ സംവിദഹതി. “ആയുഹതിവാതേ”തി അഥവാ തേസമ്പയുത്ത ധമ്മേ ഭൂസോ ബ്ധുഹയതി, രാസിം കരോതി. തേനാഹ “ആരമ്മണേ സമ്പിണ്ഡേതീ”തി. “സമോസരണേ”തി ഏകതോ ഓസരണേ. സങ്ഗമണേ. “സാ”തി ചേതനാ. “തായാ”തി ചേതനായ. “തസ്ഥിം”തി രൂപാദികേവാ ആരമ്മണേ. പുണ്ണാപുണ്ണ കിച്ചേവാ. പവത്തമാനായ സതിയാ. ജേട്ഠസിസ്സോ നാമ ബഹുസു സിസ്സേസു ജേട്ഠഭൂതോ സിസ്സോ. തസ്ഥിം സജ്ജായന്തേ സേസാ സഞ്ചേ സജ്ജായന്തിയേവ. തേന സോ ഉഭയകിച്ച സാധകോ ഹോതി. ഏവം മഹാവഡ്ഡകീപി.

൨൩. ഏകഗുതാവചനത്ഥേ. ഏകത്താരമ്മണം നാമ ഏകാരമ്മണസ്സപി ബഹുസു സഭാവേസു ഏകസഭാവസങ്ഖാതം ആരമ്മണം. “തസ്ഥിം” ചിത്തസ്ഥിം. “നിവാതേ”തി വാതരഹിതേ പദേസേ. “ദീപച്ചീനം”തി ദീപജാലാനം.

൨൪. ജീവിതിന്ദ്രിയവചനത്ഥേ. “ഇസ്സരഭാവോ വുച്ചതി” ഭാവപ്പധാന നയേനാതി അധിപ്പായോ. “അഭിഭവിത്വാ”തി ജീവന കിച്ചേ അത്തനോ വസം വത്താപേത്യാതി വുത്തം ഹോതി. ചിത്ത സന്താനം ജീവന്തം ഹുത്വാതി സമ്ബന്ധോ.

൨൫. മനസീകാരവചനത്ഥേ. സമാസമജ്ജേ സകാരാഗമോ. കരയാതുയോഗേ ഈകാരാഗമോ ച ദട്ഠഞ്ചോ. അലുത്ത സത്തമീ പദന്ഥി കേചി. ഏവം സതി ഈദീഘത്തം നസിജ്ജയതി. “അസുണ്ണം”തി അരിത്തം. “പടിപാദേതീ”തി പടിപജ്ജനം കിച്ചസാധനം കാരാപേതി. അത്ഥതോ നിയോജേതി നാമാതി ആഹ “യോജേതീ”തി. “ഇദമേവ ദധം”തി ആവജ്ജന ദധം. “തം”തി തം ദധം. ഉപത്ഥമ്ഭിതം ഹുത്വാ ആരമ്മണേ നിന്നം കരോതീതി സമ്ബന്ധോ. “യോനിസോ”തി ഉപായേന ഹിതസുഖ മഗ്ഗേന. “അയോനിസോ”തി അനുപായേന അഹിത അസുഖ മഗ്ഗേന. “സമുദാചിണ്ണിനനിയാമിതാദീഹീ”തി ഏത്ഥ സമുദാചിണ്ണം നാമ ആചിണ്ണ കമ്മവസേന സുട്ഠു പുനപ്പുനം ആചരിതം. നിന്നം നാമ ഇദം നാമ പസ്സാമി, ഇദം നാമ കരിസ്സാമീതി പുഞ്ചേ ഏവ അജ്ജയാസയേന നിന്നം. നിയാമിതം നാമ ഇദം നാമ കത്തഞ്ചും, ഇദം നാമ ന കത്തഞ്ചും, കത്തഞ്ചും കരോമി, അകത്തഞ്ചും നകരോമീതി ഏവം നിയാമിതം.

“അസതി കാരണ വിസേസേ”തി ഭവങ്ഗ ചിത്തം വീഥിചിത്തുപ്പത്തിയാ അസതി, വീഥിചിത്താനി ച കായചിത്താനം അകല്പാദികേവാ അധിമത്തസ്സ ആരമ്മണന്തരസ്സ ഉപട്ഠാനേവാ അസതി. “സാധാരണാ”തി ഏതഥ സംസദേ ബിന്ദു ലോപോ, ദീഘത്തഞ്ചാതി ആഹ “സമം ധാരേന്തിതി സാധാരണാ”തി.

൧൬. വിതക്കവചനത്വേ. “തമാ തമാ സങ്കപ്പേത്യാ”തി കാമസങ്കപ്പാദീനം നേക്ഖമ്മസങ്കപ്പാദീനഞ്ചവസേന തേന തേന പകാരേന സുട്ഠു ചിന്തേത്യാ. “തം”തി ആരമ്മണം. “തേ”തി സമ്പയുത്ത ധമ്മേ. “അവിതക്കമ്പി ചിത്തം”തി പഞ്ചവിഞ്ഞാണ ചിത്തഞ്ച ദുതീയാ ദിജ്ജ്യാന ചിത്തഞ്ച. “അപിചാ”തി കിഞ്ചി വത്തഞ്ചം അത്ഥീതി അത്ഥോ. “ദുതീയജ്ജ്യാനാദിനി ചാ”തി ദുതീയജ്ജ്യാന ചിത്താദിനി ച. “ഉപചാര ഭാവനാ വസേനാ”തി സമുദാചിണ്ണ വസിഭൂതായ ഉപചാര ഭാവനായ വസേന. “കിം വാ ഏതായയുത്തിയാ”തി സവിതക്ക ചിത്തസന്താനേതിആദികായ യുത്തിയാ കിം പയോജനം അത്ഥീതി അത്ഥോ. കിഞ്ചി പയോജനം നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. ആരമ്മണം ആരോഹതിയേവ ആരമ്മണേന അവിനാഭാവവുത്തികത്താ. “തം”തി ചിത്തം. നിയമകോ നാമ നാവം ഇച്ഛിത ദിസാദേസനിയോജകോ. “അകുസലം പത്യാ”തി വുത്തം. കുസലം പത്യാ പന കമംതി. കുസലം പത്യാപി പതിരൂപദേസാവസാദിവസേന സമുദാ ചിണ്ണ നിന്നാദിവസേന ച ലദ്ധ പച്ചയേ സതി ചിത്തമ്പി സദ്ധാസതി ആദയോപി ആരമ്മണ രൂഹണേ മാമഗതാ ഏവ. അലദ്ധ പച്ചയേ പന സതി അകുസല ഭാവേ ഠത്യാ മാമഗതം ഹോതി. “മനസികാര വീരിയ സതീനം”തി ഭാവനാ ബലപത്താ നന്തി അധിപ്പായോ . ഏവം പന സതി, വിതക്കസ്സ ഓകാസോ നത്ഥീതി. അത്ഥി. സങ്കപ്പന കിച്ച വിസേസത്താ. തത്ത്ഹി കീച്ചം അഞ്ഞേസം അസാധാരണം, വിതക്കസ്സേവ കിച്ചന്തി ദസ്സേത്തോ “വിതക്കോപനാ”തിആദിമാഹ. “സാരമ്മണ സഭാവാ”തി ഹേതു വിസേസനമേതം. “തമാ വുത്തോ”തി വിതക്കോതി വുത്തോ.

൧൭. വിചാരവചനത്വേ. “വിചരതീ”തി ഏകമേകസ്ഥിം ഏവ ആരമ്മണേ വിവിധേന ചരതി, പവത്തതി. സഭാവകാരോ നാമ നീലപീതാദികോ അഗമ്ഭീരോ ആരമ്മണ സഭാവോ ച ആരമ്മണസ്സ നാനാ പവത്താകാരോ ച. “അനുമജ്ജനവസേനാ”തി പുനപ്പുനം മജ്ജനവസേന സോധനവസേന. വിതക്കോ ഓളാരികോ ച ഹോതീതിആദിനാ യോജേതഞ്ചം. “ഓളാരികോ”തി വിചാരതോ ഓളാരികോ. ഏവം സേസപദേസു. “ഘണ്ഡാഭിഘാതോ വിയാ”തി ഘണ്ഡാഭിഘാതേന പഥമുപ്പന്നസദോ വിയാതി വദന്തി. തമാഹി വിചാരോ ഘണ്ഡസ്സ അനുരവോ വിയ വുത്തോതി. ദണ്ഡകേന ഘണ്ഡസ്സ അഭിഘാത കിരിയാ വാ ഘണ്ഡാഭിഘാതോ. തമാഹി ആരമ്മണേ ചേതസോ പഥമാഭി നിപാതോ വിതക്കോതി ച, ആഹന്ന പരിയാഹന്ന രസോതി ച വുത്തം. “ഘണ്ഡാനുരവോ വിയാ”തി ഘണ്ഡസ്സ അനുരവസദോ വിയ.

൧൮. അധിമോക്ഖവചനത്വേ. “സംസപ്പനം”തി അനവത്ഥാനം. “പക്ഖതോ മുച്ചനവസേനാ”തി ഏവം നു ഖോതി ഏകോ പക്ഖോ, നോനു ഖോതി ദുതീയോ പക്ഖോ. താദിസമ്ഹാ പക്ഖതോ മുച്ചനവസേന.

൧൯. വീരിയവചനത്വേ. “വീരസ്സാ”തി വിസ്സട്ഠസ്സ. സോ ച കായവചിമനോ കമ്മേസു പച്ചു പട്ഠിതേസു സീതുണ്ഹാദി ദുക്ഖ ഭയതോ അലീന വുത്തിവസേന പവത്തോതി ആഹ “കമ്മസൂരസ്സാ”തി. ഏതേന അനോത്തപ്പിം നിവത്തേതി. അനോത്തവ്ചിഹി പാപസൂരോ, അയം കമ്മ സൂരോതി. “മഹന്തം

പിക്ല"തി കുസീതസ്സ മഹന്തന്തി മഞ്ഞിതം കമ്മം. ഏവം സേസേസു.
“അപ്പകതോ ഗണ്ഹാതി”തി അപ്പകഭാവേന ഗണ്ഹാതി. അപ്പകമേവിദന്തി
മഞ്ഞിതീതി വുത്തം ഹോതി. “അത്ത കിലമമം”തി കായചിത്തക്ഖേദം. “തം”തി
വീരിയം. “തമാപവത്തിയാ”തി കമ്മസുരഭാവേന പവത്തിയാ. “ഹേതുചേ
വാ”തി ഏതേന ഭാവസദസ്സ അത്ഥം വദന്തി. “കായചിത്ത കിരിയാഭൂതം”തി
ഏതേന കമ്മസദസ്സ അത്ഥം. “വിധിനാ”തി തസ്സ പവത്തിയാ പൂഞ്ചാഭിസങ്ഖാര
വിധാനേന. തമേവ വിധാനം കമ്മേസു നേതബ്ബത്താ നയോതി ച, ഉപേതബ്ബത്താ
ഉപായോതി ച വുച്ചതീതി ആഹ “നയേന ഉപായേനാ”തി. തമേവ വിധാനം
ദസ്സേതി “വീരിയവതോ”തിആദിനാ. “ഈരന്തി”തി ഏരയന്തി. “കിച്ച
സമ്പത്തിയാ”തി ആരമ്മണ വിജാനന ഹുസനാദി കിച്ച സമ്പത്തി അത്ഥായ.
ബ്യാവടാനി കായചിത്താനി യേസന്തി വിഗ്ഗഹോ. “ബ്യാവടാനീ”തി
ഉസ്സാഹിതാനി. “മുണ്ഡപത്ഥമ്ഭന സദിസം”തി ജിണ്ണസ്സ ഗേഹസ്സ അപതനത്ഥായ
സാരത്ഥമ്ഭനേ ഉപത്ഥമ്ഭനസദിസം. ഉപത്ഥമ്ഭനത്ഥമ്ഭനസദിസന്തിപി വദന്തി.
“സബ്ബ സമ്പത്തിനം മൂലം”തി സബ്ബാസം ലോകിയ സമ്പത്തിനം ലോകുത്തര
സമ്പത്തി നബ്ബ മൂലം. കസ്ഥാ, പുണ്ണകമ്മ സമ്പത്തിയാ ച പാരമി
പുണ്ണസമ്പത്തിയാ ച പതിട്ഠാനത്താ. സതിഹി പുണ്ണകമ്മസമ്പത്തിയാ സബ്ബാ
ലോകിയ സമ്പത്തി സിജ്ജതീതി. സതി ച പാരമി പുണ്ണ സമ്പത്തിയാ
സബ്ബാലോകുത്തര സമ്പത്തി സിജ്ജതീതി. ഏതേന ഹീന വീരിയോ നാമ സബ്ബ
സമ്പത്തിതോ പരിബാഹിയോതി ദീപേതി.

വൃം. പീതിവചനത്ഥേ. “പിനയതീ”തി പിനേതി, പിനം കരോതീതി ആഹ
“തപ്പേതി”തി. തോസേതീതി അത്ഥോ. “തുട്ഠിം”തി തുസിതം, പഹട്ഠം.
“സുഹിതം”തി സുധാതം, സുപുണ്ണം, വദ്ധിതം. അനേകത്ഥത്താ ധാതുനം
“വഡ്ഡേതീ”തി വുത്തം. “പിനന്തി”തി തപ്പന്തി, ജോതന്തി, വിരോചന്തി, ദിവാ
തപ്പതിആദിച്ചോതിആദിസു വിയ. ഖുദികാ പീതി നാമ ലോമഹംസ ന
മത്തകാരികാ പീതി. ഖണികാ പീതി നാമ ഖണേ ഖണേ വിജ്ജുപ്പാദസദിസാ
പീതി. ഓക്കന്തികാ പീതി നാമ സരീരം ഓക്കമിത്ഥാ ഓക്കമിത്ഥാഭിജ്ജന്തി പീതി.
ഉബ്ബേഗാപീതി നാമ കായം ഉദഗ്ഗം കത്ഥാ ആകാസേ ഉല്ല്യങ്ഘാപേന്തി പീതി.
ഫരണാ പീതി നാമ കപ്പാസവത്തിയം ഫരണകത്തേലം വിയ സകലകായം
ഫരണവസേന പവത്താ പീതി.

വൃമ. ഛന്ദവചനത്ഥേ. “അഭിസന്ധീ”തി അഭിലാസോ, അഭികങ്ഖനം.
“കത്തുസഭോ”തി കരയാതു വസേന വുത്തം. “സബ്ബകിരിയാ പദാനീ”തി സബ്ബാനി
തുമിച്ഛത്ഥ കിരിയാ പദാനി. “അത്ഥികോ”തി അസിദ്ധോ ഹുത്ഥാ സായേതും
ഇച്ഛിതോ അത്ഥോ അസ്സാതി അത്ഥികോ. ഇച്ഛന്തോതിപി വദന്തി.
“ആരാധേതുകാമതാ വസേനാ”തി സായേതു കാമതാവസേന, സമ്പാദേതു കാമതാ
വസേന. ഉസും സരം അ സന്തി വിപന്തിതി ഇസ്സാസാ. ഇകാരസ്സ ഉകാരോ.
ധനുഗ്ഗഹാ. “യസേന വാ”തി പരിവാരേന വാ, കിത്തി സഭേന വാ. “സരേ”തി
കണ്ഡേ. വിഭാവനിപാദോ നാനാവാദ സോധനത്ഥം അയഞ്ചാതിആദിവുത്തം.
“യദഗ്ഗേനാ”തി യേന കാരണ കോട്ഠാസേന. സങ്ഗഹിതാതി സമ്ബന്ധോ.
“വിസ്സജ്ജിതബ്ബ യുത്തകേനാ”തി വിസ്സജ്ജിതബ്ബ യോഗ്യേന. “തേന അത്ഥികോ
യേവാ”തി പദുദ്ധാരോ. “സോ ന യുജ്ജതീ”തി സോ അത്ഥോ ന യുജ്ജതീ.
“വിപിത ഉസൂനം”തി പൂഞ്ചഭാഗേ വിപിത ഉസൂനം. “അത്ഥതോ പനാ”തി
അധിപ്പായത്ഥതോ പന. “ഹത്ഥപ്പസാരണം വിയാ”തി ലോകേ കിഞ്ചി ഇച്ഛന്തസ്സ
ജനസ്സ ഹത്ഥപ്പസാരണം വിയാതി അധിപ്പായോ. “മാമപത്തോ”തി അധിപതി

ഭാവ പത്തോതി വൃത്തം ഹോതി. തേനാഹ “തമാഹേസാ”തിആദിം. “തങ്ഹായ ഹത്ഥേ റിതാ”തി ഉപചാര വചനമേതം. തങ്ഹായ പരിഗൃഹിതാതി വൃത്തം ഹോതി. നസക്ഖിസ്സന്തിയേവ, നോ നസക്ഖിസ്സന്തി. തസ്മാ വേദിതബ്ബമേതം ഛന്ദോയേവ തങ്ഹായ ബലവതരോതി. കസ്മാ ബലവതരോതി. ആദിനവാനിസംസ ദസ്സനത്താണേന യുത്തത്താതി.

പ്രൗ. “പകിരന്തീ”തി പത്മരന്തി. “സമാനാ”തി സാവജ്ജഹി യുത്താ സാവജ്ജാ, അനവജ്ജഹി യുത്താ അനവജ്ജാതി ഏവം സദിസാ, സാധാരണാ.

അത്തസമാനരാസിമ്ഹിഅനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

പ്രൗ. അകുസലരാസിമ്ഹി. “മുയ്ഹതീ”തി ഞാതബ്ബസ്സന്തേയ്യ ധമ്മസ്സ അത്താണ വസേന സമ്മുയ്ഹതി, ചിത്തസ്സ അന്ധഭാവോ ഹോതി. ചതുരങ്ഗതമോ നാമ ‘കാളപക്ഖ ചാതുദസി ദിവസോ, അഡ്ഡരത്തി സമയോ, തിബ്ബവനസണ്ഡോ, ബഹലമേഘച്ഛന്നോ,തി അയം ചതുരങ്ഗതമോ. സോ ചക്ഖുസ്സ അന്ധഭാവം കരോതി. ഏവം തസ്സ തമസ്സ ചക്ഖുസ്സ അന്ധഭാവകരണം വിയ. ഞാണഗതികോ ഹോതീതി ദട്ഠബ്ബോ അട്ഠകമാ നയേന. തമേവ അട്ഠകമാ നയം ദസ്സേതും “തമാ ഹേസാ”തിആദി വൃത്തം. അഭിധമ്മടീകായം പന മിച്ചാ ഞാണന്തി മിച്ചാ വിതക്കോ അധിപ്പേതോ. സോ ഹി മിച്ചാ സങ്കപ്പോ ഹുത്വാ നാനപ്പകാര ചിന്താ പവത്തി വസേന ഞാണഗതികോ ഹോതി. മോഹോ പന ചിത്തസ്സ അന്ധീ ഭൂതോ , നാനാചിന്തന കിച്ച രഹിതോ, കഥം ഞാണഗതികോ ഭവേയ്യാതി തസ്സ അധിപ്പായോ. “പാപ കിരിയാസു”തി ദുച്ചരിത കമ്മേസു. “ഉപായ ചിന്താവസേനാ”തി കതകമ്മസ്സ സിദ്ധത്വായ സത്ഥാവുധാദിവിധാനേസു നാനാഉപായ ചിന്താവസേന. അപ്പടി പജ്ജനം അപ്പടി പത്തി. ഞാണ ഗതിം അഗമനന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “അത്താണമേവ വുച്ചതീ”തി. “ഞാണഗതികാ”തി ഞാണപ്പവത്തിയാ സമാനപ്പവത്തികാ. ലോഭോ ഞാണ ഗതികോ മായാസാഠേയ്യ കമ്മേസു വിചിത്തപ്പവത്തികത്താ. വിചാരോ ഞാണ ഗതികോ. തമാഹി സോ ത്യാനങ്ഗേസു വിചികിച്ചായ പടിപക്ഖോതി വുത്തോ. ചിത്തസ്സ ഞാണ ഗതി കതാ വിചിത്തത്ഥവാചകേന ചിത്തസദേന സിദ്ധോ. തേ ച ധമ്മാ സബ്ബ സത്തേസു ഞാണ ഗതികാ ന ഹോന്തി. ഞാണുപനിസ്സയം ലഭിത്വാ ഏവ ഹോന്തീതി ദസ്സേതും “തേഹി”തിആദിമാഹ. തേ സായേന്തീതി സമ്ബന്ധോ. പകതിയാ വിത്തുജാതികാ നാമ തിഹേതുകപ്പടി സന്ധികാ. അത്തപ്പടി സന്ധികാപി ബോധിസത്ത ഭൂമിയം റിതാ വാ പത്താപസുത ഭവതോ ആഗതാ വാ. സുതപരിയത്തി സമ്പന്നാ നാമ ദിഹേതുകപ്പടി സന്ധികാപി ഇമസ്ഥിം ഭവേ ബഹുസ്സുത സമ്പന്നാ ച പരിയത്തി കമ്മ സമ്പന്നാ ച.

പ്രൗ. അഹിരികവചനത്ഥേ. “ന ഹിരീയതീ”തി നാമ ധാതു പദമേതം. ഹരായതി ലജ്ജതീതി ഹിരീ. ഹരേ ലജ്ജായംതി ധാതു. ന ഹിരീ അഹിരീതി വചനത്ഥോ. “രുചിം ഉപ്പാദേത്വാ”തി ഗാമസു കരസ്സ ഗുഹരാസി ദസ്സനേ വിയ ചിത്തരോചന ചിത്ത ഖമനം ഉപ്പാദേത്വാ. അത്താനം പാപകമ്മ ലിമ്പതോ ചിത്തസ്സ അലീനതാ അജിഗുച്ഛനം നാമ. അത്താനം അസപ്പുരിസ ഭാവപത്തിതോ ചിത്തസ്സ അലീനതാ അലജ്ജാ നാമ.

പ്രൗ. അനോത്തപ്പവചനത്ഥേ. “ന ഭായതീ”തി പാപകമ്മം ഭയതോ ന ഉപട്ഠാതി. “ന ഉത്രസതീ”തി പാപകമ്മ ഹേതു ന കമ്പതി. “താസു”തി

പാപകിരിയാസു. “അസാരജമാനം കത്വാ”തി സൂരം വിസ്സട്ഠം കത്വാ. അസാരജം നാമ സൂരഭാവോ. അനുത്താസോ നാമ പാപകമ്മ ഹേതു ചിത്തസ്സ അകമ്പനം. ഗാമായം. അജിഗുച്ഛനസീലോ പുഗ്ഗലോ അജേഗുച്ഛി. “പാപാ”തി പാപകമ്മതോ. “സൂകരോ”തി ഗാമസൂകരോ. സോ ഗുഗ്മതോ അജേഗുച്ഛി. അഹിരികോ പാപതോ അജേഗുച്ഛിതി യോജനാ. അഭായനസീലോ അഭീരു. “സലഭോ”തി പടങ്ഗോ. “പാവകാ”തി ദീപജാലമ്ഹാ. സലഭോ പാവകമ്ഹാ അഭീരു വിയ അനോത്തവ്വി പാപതോ അഭീരുതി യോജനാ.

വൃൗ. ഉദ്ധവചനത്ഥേ. “ഉദ്ധരതീ”തി ഉക്ഖിപതി. ആരമ്മണസ്ഥിം ന സന്നി സീദതി. വിക്ഖിപതിതി വുത്തം ഹോതി. “വട്ടേതാ”തി ആവട്ടേതാ. “വിസ്സട്ഠംഗേണ്ഡുകോ വിയാ”തി വിസ്സജ്ജിതോ സാരഗേണ്ഡുകോ വിയ. “യജപടാകാ വിയാ”തി വാതേരിതാ യജപടാകാ വിയ.

വൃൗ. ലോഭവചനത്ഥേ. “ലുബ്ഭതീ”തി ഗിജ്ജയതി, അഭികങ്ഖതി. അഭിസജ്ജനം അഭിലഗ്ഗനം. മക്കടം ആലിന്വതി ബന്ധതി ഏതേനാതി മക്കടാ ലേപോ. “തത്ത കപാലേ”തി അഗ്ഗിനാസന്തത്തേ ഘട കപാലേ. തേലസ്സ വത്ഥമ്ഹി അഞ്ജനം അഭിലഗ്ഗനം തേലഞ്ജനം. രജ്ജനം പടിസജ്ജനം രാഗോ. തേലഞ്ജന ഭൂതോ രാഗോ തേലഞ്ജന രാഗോ. ന കിലേസരാഗോ. രത്തി ദിവം പവത്തനട്ഠേ തണ്ഹാ ഏവ നദീസോതസദിസത്താ തണ്ഹാ നദീ. “സത്താനം”തി പുമുജ്ജന സത്താനം. “സുക്ഖകട്ഠസാഖാപലാസതിണകസടാനീ”തി സുക്ഖ കട്ഠകസടാനി, സുക്ഖ സാഖാ കസടാനിതിആദിനാ യോജേതബ്ബം. കസട സദ്രേണ അസാരഭാവം ദീപേതി. “നദീ വിയാ”തി പബ്ബതേയ്യാ നദീ വിയ.

വൃൗ. ദിട്ഠിവചനത്ഥേ. “ദസ്സനം”തി പരികപ്പനാ സിലേസു മിച്ഛാ സഭാവേസു വിപരീത ദസ്സനം. തേനാഹ “യമ്മാനം”തിആദിം. തത്ഥ “യമ്മാനം”തി രൂപാരൂപ യമ്മാനം, അനിച്ഛതാദി യമ്മാനബ്ബ. “യാമാവ സഭാവേസു”തി ഭൂതസഭാവേസു. ഭൂതസഭാവോ ഹി യമാ യമ്മം അവതി രക്ഖതീതി അത്ഥേണ യാമാവോതി വുച്ചതി. അത്താനം പണ്ഡിതം മഞ്ഞതീതി പണ്ഡിത മാനിനോ. പടിവേധത്താണം നാമ അരിയ മഗ്ഗത്താണം. പരമം വജ്ജന്തി ദട്ഠഞ്ചാ ലോകേ മഹാസാവജ്ജട്ഠേ തം സദിസസ്സ അത്തസ്സ വജ്ജസ്സ അഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

വൃൗ. മാനവചനത്ഥേ. “മഞ്ഞതീ”തി ഭൂതസഭാവം അതിക്കമ്മ അധികം കത്വാ അഹമസ്മിതിആദിനാ തേന തേന അഭൂതാകാരേണ മഞ്ഞതി. തേനാഹ “അഹം ലോകേ”തിആദിം. തത്ഥ “കട്ഠകമിങ്ഗരോ വിയാ”തി സുക്ഖദാരുക്ഖണ്ഡോ വിയ. സോ പന ഉപത്ഥമ്ഭിതോ മഞ്ഞതീതി സമ്ബണ്ഡോ. “അത്താനം അച്ഛുഗ്ഗതം മഞ്ഞതീ”തി പുഗ്ഗലം മാനേണ അഭിന്നം കത്വാ വുത്തം. “ഉന്നതി ലക്ഖണ്ണോ”തി ഉന്നമന സഭാവോ.

൯൦. ദോസവചനത്ഥേ . ചണ്ഡേണ കായവചി മനോകമ്മേണ സമന്നാഗതോ ചണ്ഡികോ. ചണ്ഡികസ്സ ഭാവോ ചണ്ഡിക്കം. “പഹതാസീവിസോ വിയാ”തി ദണ്ഡേണ പഹതോ ആസീവിസോ വിയ. “വിസപ്പനട്ഠേണാ”തി സകലകായേ വിവിധേണ സപ്പനട്ഠേണ, ഹരണ്ഡ്ഠേണ. ഇദഞ്ച തം സമുട്ഠാണ രൂപാനം ഹരണ വസേണ വുത്തം. “അസന്നിപാതോ വിയാ”തി സുക്ഖാ സന്നിപതനം വിയ. “ഭാവഗ്ഗിവിയാ”തി അരഞ്ഞഗ്ഗി വിയ. “സപത്തോ വിയാ”തി ദുട്ഠവേരീ വിയ.

“വിസസംസർപ്പൂതിമുത്തം വിയാ”തി യഥാ മുത്തം നാമ പകതിയാ ഏവ ദുഗ്ഗന്ധത്താ പടികുലത്താ ദൂരേ ഛട്ടനീയന്തി അഹിതമേവ ഹോതി. പുന പൂതിഭാവേ സതി, ദൂരതരേ ഛട്ടേതഞ്ചം. വിസസംസർപ്പേന വത്തഞ്ചമേവനത്ഥി. സഞ്ചസോ അഹിതരാസി ഹോതി. ഏവം ദോസോപി തം സമങ്ഗീനോ തസ്ഥിം ഖണേ പരേസം അമനാപിയതം ആപാദേതി. അത്തഹിത പരഹിത വിനാസഞ്ച കാരേതി, പരമ്മരണാ അപായഞ്ച പാപേതീതി സഞ്ചസോ അഹിതരാസി ഹോതി. തേന വുത്തം “വിസസംസർപ്പൂതി മുത്തം വിയാ ദർപ്പോ”തി.

൯൧. ഇസ്സാവചനത്ഥേ. ദുവിയാ ഇസ്സാലദ്ധസമ്പത്തി വിസയാ ചലഭിതഞ്ച സമ്പത്തി വിസയാ ച. തത്ഥ ലദ്ധ സമ്പത്തി വിസയം താവദസ്സേതി “പരേസം പകതിയാ”തിആദിനാ. ലദ്ധ സമ്പത്തിഗ്ഗഹണേന അതീത സമ്പത്തിപി സങ്ഗഹിതാതി ദർപ്പോ. ഇസ്സാപകതികാഹി കേചി അസുകോ നാമ പുഞ്ചേ ഏവം സമ്പത്തികോ അഹോസീതി വാ, അഹം പുഞ്ചേ ഏവം സമ്പത്തികോ അഹോസീതി വാ സുത്ഥാ നസഹന്തിയേവ. തം വചനം സോതുംപി ന ഇച്ഛന്തിതി. അസുകോതിആദിനാ ലഭിതഞ്ചസമ്പത്തി വിസയം ദസ്സേതി.

൯൨. മച്ഛരിയവചനത്ഥേ. “മമ ഏവാ”തി മമപക്ഖേ ഏവാതി അധിപ്പായോ. “ഗുണജാതം”വാതി അത്തനിവിജ്ജമാനം സിപ്പവിജ്ജാദി സമ്പത്തി ഗുണജാതം വാ. “വത്ഥു വാ”തി ധന്ധത്താദിവത്ഥു വാ. “അവിപ്ഫാരികതാവസേനാ”തി അഞ്ഞേന തം സിപ്പവിജ്ജാദികം വാ ധന്ധത്താദികം വാ മയ്ഹം ദേഹീതി വുത്തേ പരഹിതത്ഥായ ദാതഞ്ച യുത്തകം ദസ്സാമീതി ഏവം ചിത്തേസതി, പരഹിതപ്ഫരണാവസേന തം ചിത്തം വിപ്ഫാരികം നാമ ഹോതി. ദേഹീതി വചനമ്പി സോതും അനിച്ഛന്തോ പരഹിതത്ഥായ അവിപ്ഫാരിക ചിത്തോ നാമ ഹോതി. ഏവം അവിപ്ഫാരികതാവസേന ചരതി പവത്തതീതി മച്ഛരഞ്ച കാരസ്സ ഛര കാരം കത്ഥാ. തഥാ പവത്തം ചിത്തം. പുഗ്ഗലോ പന മച്ഛരീതി വുച്ചതി. “തം”തി ലദ്ധസമ്പത്തിം. “പരേഹി സാധാരണം ദിസ്വാ”തിആദിനാ യോജേതഞ്ചം. സാധാരണന്തി ച ദിസന്തകം വാതി സന്തകം വാ ഭവിസ്സമാനം, പരേഹി വാ പരിഭുങ്ജിയമാനം. “നിഗ്ഗുഹനലക്ഖണം”തി രക്ഖാവരണഗുത്തിഹിസങ്ഗോപന സഭാവം. അത്തനാ ലദ്ധ സമ്പത്തി നാമ ഇസ്സായ അവിസയോ. ലഭിതഞ്ചസമ്പത്തി പന ഉഭയ സാധാരണം. തസ്ഥാ തത്ഥ ഉഭിന്നം വിസേസോ വത്തഞ്ചോതി തം ദസ്സേതു “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിമാഹ. “യസ്സ ലാഭം ന ഇച്ഛതീ”തി അത്തനാ ലഭതു വാ മാവാ, കേവലം പര സമ്പത്തിം അസഹന്തോ യസ്സ പരസ്സ ലാഭം ന ഇച്ഛതി. “ചിത്ത വിഘാതോ”തി ചിത്ത വിഹന്തേനം. “അത്തനാ ലദ്ധും ഇച്ഛതീ”തി പരോ സമ്പജ്ജതു വാ മാവാ, യത്ഥ പരലാഭേസതി, അത്തനാ ന ലഭിസ്സതി, തത്ഥ അത്തനാവ ലദ്ധും ഇച്ഛതി. യത്ഥ അത്തനാ ച ലഭതി, പരോ ച ലഭതി, തത്ഥ വിഘാതോ നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. “അലബ്ഭമാനകം ചിത്തേത്ഥാ”തി അത്തനാ അലഭിസ്സമാനം സല്ലകവേത്ഥാ.

൯൩. കുക്കുച്ചവചനത്ഥേ. “കിരിയാ കതം”തി കത സദുസ്സഭാവ സാധനമാഹ. ഏവം വചനത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ അഭിധേയത്ഥം ദസ്സേന്തോ “അത്ഥേതോ പനാ”തിആദിമാഹ. “അനുസോചന വസേനാ”തി പച്ഛാ പുനപുനം ചിത്തസന്താപവസേന. സോ കുക്കതന്തി വുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ. “കുസല ധമ്മേസു”തി പുത്തേ കിരിയവത്ഥു ധമ്മേസു ചിത്ത പരിയാദാനായ ഏവ സംവത്തതി. കുക്കുച്ച സമങ്ഗീ പുഗ്ഗലോ പുത്തേകമ്മം കരോന്തോപി ചിത്ത

സുഖം ന ലഭതി. ബഹുജന മജ്ജേ വസിതാ നാനാകിച്ചാനി കരോന്തോ നാനാ
തിരച്ചാന കഥം കഥേന്തോ ചിത്ത സുഖം ലഭതി. തദാ തസ്സ പുണ്ണകമ്മ
കരണമായ ചിത്തം പരിയാദിയതി, പരിക്ഖിയതി. ചിത്തവസം ഗച്ഛന്തോ
വിചരതി. ഏവം ചിത്ത പരിയാദാനായ ഏവ സംവത്തതി. “അട്ഠകമായം”തി
അട്ഠസാലിനിയം. “കതാ കതസ്സ സാവജ്ജാനവജ്ജസ്സാ”തി പുണ്ണേ കതസ്സ
സാവജ്ജകമ്മസ്സ, അകതസ്സ അനവജ്ജ കമ്മസ്സ. കമ്മത്ഥേസാമിവചനം.
“അഭിമുഖഗമനം”തി ആരമ്മണ കരണവസേന ചിത്തസ്സ അഭിമുഖപ്പവത്തനം.
ഏതേന പടിമുഖം സരണം ചിന്തനം പടിസാരോതി ദസ്സേതി. “അകതം ന
കരോതീ”തി അകതം കാതും ന സക്കോതീതി അധിപ്പായോ. ഏവം കതം ന
കരോതീതി ഏത്ഥപി. “വിരൂപോ”തി വീഭച്ഛോ അസോഭണോ. “കുച്ഛിതോ”തി
ഗരഹിതഞ്ചോ. നനു പുണ്ണേ ചിത്തുപ്പാദോ കുച്ഛിതോതി വുത്തോ. അട്ഠകമായം
പന വിപ്പടിസാരോ കുച്ഛിതോതി വുത്തോ. ഉഭയമേതം ന സമേതീതി. നോ ന
സമേതി, അത്തമാനു പപത്തിതോതി ദസ്സേതും “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിമാഹ. “യേന
ച കാരണേനാ”തി കതാകതം പടിച്ച നിരത്ഥക ചിത്തപ്പവത്തി കാരണേന. സോ
ചിത്തുപ്പാദോവ കുകതപദേ ഗഹേതും യുത്തോ, നവിഭാവനിയം വിയ
കതാകത ദുച്ചരിത സുചരിതന്തി അധിപ്പായോ. നനു വിഭാവനിയമ്പി സോ
ചിത്തുപ്പാദോവ ഉപചാര നയേന ഗഹിതോതി ചേ. യുത്തി വസേന ച
അട്ഠകമാഗമേന ച മുഖ്യതോ സിലേ സതി, കിം ഉപചാര നയേന. തേനാഹ
“വിഭാവനിയം പനാ”തിആദിം. കുകതസ്സഭാവോ കുകുച്ചം, അകാരസ്സ ഉകാരം
കത്വാതി അയം അട്ഠകമാനയോ. ഇദാനി സദുസത്ഥനയേന അപരം വചനത്ഥഞ്ച
അധിപ്പായത്ഥഞ്ച ദസ്സേതും “അപി ചാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ
“യാതുപാഠേസു”തി അക്ഖരയാതുപ്പകാസനേസു നിരുത്തി പാഠേസു.
പഠന്തിയേവ, നോ ന പഠന്തി. തേ ച അത്ഥാ ചേതസോ വിപ്പടിസാരോ മനോ
വിലേഖോതി ഏവം പാളിയം വുത്തേഹി കുകുച്ചപരിയായേഹി
സമേന്തിയേവ. തസ്ഥാ അയം അപരോനയോ ഇധ അവസ്സം വത്തഞ്ചോ
യേവാതി ദീപേതി. വിപ്പടി സാരിപുഗ്ഗലോ ച തം തം പുണ്ണകമ്മം
കരോന്തോപി വിപ്പടി സാരഗ്ഗിനാ ദയ്ഹമാന ചിത്തോ പുണ്ണകമ്മേ
ചിത്തപ്പസാദം നലഭതി. ചിത്ത സുഖം ന വിന്ദതി. കിം ഇമിനാ കമ്മേനാതി
തം പഹായ യത്ഥ ചിത്ത സുഖം വിന്ദതി, തത്ഥ വിചരതി. ഏവം
വിപ്പടിസാരോ പുണ്ണകമ്മതോ സങ്കോചനം നാമ ഹോതീതി. കിലേസസല്ലിഖനം
നാമ സന്തുട്ഠി സല്ലേഖപ്പടിപത്തിയം റിതസ്സ തദങ്ഗപ്പഹാനാദിവസേന തം തം
കിലേസപ്പഹാനം വുച്ചതി. “അനുത്ഥുനനാകാരേനാ”തി പുനപ്പുനം
വിലപനാകാരേന. സങ്കോചതീതി വത്ഥാ തസ്സ ഉഭയം അത്ഥം ദസ്സേന്തോ
“കുസലകമ്മ സമാദാനേ”തിആദിമാഹ. നമിതുമ്പി ന ദേതി. കുതോ സമാദാതും
വാ വഡ്ഢേതും വാ ദസ്സതീതി അധിപ്പായോ. “തനുകരണേനാ”തി
ദുബ്ബലകരണേന. വിസേസനട്ഠേകരണ വചനം. “സോ”തി ധമ്മസമുഹോ. തം
പന കുകുച്ചം. കേചി പന കുകുച്ചം പച്ചുപ്പന്ന സുചരിത ദുച്ചരിതാ
രമ്മണമ്പി അനാഗത സുചരിത ദുച്ചരിതാ രമ്മണമ്പി കപ്പേന്തി. തം
പടിക്ഖിപന്തോ “തേനാ”തിആദിമാഹ . മഹാനിദ്ദേസപാഠേ ദീഹാകാരേഹി
ഉപ്പജ്ജതി കുകുച്ചം ചേതസോ വിപ്പടിസാരോ മനോവിലേഖോതി പാഠോ.
“കതത്താ ചാ”തി അകത്തഞ്ചസ്സ കതത്താ ച. “അകതത്താ ചാ”തി കത്തഞ്ചസ്സ
അകതത്താ ച. കേചി പന അയം വിപ്പടിസാരോ നാമ കദാചി കസ്സചി
കേനചി കാരണേന പുണ്ണേകത സുചരിതമ്പി അകത ദുച്ചരിതമ്പി ആരബ്ഭ
ഉപ്പജ്ജതി. ഉമ്മത്തകസദിസഞ്ചി പുമുജ്ജന ചിത്തന്തി വദന്തി. തം
പടിക്ഖിപന്തോ “ഏതേനാ”തിആദിമാഹ. സോ പന കേസഞ്ചി വാദേ

വിപ്പടിസാരോ നാമ ദോമനസ്സം ഹോതി, ന കുക്കുച്ചന്തി അധിപ്പായോ. സോച
ഖോ ദിധാ ഭാവോ. അപായഭയേന തജ്ജീയന്തി താസീയന്തിതി അപായഭയ
തജ്ജിതാ. “ന അഞ്ഞേസം”തി സുചരിത ദുചരിതം അജാനന്താനം
അമനസികരോന്താനഞ്ച ന ഹോതി. കഥം വിത്തായതീതി ചേ.
സുചരിതദുചരിത നാമേന അനുസോചനാകാരസ്സ ദസ്സിതത്താതി വുത്തം
“അകതം മേ”തിആദി. യാമാവമാനോ നാമ സേയുസ്സ സേയ്യോ ഹമസ്മീതി
സദിസസ്സ സദിസോഹമസ്മീതി ഹീനസ്സ ഹീനോഹമസ്മീതിആദിനാ പവത്തോ
ഭൂതമാനോ. യഞ്ചകുക്കുച്ചം ഉപ്പജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ. “അകത്വാ”തി തം
കല്യാണ കമ്മം അകത്വാ. “കത്വാ”തി തം പാപകമ്മം കത്വാ. ഇദം പന
പുഞ്ചേകതാ കതകാലേ ഏവ അയാമാവം ഹോതി. അനുസോചന കാലേപന
യാമാവമേവ. “ഹത്ഥ കുക്കുച്ചം”തി ഏത്ഥ സങ്കോചനത്ഥോ ന ലബ്ഭതി.
കുച്ഛിത കിരിയത്ഥോ ഏവ ലബ്ഭതി. ഹത്ഥലോലതാഹി ഹത്ഥ കുക്കുച്ചന്തി
വുച്ചതി. പാദലോലതാ ച പാദകുക്കുച്ചം. തേനാഹ “അസന്ധത കുക്കുച്ചം
നാമാ”തി. യം പന കുക്കുച്ചം. “തം”തി തം വത്ഥും. കുക്കുച്ചം കരോന്തിതി
കുക്കുച്ചായന്താ. നാമയാതു പദഞ്ചേതം. കപ്പതി നു ഖോ, ന നു ഖോ
കപ്പതീതി ഏവം വിനയ സംസയം ഉപ്പാദേന്താതി അത്ഥോ.
“കുക്കുച്ചപ്പകതയായാ”തി കുക്കുച്ചേന അപകതയായ അഭിഭൂതയായ. “അത്തനോ
അവിസയേ”തി ആണാചക്കാണേ. ആണാചക്ക സാമിനോ ബുദ്ധസ്സവിസയത്താ
അത്തനോ സാവക ഭൂതസ്സ അവിസയേതി അത്ഥോ. യേ പന കരോന്തിയേവ
കുക്കുച്ചായന്താ പീതി അധിപ്പായോ. “ആപത്തിം”തി ദുക്കടാപത്തിം.

൯൪-൯൫. മിനമിദ്ധവചനത്ഥേസു. “ചിത്തം മന്ദമന്ദം കത്വാ”തി ചിന്തന കിച്ചേ
അതിമന്ദം പരിദുബ്ബലം കത്വാ. ചിത്തം ഗിലാനം മിലാതം കത്വാതി വുത്തം
ഹോതി. “അജ്ജേയാത്ഥരതീ”തി അഭിഭവതി. ആരമ്മണ വിജാനനേ വാ
ജവനകിച്ചേ വാ പരിഹീനമാമബലം കരോതി. “മിയതീ”തി പദം പാളിവസേന
സിദ്ധന്തി ആഹ “മിനം മിയനാ”തിആദിം. “അകമ്മഞ്ഞഭൂതേ കത്വാ”തി
കായകമ്മാദീസു അകമ്മക്ഖമേ പരിദുബ്ബലേ കത്വാ. [മുഗ്ഗരേന പോഥേത്വാ
വിയാതി വുത്തം ഹോതി]. “തേ”തി ചിത്ത ചേതസിക്കേ സമ്പയുത്ത ധമ്മേ.
“ഓലീയാപേത്വാ”തി അവലീനേ അവസീദന്തേ കത്വാ. തേനാഹ “ഇരിയാ പഥം
പീ”തിആദിം. മിനം ചിത്തം അഭിഭവതി, വിജാനന കിച്ചസ്സ ഗേലഞ്ഞത്താ
മിനസ്സ. മിദ്ധം ചേതസിക്കേ അഭിഭവതി, ഫുസനാദി കിച്ചസ്സ ഗേലഞ്ഞത്താ
മിദ്ധസ്സാതി അധിപ്പായോ.

൯൬. വിചികിച്ഛാവചനത്ഥേ. “ചികിച്ഛനം”തി രോഗാപനയ നത്ഥേ
കിതയാതുവസേന സിദ്ധം സഞ്ചത കിരിയാ പദന്തി ആഹ
“ഞാണപ്പടികാരോതി അത്ഥോ”തി. “പടികാരോ”തി ച രോഗസ്സ പടിപക്ഖ
കമ്മം. “ഏതായാ”തി നിസ്സക്കവചനം. വിചിനന്തി ധമ്മം വിചിനന്തിതി
വിചിനോ. ധമ്മ വീമംസകാ. കിച്ചതി കിലമതി ഏതായാതി കിച്ചാ. വിചിനം
കിച്ചാതി വിചികിച്ഛാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സഭാവം”തിആദിമാഹ.
“വിചികിച്ഛതീ”തി സഞ്ചതയാതുപദം. തഞ്ച കഞ്ചായം വത്തതീതി ദസ്സേതും
“വിചികിച്ഛതി വാ”തിആദി വുത്തം. ദിധാ ഏളയതി കമ്പതീതി ദേളകം. തഥാ
പവത്തം ചിത്തം. ദേളകസ്സ ഭാവോതി വിഗൃഹോ. “ബുദ്ധാദീസു അട്ഠസു”തി
ബുദ്ധേ കഞ്ചതി, ധമ്മേ കഞ്ചതി, സഞ്ചേ കഞ്ചതി, സിക്ഖായ കഞ്ചതി,
പുഞ്ചന്തേ കഞ്ചതി, അപരന്തേ കഞ്ചതി, പുഞ്ചന്താ പരന്തേ കഞ്ചതി,
ഇദപ്പച്ചയതാ പടിച്ച സമുപ്പന്നേസു ധമ്മേസു കഞ്ചതീതി ഏവം വുത്തേസു

അടംസു സദ്ധേയ വത്സു. തത്ത്വ “ബുദ്ധേ കണ്വതി”തി ഇതിപി സോ ഭഗവാ
അരഹന്തിആദിനാ വുത്തേസു ബുദ്ധഗുണേസു അസദ്ദഹന്തോ ബുദ്ധേ കണ്വതി
നാമ. സ്വാക്ഖാതോ ഭഗവതാ യമ്മോതിആദിനാ വുത്തേസു യമ്മ ഗുണേസു
അസദ്ദഹന്തോ യമ്മേ കണ്വതി നാമ. സുപ്പടിപന്നോ ഭഗവതോ
സാവകസങ്ഘോതിആദിനാ വുത്തേസു സങ്ഘഗുണേസു അസദ്ദഹന്തോ സങ്ഘേ
കണ്വതി നാമ. തിസ്സന്നം സിക്ഖാന്നം വട്ട ദുക്ഖതോ നിയ്യാനട്ഠേസു
അസദ്ദഹന്തോ സിക്ഖായ കണ്വതി നാമ. അത്തന്നോ അതീത ഭവസ്സ അത്ഥി
നത്ഥിഭാവേ കണ്വന്തോ പുബ്ബന്തേ കണ്വതി നാമ. അത്തന്നോ പരമ്മരണാ
അനാഗത ഭവസ്സ അത്ഥി നത്ഥിഭാവേ കണ്വന്തോ അപരന്തേ കണ്വതി നാമ.
തദുഭയസ്സ അത്ഥി നത്ഥി ഭാവേ കണ്വന്തോ പുബ്ബന്താ പരന്തേ കണ്വതി നാമ.
ഇമസ്ഥിം ഭവേ അത്തന്നോ ഖണ്ഡാന്നം പടിച്ച സമുപ്പാദേ ച പടിച്ച
സമുപ്പന്നഭാവേ ച കണ്വന്തോ ഇദപ്പച്ചയതാ പടിച്ച സമുപ്പന്നേസു യമ്മേസു
കണ്വതി നാമ. “വിമതി വസേനാ”തി വേമതികഭാവേന. പവത്തമാനാ
വിചികിച്ഛാ. വിചികിച്ഛാ പടിരുപകാ നാമ സബ്ബ യമ്മേസു
അപ്പടിഹതബുദ്ധിനം സബ്ബണ്ണു ബുദ്ധാന്നം ഏവ നത്ഥിതി വുത്തം
“അസബ്ബണ്ണുനം”തിആദി.

അകുസലരാസിമ്ഹിഅനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൯൭. സദ്ധാവചനത്വേ. “സന്നിസിന്നം”തി അചലിതം. “സുട്ഠ”തി അനസ്സന്തം
അചലന്തഞ്ച കത്വാ. “ധാരേതി”തി ഏവമേവ ഹോതീതി സല്പക്ഖണവസേന
ധാരേതി. തമാ റപേതീതി. സദ്ദഹന്തി വാ സദ്ധാ സമ്പന്നാ സത്താ. സദ്ധാതും
അരഹന്തിതി സദ്ധേയ്യാനി. അകാലുസ്സം വുച്ചതി അനാവിലം ചിത്തം.
അകാലുസ്സം ഏവ അകാലുസ്സിയം. തസ്സ ഭാവോതി വിഗ്ഗഹോ. “ഓകപ്പനാ”തി
അഹോസായു അഹോസുട്ഠതി അധിമുച്ചനവസേന ചിത്തനാ.
“മിച്ഛാധിമോക്ഖോ യേവാ”തി ദിട്ഠിസമ്പയുത്തോ അധിമോക്ഖോയേവ.
“വിത്തേ അസതീ”തി യനേ അസതി. ധനഞ്ജി വിത്തന്തി വുച്ചതി. യം യം
ഇച്ഛതി, തം തം വിന്ദന്തി ഏതേനാതി കത്വാ. “തേസം”തി മനുസ്സാന്നം.

൯൮. സതിവചനത്വേ. “സരതീ”തി അനുസ്സരതി. “കതാനീ”തി പുബ്ബേകതാനി.
“കത്തഞ്ചാനീ”തി ഇദാനി വാ പച്ഛാ വാ കത്തഞ്ചാനി. കല്യാണ കമ്മം
നാമപകതിയാ ചിത്തസ്സ രതിട്ഠാന്നം ന ഹോതി. പാപ കമ്മമേവ ചിത്തസ്സ
രതിട്ഠാന്നം ഹോതി. തസ്ഥാ കല്യാണ കമ്മേ ഏവ അപ്പമജ്ജിതും വിസുറും
സതിനാമ ഇച്ഛിതഞ്ചാ. പാപകമ്മേ പന വിസുറും സതിയാ കിച്ചം നത്ഥി.
സബ്ബേപി ചിത്തചേതസികാ യമ്മാ അപമത്ത രൂപാ ഹോന്തി. തേനാഹ
“ഇതരാപനാ”തിആദി. “സതിയേവ ന ഹോതീ”തി വിസുറും സതി നാമകോ
ഏകോ ചേതസികോയേവ ന ഹോതി. കതമാ പന സാ ഹോതീതി ആഹ
“കതസ്സാ”തിആദി. തത്ത്വ കതസ്സ അപ്പമജ്ജനം നാമ കേസഞ്ചി
അനുമാദനവസേന കേസഞ്ചി അനുസോചനവസേന അപ്പമജ്ജനം. കത്തഞ്ചസ്സ
അപ്പമജ്ജനം നാമ നിച്ചകാലവി കാതും അഭിമുഖതാ. “കതസ്സാ”തി വാ
ഭുമ്മത്വേ സാമിവചനം. തമാ സേസേസു ദീസു പദേസു. സബ്ബേസു
രാജകമ്മേസു നിയുത്തോ സബ്ബകമ്മികോ. “നിയുത്തോ”തി അപ്പമത്തോ ഹുത്വാ
ബ്യാവടകായ ചിത്തോ. സബ്ബേസു റാനേസു ഇച്ഛിതഞ്ചാതി സബ്ബത്ഥികാ. സാ
ഹി ഛരസു ദ്വാരേസു ചിത്തസ്സ ആരക്ഖ കിച്ചാ ഹോതി ഇന്ദ്രിയ സംവരണ
യമ്മത്താ. തസ്ഥാ ഛരസു ദ്വാരേസു ഇട്ഠാരമ്മണേ ലോഭമുലചിത്തസ്സ
അനുപജ്ജനത്വായ സാ ഇച്ഛിതഞ്ചാ, അനിട്ഠാ രമ്മണേ ദോസമുല ചിത്തസ്സ.

മജ്ജിമംഗലയോഗോപനിഷത്തു. അപി ച, ബോജ്ജയന്തേ ഭാവനാ
റാണേസു ഇദം സുത്ത പദം വുത്തം. തസ്മാ ഭാവനാ ചിത്തസ്സ ലീനട്ഠാനേപി
സാ ഇച്ഛിതബ്ബാ ലീനപക്ഖതോ ചിത്തസ്സ നീവാറണത്തായാതിആദിനാ
യോജേതബ്ബാ.

൯൯-൧൦൦. ഹിരിഓത്തപ്പവചനത്ഥേസു. “കായദുച്ചരിതാദീഹി ലജ്ജതീ”തി
താനികാതും ലജ്ജതി. താനി ഹീനകമ്മാനി ലാമകകമ്മാനീതി ഹീളേതാ തതോ
അത്താനം രക്ഖിതും ഇച്ഛതി. തേനാഹ “ജിഗുച്ഛതീ”തി. “ഉക്കണ്ഠതീ”തി
വിരുജ്ജതതി, വിയോഗം ഇച്ഛതി. “തേഹി യേവാ”തി കായ
ദുച്ചരിതാദീഹിയേവ. “ഉബ്ബിജ്ജതീ”തി ഉത്തസതി, ഭയതോ ഉപട്ഠതി. ഗാമാസു.
“അലജ്ജിയേസു”തി അലജ്ജിതബ്ബേസു കല്യാണ കമ്മേസു. “ലജ്ജരേ”തി ലജ്ജന്തി.
“അഭയേ”തി അഭായിതബ്ബേ കല്യാണകമ്മേ. യസ്മാ പന സപ്പുരിസാ അത്താനം
പരിഹരന്തിതി സമ്ബന്ധോ. “ഹിരിയാ അത്തനി ഗാരവം ഉപ്പാദേതാ”തി
അത്തനോ ജാതിഗുണാദികം വാ സീല ഗുണാദികം വാ ഗരും കത്വാ മാദിസസ്സ
ഏവ രൂപം പാപകമ്മം അയുത്തം കാതും. യദി കരേയ്യം, പച്ഛാ അത്താനം
അസുഖം തത്വാ ദുക്ഖിദുമ്മനോ ഭവേയന്തി ഏവം ഹിരിയാ അത്തനി
ഗാരവം ഉപ്പാദേതാ. “ഓത്തപ്പേന പരേസു ഗാരവം ഉപ്പാദേതാ”തി
പരാനുവാദഭയം ഭായിത്വാതി അധിപ്പായോ. തത്ഥ പരാനുവാദഭയം നാമ
പരേസം സാധു ജനാനം ഗരഹാ ഭയം. അത്തന്വി അപായഭയം സംസാര
വട്ടഭയഞ്ച ഏതഥ സന്തപ്തഹതിയേവ. ലോകംപാലേന്തിതി ലോകപാലാ.
“ലോകം”തി സത്തലോകം. “പാലേന്തി”തി അപായ ഭയതോ രക്ഖന്തി.

൧൦൧. അലോഭവചനത്ഥേ. അകാരോ വിരുദ്ധത്ഥോതിആഹ
“ലോഭപ്പടിപക്ഖോ”തി. ലോഭസ്സ പടിവിരുദ്ധോതി അത്ഥോ. പടിവിരുദ്ധതാ ച
പഹായക പഹാതബ്ബ ഭാവേന വേദിതബ്ബാതി ദസ്സേതും “സോഹീ”തിആദിമാഹ .
തത്ഥ സോ നേക്ഖമ്മയാതുവസേന ഹുത്വാ പവത്തതീതി സമ്ബന്ധോ. “ഹിത
സത്തിതേസു”തി ഇദം മേ അത്ഥായ ഹിതായ സുഖായാതി ഏവം
സത്തിതേസു. “ലഗ്ഗനവസേനാ”തി അമുഞ്ചിതുകാമതാവസേന. തേസേവ
പവത്തതീതി സമ്ബന്ധോ. “ഭവഭോഗ സമ്പത്തിയോ ഗുഹരാസിം വിയ
ഹീളേതാ”തി ഇദം ബോധിസത്താനം വസേന നിദസ്സന വചനം. തത്ഥ
“ഹീളേതാ”തി ഗരഹിത്വാ. നിക്ഖമന്തി ഏതേനാതി നേക്ഖമ്മോ. സോ ഏവ
യാതുതി നേക്ഖമ്മയാതു.

൧൦൨. അയം നയോ ദോസപ്പടിപക്ഖോ, മോഹപ്പടിപക്ഖോതിആദിസുപി
നേതബ്ബോ.

൧൦൩. തത്ര മജ്ജിമംഗലയോഗോപനിഷത്തു. “ലീനൂദ്ധച്ചാനം”തി ചിത്തസ്സ ലീനതാ ഏകോ
വിസമപക്ഖോ. ഉദ്ധടതാ ദുതീയോ വിസമപക്ഖോ. ലീനം ചിത്തം കോസജ്ജ
വിസമപക്ഖേ പതതി. ഉദ്ധടം ചിത്തം ഉദ്ധച്ചേ വിസമപക്ഖേ പതതി.
തദുഭയന്വി അകുസല പക്ഖികം ഹോതി. തഥാ ചിത്തസ്സ അതി ലൂഘതാ
ഏകോ വിസമ പക്ഖോ. അതിപഹട്ഠതാ ഏകോതിആദിനാ സഞ്ചം
ബോജ്ജയന്തേവിധാനം വിത്ഥാരേതബ്ബം. തത്ര മജ്ജിമംഗലയോഗോപനിഷത്തു പന സമ്പയുത്ത
ധമ്മേ ഉഭോസു അന്തേസു പാതേതും അദത്വാ സയം മജ്ജിമംഗലയോഗോപനിഷത്തു
ദള്ഹം തിട്ഠതി.

൧൦൪. പസ്സുദ്ധാദീസു. “തത്ത്വ തം വിന്ദന്തീ”തി തേസു പുണ്ണ കമ്മേസു തം ചിത്ത സുഖം പടിലഭന്തി.

൧൦൫. ലഹുതാ ദധേ. “തത്ത്വപാസാണേ”തി സന്തത്തേ പാസാണപിട്ഠേ. “തത്ത്വ”തി പുണ്ണകമ്മേസു.

൧൦൬-൧൧൦. മുദുതാ ദധാദീസു സഞ്ചം സുവിണ്ണേയ്യം.

൧൧൧. വിരതിത്തയേ. “കമാ, ചേതനാ, വിരതി, വസേനാ”തി ‘കമാസമ്മാവാചാ, ചേതനാ സമ്മാവാചാ, വിരതി സമ്മാവാചാ, വസേന. തം കമാവാചം സമുട്ഠാപേതീതി തം സമുട്ഠാപികാ. യാ പന പാപ വിരമണാകാരേണ ചിത്തസ്സ പവത്തിതി യോജനാ. “സമാദിയന്തസ്സ വാ”തി മുസാവാദാ വിരമാമീതിആദിനാ വചിഭേദം കത്വാ സമാദിയന്തസ്സ വാ. “അധിട്ഠഹന്തസ്സ വാ”തി വചിഭേദം അകത്വാ ചിത്തേനേവ തത്ത്വ അധിട്ഠഹന്തസ്സ വാ. ഇമേഹി ദീഹി പദേഹി സമാദാന വിരതിപ്പവത്തിം വദതി . “അവിതിക്കമന്തസ്സ വാ”തി ഏതേന സമ്പത്ത വിരതിപ്പവത്തിം വദതി. “ഏതായാ”തി സമ്മാവാചാ വിരതിയാ. സാ പന കത്തുനാ ച ക്രിയായ ച സഹഭാവിനീ ഹുത്വാ സമാദാന ക്രിയം സുട്ഠുതരം സാധേതി. തസ്മാ സാ കരണ സാധനം നാമ ഹോതി. തേനാഹ “കരണത്ഥേവാകരണ വചന”ന്തി. ബഹുസുജവനവാദേസു പവത്തമാനേസു പുരിമ പുരിമ ജവനവാദപരിയാപന്നാ സമ്മാവാചാ പച്ഛിമ പച്ഛിമ ജവനവാദസമുട്ഠിതായ സമാദാന ക്രിയായ പച്ചയോ ഹോതി. സാ പന തായ ക്രിയായ അസഹഭാവിത്താ കരണലക്ഖണം ന സമ്പജ്ജതി. ഹേതു ലക്ഖണേ തിട്ഠന്തി. തേനാഹ “ഹേതു അത്ഥേവാ കരണവചന”ന്തി. ഇദഞ്ച അത്ഥത്തോ ലബ്ഭിമാനത്താ വുത്തം. സമ്മാവാചാതി പദം പന കിതസാധന പദത്താകരണത്ഥേ ഏവസിദ്ധം. ന ഹി അകാരക ഭൂതോ ഹേതു അത്ഥോ സാധനം നാമ സമുദവതി. “സമാദാന വചനാനീ”തി സമ്മാവാചാ സമുട്ഠിതാനി സമാദാന വചനാനി. “തത്ത്വ”തി തത്ത്വോപരം. “തേസം”തി തേ സംവദമാനാനം. ഇദഞ്ച സഞ്ചം സമ്മാവാചാതി വചനേ വചിഭേദവാചം പധാനം കത്വാ വുത്തം. സമ്പത്തവിരതി സമുച്ഛേദ വിരതിഭൂതായ പന സമ്മാവാചായ വചിഭേദേന കിച്ചം നത്ഥി. വിരതി കിച്ച മേവപധാനന്തി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. “പവത്തമാനാ”തി പവത്തമാനത്താ. വിസേസന ഹേതു പദമേതം.

൧൧൨-൧൧൩. സമ്മാകമ്മന്തേപി സമ്മാആജീവേപി വത്തഞ്ചം നത്ഥി.

൧൧൪. “സമ്പത്തം വത്ഥു”തി പാണാതി പാതാദികമ്മസ്സ വത്ഥു. സാപച്ചുപ്പന്നാരമ്മണായേവ. കസ്മാ, അത്തനോ പച്ചക്ഖേ സമ്പത്ത വസേനവത്ഥുസ്സധരമാനത്താ. “സമാദിയന്തസ്സ വാ ഉപ്പന്നാ”തി പാണാതി പാതാപടിവിരമാധീതിആദിനാ സമാദിയന്തസ്സയാ സമാദാനക്ഖണേ ഉപ്പന്നാ വിരതി. “സാ പന പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണാ ഹോതീ”തി ഏതഥ കഥം പച്ചുപ്പന്നാ രമ്മണാ ഹോതീതി. പാണാതി പാതാപടിവിരമാധീതി വദന്തസ്സ ചിത്തം അനുക്കമേന പാണസദാദീനം അത്ഥം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തതി. തത്ത്വ “പാണോ”തി വോഹാരത്തോ സത്തോ. പരമത്ഥത്തോ ജീവിതിന്ദ്രിയം. സോ ച സത്തോ തഞ്ചജീവിതിന്ദ്രിയം ലോകേ സഞ്ചകാലമ്പി സംവിജ്ജതിയേവ. ഏവരൂപം ജീവിതിന്ദ്രിയ സാമത്തം സന്ധായ പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണാതി വുത്തം.

അഭിന്നാദാനാ പടിവിരമാധീതിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. “അനാഗതാ രമ്മണാവാ”തി ഏതമ ഏകദിവസം നിയമേതാ സമാദിയന്തസ്സ തസ്മിം ദിവസേ ധരമാന സത്താപി അത്ഥി. ഉപ്പജ്ജിസ്സമാനസത്താപി അത്ഥി. തദുഭയേന്വി പാണവചനേ സങ്ഗഹിതമേവ. പാണുപേതം കത്വാ സമാദിയന്തസ്സ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. അപി ച അനാഗതകാലികന്വി സമാദാനം അത്ഥിയേവ. അഹം അസുകദിവസതോ പട്ഠായ യാവജീവന്വി പാണാതിപാതാ വിരമാധീതിആദി. ഏവം സമാദാന വിരതി അനാഗതാ രമ്മണാപി ഹോതീതി. “പച്ചയസമുച്ഛേദവസേനാ”തി തം തം കിലേസാനുസയ സങ്ഖാതസ്സ പച്ചയസ്സ സമുച്ഛേദവസേന. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഠേയം.

൧൧൫-൧൧൬. അപ്പമഞ്ഞാദധേ. അപിചാതിആദീസു. “കലിസമ്ഭവേഭവേ”തി ദുക്ഖുപ്പത്തിപച്ചയഭൂതേ സംസാരഭവേ. “പാപേകലി പരാജയേ”തി കലിസദ്ദോ പാപേ ച പരാജയേ ച വത്തതീതി അത്ഥോ. സത്തേഹി കലിം അവന്തി രക്ഖന്തി ഏതായാതി കരുണാ. സത്തേഹീതി ച രക്ഖണത്ഥയോഗേ ഇച്ഛിതസ്മിം അത്ഥേ അപാദാന വചനം. യമാ-കാകേ രക്ഖന്തി തണ്ഡുലാ-തി. സത്തേവാ കലിതോ അവന്തി രക്ഖന്തി ഏതായാതി കരുണാ. കലിതോതി ച രക്ഖണത്ഥ യോഗേ അനിച്ഛിതസ്മിന്വി അപാദാനവചനം. യമാ-പാപാചിത്തം നിവാരയേതി. ഏകസ്മിം സത്തേ പവത്താപി അപ്പമഞ്ഞാ ഏവ നാമ ഹോന്തി. യമാ തം സബ്ബണ്ണതുതത്താണം ഏകസ്മിം ആരമ്മണേ പവത്തന്വി സബ്ബണ്ണതുതത്താണമേവ ഹോതീതി.

൧൧൭. പഞ്ചിന്ദ്രിയേ വത്തബ്ബം നത്ഥി.

സോഭണരാസിമ്ഹിഅനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൧൧൮. ഏതം പരിമാണം അസ്സാതി ഏത്താവം. “ഏത്താവതാ”തി ഏത്താവന്തേന-ഫസ്സോ, വേദനാ, സത്താ,തിആദിവചനക്കമേന. “ചിത്തുപ്പാദേസു”തി ഏതമ-കതമേ ധമ്മാ ദസ്സനേന പഹാതബ്ബാ. ചത്താരോ ദിട്ഠിഗതസമ്പയുത്ത ചിത്തുപ്പാദാ-തിആദീസു ചിത്തചേതസിക സമുഹോ ചിത്തുപ്പാദോതി വുച്ചതി. ഇധ പന ചിത്താനി ഏവ ചിത്തുപ്പാദാതി വുച്ചന്തിതി ആഹ “ചിത്തുപ്പാദേസുതി ചിത്തേസു ഇച്ചേവ അത്ഥോ”തി. “സബ്ബദുബ്ബലത്താ”തി സബ്ബചിത്തേഹി ദുബ്ബലതരത്താ. “ഭാവനാ ബലേനാ”തി വിതക്ക വിരാഗസത്തി യുത്തേന ഉപചാര ഭാവനാ ബലേന, വുട്ഠാന ഗാമിനി വിപസ്സനാ ഭാവനാ ബലേന ച. “ബലനായകത്താ”തി ബല ധമ്മാനം നായകത്താ, ജേട്ഠകത്താ.

൧൧൯. അകുസല ചേതസികേസു. “പച്ഛിമം”തി സബ്ബേസുപി ദ്വാദസാ കൂസല ചിത്തേസുതി വചനം. “പുരിമസ്സാ”തി സബ്ബാ കൂസല സാധാരണാ നാമാതി വചനസ്സ. “സമത്തന വചനം”തി-കസ്മാ സബ്ബാകുസല സാധാരണാ നാമാതി. യസ്മാ സബ്ബേസുപി. ല. ചിത്തേസു ലബ്ഭന്തി, തസ്മാ സബ്ബാ കൂസല സാധാരണാ നാമാ-തി ഏവം സാധന വചനം. യസ്മാ പന ഇമേഹി ചതുഹി വിനാനുപ്പജ്ജന്തി, തസ്മാ തേ സബ്ബേസു തേസു ലബ്ഭന്തിതി യോജനാ. കസ്മാ വിനാ നുപ്പജ്ജന്തിതി ആഹ “ന ഹിതാനീ”തിആദിം. “തേഹീ”തി പാപേഹി. സബ്ബ പാപ ധമ്മതോതി അത്ഥോ. “തമാ തമാ ആമസിത്വാ”തി ദിട്ഠി ഖണ്ഡേസു നിച്ചോ ധുവോ സസ്സതോതിആദിനാ ആമസതി. മാനോ അഹന്തി വാ സേയ്യോ സദിസോതിആദിനാ വാ ആമസതി. ഏവം തമാ തമാ ആമസിത്വാ. “തേസു”തി

ദിടിമാനേസു. നിധാരണേ ഭൂമ്മം. ദിടി പരാമസന്തി പവത്തതിതി യോജനാ. “തം ഗഹിതാകാര”ന്തി തം അഹന്തി ഗഹിതം നിമിത്താകാരം. സക്കായ ദിടി ഏവ ഗതി യേസം തേ ദിടി ഗതികാ. അവിക്ഖമ്ഭിത സക്കായ ദിടികാ. “അഹന്തി ഗണ്ഹന്തി”തി മാനേന ഗണ്ഹന്തി. “ന ഹി മാനസ്സ വിയാ”തി യമാ മാനസ്സ അത്തസമ്പഗ്ഗഹണേ ബ്യാപാരോ അത്ഥി, ന തമാ ദിടിയാ അത്തസമ്പഗ്ഗഹണേ ബ്യാപാരോ അത്ഥിതി യോജനാ. ഏതഥ ച അത്തസമ്പഗ്ഗഹണം നാമ പരേഹി സദ്ധിം അത്താനം സേയ്യാദിവസേന സുട്ഠപഗ്ഗഹണം. “ന ച ദിടിയാ വിയാ”തി യമാ ദിടിയാ ധമ്മാനം അയാമാവപക്ഖപരികപ്പണേ ബ്യാപാരോ അത്ഥിതി യോജനാ. തത്ഥ അയാമാവപക്ഖോ നാമ അത്താ സസ്സതോ ഉച്ഛിന്നോതിആദി. മച്ഛരിയം അത്തസമ്പത്തിസു ലഗ്ഗനലോഭസമുട്ഠിതത്താ ലോഭസമ്പയുത്തമേവ സിയാതി ചോദനം പരിഹരന്തോ “മച്ഛരിയം പനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “താസം”തി അത്തസമ്പത്തിനം. സേസമേത്ഥ സുവിത്തേയ്യം.

൧൨൦. സോഭണചേതസി കേസു. “തീസു ഖണ്ഡേസു”തി സീലക്ഖന്ധ സമാധിക്ഖന്ധ പഞ്ഞാക്ഖണ്ഡേസു ച. “സമ്മാദിടി പച്ഛിമകോ”തി സമ്മാദിടിയാ പച്ഛതോ അനുബന്ധകോതി അത്ഥോ. സമ്മാദിടിയാ പരിവാ രമത്തോതി വുത്തം ഹോതി. “തസ്ഥിം അസതി പീ”തി ദുതീയജ്ജ്യാനിക മഗ്ഗാദീസു തസ്ഥിം സമ്മാസങ്കപ്പേ അസന്തേപി. “സീലസമാധിക്ഖന്ധ ധമ്മേസു പനാ”തി ‘സമ്മാവാചാ, സമ്മാകമ്മന്തോ, സമ്മാആജീവോ,തി ഇമേ തയോ ധമ്മാ സീലക്ഖന്ധ ധമ്മാ നാമ. സമ്മാ വായാമോ, സമ്മാസതി, സമ്മാസമാധീ,തി ഇമേ തയോ ധമ്മാ സമാധിക്ഖന്ധാ നാമ. ഇമേസു സീലക്ഖന്ധ സമാധിക്ഖണ്ഡേസു. “ഏകോ ഏകസ്സ കിച്ചം ന സായേതി”തി തേസു സമ്മാവാചാ സമ്മാകമ്മന്തസ്സ കിച്ചം ന സായേതി. സമ്മാ ആജീവസ്സ കിച്ചം ന സായേതി. സമ്മാകമ്മന്തോ ച സമ്മാവാചായ കിച്ചം ന സായേതിതിആദിനാ സബ്ബം വത്തബ്ബം. “സീലേസു പരിപൂരകാരിതാ വസേനാ”തി സീലപ്പടിപക്ഖ ധമ്മാനം സമുച്ഛിന്ദകാരിതാ വസേനാതി അധിപ്പായോ. മൂസാവാദ വിരതി മൂസാവാദമേവ പജഹിതും സക്കോതി. ന ഇതരാന്തി പിസുണവാചാദിനീതി യോജനാ. ഏതഥ സിയാ. മൂസാവാദവിരതി നാമ കുസല ധമ്മോ ഹോതി. കുസല ധമ്മോ ച നാമ സബ്ബസ്സ അകുസല ധമ്മസ്സ പടിപക്ഖോ. ഏകസ്ഥിമ്പി കുസല ധമ്മേ ഉപ്പജ്ജമാനേ തസ്ഥിം സന്താനേ സബ്ബാനി അകുസലാനി പജഹിതും സക്കോന്തിതി വത്തബ്ബാനി. അഥ ച പന മൂസാവാദ വിരതി മൂസാവാദമേവ പജഹിതും സക്കോതി, ന ഇതരാന്തി വുത്തം. കഥമിദം ദട്ഠബ്ബന്തി. വുച്ചതേ. പജഹിതും സക്കോതിതി ഇദം പഞ്ചസു പഹാനേസു തദങ്ഗപ്പഹാന വചനം. തദങ്ഗപ്പഹാനന്തി ച തേന തേന കുസലങ്ഗേന തസ്സ തസ്സ അകുസലങ്ഗസ്സ പഹാനം തദങ്ഗപ്പഹാനം നാമ. ഇദം വുത്തം ഹോതി, ഇധ സപ്പുരിസോ പാണാതിപാതാ പടിവിരമാമീതിആദിനാ വിസും വിസും സിക്ഖാപദാനി സമാദിയിത്ഥാ പാണാതി പാതവിരതി സങ്ഖാതേന കുസലങ്ഗേന പാണാതിപാത സങ്ഖാതം അകുസലങ്ഗം പജഹതി. അദിന്നാദാന വിരതി സങ്ഖാതേന കുസലങ്ഗേന അദിന്നാദാന സങ്ഖാതം അകുസലങ്ഗം പജഹതിതിആദിനാ വിത്ഥാരേതബ്ബം. ഏകസ്ഥിമ്പി കുസല ധമ്മേ ഉപ്പജ്ജമാനേ തസ്ഥിം സന്താനേ സബ്ബാനി അകുസലാനി ന ഉപ്പജ്ജന്തിതി ഏതഥ പന അനോകാസത്താ ഏവ ന ഉപ്പജ്ജന്തി, ന പഹാനത്താ. ന ഹി തസ്ഥിം സന്താനേ തസ്ഥിം ഖണേ താനി അകുസലാനി ഏവ ന ഉപ്പജ്ജന്തി. അഥഖോ സബ്ബാനി അത്താനി കുസല ചിത്താനി ച ന ഉപ്പജ്ജന്തി. സബ്ബാനി അബ്യാകത

ചിത്താനി ച ന ഉപ്പജ്ജന്തി. താനി അനോകാ സത്താ ഏവ ന ഉപ്പജ്ജന്തി. ന പഹാനത്താ ന ഉപ്പജ്ജന്തി. തദങ്ഗപ്പഹാനാദി വസേന പന പഹാനം സന്ധായ ഇധ പജഹിതും സക്കോതി-ന സക്കോതീതി വുത്തം. ഏത്താവതാ തദങ്ഗപ്പഹാനം നാമ സുപാകടം ഹോതി. മുസാവാദ വിരതി മുസാവാദമേവ പജഹിതും സക്കോതി. ന ഇതരാനീതി ഇദഞ്ച സുട്ഠ ഉപപന്നം ഹോതീതി. “ഏതഥ ചാ”തിആദിസു കായങ്ഗചോപനത്ഥായ വാചങ്ഗചോപനത്ഥായ ച പവത്താനി കായവചീചോ പന ഭാഗിയാനി നാമ. കാമാവചര കൂസലേസ്യേവ വിരതിയോ സന്ദിസ്സന്തി. “കാമാവചര കൂസലേസു പീ”തി നിദ്ധാരണേ ഭുമ്മവചനം. കാമഭൂമിയം ഉപ്പന്നേസു ഏവ കാമാവചര കൂസലേസു സന്ദിസ്സന്തി. തിവിധ കൂഹനവത്ഥുനി ച വിരമിതബ്ബവത്ഥുട്ഠാനേഠിതാനി. ഏതഥ ച കൂഹനം നാമ വിമ്ഹാപനം ലാഭസക്കാര സിലോകത്ഥായ മനുസ്സാനം നാനായാസാഠേയേ കമ്മാനി കത്വാ അച്ഛരിയബ്ഭുത ഭാവകരണന്തി വുത്തം ഹോതി. തം പന തിവിധം ‘പച്ചയപ്പടിസേവനകൂഹനഞ്ച, സാമന്തജപ്പന കൂഹനഞ്ച, ഇരിയാ പഥസണ്ഠാ പന കൂഹനഞ്ച. തത്ഥ മഹിച്ഛോയേവ സമാനോ അപ്പിച്ഛാകാരം ദസ്സേത്വാ ആദിതോ ആഗതാ ഗതേ ചതുപച്ചയേ പടിക്ഖിപിത്വാ പച്ഛാ ബഹും ബഹും ആഗതേ പച്ചയേ പടിഗുണ്ഹാതി. ഇദം പച്ചയപ്പടിസേവന കൂഹനം നാമ. പാപിച്ഛോയേവ സമാനോ അയം ത്യാനലാഭീതി വാ അഭിഞ്ഞാലാഭീതി വാ അരഹാതി വാ ജനോ മം സമ്ഭാവേതുതി സമ്ഭാവനം ഇച്ഛന്തോ അത്താനം ഉത്തരി മനുസ്സ ധമ്മാനം സന്തികേ തേ വാ അത്തനോ സന്തികേ കത്വാ വഞ്ചേതി. ഇദം സാമന്തജപ്പന കൂഹനം നാമ. പാപിച്ഛോയേവ സമാനോ അയം സന്തവുത്തി സമാഹിതോ ആരദ്ധവിരിയോതി ജനോ മം സമ്ഭാവേതുതി സമ്ഭാവനം ഇച്ഛന്തോ ഇരിയാ പഥ നിസ്സിതം നാനാവഞ്ചനം കരോതി. ഇദം ഇരിയാ പഥ സണ്ഠാപന കൂഹനം നാമ. “സിക്ഖാപദസ്സ വത്ഥുനീ”തി സുരാ പാന വികാല ഭോജന നച്ചഗീതവാദിത ദസ്സന സവനാദിനി. സുരാമേരയപാനാ വിരമാധീതി സമാദിയന്തസ്സ സുരാമേരയപാന ചേതനാ വിരമിതബ്ബ വത്ഥു നാമ. വികാല ഭോജനാ വിരമാധീതി സമാദിയന്തസ്സ വികാലേ യാവകാലിക വത്ഥുസ്സ പരിഭുഞ്ജന ചേതനാ വിരമിതബ്ബ വത്ഥു നാമ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. ലോകുത്തര ചിത്തേസു. ‘സബ്ബമാപീ,തി ച ‘നിയതാ’തി ച ‘ഏകതോ വാ’തി ച തീണി വിസേസനാനി. ലോകിയേസു പന ‘കദാചീ’തി ച ‘വിസും വിസും’തി ച ദേവ ദേവ വിസേസനാനി. തത്ഥ ലോകുത്തരേസു ‘സബ്ബമാപീ’തി ഇദം സമുച്ഛേദപ്പഹാന ദസ്സനം ലോകിയേസുപി തബ്ബിപരീതം തദങ്ഗപ്പഹാന ദസ്സനം അധിപ്പേതന്തി കത്വാ “ഏകേക ദുച്ചരിതപ്പഹാനവസേനേ വാ”തി വുത്തം.

൧൨൧. അപ്പമഞ്ഞാസു. “വിഭിങ്ഗേ”തി അപ്പമഞ്ഞാ വിഭിങ്ഗേ. “കാരുണ്ണപകതികസ്സാ”തി കാരുണ്ണസഭാവസ്സ. “അനിസ്സുകിനോ”തി ഇസ്സാധമ്മരഹിതസ്സ. മാമഗതാ കരുണാ ദോസ സമുട്ഠിതം വിഹിംസം പജഹതി. മാമഗതാ മുദിതാ ദോസസമുട്ഠിതം അരതിം പജഹതീതി വുത്തം “വിഹിംസാ അരതീനം നിസ്സരണ ഭൂതാ”തി. ഏതഥ ച അരതി നാമ സുത്താഗാരേസു ച ഭാവനാ കമ്മേസു ച നിബ്ബിദാ. ദോസ നിസ്സരണേ സതി ദോമനസ്സനിസ്സരണവി സിദ്ധമേവ. നിസ്സരണഞ്ച നാമ പടിപക്ഖ ധമ്മ സണ്ഠാനേന ഹോതി. തസ്മാ പുബ്ബഭാഗേപി അപ്പമഞ്ഞാസു നിച്ചം സോമനസ്സ സണ്ഠാനം വേദിതബ്ബന്തി അധിപ്പായേന “ദോമനസ്സപ്പടിപക്ഖഞ്ചാ”തിആദിമാഹ. “അട്ഠകമായപി സഹ വിരുദ്ധോ”തി അട്ഠസാലിനിയം ഉപേക്ഖാ സഹഗത കാമാവചര കൂസല ചിത്തേസു കരുണാ മുദിതാ പരികമ്മകാലേപി ഹി

ഇമേസം ഉപ്പത്തി മഹാഅട്കമായം അനുത്താതാ ഏവാ-തി വുത്തം. തായ അട്കമായപി സഹ വിരുദ്ധോ. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞേയ്യം. “പടികൂലാ രമ്മണേസു പന...പേ... വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീ”തി പടികൂലാ രമ്മണാനി നാമ സോമനസ്സേന ദുരേ ഹോന്തി, തമാ ദുക്ഖിത സത്താ ച, തസ്മാ തദാ രമ്മണാനി അസുഭ ഭാവനാ ചിത്താനി ച കരുണാ ഭാവനാ ചിത്താനി ച ആദിതോ ഉപേക്ഖാ സഹഗതാ നേവാതി വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി.

“സാഹിവേദനുപേക്ഖാ നാമാ”തി കാമാവചര വേദനുപേക്ഖാ വുത്താ. വിഭാവനിപാഠേ, “അന്തവിഹിതസ്സ പി”തി അന്തം ആരമ്മണം മനസിക്രോന്തസ്സപി. സജ്ജായാനം സമ്പജ്ജതി, സമ്മസനം സമ്പജ്ജതീതി പാഠസേസോ. ഇതി തസ്മാ. ഏത്ഥ സിയാ “തം പടികൂലിത്തം ഹോതീ”തി കസ്മാ വുത്തം. ന നു തന്വി ഉപേക്ഖാ സഹഗത ചിത്തേസു കരുണാ മുദിതാനം സമഭവം സായേതി യേവാതി. സച്ചം സായേതിയേവ. തേന പന പരിചയ വസേന തേസു താസം സമഭവം ദീപേതി. ഇയ പന “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിനാ “പടികൂലാ രമ്മണേസു”തിആദിനാ ച പരിചയേന വിനാ പകതിയാ താസം ഉപേക്ഖാ വേദനായ ഏവ സഹ പവത്തി ബഹുലതാ വുത്താതി. “യോഗകമ്മ ബലേനാ”തി യുഞ്ജന വിരിയ കമ്മ ബലേന.

൧൨൨. ചേതോ യുത്താനം ചിത്ത ചേതസികാനം. “ഏത്ഥ ചാ”തിആദീസു. ഹേട്ഠാ ച വുത്തോ ‘കദാചി സന്ദിസ്സന്തി വിസും വിസും, കദാചി നാനാ ഹുത്ഥാ ജായന്തീ’തി. ഉപരി ച വക്ഖതി ‘അപ്പമഞ്ഞാ വിരതിയോ പന്നേത്ഥ പഞ്ചപി പച്ചേകമേവ യോജേതബ്ബാ’തി. ഇസ്സാദിനഞ്ച നാനാ കദാചി യോഗോ ഉപരി ‘ഇസ്സാമച്ഛേര കൂക്കുച്ചാനി പന്നേത്ഥ പച്ചേകമേവ യോജേതബ്ബാനീ’തി വക്ഖതി. മാനമിന മിദ്ധാനം പന നാനാ കദാചി യോഗോ ഇയ വത്തബ്ബോ. “കദാചി”തി വത്ഥാ തദത്ഥം വിവരതി “തേസം”തിആദിനാ. “തേസം”തി ദിട്ഠി വിപ്പയുത്താനം. “നിദാഭിഭൂത വസേനാ”തി നിദസ്സന വചനമേതം. തേന കോസജ്ജാദിനന്വി ഗഹണം വേദിതബ്ബം. “അകമ്മഞ്ഞതായാ”തി അകമ്മഞ്ഞഭാവേന. തേഹി ഇസ്സാമച്ഛരിയ കൂക്കുച്ചേഹി. തേന ച മാനേന. കിച്ച വിരോധേ വാ ആരമ്മണ വിരോധേ വാ നാനാഭാവോ. അവിരോധേ സഹഭാവോ.

൧൨൩. “യോഗട്ഠാനപരിച്ഛിന്ദന വസേനാ”തി സബ്ബചിത്ത സാധാരണാ താവ സബ്ബേസുപി ഏകൂനനവുതിചിത്തുപ്പാദേസു, വിതക്കോ പഞ്ചപത്താ സചിത്തേസുതിആദിനാ യുത്തട്ഠാന ഭൂതാനം ചിത്താനം ഗണനസങ്ഖ്യാപരിച്ഛേദവസേന. “യുത്ത ധമ്മരാസി പരിച്ഛിന്ദന വസേനാ”തി അനുത്തരേ ഛത്തീംസ, മഹഗുതേ പഞ്ചതിംസാതിആദിനാ യുത്ത ധമ്മരാസീനം ഗണന സങ്ഖ്യാ പരിച്ഛേദ വസേന. സേസം സുവിഞ്ഞേയ്യം. “പാളിയം”തി ധമ്മസങ്ഗണി പാളിയം. “തേസം നയാനം”തി ചതുക പഞ്ചക നയാനം.

൧൨൪. “കായവചി വിസോധന കിച്ചാ”തി കായദാരവചിദാര സോധന കിച്ചാ.

൧൨൫. ലോകുത്തര വിരതീനം ലോകുത്തര വിപാകേസുപി ഉപ്പജ്ജനതോ “ഇദഞ്ച...പേ... ദട്ഠബ്ബ”ന്തി. താസം അപ്പമഞ്ഞാനം. തേസു മഹാവിപാകേസു. സത്തപത്തത്താദിനി ആരമ്മണാനി യസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ. “തേനാ”തി കൂസലേന. “വികപ്പ രഹിതത്താ”തി വിവിധാകാര ചിന്തന രഹിതത്താ. അപ്പനാപത്ത കമ്മ വിസേസേഹി നിബ്ബത്താ അപ്പനാപത്തകമ്മ വിസേസ നിബ്ബത്താ. പത്തത്തി

വിസേസാനി നാമ പഥവീകസിണ നിമിത്താദിനി. “അപി ചാ”തിആദീസു. ന പഞ്ഞത്തി ധമ്മേഹി അത്ഥി. ഏവഞ്ച സതി, കാമവിപാകാനി കാമതണ്ഹായ ആരമ്മണഭൂതാ പഞ്ഞത്തിയോപി ആലമ്ബേയുന്തി.
“സങ്ഗഹനയഭേദകാരകാ”തി പഥ മജ്ജിയാനിക ചിത്തേസു ഛരത്തിംസ. ദുതീയജ്ജിയാനിക ചിത്തേസു പഞ്ചതിംസാതിആദിനാ സങ്ഗഹനയഭേദസ്സ കാരകാ.

ഫഹു. “ഏതഥ ചാ”തിആദീസു. “പഞ്ചസു അസങ്ഖാരികേസു”തി നിദ്ധാരണേ ഭുമ്മവചനം. തഥാ പഞ്ചസു സസങ്ഖാരികേസുതി. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞേയം.

ഫഹു. “ഭൂമി ജാതി സമ്പയോഗാദിഭേദേനാ”തി ഫസ്സോതാവ ചതുണ്ഡിയോ ഹോതി കാമാവചരോ, രൂപാവചരോ, അരൂപാവചരോ ചാതി. അയം ഭൂമിഭേദോ.

ദ്വാദസാകുസലാ ഫസ്സാ, കുസലാ ഏകവീസതി;
ഛരത്തിംസേവ വിപാകാ ച, വീസതി ക്രിയാ മതാ.

ഇതി അയം ജാതിഭേദോ. സോമനസ്സ സഹഗതോ, ദിട്ഠിഗത സമ്പയുത്തോ, അസങ്ഖാരികോ ച, സസങ്ഖാരികോ ചാതിആദിനാ സമ്പയോഗാദിഭേദോ വത്തഞ്ചോ. “ചിത്തേന സമം ഭേദ”ന്തി അത്തനാ വാ സമ്പയുത്തേന ചിത്തഭേദേന സമം ഭേദം. ഏകൂനന വുതിയാ ചിത്തേസു വാ. ഏതഥ ച വിചികിച്ഛാ ചേതസികം ഏകസ്ഥിം ചിത്തേ യുത്തന്തി ഏകമേവ ഹോതി. ദോസോ, ഇസ്സാ, മച്ഛരിയം, കൂക്കുച്ചന്തി ഇമേ ചത്താരോ ദവീസു ചിത്തേസു യുത്താതി വിസും വിസും ദേവേ ദേവേ ഹോന്തി. തഥാ ദിട്ഠിമാനാ പച്ചേകം ചത്താരോ. മിനമിദ്ധം പച്ചേകം പഞ്ചാതിആദിനാ സഞ്ചം വത്തഞ്ചന്തി.

ചേതസികസങ്ഗഹദീപനിയാഅനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൩. പകിണ്ണകസൺഗഹഅനുദീപനം

൧൨൯. പകിണ്ണകസൺഗഹേ . ഉഭിന്നം ചിത്ത ചേതസികാനം.
“തേപഞ്ഞാസാ”തി തേപഞ്ഞാസവിധാ. “ഭാവോ”തി വിജ്ജമാനകിരിയാ. യോ
ലക്ഖണ രസാദീസു ലക്ഖണന്തി വുച്ചതി. തേനാഹ “ധമ്മാനം”തിആദിം.
പവത്തോതി പാഠസേസ പദം. ഏതേന ‘വേദനാ ഭേദേന ചിത്തചേതസികാനം
സൺഗഹോ’തിആദീസുപി വേദനാ ഭേദേന പവത്തോ ചിത്തചേതസികാനം
സൺഗഹോതിആദിനാ സമ്ബന്ധം ദസ്സേതി. “വചനത്ഥോ ദസ്സിതോ”തി, കഥം
ദസ്സിതോതി ആഹ “വേദനാ ഭേദേന ചിത്തചേതസികാനം സൺഗഹോ”തിആദി.
“തേസം ദാനി യഥാരഹം”തി ഏതഥ “തേസം”തി ചിത്തചേതസികാനം,
സൺഗഹോ നാമാതി സമ്ബന്ധോ. ഏതേന അയം സൺഗഹോ ചിത്ത
ചേതസികാനം ഏവ സൺഗഹോതി സിദ്ധം ഹോതി. വേദനാ ഹേതുതോ. ല.
ലമ്ബണവത്ഥുതോ സൺഗഹോ നാമാതി സമ്ബന്ധോ. ഏതേന ഉപരി വേദനാ
സൺഗഹോതിആദീസു വേദനാതോ സൺഗഹോ വേദനാ സൺഗഹോ. ല.
വത്ഥുതോ സൺഗഹോ വത്ഥു സൺഗഹോതി സിദ്ധം ഹോതി,
വേദനാതോതിആദീസു ച വേദനാ ഭേദതോതിആദി അത്ഥമതോ സിദ്ധം ഹോതി.
ഏവം ഛരണം പകിണ്ണകസൺഗഹാനം വചനത്ഥോ ദസ്സിതോ. തേനാഹ “വേദനാ
ഭേദേന”തിആദിം. ആദിനാ ദസ്സിതോതി സമ്ബന്ധോ. “സൺഗഹോ നാമ
നിയുതേ”തി വുത്തത്താ “നീതോ നാമ അത്ഥമീ”തി വുത്തം. “നിയുതേ”തി ച
പവത്തീയതേതി അത്ഥോ. നനു തേസം “സൺഗഹോ നാമ നിയുതേ”തി
വുത്തത്താ ദീഹി ചിത്ത ചേതസികേഹി ഏവ അയം സൺഗഹോ
നേതബ്ബോതി. ന. ചിത്തേന നീതേ ചേതസികേഹി വിസും നേതബ്ബ കിച്ചസ്സ
അഭാവതോതി ദസ്സേതും “ചിത്തേ പന സിദ്ധേ”തിആദി വുത്തം.

൧൩൦. വേദനാ സൺഗഹേ. വേദനാ ഭേദം നിസ്സായ ഇമസ്സ സൺഗഹസ്സ
പവത്തത്താ “നിസ്സായ ധമ്മ പരിഗൃഹത്ഥ”തി വുത്തം. “സംയുത്തകേ”തി വേദനാ
സംയുത്തകേ. “ആരമ്മണം അനുഭോന്തീ”തി ആരമ്മണ രസം അനുഭോന്തി.
“തേ”തി തേജനാ. “തം”തി തം ആരമ്മണം. “സാതതോ”തി സുഖാകാരതോ.
“അസ്സാതതോ”തി ദുക്ഖാ കാരതോ . തതോ അഞ്ഞോപകാരോ നത്ഥി, തസ്മാ
വേദനാ അനുഭവന ലക്ഖണേന തിവിധാ ഏവ ഹോതീതി യോജനാ. “ഭേ”തി
ഭേ വേദനായോ. ഉപേക്ഖം സുഖേ സൺഗഹേത്ഥാ സുഖദുക്ഖവസേന വാ ഭേ
വേദനാ വുത്താതി യോജനാ. “സന്തസ്ഥിം ഏസാ പണീതേ സുഖേ”തി
ത്ഥാനസമ്പയുത്തം അദുക്ഖമ സുഖം സന്ധായ വുത്തം. പഞ്ച ഭേദാദീസു
വിത്ഥാരോ വേദനാ സംയുത്തേ ഗഹേതബ്ബോ. വേദയിതന്തി ച വേദനാതി ച
അത്ഥമതോ ഏകം. “സബ്ബം തം ദുക്ഖസ്ഥിം”തി സബ്ബം തം വേദയിതം
ദുക്ഖസ്ഥിം ഏവ പവിട്ഠം ഹോതി. സഖ്വാറ ദുക്ഖതം ആനന്ദ മയാ
സന്ധായ ഭാസിതം സഖ്വാറ വിപരിണാമതബ്ബ, യം കിഞ്ചി വേദയിതം, സബ്ബം
തം ദുക്ഖസ്ഥിംതി പാളി. “ഇന്ദ്രിയഭേദവസേനാ”തി സോമനസ്സ സഹഗതം,
ഉപേക്ഖാസഹഗതം, ദോമനസ്സ സഹഗതം, സുഖസഹഗതം, ദുക്ഖ സഹഗതന്തി
ഏവം ഇന്ദ്രിയ ഭേദവസേന. “യേസു ധമ്മേസു”തി സമ്പയുത്ത ധമ്മേസു.
“തേസം”തി സമ്പയുത്ത ധമ്മാനം. തത്ഥ സുഖസമ്പയുത്താ ധമ്മാ കായിക സുഖ
സമ്പയുത്ത ചേതസിക സുഖ സമ്പയുത്ത വസേന ദുവിധാ. ഏവം
ഇസ്സരട്ഠാനഭൂതാനം സമ്പയുത്ത ധമ്മാനം ദുവിധത്താ അനുഭവന ഭേദേ തീസു
വേദനാസു ഏകം സുഖ വേദനം ദിധാ ഭിന്ദിത്ഥാ സുഖിന്ദ്രിയം

സോമനസ്സിന്ദ്രിയന്തി വുത്തം. ദുക്ഖസമ്പയുത്ത ധമ്മേസുപി ഏസേവനയോ. “അപി ചാ”തി കിഞ്ചി വത്തഞ്ചം അത്ഥിതി അത്ഥോ. “തേപി”തി ഉപേക്ഖാ സമ്പയുത്താപി ധമ്മാ. ചക്ഖാദി പസാദകായാ നാമ ചക്ഖു സോത ഘാന ജിവ്ഹാ പസാദകായാ. തേസു നിസ്സിതാ നാമ ചക്ഖു വിഞ്ഞാണ ചിത്തുപ്പാദാദയോ. “സബ്ഭാവ”തി സന്തഭാവതോ സംവിജ്ജമാന ഭാവതോ ദുവിധാ ഹോന്തിതി യോജനാ. “ഏക രസത്താ”തി മജ്ജയത്തഭാവേന ഏകരസത്താ. “ഇതരാനീ”തി സോമനസ്സ ദോമനസ്സ ഉപേക്ഖിന്ദ്രിയാനി. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഠേയ്യം.

൧൩൧. ഹേതുസങ്ഗഹേ. “സുപ്പതിട്ഠിതഭാവസാധനം”തി സുട്ഠ പതിട്ഠഹന്തിതി സുപ്പതിട്ഠിതാ. സുപ്പതിട്ഠിത ഭാവസാധനം ഹേതു കിച്ചം നാമാതി യോജനാ. “ഇമേപി ധമ്മാ”തി ഇമേപി ഛ ഹേതു ധമ്മാ. “തത്ഥാ”തി തേസു ആരമ്മണേസു, സായേന്തി. തസ്മാ സുപ്പതിട്ഠിത ഭാവസാധനം ഹേതുകിച്ചം നാമാതി വുത്തം. “അപരേ പനാ”തി പട്ഠാനട്ഠ കമായം ആഗതോ രേവതത്ഥേര വാദോ. “ധമ്മാനം കുമലാദി ഭാവസാധനം”തി സഹജാതധമ്മാനം കുമലഭാവസാധനം അകുമലഭാവസാധനം അബ്ധാകതഭാവസാധനം. “ഏവം സന്തേ”തിആദി തം വാദം പടിക്ഖിപന്താനം പടിക്ഖേപവചനം. “യേസ”ന്തി മോഹമൂല ചിത്ത ദവയേ മോഹോ ച അഹേതുക ചിത്തുപ്പാദ രൂപ നിബ്ബാനാനി ച. “ന സമ്പജേയ്യ”തി സഹജാത ഹേതുന്നോ അഭാവം തസ്സ മോഹസ്സ അകുമല ഭാവോ, ഇതരേ സഞ്ച അബ്ധാകത ഭാവോ ന സമ്പജേയ്യ. ഇദം വുത്തം ഹോതി. ഹേതു നാമ സഹജാത ധമ്മാനം കുമലാദിഭാവം സായേന്തിതി വുത്തം. ഏവം സതി, സോ മോഹോ സമ്പയുത്ത ധമ്മാനം അകുമല ഭാവം സായേയ്യ. അത്തന്നോ പന അകുമല ഭാവം സായേന്തോ സഹജാതോ അത്തോ ഹേതു നത്ഥി. തസ്മാ തസ്സ അകുമലഭാവോ ന സമ്പജേയ്യ. തഥാ അഹേതുക ചിത്തുപ്പാദ രൂപ നിബ്ബാനാനഞ്ച അബ്ധാകതഭാവം സായേന്തോ കോചി സഹജാതോ ഹേതു നാമ നത്ഥിതി തേസമ്പി അബ്ധാകത ഭാവോ ന സമ്പജേയ്യ. ന ച ന സമ്പജേയ്യതി. തസ്മാ സോ മേരവാദോ ന യുത്തോതി. ഏത്ഥ സിയാ. സോച മോഹോ അത്തന്നോ ധമ്മതായ അകുമലോ ഹോതി. താനി ച അഹേതുക ചിത്തുപ്പാദരൂപ നിബ്ബാനാനി അത്തന്നോ ധമ്മതായ അബ്ധാകതാനി ഹോന്തിതി. ഏവം സന്തേ, യഥാ തേ ധമ്മാ. തഥാ അത്തേപി ധമ്മാ അത്തന്നോ ധമ്മതായ ഏവ കുമലാ കുമലാ ബ്ധാകതാ ഭവിസ്സിന്തി. ന ചേത്ഥ കാരണം അത്ഥി, യേനകാരണേന തേ ഏവ ധമ്മാ അത്തന്നോ ധമ്മതായ അകുമലാ ബ്ധാകതാ ഹോന്തി. അത്തേ പന ധമ്മാ അത്തന്നോ ധമ്മതായ കുമലാ കുമലാ ബ്ധാകതാ ന ഹോന്തി, ഹേതുഹി ഏവ ഹോന്തിതി. തസ്മാ തേസം സഞ്ചേസമ്പി കുമലാദി ഭാവത്ഥായ ഹേതുഹി പയോജനം നത്ഥി. തസ്മാ സോ മേരവാദോ ന യുത്തോ യേവാതി. ന കേവലഞ്ച തസ്ഥിം മേരവാദേ ഏത്തകോ ദോസോ അത്ഥി. അഥ ഖോ അത്തോപി ദോസോ അത്ഥിതി ദസ്സേതും “യാനി ചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥായം അധിപ്പായോ. സചേ ധമ്മാനം കുമലാദി ഭാവോ സഹജാത ഹേതുപ്പടിബദ്ധോ സിയാ. ഏവം സതി, ഹേതു പച്ചയേ കുമല ഹേതുതോ ലദ്ധ പച്ചയാനി രൂപാനി കുമലാനി ഭവേയ്യം. അകുമല ഹേതുതോ ലദ്ധ പച്ചയാനി രൂപാനി അകുമലാനി ഭവേയ്യം . ന ച ഭവന്തി. തസ്മാ സോ വാദോ അയുത്തോ യേവാതി. ഇദാനി പുന തം മേരവാദം പശ്ശഹേതും “യഥാപനാ”തിആദിമാഹ. “ധമ്മേസു”തി ചതുസ്സച്ച ധമ്മേസു. മൂയഹനകിരിയാ നാമ അന്ധകാര കിരിയാ. ധമ്മച്ഛന്ദോ നാമ ദാനം

ദാതുകാമോ, സീലം പൂരേതുകാമോ, ഭാവനം ഭാവേതുകാമോ ഇച്ചാദിനാ പവത്തോ ഛന്ദോ. “അക്ഖന്തി”തി അക്ഖമനം, അരോചനം, അമനാപോ. പാപ ധമ്മ പാപാ രമ്മണ വിരോധോ നാമ കാമരാഗട്ഠാനീയേഹി സത്തവിധ മേമുന ധമ്മാദീഹി പാപ ധമ്മേഹി ചേവ പഞ്ചകാമഗുണാ രമ്മണേ ഹി ച ചിത്തസ്സ വിരോധോ, ജേഗുച്ഛോ പടികൂലോ. മുയ്ഹനകിരിയാ പന ഏകന്ത അകുസല ജാതികാ ഏവ ഹോതി. ഏത്താവതാ മോഹമൂല ചിത്ത ദവയേ മോഹോ അത്തനോ ധമ്മതായ അകുസലോ ഹോതീതി ഇമമത്ഥം പതിട്ഠാപേതി. “ഏവം സന്തേ”തിആദികം തത്ഥ ദോസാരോപനം വിധമതി. ഇദാനി അഹേതുക ചിത്തുപ്പാദ രൂപ നിബ്ബാനാനി അത്തനോ ധമ്മതായ അബ്ബാകതാനി ഹോന്തീതി ഇമമത്ഥം പതിട്ഠാപേതും “യോച ധമ്മോ”തിആദിമാഹ. “ഏത്തകമേവാ”തി അഞ്ചേ ദുക്കര കാരണം നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. “അഹേതുക ചിത്താനം”തി അഹേതുക ചിത്തുപ്പാദാനം. അത്തനോ ധമ്മതായ ഏവ സിദ്ധോ. ഏത്താവതാ-അഹേതുക. ല. നിബ്ബാനാനി അത്തനോ ധമ്മതായ അബ്ബാകതാനി ഹോന്തീ-തി ഇമമത്ഥം പതിട്ഠാപേതി. “ഏവം സന്തേ”തിആദി തത്ഥ ദോസാരോപനം അപന്നേതി. ഇദാനി സഞ്ചോപി മോഹോ അത്തനോ ധമ്മതായ അകുസല ഭാവേന്ത്യാ അഞ്ചേസം ഇച്ഛാ നാമ അത്ഥി, അക്ഖന്തി നാമ അത്ഥീതി ഏവം വുത്താനം ഇച്ഛാ അക്ഖന്തി ധമ്മാനന്വി അകുസല ഭാവം സാധേതീതി ദസ്സേതും “തത്ഥ മോഹോ”തിആദിമാഹ. “മുയ്ഹന നിസ്സന്ദാനി ഏവാ”തി മുയ്ഹനകിരിയായ നിസ്സന്ദപ്ഫലാനി ഏവ. ന കേവലം സോ ലോഭാദീനം അകുസലഭാവം സാധേതി, അഥ ഖോ അലോഭാദീനന്വി കുസലഭാവം സോ ഏവ സാധേതീതി ദസ്സേതും “അലോഭാദീനഞ്ച”തിആദി വുത്തം. “അവിജ്ജാനുസയേന സഹേവ സിദ്ധോ”തി താനി സത്തസന്താനേ അവിജ്ജാനുസയേ അപ്പഹീനേ കുമലാനി ഹോന്തി. പഹീനേ കിരിയാനി ഹോന്തീതി അധിപ്പായോ. ഇദാനി ലോഭ ദോസാനം അലോഭാദീനഞ്ച ഹേതു കിച്ചം ദസ്സേതും “താനി പന ലോഭാദീനീ”തിആദി വുത്തം. രജ്ജന ദുസ്സനാനം നിസ്സന്ദാനി രജ്ജനാദിനിസ്സന്ദാനി. “ദിട്ഠി മാനാദീനീ”തി ദിട്ഠി മാന ഇസ്സാ മച്ഛരിയാദീനി. അരജ്ജന അദുസ്സന അമുയ്ഹനാനം നിസ്സന്ദാനി അരജ്ജനാദി നിസ്സന്ദാനി. “സദ്ധാദീനീ”തി സദ്ധാ സതി ഹിരി ഓത്തപ്പാദീനി. “ഹേതുമുഖേനപി”തി അഹേതുക ചിത്തുപ്പാദ രൂപ നിബ്ബാനാനം അബ്ബാകതഭാവോ അത്തനോ ധമ്മതായ സിദ്ധോതി വുത്തോ. സഹേതുക വിപാക ക്രിയാനം അബ്ബാകത ഭാവോ പന അത്തനോ ധമ്മതായ സിദ്ധോതിപി സഹജാത ഹേതുമനം ഹേതു കിച്ചേന സിദ്ധോതിപി വത്തും വട്ടതീതി അധിപ്പായോ. വിഭാവ നിപാഠോ. “മഗ്ഗിതഞ്ചോ”തി ഗവേസരിതഞ്ചോ. അഥ തേസം കുമലാദി ഭാവോ സേസസമ്പയുത്ത ഹേതുപ്പടി ബദ്ധോ സിയാതി യോജനാ. “അപ്പടി ബദ്ധോ”തി ഹേതുന്നാ അപ്പടി ബദ്ധോ. “കുമലാദിഭാവോ”തി കുമലാദിഭാവോ സിയാ. “സോ”തി കുമലാദിഭാവോ. “അഹേതുകാനം”തി അഹേതുക ചിത്തുപ്പാദ രൂപ നിബ്ബാനാനം. ഇദാനി ‘യാനി ച ലദ്ധഹേതു പച്ചയാനീ’തിആദി വചനം പടിക്ഖിപന്തോ “യമാചാ”തിആദിമാഹ. “രൂപാരൂപ ധമ്മേസു”തി നിദ്ധാരണേ ഭൂമ്മ വചനം. “അരൂപ ധമ്മേസു ഏവാ”തി നിദ്ധാരണീയം. ന രൂപ ധമ്മേസു ഫരന്തി. ഏവം സതി, കസ്ഥാ തേ രൂപ ധമ്മാ ത്യാനപച്ചയുപ്പന്നേസു വുത്താതി ആഹ “തേ പനാ”തിആദിം. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ചേതും. “തം പന തേസം”തി തേസം ഹംസാദീനം തം വണ്ണവിസേസം. “യോനിയോ”തി മാതാപിതു ജാതിയോ. “അബ്ബാകതാനം പനാതി സഞ്ചം”തി അബ്ബാകതാനം പന അബ്ബാകതഭാവോ നിരനുസയ സന്താനപ്പടി ബദ്ധോ, കമ്മപ്പടി ബദ്ധോ, അവിപാകഭാവപ്പടി ബദ്ധോ ചാതി ദട്ഠഞ്ചന്തി ഇദം സഞ്ചം.

“വുത്ത പക്വേപത്തി യേവാ”തി തസ്മിം പക്വേ അന്തോഗയമേവാതി അധിപ്പായോ.

൧൩൨. കിച്ചുസങ്ഗഹേ. തസ്മിം പരിക്ഖിണേതി സമ്ബന്ധോ. “കമ്മസ്സാ”തി കമ്മന്തരസ്സ. ചുതസ്സ സത്തസ്സ അഭിനിബ്ബത്തിതി സമ്ബന്ധോ. “ഭവന്തരാദിപ്പടി സന്ധാന വസേനാ”തി ഭവന്തരസ്സ ആദികോടിയാ പടിസന്ധാന വസേന. ഭവസന്താനസ്സ പവത്തിതി സമ്ബന്ധോ. കഥം പവത്തിതി ആഹ “യാവ തം കമ്മം”തിആദിം. “അവിച്ഛേദപ്പവത്തി പച്ചയങ്ഗഭാവേനാ”തി അവിച്ഛേദപ്പവത്തിയാ പധാന പച്ചയ സങ്ഖാതേന അങ്ഗഭാവേന. ഏതേന ഭവങ്ഗപദേ അങ്ഗസദസ്സ അത്ഥം വദതി . തേനാഹ “തസ്സഹീ”തിആദിം. “തസ്സാ”തി ഭവങ്ഗസ്സ. ആവജ്ജനം ആവട്ടന്തി ഏകോ വചനത്ഥോ. തം വാ ആവജ്ജേതിതി ഏകോ. “തം”തി ചിത്ത സന്താനം. ആവട്ടതി വാ തം ഏത്ഥാതി ഏകോ. ആവട്ടതി വാ തം ഏതേനാതി ഏകോ. “തം”തി ചിത്ത സന്താനം. ആവജ്ജേതി വാതി ഏകോ. “വോട്ഠ്വനം”തി വി-അവ-ഠപനംതി പദച്ഛേദോ. വിഭാവനി വിചാരണായം. “ഏകാവജ്ജന പരികമ്മ ചിത്തതോ”തി മഗ്ഗേന വാ അഭിഞ്ഞായ വാ ഏകം സമാനം ആവജ്ജനം അസ്സാതി വിഗൃഹോ. തസ്സം വീഥിയം ‘ആവജ്ജനം, പരികമ്മം, ഉപചാരോ, അനുലോമം, ഗോത്രഭൂതി ഏത്ഥ പരികമ്മ ജവനചിത്തം ഇധ പരികമ്മ ചിത്തന്തി വുത്തം. “താനീ”തി മഗ്ഗാ ഭിഞ്ഞാജവനാനി. “തത്ഥാ”തി തസ്മിം വിഭാവനി പാഠേ. “ഭീഘം അദ്ധാനം”തി സകലരത്തിയം വാ സകല ദിവസം വാ നിദ്രോക്തമേന വസേന ഭീഘം കാലം. സേസമേത്ഥ സുവിന്തേതും. “പടിസന്ധിയാഠാനം”തി പടിസന്ധികിച്ചസ്സ ഠാനം. കാലോഹി നാമ വിസും ചിത്തസ്സ ആരമ്മണ ഭൂതോ ഏകോ പഞ്ഞത്തി യത്ഥോതി ഏതേന കാലോ നാമ സഭാവതോ അവിജ്ജമാനത്താ കഥം കിച്ചാനം പവത്തിട്ഠാനം നാമ സക്കാ ഭവിതുന്തി ഇമം ആസങ്കം വിസോധേതി. “ഇതരഥാ”തി തഥാ അഗ്ഗഹേത്ഥാ അഞ്ഞഥാ കിച്ചട്ഠാനാനം അഭേദേ ഗഹിതേ സതീതി അത്ഥോ. “സയം സോമനസ്സ യുത്തംപി”തി കദാചി സയം സോമനസ്സ യുത്തംപി. “തം”തി സോമനസ്സ സന്തീരണം. “ലദ്ധപച്ചയ ഭാവേനാ”തി ലദ്ധഅനന്തര പച്ചയഭാവേന. “ആസേവന ഭാവ രഹിതം പി”തി ആസേവന ഗുണ രഹിതത്വം. തത്ത്ഹി ആസേവന പച്ചയേ പച്ചയോപി ന ഹോതി, പച്ചയുപ്പന്നത്വം ന ഹോതീതി. “പരികമ്മ ഭാവനാ ബലേന ച പവത്തത്താ”തി ഇദം ഫലസമാപത്തി വീഥിയം ഫലജവനേസു പാകടം. സേസമേത്ഥസുബോധമേവ.

൧൩൩. ദ്വാരസങ്ഗഹേ. “ആദാസപട്ടമയോ”തി ആദാസപട്ടേന പകതോ. “ഭേ ഏവാ”തി ഭേ ഏവ ദ്വാരാനി. “ദ്വാര സദിസത്താ”തി നഗര ദ്വാര സദിസത്താ. “കമ്മവിസേസ മഹാഭൂത വിസേസ സിദ്ധേനാ”തി ഏത്ഥ കമ്മവിസേസേന ച മഹാഭൂത വിസേസേന ച സിദ്ധോതി വിഗൃഹോ. ആവജ്ജനാദിനി ച വീഥി ചിത്താനി ഗണ്ഹന്തി. “യമ്ഹീ”തി യസ്മിം ചക്ഖുമ്ഹീ. തദേവ ചക്ഖു ചക്ഖുദ്വാരം നാമാതി സമ്ബന്ധോ. “തേസം ദിനം”തി രൂപ നിമിത്താനഞ്ച ആവജ്ജനാദി വീഥിചിത്താനഞ്ച. “വിസയ വിസയീ ഭാവുപഗമനസ്സാ”തി ഏത്ഥ രൂപ നിമിത്താനം വിസയഭാവസ്സ ഉപഗമനം നാമ ചക്ഖു മണ്ഡ ആപാതാഗമനം വുച്ചതി. ആവജ്ജനാദിനം വിസയീ ഭാവസ്സ ഉപഗമനം നാമ തേസം നിമിത്താനം ആരമ്മണ കരണം വുച്ചതി. “മുഖപ്പഥഭൂതത്താ”തി മുഖമഗ്ഗഭൂതത്താ. ഏവം ദ്വാര സദസ്സ കരണ സാധനയുത്തിം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി അധികരണ സാധന യുത്തിം ദസ്സേതി “അഥവാ”തിആദിനാ. “രൂപാനം”തി രൂപ

നിമിത്താനം. “ചക്വമേവ ചക്വ ഭാര”ന്തി ഏതേന ചക്വമേവ ഭാരം ചക്വ ഭാരന്തി അവധാരണ സമാസം ദസ്സേതി. “കാരണം വുത്തമേവാ”തി ഹേട്ഠാ ചിത്തസങ്ഗഹേ മനോഭാരാവജ്ജനപദേ വുത്തമേവ. സഞ്ചം ഏകൂന നവുതിവിധം ചിത്തം മനോഭാരമേവ നാമ ഹോതി. തമാഹി വുത്തം അട്ഠസാലിനിയം അയം നാമമനോ മനോഭാരം നാമ ന ഹോതീതി ന വത്തഞ്ചോതി. “ഉപപത്തി ഭാരമേവാ”തി ഉപപത്തിഭവ പരിയാപനം കമ്മജഭാരമേവ. “ഇധ ചാ”തി ഇമസ്ഥിം സങ്ഗഹഗന്മേ ച. യഞ്ച സാധക വചനന്തി സമ്ബന്ധോ. “തത്ത്വാ”തി വിഭാവനിയം. “തത്ത്വേവ തം യുത്തം”തി തസ്ഥിം പാളിപ്പദേസേ ഏവ തം സാധക വചനം യുത്തം. ഇതരേ ദേ പച്ചയാതി സമ്ബന്ധോ. “മനഞ്ചാതി ഏത്ത്വാ”തി മനഞ്ച പടിച്ച് യമ്മേ ച ഉപ്പജ്ജതി മനോവിത്താണത്തി വാക്യേ മനഞ്ചാതിപദേ. തത്ത്വ പന ജവന മനോവിത്താണസ്സ ഉപ്പത്തിയാ ചതുസു പച്ചയേസു മനഞ്ചാതി ഏത്ത്വ ഭാരഭൂതം ഭവങ്ഗമനോ ച ആവജ്ജന മനോ ചാതി ദേ പച്ചയാ ലബ്ഭന്തി. യമ്മേ ചാതി പദേ യമ്മാരമ്മണ സങ്ഖാതോ ഏകോ പച്ചയോ ലബ്ഭതി. ച സദേന മനോവിത്താണ സമ്പയുത്തക്ഖന്ധാ ഗയ്ഹന്തി. ഏവം ചത്താരോ പച്ചയാ ഹോന്തി. “ഏത്ത്വ ചാ”തി ഇമസ്ഥിം അട്ഠകമാ വചനേ. “സന്നിഹിത പച്ചയാനം ഏവ തത്ത്വ അധിപ്പേതത്താ”തി പടിച്ച് സദുസാമത്ഥിയേന ആസന്നേ ധരമാനപച്ചയാനം ഏവ തസ്ഥിം പാളിവാക്യേ അധിപ്പേതത്താ. “ഭാരഭാവാരഹസ്സാ”തി വിസയ വിസയിനം വുത്ത നയേന പവത്തി മുഖഭാവാരഹസ്സ. ഏതേന ആരമ്മണാനി ആപാതം ആഗച്ഛന്തു വാ, മാവാ, വീഥി ചിത്താനി പവത്തന്തുവാ, മാവാ, അപ്പമാണം. പഭസ്സരപ്പസന്നഭാവേന ഭാരഭാവാ രഹതാ ഏവ പമാണന്തി ദീപേതി. “നിട്ഠമേത്ത്വ ഗത്തഞ്ചം”തി സന്നിട്ഠാനം ഏത്ത്വ ഗത്തഞ്ചം. ഭാരവികാര മൂലകാനി താദിസാനി കിച്ചാനി യേസം താനി തം കിച്ചവന്താനി. “കമ്മവസേന സിജ്ജന്തീ”തി സത്തസന്താനേ പവത്തന്തീതി അധിപ്പായോ. തം കിച്ചവന്താനി ചിത്താനി. വിഭാവനി പാഠേ “മനോഭാര സങ്ഖാത ഭവങ്ഗതോ”തി മനോഭാര സങ്ഖാത ഭവങ്ഗ ഭാവതോ ച. “ആരമ്മണന്തരഗൃഹണവസേന അപ്പവത്തിതോ”തി പടിസന്ധി ചിത്തേന യഥാ ഗഹിതം കമ്മകമ്മനിമിത്താദികം ആരമ്മണം മുഞ്ചിത്വാ പവത്തികാലേ ഛരസു ഭാരേസു ആപാതാഗതസ്സ ആരമ്മണന്തരസ്സ ഗഹണ വസേന അപ്പവത്തിതോ ച. ഹേട്ഠാപി പഞ്ചഭാരാ വജ്ജന ചക്വ വിത്താണ സമ്പടിച്ചന സന്തീരണ വോട്ഠഞ്ചന കാമാവചരജവന തദാ രമ്മണ വസേനാതിആദിനാ കിച്ചസീസേനേവ. ല. വുത്തോ. ഏത്ത്വാഹി ആവജ്ജന സമ്പടിച്ചനാദിനി കിച്ച വിസേസാനം നാമാനി ഹോന്തി. “ചേ”തി ചേ വദേയ്യ. “നാ”തി ന വത്തഞ്ചം. “തത്ത്വാ അസ്സുതത്താ”തി ഏകൂന വിസതി ഭാര വിമുത്താനീതി ച, ഛര ഭാരികാനി ചേവ ഭാര വിമുത്താനീതി ച, മഹഗ്ഗത വിപാകാനി ഭാര വിമുത്താനേ വാതി ച, സുതം. ന പന ഭാരിക വിമുത്താനീതി സുതം.

൧൩൪. ആരമ്മണ സങ്ഗഹേ. “ദുബ്ബല പുരിസേനാ”തി ഗേലത്താഭിഭൂതത്താ വാ ജരാഭിഭൂതത്താ വാ ദണ്ഡേന വാ രജ്ജുകേന വാ വിനാ ഉട്ഠാതുന്ധി പതിട്ഠാതുന്ധി അപരാപരം ഗത്തുന്ധി അസക്കോന്തേന ദുബ്ബല പുരിസേന ദണ്ഡകം വാ രജ്ജുകം വാ ആലമ്ബിയതി. ആലമ്ബിത്വാ ഉട്ഠാതി. പതിട്ഠാതി. അപരാപരം ഗച്ഛതി. ഏവമേവ. അമുഞ്ച മാനേഹി ഹുത്വാതി പാഠസേസോ. “ആഗന്ത്വാ”തി ആരമ്മണ കരണ വസേന തതോ തതോ ആഗന്ത്വാ. “വിസുഠം സിദ്ധാനീ”തി ആലമ്ബിയതീതി ഏതസ്ഥിം അത്ത്വേ സതി, ആലമ്ബണന്തി സിജ്ജന്തീ. ആരമ്മണന്തി ന സിജ്ജന്തീ. താനി ഏത്ത്വ ആഗന്ത്വാ രമന്തീതി

ഏതസ്മിം അത്ഥേ സതി, ആരമ്മണന്തി സിജ്ഞതി. ആലമ്ബണന്തി ന സിജ്ഞതി. ഏവഞ്ച സതി ഏകം പദം ദ്വീഹിവാക്യേഹി ദസ്സനം ന സുന്ദരന്തി. “അഞ്ഞാനി ആരമ്മണാനീ”തി രൂപാരമ്മണതോ അഞ്ഞാനി സദാരമ്മണാദീനി. “ആഗച്ഛതീ”തി ആവിഭാവം ഗച്ഛതി, ഉപ്പാദപ്പവത്തി വസേന പച്ചക്ഖഭാവം പാപുണാതി. “ആഗച്ഛിത്ഥാ”തി ആവിഭാവം ഗച്ഛിത്ഥ, ഉപ്പാദപ്പവത്തി വസേന പച്ചക്ഖഭാവം പാപുണിത്ഥ. “അനാഗതം”തി ഏതഥ ന കാരോ അവത്ഥാ വസേന പടിസേയോ. യോ ധമ്മോ പച്ചയ സാമഗ്ഗിയം സതി ആഗമന ജാതികോ ഉപ്പജ്ജന സീലോ. സോ ഏവ ഇദാനി ആഗച്ഛതി, ഇദാനി ആഗച്ഛിത്ഥ, ഇദാനി ആഗമന ജാതിയം റിതോ, നാഗച്ഛതി നാഗച്ഛിത്ഥാതി ഇമിനാ അത്ഥേന സോ അനാഗതോ നാമ. നിബ്ബാന പഞ്ഞത്തിയോ പന ആഗമന ജാതികാ ന ഹോന്തി. തസ്മാ ആഗമനപ്പസങ്ഗാഭാവതോ അനാഗതാതി ന വുച്ചന്തിതി. തേനാഹ “ഉപ്പാദ ജാതികാ”തിആദിം. “തം വിചാരേതഞ്ച”തി വത്ഥാ വിചാരണാകാരം ദസ്സേതി “സഞ്ചേപിഹീ”തിആദിനാ. തേ യദാ വത്തഞ്ച പക്ഖേ തിട്ഠന്തിതി സമഞ്ചസോ. ഉപ്പാദ ജാതികാനഞ്ഞേവ സങ്ഖത ധമ്മാനം. താസം നിബ്ബാന പഞ്ഞത്തിനം. “ന തഥാ ഇമേസം”തി ഇമേസം ദ്വാര വിമുത്താനം ആരമ്മണം പന തഥാ ന ഹോതീതി യോജനാ. “തത്ഥാ”തി തസ്മിം ഭവ വിസേസേ. വിഭാവനിപാഠേ “ആവജ്ജനസ്സവിയാ”തി ആവജ്ജനസ്സ ആരമ്മണം വിയ. അഗ്ഗഹിതമേവ ഹുത്ഥാ. “ഏകവജ്ജന വീഥിയം അഗ്ഗഹിത ഭാവോ ഇയ ന പമാണ്”തി ഛര ദ്വാരഗ്ഗഹിതന്തി ഇയ അപ്പമാണ്. ഭവന്തരേ ഗഹിതസ്സ അധിപ്പേതത്താ. “കാലവിമുത്ത സാമഞ്ഞം”വാതി യം കിഞ്ചികാല വിമുത്തം വാ ന ഹോതീതി അധിപ്പായോ. ആഗമസിദ്ധി വോഹാരോ നാമ “കമ്മന്തി വാ, കമ്മനിമിത്തന്തി വാ, ഗതി നിമിത്തന്തി വാ, പസിദ്ധോ വോഹാരോ വുച്ചതി. അജാത സത്തുരാജാ സങ്കിച്ചജാതകേപി പിതരം മാരേതി. തസ്മാ “ദ്വീസുഭവേസു”തി വുത്തം. “ഛര ഹി ദ്വാരേഹീ”തി കരണ ഭൂതേഹി ഛരഹി ചക്ഖാദി ദ്വാരേഹി. “മരണാസന്ന ജവനേഹീ”തി കത്തു ഭൂതേഹി മരണാസന്നേ പവത്തേഹി ഛര ദ്വാരിക ജവനേഹി. “അനേകം സഭാവം”തി അനേകന്ത ഭാവം. യത്ത്ഹി ആരമ്മണന്തി സമ്ബന്ധോ. “കേനചി ദ്വാരേന അഗ്ഗഹിതമേവ ഹോതീ”തി ഏതഥ അസഞ്ചീ ഭവതോ ചുതാനം സത്താനം കാമപടിസന്ധിയാ കമ്മാദി ആരമ്മണം ഭവന്തരേ കേനചി ദ്വാരേന അഗ്ഗഹിതന്തി യുത്തം. കസ്മാ, തസ്മിം ഭവേ കസ്സചിദ്വാരസ്സേവ അഭാവതോ. അരൂപഭവതോ ചുതാനം പന കാമപടിസന്ധിയാ ഗതി നിമിത്ത സമ്മതം ആരമ്മണം കഥം ഭവന്തരേ കേനചി ദ്വാരേന അഗ്ഗഹിതം ഭവേയ്യ, മനോദ്വാരഗ്ഗഹിതമേവ ഭവേയ്യാതി ഇമം ചോദനം വിസോധേതും “ഏതഥ ച യസ്മാ പട്ഠാനേ”തിആദി വുത്തം. തതോ ചുതാനം സത്താനം യാ കാമപടിസന്ധി, തസ്സാകാമപടി സന്ധിയാ. പച്ചുപ്പന്നം ഗതിനിമിത്തം ആരമ്മണം ഏതിസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ. കാമപടിസന്ധി. പരേസം പയോഗ ബലേനാപി കമ്മാദീനം ഉപട്ഠാനം നാമ ഹോതീതിആദിനാ യോജേതഞ്ചം. “സുട്ഠു ആസേവിതാനം”തി ചിരകാലം സങ്ഘ വത്ത ചേതിയവത്ത കരണാദിവസേന തം തം ഭാവനാ കമ്മവസേന ച സുട്ഠു ആസേവിതാനം കമ്മകമ്മനിമിത്താനം. “ഹോതി യേവാ”തി കമ്മാദീനം ഉപട്ഠാനം നാമ ഹോതിയേവ. “ആഗന്ത്വാ”തി ഇമം മനുസ്സ ലോകം ആഗന്ത്വാ ഗണ്ഹന്തിയേവ. തദാപി നിരയപാലേഹി ദസ്സിതം തം തം ഗതി നിമിത്തം ആരമ്മണം കത്ഥാ ചവന്തി. “തം”തി രേവതിം നാമ ഇത്ഥിം. നനു നിരയപാലാ നാമ താവതിംസാ ഭവനം ഗന്തും ന സക്കുണേയ്യന്തി. നോ നസക്കുണേയ്യും. കസ്മാ, മഹിദ്ധിക യക്ഖ ജാതികത്താതി ദസ്സേതും “തേഹീ”തിആദി വുത്തം. “വേസ്സവണ ദൂതാ”തി വേസ്സവണമഹാരാജസ്സ ദൂതാ. “ഉപചാരജ്ഞാനേന്ത്യാ”തി

അപ്പനാത്യാനം അപത്തായ ഉപചാരഭാവനാഭൂതേ കാമാവചരജ്ഞാനേന്ത്യാ.
“താനേവ നിമിത്താനീ”തി പഥവീകസിണ നിമിത്താദിനി പടിഭാഗ നിമിത്താനി.
“കാമപടിസന്ധിയാ ആരമ്മണം”തി തേഹി നിമിത്താരമ്മണേഹി അത്തം
ഉപചാര ഭാവനാ കമ്മം വാ യം കിഞ്ചി അനുരൂപം ഗതി നിമിത്തം വാ.
“താനേവ നിമിത്താനി ഗഹേത്യാ”തി വചനേന താനി നിമിത്താനി മരണാസന്ന
ജവനേഹി ഗഹിതാനീതി ദസ്സേതി. താനി ച പഞ്ഞത്തി യമ്മത്താ
കാമപടിസന്ധിയാ ആരമ്മണം ന ഹോന്തീതി. “പച്ചുപ്പന്നഗതി നിമിത്തേ സിദ്ധേ
സിദ്ധമേവാ”തി തസ്ഥിം ഭവേ ഗതസ്സ തത്ത്വ യാവജീവന്വി അനു ഭവിതഞ്ചം
ആരമ്മണം നാമ തസ്ഥിം ഖണേ ധരമാനം പച്ചുപ്പന്നന്വി അത്ഥി. തതോ
വഡ്ഡമാനം അനാഗതന്വി അത്ഥി. തത്ത്വ പച്ചുപ്പന്നേ ഉപട്ഠഹന്തേ
പടിസന്ധിയാ ആരമ്മണം സമ്പജ്ജതി. അനാഗതം പന്ന അനുപട്ഠഹന്തന്വി
പച്ചുപ്പന്നേ അന്തോഗധസദിസം ഹോതീതി അധിപ്പായോ. വിഭാവനി പാഠേന ച
പച്ചുപ്പന്ന ഗതിനിമിത്തം വിയ ആപാതമാഗതം, കസ്ഥാ, പച്ചുപ്പന്ന ഗതി
നിമിത്തേനേവ കിച്ച സിദ്ധിതോ-തി അധിപ്പായോ. സേസമേത്ത്വ സുബോധം.
“താനിഹി”തിആദിസു. കേചി വദന്തി. അനേജോസന്തി മാറബ്ഭ. യം
കാലമകരീമുനീതി വുത്തത്താ സബ്ബത്തു ബുദ്ധാദിനം പരിനിബ്ബാന ചുതി
ചിത്തം സന്തി ലക്ഖണം നിബ്ബാനം ആരമ്മണം കരോതീതി. തം സബ്ബമാപി
കാമാവചരാ ലക്ഖണാ നേവാതി ഇമിനാ അപന്നേതബ്ബന്തി ദസ്സേതും “താ
നിഹി സബ്ബത്തു ബുദ്ധാനം ഉപ്പന്നാനി പീ”തിആദി വുത്തം. “ലോകുത്തര
യമ്മാ”തിആദിസു. “താനീ”തി ദ്വാദസാ കൂസല ചിത്താനി അട്ഠ്ഠാണ
വിപ്പയുത്ത കൂസല ക്രിയ ജവനാനി ച. അജ്ഞാന ലാഭിനോ പൃഥുജ്ജനാ
മഹഗ്ഗതജ്ഞാനാനിപി ആലക്ഖിതും ന സക്കോന്തീതി വുത്തം “പഞ്ഞത്തിയാ
സഹ കാമാവചരാ രമ്മണാനീ”തി. “താനേ വാ”തി ഞാണ സമ്പയുത്ത കാമ
കൂസലാനി ഏവ. ത്യാനലാഭിനം താനേവ ഞാണ സമ്പയുത്തകാമ കൂസലാനി.
ഹേട്ഠിമ ഫലട്ഠാനം താനേവ അത്തനാ അധിഗത മഗ്ഗഫല നിബ്ബാനാ രമ്മണാനി.
“ത്യാനാനി പത്ഥേന്തീ”തി ആയതിം ത്യാനലാഭിനോ ഭവേയ്യമാതി പത്ഥനം
കരോന്തി. “തേസം പീ”തി തേസം പൃഥുജ്ജനാനന്വി. “തേ”തി തേ ലോകുത്തര
യമ്മാ. “അനുഭോന്തീ”തി സമ്പാപുണന്തി. “നവനിപാതേ”തി അങ്ഗുത്തര
നികായേ നവനിപാതേ. സേസം സബ്ബം സുവിഞ്ഠേയ്യമേവ.

൧൩൫. വത്ഥുസങ്ഗഹേ. “വത്ഥു”തി നിസ്സയ വിസേസോ വുച്ചതി. താനി
നിസ്സയ വത്ഥുനി യേസം താനി തബ്ബത്ഥുകാനി. “തേസഞ്ച സദ്ദോ ന യുജ്ജതി”തി
തേസം വാദേ ച സദ്ദോ ന യുജ്ജതി. ന ഹി അലുത്ത ച കാരം ദ്വന്ദ്വ പദം
നാമ അത്ഥിതി. “പുബ്ബപദേസു ആനേതബ്ബോ”തി ചക്ഖു വത്ഥു ച സോതവത്ഥു
ചാതിആദിനാ ആനേതബ്ബോ. സമാസ പദം ന യുജ്ജതി. ന ഹി സമാസ പദതോ
ഏക ദേസം അത്തത്ത്വ ആനേതും യുജ്ജതിതി. അവിഭക്തിക നിദ്ദേസോ നാമ
ചക്ഖും, സോതം, ഘാനം, ജിവ്ഹാ, കായോ, ഹദയം, വത്ഥു ചാതി വത്തബ്ബേ
പുബ്ബപദേസു അവിഭക്തിക നിദ്ദേസോ. ഏവഞ്ചസതി വത്ഥു സദ്ദോ ച സദ്ദോ
ച പുബ്ബപദേസു ആനേതും ലബ്ധിത്തീതി. കാമതണ്ഹായ അധീനേന ആയത്തേന
കാമാവചര കമ്മേന നിബ്ബത്താ കാമതണ്ഹായീന കമ്മ നിബ്ബത്താ. “രൂപാദിനം
പരിഭോഗോ”തി രൂപാദിനം പഞ്ചകാമഗുണാനം പരിഭോഗോ. “പരിത്തകമ്മം
പീ”തി സബ്ബം കാമാവചര കമ്മന്വി. “പൂരയമാനം”തി പരിപൂരേന്തം. ചക്ഖു
ദസ്സനാനുത്തരിയം നാമ. സോതം സവനാനുത്തരിയം നാമ. സബ്ബേസം ദസ്സന
കീച്ചാനം മജ്ജേ ബുദ്ധ ദസ്സനാ ദിവസേന അനുത്തരം ദസ്സനം ജനേതീതി
ദസ്സനാനുത്തരിയം. ഏവം സവനാനുത്തരിയേപി ചതുസച്ച യമ്മസ്സവനാ

ദിവസേനാതി വത്തഞ്ചും. “അജ്ഞാത ബഹിദ്ധ സന്താ നേസു പീ”തി അജ്ഞാത സന്താനേപി ബഹിദ്ധ സന്താനേപി. “സുദ്ധേ”തി കേനചി ആലോകേന ച അന്ധകാരേന ച വിരഹിതേ. ആലോകോ ഹി ഏകോ രൂപ വിസേസോ. തഥാ അന്ധകാരോ ച. തേ ച തത്ത്വ നത്വി. “ഇമസ്മിം സങ്ഗഹേ”തി വത്സു സങ്ഗഹേ. വിസിദ്ഠം ജാനനം വിജാനനം. തഞ്ച വിജാനനം തീസു മനോധാതുസു നത്വിതി വുത്തം “വിജാനന കിച്ചാഭാവതോ”തി. ആവജ്ഞ കിച്ചം കിമേതന്തി, മനസിങ്കാര മത്തം ഹോതി. സമ്പടിച്ചന കിച്ചഞ്ച പഞ്ചവിത്താണേഹി യഥാ ഗഹിതാനേവ പഞ്ചാരമ്മണാനി സമ്പടിച്ചന മത്തം ഹോതി. തേനാഹ “വിസേസജാനന കിച്ചാനി ന ഹോന്തീ”തി. ദസ്സനം, സവനം, ഘായനം, സായനം, ഫുസന, ന്തി ഇമാനി കിച്ചാനി മോകം വിസേസ ജാനന കിച്ചാനി ഹോന്തീതി വുത്തം “പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനാ ദിവസേനാ”തിആദിം. മോകം വിസേസ ജാനന കിച്ചാനി ഹോന്തി. തസ്മാ താനി പഞ്ചവിത്താണാനീതി വുത്താനി. അവസേസാ പന സന്തീരണാദയോ മനോവിത്താണധാതുയോ നാമാതി സമ്ബന്ധോ. നനു മനനട്ഠേന മനോ ച തം വിജാനനട്ഠേന വിത്താണഞ്ചാതി വുത്തേപി പഞ്ചവിത്താണേഹി വിസേസോ നത്വിതി ആഹ “അതിസ്സയ വിസേസ ജാനന ധാതുയോതി അത്ഥോ”തി. ഏവം സന്തേപി സോ അത്ഥോ സദുയുത്തിയാ സിദ്ധോ ന ഹോതി. യദിച്ചാ വസേന വുത്തോ ഹോതീതി ആഹ “പരിയായ പദാനം”തിആദി. ഏതേന സോ അത്ഥോ സദുയുത്തിയാ ഏവ സിദ്ധോ. ന യദിച്ചാവസേന വുത്തോതി ദസ്സേതി. “വിസേസന സമാസേ”തി മനോ ച തം വിത്താണഞ്ചാതി മനോവിത്താണന്തി ഏവരുപേ കമ്മധാരയ സമാസേ. “പദട്ഠാനം”തി ഏത്ഥ പദന്തി ച ഠാനന്തി ച കാരണത്വ വചനാനി, തസ്മാ പരിയായ സദാ നാമ. പദഞ്ച തം ഠാനഞ്ചാതി വുത്തേ അതിസ്സയ കാരണന്തി അത്ഥോ വിത്തായതി. തഥാ ദുക്ഖ ദുക്ഖം, രൂപ രൂപം, രാജ രാജാ, ദേവദേവോതിആദിനി. “കത്ഥചി ദിസ്സതി യുജ്ജതി ചാ”തി ന ഹി കത്ഥചി ദിസ്സതി ച. സചേപി കത്ഥചി ദിസ്സേയ്യ, ന ഹി യുജ്ജതി ചാതി അത്ഥോ. “മനസോ വിത്താണം”തി ഏത്ഥ പടിസന്ധി ചിത്തതോ പട്ഠായ യാവചുതി ചിത്താ അന്തരേ സഞ്ചം ചിത്ത സന്താനം സത്ത വിത്താണ ധാതുനം വസേന വിഭാഗം കത്വാ അത്ഥോ വത്തഞ്ചോ. പഞ്ചഭാരാ വജ്ജനഞ്ച സമ്പടിച്ചന ദ്വയഞ്ച മനോധാതു മത്തത്താ മനോ നാമ. പഞ്ചവിത്താണാനി വിത്താണ മത്താനി നാമ. അവസേസാനി സഞ്ചാനി വിത്താണാനി മനസ്സ വിത്താണന്തി അത്ഥേന മനോവിത്താണാനി നാമ. തത്ത്വ “മനസ്സ വിത്താണം”തി അനന്തര പച്ചയ ഭൂതസ്സ വാ മനസ്സ പച്ചയുപ്പന ഭൂതം വിത്താണം. ഏത്ഥ സമ്പടിച്ചന ദ്വയം പച്ചയമനോ നാമ. സന്തീരണതോ പട്ഠായ യാവ ദ്വാരന്തരേ പഞ്ചഭാരാ വജ്ജനം നാഗച്ഛതി, താവ അന്തരേ സഞ്ചം മനോവിത്താണ സന്താനം പച്ചയുപ്പന വിത്താണം നാമ. പുന “മനസ്സ വിത്താണ”ന്തി പച്ചയുപ്പന ഭൂതസ്സ മനസ്സ പച്ചയ ഭൂതം വിത്താണം. ഏത്ഥ പഞ്ചഭാരാ വജ്ജനം പച്ചയുപ്പന മനോ നാമ. തതോ പുരേ സഞ്ചം മനോവിത്താണ സന്താനം പച്ചയ മനോ നാമ. സേസം സുവിഞ്ഠേയ്യം. അവസേസാപനാതിആദീസു. “മനോവിത്താണധാതു ഭാവം സമ്ഭാവേതീ”തി അവസേസാ പന ധമ്മാ മനോവിത്താണധാതു ച നാമ ഹോന്തി, ഹദയ വത്സുഞ്ച നിസ്സായയേവ വത്തന്തീതി ഏവം തേസം ധമ്മാനം മനോവിത്താണധാതു ഭാവഞ്ച സമ്ഭാവേതി, വണ്ണേതി. സുട്ഠു പകാസേതീതി അത്ഥോ. ഏത്ഥ പനാതിആദീസു. “പാളിയം”തി ഇന്ദ്രിയ സംയുത്ത പാളിയം. ദുതീയജ്ഞാനേ ഏവ അപരിസേസ നിരോധ വചനം വിരുദ്ധം സിയാ. കഥം, സചേ പടിഘോ അനീവരണാ വത്ഥോ നാമ നത്വി. പഥമജ്ഞാനതോ പുണ്യേ

ഏവ സോ നിരുദ്ധോ സിയാ. അഥ ദുതീയജ്ഞാനുപചാരേപി സോ ഉപ്പജേജ്യ,
പഥമജ്ഞാനമ്പി പരിഹീനം സിയാ. തസ്മിൻ പരിഹീനേ സതി,
ദുതീയജ്ഞാനമ്പി നുപ്പജേജ്യ. ഏവം വിരുദ്ധം സിയാ. “പുരിമ
കാരണമേവാ”തി അനിവരണാ വത്മസ്ത പടിഘസ്ത അഭാവതോതി കാരണം
ഏവ. പരതോഘോസോ നാമ സാവകാനം സമ്മാദിടിപ്പിപ്പിലാഭായ പധാന
പച്ചയോ ഹോതി. സോ ച അരുപഭവേ നത്ഥി. ധമ്മാഭിസമയോ നാമ
ചതുസച്ച ധമ്മപ്പടിവേധോ, ബുദ്ധാ ച പച്ചേക സമ്ബുദ്ധാ ച സയമ്ഭുനോ
പരതോ ഘോസേന വിനാ ധമ്മം പടിവിജ്ഞന്തി. തേ ച തത്ഥ നുപ്പജ്ജന്തി.
“രൂപവിരാഗ ഭാവനായാ”തി രൂപവിരാഗ ഭാവനാ ബലേന. തേസം രൂപാവചര
ചിത്താനം. “സമതിക്കന്തത്താ”തി തേസു നീകന്തിപ്പഹാനവസേന സുട്ഠ
അതിക്കന്തത്താ. സേസം സബ്ബം സുവിഞ്ഞ്ഞേയം.

പകിണ്ണകസൺഗഹദീപനിയാഅനുദീപനാനിടിതാ.

൪. വീഥിസങ്ഗഹഅനുഭവനാ

മനസ്സു. വീഥിസങ്ഗഹേ . “തേസഞ്ഞേ വാ”തി ചിത്ത ചേതസിക്കാനം ഏവ. “വുത്തപ്പകാരേനാ”തി ‘തത്ത്വ ചിത്തം താവ ചതുബ്ബിധം ഹോതി കാമാവചരം രൂപാവചരം, തിആദിനാ ഇച്ചേവം വുത്തപ്പകാരേന. “പുബ്ബാ പരനിയാമിതം”തി വാ ദത്തിംസ സുഖ പുഞ്ഞമ്ഹാതിആദിനാ നയേന പുബ്ബാ പരനിയാമിതം. “ആരബ്ഭഗാമായാ”തി.

വീഥി ചിത്തവസേനേവം, പവത്തിയ മുദീരിതോ;
പവത്തി സങ്ഗഹോ നാമ, സന്ധിയം ദാനി വുച്ചതീ.തി

ഏവം പവത്തികാലേ പവത്തി സങ്ഗഹോ, പടിസന്ധികാലേ പവത്തി സങ്ഗഹോതി സിദ്ധോ ഹോതി. കേചി വാദേ “പടിസന്ധി പവത്തിയം”തി നിധാരണേ ഗഹിതേ ദീസു പടിസന്ധി സങ്ഗഹ പവത്തി സങ്ഗഹേസു ഇദാനി പവത്തി സങ്ഗഹം പവക്ഖാമി, പച്ഛാ പടിസന്ധി സങ്ഗഹം പവക്ഖാമിതി അത്ഥോ ഹോതി. തത്ത്വ “പടിസന്ധി സങ്ഗഹോ”തി പടിസന്ധികാലേ സങ്ഗഹോ. “പവത്തി സങ്ഗഹോ”തി പവത്തികാലേ സങ്ഗഹോ. സോ ച ഉപരിഗാമായ ന സമേതീതി ദസ്സേതും “ഏവം സതീ”തിആദിമാഹ. “താനി തീണി ഛരക്കാണി നിക്ഖിത്താനീ”തി ഛരക്കമത്താനി നിക്ഖിത്താനി, ന സകലം. വത്സു ദാരാ ലമ്ബണ സങ്ഗഹോതി അധിപ്പായോ. “സാ പനാ”തി സാവസിസയപ്പവത്തി പന. “കാചി സീഘതമാ”തി കാചി അതിരേകതരം സീഘാ. “ദന്ധാ”തി സണികാ, ചിരായികാ. “അനുപപന്നാ”തി അസമ്പന്നാ. അസമ്പന്ന ദോസോ ആഗച്ഛതീതി വുത്തം ഹോതി. “യാതുകേദം”തി സത്ത വിഞ്ഞാണ ധാതുന്നം വിഭാഗം. “യാതുന്നാനത്തം”തി ധാരണ കിച്ചനാനത്തം. ഇതി തസ്ഥാ മനോധാതു വിസും വുത്താതി സമ്ബന്ധോ. “മനനം”തി വിജാനനഭാവം അപത്തം. ആവജ്ജനമത്ത സമ്പടിച്ഛനമത്ത സങ്ഖാതം ജാനനമത്തം. “യം കിഞ്ചി മനനം”തി അന്തമസോ ആവജ്ജനമത്ത സമ്പടിച്ഛനമത്തം പീതി അധിപ്പായോ. “സുദ്ധോ പന മനോവിഞ്ഞാണപ്പബന്ധോ”തി മനോദാര വികാരം പടിച്ച പവത്തോ മനോവിഞ്ഞാണപ്പബന്ധോ. ന ഭവങ്ഗ മനോവിഞ്ഞാണപ്പബന്ധോ. സോ ഹി വീഥിമുത്തത്താ ഇധ അപ്പസങ്ഗോതി . മനോദാരേ പന ദിധാതി സമ്ബന്ധോ. ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ പഥമാഭിനീഹാരകാലോ നാമ സുമേധതാപസകാലേ ബുദ്ധ ഭാവായ കായ ചിത്താനം അഭിനീഹാരകാലോ. ആദിസദ്ദേന പച്ഛിമ ഭവേ പടിസന്ധിഗൃഹണാദിം സങ്ഗഹ്ണാതി. “ജാതി ഫലികക്ഖന്ധാ വീയ സമ്പജ്ജന്തീ”തി തേന ഓഭാസേന അജ്ജേയാത്ഥടത്താ ജാതിഫലികക്ഖന്ധ സദിസാ ഹോന്തീതി അധിപ്പായോ. “ഉപപത്തി ദേവ ബ്രഹ്മാനം പനാ”തി ഉപപത്തിപ്പടിസന്ധികാനം ഓപപാതിക ദേവ ബ്രഹ്മാനം പന. “പസാദ നിസ്സയ ഭൂതാനം”തി ചക്ഖാദിനം പസാദ വത്സുനം നിസ്സയ മഹാഭൂതാനം.

“യാനി പനാ”തിആദിസു. ദത്തി ചിത്തക്ഖണാനി അതിക്കമ്മ ആപാതം ആഗച്ഛതീതി യോജനാ. ഏവം പരത്ഥപി. വിഭൂതസ്സാതി ച അവിഭൂതസ്സാതി ച ഇദം ആദിമ്ഹി മനോദാരേ പന വിഭൂതസ്സാതി ച അവിഭൂതസ്സാതി ച പദാനം ഉദ്ധരണം. “രൂപാ രൂപാനം”തി രൂപ ധമ്മാനഞ്ച അരൂപ ധമ്മാനഞ്ച. “താവ”തി വീഥി ചിത്തപ്പവത്തി ദസ്സനതോ പഥമതരം ഏവാതി അത്ഥോ. “അദ്ധാന പരിച്ഛേദം”തി ഖണകാല പരിച്ഛേദം. വിഭാവനിപാഠേ “അതിമഹന്താ

ദിവസേന വിസയ വവത്മാനം ഹോതി"തി വചനേന ആദിമ്ഹി 'ഛരവത്സുനി, ഛര ദ്വാരാനി, ഛര ആരമ്മണാനി, ഛര വിഞ്ഞാണാനി, ഛര വീമിയോ, ഛര ധാവിസയപ്പവത്തി,തി ഏവം വുത്തേസു ഛരസു ഛരക്കേസു ഛരധാവിസയപ്പവത്തിതി പദമത്തം സങ്ഗണ്ഹാതി. തം അനുപപന്നം ഹോതി. തേനാഹ "ഏവണ്ഹി സതീ"തിആദിം. "വിസയ വവത്മാനത്വ മേവാ"തി അതിമഹന്താദി വിസയ വവത്മാനത്വമേവ വുത്തന്തി ന ച സക്കാ വത്തും. രൂപാ രൂപ ധമ്മാനം അദ്ധാന പരിച്ഛേദോ നാമ അഭിധമ്മേ സഞ്ചത്വ ഇച്ഛിതഞ്ചോ. തസ്മാ തസ്സ ദസ്സനത്വമപി തം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. "സഭാവപ്പടിയാഭോ"തി ചിന്തന ഫുസനാദിനം പാതുഭാവോ വുച്ചതി. "അനിവത്തി"തി അനന്തരധാനം വുച്ചതി. "പരിഹായിത്വാ"തി ജരാ കിച്ചം ആഹ. "അച്ഛരാസങ്ഘാടക്ഖണ്ഡാ"തി അങ്ഗുലീനം സങ്ഘട്ടനക്ഖണ്ഡ. ആചരിയാനന്ദത്വേരോ നാമ അഭിധമ്മ ടീകാകാരോ വുച്ചതി. "അസ്സാ വിജ്ജയാഠിതി നാമ വിസും ന പഞ്ഞായതീ"തി വിജ്ജുപ്പാദം പസ്സന്താനം ന പഞ്ഞായതി. തമാ ചിത്തമ്പി വഡ്ഡനാനന്തരമേവ ഭിജ്ജതീതി യോജനാ. തേനാഹ "തം പി"തിആദിം. ഉദയഭാഗോ നാമ വഡ്ഡനഭാഗോ, വയഭാഗോ നാമ അന്തരധാനഭാഗോ. "ഏവഞ്ച കത്വാ"തി ലദ്ധഗുണ വചനം. "ഏകംചിത്തം ദിവസം തിട്ഠതീ"തി പുച്ഛാ വചനം. "ആമന്താ"തി പടിഞ്ഞാ വചനം. "വയക്ഖണ്ഡോ"തി പുച്ഛാ. "ന ഹേവം വത്തഞ്ചേ"തി പടിക്ഖേപോ. പച്ചത്ത വചനസ്സ ഏകാരത്തം. ഏവം നവത്തഞ്ചന്തി അത്ഥോ. "മഹാമേരേനാ"തി മോഗ്ഗലി പൂത്തതിസ്സ മഹാമേരേന. നനു സുത്തന്തേസു വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. "നാ"തി ന ഉപലബ്ധിഭി. "ഇമസ്സ വുത്തത്താ"തി ഇമസ്സ വചനസ്സ വുത്തത്താ. സങ്ഖത ലക്ഖണം വിസയോ യേസം താനി സങ്ഖത വിസയ ലക്ഖണാനി. സങ്ഖത ധമ്മമേവ ആഹച്ച തിട്ഠന്തി. അയം അഭിധമ്മേ ധമ്മതാതി അധിപ്പായോ. "സങ്ഗഹ കാരേനാ"തി ആചരിയ ബുദ്ധഘോസത്വേരം വദതി. "അത്ഥിക്ഖണം"തി ഖണ്ഡായമേവ വുച്ചതി. ഇതി വത്വാ തമത്വം സാധേനീതി സമ്ബന്ധോ. ഗാമായം. "തസ്സേവാ"തി തസ്സാ ഠിതിയാ ഏവ ഭേദോ. സഞ്ചദാ സഞ്ചപാണിനം മരണം നാമ വുച്ചതീതി യോജനാ. "തമത്വം"തി താനി അത്ഥിക്ഖണം ഉപാദായ ലബ്ധിഭിതി അത്ഥം. "അഥവാ"തി ഏകോ മേരവാദോ. "സന്തതി വസേന ഠാനം"തി ഠിതായ അന്തമത്തം പഞ്ഞായതീതി ഏതഥ ഠിതഭാവസങ്ഖാതം ഠാനം സന്തതി ഠിതിവസേന വേദിതഞ്ചന്തി വദന്തി. "ഇമസ്ഥിം പന സുത്തേ"തി വേദനായ ഉപ്പാദോ പഞ്ഞായതി, വയോ പഞ്ഞായതി, ഠിതായ അന്തമത്തം പഞ്ഞായതീതി ഇദം സുത്തം വദതി. "അപ്പടിബാഹേത്വാ"തി അനീവാരേത്വാ. യാവഡ്ഡനസ്സ നിവത്തി നാമ അത്ഥി. ഉദയ പരിയന്ത മത്തഭൂതാ സാ ഏവ നിവത്തി. "ദീഹി ഖണ്ഡേഹി"തി രൂപ ജരാ രൂപക്ഖണ്ഡേന സങ്ഗഹിതാ. അരൂപ ജരാ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡേനാതി ഏവം ദീഹി ഖണ്ഡേഹി. യഞ്ച തത്വ വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. രൂപസ്സ ഉപ്പാദോ ദിയാഭിന്ദിത്വാ ദേസീതോ. കഥം, ഉപചയോ സന്തതീ തിയോജനാ. "വിഭാഗാ രഹസ്സാ"തി ഉപ്പാദോ ഉപ്പജ്ജ നട്ഠേന ഏകോ സമാനോ രൂപാനം വഡ്ഡന സമയേ ഉപ്പാദോ. ഉപരി വഡ്ഡനട്ഠേന ഉപചയോതി വുത്തോ. അവഡ്ഡിത്വാ ഠിത സമയേ ഉപ്പാദോ യഥാ ഠിത നീഹാരേന ചിരകാലം പവത്തി അത്ഥേന സന്തതീതി വുത്തോ. ഏവം വിഭാഗാ രഹസ്സ. "യമാനുലോമ സാസനം"തി വിനേതഞ്ച പുഗ്ഗലാനം അജ്ജയാസയാനുലോമ സാസനം.

"അരൂപ"ന്തിആദിസു. "അരൂപം"തി സഞ്ചസ്സോ രൂപസണ്ഠാന രഹിതത്താ ചിത്ത ചേതസികം നാമം വുച്ചതി. "അരൂപി സഭാവത്താ"തി അരൂപ ധമ്മ

സഭാവത്താ ഇച്ചേവത്തോ. തത്ത്വ അരൂപ ധമ്മ സഭാവോ നാമ രൂപ ധമ്മതോ സതഗുണേനവാസഹസ്സഗുണേനവാസസ്സഹസുഖമസഭാവോ . വിഭാവ നിപാഠോ. “ഗാഹക ഗഹേതബ്ബ ഭാവസ്സ തം തം ഖണ്ഡവസേന നിപ്ഫജ്ജനതോ”തി ഏതഥ പഞ്ചഭാര വീഥീസു വീഥി ചിത്താനഞ്ച ആരമ്മണാനഞ്ച വിസയീ വിസയഭാവോ ഗാഹക ഗഹേതബ്ബ ഭാവോ നാമ. “തം തം ഖണ്ഡവസേന നിപ്ഫജ്ജനതോ”തി വീഥി ചിത്താനി ച ഏകസ്ഥിം ആരമ്മണേപി ആവജ്ജനാദിഹി നാനാ കിച്ചേഹി ഗണ്ഹന്താ ഏവ ഗഹണ കിച്ചം സമ്പാദേന്തി. നാനാ കിച്ചാനി ച നാനാ ചിത്താനം വസേന സമ്പജ്ജന്തി. ആരമ്മണാനി ച പുരേജാതാനി ഹുത്വാ യാവ താനി കിച്ചാനി സമ്പജ്ജന്തി, താവ പച്ചുപ്പന്നഭാവേന ധരമാനാനി ഏവ ഗഹണം സമ്പാദേന്തി. ഏവം സതി, ഗാഹകാനം വീഥി ചിത്താനഞ്ച ഖണ്ഡത്തായുകത്താ ഏവ ഗാഹക കിച്ചം നിപ്ഫജ്ജതി, സിജ്ജതതി. ഗഹേതബ്ബാനം ആരമ്മണാനഞ്ച സത്തരസ ചിത്തക്ഖണായുകത്താ ഏവ ഗഹേതബ്ബ കിച്ചം നിപ്ഫജ്ജതി, സിജ്ജതതി. ഏവം തം തം ഖണ്ഡ വസേന നിപ്ഫജ്ജനതോ. വിത്തേത്തി ദധം ഏക ചിത്തക്ഖണികം. കസ്ഥാ, ചിത്താനു പരിവത്തി ധമ്മത്താ. “ഉപ്പാദമത്താ”തി നിപ്ഫന്ന രൂപാനം ഉപ്പാദമത്താ. “ഭണ്ഡമത്താ”തി തേസമേവ ഭണ്ഡമത്താ. “രൂപ ധമ്മാനം”തി നിപ്ഫന്ന രൂപ ധമ്മാനം. “ഉപ്പാദനിരോധ വിധാനസ്സാ”തി ഉപ്പാദ നിരോധ വിധാനഭൂതസ്സ മഹാഅട്ഠകമാവാദസ്സ പടിസിദ്ധത്താതി സമ്ബന്ധോ. “തം”തി തം മഹാഅട്ഠകമാ വചനം. “തസ്ഥിം വാദേ”തി തസ്ഥിം മഹാഅട്ഠകമാവാദേ. “തത്ത്വ ആഗതാ”തി തസ്ഥിം വാദേ ആഗതാ. യം പന്ന വിഭാവനിയം കാരണം വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. “തം ദീകാനയം”തി തം സോളസ ചിത്തക്ഖണായുക ദീപകം മൂലദീകാനയം. തദത്ത്വം സാധേന്തേന വിഭാവനി ദീകാചരിയേന വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. സന്ധഹകാരസ്സ അട്ഠകമാ ചരിയസ്സ. “ഉപചരീയതീ”തി ഉപചാര വസേന വോഹരീയതി. വിഭാവനിപാഠോ. “ഏതാനീ”തി ആരമ്മണാനി. “തം”തി തം ഏക ചിത്തക്ഖണം. “തേ ചാ”തി രൂപ ധമ്മാ ച. “പരിപുണ്ണ പച്ചയൂപലദ്ധാ”തി പരിപുണ്ണം പച്ചയം ഉപലദ്ധാ. “സോ”തി ദീകാകാരോ. “ഇതരാനീ”തി ഗന്ധരസ ഫോട്ഠബ്ബാനി. “ഗോചരഭാവം”തി പഞ്ചഭാരിക ചിത്താനം ഗോചരഭാവം. “പുരിമാനി ദേവ”തി രൂപസദാ രമ്മണാനി. “നിമിത്ത വസേന ഘട്ടേന്തി”തി ആദാസം പസ്സന്തസ്സ മുഖസദിസം മുഖനിമിത്തം മുഖപ്പടിബിമ്ബം ആദാസേ ഉപട്ഠാതി. ഏവം രൂപാരമ്മണം ചക്ഖുപസാദേ സദാരമ്മണഞ്ച സോതപസാദേ തം സദിസ നിമിത്ത വസേന ഘട്ടേന്തി . നവത്ഥു വസേന ഘട്ടേന്തി. സയം ഗന്ത്വാ ന ഘട്ടേന്തിതി അധിപ്പായോ. അസമ്പത്താനത്തേവ ആരമ്മണാനം. “നിമിത്തു പട്ഠാന വസേനാ”തി നിമിത്തസ്സ ഉപട്ഠാനവസേന. “നിമിത്ത അപ്പനാവസേനാ”തി നിമിത്തസ്സ പവേസന വസേന. മനോദാദേ പന്ന അസമ്പത്താനിയേവ ഹുത്വാതി പാഠസേസോ. “ആപാതാ ഗമനഞ്ചേത്ഥാ”തിആദീസു. “ലഞ്ചരകാനം”തി ലഞ്ചരനകാരാനം. “ലഞ്ചരനക്ഖണ്ഡം”തി അയോമയം ലഞ്ചരനക്ഖണ്ഡം. സോ ച ലഞ്ചരനക്ഖണ്ഡോ താലപണ്ണേ ആപാതേത്വാ അക്ഖരം ഉപട്ഠാപേതി. തത്ത്വ “ആപാതേത്വാ”തി അജ്ജയോത്ഥരിത്വാ. “ചക്ഖാദിപ്പഥേ”തി ചക്ഖാദീനം വിസയക്ഖേത്തേ. ന കേവലം അത്തനോ ദാദേസു ഏവ ആപാത മാഗച്ഛന്തി. അഥ ഖോ മനോദാദേപി ആപാത മാഗച്ഛന്തി. ന കേവലം ഭവണ്ഡ മനോദാദേ ഏവ ആപാത മാഗച്ഛന്തിതി യോജനാ. “തേസു പന്നാ”തി തേസു ആരമ്മണേസു പന്ന. താനി ആരമ്മണാനി യേസം താനി തദാ രമ്മണാനി. ന ഏകക്ഖണ്ഡേ പഞ്ചസു ആരമ്മണേസു വീഥി ചിത്താനി പവത്തന്തി, ഏകേകസ്ഥിം ആരമ്മണേ ഏവാതി വുത്തത്താ ന ദീസു, ന തീസു, ന ചതുസുതിപി വത്തബ്ബം.

ബഹുചിത്തക്ഖണാതീതാനി പഞ്ചാരമ്മണാനി ബഹുചിത്തക്ഖണാതീതേ പഞ്ചദാറേതി യോജനാ. പഞ്ചദാറേതി ച പഞ്ചദാറേസൂതി അത്ഥോ. “ഏവം സതീ”തി തേസം പസാദാനം ആവജ്ജനേന സദ്ധിം ഉപ്പത്തിയാ സതി. “ആദിലക്ഖണം”തി പഞ്ചാരമ്മണാനം പഞ്ചദാറേസു ആപാതാ ഗമന സങ്ഖാതം വിസയപ്പവത്തിയാ ആദിലക്ഖണം. ചലനഞ്ച ദട്ഠഞ്ചന്തി സമ്ബന്ധോ. “യഥാ ഗഹിതം”തി പടിസന്ധിതോ പട്ഠായ ഗഹിതപ്പകാരം. വിഭാവനിപാഠോ “യോഗ്യ ദേസാവട്ഠാന വസേനാ”തി ആപാതം ആഗന്തും യുത്തട്ഠാനേ അഭേച്ചട്ഠാന വസേന. യുജ്ജനഞ്ച, മന്ഥനഞ്ച, ഖോഭകരണഞ്ച, ഘട്ടനന്തി ച ആപാതാ ഗമനന്തി ച വുച്ചതീതി യോജനാ. ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ ആപാതാ ഗമനഞ്ചേത്ഥാതിആദിനാ. “നാനാ റാനിയേസു”തി നാനാ റാനേസു റിതേസു. “ഏകോ ധമ്മനിയാമോ നാമാ”തി യഥാ ബോധിസത്തേ മാതുകുച്ഛിമ്ഹി പടിസന്ധിം ഗണ്ഹന്തേ ധമ്മനിയാമ വസേന സകലേ ജാതിക്ഖേത്തേ പഥവികമ്പനം അഹോസി. തഥാ ഇധപി പഞ്ചദാറേസു ഏകേകസ്ഥിം ദാറേ ആരമ്മണേ ഘട്ടേന്തേ ധമ്മനിയാമ വസേന ഭവങ്ഗ ചലനം ഹോതി. അയം ധമ്മനിയാമോ നാമ. “സഹേവാ”തി ഏകതോയേവ. കഥം ഹദയ വത്സു നിസ്സിതസ്സ ഭവങ്ഗസ്സ ചലനം സിയാതി യോജനാ. ഏത്ഥ ച പഞ്ചവിഞ്ഞാണസ്സ ചലനം സിയാതി ഇദം ന വത്തഞ്ചം. കസ്ഥാ, തദാ പഞ്ചവിഞ്ഞാണസ്സ അവിജ്ജമാനത്താ. യദാ ച തം വിജ്ജതി, തദാ തം ന ചലതീതി ന വത്തഞ്ചം. സഞ്ചന്തി ഹി വീഥിചിത്തം നാമ ചലതി യേവാതി. സന്തതി നാമ പുഞ്ചാ പരപ്പബന്ധോ. സന്റാനം നാമ സഹപ്പവത്താനം ഏകതോ റിതി. ഇധ സന്റാനം അധിപ്പേതം. പഞ്ചനിസ്സയ മഹാഭൂതേഹി സദ്ധിം ഹദയ വത്സു നിസ്സയഭൂതാനം ഏക സന്റാന ഭാവേന ഏകാബദ്ധത്താതി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “സന്റാന വസേനാതി പന വത്തഞ്ചം”തി. “താദിസസ്സ അനുകമേ ചലനസ്സാ”തി വിഭാവനിയം ഭേരിസക്ഖരോപമായ സദ്ധിം രൂപാദിനാ പസാദേ ഘട്ടിതേ തന്നിസ്സ യേസു മഹാഭൂതേസു ചലിതേസു അനുകമേന തം സമ്ബന്ധാനം സേസരൂപാനന്തി ചലനേന ഹദയ വത്സുമ്ഹി ചലിതേ തന്നിസ്സിതസ്സ ഭവങ്ഗസ്സ ചലനാ കാരേന പവത്തിതോതീതി ഏവം വുത്തസ്സ അനുകമേ ചലനസ്സ. “ഭവങ്ഗപ്പവാഹം”തി ഭവങ്ഗ സന്തതിം. “കുരുമാനം”തി കരോന്തം. സല്ലക്ഖേന്തം”തി ഇദമേവാതി സന്നിട്ഠാപേന്തം. “യോനി സോമനസികാരാദിവസേനാ”തി യോനി സോമനസികാരോ കുസല ജവനുപ്പത്തിയാ പച്ചയോ. അയോനി സോമനസികാരോ അകുസല ജവനുപ്പത്തിയാ പച്ചയോ. നിരനുസയ സന്താനതാ ക്രിയജവനുപ്പത്തിയാ പച്ചയോ. തേസു ച സോമനസ്സ ജവനാദിനം ഉപ്പത്തി പച്ചയോപി ഹേട്ഠാ ചിത്ത സങ്ഗഹേ വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചോ.

“ഭവങ്ഗപാതോ”തിആദിസു. “ആവജ്ജനതോ പട്ഠായ ഉട്ഠിതം”തി കമ്മ വിപാകസന്താനതോ ച തദാരമ്മണത്തോ ച മുഞ്ചിത്വാ വിസും ക്രിയാമയ ബ്യാപാരേന ആരമ്മണന്തരം ഗഹേത്വാ ഉട്ഠിതം സമുട്ഠിതം. ഭവങ്ഗ ചലനന്തി ഉട്ഠാനസ്സ ആദി ഹോതി. തസ്ഥാ തന്തി ഉട്ഠിതേ ചിത്ത സന്താനേ സങ്ഗണ്ഹന്തോ പഥമ ഭവങ്ഗ ചലനതോയേവ വാതി വുത്തം. “ഇമസ്ഥിം റാനേ”തി വീഥി ചിത്താനം അനുകമേന അത്തനോ കിച്ചേഹി ആരമ്മണപ്പവത്തിട്ഠാനേ. “ദോവാരികോപമാ”തി ബധിരദോവാരികോപമാ. “ഗാമില്ലോപമാ”തി ഗാമദാരകോപമാ. “അമ്ബോപമാ”തി അമ്ബപ്ഫലോപമാ. അത്താപി ഉപമാ അത്ഥി. മക്കുസുത്തോപമാ, ഉച്ഛയന്തോപമാ, ജച്ചന്ധോപമാ. താസഞ്ചാപി അട്ഠസാലിനിയം വിപാകുദ്ധാര കഥാതോ ഗഹേതഞ്ചോ.

“യത്ഥഹി”തിആദിസു. “കഥം ഛര ഛരക്ക യോജനാ ഹോതി”തി. ചക്വു വത്സു വചനഞ്ച, ചക്വുദ്വാര വചനഞ്ച, രൂപാ രമ്മണ വചനഞ്ച, ചക്വു വിത്താണ വചനഞ്ച, ചക്വുദ്വാര വീഥി ചക്വു വിത്താണ വീഥി വചനഞ്ച, അതിമഹന്താ രമ്മണ വചനഞ്ചാ,തി ഏതാനി ഛരവചനാനി. തേഹി ഛരഛരക്കേഹി ആഹരിത്വാ ഇമിസ്സം വീഥിയം ദസ്സിതാനി. സേസവിഥിസുപി യഥാലാഭം ദസ്സിതഞ്ചാനി. ഏവം ഛരഛരക്കയോജനാ ഹോതി. “ഏത്ഥ ച യത്തകാനീ”തിആദിസു. “ഏകുന പത്താസ പരിമാണേസു”തി ഏകസ്സനിപ്ഫന്ന രൂപധമ്മസ്സ ഏകപത്താസ മത്തേസു ഖുദുകക്ഖണേസു ഉപ്പാദക്ഖണഞ്ച ഭങ്ഗക്ഖണഞ്ച റപേത്വാ മജ്ജേയേ ഏകുന പത്താസ മത്താനി റിതിക്ഖണാനി സന്തി. തേസു ഖണേസു അനുക്കമേന ഉപ്പന്നാ ഏകുന പത്താസ ചക്വു പസാദാ ച സന്തി. “കിസ്ഥിഞ്ചീ”തി തേസു കത്തരസ്ഥിം നാമ ചക്വു പസാദേ ന ഘട്ടേന്തീതി ന വത്തഞ്ചാനി. “തേസു പനാ”തി നിദ്ധാരണേ ഭുമ്മവചനം. “യദേവ ഏകം ചക്വു”തി നിദ്ധാരണീയം. തം പന കത്തമന്തി. അതീത ഭവങ്ഗേന സദ്ധിം ഉപ്പജ്ജിത്വാ തം അതിക്കമ്മ ഭവങ്ഗ ചലനക്ഖണേ ലദ്ധഘടനം ഏകം ചക്വു. തം പന ചക്വു വിത്താണസ്സ വത്സു ഭാവഞ്ച ദ്വാരഭാവഞ്ച സായേതി. സേസവിത്താണാനം ദ്വാരഭാവം സായേതീതി. തേനാഹ “യഥാരഹം”തി. ഏതദേവ ഏതം ഏവ ചക്വു കിച്ച സായനം നാമ ഹോതി വീഥി ചിത്തുപ്പത്തിയാ വത്സു കിച്ചദ്വാര കിച്ചാനം സായനതോ. “യം മജ്ജിത്വിയായുകും”തി മന്ദായുക അമന്ദായുകാനം മജ്ജേയേ പവത്തത്താ യം മജ്ജിത്വിയായുകന്തി വദന്തി. തം കിച്ച സായനം നാമാതി യോജനാ. “ഇതരാനി പനാ”തി ഏകുന പത്താസ പരിമാണേസു ചക്വു പസാദേസുതി വുത്താനി, തേസു ഏകം കിച്ച സായനം റപേത്വാ സേസാനി ഇതരാനി അട്ഠ ചത്താലീസ ചക്വുനി മോഘവത്സുനി നാമ ഹോതി. രൂപാ രമ്മണേഹി സദ്ധിം ലദ്ധ ഘട്ടനാനന്വി സതം വീഥി ചിത്തുപ്പത്തിയാ വത്സു കിച്ചദ്വാര കിച്ചരഹിതത്താ. തേസു കത്തമാനി മന്ദായുകാനി നാമാതി ആഹ “താനി പനാ”തിആദിം. കിച്ച സായനതോ പൂരിമാനി നാമ അതീത ഭവങ്ഗതോ പൂരേ തേരസസു ഭവങ്ഗേസു ആദി ഭവങ്ഗസ്സ ഭങ്ഗക്ഖണതോ പട്ഠായ ഖണേ ഖണേ ഉപ്പന്നാ സത്തത്തിംസ ചക്വു പസാദാ. താനി മന്ദായുകാനീതി വദന്തി. കസ്ഥാ, കിച്ച സായനതോ അപ്പതരായുകത്താ. കിച്ച സായനതോ പച്ഛിമാനി നാമ അതീത ഭവങ്ഗസ്സ റിതിക്ഖണതോ പട്ഠായ ഖണേ ഖണേ ഉപ്പന്നാ ഏകാദസ ചക്വു പസാദാ, താനി അമന്ദായുകാനീതി വദന്തി. കസ്ഥാ, കിച്ച സായനതോ ബഹുതരായുകത്താ. തദുഭയാനിപി അട്ഠ ചത്താലീസ മത്താനി വേദിതഞ്ചാനീതി സമ്ബന്ധോ. “തതോ”തി തേഹി അട്ഠചത്താലീസ മത്തേഹി. “പൂരിമതരാനീ”തി സത്തത്തിംസ മന്ദായുകേഹി പൂരിമതരാനി. താനി ഹി ചക്വു വിത്താണസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണേ റിതി ഭാവേന അനുപലദ്ധത്താ ഇയ ന ഗഹിതാനി. “പച്ഛിമതരാനീ”തി ഏകാദസ അമന്ദായുകേഹി പച്ഛിമതരാനി. താനി ച ചക്വു വിത്താണസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണേ ഉപ്പന്നാനിപി തസ്ഥിം ഖണേ റിതി ഭാവേന അനുപലദ്ധത്താ ഇയ ന ഗഹിതാനി. കസ്ഥാ പന ചക്വുവിത്താണസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണേ റിതി ഭാവേന അനുപലദ്ധാനി തദുഭയാനി ഇയ ന ഗഹിതാനീതി. ചക്വു വിത്താണസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണേ റിതി ഭാവേന ധരമാനാനം അട്ഠചത്താലീസ മത്താനം ചക്വുനം മജ്ജേയേ ഏവ കത്തമം ചക്വു ചക്വു വിത്താണസ്സ വത്സു കിച്ച ദ്വാര കിച്ചം സായേതീതി ആസങ്കിതഞ്ചം ഹോതി. ഏത്ഥ ച പഞ്ച വത്സുനി നാമ അത്തനോ റിതിക്ഖണേ ഏവ പഞ്ചവിത്താണാനം വത്സുദ്വാര കിച്ച സായകത്താ ചക്വു വിത്താണസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണേ റിതി ഭാവേന അനുപലദ്ധത്താ ഇയ ന ഗഹിതാനീതി ച,

ചക്രം വിത്താണു ഉപാദയവേദം റിതി ഭാവേന ധരമാനാനന്തി ച,
വൃത്തത്തി ദർശനം.

“ഏതം സിയാ”തിആദിസു. “ഇമായ വീമിയാ”തി ഇമായ അതിമഹന്താ
രമ്മണ വീമിയാ. “സമുദായഗ്ലാഹികാ”തി രൂപാ രമ്മണാനം സമുഹഗ്ലാഹികാ.
“വണ്ണസല്ലക്ഖണാ”തി വണ്ണവവത്മാനികാ. “വത്സുഗ്ലാഹികാ”തി ദണ്ഡ
സണ്ഠാനഗ്ലാഹികാ. “നാമഗ്ലാഹികാ”തി നാമ പത്തത്തിഗ്ലാഹികാ.
“അലാതചക്രസ്സ ഗാഹികാ വിയാ”തി രത്തന്ധകാരേ ഏകോ അലാതം ഗഹേത്വാ
പരിബ്ഭമതി. അത്തോ തം പസ്സന്തോ ചക്രം വിയാ മത്തതി. തത്ത്വ അലാതസ്സ
ഗതഗതദാനേ പച്ചുപ്പന്നം രൂപം ആരബ്ഭ ചക്രവാര വീമിയോ ഉപജ്ജന്തി.
മനോഭാര വീമിയോ പന്ന പുരിമ പുരിമാഹി ചക്രവാര വീമിഹി
ഗഹിതാനി അതീത രൂപാനി അമുഞ്ചിത്വാ ഏകതോ സണ്ഠാനഞ്ച സന്തതിഞ്ച
കത്വാ ഗണ്ഹന്തി. തദാ പസ്സന്തസ്സ ചക്രം വിയാ ഉപദാതി. ഏവം അയം
സമുദായഗ്ലാഹികാ ദർശനം. “നത്ഥി തദാരമ്മണുപ്പാദോ”തിആദിസു. “യസ്സാ”തി
യസ്സ ആരമ്മണസ്സ. ചിത്താനീതി ച നാനാരമ്മണാനീതി ച കമ്മപദാനി.
അവസേസേ തസ്ഥിം ആരമ്മണേ. “സങ്ഗഹ കാരേണാ”തി പോരാണ
അട്ഠകമായോ ഏകതോ സങ്ഗഹേത്വാ കത്തതാ ബുദ്ധഘോസത്ഥേരേണ കത്വാ
സഞ്ചാ അട്ഠകമായോ സങ്ഗഹാട്ഠകമാ നാമ. സോ ച സങ്ഗഹ കാരോതി
വുച്ചതി. “ഇധ പീ”തി ഇമസ്ഥിം അഭിധമ്മത്ത്വ സങ്ഗഹേപി. “മേരേണാ”തി
അനുരൂഢത്ഥേരേണ. “ഏകമ്പി ഇച്ഛതി യേവാ”തി. “യസ്സ ഹി
ചത്താരി”തിആദിസു യസ്സ ആരമ്മണസ്സ ചത്താരി വാ പഞ്ചവാ
ഹരവാതിആദിനാ യോജേതഞ്ച. “ജവനമ്പി അനുപജ്ജിത്വാ”തിആദിസു.
“അത്തനോ പധാന ക്രിയായാ”തി അനുപജ്ജിത്വാതി പദസ്സ പരതോ ‘യം
പവത്തതീ’തി അത്തനോ പധാന ക്രിയാപദം അത്ഥി. തേന അത്തനോ
ക്രിയാപദേണ സദ്ധിന്തി അത്ഥോ. “കത്ഥചി വുത്താ”തി കത്ഥചി സദുഗ്ഗമേസു
വുത്താ. അപി ച, ഹേതുമഹി ത്വാപച്ചയോ ലക്ഖണേ ഹേതുമഹി ച
മാനന്ത പച്ചയാ ജോതനീയട്ഠേണ വുത്താ, ന വചനീയട്ഠേണാതി ദർശനം.
“പകതി നിയാമേണാ”തി ഏതേന പച്ചയാ വിസേസേസതി, ചത്താരി വാ
പഞ്ചവാ ഹരവാ ജവനാനി ഉപജ്ജന്തിതി ദീപേതി. തേനാഹ
“ഏതമപനാ”തിആദിം. “ദന്തിക്ഖത്തും”തി വാസദുത്ഥേ അത്തപദത്ത്വ
സമാസപദന്തി വുത്തം “ദിക്ഖത്തും വാ തിക്ഖത്തും വാ”തി. “വോട്ഠണ്ണസ്സ
ആസേവനതാ”തി ആസേവന പച്ചയാതവാ പച്ചയുപ്പന്നതവാ.
“ആവജ്ജനായാ”തി ഏതം വോട്ഠണ്ണ കിച്ചം ആവജ്ജനമ്പി സങ്ഗണ്ഹാതി.
ഇധപി ആരമ്മണ ദുബ്ബലതായ ചതുപ്പഞ്ച ജവനുപ്പത്തി ഇച്ഛി തഞ്ചാതി
യോജനാ. തത്ത്വ “ഇധ പീ”തി ഇമസ്ഥിം പരിത്താ രമ്മണ വാരേപി.
തിവോട്ഠണ്ണനികാ പഞ്ച പരിത്താ രമ്മണ വീമിയോതി യോജനാ.
“ഇതരാനീ”തി പരിത്ത മഹന്താതി മഹന്താ രമ്മണാനി. “ഉഭയമാപീ”തി
ആപാതാ ഗമന വസേനപി ആരമ്മണ കരണ വസേനപി. ഇമസ്സ പദസ്സ.

൧൩൭. “മനോഭാരേ പനാ”തിആദിസു. “പരിത്തക്ഖണാ പീ”തി ചിത്ത
ഹസ്സാദയോ അപ്പതരക്ഖണാപി. “അതീതാനാഗതാ പീ”തി അതീതാനാഗത
ധമ്മാപി. “ഘട്ടനേണാ”തി രൂപാദീനം ഘട്ടനേ. “യത്ഥാ”തി യസ്ഥിം ഭവങ്ഗേ.
“പഞ്ചഭാരാനു ബന്ധകം”തി പഞ്ചഭാര വീമി അനുഗതം. അതീതം ആലമ്ബണം
പവത്തേതി യേവാതി സമ്ബന്ധോ. “യഥാപാതാ ഗതമേവാ”തി പകതിയാ
ആപാതാ ഗതപ്പകാരമേവ. “തഥാ തഥാ”തി ദിട്ഠ സമ്ബന്ധാദിനാ തേന തേന

പകാരേന. “കിഞ്ചി”തി കിഞ്ചി ആരമ്മണം. “ദിസ്വാ”തി പച്ചക്വം കത്യാ. പഞ്ചദാരഗൃഹിതത്ത്വി ആരമ്മണം പച്ചക്വകത്ത്വേന ദിട്ഠി വുച്ചതി. യം കിഞ്ചി ആരമ്മണം. “അനുമാനേന്തസ്സാ”തി ഏവമേവ ഭവിത്ഥ, ഭവിസ്സതി, ഭവതീതി അനുമാനത്താണേന ചിന്തേന്തസ്സ. തം സദിസം ആരമ്മണം. “പരസ്സ സദുഹനാ”തി പരവചനം സുത്വാ യഥാ അയം വദതി, തഥേ വേതന്തി സദുഹനാ. “ദിട്ഠി” വുച്ചതി ഞാണം വാ ലദ്ധി വാ. “നിജ്ജ്യാനം”തി സുട്ഠു ഓലോകനം. “ഖന്തീ”തി ഖമനം സഹനം. അത്തമത്തം അഗമനം. ദിട്ഠിയാ നിജ്ജ്യാനം ദിട്ഠിനിജ്ജ്യാനം. ദിട്ഠിനിജ്ജ്യാനസ്സ ഖന്തി ദിട്ഠിനിജ്ജ്യാനക്ഖന്തി. “സേസം”തി നാനാകമ്മ ബലേനാതിആദികം. “ദേവതോ പസംഹാരവസേനാ”തി ദേവതാ കദാചി കേസഞ്ചി സുപിനന്തേ നാനാരമ്മണാനി ഉപസംഹരിത്വാ ദസ്സേന്തി. ഏവം ദേവതോ പസംഹാര വസേനാപി. അനുബോധോ നാമ ലോകീയത്താണ വസേന ചതുസ്സച്ച ധമ്മാനം അനുബുജ്ജ്യാനം. പടിവേധോ നാമ ലോകുത്തരത്താണ കിച്ചം. അനന്ത രൂപ നിസ്സയ പച്ചയഗൃഹണേന പകതു പനിസ്സയ പച്ചയമ്പി ഉപലക്ഖേതി. ചിത്ത സന്താനസ്സ അനന്തരൂപനിസ്സയ പച്ചയഭാവോ നാമാതി സമ്ബന്ധോ. അനന്ത രൂപ നിസ്സയ പച്ചയസത്തി നാമ അനന്തര പരമ്പര വിപ്ഫരണവസേന മഹാഗതികാ ഹോതീതി വുത്തം ഹോതി. അനന്ത രൂപ നിസ്സയ പച്ചയാനു ഭാവോതിപി യുജ്ജതി. കഥം മഹാവിപ്ഫാരോതി ആഹ “സകിം പീ”തിആദിം. “സുട്ഠു ആസേവിത്വാ”തി ഏത്ഥ പച്ഛാ അപ്പമുസ്സമാനം കത്യാ പുനപ്പുനം സേവനം സുട്ഠു ആസേവനം നാമ. ന കേവലം പുരിമ ചിത്ത സന്താനസ്സ സോ ഉപനിസ്സയ പച്ചയാനുഭാവോ ഏവ മഹാവിപ്ഫാരോ ഹോതി. പകതിയാ ചിത്തസ്സ വിചിത്ത ഭാവ സങ്ഖാതം ചിത്തനാ കിച്ചമ്പി മഹാവിപ്ഫാരം ഹോതീതി ദസ്സേതും “ചിത്തഞ്ച നാമാ”തിആദിവുത്തം. കഥം മഹാവിപ്ഫാരം ഹോതീതി ആഹ “കിഞ്ചി നിമിത്തം”തിആദിം. “കിഞ്ചി നിമിത്തം”തി ദിട്ഠാദീസു നാനാ രമ്മണേസു കിഞ്ചി അപ്പമത്തകം ദിട്ഠാദികം ആരമ്മണ നിമിത്തം. “തേഹി ചകാരണേഹീ”തി തേഹി കത്തുഭൂതേഹി ദിട്ഠാദീഹി കാരണേഹി. “ചോദീയമാനം”തി പയോജീയമാനം. “അജ്ജ്യാസയ യുത്തം”തി അജ്ജ്യാസയേന സംയുത്തം. ഭവങ്ഗ ചിത്തസ്സ ആരമ്മണം നാമ അവിഭൂതം ഹോതി. ഭവങ്ഗം ചാലേത്വാ ആവജ്ജനം നിയോജേതീതി സമ്ബന്ധോ. “ലദ്ധ പച്ചയേസു”തി ആലോകാദിവസേന വാ ദിട്ഠാദിവസേന വാ ലദ്ധ പച്ചയവന്തേസു. തദഭിനിന്നാകാരോ നാമ നിച്ചകാലമ്പി തേസു ആരമ്മണേസു അഭിമുഖം നിന്നാകാരോ. തേന ആകാരേന പവത്തോ മനസികാരോ. തേന സമ്പയുത്തസ്സ. ഏതേഹി വചനേഹി സുദ്ധമനോദാരേ ആരമ്മണാനം അപാതാഗമനഞ്ച ഭവങ്ഗ ചലനഞ്ച ന കേവലം ലദ്ധ പച്ചയാനം ആരമ്മണാനം വസേനേവ ഹോതി. താദിസേന പന മനസികാരേന യുത്തസ്സ സയഞ്ച വീഥി ചിത്ത ചിത്തനാ കിച്ചസ്സ ചിത്തസ്സ വസേനാപി ഹോതീതി സിദ്ധം ഹോതി. ന ഹി ആരമ്മണന്തരേ അഭിനിന്നാകാരോ നാമ നത്ഥീതി സക്കാ വത്തും. കസ്ഥാ, അഭാവിത ചിത്താനം പമാദ ബഹുലാനം ജനാനം കദാചി കരഹചി ഭാവനാ മനസികാരേ കരീയമാനേപി വീഥി ചിത്ത സന്താനസ്സ ബഹിദ്ധാ നാനാരമ്മണേസു അഭിനിന്നാകാരസ്സ സന്ദിസ്സനതോതി. “യഥാ ചേത്ഥാ”തി യഥാ ഏത്ഥ മനോദാരേ രൂപാരൂപ സത്താനം വിഭൂതാ രമ്മണേപി തദാ രമ്മണുപ്പാദോ നത്ഥി, ഏവന്തി യോജനാ. ഞാണവിഭങ്ഗട്ഠകമായം പന വോട്ഠണ്ണവാറോപി ആഗതോ. യഥാഹ സുപിനേനേവ ദിട്ഠം വിയ മേ, സുതം വിയ മേതി കഥനകാലേപി അബ്ധാകതോ യേവാതി. തത്ഥ ഹി “അബ്ധാകതോ യേവാ”തി സുപിനന്തേ മനോദാരേ ദന്തീക്ഖത്തും ഉപ്പന്നസ്സ

ആവജ്ഞസ്തു വസേന അബ്ധാകതോയേവ. തതോ പരം ഭവങ്ഗപാതോ. അട്ഠസാലിനിയമ്പി വൃത്തം അയം പന വാരോ ദിട്ഠം വിയ മേ, സുതം വിയ മേ തിആദിനി വദനകാലേ ലബ്ധിതീതി. തം പന പഞ്ച ദ്വാരേ പരിത്താരമ്മണേ ദ്വത്തിക്ഖത്തും ഉപ്പന്നസ്സ വോട്ഠബ്ബനസ്സ വസേന വൃത്തം. “സോപി ഇധ ലദ്ധും വട്ടതി യേവാ”തി സോപി വാരോ ഇമസ്ഥിം മനോദ്വാരേ ലദ്ധും വട്ടതിയേവ. “ഭവങ്ഗേ ചലിതേ നിവത്തനകവാറാനം”തി ദിക്ഖത്തും ഭവങ്ഗ ചലനമത്തേ ഠ്ഠാ വീഥി ചിത്താനി അനുപ്പജ്ജിതാ ഭവങ്ഗപാതവസേന നിവത്തനകാനം മോഘവാറാനം മനോദ്വാരേപി പമാണം ന ഭവിസ്സതിയേവ. അഥ ഇമസ്ഥിംവാറേ വീഥി ചിത്തപ്പവത്തി നത്ഥി. ഏവം സതി, ഇമസ്ഥിം വീഥി സങ്ഗഹേ സോ വാരോ ന വത്തബ്ബോതി ചേ. വത്തബ്ബോയേവ. കസ്ഥാ, ഛയാ വിസയപ്പവത്തിതി ഇമസ്ഥിം ഛരേണ സങ്ഗഹിതത്താതി ദസ്സേതും “വിസയേ ച ആപാതാഗതേ”തിആദി വൃത്തം. ആരമ്മണഭൂതാ വിസയപ്പവത്തി. ഏകേകസ്ഥിം അനുബന്ധകവാറേ. “തദാരമ്മണ വാരാദയോ”തി തദാരമ്മണ വാരോ ജവനവാറോ വോട്ഠബ്ബന വാരോ മോഘവാറോ. തേസു പന തദാ രമ്മണവാറോ വത്ഥുഗ്ഗഹണേ ച നാമഗ്ഗഹണേ ച ന ലബ്ധിതീ. “വത്ഥു”തി ഹി സന്ധാന പഞ്ഞത്തി. “നാമം”തി നാമ പഞ്ഞത്തി. ന ച തദാ രമ്മണം പഞ്ഞത്താ രമ്മണം ഹോതീതി. തേന വൃത്തം “യഥാരഹം”തി. “തത്ഥാ”തി തേസു ദിട്ഠവാറാദിസു ഛരസു വാരേസു. ഏതരഹി പന കേചി ആചരിയാതി പാഠസേസോ. “അതീത ഭവങ്ഗ വസേനാ”തി ഏകം ഭവങ്ഗം അതിക്കമ്മ ആപാതാ ഗതേ ആരമ്മണേ ഏകോ വാരോ, ദ്വേ ഭവങ്ഗാനി അതിക്കമ്മ ആപാതാ ഗതേ ഏകോതിആദിനാ അതീത ഭവങ്ഗ ഭേദവസേന. “തദാ രമ്മണ വസേനാ”തി തദാ രമ്മണസ്സ ഉപ്പന്നവാറോ അനുപ്പന്ന വാരോതി ഏവം തദാ രമ്മണ വസേന. കപ്പേന്തി ചിന്തേന്തി, വിദഹന്തി വാ. “ഖണ്ഡ വസേന ബലവദുബ്ബലതാ സമ്ഭവോ”തി യഥാ പഞ്ചദ്വാരേ അതിമഹന്താ രമ്മണേസുപി ആരമ്മണ ധമ്മാ ഉപ്പാദം പത്ഥാ ആദിതോ ഏകചിത്തക്ഖണ്ഡമത്തേ ദുബ്ബലാ ഹോന്തി. അത്തനോ ദ്വാരേസു ആപാതം ആഗന്തും ന സക്കോന്തി. ഏക ചിത്തക്ഖണ്ഡം പന അതിക്കമ്മ ബലവന്താ ഹോന്തി. അത്തനോ ദ്വാരേസു ആപാതം ഗന്തും സക്കോന്തി. മഹന്താ രമ്മണാദിസു പന ദ്വി ചിത്തക്ഖണ്ഡികമത്തേ ദുബ്ബലാ ഹോന്തിതിആദിനാ വത്തബ്ബാ. ന തഥാ മനോദ്വാരേ ആരമ്മണാനം ഖണ്ഡ വസേന ബലവദുബ്ബലതാ സമ്ഭവോ അത്ഥി. കസ്ഥാ നത്ഥിതി ആഹ “തദാ”തിആദിം. തത്ഥ “തദാ”തി തസ്ഥിം വീഥി ചിത്തപ്പവത്തികാലേ. “തത്ഥാ”തി മനോദ്വാരേ.

“ഏതഥ സിയാ”തിആദിസു. “സിയാ”തി കേസഞ്ചി വിചാരണാ സിയാ. ഏകം ആവജ്ഞം അസ്സാതി ഏകാവജ്ഞാ. “വീഥി”തി വീഥിചിത്തപ്പബ്ബസോ. ഏകാവജ്ഞാ ച സാ വീഥി ചാതി വിഗ്ഗഹോ. “ആവജ്ഞം”തി ആവജ്ഞ ചിത്തം. തം വാ ആവജ്ഞതീതി സമ്ബസോ. “തം തം ജവനേനാ”തി തേന തേന ജവനേന സഹുപ്പന്നം വാ പരസ്സ ചിത്തം ആവജ്ഞതി കിന്തി യോജനാ. “കിഞ്ചേത്ഥാ”തി ഏതഥ വചനേ കിഞ്ചി വത്തബ്ബം അത്ഥിതി അത്ഥോ. യദി താവ ആവജ്ഞഞ്ച ജവനാനി ചാതി അധികാരോ. “തത്ത്വഹി ചിത്തം”തി പരസ്സ ചിത്തം. “ഏവമ്പി ഭിന്നമേവാ”തി ജവനാനം ധമ്മതോ ഭിന്നമേവ. ഏതഥ അട്ഠകമായം വിനിച്ഛിതന്തി സമ്ബസോ. തം ചിത്തം നിരുദ്ധമ്പി ജവനാനമ്പി പച്ചുപ്പന്നമേവ ഹോതീതി യോജനാ. “അദ്ധാവസേന ഗഹിതം”തി അദ്ധാ പച്ചുപ്പന്ന വസേന ഗഹിതം. “സന്തതിവസേന ഗഹിതം”തി സന്തതി പച്ചുപ്പന്നവസേന ഗഹിതം. ആചരിയാനന്ദമതേ. സബ്ബേസമ്പി ആവജ്ഞ

ജവനാനം. ചിത്തമേവ ഹോതി, തസ്മാ യമ്മതോ അഭിന്നം. പച്ചുപ്പന്നഞ്ച ഹോതി, തസ്മാ കാലതോ അഭിന്നന്തി വൃത്തം ഹോതി. അനന്തരപച്ചയേ അതീതോ ച പച്ചുപ്പന്നോ ച ഖണ വസേന യുജ്ജതി. യദി അദ്ധ്യാസന്തതി വസേന യുജ്ജേയ, പച്ചുപ്പന്നോ യമ്മോ പച്ചുപ്പന്നസ്സ യമ്മസ്സ അനന്തര പച്ചയേന പച്ചയോതി വൃത്തോ ഭവേയ. കസ്മാ, ഏകാവജ്ജന വീഥിയഞ്ഹി സബ്ബാനി ചിത്താനി അദ്ധ്യാസന്തതി വസേന പച്ചുപ്പന്നാനി ഏവ ഹോന്തിതി.

മന്വ. അപ്പനാവാരേ. “അപ്പനാ ജവനം”തി കമ്മപദം. “തദാ രമ്മണം”തി കത്തുപദം. “ഇന്ദ്രിയ സമതാദീഹി”തി സദ്ധാദീനം പഞ്ചന്നം ഇന്ദ്രിയാനം അഞ്ചമഞ്ചം അനന്തി വത്തനവസേന സമതാദീഹി. “പരിതോ”തി സമന്തതോ. “ഉപേച്ചാ”തി ഉപഗന്തവാ. അപ്പനം വഹിതും ജനേതും സമത്വ ഭാവോ അപ്പനാവഹസമത്വഭാവോ. “യസ്സ പവത്തിയാ”തി യസ്സ ഉപചാര ജവനസ്സ പവത്തിതോ. “അചിരം കാലം”തി അചിരേകാലേ. പരിത്ത ജാതികാ നാമ കാമാവചരജാതി. “ഗോത്തം”തി കമ്മകത്തു പദം. “അഭിഭൂയ്യതീ”തി ഭാവനാ ബലേന അഭിഭൂയ്യമാനം ഹോതി. അഭിമദ്വീയമാനം ഹോതിതി അത്ഥോ. “ഹരിജ്ജതീ”തി ഇദം പന അഭിഭവനസ്സ സിദ്ധാപത്ത ദസ്സനം. യാവ തം ഗോത്തം ഛേദം പാപുണാതി, താവ അഭിഭൂയ്യതി, മദ്വീയതീതി വൃത്തം ഹോതി. ഗോത്തം അഭിഭവതിതി ഗോത്രഭൂതിപി യുജ്ജതി. “പഞ്ചമം”തി പഞ്ചമേ ചിത്തവാരേ. “തദാഹി ജവനം പതിതം നാമ ഹോതി”തി പകതിയാ ജവനപ്പവത്തിനാമ സത്തക്ഖത്തു പരമോ ഹോതി. ചതുത്ഥഞ്ച മുദ്ധപത്തം. പഞ്ചമതോ പടായ പതിതം. തസ്മാ തസ്ഥിം പഞ്ചമവാരേ ജവനം പതിതം നാമ ഹോതി. “ഭുതീയേനാ”തി ഭുതീയേന ഏവ സദേന. “ഭുതീയം”തി ഭുതീയേ ചിത്തവാരേ. തദാ അനുലോമം പഥമജവനം ഹോതിതി വൃത്തം “അലദ്ധാ സേവനം അനുലോമ”ന്തി. “ഏതേനേവാ”തി ഏതേന ഏവ സദ ദായേ നേവ. അട്ഠസാലിനിയം പന അനുജ്ഞാതാ വിയ ദിസ്സതി. വൃത്തഞ്ഹി തത്ഥ. മന്ദപത്തസ്സ ചത്താരി അനുലോമാനി ഹോന്തി, പഞ്ചമം ഗോത്രഭൂ, ഛേദം മഗ്ഗചിത്തം, സത്തമം ഫലന്തി. “ഇതരട്ഠകമാസൂ”തി വിനയട്ഠ കമാദീസൂ. “പടിസിദ്ധത്താ”തി പഞ്ചമം ഗോത്ര ഭൂപ്പവത്തിയാ പടിസിദ്ധത്താ ആദിമ്ഹി അട്ഠന്നം അഞ്ചത്രസ്ഥിതി വൃത്തത്താ ഇയ നിരുദ്ധേതി പദം അവസ്സം ഇച്ഛിതബ്ബമേവാതി വൃത്തം “നിരുദ്ധേ അനന്തരമേവാതി പദച്ഛേദോ”തി. അനന്തര സദസ്സ ച നിച്ഛം സമ്ബന്ധാപേക്ഖത്താ തമേവപദം വിഭത്തി പരിണാമേന അധികതന്തി ആഹ “നിരുദ്ധസ്സാതി അത്ഥതോ ലദ്ധമേവാ”തി. “വസിഭൂതാപി”തി വസിഭൂതാപി സമാനാ. “ഏകവാരം ജവിത്വാ”തി ഇദം ലോകിയപ്പനാവസേന വൃത്തം. ലോകുത്തര അപ്പനാപന സത്തമസി ഉപ്പജ്ജതിയേവ. മുലടികാ പാഠേ “ഭൂമന്തരപത്തിയാ”തി ഗോത്രഭൂ ചിത്തം കാമഭൂമി ഹോതി. അപ്പനാപന മഹഗ്ഗതഭൂമി വാ ലോകുത്തരഭൂമി വാ ഹോതി. ഏവം ഭൂമന്തരപത്തിയാ. “ആരമ്മണന്തര ലദ്ധിയാ”തി ഫലസമാപത്തി വീഥിയം ഫലജവനം സന്ധായ വൃത്തം. തത്ഥഹി പുരിമാനി അനുലോമ ജവനാനി സഞ്ചാരാ രമ്മണാനി ഹോന്തി. ഫലജവനം നിബ്ബാനാരമ്മണം. ഇദഞ്ച കാരണമത്തമേവ. യഥാവൃത്ത ലേസ്സുപമാ ഏവ ഇയ യുത്തരുപാതി ദട്ഠഞ്ചം. “ന ഖോ പന്നേതം ഏവം ദട്ഠഞ്ച”ന്തി ഏതം അത്ഥജാതം ന ഖോ ഏവം ദട്ഠഞ്ചം. “അനദ്ധനീയാ”തി അദ്ധ്യാനം ദീഘകാലം നഖ മന്തിതി അനദ്ധനീയാ. അസാരാ. അസാരത്താ ഏവ സീഘതരം രൂഹന്തി. സീഘതരം വുദ്ധിം വിരുജ്ജഹിം ആപജ്ജന്തി. സാരവന്താ പന സാരേന സഹ വഡ്ഡമാനത്താ സീഘതരം നരൂഹന്തി. സീഘതരം വുദ്ധിം വിരുജ്ജഹിം നാ പജ്ജന്തി. തേനാഹ “ഏകവസ്സജീവിനോ”തിആദിം.

“ഏവമേവാ”തിആദീസു “പതിതജവനേസു”തി പഞ്ചമ ഛന്ദം സത്തമ ജവനേസു. “ഏതമ ചാ”തിആദീസു. “സുപക്കസാലിഭത്ത സദിസാനീ”തി യഥാ സാലിഭത്താനി സുപക്കത്താ ഏവ മുദുതരാനി പുതാ ദുബ്ബലാനി അചിരദ്ഠിതികാനി. തസ്മിം ദിവസേപി പുതിഭാവം ഗച്ഛന്തി. ഏവം അപ്പനാ ജവനാനി. “യസ്മാ ചാ”തിആദീസു. “ദുവിധസ്സ നിയമസ്സാ”തി ജവനനിയമസ്സ ച കാലനിയമസ്സ ച. “പടിസന്ധിയാ അനന്തര പച്ചയ ഭാവീനോ”തി സത്തമ ജവന ചേതനാ അനന്തര പച്ചയോ, തദനന്തരേ പവത്തം വിപാക സന്താനം പച്ചയുപ്പന്നോ, തമേവ ച അവസാനേ ചുതി ചിത്തം പുതാ ഭവന്തരേ പടിസന്ധി ചിത്തസ്സ അനന്തര പച്ചയോ. ഏവം പടിസന്ധി ചിത്തസ്സ അനന്തര പച്ചയ ഭാവേന അവസ്സം ഭവിസ്സമാനസ്സാതി അത്ഥോ. ഇദഞ്ച കാരണ മത്തമേവ. മഹാടീകാവചനം പന കിഞ്ചി വത്തബ്ബ രൂപന്തി ന പടിക്ഖിത്തം. “നിരന്തരപ്പവത്താനം”തി ആദീസു. ഭിന്നാ അസദിസാ വേദനാ യേസം താനി ഭിന്നവേദനാനി. “ആസേവന പച്ചനീകാനം”തി ആസേവന പച്ചയപ്പടി പക്ഖാനം. അഭിന്നാ വേദനാ യേസന്തി വിഗൃഹോ. ക്രിയജവനാനന്തരം അരഹത്തഫലം ഫലസമാപത്തി വിമിധം ദട്ഠഞ്ച. സേസമേത്ഥസുവിഞ്ഞേയ്യം.

൧൩൯. “സബ്ബമാ പീ”തിആദീസു. ലോകേ മജ്ജിമകേ ഹി മഹാജനേഹി ഇച്ഛിതമ്പി കിഞ്ചി ആരമ്മണം അതിഊക്കട്ഠേഹി മന്ധാതു രാജാദീഹി ഇച്ഛിതം ന ഹോതി. തഥാ തേഹി മഹാജനേഹി അനിച്ഛിതമ്പി കിഞ്ചി ആരമ്മണം അതിദുഗ്ഗതേഹി പച്ചന്ത വാസീഹി ഇച്ഛിതം ഹോതി. തസ്മാ ആരമ്മണാനം ഇട്ഠാനീട്ഠ വവത്ഥാനം പത്ഥാ അതിഊക്കട്ഠേഹി ച അതിദുഗ്ഗതേഹി ച വവത്ഥാനം ന ഗച്ഛതി, മജ്ജിമകേഹി ഏവ വവത്ഥാനം ഗച്ഛതി. തേനാഹ “തത്ഥ ചാ”തിആദിം. “ആരമ്മണം”തി കത്തുപദം. “വിപാകചിത്തം”തി കമ്മപദം. “കിഞ്ചി”തി കിഞ്ചി രൂപം. “കിസ്ഥിഞ്ചി”തി കസ്ഥിംചി ഏകസ്ഥിം പുപ്ഫേ. “തേന വാ”തി തേന വാ സുഖസമ്ഫസ്സേന വത്ഥേന. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞേയ്യം.

“വേദനാനിയമോപനാ”തിആദീസു. “ആദാസേ മുഖനിമിത്തസ്സ വിയാ”തി യഥാ ആദാസേ മുഖ നിമിത്തസ്സ ചലന ചവനാദിയോഗോ നാനാവണ്ണയോഗോ ച യഥാമുഖമേവ സിലോ. തഥാ വിപാകാനം. വേദനാ യോഗോ പന യഥാരമ്മണമേവ സിലോതി യോജനാ. തത്ഥ “വേദനായോഗോ”തി നാനാവേദനായോഗോ. “കപ്പേത്ഥാ”തി ചിന്തേത്ഥാ. “പകപ്പേത്ഥാ”തി നാനപ്പകാരതോ ചിന്തേത്ഥാ. ന കേവലഞ്ച വിപാകാനം ഏവ യഥാരമ്മണം വേദനാ യോഗോ ഹോതീതി യോജനാ.

“അയഞ്ചാ”തിആദീസു. “അട്ഠകമായം പീ”തി പട്ഠാന അട്ഠകമായമ്പി. “തദാരമ്മണ വസേനാ”തി തദാരമ്മണവസേന പവത്താനന്തി പാഠസേസോ. “പഞ്ചനം”തി സോമനസ്സ സന്തീരണേന സദ്ധിം ചത്താരി മഹാവിപാക സോമനസ്സാനി സന്ധായ വുത്തം. “പകതി നീഹാരേനാ”തി പകതിയാ നിച്ചകാലം പവത്തപ്പകാരേന. പാളിപാഠേ. ഭാവിതാനി ഇന്ദ്രിയാനി യേനാതി ഭാവിതിന്ദ്രിയോ. “മനാപം”തി മനോരമ്മം. “അമനാപം”തി അമനോരമ്മം. വിഹരേയന്തി സചേ കണ്ഠതീതി സമ്ബന്ധോ. “പടികൂലേ”തി അമനാപേ. “അപ്പടികൂല സഞ്ചീ”തി മനാപസഞ്ചീ. ഏവം സേസേസു. “തേസം”തി ഖിണാസവാതം. പാളിപാഠേ. “സുമനോ”തി സോമനസ്സീതോ. “ദുമ്മനോ”തി ദോമനസ്സീതോ. പാളിപാഠേ. “മേത്തായവാ ഫരതീ”തി അയം സത്തോ അവേരോഹോതൂതിആദിനാ മേത്താചിന്തേന വാ ഫരതി. “ധാതുസോ ഉപസംഹരതീ”തി യഥാ മ മ കായോപി ചതുധാതു സമുസ്സയോ ഹോതി. തത്ഥ

ഏകാപി ധാതു നാമ പടികൂലാ വാ അപ്പടികൂലാ വാ ന ഹോതി. കേവലം തുച്ഛ സുന്ത സഭാവമത്താ ഹോതി. ഏവമേവ ഇമസ്സ സത്തസ്സ കായോപിതിആദിനാ ധാതു സോ ഉപസംഹരതി. “അസുഭായ വാ”തി അസുഭ ഭാവനായ വാ. അസുഭ ഭാവനാ ചിത്തേന വാതി വുത്തം ഹോതി. “അസുഭായാ”തി വാ തസ്സ അസുഭഭാവമായ. ദേവനാടകാ ദേവച്ഛരാ നാമ. കുമിതാനി കുട്ഠാനി യേസം താനി കുമിത കുട്ഠാനി. “സരീരാനീ”തി കായങ്ഗാനി. കുമിത കുട്ഠാനി സരീരാനി യസ്സ സോ കുമിതകുട്ഠസരീരോ. “കുമിതാനീ”തി അബ്ഭുക്കിരണാനി. വേദനാ യുത്താനി ഹോന്തി ഇതി അപരേ വദന്തിതി യോജനാ. തസ്മാ പച്ചയോ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. കഥം പച്ചയോ ഹോതീതി ആഹ “യഥാ ആനിസംസ ദസ്സനേനാ”തിആദിം. തത്ത്വ “അട്ഠകമായം”തി വിസുദ്ധി മഗ്ഗട്ഠകമായം. “ബുദ്ധസുബുദ്ധതാ ദസ്സനേനാ”തി അത്തനോ സത്ത്വഭൂതസ്സ ബുദ്ധസ്സ സുബുദ്ധതാ ദസ്സനേന. “അത്തസമ്പത്തി ദസ്സനേനാ”തി മയം പന ഏവരൂപാ ദുക്ഖാ മുത്താമ്ഹാതി ഏവം അത്തനോ സമ്പത്തി ദസ്സനേന. “അട്ഠികങ്കലികപേതരൂപേ”തി നിമ്മം സലോഹിതേ അട്ഠിപുണ്ണപേതസരീരേ. “കുട്ഠിനോ”തി കുട്ഠസരീരസ്സ. “അട്ഠകമായം”തി ധമ്മപദ അട്ഠകമായം. അതി ഇട്ഠേ ദേവച്ഛര വണ്ണാദികേ. അതി അനിട്ഠേ കുമിതകുട്ഠസരീരാദികേ. “വത്ത്വ ഭൂതോ”തി ഉപ്പത്തിട്ഠാന ഭൂതോ. “തേസം തേസം സത്താനം”തി കത്തു അത്ഥേസാമിവചനം. “തദുഭയം പീ”തി ഉഭയം തം ഗഹണംപി. “തേസം”തി തേസം ലോകിയ മഹാജനാനം. “വിപല്ലാസവസേനേവ ഹോതി”തി ദേവച്ഛരവണ്ണാദീസു അതിഇട്ഠേസു അതിഇട്ഠാകാരതോ ഗഹണമ്പി വിപല്ലാസ വസേനേവ ഹോതി. കസ്മാ, ദേവച്ഛര വണ്ണാദീസു അതി ഇട്ഠം സത്തായ വിപല്ലാസ സത്താഭാവതോ.

വിഭാവനിപാഠേ . “പവത്തിയാ”തി പവത്തനതോ. അട്ഠകമാധിപ്പായേ ഠ്ഠാ വുത്തത്താ അട്ഠകമാഗാരവേന”തം വിചാരേതബ്ബ മേവാ”തി വുത്തം. അത്ഥതോ പന അയുത്തമേവാതി വുത്തം ഹോതി. ഏസനയോ അത്തത്ഥപി. “ധമ്മ ചക്ഖുരഹിതാ”തി ധമ്മ വവത്ഥാനത്താണ ചക്ഖു രഹിതാ. “കുസലാകുസലാനി യേവാ”തി തേസം ധമ്മ ചക്ഖു രഹിതാനം ഉപ്പന്നാനി കുസലാകുസലാനിയേവ. ഗാമായം. “രൂപാ”തി രൂപതോ നപ്പവേധന്തിതി സമ്ബന്ധോ. “സദാ”തിആദീസുപി ഏസേവനയോ. നപ്പവേധന്തിതി ച ന ചലന്തി, ന കമ്പന്തി, ചിത്തത്തേമത്തം ന ഗച്ഛന്തി. തഥാ ഉപേകവാ ക്രിയജവനാനന്തരമ്പി തദാരമ്മണാനി സോമനസ്സു പേക്ഖാവേദനാ യുത്താനി ഏവ സിയുന്തി യോജനാ. മൂലടീകാപാഠേ. “തദാരമ്മണതാ”തി തദാരമ്മണതായ തദാരമ്മണഭാവേന. “കത്ഥചീ”തി കത്ഥചി അഭിധമ്മ പാളിയം. “വിജ്ജമാനേ ച തസ്ഥിം”തി തസ്ഥിം ക്രിയജവനാനു ബന്ധകേ തദാ രമ്മണേ വിജ്ജമാനേ സതി. ഏതം ഭവങ്ഗഞ്ച നാമ അനുബന്ധതീതി സമ്ബന്ധോ. നദീസോതോ പടീസോതഗാമിനാവം അനുബന്ധതി വിയാതി യോജനാ. “സവിപ്ഫാരികം ഏവജവനം”തി കിലേസ ധമ്മാനം വിപല്ലാസ ധമ്മാനഞ്ച വസേന ഖണ്ഡത്തേപി അനേകസതേസു ആരമ്മണേസു വിവിധാകാരേന ഫരണവേഗസഹിതം കുസലാകുസല ജവനമേവ അനുബന്ധതീതി യുത്തം. ന പന ക്രിയജവനം അനുബന്ധതീതി യുത്തന്തി യോജനാ. “ഛരളങ്ഗു പേക്ഖാവതോ”തി ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസ്വാ നേവ സുമനോ ഹോതി, ന ദുമ്മനോ, ഉപേക്ഖകോ വിഹരതീ-തിആദിനാ വുത്തായ ഛര ദ്വാരികവസേന ഛരളങ്ഗ സമന്നാഗതായ ഉപേക്ഖായ സമ്പന്നസ്സ. വത്തനം വുത്തി. സന്താ വുത്തി അസ്സാതി സന്ത വുത്തി. തം വിചാരേനോ “പട്ഠാനേ പനാ”തിആദിമാഹ. “യദി ചേതം വുച്ചേയ്യാ”തി ഏത്ഥ

“ഏതം”തി ക്രിയാ ബ്യാകതേതിആദികം ഏതം വചനം. “തസ്മിം”തി തസ്മിം വചനേ. “ഏവമാദിനാ”തി ഏവമാദിനാ നയേന. വിഭാവനിപാഠേ. “ഉത്തരം”തി പരിഹാരം. “വിപസ്സനാചാര വസേനാ”തി വിപസ്സനാ പവത്തി വസേന. “തേസം”തി സോമനസ്സ ദോമനസ്സാനം. “ഇതരീതരാനന്തര പച്ചയതാ”തി അന്തമന്താനന്തര പച്ചയതാതി അത്ഥോ. “മേരേനാ”തി അനുരുദ്ധമേരേന. സബ്ബാനി തദാ രമ്മണാനി, സബ്ബാനി ഭവങ്ഗാനി ച. “സമുദാ ചരന്തീ”തി ചിരകാലം സഞ്ചരന്തി . “ഏതാനിഹീ”തിആദിനാ തേസം അട്ഠാരസന്നം ജവനാനം അനന്തരം തദാരമ്മണാനം അനിയമതോ പവത്തിയാ കാരണയുത്തിം ദസ്സേതി. സമ്ഭവതി ഉപ്പജ്ജതി ഏതേനാതി സമ്ഭവോ. തദാ രമ്മണസ്സ സമ്ഭവോ തദാ രമ്മണ സമ്ഭവോ. അഥവാ, സമ്ഭവനം ഉപ്പജ്ജനം സമ്ഭവോതി ഇമേ ദേവ അത്ഥേ ദസ്സേതും “തദാ രമ്മണ സമ്ഭവോ”തിആദി വുത്തം. “യേസം പനാ”തിആദിസു. “യേസം”തി യേസം പുഗ്ഗലാനം. “ഇതരാനീ”തി ഉപേക്ഖാ സന്തീരണ ദ്വയതോ അന്താനി. “ന ഹോന്തീതി ന വത്തബ്ബാനീ”തി വുത്തം. ഏവംസതി, കസ്മാ മേരേന ഇധ ന വുത്താനീതി. അട്ഠസാലിനിയം അപുത്തത്താ ഇധ ന വുത്താനീതി. അട്ഠസാലിനിയം പന കസ്മാ ന വുത്താനി. യേഭൂയ നിയമസോതേ പതിതത്താ ന വുത്താനി. ന പന അലബ്ഭമാനത്താ ന വുത്താനീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “അട്ഠകമായം പനാ”തിആദിമാഹ. “ഉപേക്ഖാസഹഗത സന്തീരണ ദ്വയമേവ വുത്തം”തി ആഗന്തുക ഭവങ്ഗഭാവേന വുത്തം. യഥാഹ അഥസ്സ യദാ സോമനസ്സ സഹഗതപ്പടിസന്ധികസ്സ പവത്തേ ത്യാനം നിബ്ബത്തേത്ഥാ പമാദേന പരിഹീനജ്ജ്യാനസ്സ പണീത ധമ്മോ മേ നട്ഠോതി പച്ചവേക്ഖതോ വിപ്പടിസാരി വസേന ദോമനസ്സം ഉപ്പജ്ജതി, തദാ കിം ഉപ്പജ്ജതി. സോമനസ്സാനന്തരഞ്ചി ദോമനസ്സം, ദോമനസ്സാനന്തരഞ്ച സോമനസ്സം പട്ഠാനേ പടിസിദ്ധം. മഹഗ്ഗത ധമ്മം ആരബ്ഭ ജവനേ ജവിതേ തദാ രമ്മണമ്പി തത്ഥേവ പടിസിദ്ധന്തി. കുസല വിപാകാവാ അകുസലവിപാകാവാ ഉപേക്ഖാ സഹഗതാ ഹേതുകമനോവിഞ്ഞാണ ധാതു ഉപ്പജ്ജതി. കിമസ്സാ രമ്മണന്തി. രൂപാദിസു പരിത്ത ധമ്മേസു അന്തത്തരം. ഏതേസു ഹി യദേവ തസ്മിം സമയേ ആപാതമാഗതം ഹോതി. തം ആരബ്ഭ ഏതം ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതീതി വേദിതബ്ബം-തി. ഏവം ദോമനസ്സസഹഗത ജവനാനുരൂപം ഉപേക്ഖാസഹഗത സന്തീരണ ദ്വയമേവ ആഗന്തുക ഭവങ്ഗഭാവേന അട്ഠകമായം വുത്തന്തി. “ഏതമ്പി യുജ്ജതി യേവാ”തി അകുസല ജവനാവസാനേ ഏതം സഹേതുകം ആഗന്തുക ഭവങ്ഗംപി യുജ്ജതിയേവ. “ദോമനസ്സ ജവനാനന്തരം ഭവങ്ഗ പാതോവ ഹോതി”തി ഉപേക്ഖാ സഹഗത മൂലഭവങ്ഗ പാതോവ ഹോതി. ആഗന്തുക ഭവങ്ഗേന കിച്ചം നത്ഥി. കസ്മാ, ഉപേക്ഖാ പടിസന്ധികത്താ. നേവതദാരമ്മണ സമ്ഭവോ അത്ഥി. കസ്മാ, തേസു ആരമ്മണേസു തദാരമ്മണവാരസ്സ അസമ്ഭവതോ. ന ഹി മഹന്താരമ്മണേസു ച അവിഭൂതാരമ്മണേസു ച തദാരമ്മണവാരോ സമ്ഭവതി. ന ച മൂലഭവങ്ഗ സമ്ഭവോ അത്ഥി. കസ്മാ, മൂലഭവങ്ഗഭൂ തസ്സ സോമനസ്സ ഭവങ്ഗസ്സ ദോമനസ്സ ജവനേന സഹ വിരുദ്ധത്താ. “ഇതി കത്ഥാ”തി ഇമിനാ കാരണേന. “ഏകം”തി ഏകം ഉപേക്ഖാസഹഗത വിപാകം. തഥാ തസ്സേവ ദോമനസ്സം ഉപ്പാദേന്തസ്സ നേവ തദാരമ്മണ സമ്ഭവോ അത്ഥി. ന ച മൂലഭവങ്ഗ സമ്ഭവോതി കത്ഥാ ദോമനസ്സാനന്തരം ഛരസു...പേ... പവത്തതീതി യോജനാ. തത്ഥ “തസ്സേവാ”തി സോമനസ്സപ്പടിസന്ധികസ്സേവ. നേവതദാരമ്മണ സമ്ഭവോ അത്ഥി. കസ്മാ, ആരമ്മണാനം അതിമഹന്തത്തേപി അതിവിഭൂതത്തേപി സതി സോമനസ്സ തദാരമ്മണസ്സ ജവനേന സഹ വിരുദ്ധത്താ. ഉപേക്ഖാ തദാ രമ്മണസ്സ ച

ആരമ്മണേന സഹ വിരുദ്ധത്താ. ന ഹി അതി ഇട്ഠാരമ്മണേ ഉപേക്ഖാ തദാരമ്മണം പവത്തതി. മഹഗ്ഗത പഞ്ഞത്താ രമ്മണേസു പന ഉഭയമ്പി തദാരമ്മണം നുപ്പജ്ജതിയേവ. ന ച മൂലഭവങ്ഗ സമ്ഭവോ അത്ഥി. കസ്മാ, ജവനേന സഹ വിരുദ്ധത്താതി.

“ഏതഥ ചാ”തിആദിസു. “സബ്ബ ധമ്മേസു”തി സബ്ബേസു ആരമ്മണ ധമ്മേസു. “പഥമ സമന്നാഹാരോ”തി ആവജ്ജന കിച്ചം ആഹ. സുത്തന്ത പാഠേ. “തജ്ജോ”തി തേന ആരമ്മണാനം ആപാതാ ഗമനേന ജാതോ. “തജ്ജോ”തി വാ തദനുരൂപോതിപി വദന്തി. “വിഞ്ഞാണഭാഗസ്സാ”തി ചക്ഖു ദ്വാരിക വിഞ്ഞാണ കോട്ഠാസസ്സ. “യതോ”തി യസ്മിം കാലേ. കഥം ആവജ്ജനേന വിനാ നുപ്പജ്ജതിതി ആഹ “സചേ ആവജ്ജനേനാ”തിആദിം. “ഏതഥ സിയാ”തിആദിസു. യഥാ പന നിരാവജ്ജനം ഹോതി ഭിന്നാ രമ്മണഞ്ച, ഏവം തഥാതി യോജനാ. “ഏകസ്സപി”തി ഏകസ്സ ആഗന്തുക് ഭവങ്ഗസ്സപി നത്ഥി ദോസോ. മഹാഅട്ഠകമായഞ്ച നത്ഥി. അട്ഠസാലിനിയം പന അത്ഥിയേവ. “സവിപ്ഫന്ദനത്താ”തി ഏതഥ അത്ഥോ സവിപ്ഫാരികന്തി പദേ വുത്തന്തയേന വേദിതബ്ബോ. “ഇതരേ സഞ്ചാ”തി മഹഗ്ഗതലോകുത്തര ജവനാനഞ്ച. കാണി ചി പരിത്താരമ്മണാനിപി സമാനാനി. യദി തദാരമ്മണു പനിസ്സ യസ്സ കാമഭവങ്ഗസ്സ അഭാവതോ തദാരമ്മണാനി രൂപാരൂപ ബ്രഹ്മാനം നുപ്പജ്ജന്തി. ഏവം സതി, ചക്ഖുസോത ദ്വാരിക ചിത്താനിപി രൂപ ബ്രഹ്മാനം നുപ്പജ്ജയ്യന്തി ആഹ “ചക്ഖു സോതവിഞ്ഞാണാനി പനാ”തിആദിം. “ഇന്ദ്രിയപ്പവത്തി ആനുഭാവതോ”തി ചക്ഖു വത്ഥു സോതവത്ഥു സങ്ഖാതാനം ഇന്ദ്രിയ വത്ഥുനം രൂപ ബ്രഹ്മ സന്താനേ പവത്തത്താ തേസം പവത്തി ആനുഭാവതോ ചക്ഖു സോതവിഞ്ഞാണാനി രൂപബ്രഹ്മാനം പവത്തന്തിയേ വാതി ദസ്സേതും “സമ്പടിച്ചന സന്തീരണാനീ”തിആദി വുത്തം. “വികപ്പബലേവാ”തി കാമകുസലാ കുസലാനം വിയ വിവിധേന ആകാരേന കപ്പേത്ഥാ പകപ്പേത്ഥാ ആരമ്മണഗ്ഗഹസാമത്ഥിയേവാസതി. “അപ്പനാപത്ത ഭാവനാ കമ്മവിസേസേ വാ”തി ഏതഥ അഭിഞ്ഞാ ജവനാനി വിയ മഹഗ്ഗത വിപാക ലോകുത്തര വിപാകാനി വിയ ചാതി വത്തഞ്ചം. “അട്ഠകമായം”തി പടിച്ച സമുപ്പാദ വിഭങ്ഗട്ഠകമായം. “വിഭാവനിയം വുത്ത കാരണാനീ”തി അട്ഠകമായോ ആഹരിത്ഥാ വിഭാവനിയം വുത്താനി ‘അജനകത്താ ജനക സമാനത്താ ഭാവതോ’തിആദിനി കാരണാനി.

൧൪൦. ജവന നിയമേ. അട്ഠകമായമ്പി ഛരക്ഖത്തും പവത്തി വുത്താ. യഥാഹ സചേ പന ബലവാ രമ്മണം ആപാതാഗതം ഹോതി. ക്രിയമനോധാതുയാ ഭവങ്ഗേ ആവട്ടിതേ ചക്ഖുവിഞ്ഞാണാദിനി ഉപ്പജ്ജന്തി. ജവനട്ഠാനേ പന പഥമകാമാവചര കുസല ചിത്തം ജവനം ഹുത്ഥാ ഛരസത്തവാറേ ജവിത്ഥാ തദാരമ്മണസ്സ വാരം ദേതീതി. “മുദുതര ഭാവേനാ”തി മാതുകുച്ഛിമ്ഹി റിതകാലേവാ സമ്പതി ജാതകാലേ വാ വത്ഥുസ്സ അതിമുദുഭാവേന. “കേനചിഉപദുത ഭാവേനാ”തി ബാല്യഹഗേലഞ്ഞജാതകാലേ കേനചി വാതപിത്തസേമ്ഹാദിനാ ഉപദുത ഭാവേന. “അജ്ജയോത്ഥഭ ഭാവേനാ”തി തസ്സ വേവചനമത്തം. മന്ദീഭൂതോ വേഗോ യേസം താനി മന്ദീഭൂത വേഗാനി. “അസയ്ഹ രൂപേഹീ”തി ദുക്ഖമസഭാവേഹി. അഭിഭൂതാനം സത്താനം. തഞ്ച ലോ വചനം പാകതിക സത്താനം വസേനേവ വുത്തം. ന സത്തവിസേസാനം വസേന. ഏവം സതി, സത്തവിസേസാനം വസേന കഥം ദട്ഠഞ്ചന്തി ആഹ “യേ പനാ”തിആദിം. “ഉപരീ”തി മരണ്ണുപ്പത്തിട്ഠാനേ.

“വുത്തഞ്ചി”തി വിസുദ്ധി മഗ്ഗേ വുത്തമേവ. “യമകപ്പാടിഹാരിയം”തി യുഗളവത്സുനം ഏകതോ പവത്ത അച്ഛരിയ കമ്മം. “ഭേ ത്യാനങ്ഗാനീ”തി ഉപേക്ഖേകഗ്ഗതാ ത്യാനങ്ഗാനി.

“യോഗകമ്മസിദ്ധിയാ”തി ഭാവനാനു യോഗകമ്മസിദ്ധസ്സ. ഇദ്ധി വികുഞ്ചനം നാമ ഇദ്ധിയാ നാനാകമ്മകരണം. “സിദ്ധിയാ ഏവാ”തി സിജ്ഞ നത്ഥായ ഏവ . അത്തനോ അനന്തരേ ഏവ ഉപ്പന്നം ഫലം ഏതിസ്സാതി ആനന്തരികപ്ഫലാ. മഗ്ഗചേതനാ. “ഇതീ”തി തസ്ഥാ. “മന്ദസ്സാ”തി മന്ദ പുഗ്ഗലസ്സ. “തിക്ഖസ്സാ”തി തിക്ഖ പുഗ്ഗലസ്സ. തീണി ഫലചിത്താനി. “പയോഗാഭിസങ്ഖാരസ്സാ”തി പഥമജ്ജ്യാനതോ പട്ഠായ സമഥ വിപസ്സനായുഗന്ധപ്പവത്തി സങ്ഖാരതസ്സ പുഞ്ചപ്പയോഗാഭിസങ്ഖാരസ്സ. “അകതാധികാരസ്സാ”തി ആസന്നേ പുരിമഭവേ അകത ത്യാനപരികമ്മസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. സഞ്ചേസമ്പി ഫലട്ഠാനം ചിണ്ണവസിഭാവാനേവ ഹോന്തിതി യോജനാ.

ജവനനിയമോനിട്ഠിതോ.

൧൪൧. ദുഹേതുക്കാദീസു. ജാതി ദിഹേതുക്കാദയോ ഏവ അധിപ്പേതാതി വുത്തം “പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണ സഹഗതാ”തിആദിം. “തേസം ദിന്നം പീ”തി ദിഹേതുക്കാനമ്പി അഹേതുക്കാനമ്പി. ഭുസോത്ഥാന മഗ്ഗഫലാനി വാരേന്തി നീവാറേന്തിതി ആവരണാനി. വിപാകാനി ച താനി ആവരണാനി ചാതി വിഗ്ഗഹോ. “വിപാകാനീ”തി അഹേതുക ദിഹേതുക വിപാകാനി. തേഹി ഗഹിതപ്പടിസന്ധികാനം ഇമസ്ഥിം ഭവേത്ഥാന മഗ്ഗഫലപ്പടിലാഭോ നാമ നത്ഥി. തേനാഹ “വിപാകാവരണ സങ്ഭാവതോ”തിആദിം. “തേസം”തി ദുഗ്ഗതി അഹേതുക പുഗ്ഗലാനം. പുഗ്ഗലാനന്തി വുത്തം ഹോതി. ന ലബ്ഭന്തിതി സമ്ബന്ധോ. “ഇതരേസം”തി തതോ അഞ്ഞേസം സുഗതി അഹേതുക പുഗ്ഗലാനം.

“ഏത്ഥ സിയാ”തിആദീസു. ദുഗ്ഗതി പരിയാപന്നാനഞ്ച അഹേതുക്കാനം. “മൂലഭവങ്ഗേ”തിആദിമ്ഹി പടിസന്ധി ചിത്തം ഹുത്വാ ആഗതേ മൂലഭവങ്ഗേ. “യം കിഞ്ചീ”തി യം കിഞ്ചി ഭവങ്ഗം. “വുച്ചതേ”തി വിസജ്ജനാ വുച്ചതേ. “സഞ്ച അട്ഠകമാസു പടിക്ഖിത്തോ”തി അട്ഠസാലിനിയം താവ വിപാകുദ്ധാരകമായം സോളസസു കാമാവചര കുസല വിപാകേസു അട്ഠന്നം അഹേതുക വിപാകാനം ഏവ ആപായികേസു സത്തേസു ഉപ്പത്തിം ദസ്സേതി. ന അട്ഠന്നം സഹേതുക വിപാകാനം. തഥാ പടിച്ച സമുപ്പാദട്ഠ കമാസു ച വിഞ്ഞാണ പദവണ്ണനാസു അഞ്ഞാസു ച അഭിധമ്മാവതാരാദീസുതി ഏവം സഞ്ചട്ഠകമാസു പടിക്ഖിത്താ നാമ ഹോതി. “യോഗസാ ധനീയത്താ”തി പയോഗേന സാധേതഞ്ചത്താ. കുസലാകുസലാനി ഹി വഡ്ഢേതും വാ ഹാപേതും വാ പയോഗേ കതേ വഡ്ഢന്തി ചേവ ഹായന്തി ച. ഞാണവിപ്പയുത്തഭൂതം ഗഹേതും യുത്തം. കസ്ഥാ, അഹേതുകസ്സ ഭവങ്ഗസ്സാതി വുത്തസ്സ മൂലഭവങ്ഗസ്സ അഹേതുകത്താ. “ദിന്നമ്പി അഹേതുക്കാനം”തി ദുഗ്ഗതി അഹേതുക്കാനഞ്ച സുഗതി അഹേതുക്കാനഞ്ച. “അപരേപനാ”തിആദി വിഭാവനിയം ആഗതോ അപരേ വാദോ. വുത്തഞ്ചി തത്ഥ ‘അപരേപന യഥാ അഹേതുക്കാനം സഹേതുക തദാരമ്മണം ഹോതി, ഏവം ദിഹേതുക്കാനം തിഹേതുക തദാരമ്മണംപി’തി വണ്ണേന്തി. തേസംമതാനുരോധേന ച ഇധപി ഞാണസമ്പയുത്ത വിപാകപ്പടിക്ഖേപോ അഹേതുകേയേവ സന്ധായാതി വദന്തിതി. തം പന വിപാകുദ്ധാരകമായം ‘ഏത്ഥേവ ദ്വാദസ കമഗ്ഗോപീ’തി ച, ഏത്ഥേവ ദസകമഗ്ഗോപീ’തി ച ആഗതേഹി ന സമേതി. തത്ഥ ഹി

സോളസസുകുസലവിപാകേസു ദിഹേതുക കമ്മനിബുത്താനം ദിന്നം
 ദിഹേതുകാഹേതുക പുഗ്ഗലാനം ചത്താരി ഞാണസമ്പയുത്ത വിപാകാനി
 വജ്ജേതാ ദാദസ കമഗ്ഗോ നാമ ഹോതി. പുന സേസേസു ദാദസ
 വിപാകേസുപി അസഞ്ചാരിക കമ്മനിബുത്താനം ദേ ഞാണവിപ്പയുത്ത
 സസഞ്ചാരിക വിപാകാനി, സസഞ്ചാരിക കമ്മനിബുത്താനഞ്ച ദേ
 ഞാണവിപ്പയുത്ത അസഞ്ചാരിക വിപാകാനി വജ്ജേതാ ദുതിയത്തേര വാദേ
 ദസകമഗ്ഗോ നാമ ഹോതീതി. ഏതഥ പന ദി ഹേതുകോപി പുഗ്ഗലോ
 അധികേന ഛരണേന വാ വീരിയേന വാ ചിത്തേന വാ യുത്തോ പരിയത്തി
 ധമ്മം വാ നാനാവിജ്ജാസിപ്പാനി വാ ബഹും ഗണ്ഹേയ, സുണേയ, ധാരേയ,
 വാചേയ, ചിത്തേയ. അമസ്സ ഞാണസമ്പയുത്ത ജവനം ബഹുലം സമുദാ
 ചരേയ. തദാ തസ്സ നാനാകമ്മേന ജവനാനു രൂപം ഞാണസമ്പയുത്ത
 തദാരമ്മണം ന ന സമഭവതീതി വുത്തം. തം യുത്തം വിയ ദിസ്സതീതി.
 “അട്ഠകമായം പിഹി. ല. വുത്താ”തി കഥം വുത്താ. ഏതാനി ഹി മനുസ്സേസു
 ച കാമാവചര ദേവേസു ച പുണ്ണവന്താനം ദിഹേതുകതി ഹേതുകാനം
 പടിസന്ധികാലേ പടിസന്ധി ഹുത്വാ വിപച്ചന്തീതിആദിനാ വുത്താതി. തേ പന
 തിവിധാ, നവവിധാതി സമബ്ബന്ധോ. “തേസം തബ്ഭാവോ”തി കുസലാനം
 കുസലഭാവോ, അകുസലാനം അകുസലഭാവോ. “സിക്ഖന ധമ്മയുത്താ”തി
 തീഹി സിക്ഖാഹി പഹാതബ്ബാനം കിലേസാനം അത്ഥിതായ സിക്ഖിതബ്ബതാ
 പകതിയം റിതാതി അധിപ്പായോ. “ഹേട്ഠിമാനഞ്ചാ”തി ഹേട്ഠിമ ഫലാനഞ്ച.
 യാനിയാനിസകാനി യമാസകം. “ഉപരിമാനം”തി ഉപരിമാനം പുഗ്ഗലാനം.
 “പരിനിട്ഠിത സിക്ഖാ കിച്ചത്താ”തി സിക്ഖാ കിച്ചം നാമ കിലേസ ധമ്മാനം
 പഹാനത്ഥായ ഏവ ഹോതീതി തേസു സബ്ബസോ പഹീനേസു സിക്ഖാ കിച്ചം
 പരിനിട്ഠിതം ഹോതി. ഏവം പരിനിട്ഠിത സിക്ഖാ കിച്ചത്താ. സുട്ഠ
 ഭഞ്ചോതി സമഭവോ. സമഭവോതി വിസേസന പദമേതന്തി ആഹ “യമാ
 സമഭവം”തി.

൧൪൨. “ഏതേവാ”തി ഏതസ്ഥിം കാമലോകേ ഏവ. “തം തം
 പസാദരഹിതാനം”തി തേനതേന പസാദേന രഹിതാനം. തസ്ഥിം തസ്ഥിം ദ്വാരേ
 ഉപ്പന്നാനി തം തം ദ്വാരികാനി. ചതുസട്ഠിവിധി ചിത്താനി. ദേ ചത്താലീസ
 വിധി ചിത്താനി. “ബ്രഹ്മലോകേ വാ”തിആദീസു. ഇദം അട്ഠകമാ വചനം.
 യമാഹ രൂപഭവേ ചതുന്നം വിത്താണാനം, തഥേവ പച്ചയോ. പവത്തേ,
 നോപടിസന്ധിയം. സോച ഖോ കാമാവചരേ അനിട്ഠ രൂപദസ്സന
 സദുസവനവസേന, ബ്രഹ്മലോകേ പന അനിട്ഠാ രൂപാദയോ നാമ നത്ഥി. തഥാ
 കാമാവചര ദേവലോകേ പീതി. താനി ചത്താരി ചിത്താനി. “തത്ഥാ”തി തസ്ഥിം
 രൂപലോകേ. വിഭാവനിപാഠേ. “ഇധാ”തി ഇമസ്ഥിം വചനേ. “തം തം ഭൂമി
 പരിയാപണേ”തി തിസ്സം തിസ്സം ഭൂമിയം പരിയാപണേ. സേസമേതഥ
 സുവിഞ്ഞേയം.

വിധിസഞ്ചാരികവിപാകാനിയാഅനുഭവനാ നിട്ഠിതാ.

൫. വീഥിമുത്തസങ്ഗഹഅനുദീപനം

൧൪൩. വീഥിമുത്തസങ്ഗഹേ . “പവത്തിസങ്ഗഹം”തി ചിത്തുപ്പാദാനം പവത്താകാരകമനസങ്ഗഹം. “പടിസന്ധിയം”തി പടിസന്ധികാലേ. “തേസം”തി ചിത്ത ചേതസികാനം. വിഭാവനിപാഠേ. “തദാസന്നതായാ”തി തായപടിസന്ധിയാ ആസന്നതായ. “തം ഗഹണേനേ വാ”തി സന്ധിഗൃഹണേന ഏവ സന്ധിവചനേന ഏവ. “വിസയപ്പവത്തി നാമാ”തി കമ്മ കമ്മനിമിത്താദീനം വിസയാനം ദ്വാദേശു ആപാതാ ഗമന വസേന പവത്തി നാമ. “മരണുപ്പത്തിയം ഏവ സിദ്ധാ”തി മരണുപ്പത്തിയം ജവനേസു ഏവ സിദ്ധാ. ഏതേന മരണുപ്പത്തി വിധാനം ജവനപ്പയാനം ഹോതി, ന ചുതിപ്പയാനത്തി ദീപേതി. ന ഹി തസ്മിം വിധാനേ തസ്തം ചുതിയം വിസയപ്പവത്തി വചനം നാമ അത്ഥി. ജവനേസു ഏവ അത്ഥി. സാ പന ചുതി തസ്മിം ഭവേ ആദിമ്ഹി പടിസന്ധി പവത്തിയാ സിദ്ധായ സിജ്ഞതി യേവാതി. “തേസം”തി വീഥിമുത്താനം. “ഭവന്തി”തി പാതുബ്ഭവന്തി. “തതോ”തി അയതോ. “ഗന്തബ്ബാ”തി പടിസന്ധിഗൃഹണവസേന ഉപപജ്ജിതബ്ബാ. “ഗച്ഛന്തി”തി പവത്തന്തി. “തിരോ”തി തിരിയതോ. “അഞ്ചരിതാ”തി ഗതാ പവത്താ, ആയതാ വാ. “സമാനജാതിതായാ”തി തിരച്ചാന ഗതജാതി വസേന സമാനജാതി ഭാവേന. “യുവന്തി”തി മിസ്സി ഭവന്തി. “സുഖസമുസ്സയതോ”തി സുഖസമുദായതോ. “ദിബ്ബന്തി”തി വിജ്ജാതന്തി. “ഇതി കത്വാ”തി ഇതി വചനത്ഥം കത്വാ ഉപരിഭേവാ സുരാതി വുച്ചന്തിതി യോജനാ. “വേപചിത്തിപഹാരാദാദയോ”തി വേപചിത്തി അസുരിന്ദ പഹാരാദഅസുരിന്ദാദികേ ദേവാസുരേ. “സുരപ്പടി പക്ഖാ”തി താവതിംസാദേവപ്പടിപക്ഖാ. “സുരസദിസാ”തി താവതിംസാദേവ സദിസാ. “വേമാനികപേതേ”തി വേമാനിക നാമകേ പേതേ. “വിനിപാതികേ”തി വിനിപാതിക നാമകേ ദുഗ്ഗത ദേവജാതികേ. തേസം പവത്തി ഉപരി ‘വിനിപാതികാസുരാനബ്ബാ’തി പദേ ആവി ഭവിസ്സതി. “തേപീ”തി ലോകന്തരിക നേരയിക സത്താപി. “കാലകഞ്ചികപേതേ”തി കാലകഞ്ചിക നാമകേ പേതേ. ഏവം കമാവത്ഥു പാളിയം ആഗതാ വേസ്സഭു ആദയോ യമരാജാനോപനാതി സമ്ബന്ധോ. വേസ്സഭു ച നോത്തി ച സോമോ ച യമോ ച വേസ്സവണോ ച ഇതി ഇമേ പേത്തി രാജാനോ. “രജ്ജ”ന്തി രാജഭാവം രാജകിച്ചം. യേ ച യക്ഖരക്ഖസാ നാമ കരോന്താ വിചരന്തിതി സമ്ബന്ധോ. “കുരൂരകമ്മകാരിനോ”തി ലുദുകമ്മകാരിനോ. “രേവതി വിമാനേ”തി രേവതി വിമാന വത്ഥുമ്ഹി. “ഇതോ”തി മനുസ്സ ലോകതോ, സുഗതിഭവതോ വാ. തേഹി യക്ഖ രക്ഖസാ നാമ ഭൂമട്ഠ്ഠകാപി സന്തി, ആകാസട്ഠ്ഠകാപി. “നാനാകമ്മകാരണായോ”തി ദാന്തിംസ വിധാനി കമ്മകരണ കിച്ചാനി. തേസന്ധി നിരയപാലാനന്തി സമ്ബന്ധോ. “തിസ്സന്നം”തി തിസ്സന്നം അപായഭൂമീനം. അപായഭൂമി.

ഉസ്സിതോ മനോ ഏതേസന്തി വാ, ഉസ്സന്നോ മനോ ഏതേസന്തി വാ, ദിയാവിഗൃഹോ. “ഉസ്സിതോ”തി ഉഗ്ഗതോ. “ഉസ്സന്നോ”തി വിപുലോ. കസ്മാ തിക്ഖതര ചിത്താ ഹോന്തിതി വുത്തന്തി ആഹ “പരിപുണ്ണാനം”തിആദിം. പുബ്ബവാക്യേ അനന്ത ചക്കവാളസാധാരണ വസേന വുത്തത്താ പുന “ഇമസ്മിം”തിആദി വുത്തം. വത്തബ്ബം നത്ഥി. ഇധേവ സബ്ബത്തു ബുദ്ധാദീനം ഉപ്പന്നതോതി അധിപ്പായോ. “അധിഗ്ഗൺഹന്തി”തി അധികം കത്വാ ഗൺഹന്തി. “സുരാ”തി പാപകല്യാണ കമ്മേസു സുരചിത്താ. “സതിമന്തോ”തി

വിപുലസ്സതികാ. “ഇയ ബ്രഹ്മചരിയവാസോ”തി ഇയേവ സിക്ഖത്തയപുരണ സങ്ഖാതസ്സ ബ്രഹ്മചരിയവാസസ്സ അത്ഥിതാ. “മരിയാദധമ്മേസു”തി ലോകചാരിത്ത ധമ്മേസു. “ധതരട്ഠോ”തി ധതരട്ഠോ മഹാരാജാ. ഏവം വിരുള്ഹകോതിആദിസു. “ഗന്ധരുക്ഖായി വത്ഥാ”തി ഗന്ധരുക്ഖേസു അജ്ജയാവുത്ഥാ. “കുമ്ഭണ്ഡാ”തി കുവുച്ചതി പഥവി. പഥവി ഗതാനി രതനഭണ്ഡാനി യേസം തേതി വിഗ്ഗഹോ. “ദാനവരക്ഖസാ”തി ദനുനാമദേവധീതായ അപച്ചന്തി അത്ഥേന ദാനവ നാമകാ രക്ഖസാ. അവരുജ്ജന്തന്തി അന്തരായം കരോന്തിതി അവരുദ്ധകാ. “വിഗച്ഛരുപോ”തി വിപന്നവണ്ണോ. “നിഹീനകമ്മകതാ”തി നിഹീനാനിപാപകമ്മാനി കത്വാ ആഗതാ. കാചിഗന്ധപ്പിയോ ജായന്തിതി സമ്ബന്ധോ. യാഗന്ധപ്പിയോ ജോഗിനീതി ച വുച്ചന്തി, ജുണ്ഹാതി ച വുച്ചന്തിതി സമ്ബന്ധോ. “അഭിലക്ഖിതരത്തിസു”തി അഭിഞ്ഞാതരത്തിസു. ഉപോസഥരത്തിസുതി വുത്തം ഹോതി. “ഗോചരപ്പസുതകാലേ”തി ഗോചരത്ഥായ വിചരിതകാലേ. “ജുതിഅത്ഥേനാ”തി വിജേജാതനട്ഠേന. വസുനി ധനാനി ധാരേന്തിതി വസുന്ധരാ. വസുന്ധരാ ച തേ ദേവ യക്ഖാ ചാതി വിഗ്ഗഹോ. “നാഗാത്ഥേവ വുച്ചന്തി”തി പാളിയം നാഗേസു സങ്ഗയ്ഹന്തിതി അധിപ്പായോ. “യാ”തി യാ ഭുമ്മദേവയക്ഖ ജാതിയോ. “യാസം”തി യാസം ഭുമ്മദേവ യക്ഖജാതിനം. “കീളാപസുതവസേനാ”തി ബോധിസത്താനഞ്ച ബുദ്ധാനഞ്ച അച്ഛരിയ ധമ്മജാതകാലേ ഉഗ്ഘോസന കീളാകമ്മവഡ്ഡനവസേന. “യാസഞ്ച മന്തപദാനീ”തി യാസം നിഗ്ഗഹ പഗ്ഗഹപുജനാദി വസേന പവത്താനി മന്തപദാനി. “തേസു”തി + തേസു ചതുസു അവരുദ്ധകേസു. “കീളാസോണ്ഡവസേനാ”തി കീളായുത്തവസേന. “ഘാസസോണ്ഡവസേനാ”തി ഖാദനഭുഞ്ജന യുത്തവസേന. സോണോ വുച്ചതി സുനഖോ. “സത്തേ” നേരയികേ വാ പേതേവാ. “കാമഞ്ച ഹോതീ”തി കിഞ്ചാപി ഹോതീതി അത്ഥോ. “നിബന്ധനോകാസോ”തി നിച്ചസമ്ബന്ധനോകാസോ. “സമുദാഗതേസു”തി പരമ്പരതോ ആഗതേസു. “ദേവരാജട്ഠാനേസു”തി ഇമസ്ഥിം ചക്കവാളേ താവതിംസാഭവനേ ദേവരാജട്ഠാനേസുതി അധിപ്പായോ. “പാളിയം ഏവാ”തി ദീഘനികായേ ജനവസഭസുത്തപാളിയം ഏവ. യച്ഛന്തി നിയച്ഛന്തി ഏത്ഥാതി യാമോ. “നിയച്ഛന്തി”തി അന്തമന്തം ഇസ്സാമച്ഛരിയ മൂലകേഹി കലഹഭണ്ഡനാദീഹി വിഗച്ഛന്തിതി അത്ഥോ. “തം സഹചരിതത്താ”തി തേന യാമ നാമകേന ഇസ്സരദേവകുലേന നിച്ചകാലം സഹ പവത്തത്താ. “വസം വത്തേന്തി”തി ഇച്ഛം പൂരേന്തിതി വുത്തം ഹോതി.

“പുരേ”തി സമ്മുഖട്ഠാനേ. തം പന റാനം ഉച്ചട്ഠാനം നാമ ഹോതീതി ആഹ “ഉച്ചേഠാനേ”തി. “സഹസ്സോ ബ്രഹ്മാ”തിആദിസു അത്തനോ സരീരോഭാസേന സഹസ്സം ചക്കവാള ലോകം ഫരന്തോ സഹസ്സോനാമാതി അട്ഠകമായം അധിപ്പേതം. കുലദേവതായോ നാമ കുല പരമ്പര പൂജിത ദേവതായോ നാമ. “ഉപട്ഠഹന്തി”തി യുത്തട്ഠാനേ ദേവവത്സു ദേവമാലകാനി കത്വാ സമയേ സമയേ തത്ഥ ഗത്വാ ഗന്ധമാലാദീഹി പൂജേന്തി, വന്ദന്തി, മോമേന്തി, വരം പത്ഥേന്തിതി അത്ഥോ. “ഉപട്ഠകാ ഏവസമ്പജ്ജന്തി”തി ഉപട്ഠകമത്താവഹോന്തിതി അധിപ്പായോ. “കസ്സചീ”തി കസ്സചി ഹേട്ഠിമസ്സ. “തത്ഥാ”തി താസു ബ്രഹ്മഭൂമീസു. പുന “തത്ഥാ”തി തസ്ഥിം ദുതീയതലേ. “ആഭാ”തി സരീരാഭാ. നിച്ഛരന്തി അങ്ഗപച്ചങ്ഗേഹി നിഗ്ഗച്ഛന്തി. “അചല സങ്ഠിതാ”തി ദുതീയ തലേ വിയ ചലിതാ ന ഹോതി. അഥ ഖോ അചല സങ്ഠിതാ. “തേസം”തി തേസംവാദിനം പാഠേ. ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാതിആദികം നാമം നസിദ്ധംതി യോജനാ. “ഇഞ്ജനജാതികേഹി”തി ചലനജാതികേഹി.

“ഹേട്ഠിമതലാനം ഇഞ്ജിതം പുണ്ണപ്ഫലം അത്ഥിതി സമ്ബന്ധോ. “ആനേഞ്ജ ജാതികേനാ”തി അചലനജാതികേന ഉപേക്വാത്യാനേന നിബൃത്താനം ചതുത്ഥതലാനം. “കേനചി അന്തരായേനാ”തി തേജോസംവട്ടാദികേന അന്തരായേന. “ഏത്ഥപി”തി ഏതസ്ഥിം ചതുത്ഥതലേപി. “ആയു വേമത്തതായാ”തി ആയുപ്പമാണനാനത്തസ്സ. “ഓളാരികാനം”തി ഇദം പകതിയാ ഓളാരിക സഭാവതായ വുത്തം. ന സുഖുമാനം അത്ഥിതായ. നത്ഥി വിഹഞ്ഞനം ഏതേസന്തി അവിഹാ. കിം വിഹഞ്ഞനം നാമാതി ആഹ “സമമവിപസ്സനാ കമ്മേസു അവിപ്ഫാരികതാ പത്തി”തി. ചിത്തസ്സ അവിപ്ഫാരതാ പജ്ജനം നാമ നത്ഥിതി വുത്തം ഹോതി. “പസാദ ദിബ്ബ ധമ്മ പഞ്ഞാ ചക്ഖുഹി”തി ‘പസാദ ചക്ഖു, ദിബ്ബചക്ഖു, ധമ്മചക്ഖു, പഞ്ഞാ ചക്ഖു, ഹി. തത്ഥ പസാദചക്ഖു ഏവ ഇധ ദിബ്ബചക്ഖുതിപി വുച്ചതി. “ധമ്മ ചക്ഖു”തി ഹേട്ഠിമമഗുത്താണം. “പഞ്ഞാ ചക്ഖു”തി വിപസ്സനാ ഞാണപച്ചവേക്ഖനാണാണേഹി സദ്ധിം അവസേസം സബ്ബത്താണം. “രൂപീനം സത്താനം”തി രൂപകായവന്താനം സത്താനം. “കനിട്ഠഭാവോ”തി അപ്പതരഭാവോ. “അനാഗാമിമഗ്ഗ്ഠസ്സപി പടിക്ഖേപോ”തി സകദാഗാമിഭാവോന്ത്യാ ഭാവേന്തസ്സേവ അനാഗാമിമഗ്ഗോ ഉപ്പജ്ജതി. നോ അത്തമാതി ആഹ “സകദാഗാമീനം പടിക്ഖേപേനാ”തിആദിം.

ഭൂമിചതുക്കം നിട്ഠിതം.

൧൪൪. ഭവന്തരേ ഓക്കമന്തി ഏതായാതി ഓക്കന്തിതി പിയുജ്ജതി. “സോതരഹിതോ”തി പസാദസോതരഹിതോ. ഏവം സേസേസുപി. “ആസിത്തകാദിഭാവേനാ”തി ആസിത്തകപണ്ഡകാദി ഭാവേന. “ദീഹി ബൃഞ്ജനേഹി”തി ദീഹി നിമിത്തേഹി. “വിബ്ബച്ചവചനോ”തി വിപന്നവചനോ. “വത്ഥു വിപന്നസ്സാ”തി ഏത്ഥ “വത്ഥു”തി സമ്ഭാര ചക്ഖു വുച്ചതി. തസ്സ ആദിതോ പട്ഠായ വിപന്നത്താ തേന സമന്നാഗതോ പുഗ്ഗലോ വത്ഥുവിപന്നോതി വുച്ചതി. “തസ്സ തസ്സാ”തി ചക്ഖുസോ താദികസ്സ .“പസൂതിയം യേവാ”തി വിജായമാനകാലേയേവ. “പഞ്ഞാവേയുത്തിയഭാവസ്സാ”തി ഏത്ഥ ബൃത്തസ്സ ഭാവോ വേയുത്തിയം. “ബൃത്തസ്സാ”തി ഫരണത്താണസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. പഞ്ഞാ സങ്ഖാതം വേയുത്തിയം അസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ. ദിഹേതുക തിഹേതുകാനംപി ന സക്കാ നിയമേതുന്തി സമ്ബന്ധോ. കഥം ന സക്കാതി ആഹ “മാതുകുച്ഛിമ്ഹി വിപത്തി നാമ നത്ഥി”തി. കതമേസം വിപത്തിതി. ഉപ്പന്നാനന്വി ചക്ഖു സോതാനം വിപത്തി. കേനകാരണേന വിപത്തിതി. പരൂപക്കമേനവാ മാതുകാ വിസമ പയോഗേന വാ നാനാബാധേന വാ വിപത്തിതി യോജനാ. ധാതുപാഠോ യക്ഖ പൂജായംതി പഠിത്താ “പൂജനീയട്ഠേനാ”തി വുത്തം. ഏതേന യക്ഖിതബ്ബാ പൂജിതബ്ബാ യക്ഖാതി ദസ്സേതി. യേ പന കിച്ച്ഛജീവികപത്താ വിചരന്തി, തേ ഭൂമസ്സിതാ നാമ ഹോന്തിതി യോജനാ. “ഭൂമിസ്സിതാ”തി പാഠോ ഭൂമിയം സിതാ നിസ്സിതാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “പുണ്ണനിബൃത്തസ്സാ”തിആദി വുത്തം. “വിരൂപാ ഹുത്ഥാ”തി തേ വണ്ണതോപി ദുബ്ബണ്ണാ ഹോന്തി. സണ്ഠാനതോപി ദുസ്സണ്ഠാനാ. ജീവികതോപി കിച്ച്ഛജീവികാതിആദിനാ വിപന്നരൂപാ ഹുത്ഥാ. ‘വിവസാ ഹുത്ഥാ നിപതന്തി’തി വിനിപാതികാതിപി വദന്തി. വിവസാതി ച അത്തനോ വസേന ഇച്ഛായ വിനാതി അത്ഥോ. “വിവിത്തട്ഠാനേസു”തി ജനവിവിത്തേസു ഠാനേസു. പരിയേസിത്ഥാ വാ ജീവിതം കപ്പേന്തി. പീളേത്ഥാ വാ ജീവിതം കപ്പേന്തി. താസേത്ഥാ പീളേത്ഥാ വാ ജീവിതം കപ്പേന്തിതി യോജനാ.

“വേമാനികപേതാപി”തി അത്തനോ പുഞ്ഞനിബൃത്തം ദിബ്ബവിമാനം യേസം അത്ഥി, തേ വേമാനികാ. തേ പന പുഞ്ഞാപുഞ്ഞമിസ്സുക കമ്മേന നിബൃത്തത്താ കേചി ദിവാ ദിബ്ബസുഖം അനുഭവന്തി, രത്തിം പേതദുക്ഖം. കേചി രത്തിം ദിബ്ബസുഖം അനുഭവന്തി, ദിവാ പേതദുക്ഖന്തി. പരേഹി ദത്തം ദിന്നം പുഞ്ഞപ്ഫലം ഉപനിസ്സായ ജീവന്തിതി പരദത്തുപജീവിനോ. “പരേഹി ദിന്നം പുഞ്ഞപ്ഫലം”തി ഞാതകേഹി പുഞ്ഞം കത്വാ ഇദം മേ പുഞ്ഞം പേതാനം കാലങ്കതാനം ഞാതീനം ദേധീതി ഏവം ദിന്നം പുഞ്ഞപ്ഫലം.

“സകലചക്കവാളപരിയാപന്നാ ഏകഭൂമകാ”തി യഥാ താവതിംസാഭൂമി നാമ സബ്ബ ചക്കവാളേസുപി അത്ഥി. സബ്ബാപി ദിബ്ബേന വസ്സസഹസ്സേന ഏകആയു പരിച്ഛേദോ ഹോതി. ഇമസ്ഥിം ചക്കവാളേ വത്തഞ്ചം നത്ഥി. ന തഥാ നിരയേസു വാ തിരച്ഛാന യോനിയം വാ പേത്തിവിസയേവാ അസുരകായേവാ മനുസ്സേസുവാ ഭുമ്മദേവേസു വാ ഏകപരിച്ഛേദോ നാമ അത്ഥി. ചതുന്നം അപായാനം ആയുപ്പമാണ ഗണനായ നിയമോ നത്ഥിതി വുത്തം, ന നു ബ്രഹ്മ സംയുത്തേ കോകാലികം ഭിക്ഖും ആരബ്ഭ ഭഗവതാ വുത്തോ ദസന്നം നിരയാനം വിസും വിസും അത്ഥിതി. സച്ചം അത്ഥി. തേ പന ദസനിരയാ അവിചിനിരയേ പരിയാപന്നാ ഹുത്വാ തസ്സ പദേസമത്താ ഹോന്തി. ന തേഹി പദേ സമത്തേഹി സകലോ അവിചിനിരയോ നിയതായു പരിമാണോതി സക്കാ വത്തും. അപി ച സോപി തേസം ആയുപരിച്ഛേദോ അവിചിഭൂമിയാ നിയമേന സിദ്ധോ ന ഹോതി. തേന തേന കമ്മവിസേസേനേവ സിദ്ധോ. തസ്ഥാ യം വുത്തം “തത്ഥ യേഭൂയ്യേന കമ്മപ്പമാണത്താ”തി, തം സു വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “തത്ഥ നിരയേസു”തിആദിം. “ഏവം സന്തേ”തി ന ഇതര ദീപവാസീനം ആയുകപ്പസ്സ ആരോഹണഞ്ച ഓരോഹണഞ്ച അത്ഥിതി വുത്തേ സതീതി അത്ഥോ. സമാചാരോ നാമ ദസസുചരിതാനി. വിസമാചാരോ നാമ ദസദുചരിതാനി. തേസം നിസ്സന്ദഭൂതാ സമ്പത്തിവിപത്തിയോതി സമ്ബന്ധോ. “തേസം പി”തി ഇതര ദീപവാസീനംപി. സോ ഏവപരിച്ഛേദോതി ആപജ്ജതി. ന ച സക്കാ തഥാ ഭവിതും. ആദികപ്പകാലേ സബ്ബേസമ്പി ചതുദീപ വാസീനം അസഞ്ചേയ്യായുകതാ സമ്ഭവതോതി. അഥ ഇതരദീപവാസീനമ്പി ആയുകപ്പസ്സ ആരോഹണം ഓരോഹണഞ്ച അത്ഥി. ഏവം സതി, ഏതരഹിപി തേസം ആയുകപ്പോ ജമ്ബുദീപവാസീനം ആയുകപ്പേന ഏകഗതികോ സിയാതി ചോദനാ. നിസ്സന്ദമത്തത്താതിആദി പരിഹാരോ. നത്ഥി ഇദം മമ ഇദം മമാതി പവത്താ പാടിപുഗ്ഗലികതസ്സാ ഏതേസന്തി “അമമാ”. “അപരിഗ്ഗഹാ”തി പുത്തദാരാദിപരിഗ്ഗഹരഹിതാ. “ഉപരിമേ ചാതുമഹാരാജികേ”തി ആകാസട്ഠകചാതുമഹാരാജികേ. ദിവേ ദേവലോകേ സിദ്ധാനി ദിബ്ബാനി. “യാവ നിമിരാജകാലാ”തി യാവ അമ്ഹാകം ബോധിസത്തഭൂതസ്സ നിമിരഞ്ഞോ ഉപ്പന്നകാലാ. കസ്സ പബുദ്ധോ പുരിമേ അന്തരകപ്പേ ഉപ്പന്നോ. നിമിരാജാ പന ഇമസ്ഥിം അന്തര കപ്പേ ഉപ്പന്നോ. “മനുസ്സ ലോകേഹി പത്താസവസ്സാനി ചാതുമഹാരാജികേ ഏകോദിബ്ബരത്തിദിവോ ഹോതീ”തിആദി അഭിധമ്മേ ധമ്മ ഹദയ വിഭങ്ഗേ ആഗതനയേന വുത്തോ. ചതുഗ്ഗുണവചനേ. “ഉപരിമാനം”തി ഉപരിമാനം ദേവാനം. ഏകം വസ്സസഹസ്സം ആയുപ്പമാണം ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. “ദേ”തി ദേ വസ്സസഹസ്സാനി. “അട്ഠാ”തി അട്ഠവസ്സസഹസ്സാനി. “ഹേട്ഠിമാനം”തി ഹേട്ഠിമാനം ദേവാനം. “ഉപരിമാനം”തി ഉപരിമാനം ദേവാനം. യാമേ ഏകോ രത്തിദിവോതിആദിനാ യോജേതഞ്ചം. “ചത്താരി”തി മനുസ്സലോകേ ചത്താരി വസ്സസതാനി. ഏവം സേസേസു. “ആദിഅന്ത ദസ്സനവസേനാ”തി ചാതുമഹാരാജികേ മനുസ്സവസ്സഗണനാ ദസ്സനം ആദിദസ്സനം നാമ. ഇദാനി വസവത്തിയം മനുസ്സവസ്സഗണനാ ദസ്സനം അന്ത ദസ്സനം നാമ.

ന അതിദുബ്ബലംതി നാതിദുബ്ബലം. “തം”തി തം അവിതക്ക അവിചാരമത്തയാനം. “ഭൂമന്തരേ”തി പഥമജ്ഞാനഭൂമിതോ അന്തിസ്തം ദുതീയജ്ഞാനഭൂമിയം. കപ്പവചനേ. കപ്പിയതി വസ്സ, ഉതു, മാസ, പക്ഖ, രത്തി, ദിവ, ദിവസേന പരിച്ഛിജ്ജിയതിതി കപ്പോ. കപ്പിയന്തി വാ നാനാധമ്മപ്പവത്തിയോ അതീതാ ദിവസേന പരിച്ഛിജ്ജിയന്തി ഏതേനാതി കപ്പോ. കാലോ. മഹന്തോ കപ്പോതി മഹാകപ്പോ. വസ്സാനം സതഭാഗേഹിപി സഹസ്സഭാഗേഹിപി സതസഹസ്സഭാഗേഹിപി സഞ്ചാതും അസക്കുണേയോതി അസഞ്ചേയോ. ഏകസ്സ അസഞ്ചേയസ്സ അന്തരേ ദിസ്സമാനോ കപ്പോ അന്തരകപ്പോ. സത്താനം നാനാആയുപരിച്ഛേദോ ആയുകപ്പോ. സോ പന മനുസ്സാനം ദസവസ്സായുകകാലേ ദസവസ്സേന പരിച്ഛിന്നോ. നേവസത്തോ ദേവാനം നിചുകാലം ചതുരാസീതി കപ്പസഹസ്സേഹി പരിച്ഛിന്നോ. അന്തരകപ്പോ നാമ ചുളകപ്പാ വുച്ചന്തിതി സമ്ബന്ധോ. വിസതിപ്പഭേദോ ചുളകപ്പാ വുച്ചന്തിതി കേചി വദന്തിതിആദിനാ യോജനാ. “യേ”തി യേ ചതുസട്ഠിയാദിഭേദോ അന്തരകപ്പാ. “യമാവിനട്ഠം”തി വിനട്ഠപ്പകാരേണ വിനട്ഠപ്പകതിയാ. വഡ്ഠമാനോ കപ്പോ വിവട്ടോ. “യമാവിവട്ടം”തി വിവട്ടപ്പകാരേണ വിവട്ടപ്പകതിയാ. അച്ചയേന അതിക്കമനേന. ഹരണേന അപനയനേന. “തത്ഥാ”തി തസ്ഥിം കപ്പവചനേ. അട്ഠകമായം വുത്തത്താതി സമ്ബന്ധോ. “തേജേനാ”തി അഗ്ഗിനാ. “സംവട്ടതീ”തി വിനസ്സതി തദാ. “ഹേട്ഠാ”തി ഹേട്ഠാലോകോ. “ചതുസട്ഠിവാരേസു”തി നിദ്ധാരണേ ഭുജ്ജവചനം.

ഗാമാസു. “സത്തസത്തഗ്ഗിനാവാരാ”തി സത്തസത്തവാരാ അഗ്ഗിനാ വിനസ്സന്തി. അഥവാ, ഭുജ്ജത്ഥേ പച്ചത്തവചനം. സത്തസുസത്തസുവാരേസു ലോകോ അഗ്ഗിനാ വിനസ്സതിതി യോജനാ. തേനാഹ “അട്ഠമേ അട്ഠമേ”തി. “ദകാ”തി ഉദകേന. അട്ഠമേ അട്ഠമേവാരേ ലോകോ ദകേന വിനസ്സതിതി യോജനാ. യദാ ചതുസട്ഠിവാരാ പൂണ്ണാ, തദാ ഏകോ വായുവാരോ സിയാ. തത്ഥ “തദാ”തി തസ്ഥിം ചതുസട്ഠിവാരേ. “വിവട്ടമാനം”തി സഞ്ഠഹമാനം. “വിവട്ടതീ”തി സഞ്ഠഹതി. “സംവട്ടമാനം”തി വിനസ്സമാനം. “സംവട്ടതീ”തി വിനസ്സതി. “ദേവ അസഞ്ചേയ്യാനീ”തി അഡ്ഠദയം ഏകം അസഞ്ചേയ്യന്തി കത്വാ ഉപചാരേണ വുത്തം. യമാതം-ആഭസ്സരാനം അട്ഠകപ്പാനീതി. “ഉപഡ്ഠേനാ”തി ഉദകവാരേ ഹേട്ഠിമഭൂമിസു ഉദകേന വിനസ്സമാനാസു ദുതീയജ്ഞാനഭൂമി ന താവ വിനസ്സതി. സംവട്ടകപ്പേപി ചിരകാലം തിട്ഠന്തേയേവ. ഇദം സന്ധായ വുത്തം. സബ്ബഞ്ചേതം ലബ്ഭമാനത്താ വുത്തം. അസഞ്ചേയ്യകപ്പം സന്ധായ വുത്തന്തി. ഇദമേവ പമാണന്തി.

പടിസന്ധിചതുക്കം നിട്ഠിതം.

൧൪൫. കമ്മചതുക്കേ. “ജനേതി”തി അജനിതം ജനേതി. പാതുഭാവേതി. “ഉപത്ഥമ്ഭതീ”തി ജനിതം ഉപത്ഥമ്ഭതീ. ചിരട്ഠിതികം കരോതി. “ഉപപിളേതീ”തി ജനിതം ഉപപിളേതി, പരിഹാപേതി. “ഉപഘാതേതീ”തി ഉപച്ഛിന്ദതി. “കടത്താ രൂപാനം”തി കടത്താനാമകാനം കമ്മജരൂപാനം. “കമ്മപഥപത്താവാ”തി ഏത്ഥ പടിസന്ധിജനേന സതി, സബ്ബവി കമ്മം കമ്മപഥപത്തം നാമ ഹോതീതി ദട്ഠഞ്ചം. വിപച്ഛിത്ഥാതി വിപക്കം. വിപക്കം വിപാകം യേസന്തി വിപക്ക വിപാകാ. ഉപത്ഥമ്ഭമാനാ പവത്തതി. സയംപി പച്ചയലാഭേ സതീതി അധിപ്പായോ. “അലഭോകാസസ്സാ”തി ഇദം നിദസ്സന മത്തം. ലഭോകാസസ്സപി ഉപത്ഥമ്ഭനം നാമ ഇച്ഛിതബ്ബമേവ. അന്തം അകുസലകമ്മം ഓകാസം ലഭതീതി യോജനാ. “ചായം”തി ചേ അയം. “കാലങ്കരിയാ”തി

കാലംകരേയ. “അസ്സാ”തി ഇമസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. “പസാദിതം”തി പസന്നം.
“പദുസിതം”തി പദുട്തം. പുണ്ണേ ‘മരണാസന്ന കാലേ’തി വുത്തത്താ ഇധ
‘പവത്തികാലേപി’തി വുത്തം. “ഏതം”തി കമ്മന്തരസ്സ ഉപത്ഥമ്ഭനം.
“ജീവിതപരിക്ഖാരേ”തി ജീവിതപരിവാറേ പച്ചയേ. “സമുദാനേത്ഥാ”തി സമാഹ
രിത്ഥാ. “ഏത്ഥാ”തി ഉപത്ഥമ്ഭക കമ്മട്താനേ. ഖണ്ഡസന്താനസ്സ ഉപബ്രൂഹന്നതി
സമ്ബന്ധോ. “വുത്തനയേനാ”തി ‘ജീവിതന്തരായേ അപന്തേത്ഥാ’തിആദിനാ
വുത്തനയേന. ഖണ്ഡസന്താനസ്സ ചിരതരപ്പവത്തിതി സമ്ബന്ധോ.
“വുത്തപ്പകാരാ”തി ‘വിപച്ചിതും അലഭോകാസാവാ വിപക്ക വിപാകാ വാ
സബ്ബാപി കുമലാ കുമല ചേതനാ’തി ഏവം വുത്തപ്പകാരാ. “ദുബ്ബലതരം
കത്ഥാ വാ വിബാധമാനാ”തി ഉപപിളക കമ്മകിച്ചം വുത്തം. “ജനക കമ്മസ്സ
ദുബ്ബല ആയുഹനകാലേ”തി സമുച്ചയനകാലേ. “വിഹത സാമത്ഥിയം”തി
വിനാസിതസത്തികം. “മഹേസക്ഖേസു”തി മഹാനുഭാവേസു. “ഉപത്ഥമ്ഭകമ്പി
തബ്ബിപരിയായേന വേദിതബ്ബം”തി ഉപപിളക കമ്മതോ വിപരിയായേന
വേദിതബ്ബം. ‘ഉപരിഭൂമി നിബ്ബത്തകമ്പി സമാനം ഹേട്താഭൂമിയം
നിബ്ബത്തേതി’തിആദിസു ‘ഹേട്താഭൂമി നിബ്ബത്തകമ്പി സമാനം ഉപരിഭൂമിയം
നിബ്ബത്തേതി’തിആദിനാ വത്തബ്ബന്തി അധിപ്പായോ. അജാതസത്തുരാജവത്ഥുമ്ഹി
തസ്സ രഞ്ഞോ പിതൃഘാതകമ്മം മഹാഅവിചിനിരയേ നിബ്ബത്തനകമ്പി സമാനം
പച്ഛാ ബുദ്ധു പട്താന കമ്മേന ബാധീയമാനം വിഹതസാമത്ഥിയം ഹുത്ഥാ തം
ഉസ്സേദനിരയേ നിബ്ബത്തേതി. ഖണ്ഡസന്താനസ്സ വിബാധനം നാമ സത്തസ്സ
ദുക്ഖുപ്പത്തി കരണന്തി സമ്ബന്ധോ. കഥം ഗോമഹിംസാദിനം
പുത്തദാരത്താതിമിത്താനഞ്ച വിപത്തികരണം തസ്സ സത്തസ്സ ഉപപിളക
കമ്മകിച്ചം ഭവേയ. അഞ്ഞോഹി സോ പുഗ്ഗലോ, അഞ്ഞേ ഗോമഹിംസാദയോ.
ന ച അഞ്ഞേന കതം കമ്മം അഞ്ഞേസം സത്താനം ദുക്ഖുപ്പത്തിം വാ
സുഖുപ്പത്തിം വാ കരേയ്യാതി ചോദനാ. ദുവിധന്തിആദിനാ തം വിസ്സജ്ജേതി.
ആനന്ദ സേട്ഠിവത്ഥുമ്ഹി. സോസേട്ഠി മഹാമച്ഛരിയോ അഹോസി. അഞ്ഞേപി
ദാനം ദേത്തേ നീവാറേസി. സോ തതോ ചവിത്ഥാ ഏകസ്ഥിം ഗാമകേ ഏകിസ്സാ
ഇത്ഥിയാകുച്ഛിമ്ഹി ജാതോ. തസ്സ ജാതകാലതോ പട്തായ തസ്സ പാപകമ്മേന
മാതരം ആദിം കത്ഥാ സകലഗാമികാനം ജനാനം ദുക്ഖുപ്പത്തി ഹോതീതി
ധമ്മപദ അട്തകമായം വുത്തം. തസ്ഥാ നിസ്സന്ദഫലവസേന അഞ്ഞേന കതം
കമ്മം അഞ്ഞേസം സത്താനം ദുക്ഖുപ്പത്തിം വാ സുഖുപ്പത്തിം വാ കരോതി
യേവാതി ദട്തബ്ബം. [“കമ്മജസന്തതി സീസേസു”തി പടിസന്ധികാലതോ പട്തായ
ഉപ്പന്നാ ഏകേകാ കമ്മജരൂപസന്തതി നാമ അത്ഥി. സാ പച്ഛാ അപരാപരം
താദിസായ കമ്മജരൂപസന്തതിയാ പവത്തത്ഥായ സീസഭൂതത്താ സന്തതി
സീസന്തി വുച്ചതി. യം കിഞ്ചി ഏകം വാകമ്മജസന്തതി സീസം. ദേവ
വാകമ്മജസന്തതി സീസാനി]. വിസുദ്ധിമഗ്ഗപാഠേ. “തദേവാ”തി തം ഉപഘാതക
കമ്മമേവ. “ഇധ ചാ”തി ഇമസ്ഥിം അഭിധമ്മത്ഥസങ്ഗഹേ. “ഇമസ്സ പീ”തി
ഇമസ്സ ഉപഘാതക കമ്മസ്സപി. ദുട്തഗാമണി രഞ്ഞോ വത്ഥുമ്ഹി ച
സോണത്ഥേര പിതുന്നോ വത്ഥുമ്ഹി ച തേസം മരണാസന്നകാലേ പഥമം ദുഗ്ഗതി
നിമിത്താനി ഉപട്തഹന്തി. പച്ഛാ രഞ്ഞോ ഏകം പുബ്ബകതം കല്യാണ കമ്മം
അനുസ്സരന്തസ്സ ഘേരപിതു ച തങ്ഖണേ ഏവ ഏകം കല്യാണ കമ്മം
കരോന്തസ്സ താനി ദുഗ്ഗതി നിമിത്താനി അന്തരായന്തി. സഗ്ഗനിമിത്താനി
പാതുബ്ഭവന്തി. ഉഭോപി ചവിത്ഥാ സഗ്ഗേ നിബ്ബത്തന്തീതി. കുമലാ കുമല
കമ്മാനം ഖയം കരോതീതി കുമലാ കുമല കമ്മക്ഖയകരോ. “ആയു
കമ്മേസു വിജ്ജമാനേസു”തി തസ്സ സത്തസ്സ ആയു പരിച്ഛേദോ ച പരിയന്ത
ഗതോ ന ഹോതി, കമ്മാനുഭാവോ ച പരിക്ഖിണോ ന ഹോതി. ഏവം ആയു

കമ്മേസു വിജ്ഞാനേസു. “അപരാധ കമ്മസ്സാ”തി മാതാപിതൃസുവാ
ധമ്മികസമണ ബ്രാഹ്മണേസു വാ അപരജ്ഞാനവസേന കതസ്സ അപരാധകമ്മസ്സ.
“സോ പനാ”തി മജ്ജിമട്ഠകമാവാദോ പന. “അരുച്ചമാനോ വിയാ”തി
അനിച്ഛിയമാനോവിയ. “സോ”തി മജ്ജിമട്ഠകമാ വാദോ. “തത്ഥ പനാ”തി
മജ്ജിമട്ഠകമായം പന. “സബ്ബഞ്ചേതം”തി സബ്ബഞ്ച ഏതം സുത്തവചനം,
വസേന വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. അനിച്ഛന്തേഹി ടീകാ ചരിയേഹി. “വിപാകം
പടിഇച്ഛിതബ്ബോ”തി വിപാകം പടിച്ച് ഇച്ഛി തബ്ബോ. ഏതഥ “വിപാകം”തി
കമ്മനിബ്ബത്തക്ഖണ്ഡ സന്താനം വുച്ചതി. തസ്സ ജനകം കമ്മം ജനക കമ്മന്തി
വുച്ചതി. തസ്സേവ ഖണ്ഡസന്താനസ്സ ഉപത്ഥമ്ഭേകം തസ്സേവ ഉപപിളകം തസ്സേവ
ഉപഘാതകം കമ്മം ഉപഘാതക കമ്മന്തി വുച്ചതിതി അധിപ്പായോ. “സാകേത
പഞ്ചേ”തി വിപാകുദ്ധാരേ ആഗതേ സാകേത പഞ്ചേ. ധമ്മദിനായ നാമ
ഉഗ്ഗസേന രത്തോ ദേവിയാ വത്ഥുമ്ഹി സാദേവീ പുബ്ബേ ഏകം അജം
ഘാതേസി, തേന കമ്മേന അപായേസു പതിത്വാ പച്ഛാ പവത്തി
വിപാകവസേന ബഹുസു ഭവേസു അജസരീരേ ലോമഗണനാമത്തം അത്തനോ
സീസച്ഛേദന ദുക്ഖം അനുഭോസീതി. “സാ പനാ”തി സാ ഏകാ പാണാതിപാത
ചേതനാ പന. മഹാമോഗ്ഗലാന വത്ഥു നാമ പഞ്ചസത ചോരാനം മേരസ്സ ഘാത
ന വത്ഥു . മേരോഹി അത്തനാ പുബ്ബകതേന ഉപച്ഛേദക കമ്മേന
ചോരഘാതനം ലഭിത്വാ പരിനിബ്ബുതോ. സാമാവതിദേവീ ച
വഗ്ഗുമുദാനദിതീരവാസിനോ പഞ്ചസത ഭിക്ഖു ച അത്തനോ പുബ്ബകതേഹി
ഉപച്ഛേദക കമ്മേഹി താദിസം പരൂപക്കമം ലഭിത്വാ സഗ്ഗേസു നിബ്ബത്താ.
ദുസ്സിമാരോ നാമ കകുസന്ധ ബുദ്ധകാലേ മാദദേവ പുത്തോ വുച്ചതി.
കലാബുരാജാനാമ ഖന്തി വാദിതാ പസസ്സ ഘാതകോ വുച്ചതി. തേ പന
തദ്വഞ്ചേ അത്തനാ കതേന ഉപച്ഛേദക കമ്മേന തദ്വഞ്ചേ ഏവ ചവിത്വാ
അവിചിമ്ഹി നിബ്ബത്താ. തത്ഥ പുരിമ വത്ഥുസു ഉപച്ഛേദക കമ്മം ഉപച്ഛിദന
മത്തം കരോതി. ന അത്തനോ വിപാകം ദേതി. പച്ഛിമവത്ഥുസു പന
ഉപച്ഛിദനഞ്ച കരോതി, വിപാകഞ്ച ദേതിതി. വിഭാവനിപാഠോ. “ഉപച്ഛേദന
പുബ്ബകം”തി ഉപച്ഛേദന പുബ്ബകം വിപാകം ജനേതിതി യോജനാ. കമ്മന്തരസ്സ
വിപാകം ഉപച്ഛിദിത്വാവ അത്തനോ വിപാകം ജനേതിതി അധിപ്പായോ. തത്ഥ
“അത്തനോ വിപാകം ജനേതി”തി ഇധ കദാചി ജനേതി, കദാചി ന ജനേതിതി
ഏവം വിഭാഗസ്സ അകതത്താ “തം ന സുന്ദരം”തി വുത്തം. തേനാഹ “ഇധ
പുബ്ബകതേനാ”തിആദിം. “അട്ഠകമാസുയേവ ആഗതത്താ”തി തേസു വത്ഥുസു
തേജനാ ഉപച്ഛേദക കമ്മേന മരന്തിതി ഏവം വത്ഥാ ആഗതത്താ. വിപാകം
നിബ്ബത്തേതിതി വിപാക നിബ്ബത്തകം. തസ്സ ഭാവോ വിപാക നിബ്ബത്തകത്തം.
വിപാക നിബ്ബത്തകത്തസ്സ അഭാവോതി വിഗൃഹോ.

ജനകചതുക്കം നിട്ഠിതം.

൧൩൬. “നികന്തി ബലേന വാ പടിബാഹിയമാനം വിപാകം ന ദേതി”തി
ത്ഥാനലാഭിനോ ഹുത്വാപി മരണകാലേ ഉപ്പജ്ജിതും നികന്തിയാ സതി, തം
ത്ഥാനം വിപാകം ന ദേതിതി അധിപ്പായോ. “ഏകസ്സാ”തി ഏകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ.
“തേസം”തി മഹഗ്ഗതകമ്മ ആനന്തരിയ കമ്മാനം. അന്തിമ ജവനവീഥിയം കതം
നാമ വത്ഥു ദുബ്ബലത്താ സയമ്പി ദുബ്ബലം ഹോതി. പടിസന്ധിം ന ജനേതി.
തേനാഹ “അന്തിമ ജവനവീഥിതോ പുബ്ബഭാഗേ ആസന്നേ കതം”തി. ഇദഞ്ച
കമ്മസാമഞ്ചേ വസേന വുത്തം. കമ്മവിസേസേ പന സതി, ന ദേതിതി ന
വത്തബ്ബന്തി ദസ്സേതും “മിച്ചാദിട്ഠികമ്മം പനാ”തിആദി വുത്തം. കതം ആസന്ന

കമ്മം നാമാതി ഗഹേതബ്ബന്തി യോജനാ. പാളിപാഠേ. അസ്സപുഗ്ഗലസ്സ മരണകാലേവാ സമ്മാദിട്ഠി സമത്താ സമാദിന്നാ, മിച്ചാദിട്ഠി സമത്താ സമാദിന്നാതി യോജനാ. പരതോ പരിപുണ്ണം ആഗമിസ്സതി. സോമനസ്സ ജനകം പരചേതനാ പവത്തിവസേന. സന്താപ ജനകം കുക്കുച്ചവിപ്പടിസാരപ്പവത്തിവസേന. ഇദം ഗരുക ചതുക്കം നാമ അനന്തരേ ഭവേ വിപച്ചനകാനം കമ്മാനം വസേന വുത്തന്തി ആഹ “ഉപപജ്ജവേദനീയ കമ്മാനി ഏവാ”തി. കമ്മം നാമ കുസലം വാ ഹോതു, അകുസലം വാ. പുനപ്പുനം ലദ്ധാ സേവനേ സതി, വിപാകം ദേതി. അസതി ന ദേതി. കാമാവചരസ്സ കുസലസ്സ കമ്മസ്സ കതത്താ ഉപചിതത്താ വിപാകം ഉപ്പന്നം ഹോതി ചക്ഖു വിഞ്ഞാണന്തി ച, അകുസലസ്സ കമ്മസ്സ കതത്താ ഉപചിതത്താ വിപാകം ഉപ്പന്നം ഹോതി ചക്ഖു വിഞ്ഞാണന്തി ച, പാളിയം വുത്തം. ഏത്ഥഹി കതത്താതി വത്ഥാ പുന ഉപചിതത്താതി വചനം പുനപ്പുനം വഡ്ഢനസങ്ഖാതേ ആസേവനേ സതി ഏവ വിപാകം ദേതീതി ഞാപേതി. തസ്മാ കതമത്ത കമ്മത്താ കടത്താ കമ്മം നാമാതി വുത്തേപി അനന്തരഭവേ വിപച്ചനക കമ്മസ്സേവ ഇധ അധിപ്പേതത്താ പുനപ്പുനം ലദ്ധാ സേവനമേവ ഇധ ഗഹേതബ്ബന്തി ദസ്സേതും അട്ഠകമായം “പുനപ്പുനം ലദ്ധാസേവനം”തി വുത്തം.

“ഏവഞ്ച കത്വാ”തിആദിസു. “യത്ഥ തം പുബ്ബകതം കമ്മന്തി ആഗതം”തി യസ്ഥിം അട്ഠകമാ പദേസേ തം കടത്താ കമ്മം പുബ്ബകതം കമ്മന്തി ആഗതം. “കസ്മാ ഇധാ”തിആദിസു. “ഇധാ”തി ഇമസ്ഥിം അഭിധമ്മത്ഥ സങ്ഗഹേ. പാളിയം. യം ഗരുകം, തം വിപാകം ദേതി. തസ്ഥിം അസതി, യം ബഹുലം. തസ്ഥിം അസതി, യം ആസന്നം. തസ്ഥിം അസതി, യം കടത്താ വാ പന കമ്മം, തം വിപാകം ദേതീതി അത്ഥോ. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഛേയം.

സുത്തന്തപാഠേ. സുഖവേദനം ജനേതീതി സുഖവേദനീയം. “സമത്താ”തി സുട്ഠഗഹിതാ. “സമാദിന്നാ”തി തദത്ഥവിവരണം. “പരിയത്തം”തി സമത്ഥം. തമ്ബദാധികസ്സ യാവജീവം ബഹുനി പാപകമ്മാനി ആചിണ്ണാനി. മരണ ദിവസേ പന സാരിപുത്തത്ഥേരസ്സ ധമ്മദേസനം സുത്ഥാ ചവിത്ഥാ തേന ആസന്ന കമ്മേന സഗ്ഗേ നിബ്ബന്തി. വാതകാലസ്സ യാവജീവം ബഹുനി കല്യാണ കമ്മാനി ആചിണ്ണാനി. മരണ ദിവസേപന ബുദ്ധസാസനേ വിപരീത സഞ്ചാരം കത്വാ തേന ആസന്ന കമ്മേന അപായേ നിബ്ബന്തി.

ഗരുകചതുക്കം നിട്ഠിതം.

൧൪൭. ദിട്ഠധമ്മചതുക്കേ. പസ്സിതബ്ബോതി ദിട്ഠോ. “ധമ്മോ”തി ഖണ്ഡായതന ധമ്മ സമൂഹോ. ദിട്ഠോ ധമ്മോതി ദിട്ഠ ധമ്മോ. വത്തമാനോ ധമ്മസമൂഹോ. യോ അത്തഭാവോതി വുച്ചതി. അത്തസങ്ഖാതസ്സ ദിട്ഠിയാ പരികപ്പിതസാരസ്സ ഭാവോ പവത്തി കാരണന്തി കത്വാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “ദിട്ഠ ധമ്മോ വുച്ചതീ”തിആദിമാഹ. “വിപാകം പടിസംവേദേതീ”തി ഏതേന കഥം കമ്മസാധനം ദസ്സേതി. പടിസംവേദന ക്രിയാപദേ വിപാകന്തി കമ്മപദം ദിസാ വിപാകം നാമ വേദിതബ്ബം വേദനീയം. പടിസംവേദിതബ്ബം പടിസംവേദനീയന്തി വിഞ്ഞാതത്താ. “ഉപേച്ചാ”തി ഉപഗത്ഥാ. “ഉപപജ്ജിത്വാ”തി ഉപേച്ച പജ്ജിത്വാ. പാപുണിത്വാതി അത്ഥോ. വിഭാവനിപാഠേ. “ദിട്ഠ ധമ്മതോ”തി ദിട്ഠ ധമ്മസ്സ. സാമിഅത്ഥേ പഞ്ചമീ. പാളിയം വുത്തം. “ഏത്ഥഹി”തിആദി പുബ്ബവാക്യേ വുത്ത നയമേവ. അപരസദ്ദോ നിച്ചം അപാദാനാ പേക്ഖോ. തഞ്ച അപാദാനം നാമ അനന്തരേ വുത്തപദേഹി. “ദിട്ഠധമ്മാ നാഗതാനന്തര ഭവേഹി”തി

ദിട്ഠയമ്മതോ ച അനാഗതാനന്തര ഭവതോ ചാതി അത്ഥോ. “പരിവത്തോ”തി പബന്ധോ. അപരാപരിയോതി വാ, അപരോ ച അപരോ ച അപരാപരോ. അപരാപരേ പവത്തോ അപരാപരിയോതി അത്ഥോ. “ഉപപജ്ജഭവം”തി അനാഗതാനന്തരഭവം. അഹോസി കമ്മേ “അഹോസി”തി പദം അത്താസി കോണ്ഡത്തോതി പദേവിയ രുള്ഹീനാമപദന്തി ആഹ “അഹോസി നാമകം”തി. തം പന രുള്ഹീപദം കുതോപവത്തംതി ആഹ “അഹോസി കമ്മം”തിആദിം. “ഏവം വുത്ത പാവസേനാ”തി ഏത്ഥ ഇയ വുത്തോ പാവോ സാ വസേസോ. പരിപുണ്ണപാവോ പന അഹോസി കമ്മം അഹോസി കമ്മ വിപാകോ, അഹോസി കമ്മം നാഹോസി കമ്മ വിപാകോ, അഹോസി കമ്മം അത്ഥികമ്മ വിപാകോ, അഹോസി കമ്മം നത്ഥി കമ്മവിപാകോ, അഹോസികമ്മം ഭവിസ്സതി കമ്മ വിപാകോ, അഹോസി കമ്മം ന ഭവിസ്സതി കമ്മ വിപാകോതിആദിനാ പടിസമ്ഭിദാ മഗ്ഗേ ആഗതോ. “സാ”തി പഥമ ജവന ചേതനാ. “അപ്പതര വിപാകാ ചാതീ”തി ഏത്ഥ “ഇതീ”തി ഹേതു അത്ഥേ നിപാതോ, തസ്സമാ അചിരട്ഠിതി കത്താ ദിട്ഠ ധമ്മേ ഏവ ഫലം ദത്വാ വിഗച്ഛതി, തസ്സമാ അപ്പതര വിപാകത്താ അഹേതുകമത്തം ഫലം ദത്വാ വിഗച്ഛതിതി യോജനാ. “പച്ചയോതി ചാ”തി പച്ചയം ലദ്ധാതി വുത്തോ പച്ചയോതി ച. “സോ”തി മഹന്തം വുത്തോ പച്ചയോ. “കാകവലിയാദീനം വിയാ”തി കാകവലിയാദീനം പുഗ്ഗലാനം ദിട്ഠവേദനീയ കമ്മം വിയ. “പാക്കടരപ്ഫലദാനം”തി സത്താഹബ്ഭന്തരേ ഏവ സേട്ഠിട്ഠാനപ്പടി ലാഭാദിവസേന പാക്കടരപ്ഫലദാനകം കമ്മവിസേസം. കമ്മ പഥജവനസന്താനേ പവത്താ പഥമജവന ചേതനാ വാ ഇതരാപി പഥമ ജവന ചേതനാ വാതി യോജനാ. “കാചീ”തി ഏകച്ചാ പഥമജവന ചേതനാ. സേസാനി ദിട്ഠയമ്മ വേദനീയ കമ്മാനി.

ഉപപജ്ജകമ്മേ. “അത്ഥ സാധികാ”തി സന്നിട്ഠാനത്ഥസാധികാ. പാണഘാതാദി കിച്ചസാധികാതി വുത്തം ഹോതി. സുട്ഠ നിട്ഠാപേതീതി സന്നിട്ഠാപികാ. “സേസാനി പീ”തി സേസാനി ഉപപജ്ജ വേദനീയ കമ്മാനിപി. “ഇയാ”തി ഇമസ്സമിം മനുസ്സ ലോകേ. “മിസ്സകകമ്മാനീ”തി കുസലാ കുസലമിസ്സകാനി കമ്മാനി. വേമാനികപേതവത്ഥുനി വിമാനവത്ഥു പാളിയം ആഗതാനി. “സുഗതിയം വിപത്തിം അനുഭവന്താനി വത്ഥുനീ”തി ഏത്ഥ “വിപത്തിം”തി ചക്ഖു സോതാദീനം അങ്ഗ പച്ചുങ്ഗാനം വാ വിപത്തിം. നാനാ ദുക്ഖുപ്പത്തിഭൂതം വാ വിപത്തിം. “ദുഗ്ഗതിയം സമ്പത്തിം”തി മഹിദ്ധീനം നാഗസുപണ്ണാദീനം സമ്പത്തിം. “യഥാ വുത്ത വത്ഥുഹീ”തി വേമാനിക പേതവത്ഥാദീഹി. അട്ഠകമാപാവോ. “തേസം സങ്കമനം നത്ഥീ”തി തേസം കമ്മാനം വിപച്ചനകാല സങ്കന്തി നാമ നത്ഥി. “യഥാഠാനേയേവ പതിട്ഠന്തി”തി താനി ദിട്ഠ ധമ്മട്ഠാനാദിവസേന ഭഗവതാ യഥാ വുത്തട്ഠാനേ ഏവ തിട്ഠന്തി. “ഏവം വുത്തം”തി തേസം സങ്കമനം നത്ഥിതിആദിനയേന വുത്തം. “യുത്തിയാ വാ അഭാവതോ”തി ഏത്ഥ ദിട്ഠ ധമ്മ വേദനീയസ്സ പടിസന്ധി വിപാകാദി യുത്തിയാ അഭാവതോ.

ദിട്ഠയമ്മചതുക്കം.

മർവ. പാക്കട്ഠാനചതുക്കേ. “കായാദീനം”തി ചോപനകായാദീനം. കായ വിഞ്ഞത്താദീനന്തി വുത്തം ഹോതി. “അതിപാതേന്തീ”തി അതിക്കമ്മ പയോഗേന അഭിഭവിത്വാ പാതേന്തി. തേനാഹ “അതിപാതനഞ്ചേത്ഥാ”തിആദിം. “അദിനം”തി സാമികേനഅദിനം പരസന്തകം. അഗമനീയവത്ഥുനി നാമ അവിതീക്കമനത്ഥായ

അനുപഗന്തബ്ബാനി മാതുരക്ഖിതാദിനി ഇത്ഥി പുരിസസരീരാനി. “തസ്സാ”തി പരപാണസ്സ. “തതോ”തി പരപരിഗൃഹിത ഭാവതോ. “അച്ഛിന്ദക ചേതനാ”തി പരസന്തകസ്സ അത്തനോ സന്തകകരണവസേന ഭൂസം പരസന്തകാ ഭാവച്ഛിന്ദക ചേതനാ. വിലുപ്പന ചേതനാതി വുത്തം ഹോതി. “മഗ്ഗേന മഗ്ഗപ്പടിപാദകസ്സാ”തി അത്തനോ മഗ്ഗേന പരമഗ്ഗ സമ്പയോജകസ്സ. “ഏത്ഥപി”തി യഥാ അഭിന്നാദാനേ പരപരിഗൃഹിത സഞ്ചിനോതി ദുതീയം അങ്ഗപദം വുത്തം. ഏവം ഏത്ഥപി. ഏത്ഥ വദന്തി അഗമനീയ വത്ഥു വസേന ചിത്തന്തി അവത്ഥാ തസ്ഥിം സേവന ചിത്തന്തി വുത്തം. തസ്ഥാ അഗമനീയ വത്ഥു സഞ്ചിതാതി അവുത്തന്വി വുത്തസദിസം ഹോതീതി. ന ഹോതി. ന ഹി തസ്ഥിന്തി വചനം സഞ്ചാവിസേസ സഹിതം അത്ഥം വദതി. ഈദിസേസു ച റാനേസു സചേ സഞ്ചാപധാനം ഹോതി. പാണസഞ്ചിതാ, പരപരിഗൃഹിത സഞ്ചിതാ,തി അങ്ഗ പദം വിയ ഇധപി അഗമനീയ വത്ഥു സഞ്ചിതാതി ദുതീയം അങ്ഗപദം അവസ്സം വത്തബ്ബം ഹോതി. കസ്ഥാ, അങ്ഗനീയമടാനത്താ. തേനാഹ “ഏതേനാ”തിആദിം. “ചതുരങ്ഗീകോവ വുത്തോ”തി തസ്സ ചത്താരോ സമഭാരാ. അഗമനീയ വത്ഥു, തസ്ഥിം സേവന ചിത്തം, സേവനപ്പയോഗോ, മഗ്ഗേന മഗ്ഗപ്പടിപത്തി അധിവാസനന്തി. “സാ”തി ഭിക്ഖുനീ. “രക്ഖിതാസു സങ്ഗഹിതാ”തി മാതുരക്ഖിത പിതു രക്ഖിതാദിസു സങ്ഗഹിതാ. “ടീകാസു പനാ”തി സുത്തന്തടീകാസു പന. “സാ”തി ഭിക്ഖുനീ. പാസണ്ഡാ വുച്ചന്തി ദ്വാസട്ഠി ദിട്ഠിഗതാദിനി. തം വാദിനോ പാസണ്ഡിയാ നാമ. തേസം ധമ്മോ പാസണ്ഡിയ ധമ്മോ നാമ. മിച്ഛാചാരോപി ദുസ്സീലായ ഇത്ഥിയാ വീതിക്കമോ അപ്പസാവജ്ജോ. തതോ ഗോരൂപ സീലികായ മഹാസാവജ്ജോ. തതോ സരണങ്ഗതായ, പഞ്ച സിക്ഖാ പദികായ, സാമണേരിയാ, പുമുജ്ജന ഭിക്ഖുനീയാതിആദി. അട്ഠകമാ പാഠേ. “ഏത്ഥാ”തി ഇമസ്ഥിം അകുസലകായകമ്മേ. “ന ഗഹിതം”തി മേരേന വാ അട്ഠകമാചരിയേഹി വാ ന ഗഹിതം. സുരഞ്ച മേരയഞ്ച പിവന്തി ഏതേനാതി സുരാമേരയ പാനം. തദജ്ജേയാഹരണ ചേതനാ കമ്മം. “സബ്ബ ലഹുകോ”തി സബ്ബേസം സുരാപാന കമ്മ വിപാകാനം മജ്ജേയേ യോ വിപാകോ ലഹുകതരോ, പവത്തിവിപാകമത്തോതി വുത്തം ഹോതി. “ഉമ്മത്തകസംവത്തനികോ”തി ഉമ്മത്തഭാവ സംവത്തനികോ. “പഞ്ചപി”തി സുരാപാന കമ്മേന സഹ പഞ്ചപി. മൂലടീകാ വചനേ. “തസ്സാ”തി സുരാപാന കമ്മസ്സ. പടിസമഭിദാ മഗ്ഗടീകായം ഇമസ്സ വാക്യസ്സ സംവണ്ണനായം വുത്തന്തി സമഞ്ചന്ധോ. തത്ഥ “തബ്ബി രമണാദയോ ച”തി തതോ സുരാപാനതോ വിരമണാദയോ ച. “മദസ്സാ”തി മജ്ജനസ്സ. “അപുണ്ണപമസ്സാ”തി അകുസല കമ്മ പമസ്സ. “തബ്ബിരതി പി”തി തതോ സുരാപാനതോ വിരതിപി. “നിമ്മദതായാ”തി മജ്ജനരഹിത ഭാവസ്സ. “സാ”തി നിമ്മദതാ. “പുണ്ണപമസ്സാ”തി കുസലകമ്മ പമസ്സ. “ഇതീ”തി തസ്ഥാ. “താനീ”തി സുരാപാന കമ്മതബ്ബിരതി കമ്മാനി. “ന ഇതരം”തി കമ്മപഥേഹി അസമഞ്ചന്ധം. സുരാപാനം വിസും പടിസന്ധിം ന ദേതീതി യോജനാ. തബ്ബിരതി കമ്മേ പന സചേ ഇദം സുരാപാനം നാമ പാപകമ്മം ദുച്ചരിതന്തി തത്ഥാ സമാദാന വിരതി സമ്പത്തവിരതി വസേന തം സിക്ഖാപദം രക്ഖതി. തം സീലം അഞ്ചേഹി പുണ്ണപഥേഹി അസമഞ്ചന്ധവി വിസും പടിസന്ധിം ന ദേതീതി ന വത്തബ്ബം. “ഏവമിദം പി”തി ഏവം ഇദവി സുരാപാന കമ്മം കമ്മ പമപത്തസ്സ കമ്മസ്സ പരിവാരഭൂതം ഏവ പടിസന്ധിം ജനേതീതി യോജനാ. “തത്ഥാ”തി കമ്മപമസുത്തേസു. സരൂപതോ ന വുത്തന്തി ച സക്കാ വത്തുന്തി സമഞ്ചന്ധോ. “യം”തി യം സുരാപാന കമ്മം. “തത്ഥാ”തി തേസു കമ്മപമസുത്തേസു. കമ്മ ജനനം നാമ ദുച്ചരിത കമ്മാനം ജനനം. സക്കേന

ദേവാന മിന്നേന തസ്സ അപായഗാമിതാ വുത്താതി സമ്ബന്ധോ. തസ്സാസുരായ പുണ്ണം ഇമം സുരാകുമാഭംകിണാമ. മൂലം ദേവ ഗണ്ഹാമാതി അത്ഥോ. “തസ്സാ”തി സുരാപാന കമ്മസ്സ. അപായം ഗമേതി സമ്പാപേതീതി അപായ ഗാമി. “യദിദം”തി യാ അയം യഥാലാഭ യോജനാ അത്ഥി. മൂലടികാ വചനേ. “കമ്മസഹജാതാ”തി അകുസല കമ്മസഹജാതാ തണ്ഹാ. “തേസം”തി തേസം പഞ്ചനം കമ്മാനം. “കോട്ഠാസതോ”തി ധമ്മസങ്ഗണിയം ഫസ്സോ ഹോതി, വേദനാ ഹോതീതിആദിനാ വുത്തേ ധമ്മുദേസവാറേ ത്യാനാദികോട്ഠാസാ നാമ ആഗതാ. തേസു പഞ്ച സിക്ഖാപദാ കോട്ഠാസതോ കമ്മപഥ കോട്ഠാസികാ ഏവ. കമ്മപഥ കോട്ഠാസേ അന്തോഗധാതി അത്ഥോ. “പുരിമാനം ചതുന്നം”തി പാണാതി പാതാദീനം ചതുന്നം കമ്മാനം. “പടികഖിത്തോ”തി തസ്സ കമ്മപഥഭാവോ പടികഖിത്തോ. “തതീയം”തി തതീയ സുത്തം. ഏതാസുപി ച അട്ഠകമാസു.

കായകമ്മാദീസു. സസമ്ഭാരകായോ നാമ സകലോ രൂപകായോ. പസാദകായോ നാമ കായപസാദോ ഏവ. കായ വിത്തത്തി ചോപനകായോ നാമ. “ചോപന”ന്തി ച ചലനം വുച്ചതി. “സോ യേവാ”തി ചോപനകായോയേവ. കായകമ്മ നാമ ലാഭോ ച ഹോതി, തസ്മാ സോ കമ്മാനം പവത്തി മുഖന്തി വുച്ചതീതി യോജനാ. “കമ്മാനി വിസേസേതും”തി ഇദം കായകമ്മം നാമ, ഇദം വചികമ്മം നാമാതി വിസേസേതും നിയമേതും. “സക്കോന്തി”തി കമ്മാനി വിസേസേതും സക്കോന്തി. തസ്മാ കായഭാരേ വുത്തിതോതി ച വചിഭാരേ വുത്തിതോതി ച വുത്തന്തി അധിപ്പായോ. മിച്ഛാചാരസ്സ വചിഭാരേ അപ്പവത്തിതോ “പുരിമാനി ദേവ”തി വുത്തം. “മജ്ജിമാനി ചത്താരി”തി മുസാവദാദീനി ചത്താരി വചികമ്മാനി. “ഛണ്ഡിയാനി താനി വജ്ജാനീതി”തി ‘കായകമ്മം ജഹേയു’ന്തിആദിനി ഛണ്ഡിയാനി താനി വജ്ജാനി. കഥം ഏകമേകേന ബാഹുല്യ സദേന ഛണ്ഡിയാനി താനി വജ്ജേതീതി. അന്വയതോ ച ബൃതിരേകതോ ച വജ്ജേതി. കഥം, പാണാതിപാത കമ്മം കദാചി അപ്പകേന വചിഭാരേ ഉപ്പന്നസി കായഭാരേ ഏവ പവത്തി ബഹുലത്താ കായകമ്മമേവ ഹോതി. വചികമ്മ സങ്ഖ്യം ന ഗച്ഛതി. ദേവ വാ അസ്സ നാമാനി ന ഭവന്തി. വചിഭാരേ പന അപ്പകവുത്തിത്താ വചികമ്മം നാമ ന ഹോതി. കായകമ്മന്തി നാമം ന ജഹതി. ദേവ വാ അസ്സ നാമാനി ന ഭവന്തിതി ഏവം ഏകേന കായഭാരേ ബാഹുല്യ വുത്തിവചനേന പാണാതിപാത കമ്മേ ഛണ്ഡിയാനി വജ്ജാനി വജ്ജേതീതി. ഏവം സേസേസു. വനചരകോ നാമ വനലുദുകോ. സോ പന കദാചി അപ്പകേന ഗാമേ ചരന്തോപി വനേ ബാഹുല്യ ചാരിത്താ വനചരകോ ഏവ ഹോതി. ഗാമചരകോതി നാമം ന ലഭതി. ദേവ വാ അസ്സ നാമാനി ന ഭവന്തി. ഏവം സങ്ഗാമാവചരകാപി. സങ്ഗാമാവചരോ നാമ സങ്ഗാമേ ബാഹുല്യാവചരോ ഹത്ഥീ വുച്ചതി. ഏതഥ മനോദാരം സബ്ബ കമ്മ സാധാരണത്താ കമ്മാനി വിസേസേതും ന സക്കോതീതി വുത്തം. ഏവഞ്ചസതി, ‘അഭിജ്ജയാ ബ്യാപാദോ മിച്ഛാദിട്ഠി ചേതി മനസ്സമിം വുത്തിതോ മനോകമ്മം നാമാ’തി ഇദം ന വത്തബ്ബന്തി. നോ ന വത്തബ്ബം. കമ്മ സിദ്ധിം പടിച്ച അത്തേദാഭാരേഹി അസാധാരണത്താ . തേനാഹ “മനോകമ്മാനി പനാ”തിആദിം. “സിദ്ധം”തി നിബ്ബത്തം. “കായകമ്മദാരം”തി ഏതഥ തത്ഥ ചോപനകായോ കായകമ്മാനം പവത്തി ബഹുലത്താ കായകമ്മ ദാരം നാമ. ചോപനവാചാ തത്ഥ വചികമ്മാനം പവത്തി ബഹുലത്താ വചികമ്മദാരം നാമ. കൂസലാ കൂസല ജവന ചിത്തം പന മനോകമ്മാനം തത്ഥേവ കമ്മ കിച്ച സിദ്ധിതോ മനോകമ്മ

ദ്വാരം നാമാതി ഏവം കമ്മേന ദ്വാര വവത്മാനം വേദിതഞ്ചം. “തസ്സ ദ്വാരസ്സ നാമം ഭിന്ദിതും വാ”തി കായോതി നാമം ഭിന്ദിതും വാ. “അത്തനോ നാമം ദാതുന്തി വാ”തി വചിതി നാമം തസ്സ ദാതും വാ. “ബ്രാഹ്മണ ഗാമാദീനം ബ്രാഹ്മണ ഗാമാദിഭാവോ വിയാ”തി തസ്മിം അത്തകുലേസു വസന്തേസുപി ബ്രാഹ്മണ കുലബഹുലത്താ ബ്രാഹ്മണ ഗാമോത്പേവ നാമം ഹോതി. തസ്മിം വനേ അത്തരുക്ഖേസു സന്തേസുപി ഖദീരരുക്ഖ ബഹുലത്താ ഖദീരവനത്പേവ നാമം ഹോതീതി വത്തബ്ബന്തി. കായകമ്മം നിട്ഠിതം.

൧൪൯. വചികമ്മേ. “മുസാ വദന്തി”തി അഭൂതതോ വദന്തി. പിസതി ഏതായാതി പിസുണാ. “നിരുത്തി നയേനാ”തി ഏതമ പിഡസുത്തേ കരണാതി വത്തബ്ബേ അക്ഖര ലോപകരണം നിരുത്തി നയോ നാമ. “യേനാ”തി യേനജ്ജനേന. “സമ്ഫം”തി ഏതമ സംസദ്ദോ സമ്മതി ദുക്ഖം ഏതേനാതി അത്ഥേന സുഖേ ഹിതേ വത്തതീതി ആഹ “സം സുഖം ഹിതഞ്ചാ”തി. കീദിസം സുഖം ഹിതഞ്ചാതി ആഹ “സാധുജ്ജനേഹി അധിഗന്തബ്ബം”തി. ഏതേന പാപജ്ജനേഹി അധിഗന്തബ്ബം ഹിതസുഖം പടിക്ഖപിപതി. ഹിതസുഖസ്സ വിനാസനം നാമ തസ്സ ആഗമന മഗ്ഗഭിന്ദനന്തി ആഹ “ഹിതസുഖ മഗ്ഗം ഭിന്ദതി”തി. “തം വാ”തി ഏതമ “തം”തി ഹിതസുഖം. “അത്ഥ ധമ്മാ പഗതസ്സാ”തി അത്ഥതോ ച ധമ്മതോ ച അപഗതസ്സ. “പടിഭാണ ചിത്തസ്സാ”തി സുണന്താനം ചിത്തരതി ചിത്തഹാസവഡ്ഢനത്ഥായ പടിഭാണത്താണേന ചിത്തീകതസ്സ. “യത്ഥാ”തി യസ്മിം കമാ മഗ്ഗേ. “അത്ഥ ധമ്മ വിനയപദം”തി അത്ഥ പദഞ്ച ധമ്മപദഞ്ച വിനയ പദഞ്ച. തത്ഥ അത്ഥോ നാമ ആരോഗ്യസമ്പത്തി, മിത്തസമ്പത്തി, പത്താസമ്പത്തി, ധന സമ്പത്തി, ഭോഗസമ്പത്തിയോ. താസു കോസല്ലജനകം വാക്യപദം അത്ഥപദം നാമ. ഇദം സുചരിതം നാമ സഗ്ഗസംവത്തനികം, ഇദം ദുച്ചരിതം നാമ അപായ സംവത്തനികന്തി ഏവം സഭാവ ധമ്മേസു കോസല്ല ജനകം വാക്യ പദം ധമ്മ പദം നാമ. ഏവം ചിത്തം ദമിതബ്ബം, ഏവം ഇന്ദ്രിയാനി ദമിതബ്ബാനി, ഏവം രാഗോ വിനേതബ്ബോ, ഏവം ദോസോ വിനേതബ്ബോതിആദിനാ വിനേതബ്ബേസു വിനയ കോസല്ലജനകം വാക്യപദം വിനയ പദം നാമ. യത്ഥ ഏവരൂപം അത്ഥ പദഞ്ച ധമ്മ പദഞ്ച വിനയ പദഞ്ച കിഞ്ചി നത്ഥി. തസ്സ വാചാ വത്ഥുമത്തസ്സ ഏതന്നാമം ഹോതീതി യോജനാ. “സമ്ഫം”തി വുത്തപ്പകാരം നിരത്ഥകവചനം. “തത്ഥാ”തി തേസു വചികമ്മേസു. വിസംവാദനം നാമ വിരജ്ജയാ പനം. വിസംവാദകോ നാമ വിരജ്ജയാപനകോ. അത്ഥം ഭണ്ജതി വിനാസേതീതി അത്ഥ ഭണ്ജനകോ. “കമ്മപഥഭേദോ”തി പടിസന്ധി ജനകോ കമ്മപഥവിസേസോ. “ഇതരോ”തി അത്ഥ ഭണ്ജനകതോ അത്തോ മുസാവാദോ. “കമ്മ മേവാ”തി പവത്തി വിപാക ജനകം വചികമ്മമേവ. “രജാനം”തി ധൂലീനം. താസു സുഗതി ദുഗ്ഗതീസു ഉപ്പജ്ജന്തിതി തദുപ്പജ്ജനകാനി. “പഥഭൂതത്താ”തി ഉപ്പത്തിമഗ്ഗഭൂതത്താ. “ഭേദ പുരേക്ഖാരേനാ”തി മിത്തഭേദപുരേക്ഖാരേന. മിത്തം ഭിന്ദതിതി ഭേദകോ. “സംകിലിട്ഠ ചേതനാ”തി അത്ഥ പുരേക്ഖാര ധമ്മ പുരേക്ഖാര വിനയ പുരേക്ഖാര അനുസാസനി പുരേക്ഖാര രഹിതാ കേവലം ഭേദപുരേക്ഖാര ചേതനാ സംകിലിട്ഠ ചേതനാ നാമ. “പരേ ഭിന്നേ യേവാ”തി പരജ്ജനേ പരജ്ജനേ മിമുഭേദവസേന ഭിന്നേയേവ. “യം കിഞ്ചീ”തി യം കിഞ്ചി അക്കോസവത്ഥു. “അയം പി”തി അയം ഫരൂസവാചാപി. ഏവം അക്കോസന കമ്മംപി അക്കോസിതബ്ബസ്സ ദൂരേ റിതസ്സപി മതസ്സപി സമ്പജ്ജതീതി യോജനാ. അനത്ഥം നിരത്ഥകവാചാ വത്ഥു മത്തം വിത്താപേതീതി അനത്ഥവിത്താപനകോ. “സച്ചതോ ഗണ്ഹന്തേ യേവാ”തി യഥാ സോ കഥേതി,

തമാ തം വത്സു ഉപ്പന്ന പുബ്ബന്തി ഏവം സച്ചതോ ഗണ്ഹന്തേയേവ. കേചി സച്ചതോ ഗണ്ഹിത്വാ കിഞ്ചി വത്സും പുജനീയ റാനേ രപേത്വാ മോമേന്താ പുജേന്താ വന്ദന്താ പരിഹരന്തി. സമ്പരായി കത്മായ തം സരണം ഗച്ഛന്തി. സബ്ബമേതം നിരത്ഥകം ഹോതി. “തദസ്സാദവസേനാ”തി തം രാജകുമാരിം തത്ത്വ ചിത്തരതിം ലഭിത്വാ അസ്സാദവസേന കമേന്തസ്സേവ കമ്മം ഹോതി. അനിച്ഛ ലക്ഖണ വിഭാവനത്മായ വാ രതനത്തയ ഗുണവിഭാവനത്മായ വാ പാപ ഗരഹ കല്യാണ സമ്ഭാവനായ വാ കമേന്തസ്സ പന്ന സത്ഥകമേവ ഹോതീതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “അത്ഥ ധമ്മ വിനയ നിസ്സിതം”തിആദിം. സേസമേത്ഥ കായദ്വാരേ ദീപിതമേവ.

൧൫൦. മനോകമ്മേ . “അഭിത്ഥായന്തീ”തി അതിരേകതരം ത്വായന്തി, ചിന്തേന്തി, ഓലോകേന്തി വാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “അസ്സാദമത്തേ അന്താ”തിആദിമാഹ. “ബ്യാപാദേന്തി”തി വിഗതഭാവം ആപാദേന്തി സമ്പാപേന്തി. തഞ്ച ആപാദനം ന കായവാചാഹി. അഥ ഖോ ചിന്തേനേവാതി വുത്തം “ചിന്തേന്തി”തി. “തബ്ബി പരീതതോ”തി സപ്പുരിസ പഞ്ഞത്തിതോ വിപരീതേന. “തത്ഥാ”തി തേസു മനോകമ്മേസു. “ഇദം മമസ്സാ”തി ഇദം സന്തകം മമസന്തകം ഭവേയ്യ, അഹോ സാധു വതാതി യോജനാ. “അത്തനോ കത്വാ”തി അത്തനോ സന്തകം കത്വാ. “ലാഭാവതിമേ”തി ഏത്ഥ സുലാഭം ലഭന്തീതി ലാഭാ. “അത്തനോ കരേയ്യം”തി അത്തനോ സന്തകം കരേയ്യം. പരഭണ്ഡം വത്സു യസ്സാതി പരഭണ്ഡ വത്സുകോ. “വത്സു”തി ആരമ്മണഭൂതം വത്സു. യാവ ന പരിണാമേതി, താവ ന കമ്മപഥഭേദോ ഹോതീതി യോജനാ. “വുത്തഞ്ഛേതം അട്ഠകുമാസു”തി അധികാരോ. “അയം”തി അയം സത്തോ. “തസ്സാ”തി തസ്സ സത്തസ്സ. ദസവത്സുകാമിച്ഛാദിട്ഠി നാമ ‘നത്ഥിദിന്നം, നത്ഥിയിട്ഠം, നത്ഥിഹുതം’തിആദികാ മിച്ഛാദിട്ഠി. ദ്വാസട്ഠി ദിട്ഠിഗതേസു കാചിദിട്ഠിയോ നത്ഥികാദി സഭാവാ ഹോന്തി. ഇധ പന്ന തബ്ബഹുലനയേന കമ്മമേവാതി വുത്തം. യഥാവുത്തോതി സമ്ബണ്ഡോ. ഗച്ഛന്തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. “ചിത്തുപ്പാദോ”തി മഗ്ഗചിത്തുപ്പാദേ. “പസ്സേന്തോ”തി തീണി ലക്ഖണാനി പസ്സേന്തോ. വുത്തോതി സമ്ബണ്ഡോ. “നിയാമം”തി സമ്മത്ത നിയാമം. അവിപരീതനിയാമന്തി അത്ഥോ. പുന്ന “നിയാമം”തി മിച്ഛത്തനിയാമം. വിപരീത നിയാമന്തി അത്ഥോ. തികിച്ഛിതും അസക്കുണേയ്യോതി അതേകിച്ഛോ. ഏകന്തേന അപായഗാമി ഹോതീതി അത്ഥോ. “അപസ്സിത്വാ”തി ദിട്ഠിട്ഠാനാനം അപസ്സിത്വാ. “മിച്ഛാധിമോക്ഖമത്തേനാ”തി തിത്ഥാ ചരിയേസു സദുഹന മത്തേനാതി അധിപ്പായോ. “സകം ആചരിയകം”തി അത്തനോ ആചരിയസ്സ സന്തകഭൂതം. റിതോ പുഗ്ഗലോ. അട്ഠകുമായം വുത്തോ, യഥാഹ മിച്ഛത്തതികേ മിച്ഛാസഭാവാതി മിച്ഛത്താ. വിപാകദാനേ സതി, ഖണ്ഡഭേദാനന്തരമേവ വിപാകദാനത്തോ നിയതാ. മിച്ഛത്താ ച തേ നിയതാ ചാതി മിച്ഛത്തനിയതാ. സമ്മാസ ഭാവാതി സമ്മത്താ. സമ്മത്താ ച തേ നിയതാ ച അനന്തരമേവ ഫലദാന നിയമേനാതി സമ്മത്തനിയതാതി . “തസ്സാ”തി മിച്ഛാദിട്ഠിയാ. “അചോപേത്വാ”തി അചാലേത്വാ. “ഏതേനാ”തി ഏതേനപി സദേന. “ഇമേസം”തി മനോകമ്മാനം. “ഏതേനാ”തി മനസ്സമിം ഏവാതി വചനേന. “ഉപപന്നം”തി പരിപുണ്ണം. “ഉപലക്ഖണാദിവസേനാ”തി ഉപലക്ഖണനയ നിദസ്സനനയ പധാനനയാദിവസേന. “അത്ഥന്തരപ്പസങ്ഗോ ഹോതീ”തി കഥം ഹോതി. ഏവസദേന വിനാ പാണാതിപാത കമ്മം കായദ്വാരേ ബാഹുല്യ വുത്തിതോ കായകമ്മം നാമാതി വുത്തേ ഇദം ലദ്ധാതപത്തോ രാജകുമാരോതി വിധ ഉപലക്ഖണനയമത്തം. തേന സേസദ്വാരേസുപി ബാഹുല്യ വുത്തിം

ഉപസല്ലക്വേതിതി അത്ഥന്തരപ്പസങ്ഗോ സിയാതി. ഏവം സേസനയേസുപിതി. “അപിചാ”തി കിഞ്ചി വത്തബ്ബം അത്ഥീതി ജോതേതി. “തേസു”തി പാണ്ഡയാദീസു. “ഏകം അങ്ഗം”തി ഉപക്കമോതി ചതുത്ഥം അങ്ഗം. “തം സഹജാതാ ചാ”തി ചേതനാ സഹജാതാ ച. ചേതനാ പക്ഖേ ഭവാതി ചേതനാ പക്ഖികാ. ചേതനാ വിയ കായകമ്മഭാവം ഗച്ഛന്തിതി വുത്തം ഹോതി. “അബ്ബോഹാരികത്തം ഗച്ഛന്തി”തി മനോകമ്മന്തി വോഹരിതും അപ്പഹോനകത്തം ഗച്ഛന്തിതി അത്ഥോ. അത്താ പധാനം യേസം തേ അത്തപ്പധാനാ. അഭിജ്ഞാദയോ. അത്തപ്പധാനാ ന ഹോന്തി. ചേതനാ പധാനാ ഹോന്തി. ഇധേവ തേ അത്തപ്പധാനാ ഹോന്തിതി അത്ഥോ. “തമാ തമാ”തി അഹോവത ഇദം മമസ്സാതിആദിനാ തേന തേന പകാരേന. “തത്ഥാ”തി തേസു മനോകമ്മേസു. “സബ്ബേന സബ്ബം”തി പാടിപദികപദമേതം. സബ്ബപ്പകാരതോതി അത്ഥോ. “ഇധാ”തി മനോകമ്മട്ഠാനേ. “മനോകമ്മ കിച്ചവിസേസേനാ”തി അഹോവത ഇദം മമസ്സാതിആദികേന കിച്ച വിസേസേന. മനോകമ്മ ദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൧൫൧. “ഏത്ഥ ച ദസന്നം പി”തിആദീസു. “താപീ”തി താ പുബ്ബാപരചേതനായോപി. ആദിതോ പട്ഠായ പവത്താ താപീതി സമ്ബന്ധോ. “യാനിപനാ”തിആദീസു. ഏകോ ഏകസ്സ വദതി അഹം ഇമം സത്തം മാരേമി, ത്വം അസുകംസത്തം മാരേഹീതി. ഏവം വത്ഥാ ഉഭോപി ഉപക്കമം കരോന്തി. കമ്മം പന ഉഭിന്നവി ന സിജ്ഞതി. തത്ഥ ആണാപകസ്സ ത്വം അസുകം സത്തം മാരേഹീതി ആണാപന കമ്മം സചേ സിജ്ഞതി. വചിദ്വാരേ പവത്തം കായകമ്മന്തി വുച്ചതി. ഇധ പന അസിദ്ധത്താ വചിദ്വാരേ ദിസ്സ മാന്നം വചികമ്മന്തി വുച്ചതി. വചിദ്വുച്ചരിതമത്തന്തി വുത്തം ഹോതി. ഏസനയോ സേസേസുപി.

“ദോസമൂലേനാ”തിആദീസു. ദോസോ ഏവ മൂലം ദോസമൂലം. ദോസോ മൂലം മസ്സാതി ദോസമൂലം. തം സമ്പയുത്ത ചിത്തന്തി ദിധാ അത്ഥോ. ബ്യാപാദോ നാമ ദോസോ ഏവ. സോ കമ്മം ദോസേന മൂലേന ജായേയ്യാതി വുത്തം “പുരിമോ ബ്യാപാദവജ്ജേഹീ”തി. പരതോ അഭിജ്ഞായവി ഏസനയോ. വിഭാവനിപാഠേ. നിധിപാഠകാ നാമ രാജനിധി വിധായകാ. തത്ഥ ചണ്ഡോ നിഗ്ഗഹേതബ്ബോതി ആഗതത്താ ദുട്ഠനിഗ്ഗഹത്ഥന്തി വുത്തം. രാജ്മന്നം അദിന്നാദാനം മോഹമൂലേന ജായതീതി യോജനാ. “ബ്രാഹ്മണാനഞ്ചാ”തി സകസഞ്ഞായ ഏവ യം കിഞ്ചി ഹരന്താനം ബ്രാഹ്മണാനഞ്ച കമ്മഫലസമ്ബന്ധാപവാദീനഞ്ച. “ആഹരണം”തി അദിന്നാദാനവസേന ഹരണം. അവഹരണന്തി വുത്തം ഹോതി. യോ പന മോഹോ രാജ്മന്നം ഉപ്പന്നോ, യോ ച ബ്രാഹ്മണാനം ഉപ്പന്നോ, യോ ച കമ്മ ഫലസമ്ബന്ധാ പവാദീനം ഉപ്പന്നോതി സമ്ബന്ധോ. “ലോഭോ നിദാനം കമ്മാനം സമുദയായാ”തി ലോഭോ കമ്മാനം സുട്ഠവഡ്ഢനായ നിദാനം കാരണം ഹോതീതി യോജനാ. സഞ്ജാതാ കണ്ഠായേസം തേ സഞ്ജാതകണ്ഠാ. പരിതോ ഉട്ഠാതി ഏത്ഥാതി പരിയുട്ഠാനം. കണ്ഠായ പരിയുട്ഠാനം കണ്ഠാപരിയുട്ഠാനം. ജനാനം താനികമ്മാനീതി സമ്ബന്ധോ.

അകുസലകമ്മദീപനാനിട്ഠിതാ.

൧൫൨. കുസലകമ്മേ. അയം പന ഏവമാദീസു സുത്തപദേസു ആഗതോതി സമ്ബന്ധോ. “മേത്തം കായകമ്മം”തി മേത്താസഹഗതം കായകമ്മം. ഏവം വചികമ്മേപി. ചേതനാ ഹേത്ഥ കമ്മന്തി അധിപ്പേതാ. മനോകമ്മേ പന

ചേതനാപി യുജ്ജതി. അബ്യാപാദോപി യുജ്ജതി. ഞാണം അനുപരിവത്തിതി
ഞാണാനുപരിവത്തം. ഞാണാനുപരിവത്തിതിപി പാഠോ, സോ യേവത്ഥോ.
“പദക്ഖിണം”തി പവഡ്ഡിതം. അപരം പരിയായം ദസ്സേതി “യസ്ഥിം
പനാ”തിആദിനാ. ദുസ്സീലസ്സ ഭാവോ ദുസ്സീല്യം. പാണാതിപാതാദികമ്മം.
“പവത്തമാനേ”തി കായദ്വാരേ പവത്തമാനേ. “യം പന കുസലം”തി പാണാതി
പാതാദിതോ വിരതി കുസലം . “പവത്തമാനം”തി ചിത്തേ പവത്തമാനം. “കിച്ച
സീസേനാ”തി കിച്ചപ്പയാനേ. കിച്ചം പയാനം കത്വാതി അധിപ്പായോ.
സേസമേത്ഥ കായകമ്മേ സുവിഞ്ഞ്ഞേയം.

“വചികമ്മേഹി ഏസേവനയോ”തി യസ്ഥിം ദുസ്സീലേ പവത്തമാനേ വാചാ
അപരിസുദ്ധാ ഹോതി. വചി സംവരോ ഭിജ്ജതീതിആദിനാ വത്തഞ്ചം.
“അവസേസം പനാ”തി തീഹി കായകമ്മേഹി ചതുഹി വചികമ്മേഹി
അവസേസം. തത്ഥ “തീഹി കായകമ്മേഹി”തി തീഹി കായദുച്ചരിത വിരതി
കമ്മേഹി. “ചതുഹി വചികമ്മേഹി”തി ചതുഹി വചിദുച്ചരിത വിരതി
കമ്മേഹി. “സബ്ബംപി കല്യാണ കമ്മം”തി സബ്ബമ്പി ദാനകമ്മം, സബ്ബമ്പി ഭാവനാ
കമ്മം, അപചായന കമ്മം, വേയ്യാവച്ചകമ്മം, പത്തിദാനകമ്മം,
പത്താനുമോദനാകമ്മം, ധമ്മസവന കമ്മം, ധമ്മ ദേസനാ കമ്മം, സബ്ബമ്പി
ദിട്ഠിജുകമ്മം തീസുദ്വാരേസു പവത്തമ്പി മനോകമ്മം നാമാതി യോജനാ.
ഇമേസു പന ദീസു പരിയായേസു പച്ഛിമോയേവ പധാനന്തി സമ്ബന്ധോ.
“യാവ ദേവാ”തി അന്തിമ പരിച്ഛേദ ജോതകോ നിപാതോ.
മത്ഥകപരിച്ഛേദേനാതി അത്ഥോ.

സീലപദേ. “സീലയതീ”തി സമ്മാ ദഹതി ച ഉപധാരേതി ചാതി ദിധാ
അത്ഥോ. “സുസമാഹിതാനീ”തി സുപ്പതിട്ഠിതാനി. “ഉപരിമേ കുസല ധമ്മേ”തി
മഹഗ്ഗത ലോകുത്തര കുസലധമ്മേ. സത്തസു വിസുദ്ധീസു ഉപരിമേ ചിത്ത
വിസുദ്ധാദി കുസലധമ്മേ. “അധികുസല ധമ്മേ”തി അധികേ ബോധിപക്ഖിയ
കുസല ധമ്മേ. പരേഹി ദിന്നം, തദേവ പത്തിം. സബ്ബാനി പന താനി ദാനാദീനി
കുസലാനി. സോധേന്തി സപ്പുരിസാജനാ. താനി ഏവപുണ്ണാനി. ഏകമേകം
പുണ്ണക്രിയവത്ത്വം. “ഇമിനാ പച്ചയേനാ”തി ചീവരാദി പച്ചയേന, അന്നപാനാദി
പച്ചയേന, ധന ധനത്താദിപച്ചയേന വാ. “സബ്ബംപി ചേതം”തി സബ്ബമ്പി ഏതം
ദസവിധം പുണ്ണം. “ഹീനേന ഛന്ദേനാ”തി യസകാമതാദിവസേന ഹീനേന
ഛന്ദേന, ഹീനേന ചിത്തേന, ഹീനേന വീരിയേന, ഹീനായ വിമംസായ.
“മജ്ജിമേനാ”തി പുണ്ണപ്ഫലകാമതാദിവസേന മജ്ജിമേന. “പണീതേനാ”തി
കത്തബ്ബമേവിദന്തി അരിയവംസാനു ബ്രൂഹനവസേന പണീതേന ഛന്ദാദിനാ
പവത്തി തം പണീതന്തി യോജനാ. “യസകാമതായാ”തി കിത്തി സദുകാമതായ
വാ, പരിവാരകാമതായ വാ. “പുണ്ണപ്ഫലകാമതായാ”തി ഭവസമ്പത്തി
ഭോഗസമ്പത്തികാമതായ. “അരിയഭാവം നിസ്സായാ”തി ഇദം ദാനം നാമ
അരിയാനം വംസോ. അഹമ്പി അരിയോ. തസ്ഥാ മയാപി കത്തബ്ബമേവിദന്തി
ഏവം അരിയഭാവം നിസ്സായാതി അത്ഥോ. ഏത്ഥ ച “അരിയോ”തി ആചാര
അരിയോപി യുജ്ജതി ദസ്സന അരിയോപി. തത്ഥ ആചാര അരിയോ നാമ
സപ്പുരിസോ പുമുജ്ജന കല്യാണകോ വുച്ചതി. ദസ്സന അരിയോ നാമ പരമത്ഥ
അരിയോ. “പാരമിതാ ദാനം”തി സബ്ബദാനേഹി അഗ്ഗപത്തം മഹാബോധി
സത്താനം പാരങ്ഗതദാനം. തത്ത്ഹി സബ്ബ സത്തവിമോക്ഖത്വായ പവത്തി
തത്താ അഗ്ഗപത്തം ഹോതി, പാരങ്ഗതം. തതോ ഉത്തരിതരസ്സ കസ്സചിദാനസ്സ
അഭാവതോ. സേസേസുപി പുണ്ണ ക്രിയവത്ത്വസു. “തികദ്വയം”തി പുരിമാദി

ഹീനാദി തികദയം. “അന്തിമ വത്സുനാ”തി അന്തിമ വത്സു അജ്യാപജ്ജനേന
വാ. “ദുസ്സിലോ നാമാ”തി ദുസ്സില ഭിക്ഖു നാമ. സോ ഹി
യാവഭിക്ഖുപ്പടിഞ്ഞം ന വിജഹി. താവ ഭിക്ഖു ഏവ. ന സാമണേരോ, ന
ഗിഹീ. തം ചേ അഞ്ഞോ ഭിക്ഖു അമൂലകേന അന്തിമ വത്സുനാ
അനുദ്ധംസേതി. അനുദ്ധംസേന്തസ്സ സഞ്ചാദി സേസോ. ഓമസവാദേ
പാചിത്തിയം. സഹസേയ്യുടാനേ തേന സഹ അതിരേക രത്തിം സയന്തസ്സാപി
ആപത്തി നത്ഥി. തസ്ഥാ സോ ദുസ്സില ഭിക്ഖുത്വേവ വത്തബ്ബോതി. “പുന
കമ്മവാചായ സമാദാതബ്ബന്തി നത്ഥി”തി യഥാ സിക്ഖം പച്ചക്ഖന്തസ്സ സബ്ബം
സമാദാനം ഭിജ്ജതി. പുന ഭിക്ഖുഭാവം ഇച്ഛന്തേന പുന കമ്മവാചായ
സമാദാതബ്ബം ഹോതി. ഏവം പുന കമ്മവാചായ സമാദാതബ്ബന്തി നത്ഥി.
“ഇതരേസു പനാ”തി ലിങ്ഗനാസനങ്ഗതോ അഞ്ഞേസു ദണ്ഡകമ്മങ്ഗേസു.
നിചുസിലാദീസു. “യം നിചുമേവ വട്ടതീ”തി യം പാണാതിപാത വിരതി സീലം
നിചുമേവ രക്ഖിതും വട്ടതി. അനിചും ന വട്ടതി. കസ്ഥാ, പാണഘാതാദിം
കരോന്തസ്സ സബ്ബകാലമ്പി ദുച്ചരിത സമ്ഭവതോ. തേനാഹ “അനിചും സാവജ്ജം
ഹോതീ”തി. ദുച്ചരിതം ഹോതീതി അത്ഥോ. “യം നിചുമ്പി വട്ടതീ”തി പകതി
ഗഹട്ഠാനം യം വികാല ഭോജനാദി വിരതി സീലം നിചുമ്പി വട്ടതി.
“അനിചുമ്പി വട്ടതീ”തി സമാദാന ദിവസം അതിക്കമിത്വാ വികാല ഭോജനാദിം
കരോന്തസ്സ വീതിക്കമ ദോസോവാ ദുച്ചരിത ദോസോ വാ നത്ഥിതി
അധിപ്പായോ. തേനാഹ “സാവജ്ജം ന ഹോതീ”തി. ദുച്ചരിതം ന ഹോതീതി
അത്ഥോ. തഥാ ദസസീലഞ്ച പകതി ഗഹട്ഠാനം അനിചുമ്പിലം നാമാതി
യോജനാ. “അനിചുമ്പിലമേവ ഹോതീ”തി പകതി ഗഹട്ഠാനം തം ദസസീലം
യാവജീവം നിചും കത്വാ സമാദിയിത്വാ രക്ഖന്താനമ്പി അപബ്ബജിതത്താ
പബ്ബജിതേസു ജാതി സഭാവേനേവ സിദ്ധം നിചുമ്പിലം നാമ ന ഹോതി.
യാവജീവം കത്വാ സമാദാന വസേനേവ നിചും ഹോതീതി അധിപ്പായോ.
“വേസധാരണേന സഹ സിദ്ധത്താ”തി ഏതഥ കഥം വേസധാരണേന സിദ്ധം
ഹോതീതി. വേസധാരണം നാമ ഗിഹിവത്ഥം പഹായ കാസായ വത്ഥ ധാരണം.
കാസായവത്ഥഞ്ച നാമ അരഹത്തയജോ ഹോതി. ന ച അരഹത്തയജം
ധാരേന്തസ്സ സിക്ഖാപദം അസമാദിയന്തസ്സാപി വികാലേ ഭുഞ്ജിതും വട്ടതി.
തഥാ നച്ചാദീനി പസ്സിതും, മാലാദീനി ധാരേതും, ഉച്ചാസയനാദീസു വസിതും,
ജാതരൂപാദീനി സാദിതും. കസ്ഥാ ഇതി ചേ, തേസഞ്ച തം തം യഥാസകം
സീലം നിചും സുദ്ധം കത്വാ രക്ഖിതുമേവ വട്ടതീതിആദിനാ കാരണം ഹേട്ഠാ
വുത്തമേവാതി. “അപ്പനം അപത്താവ അധിപ്പേതാ”തി അപ്പനാപത്താനം
മഹഗ്ഗതഭാവനാനം വിസും ഉപരി വക്ഖമാനത്താതി അധിപ്പായോ.
“ഏതേവാ”തി ഇമസ്ഥിം ഭാവനാ കമ്മേ ഏവ. “തേ സഞ്ഞേവാ”തി
രതനത്തയാദീനം ഏവ ച. ഗന്തും ആരദ്ധോ ഗമിക്കോ. അദ്ധാനം ദീഘമഗ്ഗം
ഗച്ഛന്തോ അദ്ധിക്കോ. “പരിസുദ്ധേനാ”തി ലാഭസക്കാരാദി നിരപേക്ഖതായ
അത്തുക്കം സന പരവമ്ഭനാദി രഹിതതായ ച പരിസുദ്ധേന. “ഹിതപ്ഫരണ
ചിത്തേനാ”തി മയി കരോന്തേ ഇമസ്സ ഏത്തകം ഹിതസുഖം ഭവിസ്സതീതി
ഏവം തേസം ഹിതസുഖേസു ഫരണ ചിത്തേന. മേത്തചിത്തേനാതി വുത്തം
ഹോതി. “അത്തനോ കിച്ചേസു വിയാ”തി ഏതേന തേസം സബ്ബം കിച്ചം
അത്തനോഭാരം കരോതീതി ദീപേതി. “സാധാരണ കരണം”തി അത്തനോ
പുത്തം പരേസം ദാനം. അത്ത മനതാപവേദനിയാധുസാധുതി വചിഭേദകരണം.
തഞ്ചിദിന്നഞ്ചാനുമോദിതഞ്ച ദിട്ഠയമ്മവേദനീയം ജാതന്തി സമ്ബന്ധോ.
“യോനിസോമനസികാരേ റത്ഥാതി ഏതഥ സിലോകാദിപക്ഖികം
അയോനിസോമനസികാരം ജഹിത്വാ സുണന്തസ്സ ഇമം ധമ്മം സുത്വാ

അത്മരസധമ്മരസപ്പടിസംവേദി ഭവിസ്സാമീതി, ദേസേന്തസ്സ ഇമം ദേസേന്തോ
 ധമ്മസ്സ ച സുണ്ണാന്തന്തേ അനുഗൃഹം കരിസ്സാമീതി യോനിസോമനസികാരോ
 റത്ഥാ. ലാഭ സക്കാരാദി പക്ഖികോ മനസികാരോ അയോനി സോമനസികാരോ
 നാമ. നിശ്ചാനത്ഥ നിസ്സരണത്ഥ പക്ഖികോ യോനിസോമനസികാരോ നാമ.
 നിരവജ്ജ കമ്മാനി നാമ കസിഗോരക്ഖാദി കമ്മാനി. നിരവജ്ജസിപ്പാനി നാമ
 വഡ്ഡകിസിപ്പാദിനി വേജ്ജസിപ്പാദിനി ച. നിരവജ്ജ വിജ്ജാഠാനാനി നാമ
 പരൂപരോധര ഹിതാനി അങ്ഗവിജ്ജാ വേദവിജ്ജാ മന്തവിജ്ജാദിനി. “വോദാന
 കരണം”തി വിസേസേന വിസുദ്ധകരണം. “തം സഭാവത്താ”തി ദാനസഭാവത്താ.
 “ചാരിത്ത സീലത്താ”തി സപ്പുരിസാനം പകതി ചാരിത്ത സീലത്താ. പുന “തം
 സഭാവത്താ”തി ഭാവനാ സഭാവത്താ. തമാഹി ദേസേന്തസ്സ ച സുണ്ണസ്സ ച
 ദേസനാസോതാനുസാരേന ചിത്തഭാവനാ ഞാണഭാവനാവഹത്താ ദേസനാസവനാ
 സഭാവാ ഹോന്തി. അത്തനോ ദിട്ഠിം സയമേവ ഉജും കരോന്തസ്സ ച
 ഞാണഭാവനാ കമ്മമേവ. തമാ പരസ്സ ധമ്മദേസനം സുത്ഥാ ഉജും
 കരോന്തസ്സാപീതി. “ധമ്മോ നാമ നത്ഥി”തി ദേസനാ ധമ്മോ നാമ നത്ഥി. കസ്ഥാ,
 ദാനസീലാനി ദേസേന്തേനപി അന്തേ ലക്ഖണത്തയേന സഹസച്ചപ്പകാസനസ്സ
 കത്തഞ്ചത്താ. ഏതേന ദേസനാസവനാ അന്തേ ലക്ഖണത്തയാനുപസ്സനാ ഭാവനാ
 കമ്മട്ഠാനേ പതിട്ഠിതത്താ തം സഭാവാ ഹോന്തിതി ദസ്സേതി. “മനോകമ്മ
 മേവാ”തി പദുദ്ധാരോ. “മനസ്ഥിം ഏവാ”തി മനോദ്ധാരേ ഏവ.
 “കിച്ചസിദ്ധിതോ”തി അപ്പനാകിച്ചസ്സ സിജ്ജന്തോ. “അങ്ഗഭാവാ
 സമ്ഭവതോ”തി അപ്പനാ കിച്ചസിദ്ധിയം അങ്ഗഭാവാ സമ്ഭവതോ.
 “തഞ്ചഭാവനാ മയ”തി പദുദ്ധാരോ. “ദാനാദിവസേനാ”തി ദാനസീലവസേന.
 ദാനവസേന അപ്പവത്തനതോതി ഇദം താവ യുജ്ജതി. സീലവസേന
 അപ്പവത്തനതോതി ഇദം പന പാളിയാ ന സമേതി. പാളിയഞ്ഹി
 മഹഗ്ഗതജ്ജ്യാനേസുപി പഹാനം സീലം വേരമണി സീലന്തിആദി വുത്തന്തി
 ചോദനാ. തം പരിഹരന്തോ “യം പനാ”തിആദിമാഹ. “പരിയായേന വുത്തം”തി
 കേനപരിയായേന വുത്തന്തി. പകതി ചാരിത്തം സീലന്തി വുച്ചതി. ഉപ്പണേ ച
 പഥമജ്ജ്യാനേ നീവരണാനം പഹാനം നാമ പകതിചാരിത്തമേവ പകതി
 നിയായേന പവത്തമേവ. ഇതി പകതിചാരിത്തത്താ സീലന്തി വുത്തം. പുന
 നീവരണാനം പഹാനമേവ തേഹി വിഗമനട്ഠേന വേരമണീതി ച,
 പിദഹനട്ഠേന സംവരോതി ച, പഹാന കിച്ചം അവിജ്ജഹനട്ഠേന
 അവിതിക്കമോതി ച, വുത്തം. ചേതനാസീലന്തി ഏതഥ പന ഝാനസമ്പയുത്ത
 ചേതനാ ഏവ വുച്ചതി. സാ ച സീലജാതി കത്താ സീലന്തി വുത്താതി ദട്ഠഞ്ചം.
 “അപ്പനാപത്ത”ന്തി പദുദ്ധാരോ. “ത്യാനഭേദേനാ”തി പന വത്തഞ്ചം.
 രൂപാവചരകുസലഞ്ഹി ഝാനഭേദേന പഞ്ചവിധം, ഝാനമേവ പന
 ഝാനങ്ഗഭേദേന പഞ്ചവിധന്തി.

കുസലകമ്മദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൧൩൩. “ഏത്ഥാ”തിആദീസു. “ധമ്മസങ്ഗഹേ”തി ധമ്മസങ്ഗഹി പാളിയം.
 “ദസ്സണേനാ”തി സോതാപത്തി മഗ്ഗത്താണേന. “തം”തി ഉദ്ധച്ച ചേതനം.
 “ഭാവനായാ”തി ഉപരിമഗ്ഗത്തയസങ്ഖാതായ ഭാവനായ. പാളിപാഠേ.
 “ചിത്തുപ്പാദാ”തി ചിത്തചേതസികാ വുച്ചന്തി. “സിയാ”തി ഏകച്ചേതി അത്ഥേ
 നിപാത പദം. ഇമേസു ഛരസു ചിത്തുപ്പാദേസു ഏകച്ചേ ഛര ചിത്തുപ്പാദാ
 സോതാപത്തി മഗ്ഗേന പഹാതഞ്ചാ, ഏകച്ചേ ഛര ചിത്തുപ്പാദാ തീഹി ഉപരി
 മഗ്ഗേഹി പഹാതഞ്ചാതി അത്ഥോ. തത്ഥ പഥമപദേ “ഏകച്ചേ ഛര

ചിത്തുപ്പാദാ"തി കമ്മപഥപത്തകമ്മസഹജാതാ ഹ ചിത്തുപ്പാദാ. ദുതീയ പദേ "ഏകച്ചേ ഹ ചിത്തുപ്പാദാ"തി അകമ്മപഥ പത്താ ധമ്മികേസു റാനേസു അസ്സാദനാഭി നന്ദാദിവസേന പവത്താ ഹ ചിത്തുപ്പാദാ. "തത്ത്വാ"തി ധമ്മസങ്ഗഹേ. "ഇതരത്ത്വാ"തി ഇതരേസു ഭാവനായ പഹാതബ്ബേസു. "തസ്സാ"തി നാനക്ഖണിക കമ്മപച്ചയസ്സ. പാളിപാഠേ. "സഹജാതാ"തി അത്തനോ പച്ചയുപ്പന്നേഹി സഹജാതാ. "നാനക്ഖണികാ"തി അത്തനോ പച്ചയുപ്പന്നേഹി അസഹജാതാ അതീതകാലഭൂതേ നാനക്ഖണേ പവത്താ പാണാതിപാതാദി ചേതനാ. "യദി ഏവം"തി ഏവം യദി സിയാതി അത്ത്വാ. യദി ഉദ്ധച്ച ചേതനാ ദസ്സന പദേ അനുദ്ധത്താ പടിസന്ധിം നാകഡ്ഡതീതി വിഞ്ഞായേയു. ഏവം സതീതി പാഠസേസോ. "ചേ"തി ചേ വദേയു. "നാ"തി ന സക്കാ വത്തും. "തസ്സാ വിപാകസ്സാ"തി തസ്സാ ഉദ്ധച്ച ചേതനായ വിപാകസ്സ. പാളിപാഠേ. "ഇമേസു ധമ്മേസു ഞാണം"തി ഇമേ ധമ്മേ ആരമ്മണം കത്വാ ഉപ്പന്നത്താണം. "തേസം വിപാകേ"തി ഉദ്ധച്ച സഹഗതാനം വിപാകേ. "ഞാണം"തി തം വിപാകം ആരമ്മണം കത്വാ ഉപ്പന്നത്താണം. "സബ്ബ ദുബ്ബലന്തി ച സക്കാ വത്തും"തി സമ്ബന്ധോ. "അതിവിയ കാളകയമ്മത്താ"തി ബുദ്ധാദിസു മഹത്തേസു റാനേസു സദ്ധാരതനസ്സ അന്തരായം കത്വാ പവത്തനതോ അതിയേവകണ്ഠ ധമ്മത്താ. തസ്സാ വിചികിച്ഛാ ചേതനായ പടിസന്ധി ആകഡ്ഡനന്ധി വിഞ്ഞാതബ്ബന്തി യോജനാ. "സഭാവ വിരുദ്ധത്താ യേവാ"തി വിചികിച്ഛാ അസന്നിട്ഠന സഭാവാ. അധിമോക്ഖോ സന്നിട്ഠന സഭാവോതി ഏവം സഭാവ വിരുദ്ധത്തായേവ.

"സബ്ബത്ത്വാ"തിആദിസു. "വിപച്ചതീതി വിപാചേതീ"തി വദന്തി. തം പന പദരൂപേന ന സമേതീതി അത്തം അത്ത്വാ വദന്തോ "സബ്ബന്ധി വാ"തിആദിമാഹ. "മഹാസമ്പത്തിയോ സമുട്ഠാപേത്വാ"തി ദേവലോകേ ദേവസമ്പത്തി സദിസാ ദിബ്ബവിമാനാദികാ മഹാസമ്പത്തിയോ സമുട്ഠാപേത്വാ. ഇദം "ഓകാസം കത്വാ"തി പദേ വിസേസനം. തത്ത്വ "സുഖ വിപാകം"തി ഇദം അട്ഠ അഹേതുക വിപാകാനി സന്ധായ വുത്തം. രൂപലോകേ ബ്രഹ്മാനം രൂപകായോ രൂപാവചര കമ്മേന നിബ്ബത്തോ. സോ ച കാമാവചര ധമ്മ സമൂഹോ ഏവ. ഏവം സന്തേ തസ്സമിം ലോകേ പഞ്ച അഹേതുക വിപാകാനിപി രൂപാവചര കമ്മേന നിബ്ബത്താനി സിയുന്തി ചോദനാ. തം പരിഹരന്തോ "രൂപാവചര കുസലംഹീ"തിആദിമാഹ. "താനീ"തി അപായഭൂമിയം ഉപ്പന്നാനി അട്ഠ അഹേതുക വിപാകാനി. "സബ്ബസ്സമിം കാമലോകേ"തി ഏകാദസവിധേ കാമലോകേ. "തേസു ചാ"തി തേസു അട്ഠ അഹേതുക വിപാകേസു ച. "ആരമ്മണന്തരേ"തി കസിണ നിമിത്താദിതോ അത്തസ്സമിം ആരമ്മണേ. "നിമിത്താ രമ്മണേ"തി കസിണ നിമിത്താദികേ നിമിത്ത പത്തത്താ രമ്മണേ. "താനി പഞ്ചവിപാകാനീ"തി ചക്ഖു വിഞ്ഞാണാദീനി പഞ്ച അഹേതുക വിപാകാനി കാമാവചര കുസല കമ്മസ്സേവ വിപാകാനി ഹോന്തിതി യോജനാ. "സോളസക മഗ്ഗോ"തി സോളസകമാ മഗ്ഗോ കമാപബന്ധോ. ഏവം ദ്വാദസ കമഗ്ഗോ. "അഹേതുകട്ഠക"ന്തി അഹേതുക വിപാകട്ഠകം. സമ്മാ പകാരേന ജാനാതീതി സമ്പജാനം. ഞാണം. സമ്പജാനേന കത്തന്തി വിഗ്ഗഹോ. ന സമ്പജാനകതം അസമ്പജാനകതം. "സദുഹിത്വാ"തി ഏതേന ദിട്ഠുജു കമ്മത്താണ സമ്പത്തിം ദീപേതി. ന ഹി തേന ഞാണേന അസമ്പന്നോ കമ്മഞ്ച കമ്മഫലഞ്ച സദുഹതീതി. ജാനിത്വാതി വാ പാഠോ സിയാ. "ഏകമേകം"തി ഏകമേകം കുസലകമ്മം. "കുസല സമയേ"തി കുസല കമ്മ കരണകാലേ. കുസലുപ്പത്തികാലേ വാ. യസ്സമേ ഹാദിസം പുത്തം പസുതം.

തസ്സമേ ഭവലാഭോ ഭോഗലാഭോ മിത്തലാഭോ സഞ്ചലാഭാ ഏകന്തേന സുലാഭാതി അത്ഥോ. “സുലഭം”തി ഇദം പുത്തം സുലഭം. ദേവേസു ച മനുസ്സേസു സംസരിതാതി പാഠസേസോ. “സേസേനാ”തി തസ്സകമ്മസ്സ വിപാകാവസേസേന. അട്ഠകമാ പാഠോ. “ഏകപിണ്ഡപാതസ്മിം”തി ഏകവാരം പിണ്ഡപാതദാനേ. സംയുത്തട്ഠകമായം വുത്തം. തസ്മാ യം വുത്തം ‘ഏകാ ചേതനാ ഏകമേവ പടിസന്ധിം ദേതീ’തി, തം സുവുത്തന്തി അധിപ്പായോ. “പടിപക്ഖേഹീ”തി പടിപക്ഖേഹി അകുസലേഹി. വിസേസേന ഭൂസം മുള്ഹോ ബ്യാമുള്ഹോ. അതിവിയ ബ്യാമുള്ഹോ അതിബ്യാമുള്ഹോ. അതിബ്യാമുള്ഹത്ഥായ പച്ചയഭൂതന്തി വിഗ്ഗഹോ. അതിദുപ്പത്തായ പച്ചയഭൂതന്തി അത്ഥോ. സോ ഹി മേരോ വദതീതി സമ്ബന്ധോ. “ഇതി കത്വാ”തി ഏവം മനസി കരിതാ. “സന്നിഹിതപച്ചയമത്തേനാ”തി ആസന്നേ സന്ഠിതപച്ചയ മത്തേന. “പുബ്ബപയോഗ പച്ചയമത്തേനാ”തി വുത്തം ഹോതി. ബലവകമ്മവസേന ഉപ്പന്നത്താ തിക്ഖതരം വിപാകം. യദാ പയോഗ രഹിതേന പച്ചയഗണേന ഉപ്പജ്ജതി, തദാ അസഞ്ചാരികം നാമ. യദാ പയോഗസഹിതേന, തദാ സസഞ്ചാരികം നാമ. തത്ഥ അസഞ്ചാരികം തിക്ഖം നാമ. സസഞ്ചാരികം മന്ദം നാമ. തഥാ ദുബ്ബല കമ്മേന ഉപ്പന്നേ മന്ദവിപാകേപി യോജേതബ്ബം. ഏവം തിക്ഖമന്ദാനം മന്ദതിക്ഖതാപത്തി നാമ സിയാ. ന ച തഥാ സക്കാ ഭവിതുന്തി അധിപ്പായോ. ഏതഥ സിയാ, യദി പുബ്ബകമ്മവസേന അട്ഠന്നം മഹാവിപാകാനം സഞ്ചാരഭേദോ സിദ്ധോ സിയാ, അട്ഠന്നം അഹേതുക വിപാകാനസി സോസഞ്ചാരഭേദോ സിദ്ധോ ഭവേയ്യ. താനിപി ഹി കാനിചി അസഞ്ചാരികേന കമ്മേന നിബ്ബത്താനി, കാനിചി സസഞ്ചാരികേനാതി ചോദനാ. തം പരിഹരന്തോ “അഹേതുക വിപാകാനം പനാ”തിആദിമാഹ. “ഉഭയകമ്മ നിബ്ബത്തനം”തി തേസം സഞ്ചാര ഭേദരഹിതത്താ അസഞ്ചാരിക കമ്മേനപി വിരോധോ നത്ഥി. സസഞ്ചാരിക കമ്മേനപി വിരോധോ നത്ഥി. അസഞ്ചാരിക കമ്മേനപി നിബ്ബത്തന്തി. സസഞ്ചാരിക കമ്മേനപി നിബ്ബത്തന്തി. ഏവം ഉഭയകമ്മ നിബ്ബത്തനം യുത്തം. “ഇതി അധിപ്പായോ”തി തസ്സ മേരസ്സ അധിപ്പായോ. “ന കമ്മാഗമന വസേനാ”തി കമ്മസഞ്ചാതസ്സ ചിരകാലത്തോ ആഗമന പച്ചയസ്സ വസേന. “ആഗമനം”തി ച ആഗച്ഛതി ഏതേനാതി ആഗമനന്തി വിഗ്ഗഹോ. “കമ്മഭവേ”തി അതീതേ കമ്മകരണഭവേ. “കേചനാ”തി കേചി. അട്ഠസാലിനിയം പന ആഗതാതി ച. പടിസമ്ഭിദാ മഗ്ഗേ പന ദിഹേതുകാ വുത്താതി ച സമ്ബന്ധോ. ഇമസ്മിം ാനേ പടിസമ്ഭിദാ മഗ്ഗട്ഠകമാ വചനസി വത്തബ്ബന്തി വദന്തോ “തത്ഥ പനാ”തിആദിമാഹ. “തീസുഖണേസു”തി കമ്മക്ഖണേ നികന്തിക്ഖണേ പടിസന്ധിക്ഖണേതി തീസുഖണേസു. “ടീകാകാരാപനാ”തി അഭിധമ്മടീകാകാരാപന. “സാവസേസപാഠോ”തി പാളിയം തിഹേതുകേന കമ്മേന ദിഹേതുക പടിസന്ധി, ദിഹേതുകേന കമ്മേന അഹേതുക പടിസന്ധി അവസേസാ ഹോതി. ഏവം അവസേസ വാക്യ സഹിതോ പാഠോ. സരിക്ഖമേവ സരിക്ഖകം. കമ്മേന സരിക്ഖകം സദിസം കമ്മസരിക്ഖകം. വിപാകം. “മഹാമേരേനാ”തി സാരിപുത്ത മഹാമേരേന. ഏവഞ്ച കത്വാതിആദിനാ ടീകാകാരാനം വചനം ഉപത്ഥമ്ഭേതി.

കാമാവചരകമ്മം നിട്ഠിതം.

൧൫൪. രൂപാവചരകമ്മേ. “അപ്പഗുണതായാ”തി അപരിചിതതായ. അവധ്വതായ. “ഹീനേഹി ഛന്ദാദീഹീ”തി ലാഭസക്കാര സിലോകാദി

സാപേക്ഖതായ ഹീനേഹി ഛന്ദാദീഹി. “തേ യമ്മാ”തി ഛന്ദാദയോ യമ്മാ. താനി ഇയ നാധിപ്പേതാനി. കസ്മാ, ഉപപത്തിപ്പഭേദസ്സ അസാധകത്താതി അധിപ്പായോ. “ഇമാനേവാ”തി ഇമാനി ഏവ ത്യാനാനി. “തിവിധാസു”തി ഏകസ്ഥിന്തലേ ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാദി വസേന തിവിധാസു. “അട്ഠാരസപ്പഭേദേന വിഭജിത്വാ”തി തീസു ഹീന മജ്ജിമപണീതേസു ഏകേകസ്ഥിം ഹീന ഹീനം ഹീന മജ്ജിമം ഹീന പണീതന്തിആദിനാ വിഭത്തേന നവവിധാനി ഹോന്തി. പുന തേസു തീണി മജ്ജിമാനി. മജ്ജിമഹീനം മജ്ജിമമജ്ജിമന്തിആദിനാ വിഭത്താനി നവവിധാനി ഹോന്തി. ഏവം അട്ഠാരസഭേദേന വിഭജിത്വാ. “കമ്മദ്ധാരാനി നാമാ”തി കമ്മപ്പവത്തി മുഖാനി നാമ. “ഇമേഹി പഭാവിതത്താ”തി ഇമേഹി പഭാവേഹി മൂലകാരണേഹി പഭാവിതത്താ പവത്താപിതത്താ. “അട്ഠാരസഖത്തിയാ”തി ഹീനമജ്ജിമാദിഭേദേന അട്ഠാരസ ഖത്തിയാ. തഥാ അട്ഠാരസ ബ്രാഹ്മണാദയോ. അട്ഠ ചത്താലീസ ഗോത്താനി നാമ ഹീനമജ്ജിമാ ദിവസേന വിഭത്താനി ഗോതമഗോത്താദിനി അട്ഠചത്താലീസ ഗോത്താനി. തേസം ചാരിത്ത പടിപത്തിഭൂതാനി ചരണാനിപി അട്ഠചത്താലീസ ഹോന്തിതി. ഏതഥ സിയാ. പൂരിമ വചനേ ഹീനാദീനി ബ്രഹ്മലോകേ, അട്ഠകഥാ വചനേഹീനാദീനി മനുസ്സലോകേതി സായേതഞ്ച അത്തം, സാധകം അത്തന്തി ചോദനാ. തം പരിഹരതി “ഏതേനഹീ”തിആദിനാ. “ഉപലക്ഖേതീ”തി പച്ചക്ഖതോ പാകടം ഏകദേശം ദസ്സേത്വാ അപാകടേ താദിസേപി ജാനാപേതീതി അത്ഥോ. “സമത്ഥാ സമത്ഥം വാ”തി സമത്ഥാ സമത്ഥഭാവം വാ. “തഥാ ഹാനേനാ”തി തഥാഹി അനേന ആചരിയേന. അനുരൂഢാ ചരിയേനാതി വുത്തം ഹോതി. നാമ രൂപ പരിച്ഛേദേ വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. സമാനാസേവനേ ലഭ്യേ സതി, മഹബ്ബലേ വിജ്ജമാനേ മഹഗ്ഗതകമ്മം വിപാകം ജനേതി. താദിസം ഹേതും അലദ്ധാ അലഭിത്വാ അഭിഞ്ഞാ ചേതനാ വിപാകം ന പച്ചതീതി യോജനാ. തഥ “സമാനാ സേവനേ”തി ഭൂമിസമാനതാ വസേന സമാനാസേവനേ. കാമജവനം കാമജവനേന സമാനാസേവനം. രൂപജവനം രൂപജവനേന. അരൂപജവനം അരൂപജവനേനാതി ദട്ഠഞ്ച. തേന വുത്തം “സമാനഭൂമികതോ”തിആദി. തഥ “തദഭാവതോ”തി താദിസസ്സ ബലവഭാവസ്സ അഭാവതോ. ഏകവാദമത്തഭൂതാ മഹഗ്ഗത ചേതനാ ച. “സബ്ബ പഥമഭൂതാ”തി സമാപത്തി വിമീസു ഗോത്രഭൂസ്സ അനന്തരേ മഹഗ്ഗത ജവനം സന്ധായ വുത്തം. ലോകുത്തര മഗ്ഗചേതനാ കദാചിപി സമാനാ സേവനം ന ലഭതി. ഏവം സന്തേപി അത്തനോ അനന്തരതോ പട്ഠായ യാവജീവന്വി ഭവന്തരേപി അരിയഫലം ജനേതിയേവ. ഏവമേവാതി വുത്തം ഹോതി. ഇദം പവത്തിഫലം നാമ ഹോതി, ഇയ പന പടിസന്ധി ഫലം വിചാരിതം, തസ്മാ അസമാനം ഇദം നിദസ്സനന്തി ചേ. വുച്ചതേ. മഗ്ഗചേതനാ നാമ തണ്ഹാ സഹായകം വട്ടഗാമി കമ്മം ന ഹോതി. അതണ്ഹാ സഹായകം വിവട്ടഗാമി കമ്മം ഹോതി. തസ്മാ പടിസന്ധിം ന ദേതി. സചേ പന തം തണ്ഹാ സഹായകം വട്ടഗാമികമ്മം ഭവേയ്യ. പടിസന്ധി കാലേപി ഫലം ദദേയ്യ. അസമാനാ സേവനതാ പമാണം ന ഭവേയ്യ. ഏവം അത്തകാരണത്താ അസമാനം നിദസ്സനം ഹോതി. ന അസമാനാ സേവനതായാതി ദട്ഠഞ്ച. “ഉപചിതത്താ”തി പുനപ്പുനം ആസേവന ലാഭേന വഡ്ഢിതത്താ. “സാ ചേതനാ”തിആദികമ്മികമഹഗ്ഗത ചേതനാ ച. “നാ”തി ചോദനാ , ന സിയാതി അത്ഥോ. ന ച സാപി സമാനഭൂമക യമ്മതോ ലദ്ധാ സേവനാ ഹോതി. ഏവം സന്തേപി കതത്താ ഭാവിതത്താതി വുത്തം. ഭാവിതത്താതി ച പുനപ്പുനം ആസേവന ലാഭേന വഡ്ഢിതത്താ ഇച്ചേവത്ഥോ. തസ്മാ വിത്തായതി അസമാനഭൂമികേഹി പുബ്ബഭാഗപ്പവത്തേഹി കാമജവനേഹി പരമ്പരതോ

പുനപ്തനം ലഭാ സേവനതായ ഏവ ഇയ ഉപചിതത്താതി വുത്തന്തി. തേന വുത്തം “ഉഭയത്വ പനാ”തിആദി. തത്വ “ഉഭയത്വ”തി ഉഭയേസു കതത്താ ഉപചിതത്താതി ച കതത്താ ഭാവിതത്താതി ച വുത്തേസു പാഠേസു. “പഥമ സമന്നാഹാരതോ പട്ടായാ”തി മഹഗുരജ്ജ്യാനേ അപ്പനാവീമിതോ പുരേ ദീസു പരികമ്മ ഭാവനാ ഉപചാര ഭാവനാസു പരികമ്മ ഭാവനം ഭാവേന്തസ്സ പഥവീ പഥവീതിആദിനാ പഥമ സമന്നാഹാരതോ പടായ. ലോകുത്തര മഗ്ഗേപന ദസസു വിപസ്സനാ ഞാണേസു സബ്ബപഥമം സമ്മസനത്താണം ഭാവേന്തസ്സ രൂപം അനിച്ഛം വേദനാ അനിച്ഛാതിആദിനാ പഥമ സമന്നാഹാരതോ പടായാതി അത്ഥോ. ഉപചിനിത്യാതി ച ഭാവേത്യാതി ച വഡ്ഢേത്യാ ഇച്ഛേവ അത്ഥോ. “അബ്ഭുണ്ഹാ”തി അഭിനവാതി വുത്തം ഹോതി. “അയം വാദോ”തി അനുരൂഢാ ചരിയസ്സ വാദോ. യദി ഏവം, അട്ഠകമാസു സഖ്ഖാര പച്ചയാ വിത്താണ പദ നിദ്രേസേസു അഭിത്താ ചേതനാ പന്നേത്ഥ പരതോ വിത്താണസ്സ പച്ചയോ ന ഹോതീതി ന ഗഹിതാതി വുത്തം. തത്വ അത്തം യുത്തം കാരണം വത്തബ്ബന്തി, തം വദന്തോ “ചതുത്ഥജ്ജ്യാന സമാധിസ്സ പനാ”തിആദിമാഹ. “ടീകാകാരാ”തി അഭിധമ്മടീകാകാരാ. “തസ്സാ പനാ”തിആദി അത്തനോവാദ ദസ്സനം. സാധേന്തിയാ അഭിത്താ ചേതനായ. അചിത്തകഭവ പത്ഥനാസഹിതം സത്താ വിരാഗന്തി സമ്ബന്ധോ. “ഇധാ”തി മനുസ്സ ലോകേ.

“അനാഗാമിനോ പനാ”തിആദീസു. “ഏതേനാ”തി ഏതേന അത്ഥ വചനേന. “സദ്ധാധികോ”തി സന്ധിന്ദ്രിയാധികോ. ഏവം വീരിയാധികാദീസുപി. “അത്തനാ ലഭ സമാപത്തീനം”തി ഏകസ്സപി പുഗ്ഗലസ്സ ബഹുനം അത്തനാ ലഭ സമാപത്തീനം. തേസു പുമുജ്ജന സോതാപന്ന സകദാഗാമീസു. “പുമുജ്ജനോ”തി ധ്യാനലാഭി പുമുജ്ജനോ. “നികന്തിയാസതീ”തി കാമഭവനികന്തിയാ സതി. “ഇതരേ പനാ”തി സോതാപന്ന സകദാഗാമിനോ പന. പരിഹീനജ്ജ്യാനാ ഏവ തത്വ നിബ്ബത്തന്തി. ന നികന്തി ബലേനാതി അധിപ്പായോ. വിഭാവനിപാഠോ “തേസം പി”തി ധ്യാനലാഭി സോതാപന്ന സകദാഗാമീനസി. ഇച്ഛന്തേന ടീകാചരിയേന. തഥാ നികന്തിയാ സതി പുമുജ്ജനാദയോ കാമാവചര കമ്മ ബലേന കാമഭവേപി നിബ്ബത്തന്തീതി യോജനാ. ചേതോപണിധി ഇജ്ജ്യാതി. കസ്ഥാ, വിസുദ്ധത്താ. സീലവിസുദ്ധത്താതി അധിപ്പായോ. “തേ”തി ധ്യാനലാഭി സോതാപന്ന സകദാഗാമിനോ. അങ്ഗുത്തര പാഠോ. “സഹദസ്സനുപ്പാദാ”തി സോതാപത്തി മഗ്ഗത്താണം ദസ്സനന്തി വുച്ചതി. ദസ്സനസ്സ ഉപ്പാദകഖണ്ണേന സദ്ധിം. നത്ഥി തസ്സ തം സംയോജനന്തിപി പാഠോ. “ഇമം ലോകം”തി ഇമം കാമലോകം. “വിപസ്സനാ നികന്തി തണ്ഹാ”തി തേനേവ ധമ്മരാഗേന തായ ധമ്മ നന്ദിയാതി ഏവം വുത്താ വിപസ്സനാ സുഖേ നികന്തി തണ്ഹാ. പച്ചയേ സതി കുപ്പന്തി നസ്സന്തീതി കുപ്പാ. കുപ്പാ ധമ്മാ യേസം തേ കുപ്പ ധമ്മാ. “ധമ്മാ”തി മഹഗുര ധമ്മാ. ഇമേ ദേവ സോതാപന്ന സകദാഗാമിനോ സീലേസു പരിപൂരകാരിനോ നാമ. സീലപ്പടി പക്ഖാനം കിലേസാനം സബ്ബസോ പഹീനത്താ. തസ്ഥാ തേ സീലേസു അകുപ്പ ധമ്മാതി വുച്ചന്തി. സമാധിസ്ഥിം പന കുപ്പ ധമ്മാ ഏവ. “മഹാബ്രഹ്മേസു ന നിബ്ബത്തന്തീ”തി മഹാബ്രഹ്മത്തം ന ലഭന്തിതി അധിപ്പായോ. “ഹീനജ്ജ്യാസയത്താ”തി ഏത്ഥ ഇത്ഥിയോ നാമ പകതിയാവ ഹീനജ്ജ്യാസയാ ഹോന്തി നീച ഛന്ദാ നീച ചിത്താ മന്ദവീരിയാ മന്ദപത്താ. കസ്ഥാ, ഹീനലിങ്ഗത്താ. കസ്ഥാ ച താ ഹീനലിങ്ഗാ ഹോന്തി. ദുബ്ബല കമ്മനിബ്ബത്തത്താ. ദുബ്ബല കമ്മന്തി ച പുരിസത്ത ജനകം കമ്മം ഉപാദായ വുച്ചതി. ബ്രഹ്മപുരോഹിതാനസി സഖ്ഗഹണം വേദിതബ്ബം. കസ്ഥാ, ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാനന്തി അട്ഠകമാ വചനസ്സ യേഭൂയ്യവചനത്താ. തേനാഹ “ന

മഹാബ്രഹ്മാനം"തി. ഇതരമാ ന ബ്രഹ്മപുരോഹിതാനം ന ച മഹാബ്രഹ്മാനന്തി
വുത്തം സിയാ. ന ച തമാ സക്കാ വത്തും 'ബ്രഹ്മത്തന്തി മഹാബ്രഹ്മത്ത'ന്തി
ഇമിനാ വചനേന വിരുജ്ജ്വനതോ. അയഞ്ച അത്ഥോ ന കേവലം
യേഭൂയ്യനയമത്തേന സിദ്ധോ. അഥ ഖോ ബൃജ്ജന സാമത്ഥിയേനാപി
സിദ്ധോതി ദസ്സേതും "തേഹീ"തിആദിമാഹ. തത്ത്വ "തേ"തി ബ്രഹ്മപുരോഹിതാ.
സംയുത്തപാഠോ. "പടിഭാതുതം"തി ഏതഥ "തം"തി തുയ്ഹം. ധമ്മികമാ തുയ്ഹം
പടിഭാതു, പാതുബ്ഭവതു. കഥേതു ഇച്ചേവ വുത്തം ഹോതി . "ബ്രാഹ്മണാ"തി
അഭിഭും ഭിക്ഖും ആലപതി. "ബ്രഹ്മുനോ"തി മഹാബ്രഹ്മുനോ അത്ഥായ. ഏവം
സേസേസു ദീസു. "തേസം"തി ബ്രഹ്മപുരോഹിതാനം. വിഭാവനിപാഠോ "ഇതി
അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ"തി "ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജേസു യേവാ"തി പുല്ലിങ്ഗ വചനത്താ
പുഗ്ഗലപ്പധാനം ഹോതി. നഭൂമിപ്പധാനം. തസ്മാ അയമത്ഥോ യുത്തിവസേന
ദട്ഠഞ്ചോതി. "തീസുഭവഗ്ഗേസു"തി വേഹപ്ഫലഭൂമി പുമുജ്ജനഭവഗ്ഗോ നാമ
ഹോതി രൂപലോകേ. തതോ ഉപരി പുമുജ്ജനഭൂമിയാ അഭാവതോ.
അകനിട്ഠഭൂമി അരിയഭവഗ്ഗോ നാമ. തത്ത്വ റിതാനം അരിയാനം തത്ത്വേവ
നിട്ഠാനതോ. നേവസഞ്ഞാഭൂമി ലോകഭവഗ്ഗോ നാമ. തതോ ഉപരി ലോകസ്സേവ
അഭാവതോതി.

കമ്മചതുക്കാനുഭീപനാ നിട്ഠിതാ.

൧൫൫. മരണുപ്പത്തിയം. "ആയുപരിമാണസ്സാ"തി ആയുകപ്പസ്സ.
"തദുഭയസ്സാ"തി ആയുകപ്പസ്സ ച കമ്മസ്സ ച. "ഉപഘാതക കമ്മേനാ"തി
ബലവന്തേന പാണാതിപാതകമ്മേന. "ദുസ്സിമാര കലാബുരാജാദീനം വിയാ"തി
തേസം മരണം വിയാ. ഉപരോധിതം ഖന്ധ സന്താന മസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ.
"ഉപരോധിതം"തി ഉപഗന്ത്വാ നിരോധാപിതം. കമ്മം വിധുതിയേവ. ഏവം
സതി, സഞ്ചംപി മരണം ഏകേന കമ്മക്ഖയേന സിദ്ധം. തസ്മാ ഏകം
കമ്മക്ഖയ മരണമേവ വത്തഞ്ചന്തി വുത്തം ഹോതി. "ഇതരേപി വുത്താ"തി
ഇതരാനിപി തീണി മരണാനി വുത്താനീതി ചോദനാ. വുച്ചതേ പരിഹാരോ.
"സരസവസേനേവാ"തി അത്തനോ ധമ്മതാവസേനേവ. നാനാ ആയു കപ്പം
വിദഹന്തി സഞ്ചരോന്തിതി നാനാആയുകപ്പ വിധായകാ. "സത്തനികായേ"തി
സത്തസമൂഹേ. നിച്ചകാലം റിതിം കരോന്തിതി റിതികരാ. കദാചി വുദ്ധിം
കരോന്തി, കദാചി ഹാനിം കരോന്തിതി വുദ്ധികരാ ഹാനികരാ ച. "തേസം
വസേനാ"തി തേസം ഉതു ആഹാരാനം വസേന. "തയോപി ചേതേ"തി
ഏതേതയോപി റിതികരാദയോ. കമ്മം വിപച്ചമാനം ദത്വാ വിധുതീതി
സമ്ബന്ധോ. ഏതേന ഏവരുപേഠാനേ കമ്മം അപ്പധാനന്തി ദീപേതി.
"തദനുരൂപം ഏവാ"തി തം ദസവസ്സകാലാനു രൂപം ഏവ. "ഭോ ഗഞ്ചാ"തി
ധനധത്താദിപരിഭോഗഞ്ച. തേസം ഉതുആഹാരാനം ഗതി ഏതേസന്തി തഗ്ഗതികാ.
തേസം ഉതുആഹാരാനം ഗതിം അനുവത്തന്തിതി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ
"തദനുവത്തികാ"തി. സഞ്ചാരവിദ്യുഹി അഞ്ഞത്രാതി സമ്ബന്ധോ.
സഞ്ചാരവിദ്യുനോ റപേത്വാതി അത്ഥോ. ഇദ്ധിയാ പകതാതി ഇദ്ധിമയാ.
"ഇദ്ധിയാ"തി ദേവിദ്ധിയാവാ ഭാവനാമയിദ്ധിയാവാ. വിജ്ജായ പകതാതി
വിജ്ജാമയാ. "വിജ്ജായാ"തി ഗന്ധാരിവിജ്ജായ. അട്ഠി ന്ഹാരു മംസ
ലോഹിതാദികാ രസധാതുയോ അയന്തി വഡ്ഡന്തി ഏതേഹീതി രസായനാനി.
താനി വിദഹന്തി ഏതേഹീതി രസായന വിധയോ. നയൂപദേസാ. ചിരട്ഠിതി
കത്ഥായ ജീവിതം സഞ്ചരോന്തി ഏതേഹീതി ജീവിത സഞ്ചാരാ. ഇദ്ധിമയ
വിജ്ജാമയ ജീവിത സഞ്ചാരേസു ച രസായന വിധിസഞ്ചാരേസു ജീവിത

സബ്വാറേസു ച വിദുനോതി സമാസോ. “ദി സമുട്ഠാനിക രൂപയമ്മേസു”തി ഉതുസമുട്ഠാനിക രൂപയമ്മേസു ച ആഹാര സമുട്ഠാനിക രൂപയമ്മേസു ച. “പരിണമന്തേസു”തി വിപരിണമന്തേസു. തേനാഹ “ജിയുമാനേസു”തിആദിം. “യാവമഹന്തം പീതി” സബ്ബത്തുബുദ്ധാനം കമ്മം വിയ കോടിപത്തവസേന അതിമഹന്തമ്പി. “അസ്സാ”തി കമ്മസ്സ. “ഉപച്ഛേദക മരണേപി നേതബ്ബോ”തി ബലവന്തേ ഉപച്ഛേദക കമ്മേ ആഗതേ യാവമഹന്തമ്പി ജനക കമ്മം അത്തനോ വിപാകാധിട്ഠാന വിപത്തിയാ വിയുതിയേവ. സോ ചസ്സവയോ ന സരസേന ഹോതി, അഥ വോ ഉപച്ഛേദക കമ്മ ബലേന ഹോതീതി ഇയ ഉപച്ഛേദക മരണം വിസും ഗഹിതന്തി ഏവം ഉപച്ഛേദക മരണേപി നേതബ്ബോ. “അകാല മരണം”തി ആയുക്ഖയമരണാദിനി തീണി മരണാനി കാലമരണാനി നാമ, മരണാ രഹകാലേ മരണാനീതി വുത്തം ഹോതി. തതോ അത്തം യം കിഞ്ചി മരണം അകാല മരണന്തി വുച്ചതി. തേനാഹ “തത്ത്വഹി പവത്തമാനം”തിആദിം. “മൂലഭേദതോ”തി മൂലകാരണപ്പഭേദതോ. യസ്മാ പന മിലിന്ദ പത്ത്വേ വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. സന്നിപതന്തിതി സന്നിപാതാ. സന്നിപാതേഹി ഉപ്പന്നാ സന്നിപാതികാതി അത്ഥം സന്ധായ “സന്നിപതിതാനം”തി വുത്തം. അഥവാ. സന്നിപതനം സന്നിപാതോ. ദിന്നം തിണ്ണം വാ ദോസാനം മിസ്സകഭാവോ. സന്നിപാതേന ഉപ്പന്നാ സന്നിപാതികാതിപി യുജ്ജതി. “അനിസമ്മകാരിനം”തി അനിസാമേത്വാ അനുപധാരേത്വാ കരണ സീലാനം. പവത്താ ആബാധാ വിസമപരിഹാരജാനാമാതി യോജനാ. “അത്തനാ വാകതാനം പയോഗാനം”തി സത്ഥഹരണ, വിസഖാദന, ഉദകപാതനാദിവസേന കതാനം. “വിനാസേന്തീ”തി സത്ഥവസ്സ വാലുകവസ്സാദിനി വസ്സാപേത്വാവാ സമുദു വീചിയോ ഉട്ഠാപേത്വാവാ ഏവരുപേ മഹന്തേ ഭയുപദുവേ കത്വാ വിനാസേന്തി. “മനുസ്സ പഥേ”തി മനുസ്സ പദേസേ. “തേ”തി ചണ്ഡാ യക്ഖാ. “ജീവിതക്ഖയം പാപേന്തീ”തി മനുസ്സാനം വാ ഗോമഹിംസാനം വാ മേദലോഹിതാനി പാതബ്യത്ഥായ തേസു നാനാരോഗന്തര കപ്പാനി ഉപ്പാദേത്വാ ജീവിതക്ഖയം പാപേന്തീതി അത്ഥോ. “വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി”തി സകലം രജ്ജം വാ രട്ഠം വാ ദീപകം വാ വിനാസേന്തീതി വുത്തേ സകലം ജനപദം വാ നഗരം വാ നിഗമം വാ ഗാമം വാ തം തം പുഗ്ഗലം വാ വിനാസേന്തീതി വിസും വത്തബ്ബം നത്ഥിതി അധിപ്പായോ. “സത്ഥദുബ്ഭിക്ഖരോഗന്തര കപ്പാപി”തി സത്ഥന്തര കപ്പോ ദുബ്ഭിക്ഖന്തര കപ്പോ രോഗന്തര കപ്പോതി ഇമേ തയോ അന്തര കപ്പാപി ഇയ വത്തബ്ബാതി അത്ഥോ. തേസു പന രോഗന്തര കപ്പോ യക്ഖാ വാളേ അമനുസ്സേ ഓസ്സജ്ജന്തി, തേന ബഹു മനുസ്സാ കാലങ്കരോന്തീതി ഇമിനാ ഏകദേശേന വുത്തോയേവ. “ഉപപിളുകോ പഘാതകാനം കമ്മാനം വിപച്ചനവസേനാ”തി ഏത്ഥ തേസം കമ്മാനം ഓകാസപ്പടിലാഭേന സത്തസന്താനേ സുഖസന്താനം വിബാധേത്വാ മരണം വാ പാപേത്വാ മരണ മത്തം വാ ദുക്ഖം ജനേത്വാ പീളുന്തേ ഘാതന്തേ ഇയ വിപച്ചന നാമേന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. വിപാകം പന ജനേന്തുവാ, മാവാ, ഇയ അപ്പമാണന്തി. ഏത്ഥ സിയാ. അട്ഠസു കാരണേസു ഓപക്കമിക്ട്ഠാനേ ‘കുപ്പിതാഹി ദേവതാ സകലം രജ്ജാദികം അസേസം കത്വാ വിനാസേന്തീ’തി വുത്തം. തത്ഥ വിനാസിതാ ജനാ കിം നു വോ അത്തനോ അത്തനോ കമ്മ വിപാകജേഹി ആബാധന ദണ്ഡേഹി വാ വിനസ്സന്തി, ഉദാഹു വിസും ഓപക്കമികേഹി ആബാധന ദണ്ഡേഹി വാ വിനസ്സന്തി. യഞ്ചേത്ഥ വുത്തം ‘ഏവം അകാല മരണം ഉപച്ഛേദക കമ്മുനാ വാ അത്തേഹി വാ അനേക സഹസ്സേഹി കാരണേഹി ഹോതീ’തി. തത്ഥ യസ്സ ഉപച്ഛേദക കമ്മം നാമ നത്ഥി. കിം തസ്സ അത്തേന കാരണേന അകാല മരണം നാമ ഭവേയ്യാതി. ഏത്ഥ വദേയ്യും, തസ്സ

അങ്ങനെയൊന്നു കാരണമെന്നു അക്കാലം മരണം നാമെന്നു ഭവേയ്യ. സബ്ബേ സത്താ കമ്മസ്സകാ, കമ്മദായാദാ, കമ്മയോനീ, കമ്മ ബന്ധു, കമ്മപ്പടിസ്സരണാതിഹി വുത്തംതി. തേസം തം വാദം ഭിന്ദന്തോ “യേഹികേചി ലോകേ ദിസ്സന്തീ”തിആദിമാഹ. പുന തദത്ഥം ദള്ഹം കരോന്തോ “യമാഹാ”തിആദിം വദതി. തത്ഥ ദുവിധം കമ്മഫലം, വിപാക ഫലഞ്ച നിസ്സന്ദ ഫലഞ്ച. തത്ഥ വിപാക ഫലം നാമ വിപാകക്ഖന്ധാ ച ചക്ഖു സോതാദീനി കടത്താ രൂപാനി ച. തം യേന പുബ്ബേ കമ്മം കതം, തസ്സേവ സാധാരണം ഹോതി. തസ്സ സത്താനേ ഏവ പവത്തതി. നിസ്സന്ദ ഫലം നാമ തസ്സ സുഖുപ്പത്തിയാ വാ ദുക്ഖുപ്പത്തിയാ വാ അത്തനോ കമ്മാനുഭാവേന ബഹിദ്ധാ സമുട്ഠിതാനി ഇട്ഠാരമ്മണാനി വാ അനിട്ഠാ രമ്മണാനി വാ. തം പന അത്തേസന്ധി സാധാരണം ഹോതി. തം സന്ധായ വുത്തം “സകകമ്മസമുട്ഠിതാ ഏവ. ല. പരേസം സാധാരണാ ഏവാ”തി. ലോകേ അട്ഠലോക ധമ്മാ നാമ സബ്ബേ കമ്മ വിപാകജാ ഏവാതി ന വത്തഞ്ച. ഇമേ ച സത്താ സംസാരേ സംസരന്താ അട്ഠസുലോക ധമ്മേസു നിമ്മുജ്ജന്താ സംസരന്തി, തസ്മാ തേ വിനാപി ഉപപിളക കമ്മേന അത്തേഹി കാരണേഹി നാനാദുക്ഖം ഫുസന്തിയേവ. തമാ വിനാപി ഉപച്ഛേദക കമ്മേന മരണ ദുക്ഖം പാപുണന്തിയേവ. തേന വുത്തം “കമ്മേന വിനാ യതോകുതോചി സമുട്ഠിതാ”തിആദി.

“തേ ഉപ്പജ്ജന്തീ”തി തേ നാനാരോഗാദയോ ഉപ്പജ്ജന്തി. “ന ഉപായ കുമ്പലാ വാ”തി തതോ അത്താനം മോചേതും കാരണ കുമ്പലാ വാ ന ഹോന്തി. “ന ച പടികാര കുമ്പലാ വാ”തി ഉപ്പന്നം രോഗാദിഭയം അപന്നേതും വൃപസമേതും പടികാര കമ്മേതി കിച്ചുകമ്മേ കുമ്പലാ വാ ന ഹോന്തി. “നാപി പരിഹാര കുമ്പലാ വാ”തി തതോ മോചനത്ഥം പരിഹരിതും ദേസന്തരം ഗന്തും കുമ്പലാ വാ ന ഹോന്തിതി അത്ഥോ. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ചേതും. “രോഗാദയോ ഏവ തം വേപേന്താ പവത്തന്തീ”തി കഥം തേ പുബ്ബകമ്മം വേപേന്തിതി. തസ്സ വിപാകഭൂതം ജീവിത സത്താനം വിനാസേന്താ വേപേന്തി. വിനട്ഠേഹി ജീവിത സത്താനേ തം ഭവം ജനേന്തം വിയുതി യേവാതി. തേനാഹ “യമാഹീ”തിആദിം. “കമ്മസ്സപി തഥേവാ”തി തഥേവ പുബ്ബകമ്മസ്സപി തിണ്ണേ ഉസ്സാവ ബിന്ദുസ്സേവ പരിദുബ്ബലതാ സിദ്ധാ ഹോതി. ജീവിതേ പരിക്ഖീണേ തം ഭവം ജനേന്തസ്സ പുബ്ബകമ്മസ്സപി പരിക്ഖീണത്താ. “ഏവഞ്ചേതം”തി ഏതം കമ്മപ്പടി സംയുത്ത വചനം ഇധ അമ്ഹേഹി വുത്തനയേന സമ്പടിച്ചിതഞ്ച. സബ്ബം പുബ്ബേകതഹേതുദിട്ഠി നാമ സബ്ബം സുഖം വാ ദുക്ഖം വാ സുചരിതം വാ ദുചരിതം വാ പുബ്ബഭവേ അത്തനാ കതേന പുബ്ബകമ്മഹേതുനാ ഏവ ഉപ്പജ്ജന്തിതി ഏവം പവത്താ ദിട്ഠി. “യം കിഞ്ചായം”തി യം കിഞ്ചി അയം. മഹാബോധിസത്താനം അധിമുത്തികാലങ്കരിയാ നാമ ഇധ മേ ചിരകാലം റിതസ്സ പാരമിപൂരണ കിച്ചം നത്ഥി, ഇദാനേവ ഇതോ ചവിത്ഥാ മനുസ്സലോകേ ഉപ്പജ്ജിസ്സാമി, ഉപരുജ്ജയതു മേ ഇദം ജീവിതത്തി അധിമുഞ്ചിത്ഥാ ദള്ഹം മനസിക്ഖരിത്ഥാ കാലങ്കരിയാ. “സയമേവ സത്ഥം ആഹരിത്ഥാ”തി സയമേവ അത്തനോ ഗീവം സത്ഥേന ഹനിത്ഥാതി അത്ഥോ. “ഏതേമവാ”തി അക്കാലമരണേ ഏവ.

“തമാ ചാ”തിആദിസു. “സമാപത്തി ലാഭീനം”തി നിദ്ധാരണേഭുമ്മ വചനം. “ജീവിത സമസീസിനം”തി അരഹത്ത മഗ്ഗം ലഭിത്ഥാ മഗ്ഗപച്ചവേക്ഖനവീഥി ഏവ മരണാസന്നവീഥി കത്ഥാ പരിനിബ്ബാനത്താ സമം സീസം ഏതേസന്തി സമസീസിനോ. “സമം സീസം”തി ജീവിത സത്താന പരിയന്തേന സമം വട്ടദുക്ഖ

സന്താന പരിയന്തം വുച്ചതി. “സബ്ബേസം പി”തി സബ്ബേസമ്പി വീണാസവാന്തം.
 “ഇമം സുത്തപദം”തി മഹാപരിനിബ്ബാനസുത്തേ ആഗതം സുത്തപദം. “തേ”തി
 തേ വാദിനോ. “തേനാ”തി തേന വാദവചനേന. ക്രിയമനോധാതു നാമ
 പഞ്ചഭാരാവജ്ജനം. ക്രിയാഹേതുകമനോ വിത്താണധാതു നാമ
 ഹസിതുപ്പാദചിത്തം. “അസ്സാ”തി പരിനിബ്ബായന്തസ്സ ബുദ്ധസ്സ. “ന സമേതി
 യേവാ”തി സന്തിം അനുപാദിസേസം നിബ്ബാനം ആരമ്മണം കത്വാതി ഏതഥ
 പരിനിബ്ബാന ജവനേഹി ആരമ്മണം കത്വാതി വുത്തേപി ന സമേതിയേവ.
 തേനാഹ “തമാഹീ”തിആദിം. “ഭവങ്ഗം ഓതരിത്വാ പരിനിബ്ബായതീ”തി ഏതഥ
 പരിനിബ്ബാന ചുതിചിത്തമേവ ഭവങ്ഗന്തി വുത്തം. ചുതിചിത്തന്തി ച
 ഭവന്തരം ഗച്ഛന്തസ്സേവ വുച്ചതി. ഇധ പന വോഹാര മത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.
 വിഭാവനിപാഠേ. ചുതിപരിയോസാനാനം മരണാസന്ന ചിത്താനം. യഥാ പന
 ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം യാവജീവം ഉപ്പന്നം മഹാഭവങ്ഗചിത്തം
 കമ്മകമ്മനിമിത്താദയോ ആരമ്മണം കരോതിയേവ. തഥാ പരിനിബ്ബാന
 ചുതിചിത്തം പീതി ആഹ “ന ഹീ”തിആദിം. നനു മരണകാലേ
 കമ്മകമ്മനിമിത്താദീനം ഗഹണം നാമ ഭവന്തര ഗമനത്വായ ഹോതി, ബുദ്ധാ ച
 ഭവന്തരം ന ഗച്ഛന്തി. തസ്ഥാ “ന ഹി. ല. ന കരോതീ”തി ഇദം ന യുത്തന്തി.
 നോ ന യുത്തം. ഭവന്തര ഗമനത്വായാതി ഇദം ജവനേഹി ഗഹണേ ദട്ഠഞ്ചം.
 ഇധ പന ചുതിചിത്തേന ഗഹണേതി ദസ്സേന്തോ
 “നചചുതിയാഗഹിതാനീ”തിആദിമാഹ. “കമ്മസിദ്ധിയാ”തി കമ്മസിജ്ജന്തത്വായ
 .“ഏതഥ ചാ”തിആദീസു. “തസ്സാ”തി സോണത്ഥേര പിതുനോ.
 “കമ്മബലേനാ”തിആദീസു. “അഞ്ഞേനപി കാരണ ബലേനാ”തി
 ആചിണ്ണഭാവാദികേന കാരണബലേന. ഗതിനിമിത്തം പന കമ്മബലേനേവാതി
 യുത്തം സിയാ. “തഥോപട്ഠിതം”തി അന്തിമവീഥിതോ പുബ്ബേ ബഹുസുവീഥീസു
 ഉപട്ഠിതപ്പകാരന്തിഅത്ഥോ. പാപപക്ഖിയേസു ദുഗ്ഗതിനിമിത്തേസു.
 കല്യാണപക്ഖിയാനി സഗ്ഗനിമിത്താനി. യമ്മാസോകരഞ്ഞോ മരണകാലേ
 പാപപക്ഖിയാനം ഉപട്ഠാനം കത്ഥചി സീഹളഗന്ഥേ വുത്തം.

സകലം പഥവിം ഭൂത്വാ,
 ദത്വാ കോടിസതം ധനം;
 അന്തേ അഡ്ഡാമലകമത്തസ്സ;
 അസോകോ ഇസ്സരം ഗതോ; തി ച;
 അസോകോ സോക മാഗതോ; തി ച;

“തം”തി വിപച്ചമാനകം കമ്മം. “നിയാമക സഹകാരി പച്ചയഭൂതാ”തി ഏതഥ
 യഥാ നാവായം നിയാമകോ നാമ നാവം ഇച്ഛിതദിസാഭിമുഖം നിയാമേതി,
 നിയോജേതി. തഥാ അയം തണ്ഹാപി ഭവനികന്തി ഹുത്വാ ചിത്തസന്താനം
 ഗന്തബ്ബഭവാഭിമുഖം നിയാമേതി, നിയോജേതി. കമ്മസ്സ ച അച്ചായത്ത
 സഹായഭാവേന സഹകാരി പച്ചയോ ഹോതീതി ദട്ഠഞ്ചം. “കുസലാകുസല
 കമ്മനിമിത്താനി വാ”തി അഞ്ഞാനി കുസലാ കുസലകമ്മനിമിത്താനി വാ.
 “തദുപത്ഥമ്ഭികാ”തി തസ്സ കമ്മസ്സ ഉപത്ഥമ്ഭികാ. “നിമിത്തസ്സാദഗധിതം”തി
 മുഖനിമിത്താദീസു അസ്സാദേന്തം ഗിജ്ജന്തം. “തിട്ഠമാനം തിട്ഠതീ”തി
 തിട്ഠമാനം ഹുത്വാ തിട്ഠതി. അമുഞ്ചിത്വാ തിട്ഠതീതി വുത്തം ഹോതി.
 അനുബൃഞ്ജനം നാമ പിയസാതരൂപോ കഥിതലപിതാദി ക്രിയാവിസേസോ.
 “അസ്സ പുഗ്ഗലസ്സാ”തി ആസന്ന മരണസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. അട്ഠകമാ പാഠേ. “കിലേസ
 ബലവിനാമിതം”തി അവിജ്ജാ തണ്ഹാദീനം കിലേസാനം ബലേന വിനാമിതം.

പടിച്ഛാദികാ ആദിന വാ യസ്സാതി വിഗൃഹോ. “തം”തി ചിത്തസന്താനം.
“തസ്മിം”തി കമ്മാദിവിസയേ. അട്കമായ ന സമേതി. തസ്മിം വിസയേതിഹി
തത്വ വൃത്തം. ന വൃത്തം തസ്മിം ഭവേതി. “തസ്മിം വൃത്താ നം”തി തസ്മിം
‘യേഭ്യേന ഭവന്തരേ ഛാ ദ്വാരഗൃഹിതം’തി റാനേ ടീകാസു വൃത്താനം. തം
സദിസ ജവനുപ്പത്തി നാമ കമ്മകരണകാലേ പവത്ത ജവനേഹി സദിസാനം
ഇദാനി ജവനാനം ഉപ്പത്തി. ഭവപ്പടിച്ഛന്നഞ്ച കമ്മം അപാകടഞ്ച കമ്മം ന തമാ
ഉപട്ഠാതി. കേവലം അത്താനം അഭിനവകരണ വസേന ദ്വാരപത്തം ഹൃത്യാ
ഉപട്ഠാതീതി അധിപ്പായോ. “വിസീദ പത്താ”തി വിസഞ്ചീഭാവേന വിരൂപം
ഹൃത്യാ സീദനപത്താ. “തബ്ബിപരീതേന പാപകമ്മ ബഹുലാപി വത്തഞ്ച”തി
തേപിവിസീദന്തരേ ആവുധ ഹത്മാ പാണഘാതം കരോന്താ ഗണ്ഹമബന്ധമാതി
ഉഗ്ഘോസന്താ ദുട്ഠചിത്താ ഹോന്തീതിആദിനാ വത്തഞ്ച. അട്കമാ പാഠേസു.
ഉക്ഖിത്തോ അസി യസ്സാതി ഉക്ഖിത്താ സികോ. പതുദന്തി വിജ്ജന്തി
ഏതേനാതി പതോദനം. പാജനദണ്ഡോ. തസ്സ അഗ്ഗേ കതാ സൂചി പതോദന
സൂചി. “പതോദന ദുക്ഖം”തി വിജ്ജന്ത ദുക്ഖം. കഥം പന
ഉക്ഖിത്താസികാദിഭാവേന ഉപട്ഠാനം കമ്മുപട്ഠാനം നാമ ഹോതി. കഥഞ്ച
തം പടിസന്ധിയാ ആരമ്മണഭാവം ഉപേതീതി ആഹ “സോ ചാ”തിആദിം.
ഉപ്പജ്ജമാനാനം സത്താനം. “ഇതരേസം പനാ”തി രൂപാരൂപ ഭവേസു
ഉപ്പജ്ജമാനാനം പന. “പരിപുണ്ണം കത്വാ”തി തദാരമ്മണ പരിയോസാനായവാ
സുദ്ധായ വാ ജവനവിമിയാതി ഏവം പരിപുണ്ണം കത്വാ. അയം പന
ഭവണ്ഗാവസാനേ ചുതിചിത്തുപ്പത്തി നാമ അട്കമാസു നത്ഥി. യഞ്ച ഭവണ്ഗം
ഓതരിത്വാ പരിനിബ്ബായതീതിആദി തത്വ തത്വ വൃത്തം. തത്ഥപി “ഭവണ്ഗം”തി
ചുതിചിത്തമേവ ടീകാസു വണ്ണേന്തി. തസ്മാ “ഭവണ്ഗക്ഖയേവാ”തി ഇദം കഥം
യുജ്ജയ്യാതി ആഹ “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിം. അനുരൂപം സേതീതി അനുസയോ.
അനുബന്ധോ ഹൃത്യാ സേതീതി അനുസയോ. അനു അനു വാ സേതീതി
അനുസയോ. ഏത്ഥ ച അനുസയോ നാമ ജവനസഹജാതോ ന ഹോതി. ഇധ
ച അനുസയ നാമേന വൃത്തം. നാനാജവന സഹജാതാ ച അവിജ്ജാ തണ്ഹാ
പടിസന്ധിയാ വിസേസ പച്ചയാ ഹോന്തേവ. കഥം താ ഇധ ഗഹിതാ സിയുന്തി
ആഹ “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിം. ഏവം സന്തേ അവിജ്ജാ പരിക്ഖിത്തേന
തണ്ഹാമൂലകേനാതി വൃത്തേസു സുട്ഠ യുജ്ജതി. അനുസയേഹി സഹ
ജവനസഹജാതാനന്വി ലദ്ധത്താ. തസ്മാ ഇധ അനുസയ വചനം ന യുത്തന്തി
ചോദനാ. യുത്തമേവാതി ദസ്സേന്തോ “അപി ചാ”തിആദിമാഹ. “പരിയത്താ”തി
സമത്താ. “സോ പി”തി ഫസ്സാദി ധമ്മ സമൂഹോപി .“തമാ രൂപാ യേവാ”തി
അഗ്ഗമഗ്ഗേന അപ്പഹീന രൂപായേവ, അനുസയഭൂതായേവാതി വൃത്തം ഹോതി.
“തം”തി ചിത്ത സന്താനം. “തത്ഥാ”തി തദുഭയസ്മിം. കഥം തം തത്വ വിപന്തീതി
ആഹ “തസ്മിം”തിആദിം. “വിജാനനധാതുയാ”തി വിത്താണ ധാതുയാ. സങ്കന്താ
നാമ നത്ഥി. യത്ഥ യത്ഥ ഉപ്പജ്ജന്തി. തത്ഥ തത്ഥേവ ഭിജ്ജന്തീതി അധിപ്പായോ.
കുതോ മരണകാലേ സങ്കന്താ നാമ അത്ഥി വിജ്ജന്തീതി യോജനാ. ഏവം സന്തേ
ഇദം വചനം അനമതഗ്ഗിയ സുത്തേന വിരുദ്ധം സിയാതി. ന വിരുദ്ധം.
ഇദഞ്ഹി അഭിധമ്മ വചനം, മുഖ്യവചനം, അനമതഗ്ഗിയ സുത്തം പന
സുത്തന്ത വചനം പരിയായ വചനന്തി ദസ്സേന്തോ “യഞ്ചാ”തിആദിമാഹ.
പരിയായേന വൃത്തന്തി വത്വാ തം പരിയായം ദസ്സേതി
“യേസഞ്ഹി”തിആദിനാ. “സോ”തി സോ പുഗ്ഗലോ. “തേസം”തി അവിജ്ജാ
തണ്ഹാ സഞ്ഖാരാനഞ്ച പടിസന്ധി നാമ രൂപ ധമ്മാനഞ്ച.
“ഹേതുപ്ഫലസമ്ബന്ധേന ഭവന്തരം സന്ധാവതി സംസരതീതി വുച്ചതീ”തി
പുണ്ണേ കമ്മകരണകാലേപി തേ അവിജ്ജാ തണ്ഹാ സഞ്ഖാരാ ഏവ സോ

സത്തോതി വുച്ചുന്തി. പച്ചാ തേസം ഫലഭൂതായം പടിസന്ധിയാ പാതുഭവനകാലേപി സാപടിസന്ധി ഏവ സോ സത്തോതി വുച്ചുന്തി. മജ്ജേ യമ്മപ്പബന്ധോപി സോ സത്തോതി വുച്ചുന്തി. ഏവം ഹേതുയമ്മേഹി സദ്ധിം ഫലയമ്മേ ഏകം സത്തം കരോന്തസ്സ ഹേതുപ്ഫല സമ്ബന്ധോ ഹോതി. ഏവം ഹേതുപ്ഫല സമ്ബന്ധേന സോ ഏവ കമ്മം കരോതി. തേന കമ്മേന സോ ഏവ ഭവന്തരം സന്ധാവതി സംസരതീതി വുച്ചുന്തി. ഏതഥ ച അനമതഗ്ഗോ യം ഭിക്ഖവേ. ല. അവിജ്ഞാനീവരണാനം സത്താനന്തി ഏവം സത്തവോഹാരേന വുത്തത്താ സാധമ്മദേസനാ പരിയായദേസനാ ഹോതി. പരിയായദേസനത്താ ച സന്ധാവതം സംസരതന്തി പരിയായോപി സിജ്ജതീതി. യസ്സം പന യമ്മ ദേസനായം യമ്മദേസനാതി വചനാനു രൂപം യമ്മമേവ ദേസേതി, ന സത്തം, ന പുഗ്ഗലം. അയം യമ്മദേസനാ ഏവ മുഖ്യദേസനാ നാമ ഹോതി. തത്ഥ ദേസീത യമ്മാ പന പകതികാലേപി ദേസന്തരം കാലന്തരം ഖണ്ണന്തരം സങ്കന്താ നാമ നത്ഥി. യത്ഥ യത്ഥ ഉപ്പന്നാ, തത്ഥ തത്ഥേവ ഭിജ്ജന്തി. ഖയവയം ഗച്ഛന്തി. തേന വുത്തം 'ന ഹി ഉപ്പന്നുപ്പന്നാ യമ്മാ. ല. സങ്കന്താ നാമ അത്ഥീ'തി. പടിഘോസോ ച, പദീപോ ച, മുദ്ദാ ച. ആദിസദ്ദേന പടിബിമ്ബച്ഛായാ ച, ബീജസഞ്ചാരോ ച, പാടിഭോഗോ ച, ബാലകുമാര സരീരേസു ഉപയുത്താ വിജ്ഞാസിപ്പോസയാ ചാതി ഏവം അട്ഠകമാ യം ആഗതാനി നിദസ്സനാനി സഞ്ജയഹന്തി. "നിദസ്സനാ"നീതി ച ഉപമായോ വുച്ചുന്തി. തത്ഥ "പടിഘോസോ"തി ഗമഭീരലേണ ദ്വാരേ ഠത്ഥാ സദും കരോന്തസ്സ അന്തോലേണേ പടിഘോസോ പവത്തതി. തത്ഥ ദ്വാരേ ഉപ്പന്നോ മൂലസദ്ദോ അന്തോലേണം ന ഗച്ഛതി, ഉപ്പന്നട്ഠാനേ ഏവ നിരുജ്ജതീതി. പടിഘോസോ ച തതോ ആഗതോ ന ഹോതി. ന ച വിനാ മൂലസദ്ദ + പച്ചയേന അത്തേതോ പവത്തതി. മൂലസദ്ദപച്ചയാ ഏവ തത്ഥ പവത്തതീതി. തത്ഥ മൂലസദ്ദോ വിയ അതീത കമ്മം. പടിഘോസോ വിയ അനന്തരേ പടിസന്ധി. ഏസനയോ പദീപ മുദ്ദാ പടിബിമ്ബച്ഛായാസു. തത്ഥ "പദീപോ"തി പഥമം ഏകം പദീപം ജാലേത്ഥാ തേന അത്തം പദീപസതമ്പി പദീപ സഹസ്സമ്പി ജാലേതി. "മുദ്ദാ"തി ലഞ്ചരനലേഖാ. തത്ഥ ഏകേന ലഞ്ചരനകഖണ്ഡേന, തേന ലഞ്ചരനലേഖാസതമ്പി ലഞ്ചരനലേഖാ സഹസ്സമ്പി കരോതി. "പടിബിമ്ബച്ഛായാ"തി പസന്നേസു ആദാസപട്ടേസുവാ ഉദകേസുവാ ഉപ്പന്നാ സരീരച്ഛായാ. ഏതേഹി നിദസ്സനേഹി ഫലം നാമ ഹേതുതോ ആഗതം ന ഹോതി. ഹേതുനാ ച വിനാ ന സിജ്ജതീതി ഏത്തകമത്ഥം ദീപേതി. "ബീജസഞ്ചാരോ"തി കാലന്തരേ ഉപ്പന്നേസു പുപ്ഫഫലേസു ഇച്ഛിതവണ്ണ ഗന്ധരസപാതുഭാവത്ഥായ രോപനകാലേ അമ്ബബിജാദിസു ഇച്ഛിതവണ്ണ ഗന്ധരസയാതൂനം പരിഭാവനാ. തത്ഥ തപ്പച്ചയാ കാലന്തരേ പുപ്ഫഫലേസു ഉപ്പന്നേസു തേവണ്ണഗന്ധരസാ പാതുബ്ഭവന്തി. "പാടിഭോഗോ"തി കിഞ്ചി അത്ഥം സായേതും പരസ്സ സന്തികേ ഇണം ഗണ്ഹന്തസ്സ തവധനം സംവച്ഛരേന വുഡ്ഡിയാ സഹ ദസ്സാമി, സചേ നദദേയം. അസുകം നാമ മമഖേത്തം വാ വത്ഥുവാ തുയ്ഹം ഹോതുതി പടിത്താഠപനം. തത്ഥ തപ്പച്ചയാ ധനം ലഭിത്ഥാ തം അത്ഥഞ്ച സായേതി. കാലേ സമ്പത്തേ വുഡ്ഡിയാ സഹ ഇണഞ്ച സോയേതി. "വിജ്ഞാസിപ്പോസയാ"തി ലോകേ പുത്തകേ യാവജീവം ഹിതത്ഥായ ദഹരകാലേ കിഞ്ചി വിജ്ജംവാ സിപ്പംവാ സിക്ഖാപേന്തി. യാവജീവം ഖരരോഗാനം അനുപ്പാദത്ഥായ ദഹരകാലേ ഓജവന്തം കിഞ്ചി ഓസധം വാ അജ്ജോഹാരേന്തി. തത്ഥ തപ്പച്ചയാ പുത്താനം യാവജീവം ഹിതപ്പടിയാഭോ വാ താദിസാനം രോഗാനം അനുപ്പാദോ വാ ഹോതിയേവ. ഏതേഹി യഥാ കാലന്തരേ അസന്തേസുയേവ പാടിഭോഗാദിസു മൂലകമ്മേസു പുബ്ബഭാഗേ

കതപച്ചയാ ഏവ പച്ചാ അത്ഥ സാധനാദിനി സിജ്ഞന്തി. തമാ കുസലാ കുസല കമ്മാനി കത്വാ കാലന്തരേ തേസു അസന്തേസുപി പുഞ്ചേ കതത്താ ഏവ പച്ചാ പടിസന്ധാദിനി ഫലാനി പാതുബ്ഭവന്തീതി ദീപേതി. തേനവുത്തം “പടിഘോസ പദീപമുദാദിനി ചേത്ഥ നിദസ്സനാനീ”തി. “കമ്മദുബ്ബലഭാവേനാ”തി തദാ ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ ദുബ്ബലത്താ കമ്മന്വി ദുബ്ബലമേവ ഹോതീതി കത്വാ വുത്തം. കാമഞ്ചേത്ഥ അട്ഠകമായം വത്വാ ദസ്സിതം, തമാപി സമ്ഭവതീതി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ “തം പി”തി ഗതിനിമിത്തന്വി. “തമാ ചവന്താനം”തി ദിബ്ബരമാദിനി ഗതിനിമിത്തം കത്വാ ചവന്താനം. “ദയ്ഹമാനകായേനാ”തി ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ കരണവചനം. ഗാമായം. പഞ്ചദാറേ പടിസന്ധികമ്മം വിനാ ദിഗോചരേ സിയാതി യോജനാ. തത്ഥ “ദിഗോചരേ”തി കമ്മനിമിത്ത ഗതിനിമിത്തഭൂതേ ദിഗോചരേ. തത്ഥ പഞ്ചദാറേ പടിസന്ധി നാമ പഞ്ചദാരിക മരണാസന്ന വീഥിചിത്താനം അന്തേ ച വന്താനം പടിസന്ധി. സാപി ഗതിനിമിത്തഭൂതേ ഗോചരേ സിയാതി വുത്തേ പഞ്ചദാരിക വീഥിചിത്താനി പഞ്ചാരമ്മണഭൂതാനി ഗതിനിമിത്താനി ആരമ്മണം കരോന്തീതിപി സിദ്ധം ഹോതി. ഏവഞ്ച സതി. തേസം വീഥിചിത്താനം അന്തേ അചവിത്വാ തദനുബന്ധക മനോദാരികവീഥിചിത്തേഹിപി കദാചി കേസഞ്ചി ച വനം നനസമ്ഭവതീതി സക്കാ വത്തും. തേസു പന അനുബന്ധക വീഥീസു അതീതഗ്ഗഹണ സമുദായഗ്ഗഹണേഹി ച വന്താനം അതീതാനിപി ഗതിനിമിത്താനി ലബ്ഭന്തി. വത്ഥുഗ്ഗഹണനാമഗ്ഗഹണേഹി ച വന്താനം ധമ്മാ രമ്മണംപി ലബ്ഭതിയേവ. തസ്മാ യം വുത്തം ആചരിയേന കാമാവചര പടിസന്ധിയാ ഛര ദാറഗ്ഗഹിതം കമ്മനിമിത്തം ഗതിനിമിത്തഞ്ച പച്ചുപ്പന്നമതീതാ രമ്മണം ഉപലബ്ഭതീതി. തം സുവുത്തമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. യം പന ‘തമേവ തഥോപട്ഠിതം ആരമ്മണം ആരബ്ഭ ചിത്തസന്താനം അഭിണ്ഠം പവത്തതീ’തി ഏവം അന്തിമവീഥിതോ പുബ്ബഭാഗേ ബഹൂനം വീഥിവാറാനം പവത്തനം ആചരിയേന വുത്തം. തം തഥോപട്ഠിതം ഗതിനിമിത്തം ആരബ്ഭാതിപി ലദ്ധും വട്ടതിയേവ. ഏവഞ്ചസതി, ഗതിനിമിത്തംപി അതീതം ലബ്ഭതീതി ദസ്സേതും “യദാപനാ”തിആദി വുത്തം. “സന്തതി വസേനാ”തി സന്തതി പച്ചുപ്പന്ന വസേന. “തസ്സാ”തി ഗതിനിമിത്തസ്സ. യേഭൂയ്യേന വുത്തോ, ന സബ്ബസങ്ഗാഹികേന വുത്തോതി അധിപ്പായോ. “മനോദാരിക മരണാസന്ന ജവനാനംപി ഇച്ഛിതബ്ബത്താ”തി പുരേജാതപച്ചയ ഭാവേന ഇച്ഛിതബ്ബത്താതി അധിപ്പായോ. “തദനുബന്ധായാ”തി താനി മനോദാരി കമരണാസന്ന ജവനാനി അനുഗതായ. “പടിസന്ധിയാപി സമ്ഭവതോ”തി തസ്സ പുരേജാത പച്ചയസ്സ പടിസന്ധിയാപി പുരേജാത പച്ചയതാ സമ്ഭവതോ. നനു മേരേന ഭിന്ദിത്വാ അവുത്തേപി ഭിന്ദിതബ്ബേ സതി, ഭിന്ദനമേവ യുത്തന്തി ചേ. ന യുത്തം. കസ്മാ, കമ്മനിമിത്തേന സമാനഗതികത്താ. തേനാഹ “നചതം”തിആദിം. വിഭാവനിയം യമാസമ്ഭവം യോജേതബ്ബന്തി വത്വാ അപരേപന അവിസേസതോവ വണ്ണേന്തീതി അപരേവാദോപി വുത്തോ. തത്ഥ “അവിസേസതോ വണ്ണേന്തി”തി അഭിന്ദിത്വാവ വണ്ണേന്തീതി വുത്തം ഹോതി. പുന തം അപരേവാദം അസമ്പദിച്ചുന്തോ “അട്ഠകമായം പനാ”തിആദിമാഹ. ഇധ പന തം അപരേവാദം പഗ്ഗണ്ഠഹന്തോ പുന “യഞ്ച തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “തദാരമ്മണായാ”തി തം ഗതിനിമിത്താ രമ്മണായ. “തേസം വചനം”തി അപരേസം വചനം. “അഞ്ചത്ര അവിചാരണായാ”തി കസ്മാ വുത്തം. നനു അട്ഠകമായം പനാതിആദി സബ്ബം വിചാരണാ വചനമേവ ഹോതീതി. സച്ചം യമാ ദിട്ഠപാവസേന, സാവസേസ പാവഭാവം പന ന വിചാരേതിയേവ. തസ്മാ “അഞ്ചത്ര അവിചാരണായാ”തി വുത്തം. ഏത്ഥ സിയാ. അട്ഠകമാപാറോ സാവസേസോ ഹോതു, മൂലടികാപാറോ പന മനോദാറേ

യേവാതി നിയമേത്യാ വൃത്തത്താ കഥം സാവസേസോ സിയാതി. നിയമേത്യാ വൃത്തോപി ഇധ അധിപ്തേത്വേ അപരിപൂണ്ണേ സാവസേസോ ഏവ ഹോതീതി. തേന വൃത്തം “അന്തം കാരണം നന്മി അന്തത്ര അവിചാരണായാ”തി. “പച്ചുപ്പന്നമതീതം”തിആദീസു. തദാരമ്മണാവസാനായ പഞ്ചദാരിക ജവനവീഥിയാ ച വനം ഹോതീതി യോജനാ. ഏവം അപരത്ഥപി. ബലവന്തേപി സതി. തദാരമ്മണാവസാനായ ഏവ വീഥിയാ. “വൃത്തത്താ പനാ”തി അട്കമായം ഏവ വൃത്തത്താ പന. “പുരിമഭാഗേ ഏവാ”തി പഞ്ചദാരിക അന്തിമ വീഥിതോ പുബ്ബഭാഗേ ഏവ. “താഹീ”തി ദേയ്യമവത്ഥൂഹി. “യഥാതം”തി തം അത്ഥജാതം കതമം വിയാതി അത്ഥോ. “ഇതോ”തി മനുസ്സ ഭവതോ. നിമിത്ത സദിസം സദു വണ്ണന്തി സമ്ബന്ധോ. “നട്കകാരം”തി പതിതചകാരം. അട്കമാപാഠേ ഞാതകാ മാതാദയോ പഞ്ചദാരേ ഉപസംഹാരന്തിതി സമ്ബന്ധോ. “തവത്ഥായാ”തി തവഅത്ഥായ. “ചിനപടസോമാരപടാദിവസേനാ”തി ചിനരട്ഠേ പവത്തോ പടോ ചിനപടോ. തഥാ സോമാരപടേപി. “താനീ”തി രസഫോട്ഠബ്ബാനി. ഫോട്ഠബ്ബം പന അന്തംപി യുജ്ജതേവ. അത്ഥിദാനീതി മനസിക്തത്താ പച്ചുപ്പന്നഭൂതാനീതി വൃത്തം. “അരൂപീനം”തി അരൂപബ്രഹ്മാനം. “തേ”തി അരൂപിനോ. “താനീ”തി ഹേട്ഠിമജ്ജ്യാനാനി. വിസ്സട്ഠം ലദ്ധയാനം യേസം തേ വിസ്സട്ഠജ്ജ്യാനാ. “തതോയേവ ചാ”തി വിസ്സട്ഠജ്ജ്യാനത്തായേവ ച. ആകഡ്ഢിതം മാനസം ചിത്തം ഏതേസന്തി വിഗൃഹോ. ഇദഞ്ച ഹേതുവിസേസന പദം. ആകഡ്ഢിതമാനസത്താ കാമഭവേ ഉപ്പജ്ജമാനാനന്തി ദീപേതി. തേസം അരൂപീനം. “അന്തം ദുബ്ബല കമ്മം”തി ഉപചാരജ്ജ്യാനകമ്മതോ അന്തം തിഹേതുക്കോമകം കമ്മം. “തേസം”തി രൂപലോകതോ ച വന്താനം. “സതോ”തി സന്തസ്സ സമാനസ്സ. “ഉപത്ഥമ്ഭനേ കാരണം നന്മി”തി ഇദം ഉപചാരജ്ജ്യാന കമ്മസ്സ ഗരുക കമ്മഗതിക്തത്താ വൃത്തം. ഏകന്ത ഗരുകകമ്മഭൂതംപി പന മഹഗ്ഗതജ്ജ്യാന കമ്മം നാമ നാനാനിക്തതി ബലേന പടിബാഹീയമാനം പടിസന്ധിം ന ദേതിയേവ. ഉപചാരജ്ജ്യാന കമ്മേ വത്തഞ്ചം നന്മിതി ദട്ഠബ്ബം. “താദിസാനീ”തി തഥാ രൂപാനി ദിഹേതുക്കോമക കമ്മാനി തേസം ഓകാസം ന ലഭന്തി. നീവരണാനം സുട്ഠുവിക്ഖമ്ഭിതത്തായേവ. “യേനാ”തി യേന ഛന്ദാദിനം പവത്തി കാരണേന. “നാനാകമ്മാനി പീ”തി ഉപചാരജ്ജ്യാന കമ്മതോ അന്താനി പച്ചുപ്പന്ന കമ്മാനിപി അതീതഭവേസു കതാനി അപരപരിയായ കമ്മാനിപി. “യേന ചാ”തി യേന നാനാകമ്മാനവി ഓകാസ ലാഭകാരണേന ച. “തേ”തി രൂപി ബ്രഹ്മാനോ. “വൃത്തനയേനേ വാ”തി സുട്ഠുവിക്ഖമ്ഭിതനീവരണാനം തേസം അപ്പനാ പത്തജ്ജ്യാനവിസേസേന [യസ്ഥാ പനാതിആദിനാ ച] പരിഭാവിത ചിത്തസന്താനത്താ’തി ച വൃത്തനയേനേവ. “തം കാരണം”തി അഹേതുക പടിസന്ധിയാ അഭാവ കാരണം. പരമ്പര ഭവേസുച വീഥിമുത്തചിത്താനം പവത്താകാരം ദസ്സേതുന്തി സമ്ബന്ധോ. “യഥാ താനിയേവ ഓസയാനീ”തി ലോകേ ഏകം ഓസധം ലഭിത്വാതം ദേവസിക്തം ഭുജ്ജതി. ഏകോപമമദിവസേ ഭുജ്ജന്തം ദിസ്വാ കതമം നാമ ത്വം ഓസധം ഭുജ്ജസീതി പുച്ഛി. ഇദം നാമ ഓസധം ഭുജ്ജാമീതി വദതി. പുനദിവസേസുപി ഓസധം ഭുജ്ജന്തം ദിസ്വാ തഥേവ പുച്ഛി. തഥേവ ഓസധം ഭുജ്ജാമീതി വദതി. തത്ഥ “തഥേവ ഓസധം”തി യം പഥമദിവസേ ഓസധം തയാച പുച്ഛിതം. മയാ ച കഥിതം. തഥേവ അജ്ജ ഭുജ്ജാമീതി അത്ഥോ. തത്ഥ പന പഥമദിവസേ ഭുജ്ജന്തം ഓസധം അന്തം. അജ്ജ ഭുജ്ജന്തം അന്തം. തംസദിസം പന അന്തംപി തഥേവാതി ലോകേ വോഹരന്തി താനിയേവ ഓസയാനീ ഭുജ്ജാമീതി. ഏവം ഇധപി തസ്സദിസേ

തബ്ബോഹാരോ ദട്ഠബ്ബോ. “തസ്സമിം”തി ഭവണ്ഗചിത്തേ. അവത്തമാനേ ഉപപത്തിഭവോ ഓച്ഛിജ്ജതി. വത്തമാനേ ന ഓച്ഛിജ്ജതി. തസ്സമാ തസ്സ ഉപപത്തി ഭവസ്സ അനോച്ഛേദ അങ്ഗത്ഥായ കാരണത്താ ഭവണ്ഗത്തി വുച്ചതീതി അധിപ്പായോ. “ഉപപത്തി ഭവോ”തി ച കമ്മജക്ഖണ്ഡസന്താനം വുച്ചതി. “പരസമയേ”തി ഉച്ഛേദ ദിട്ഠിനം വാദേ. “വട്ടമൂലാനീ”തി അവിജ്ജാതണ്ഹാ വുച്ചന്തി. വട്ടമൂലാനീ സുട്ഠുഉച്ഛിജ്ജന്തി ഏത്ഥാതി വിഗ്ഗഹോ. “യസ്സ അത്ഥായാ”തി സഉപാദിസേസാദികസ്സ നിബ്ബാനസ്സ പടിലാഭത്ഥായ. “പട്ഠപീയന്തീ”തി പവത്താപീയന്തി. പജ്ജന്തി പാപുണ്ണന്തി അരിയാ ജനാ ഏത്ഥാതി പദം. പരതോ സമന്തിപദേ അനുപാദിസേസസ്സ ഗയ്ഹമാനത്താ ഇധ സഉപാദിസേസന്തി വുത്തം. ബുജ്ജന്തീതി ബുധാ. സുട്ഠു സദ്ധിം ഉച്ഛിന്നം സിന്ധേഹബന്ധനം യേഹി തേ സുസമുച്ഛിന്നസിന്ധേഹബന്ധനാ. കഥഞ്ച സുട്ഠുഉച്ഛിന്നം, കേഹി ച സദ്ധിം ഉച്ഛിന്നന്തിആഹ “അനുസയമത്തം പീ”തിആദിം. “സേസകിലേസേഹീ”തി തണ്ഹാസിന്ധേഹ ബന്ധനതോ അവസേസ കിലേസേഹി. “അധിസയിതം”തി വിക്ഖമ്ഭിരുംപി അസക്കുണേയം ഹുത്വാ അതിരേകതരം സയിതം. “അധിഗമാവഹം”തി അധിഗമോ വുച്ചതി നവവിധോ ലോകുത്തര ധമ്മോ. തം ആവഹതീതി അധിഗമാവഹം. “സീലം”തി ചതുപാരിസുദ്ധിസീലം. “ധുതങ്ഗം”തി തേരസധുതങ്ഗം. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞ്ഞേയം.

വീഥിമുത്തസങ്ഗഹദീപനിയാഅനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൬. രൂപസംഗ്രഹാനുഭവനം

മതം. രൂപസംഗ്രഹം . “ചിത്തചേതസിക്”തി ചിത്തചേതസിക യമേ. “ദീപി പദേദപവത്തിഹി”തി ദീപി പദേദസംഗ്രഹപവത്തി സംഗ്രഹഹി. “യേ വത്തി”തി യേ യമ്മാ വത്തി പവത്തി. “ഏതാവതാ”തി ഏതകേന ‘തത്ത്വ വൃത്താഭിധമ്മത്ത്വ’തിആദികേന വചനക്കമേന. നിപാതം ഇച്ഛതാ ഏതകേഹി പഞ്ചഹി പരിച്ഛേദേഹിതി വണ്ണേന്തി. വചനവിപല്യാസം ഇച്ഛതാതിപി യുജ്ജതി. “സമുട്ഠാതി”തി സുട്ഠു ഉട്ഠാതി, പാതുബ്ഭവതി, വിജ്ജമാനതം ഗച്ഛതി. “കമ്മാദി”തി കമ്മാദിപച്ചയോ. “പിണ്ഡി”തി ഏകഗ്ഘനതാ വുച്ചതി. ഉപാദായ മഹത്താനി ഏവ ഹുത്വാതി സമ്ബന്ധോ. ഇന്ദ്രിയബദ്ധസന്താനം സത്തസന്താനം. അജ്ഞാത സന്താനംതിപി വുച്ചതി. “വിസംവാദകട്ഠേനാ”തി വിരാധകട്ഠേന. ഭൂതഞ്ച അഭൂതം കത്വാ അഭൂതഞ്ച ഭൂതം കത്വാ സന്ദസ്സകട്ഠേനാതി വൃത്തം ഹോതി. ഭൂതവജ്ജപ്പടിച്ഛാദനകമ്മം മഹാമായാ നാമ. മായം കരോന്തിതി മായാകാരാ. ആവിസനം നാമ സത്താനം സരീരേസു ആവിസനം. ഗഹണം നാമ സത്താനം അത്തനോവസം വത്താപനം. തദ്ഭൂയം കരോന്താ കത്ത്വം ത്വാ കരോന്തി. അന്തോവാത്ത്വാ കരോന്തി, ബഹിവാ ത്വാ കരോന്തിതി പാകതികേഹി മനുസ്സേഹി ജാനിതും പസ്സിതും അസക്കുണേയത്താ അചിന്തേയുട്ഠാനം നാമ. “വഞ്ചകട്ഠേനാ”തി ഏതാ പകതിയാ അതിദുബ്ബണ്ണം അത്താനം ദേവച്ഛരാവണ്ണം കത്വാ വഞ്ചേന്തി. വസനരൂക്ഖഗുഹ്വംപി ദിബ്ബവിമാനം കത്വാ വഞ്ചേന്തി. ഏവരൂപേന വഞ്ചകട്ഠേന. “തേനേവട്ഠേനാ”തി വിസംവാദകട്ഠാദിനാ തിവിധേനേവ അത്ഥേന. താനിപിഹി അസത്തഭൂതംയേവ അത്താനം സത്തോതി വിസംവാദേന്തി. അരൂക്ഖംയേവ അത്താനം രൂക്ഖോതി വിസംവാദേന്തി. അനിട്ഠം, അകന്തം, അമനാപംയേവ അത്താനം ഇട്ഠോ, കന്തോ, മനാപോതി വഞ്ചേന്തി, തമാ സഹജാതാനഞ്ച തേസം അത്തമത്തേസ്സ അന്തോ വാ തിട്ഠന്തി. ഉദാഹുബഹിവാതിട്ഠന്തിതി ജാനിതും പസ്സിതും അസക്കുണേയം ഠാനം ഹോതിതി. “ഉഭയത്ഥപി”തി മായാകാരാദി മഹാഭൂതേസു ച പഥവിയാദിമഹാഭൂതേസു ച. “അഭൂതാനി”തി അസന്താനി, അസച്ചാനി .“അബ്ഭൂതാനി”തി അച്ഛരിയകമ്മാനി. “ഇമസ്ഥിം പാഠേ”തി ചതുന്ന്യം മഹാഭൂതാനന്തി ഏവം സമ്ബന്ധ പദസഹിതേ പാഠേ. അത്തത്ത്വ പന ഉപാദാരൂപം അനുപാദാരൂപന്തിആദിസു യകാര വിരഹോ ദിട്ഠോതി അധിപ്പായോ. ധാതുന്ന്യം അനേകത്വത്താ “പഥയതി പക്ഖായതി”തി വൃത്തം. “പുഥു”തി പാടിപദികപദം. തമേവ ജാതത്വേ നിരുത്തിനയേന പഥവിതി സിദ്ധന്തി ദസ്സേതും “പുഥുമഹന്തി”തിആദി വൃത്തം. പകാരേന മവിയതിതി അത്ഥേ പഥവിതി ഇദം ഉജ്ജകമേവ. “ആപേതി”തി ബ്യാപേതി. “അപ്പായതി”തി ഭൂസം പായതി, വഡ്ഢേതി. തേനാഹ “സുട്ഠു ബ്രൂഹേതി”തിആദിം. നിസാനത്ത്വവസേനേവ പരിപാചനത്ഥോപി ലബ്ഭതിതി ആഹ “പരിപാചേതിവാ”തി. “സമീരേതി”തി സുട്ഠു ഹുരേതി കമ്പേതി. വായതി വഹതിതി വായോ അത്ഥാതിസ്സയ നയേന. “വിത്ഥമ്ഭനം”തി വിവിധേന ആകാരേന ഭൂതസംഘാടാനം മമ്ഭനം വഹനം അഭിനീഹരണം. കക്ഖളതാ നാമ ഖരതാ ഹരുസതാ. സഹജാതരൂപാനം പതിട്ഠാനത്ഥായ മദ്ധതാ മൂലതാ. സാ സേസഭൂതേസു നത്ഥിതി ആഹ “സേസഭൂതത്തയം ഉപാദായാ”തി. “അനവട്ഠാനതാ”തി ഏത്ത്വ അവട്ഠാനം നാമ അചലട്ഠാനം. ന അവട്ഠാനന്തി അനവട്ഠാനം. ചലന്തി വൃത്തം ഹോതി. തേനാഹ “മുദുഭൂതാപി”തിആദിം.

ആബന്ധകം നാമ ആബന്ധിതഞ്ചേ വത്സുർഹി മുദുർഹി സതി, ദള്ഹം ന ബന്ധതി. മദ്ധ്യേസതി, ദള്ഹം ബന്ധതീതി ഇദം ലോകതോവ സിദ്ധന്തി ആഹ “ആബന്ധിതഞ്ചായാ”തിആദിം. “തബ്ഭാവം”തി പരിണതഭാവം. “പരിപാചകതാ ദസ്സനതോ”തി ഹേമന്തേ അജ്ജോഹാഹാരാനം സുട്ഠുപരിപാചകതാ ദസ്സനതോതി വദന്തി. ഉസതി ദഹതീതി ഉണ്ഹം. “ദഹതീ”തി ച ഉണ്ഹതേജോപി ഉണ്ഹഭാവേന ദഹതി, സീതതേജോപി സീതഭാവേന ദഹതി. ഉണ്ഹേന ഫുട്ഠം വത്സു ഉണ്ഹത്തം ഗച്ഛതി, സീതേന ഫുട്ഠം വത്സു സീതത്തം ഗച്ഛതി. യഞ്ച ഉണ്ഹത്തം ഗച്ഛതി, തം ഉണ്ഹതേജോ ഉണ്ഹഭാവേന ദഹതിനാമ. യഞ്ച സീതത്തം ഗച്ഛതി, തം സീതതേജോ സീതഭാവേന ദഹതിനാമ. ഏവം സീതതേജോപി ഉസതിദഹതീതി അത്ഥേന ഉണ്ഹത്ത ലക്ഖണോനാമ ഹോതീതി. ഏവംസന്തേ നീലേനവണ്ണേന ഫുട്ഠം വത്സു നീലം ഹോതി. പീതേന ഫുട്ഠം പീതം ഹോതി. നീലംപി പീതംപി തം വത്സു ദഹതിനാമാതി ചേ. നീലേന വണ്ണേന ഫുട്ഠംനാമ നത്ഥി. തഥാ പീതേന . കസ്ഥാ, നീലാദീനം ഉപാദാരുപാനം ഫുസന കിച്ചാ ഭാവതോ. സമ്മിസ്സീതം നാമ ഹോതി. ന ച സമ്മിസ്സനമത്തേന ദഹതി. ഫുസന്തോ ഏവ ദഹതി. ഫുസന്താനംപി പഥവിവാതാനം ദഹനകിച്ചം നത്ഥി. പരിപാചനകിച്ചം നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. സചേ ഘനമദ്ധ്യേ സിലാമർഭേ വിത്ഥമ്ഭനം അത്ഥി, സകലോ സിലാമർഭോ കപ്പാസപിചുഗുള്ഹോവിയ സിമിലോ ച ലഹുകോ ച ഭവേയു. നച ഭവതി. തസ്ഥാ തത്ഥ വിത്ഥമ്ഭനം നത്ഥീതി അധിപ്പായേന “സോ പന ഘനമദ്ധ്യേസു സിലാമർഭാദീസു ന ലബ്ഭതി”തി ചോദേതി. തത്ഥ പന വിത്ഥമ്ഭനം ലബ്ഭമാനം അധിമത്തേന ന ലബ്ഭതി, സഹജാതഭൂതാനം ഉപത്ഥമ്ഭനമത്തേന ലബ്ഭതിതി ദസ്സേനോ “നാ”തി വത്ഥാ “തത്ഥഹി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “വഹതി”തി മദ്ധ്യകക്ഖള കിച്ചം വഹതി.

പസാദരൂപേസു. “സമവിസമം”തി സമട്ഠാനഞ്ച വിസമട്ഠാനഞ്ച, സമദേസഞ്ച വിസമദേസഞ്ച, സമപഥഞ്ച വിസമപഥഞ്ചാതി ഏവമാദിം സമവിസമം. “ആചിക്ഖതീ”തി ആചിക്ഖത്തം വിയ തം ജാനന കിച്ചം സന്ധാദേതി. തേനാഹ “സമവിസമജാനനസ്സ തം മൂലകത്താ”തി. “അനിരാകരണതോ”തി അപ്പടിക്ഖിപനതോ. “തം വാ”തി രൂപം വാ. സുണ്ണതി ജനാ. സുയുന്തി ജനേഹി. ഏവം ഘായന്തിതിആദീസു. “ജീവിത നിമിത്തം”തി ജീവിതപ്പവത്തികാരണഭൂതോ. “നിന്നതായാ”തി വിസയവിസയീഭാവുപഗമനേന നിന്നതായ. “ജീവിതവുത്തി സന്ധാദകത്താ”തി നാനാവചിഭേദവചികമ്മപ്പവത്തനേനാതി അധിപ്പായോ. ഇമേ പന പഞ്ച ചക്ഖു പസാദാദയോതി സമ്ബന്ധോ. “ദട്ഠുകാമതാ”തി രൂപതണ്ഹാ വുച്ചതി. ആദിസദ്ദേന സോതുകാമതാ ഘായിതുകാമതാ സായിതുകാമതാ ഫുസിതുകാമതായോ സങ്ഗയ്ഹന്തി. അത്ഥതോ സദുതണ്ഹാ ഗന്ധതണ്ഹാ രസതണ്ഹാ ഫോട്ഠുതണ്ഹാ ഏവ. “നിദാനം”തി കാരണം. ദട്ഠുകാമതാദയോ നിദാന മസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ. കൂസലാ കൂസലകമ്മം. സമുട്ഠാതി ഏതേനാതി സമുട്ഠാനം. കമ്മമേവ. ദട്ഠുകാമതാദിനിദാനകമ്മം സമുട്ഠാനം യേസന്തി സമാസോ. പഥവിആദിനി ഭൂതാനി. തേസം പസാദോ ലക്ഖണം ഏതേസന്തി വിഗ്ഗഹോ. ദുതീയ വിക്ഖേ. രൂപാദീനം പഞ്ചാരമ്മണാനം അഭിഘാതം അരഹതീതി രൂപാദിഅഭിഘാതാരഹോ. ഭൂതാനം പസാദോ ഭൂതപ്പസാദോ. സോ ലക്ഖണം ഏതേസന്തി വിഗ്ഗഹോ. ചക്ഖു ഊകാസിരപ്പമാണേ ദിട്ഠ മണ്ഡലേ തിട്ഠതീതി സമ്ബന്ധോ. “ദിട്ഠമണ്ഡലേ”തി മഹാജനേഹി പകതി ചക്ഖുനാ ദിട്ഠേ പസന്നമണ്ഡലേ. തേലം സത്തപിചുപടലാനി ബ്യാപേത്ഥാ

തിട്ഠിവിയാതി യോജനാ. “സോതബിലം” നാമ സോതകൂപോ.
“അങ്ഗുലിവേനാ” നാമ അങ്ഗുലിമുദ്രികാ. “ഉപചിതതനുതമ്ബലോമം”തി
രാസീകതഞ്ച വിരളഞ്ച തമ്ബലോഹവണ്ണഞ്ച സുഖമലോമം. ഉപചിതം
രാസീകതം തനുതമ്ബലോമം ഏത്ഥാതി വിഗൃഹോ. “അജപദസന്ദാനം”തി
അജസ്സ പാദേന അക്കന്തപദസന്ദാനവന്തം. “ഉപ്പലദലം” നാമ ഉപ്പലപണ്ണം.
ഉപ്പലദലസ്സ അഗ്ഗസന്ദാനവന്തം. “വട്ടി” നാമ ഇയ മനുസ്സാനം
സരിരാകാരസന്ദിതാ ആയതപിണ്ഡി. “സുക്ഖചമ്മാനി ച പേതാ”തി
സമ്ബന്ധോ. തേ പന പഞ്ചപ്പസാദാ. സമുദീരണം ചഞ്ചലനം. “യഥാതം”തി
കതമം വിധി തം. ഇമേ പസാദാ വിചിത്താ, കഥംവിചിത്താതി ആഹ
“അന്തമന്തം അസദിസാ”തി. കഥം അസദിസാതി ആഹ “തേഹീ”തിആദിം.

ഗോചരരൂപേസു. “വണ്ണവിസേസം”തി വണ്ണവിസേസത്ഥം. വണ്ണവികാരന്തി
വുത്തം ഹോതി. ഹദയേ ഗതോ പവത്തോ ഭാവോ ഹദയങ്ഗതഭാവോ.
“ഭാവോ”തി ച അധിപ്പായോ വുച്ചതി. തം പകാസേതി, മുഖേ വണ്ണവികാരം
ദിസാ അയം മേ തുസ്സതി, അയം മേ രുച്ചതി, അയം മേ കുപ്പതി, അയം
സോമനസ്സിതോ, അയം ദോമനസ്സിതോതി ഏവം ജാനനപച്ചയത്താ. “പകതിയാ
പി”തി വണ്ണവിസേസം അനാപജ്ജിത്വാപിതി അധിപ്പായോ. “യം കിഞ്ചിദഞ്ചം”തി
സവിത്താണകവത്ഥും. സമവിസമം പുണ്ണേ പകാസീതം. തം തം അത്ഥം വാ
ആചിക്ഖതി തം സുത്വാ തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ ജാനനതോ. അത്തനോ വത്ഥും
വാ ആചിക്ഖതി തം സുത്വാ തസ്സ വത്ഥുസ്സപി ജാനനതോ. “അത്തനോ വത്ഥും
സുചേതീ”തി ഇയ ഇദം നാമ അത്ഥീതി പകാസേതി. “ഛുസീയതീ”തി ഛുസീത്വാ
വിജാനീയതി. “തം”തി ഛുസനം. “തസ്സാ”തി ആപോധാതുയാ. “ഭവതാവോ”തി
അദുതിന്തരസതാവോ. ഛുസീത്വാ ഗയ്ഹതി, സാ ച ആപോധാതു സിയാതി
ചോദേതി. വുച്ചതേ പരിഹാരോ. ഏവം പന ന ലബ്ഭേതി, തസ്മാ സാ
തേജോയേവ. ന ആപോതി. ഏതഥ ഏവം അലബ്ഭമാനാപി സാസീതതാ
ആപോയേവ, ന തേജോ. കസ്മാ, ആപസ്സപി സീതുങ്ഗാവസേന ദുവിധതാ
സമ്ഭവതോ . തസ്മിന്ഹി ലോഹരസേ ഉണ്ഹതാ ഉണ്ഹആപോ,
സീതവത്ഥുസു സീതതാ സീതആപോതി ചേ. ഏവം പന സതി തേജോ നാമ
നത്ഥീതി ആപജ്ജതീതി പരിഹാരോ. “സഹ അപ്പവത്തനതോ”തി ഏകതോ
അപ്പവത്തനതോ. “ഓരപാരാനം വിയാ”തി നദിയം തീരം നാമ ഇദം
ഓരിമതീരം, ഇദം പാരിമന്തി നിയമതോ നത്ഥി. യത്ഥ സയം തിട്ഠി, തം
ഓരിമന്തി, ഇതരം പാരിമന്തി വോഹരതി. ഏവം ഓരപാരാനം അനവട്ഠാനം
ഹോതീതി. ഏതഥ ച “സീതുങ്ഗാനം സഹ അപ്പവത്തനതോ”തി ഏതേന യദി
തേ സഹ പവത്തേയ്യും. തത്ഥ സീതതാ ആപോനാമ, ഉണ്ഹതാ തേജോനാമാതി
വത്തഞ്ചാ സിയും. ന പന തേ സഹ പവത്തന്തി, തസ്മാ തഥാ ന വത്തഞ്ചാ
ഹോതീതി ദസ്സേതി. ന ന വത്തഞ്ചാ. കസ്മാ, ഉണ്ഹതേജേന യുത്തോഹി
ആപോ ഉണ്ഹത്തമേവ ഗച്ഛതി. യഥാതം ഉണ്ഹതേജേന യുത്താ പഥവിപി
വായോപി ഉണ്ഹത്തമേവ ഗച്ഛന്തിതി. തസ്മാ തേ സഹ ന പവത്തന്തി. സഹ
അപ്പവത്തേസുപി തേസു അന്തത്ഥ സീതവത്ഥുസു സീതതാ ആപോനാമാതി
വത്തഞ്ചമേവ ഹോതീതി ചോദനാ. ഏവംസന്തേ തസ്മിം ലോഹരസേ സഞ്ചേപി
രൂപധമ്മാ ഉണ്ഹത്തം ഗച്ഛന്തിതി സഞ്ചേപി തേജോഭാവം പാപുണന്തി.
‘ഉണ്ഹത്ത ലക്ഖണോ തേജോ’തിഹി വുത്തം. യദി ച സീതവത്ഥുസു
സീതഭാവോ നാമ സിയാ. തത്ഥപി തേന യുത്താ സഞ്ചേപി രൂപധമ്മാ സീതതം
ഗച്ഛന്തിയേവ. തത്ഥപി തവമതിയാ സഞ്ചേപി ആപോഭാവം പാപുണന്തി. ന
പന സക്കാ തഥാ ഭവീതും. ന ഹി ഏവരൂപം ലക്ഖണത്തമത്ഥം നാമ തേസം

അത്ഥി. ഭാവത്തെത്തമേവ അത്ഥി. തത്ത്വ “ലക്ഖണത്തെത്തമം” നാമ പഥവി ആപോഭാവം ഗച്ഛതി. ആപോ പഥവിഭാവം ഗച്ഛതിതിആദി. “ഭാവത്തെത്തമം” നാമ പഥവി കദാചി കക്ഖളാ ഹോതി. കദാചി മുദുകാ. ആപോ കദാചി ആബന്ധനമത്തോ ഹോതി. കദാചി പഗ്ഘരണകോ. തേജോ കദാചി ഉണ്ഹോ, കദാചി സീതോ. വായോ കദാചി വിത്ഥമ്ഭനമത്തോ, കദാചി സമുദീരണോതി. ഏവം ഏകമേകസ്സാ ധാതുയാ തിക്ഖ മന്ദ ഓമത്താധിമത്തവസേന ക്രിയാസങ്കന്തി നാമ അത്ഥിതി. തസ്മാ യം വുത്തം ‘ഉണ്ഹതേജേന യുത്തോഹി ആപോ ഉണ്ഹത്തമേവ ഗച്ഛതി, യഥാ തം ഉണ്ഹതേജേന യുത്താ പഥവിപി വായോപി ഉണ്ഹത്തമേവ ഗച്ഛന്തി’തി. തം ലക്ഖണത്തെത്തമവചനം ഹോതി. ന യുജ്ജതി. ന ഹി ഉണ്ഹതേജേന യുത്താ സഞ്ചേതേയമ്മാ ഉണ്ഹത്തം ഗച്ഛന്തി. അത്തനോ അത്തനോ സഭാവം ന വിജഹന്തി. തഥാഹി തസ്ഥിം പക്കുമിതേ സന്തത്തേ ലോഹരസേ ഭാവോ ഉണ്ഹത്തം ന ഗച്ഛതി. ആബന്ധന സഭാവം വാ പഗ്ഘരണ സഭാവം വാ ന വിജഹതി. യദി ഉണ്ഹത്തം ഗച്ഛേയ്യ, തം സഭാവം വിജഹേയ്യ. ഏവംസതി, തസ്ഥിം ലോഹരസേ ആബന്ധനാകാരോ വാ പഗ്ഘരണാകാരോ വാ ന പഞ്ഞായേയ്യ. സഞ്ചേരൂപ ധമ്മാ വിക്ഖിരേയ്യും. വിക്ഖിരിത്ഥാ അന്തരധാരേയ്യും. ന ച ന പഞ്ഞായതി. നാപി വിക്ഖിരന്തി. നോച തത്ത്വ ആബന്ധനാകാരോ ഉണ്ഹത്തം ഗച്ഛതി. അത്തോഹി ആബന്ധനാകാരോ, അത്തം ഉണ്ഹത്തം. ആബന്ധനാകാരോ ആപോ, ഉണ്ഹത്തം തേജോ. തത്ത്വ പഥവിവായേശുപി ഏസേവനയോ. തസ്മാ യം വുത്തം “യദി തേ സഹ പവത്തേയ്യും. തത്ത്വ സീതതാ ആപോനാമ, ഉണ്ഹതാ തേജോ നാമാതി വത്തഞ്ചാ സിയും. ന പന തേ സഹ പവത്തന്തി. തസ്മാ തഥാ ന വത്തഞ്ചാ ഹോന്തിതി ദസ്സേതി”തി. തം സുവുത്തമേവാതി ദട്ഠം. “തേസം അനവട്ഠാനതോ”തി ഏതേന സചേ തേ സീതുണ്ഹാ അവട്ഠിതാ സിയും. അഥ സഞ്ചകാലേപി സീതതാ ആപോനാമ, ഉണ്ഹതാ തേജോനാമാതി വത്തഞ്ചാ സിയും. ന പന തേ അവട്ഠിതാ ഹോന്തി. അനവട്ഠിതാ ഏവ ഹോന്തി. തസ്മാ തഥാ ന വത്തഞ്ചാ ഹോന്തിതി ദസ്സേതി. ഏതഥ ച അനവട്ഠിതേസു സന്തേസു യദി സീതതാ ആപോ നാമ, ഉണ്ഹതാ തേജോനാമാതി വദേയ്യും. ഏവഞ്ചസതി, ആപതേജാപി അനവട്ഠിതാ സിയും. യോ ഇദാനി ആപോ, സോയേവ ഖണ്ണന്തരേ തേജോ നാമ. യോ വാ ഇദാനി തേജോ, സോയേവ ഖണ്ണന്തരേ ആപോ നാമാതി ആപജേയ്യും. ന ച സക്കാ തഥാ ഭവിതും. ലക്ഖണത്തെത്തമത്തേ അസന്തേ വോഹാരത്തെത്തമസ്സാപി അസമ്ഭവതോ. തേന വുത്തം “ഓരപാരാനം വിധ തേസം അനവട്ഠാനതോ ച വിത്തായതി”തി. തത്ത്വ “വിത്തായതി”തി സാസീതതാ തേജോയേവ, ന ആപോതി വിത്തായതിതി.

“അഥ പനാ”തിആദീസു. യം പുഞ്ചേ പരേന വുത്തം ‘നനു ദ്രവതാ വാ ഹുസിത്ഥാ ഗയ്ഹതി’തി. തം വിചാരേതും “അഥ പനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ “അഥ പനാ”തി യദി പന ഗയ്ഹതി, ഏവംസതിതി ച. ഏവഞ്ചസതി ആരമ്മണ ഭൂതോ ഏവ സിയാതി സമ്ബന്ധോ. അയം പന്നേത്ഥാ ധിപ്പായോ. സചേ ദ്രവഭാവഭൂതോ ആപോ ഹുസിത്ഥാ ഗയ്ഹേയ്യ. ഏവം സതി , അയോപിണ്ഡാദീസു ആബന്ധനമത്തഭൂതോ ആപോപി ഹുസിത്ഥാ ഗഹേതഞ്ചോ സിയാ. കസ്ഥാ, ആപഭാവേന ഏകത്താ. ഏവഞ്ചസതി, തേസു അയോപിണ്ഡാദീസു സോ ആപോ താനി ഹത്ഥേന വാ പാദേന വാ ഹുസന്തസ്സ പഹരന്തസ്സ വിനാ ഇതര മഹാഭൂതേഹി വിസും കായിക സുഖദുക്ഖാനം ആരമ്മണ പച്ചയോ സിയാ. യഥാതം, തേസേവ അയോപിണ്ഡാദീസു

പഥവിമഹാഭൂതം വിനാ ഇതരമഹാഭൂതേഹി വിസും കായികസുഖദുക്ഖാനം
ആരമ്മണ പച്ചയോ ഹോതി. ഏവം തേജോവായേസുപിതി. ന പന സോ
വിസും കായികസുഖദുക്ഖാനം ആരമ്മണ പച്ചയോ ഹോതി. തസ്മാ സോ
ഫോട്ഠഞ്ച സഭാവോ ന ഹോതി. യഥാ ച സോ ഫോട്ഠഞ്ചസഭാവോ ന
ഹോതി. തഥാ പകതി ഉദകാദീസു ദ്രവഭാവഭൂതോപി ആപോ താനി ഹുസന്തസ്സ
പഹരന്തസ്സ കായികസുഖദുക്ഖാനം ആരമ്മണ പച്ചയോ ന ഹോതി. ന ച
ഫോട്ഠഞ്ച സഭാവോതി. ഏവഞ്ചസതി, കഥം അയോപിണ്ഡാദീസു
ആബന്ധനമത്തഭൂതോ ആപോ കായികസുഖദുക്ഖാനം പച്ചയോ ന ഹോതി.
കഥഞ്ച തേസു ഇതരമഹാഭൂതാനി വിസും വിസും കായികസുഖദുക്ഖാനം
പച്ചയാ ഹോന്തിതി. തം ദസ്സേതും “യത്ത്വഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ
“സന്ധ്വഹമദ്ധതാവസേനവാ”തി തേസു റിതായ പഥവിധാതുയാ
സന്ധ്വഹമദ്ധതാവസേന വാ. സന്ധ്വഹപഥവിസുഖവേദനായ
മദ്ധപഥവിദുക്ഖവേദനായ ആരമ്മണ പച്ചയോതി വുത്തം ഹോതി. ഏവം
സേസേസു. “അബ്ഭന്തരത്ഥമ്ഭന്തസ്സാ”തി തേസം അയോപിണ്ഡാദീനം അബ്ഭന്തരേ
റിതസ്സ വിത്ഥമ്ഭന്ത സഭാവസ്സ. “നോ അത്തമാ”തി താനിതീണി കാരണാനി
ഠപേത്യാ ആബന്ധന ക്രിയം പടിച്ച് കായികസുഖദുക്ഖപ്പത്തി നാമ നത്ഥീതി
അധിപ്പായോ. ഇദാനി പകതി ഉദകാദീസു ദ്രവഭാവഭൂതം ആപോധാതുന്വി
ഹുസിത്വാ ജാനന്തിതി മഹാജനാ മത്തന്തി. തബ്ബിസോധനേന സഹ ലദ്ധഗുണം
ദസ്സേതും “തസ്മാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “പഥമം ദ്രവതാ സഹിതാനി. ല.
ജാനന്തി”തി ഇദം പധാന വചനം. ലോകേ ഹത്ഥേന പരാമസിത്വാ വാ
ചക്ഖുനാ ദിസ്വാ വാ ഇദം രസ്സം, ഇദം ദീഘം, ഇദം വട്ടം, ഇദം
മണ്ഡലന്തിആദിനാ സന്ധ്വാനം ജാനന്താ ഹത്ഥ ഹുസന്തേ വാ ചക്ഖു ദസ്സന്തേ
വാ സഹേവ തം ജാനന്തിതി മത്തന്തി. തത്ഥ പന പുരിമഭാഗേ കായഭാരവീഥി
ചിത്തേന പച്ചുപ്പന്നാനി തീണിഭൂതാനി ഹുസിത്വാ വാ ചക്ഖുഭാര
വീഥിചിത്തേന പച്ചുപ്പന്നം രൂപം ദിസ്വാ വാ പച്ഛാ വത്ഥുഗുഹണവീഥിയാ
ഉപ്പന്നായ ഏവ സന്ധ്വാനം ജാനന്തി. ഏസേവനയോ രത്തിയം
അലാതചക്കസന്ധ്വാനം ജാനന്തസ്സപി. തത്ഥ പന ബഹുനിപി
പുഞ്ചാപരവീഥിചിത്തസന്താനാനി ഇച്ഛിതഞ്ചാനി. തഥാ ലോകേ ചക്ഖുനാ ദിസ്വാ
ഭാരവാതപാനാദീനം ഛരിദ്ദവിവരാനി ജാനന്താ ചക്ഖുനാ ദസ്സന്തേ സഹേവ
താനി ജാനന്തിതി മത്തന്തി. തത്ഥ പന പുരിമഭാഗേ ചക്ഖുഭാരികവീഥി
ചിത്തേന പച്ചുപ്പന്നാനി കവാടരൂപഭിത്തി രൂപാനി പുനപ്പന്നം ദിസ്വാ പച്ഛാ
അലാതചക്കസ്സ മജ്ജേ വിവരംപി ജാനന്താ വിയ വിസും ഉപ്പന്നായ
മനോഭാരിക വിത്താണവീഥിയാ ഏവ തം ഛരിദ്ദവിവരഭൂതം ആകാസം
ജാനന്തി. തഥാ ഹത്ഥേന ഉദകം ഹുസന്തസ്സ പഥമം ദ്രവസഹിതാനി വിലീനാനി
മുദ്ദുനി തീണിഫോട്ഠഞ്ച മഹാഭൂതാനി വിസും വിസും കായഭാരിക വീഥി
ചിത്തേഹി ഹുസനകിച്ചേന ആരമ്മണം കരിത്വാ പച്ഛാ വിസും സുദ്ധായ
മനോഭാരിക വീഥിയാ ഏവ ദ്രവഭാവസഞ്ചാതം പഗ്ഘരണക ആപോധാതും
ജാനന്തി. ഏവം സന്തേപി തം ദ്രവഭാവംപി ഹത്ഥേന ഹുസന്തേ സഹേവ
ജാനന്തിതി മത്തന്തിതി അധിപ്പായോ.

ഗാവോ ചരന്തി ഏത്ഥാതി ആഹ “ഗുണം ചരണ്ഠാനം”തി. അക്ഖര വിദ്വ
പന ഗോസദും ഇന്ദ്രിയത്ഥേപി ഇച്ഛന്തിതി ആഹ “ഗോതി വാ”തിആദിം. താനി
ചക്ഖാദീനി ഏതേസു രൂപാദീസു ചരന്തി, ഏതാനി വാ രൂപാദീനി തേസു
ചക്ഖാദീസു ചരന്തി. തത്ഥ പുരിമേന ഗാവോ ഇന്ദ്രിയാനി ചരന്തി ഏതേസുതി

ഗോചരാനീതി ദസ്തേതി. പച്ഛിമേന ഗോസുഇന്ദ്രിയേസു ചരന്തീതി ഗോചരാനീതി. ഇമാനി പന പഞ്ച രൂപാദിനി.

ഭാവദൃശ്യേ. ഇച്ഛനട്ഠേന റാനട്ഠേന റപനട്ഠേന ച ഇത്ഥി. സാഹികാമരതി അത്ഥായ സയംപി അത്തംകാമികം ഇച്ഛതി. സയഞ്ച കാമികേന ഇച്ഛീയതി. അത്തോ ച കാമികോ ഘരാവാസ സുഖത്ഥായ തത്ഥ റാനം ഉപേതി, പതിട്ഠാതി. ആയതിഞ്ച കുലവംസപ്പതിട്ഠാനത്ഥായ തത്ഥ കുലവംസ ബീജം റപേതീതി. പൂരണട്ഠേന ഇച്ഛനട്ഠേന ച പൂരിസോ. സോഹി അത്തഹിതഞ്ച പൂരേതി, പരഹിതഞ്ച ഇച്ഛതി. ഇയലോകഹിതഞ്ച പൂരേതി, പരലോകഹിതഞ്ച ഇച്ഛതി. ഉഭയലോകഹിതഞ്ച പൂരേതി, ലോകുത്തരഹിതഞ്ച ഇച്ഛതി, ഏസതി, ഗവേസതീതി. പുമസ്സസകം പുംസകം. പൂരിസലിങ്ഗാദി. നത്ഥി പുംസകം ഏതസ്സാതി നപുംസകം. “യസ്സ പന ധമ്മസ്സാ”തി ഭാവരുപധമ്മസ്സ. “തം”തി വന്ധപഞ്ചകം. മഹാസണ്ഠാനം സത്താനം ജാതിഭേദം ലിങ്ഗേതി ഞാപേതീതി ലിങ്ഗം. ലക്ഖണപാഠകാ നിമിനന്തി സഞ്ജാനന്തി കല്യാണ പാപകം കമ്മവിപാകം ഏതേനാതി നിമിത്തം. കിരിയാ കുത്തം. ആയുകന്തം കപ്പീയതി സങ്ഖരീയതീതി ആകപ്പോ. സബ്ബേപേതേലിങ്ഗാദയോ. സോച അവിസദാദിഭാവോ. “വചനേസുചാ”തി ഇത്ഥിസദുപൂരിസസദാദീസു ച. “വചനത്ഥേസു ചാ”തി ഇത്ഥി സണ്ഠാന പൂരിസസണ്ഠാനാദി അത്ഥേസു ച. “നിമിത്തസദ്ദോ വിയാ”തി നിമിത്ത സദ്ദോ അങ്ഗജാതേ പാകടോ വിയാതി. ന പാകടോ ദിട്ഠോ. അപാകടോ പന കത്ഥചി ദിട്ഠോതി അധിപ്പായോ. “ഭവന്തി സദുബുദ്ധിയോ”തി സദുസത്ഥനയോ. “ഭവന്തി ലിങ്ഗാദീനീ”തി അട്ഠകമാനയോ. തത്ഥ ഹി ഇത്ഥിലിങ്ഗാദീനം ഹേതുഭാവ ലക്ഖണന്തി വുത്തം. “ഏതസ്ഥിം സതീ”തി ച ജാതിയാ സതി, ജരാമരണം ഹോതി. അസതി ന ഹോതീതി ഏത്ഥവിയ ഹേതു ഫലഭാവപാകടത്ഥം വുത്തം.

വത്ഥുരൂപേ. നിരുത്തിനയേന വചനത്ഥാ ഭവന്തി. ധാതു ദായം നാമ മനോധാതു മനോവിത്താണധാതു ദായം. “അവത്ഥാ”തി ഹദയ വത്ഥും അവത്ഥാ. “തം”തി ഹദയ വത്ഥു രൂപം. “പഞ്ചാ”തി പഞ്ചവത്ഥുനി. “തേസം”തി തേസം കുസലാദീനം. “തത്ഥ വുത്തം”തി പട്ഠാനേ വുത്തം. “യം രൂപം നിസ്സായാ”തി യം രൂപം നിസ്സായ മനോധാതു ച മനോവിത്താണധാതു ച വത്തന്തീതി ഇമം പാഠം നിദൃിസതി. “അനത്ത സാധാരണേസു റാനേസു”തി ചക്ഖു വത്ഥാദീഹി അത്തവത്ഥുഹി അസാധാരണേസു കുസലാകുസലട്ഠാനേസു.

ജീവിതരൂപേ. “ആധിപ്പച്ചയോഗേനാ”തി അധിപതിഭാവയോഗേന. “അധിപതിഭാവോ”തി ച ഇന്ദ്രിയപച്ചയ കിച്ചം വുച്ചതി. ന അധിപതി പച്ചയകിച്ചം. “ജീവന്തീ”തി ഹരിതഭാവം ന വിജഹന്തീതി വുത്തം ഹോതി. ന ഹി താനി ഏകത്തേന ജീവന്താനി നാമ ഹോന്തി. ജീവിത രൂപസ്സ ഏകന്ത കമ്മജസ്സ ബഹിദ്ധാ അനുപലദ്ധത്താ. കമ്മജരൂപാനി ജീവന്തി യേവാതി സമ്ബന്ധോ. “കമ്മേ അസന്തേപീ”തി കമ്മചേതനായ പുബ്ബേ നിരുദ്ധത്താ വുത്തം. തദത്ഥം ബൃതിരേകതോ പാകടം കരോന്തോ “തമാഹീ”തിആദിമാഹ. “ഇതര രൂപാനീ”തി ചിത്തജരൂപാദീനി. ഏകവീഥിവാറോ നാമ പഞ്ചദാരവീഥിവാറോ. മനോദാരവീഥിവാറോ ഏകജവന വാരോതി വുത്തോ. പരിച്ഛിന്നം ഹോതി. കസ്ഥാ, ഏകേകസ്ഥിം വീഥിവാറേ നിരുദ്ധേ ഭവങ്ഗ സമയേ അസദിസസ്സ രൂപസന്താനസ്സ പാതുബ്ഭാവതോതി അധിപ്പായോ. തഞ്ച ഖോ രൂപവിസേസം ജാനന്തസ്സേവ പാകടം ഹോതി. അജാനന്തസ്സ പന

തദ്വേദമേതേ അപാകം. കസ്മാ, താദിസസ്സപി ഉതുജരൂപസന്താനസ്സ മോകം പവത്തനതോ. യസ്സഹി ദോസ സമുട്ഠിതേന രൂപസന്താനേന മുഖരൂപം ദുബ്ബണ്ണം ഹോതി. തസ്സ ദോസേ നിരുദ്ധേപി തം രൂപം മോകം ദുബ്ബണ്ണമേവ വായതിതി. “ഉതുജാഹാരജാനഞ്ച സന്തതി പച്ചുപ്പന്നം”തി അധികാരോ. ഏകം അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നമേവ ഹോതിതി വുത്തം. ന നു ചക്ഖുസോതാദീനി കമ്മജരൂപസന്താനാനിപി പവത്തികാലേ കദാചി സുപ്പസന്നാനി, കദാചി പസന്നാനി, കദാചി അപ്പസന്നാനി ദിസ്സന്തിതി. സച്ചം, തമാ പവത്തി പന സന്താന വിച്ഛേദേന ന ഹോതി, നാനാവിച്ഛിന്നേ ച ഏകേകസ്ഥിം സന്താനേ തേസം പുനഃഘടനം നാമ നത്ഥി. സകിം അന്ധോ അന്ധോയേവ ഹോതി. ബധിരോച ബധിരോയേവാതി അധിപ്പായോ. “യദി ഏവം”തി ഏവം യദി സിയാതി അത്ഥോ. “അരൂപ ധമ്മാനം സന്തതി പച്ചുപ്പന്നം”തി അധികാരോ. “വിപാകാനീ”തി ഭവണ്ഗഭൂതാനി വിപാകാനി. ഏകസന്തതിവസേന പവത്തിസ്സന്തിയേവ, തസ്മാ തേസം നാനാസന്തതി പച്ചുപ്പന്നം നാമ ന വത്തഞ്ചം. കസ്മാ, യാവജീവന്വി ഏക കമ്മനിബ്ബത്തത്താതി അധിപ്പായോ. “ഇതരാനി പനാ”തി കൂസലാ കൂസല ക്രിയചിത്താനി പന. “തദാരമ്മണാ”തി നിരുദ്ധാരമ്മണാ. അദ്ധാനപ്ഫരണാനുഭാവേന പവത്തന്തിയേവ. ന പന ചിത്തജരൂപാദീനി വിയ അത്തനോ ജനകപച്ചയേ നിരുദ്ധേ നിരുജ്ജ്വന്തി. അയം അരൂപധമ്മാനം ജീവന്തത്തേ വിസേസോതി അധിപ്പായോ. “അയമത്ഥോ വത്തഞ്ചോ”തി അരൂപ ധമ്മാനം ജീവന്തതാവിസേസോ വത്തഞ്ചോ. യമാ രൂപസന്തതിയം അനന്തര പച്ചയോ നാമ നത്ഥി. ചുതികാലേ ഭവന്തരരൂപസന്താനസ്സ കിഞ്ചി പച്ചയത്തം അനുപഗന്ത്വാ നിരുജ്ജ്വന്തി. തേന ഭവന്തര പാതുബ്ഭാവോ നാമ തേസം നത്ഥി. ന തമാ അരൂപസന്തതിയം. തത്ഥ പന ചുതിചിത്തന്വി പടിസന്ധിയാ അനന്തര പച്ചയോ ഹുത്വാ നിരുജ്ജ്വന്തി. തേന ഭവന്തരപാതുബ്ഭാവോ നാമ തേസം അത്ഥി. അയന്വി അരൂപധമ്മാനം ജീവന്തത്തേ വിസേസോ. തസ്മാ അരൂപധമ്മാനംപി കമ്മജരൂപാനം വിയ നിച്ചം ജീവിതയോഗേന ജീവന്തത്താ സന്തതി പച്ചുപ്പന്നം നാമ ന ഭവേയ്യാതി ന ചോദേതഞ്ചന്തി. കൂസലാ കൂസല ക്രിയചിത്താനി നാമ അകമ്മജാനി ഹോന്തി. ചിത്തജരൂപാദീനി വിയ അതീതം കമ്മം അനപേക്ഖിത്വാ തദ്വേദിനേഹി നാനാപച്ചയേഹി ഉപ്പജ്ജന്തി. തസ്മാ തേസം ജീവന്താനംപി സതം അജീവന്താനം ചിത്തജരൂപാദീനം വിയ നാനാസന്തതി പച്ചുപ്പന്നം നാമ അത്ഥി. ജീവന്തതാ വിസേസോപി അത്ഥിതി അധിപ്പായോ. ഏത മേഘേ വദന്തി. രുക്ഖാദീസുപി ജീവിതം നാമ അത്ഥി. യതോ തേസം ഹരിതതാ ച അഹരിതതാ ച രൂപനഞ്ച-അരൂപനഞ്ച ദിസ്സന്തിതി. വുച്ചതേ, യദി തേസം ജീവിതം നാമ അത്ഥി, അരൂപജീവിതം വാ സിയാ, രൂപജീവിതം വാ. തത്ഥ സചേ അരൂപജീവിതം ഹോതി. യമാ തേന സമന്നാഗതോ സത്തോ പുനപ്പുനം മരിത്വാ പുനപ്പുനം ഭവന്തരേ പാതുബ്ഭവന്തി. തമാ രുക്ഖാപി മരിത്വാ ഭവന്തരേ പാതുബ്ഭവേയ്യാം. അഥ രൂപജീവിതം സിയാ. യമാ സത്താനം ചക്ഖാദി അങ്ഗേസു ജീവിത സന്താനേ ഭിന്നേ താനി അങ്ഗാനി പുന ജീവന്താനി കാതും ന സക്കോന്തി. തമാ രുക്ഖാപി ഖണ്ഡേസു വാ സാഖാസുവാ ഛിന്നേസു ജീവിതസന്താനേ ഭിന്നേ തേവന്ധാവാ സാഖായോ വാ പുന അത്തത്ഥ രോപേതും ന സക്കാ ഭവേയ്യാം. സക്കാ ഏവ ഭവന്തി. തസ്മാ തദുഭയംപി ജീവിതം നാമ തേസം നത്ഥിതി ദട്ഠഞ്ചം. വിഭാവനിപാഠോ. ന ഹി തേസം കമ്മംയേവ റിതികാരണം ഹോതിതി ഏത കമ്മം റിതികാരണം ഏവ ന ഹോതിതി യോജേതഞ്ചം. തേനാഹ “ആഹാരജാദീനം”തിആദിം. ഏകകലാപേ ഗതാ പവത്താ സഹജാത പച്ചയാ, തേഹി ആയത്താ പടിബദ്ധാതി വിഗ്ഗഹോ.

കമ്മാദീനം രൂപജനകപച്ചയാനം ജനകാനുഭാവോ നാമ രൂപകലാപാനം ഉപ്പാദക്ഖണേ ഏവ ഹരതി, ന റിതിക്ഖണേ. ഉപചയസന്തതിയോ ച ഉപ്പാദക്ഖണേ ലബ്ഭന്തി, ന റിതിക്ഖണേ. തസ്മാ താ ജനകപച്ചയാനുഭാവക്ഖണേ ലദ്ധത്താ കുതോചിജാതനാമം ലഭന്തി. ജരതാപന റിതിക്ഖണേ ഏവ ലബ്ഭന്തി, ന ഉപ്പാദക്ഖണേ. തസ്മാ സാ കുതോചിജാത നാമം ന ലഭതി. യദി പന ആഹാരജാദീനം രൂപധമ്മാനം റിതി നാമ ആഹാരാദി ജനകപച്ചയായത്താ ഭവേയ്യ. ജരതാപി ജനകപച്ചയാനുഭാവക്ഖണേവ ലബ്ഭമാനാ സിയാ. ഏവഞ്ചസതി, സാപി കുതോചിജാത നാമം ലഭേയ്യ. ന പന ലഭതി. തസ്മാ തേസം റിതി നാമ ജനകപച്ചയായത്താ ന ഹോതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “ഇതരമാ”തിആദിമാഹ. “ഉപത്ഥമ്ഭമാനാ”തി കലാപന്തരേ റത്ഥാ ഉപത്ഥമ്ഭമാനാ. “ന ഖണ്ഡിതിപ്പവത്തിയാ”തി ഖണ്ഡി തിഭാവേന പവത്തിഅത്ഥായ ഉപത്ഥമ്ഭന്തി, അനുപാലേതീതി യോജനാ. സബ്ബേസംപി രൂപാരൂപധമ്മാനം. “തം”തി വിഭാവനിവചനം. “ഇദം പനാ”തി ജീവിതരൂപം പന.

ആഹാരരൂപേ. “സവത്ഥുകവചനം”തി ഭോജനാദി വത്ഥുനാ സഹ പവത്തതീതി സവത്ഥുകം. വചനം. ന ഹി നിബ്ബത്തിതം ആഹാര രൂപം നാമ കബളം കാതും സക്കാ ഹോതീതി. “വിവേചിതാനീ”തി പാചന കിച്ചേന വിഭജിതാനി. വിസും വിസും കതാനി. “പഞ്ചധാ വിഭാഗം ഗച്ഛന്തി”തി ഏകം ഭാഗം പാണകാ ഖാദന്തി. ഏകം ഭാഗം ഉദരഗ്ഗി ത്യാപേതി. ഏകോ ഭാഗോ മുത്തം ഹോതി. ഏകോഭാഗോ കരീസം. ഏകോഭാഗോ രസഭാവം ആപജ്ജിത്വാ സോണിതമംസാദിനി ഉപബ്രൂഹയതീതി ഏവം വുത്തനയേന പഞ്ചധാ വിഭാഗം ഗച്ഛന്തി. “ലോകേ”തി ലോകീയ ഗമേ. “തതോ”തി ആമാസയതോ. അനുഹരന്തോ ഹുത്വാ. “തസ്സാ”തി രസഭാഗസ്സ. “ഭൂതേസു”തി മഹാഭൂതേസു. സഹ ഇന്ദ്രിയേന വത്തതീതി സേന്ദ്രിയോ. കായോ. ഉദയതീതി ഓജാ. ദകാരസ്സ ജകാരോ. അവതി ജനേതീതി ഓജാ. അവസദസ്സ ഓകാരോ. “അത്തനോവത്ഥും”തി അത്തനോനിസ്സയഭൂതം രൂപകായം.

“അഞ്ഞാപദേസോ” നാമ രൂപസ്സ ലഹുതാതിആദീസു അഞ്ഞസ്സ രൂപസ്സ ക്രിയാമത്തഭാവേന അപദിസനം വുച്ചതി. “ഉജുകതോവ നിപ്ഫാദിതം”തി മുഖ്യതോവ ജനിതം. യഥാഹി സബ്ബം അനിപ്ഫന്നരൂപം അജാതി ധമ്മത്താ ഉജുകതോ കമ്മാദീഹി ജാതം നാമ ന ഹോതി. കമ്മാദീഹി ജാതം പന നിപ്ഫന്നരൂപം നിസ്സായ ദിസ്സമാനത്താ റാനുപചാരേന വിഞ്ഞത്തി ദായം ചിത്തജന്തിആദിനാ വുച്ചതി. ന തഥാ ഇദം നിപ്ഫന്നരൂപം. ഇദം പന ജാതിധമ്മത്താ ഉജുകതോവ കമ്മാദീഹി പച്ചയേഹി നിപ്ഫാദിതം ജനിതന്തി വുത്തം ഹോതി. “രൂപം”തി വുത്തേ അനിപ്ഫന്നരൂപംപി ലബ്ഭതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം രൂപരൂപന്തി വുച്ചതീതി ആഹ “രൂപ്പനലക്ഖണ സമ്പന്നം”തിആദിം. തത്ഥ “രൂപ്പനലക്ഖണം” നാമ സീതുണ്ഹാദീഹി വികാരപത്തിലക്ഖണം. തത്ഥ അനിപ്ഫന്ന രൂപേ മുഖ്യതോ ന ലബ്ഭതി. നിപ്ഫന്നരൂപേ ഏവ ലബ്ഭതി. കസ്മാ, നിപ്ഫന്നരൂപസ്സഹി നാനാവികാരോ വികാരരൂപന്തി വുച്ചതി. ലക്ഖണം ലക്ഖണ രൂപന്തി വുച്ചതി. വികാരസ്സ പന വികാരോ നാമ നത്ഥി. ലക്ഖണസ്സ ച ലക്ഖണം നാമ നത്ഥി. യദി അത്ഥിതി വദേയ്യ. വികാരസ്സ വികാരോ, തസ്സ ച വികാരോ, തസ്സ ച വികാരോതി അപരിയന്തമേവ സിയാ. തഥാ ലക്ഖണേപിതി.

ആകാശയാത്രയും. “പകാസന്തീ”തി ഇദം ഏകം ഇദം ഏകന്തി പഞ്ഞായന്തി. “പരിച്ഛിന്ദതീ”തി ആഹ “പരിതോ”തിആദിം. “അസമ്മിസ്സം”തി വത്വാ തദത്ഥം വിവരതി “ഏകത്തം അനുപഗമനം”തി. പരിച്ഛിന്ദീയതീതി പരിച്ഛേദോതി ആഹ “തേഹി വാ”തിആദിം. “തേഹി വാ”തി കലാപന്തരഭൂതേഹി വാ. “അത്തനോ വാ പരേസം വാ അകത്വാ”തി അത്തനോപക്ഖികം വാ പരേസം പക്ഖികം വാ അകത്വാ. പരിച്ഛേദ ക്രിയാമത്തം പരിച്ഛേദോതി ആഹ “തേസം വാ”തിആദിം. “തേസം വാ”തി കലാപന്തരഭൂതാനം വാ. “അയം പനാ”തി അയം പരിച്ഛേദോ പന. “തസ്സാ”തി പരിച്ഛേദസ്സ. സോ പാളിയം വുത്തോതി സമ്ബന്ധോ. “ഇതി കത്വാ”തി ഏവം മനസിക്ത്വാ. “ഏതേഹീ”തി ഏതേഹി മഹാഭൂതേഹി. “അത്തമത്തെ അബ്യാപിതതാ”തി ദിന്നം തിണ്ണം വാ രൂപകലാപാനം ഏകകലാപത്തുപഗമനം അത്തമത്തെ ബ്യാപിതാ നാമ, തഥാ അനുപഗമനം അത്തമത്തെ അബ്യാപിതതാ നാമ. തേനാഹ “ഏകത്തം”തിആദിം. “തത്ത്വാ”തി തിസ്സം പാളിയം. “നാനാകലാപഗതാനം ഭൂതാനം”തി ഏതേന കലാപപരിയന്തതാ ഏവ വുത്താ ഹോതി.

വിത്തത്തി ദധേ. “സയഞ്ചാ”തി വിത്തത്തി സഞ്ചാതം സയഞ്ച. “തേനാ”തി ചലമാനേന കായങ്ഗേന. “തേഹീ”തി പച്ചക്ഖേ റിതേഹി ജനേഹി. തത്ത്വാതിആദിസു. “കായങ്ഗവികാരം കരോന്തസ്സാ”തി അഭിക്ഖമനാദി അത്ഥായ ഹത്ഥപാദാദിനം കായങ്ഗാനം ചലന സഞ്ചാതം വികാരം കരോന്തസ്സ. ഉപ്പജ്ജന്താ ച സഞ്ചേതേ ചിത്തജവാതകലാപാ യഥാധിപ്പേത ദിസാഭിമുഖാ ഏവ ഉപ്പജ്ജന്തീതി യോജനാ. “യഥാ വാ തഥാ വാ അനുപ്പജ്ജിത്വാ”തി അനിയമതോ അനുപ്പജ്ജിത്വാതി വുത്തം ഹോതി. യസ്സ ചോപന കായസ്സ. “തേഹീ”തി ചിത്തജവാതകലാപേഹി. നിയാമകോ നാവാനിയോജകോ. “തേ ചാ”തി തേചിത്തജവാതകലാപസഞ്ചാടാ. ഏതേന സകലം കായങ്ഗം നിദസ്സേതി. സകലകായങ്ഗം നാവാസദിസന്തി വുത്തം ഹോതി. “ചാരേത്വാ”തി വിയൂഹിത്വാ. കഥം പന സാ നിയാമകസദിസീ ഹോതീതി ആഹ “യഥാഹീ”തിആദി. യദേതം സക്കോതീതി വചനം വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. “കതീപയജവന വാരേഹീ”തി ദത്തി ജവനവാരേഹി. “തതോ”തി യസ്ഥിം വാരേ ചലന സഞ്ചാതം ദേസന്തര പാപനം ജായതി. തതോ ചലനവാരതോ. സന്മമ്ഭന സന്ധാരണാനി ഏവ സമ്പജ്ജന്തി, ന ചലനസഞ്ചാതം ദേസന്തര പാപനം. “ഏത്ഥാ”തി ഏതിസ്സം അട്ഠകമായം. നാനാജവനവീഥീസു. ല. ഉപത്ഥമ്ഭനേ ച യുജ്ജതിയേവ. ന ഏകിസ്സായ ജവനവീഥിയം ഏവ യുജ്ജതിതി അധിപ്പായോ. യദി നാനാജവനവീഥീസു തഥാ ഉപത്ഥമ്ഭനഞ്ച ഗയ്ഹേയു. ഏവംസതി, അന്തരന്തരാ ബഹു ഭവങ്ഗവാരാപി സന്തി. തത്ഥ കഥം തദുപത്ഥമ്ഭനം സമ്പജ്ജയ്യാതി ആഹ “തഥാഹീ”തിആദിം. തത്ഥ “ഉതുജരൂപസഞ്ചാടാനി പീ”തി ഭവങ്ഗസമയേ പവത്താനി ഉതുജരൂപകലാപസന്ധാനകാനി. “തദാകാര വന്താനീ”തി തസ്സാ ചിത്തജരൂപസന്തതിയാ ആകാര വന്താനി. പച്ഛിമ പച്ഛിമാനം രൂപകലാ പസഞ്ചാടാനം അപരാപരം ഉപ്പജ്ജന്തന്തി സമ്ബന്ധോ. പുരിമപുരിമാനം രൂപകലാപസഞ്ചാടാനം ഖണികധമ്മതാ ച തേസം ന സിയാ. ന ച തേ ഖണികധമ്മാ ന ഹോന്തി. അത്തഥാ ദേസന്തര സങ്കമനസഞ്ചാതം ചലനം ഏവ ന സിയാ. ചലനം തിഹി നാനാക്രിയാനം പാതുബ്ഭാവോ വുച്ചതി. നാനാക്രിയാ ച നാമ നാനാധമ്മാ ഏവ. യസ്ഥാ ച അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനം ഖണ്ണേഖണ്ണേ ചലനം നാമ ലോകേ പച്ചക്ഖതോ ദിട്ഠം. തസ്ഥാ തേസം ഖണികധമ്മതാപി ദട്ഠഞ്ചാ ഹോതീതി. ഏതേന തേസം ഖണികമരണം ദസ്സേതി,

യം രൂപാരൂപധമ്മാനം അനിച്ഛലക്ഖണന്തി വുച്ചതി. അബ്ബാപാര ധമ്മതാ ച അവസവത്തിതാ ച തേസം ന സിയാ. ന ച തേ അബ്ബാപാര ധമ്മാ, ന അവസവത്തി ധമ്മാ ച ന ഹോന്തി. അഞ്ഞമാ പച്ചയായത്ത വുത്തിതാ ഏവ തേസം ന സിയാ. പച്ചയായത്ത വുത്തിതാതി ച പച്ചയേ സതി, തേ വത്തന്തി, അസതി ന വത്തന്തിതി ഏവം പവത്താ പച്ചയായത്ത വുത്തിതാ യസ്മാ ച പച്ചയസാമഗ്ഗിയം സതി, തേ വത്തന്തിയേവ. തേസം വത്തനത്ഥായ കേനചിബ്ബാപാരേന കിച്ചം നത്ഥി. തേ മാവത്തന്തുതി ച അത്തനോ വസേന വത്തന്തി. പച്ചയേ അസതി, ന വത്തന്തിയേവ. തേസം അവത്തനത്ഥായ കേനചിബ്ബാപാരേന കിച്ചം നത്ഥി. തേമാവത്തന്തുതി ച അത്തനോ വസേനവത്തന്തി. യസ്മാ ച തേസം പച്ചയായത്ത വുത്തിതാ നാമ ലോകേ വിത്തും പച്ചക്ഖതോദിട്ഠാ. തസ്മാ തേസം അബ്ബാപാരതാ ച അവസവത്തിതാ ച ദട്ഠഞ്ചാ ഹോതി. ഏതേന തേസം സഞ്ചേഹി സത്തപുഗ്ഗല അത്താകാരേഹി സഞ്ചസോ സുഞ്ഠം ദസ്സേതി, യം രൂപാരൂപധമ്മാനം അനത്തലക്ഖണന്തി വുച്ചതിതി.

“വചീഭേദം”തി അക്ഖര പദഭാവപത്തം വചീമയസദുപ്ಪകാരം. ഉപാദിനകപഥവീയാതുയോ നാമ കമ്മജ പഥവീയാതുയോ. താസു സങ്ഘട്ടനന്തി സമ്ബന്ധോ. അത്തനാ സഹജാതേനയേന ആകാരവികാരേന ഉപഗച്ഛതി, യേന ച ഉപലബ്ധിതീതി സമ്ബന്ധോ. അജ്ഞാത സന്താനഗതാ സഞ്ചേ ചതുജരൂപധമ്മാപി കത്ഥചി ഉപാദിനകാതി വുച്ചന്തിതി ആഹ “ചതുജഭൂതായ ഏവ വാ”തി. ദീസുഠാന കരണേസു കരണപക്ഖേ ചലനാകാരപ്പവത്താ ചിത്തജപഥവീയാതു ഠാനപക്ഖേ പഥവീയാതുയം സങ്ഘട്ടയമാനാ കമ്മജപഥവിയം ഏവ ഘട്ടേതി. ഇതര പഥവിയം ന ഘട്ടേതിതി ന സക്കാ വത്തുന്തി കത്ഥാ ഇയ ഏവഗ്ഗഹണം കതം. “വികാര ദ്വയഞ്ചാ”തി കായവികാര വചീവികാര ദ്വയഞ്ച. കഥം പന അസമ്മിസ്സം കത്ഥാ വേദിതബ്ബന്തി ആഹ “ഏത്ഥചാ”തിആദിം. യം പന താസം ഘട്ടനപ്പകാരവിധാനം അത്ഥിതി സമ്ബന്ധോ. “താസം” ചിത്തജപഥവീനം. “തം തം വണ്ണത്തപത്തിയാ”തി ക, ഖാ, ദിവണ്ണത്തപത്തമായ. യം പന കായവിത്തത്തിട്ഠാനേ ‘അയഞ്ച അത്ഥോ ഉപരി അക്ഖരപ്പത്തി വിചാരണായം പാകടോ ഭവിസ്സതീ’തി വുത്തം. തം ഇയ പാകടം കരോന്തോ “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിമാഹ. തേനേവ ഹി മൂലടീകായം വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. “ഏത്ഥ ചാ”തി മൂലടീകാപാഠേ. “പുബ്ബഭാഗേ”തി പരിബൃത്ത അക്ഖരപ്പവത്തവീഥിതോ പുബ്ബഭാഗേ. “നാനാജവനവീഥിഹി”തി നാനപ്പകാരേഹി ജവനവീഥിവാറേഹി. “പഥമജവനചിത്തസ്സപി”തി പരിബൃത്ത അക്ഖരപ്പവത്തിവീഥിയം ഉപ്പനപഥമജവന ചിത്തസ്സപി. തസ്സ ആസേവനഞ്ച നാമ തതോ പൂരിമേഹി വീഥിവാറേഹി ഏവ ലദ്ധം സിയാതി അധിപ്പായോ. “ആസേവനം”തി ച ഉപചാര വചനം ദട്ഠഞ്ചന്തി ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. “തസ്സാ”തി പരിബൃത്തക്ഖരസ്സ. വുത്തഞ്ച സദുസത്ഥേസു. “ദീഘമുച്ചരേ”തി പഞ്ചദീഘാ വുച്ചന്തി. മിഥിന്ദ പഞ്ഠഹാപാഠേ. “സാധികേ വീഹിവാഹസതേ”തി വീഹിധത്തപൂരോ സകടോ വീഹിവാഹോ നാമ. വീഹിവാഹാനം സാധികേ സതസ്ഥിം. അഭിമത്തനം അഭിമാനോ. “സേസമേത്ഥ കായവിത്തത്തിയം വുത്തനയേ നാ”തി തമാഹി ചലനചിത്തജരൂപസന്തതിയം പവത്താനീതിആദിനാ വുത്ത നയേനാതി അത്ഥോ. ഇയ പന വചീഭേദകര ചിത്തജസദുസന്തതിയം പവത്താനി ഉതുജരൂപസങ്ഘാടാനീതിആദിനാ വത്തഞ്ചം. തേനാഹ “യമാസമ്ഭവം”തി. “പവത്തനത്ഥോ”തി അഭിക്ഖമനാദി സജ്ജായനാദിനം പവത്താപനത്ഥോ. “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിസു. “ബോധേതു കാമതാ രഹിതേസു”തി

അഭിക്തമനപടിക്കമനാദീസു കായവിത്തത്തി ച, സുത്തന്ത സജ്ജായനാദീസു വചീവിത്തത്തി ച പരം ബോധേതുകാമതാ രഹിതാതി ദട്ഠം. “ദീസു ബോധകവിത്തത്തിസു”തി ബോധകകായവിത്തത്തി ബോധകവചീ വിത്തത്തിസു. പുരിമാ കായവിത്തത്തി, പച്ഛിമാ ച വചീവിത്തത്തി. പച്ഛാ സുദ്ധേന മനോഭാരിക ജവനേന ഏവ വിത്തായതി, ന പഞ്ചഭാരിക ജവനേനാതി യോജനാ. ചക്ഖവിത്താണ വീമിയാ ഗഹേത്വാതി സമ്ബന്ധോ. “കായവിത്താണ വീമിയാ”തി വചീഭേദം അകത്വാ ഹത്ഥഗ്ഗഹണാദി വസേന അധിപ്പായ വിത്താപനേ അയം കായവിത്താണവീമി ദട്ഠം. കസ്ഥാ പന സയഞ്ചവിത്തായതീതി വിത്തത്തിതി അയം വികപ്പോ വുത്തോതി ആഹ “സാഹി അത്താനം”തിആദിം. “മജ്ജേ”തി വിത്തത്തിഗ്ഗഹണവീമി അധിപ്പായഗ്ഗഹണവീമിനം മജ്ജേ. കഥം പവത്തകവിത്തത്തിസു അധിപ്പായം വിത്താപേതി, സയഞ്ചവിത്തായതീതി ദേവ അത്ഥാ ലബ്ഭത്തിതി ആഹ “ദീസു പനാ”തിആദിം. അയം അഭിക്തമതി, അയം പടിക്കമതിതി ജാനന്താ അഭിക്തമനപയോഗഞ്ച തപ്പയോഗ ജനകചിത്തഞ്ച ജാനന്തി. “പരസ്സകഥം”തി ബോധേതുകാമതാരഹിതസി പരസ്സവചനസദു. രാഗചിത്തഞ്ച ജാനന്തി. തേന വുത്തം മൂലടീകായം പരം ബോധേതുകാമതായ വിനാപി അഭിക്തമനാദിപ്പവത്തനേന സോചിത്തസഹഭുവികാരോ അധിപ്പായം. ല. ദിയാപി വിത്തത്തി യേവാതി.

വികാരരുപേസു. “കമ്മയോഗ്യം”തി അഭിക്തമനാദികമ്മേസു യോജേതും യുത്തം. അദന്ധതാ വുച്ചതി സീഘപ്പവത്തി. സാ ലക്ഖണം അസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ. സരീര ക്രിയാനുകൂലോ കമ്മത്തഭാവോ ലക്ഖണം യസ്സാതി സമാസോ. “യാതുയോ”തി മഹാഭൂതയാതുയോ വാ, പിത്തസേമ്ഹാദിയാതുയോ വാ. പൂതിമുഖസപ്പസഞ്ചാതസ്സ ആപസ്സ പരിയുട്ഠാനന്തി വാക്യം. അസയ്ഹഭാരോ നാമ വഹിതും അസക്കുണ്ണേയഭാരോ. “സാ പവത്തതീ”തി കായലഹുതാ പവത്തതി. മദ്ധം കരോന്തി സരീരഗതാ യാതുയോതി അധികാരോ. ഭുസം മാരേതീതി ആമരികോ. ദകാരോ ആഗമോ. ഗാമനിഗമവിലുപ്പകോ ചോരഗണോ. തസ്സ ഭയേന പരിയുട്ഠിതം. “വിവട്ടമാനം”തി വിരുപം ഹുത്വാ വട്ടന്തം. “മൂലഭൂതാ ഹോതീ”തി അസപ്പായ സേവനേ സതി, സാ പഥമം പരിയുട്ഠാതി. സീതാധികാവാ ഹോതി, ഉണ്ഹാധികാവാ. തായ പരിയുട്ഠിതായ ഏവ സഞ്ചപരിയുട്ഠാനാതി പവത്തത്തിതി വുത്തം ഹോതി. “ഇമാപനതിസ്സോ രൂപജാതിയോ രൂപകായസ്സ വിസേസാകാരാ ഹോന്തി. ഇതി തസ്ഥാ വികാരരുപം നാമാതി യോജനാ.

ലക്ഖണരുപേസു. “ചയനം”തി സഞ്ചിതഭാവഗമനം. “ആദിതോ”തിആദിമ്ഹി. “ഉപരിതോ”തി ഉപരിഭാഗേ. “ആചയോ”തിആദിമ്ഹി ചയോ. “ഉപചയോ”തി ഉപരൂപരിചയോ. “അദ്ധാനപൂരണവസേനാ”തി വസ്സസതസി വസ്സസഹസ്സസി ദീഘകാലം അത്തഭാവം പൂരണവസേന. “തേന പരിയായേനാ”തി ഉപസദസ്സ അത്ഥനാനന്തം അചിന്തേത്വാ നിബ്ബത്തിം വഡ്ഡിയം അന്തോഗധം കത്വാ വുത്തേന തേനപരിയായേന. തസ്സ ച ഏകേകസ്സ സന്തതി പച്ചുപ്പന്നസ്സ. തത്ഥ ചിത്തജരൂപേസു അസ്സാസ പസ്സാസാനം വാ പദവാറഹത്ഥവാറാദീനം വാ അക്ഖരാന്തം വാ നിബ്ബത്തി വഡ്ഡി പവത്തിയോ ദിസ്സന്തിയേവ. തഥാ നാനാചിത്തസമുട്ഠിതാനം നാനാരൂപസന്തതിനം പീതി. ഉതുജരൂപേസു ഇരിയാ പഥനാനന്തം പടിച്ച സുഖദുക്ഖജനകാനം നാനാരൂപസന്തതിനം നിബ്ബത്തിവഡ്ഡിപവത്തിയോ ദിസ്സന്തിയേവ. തഥാ ബഹിദ്ധാ

ഖാണുക്കളെകാദിസമ്ഹസ്തേന സീതുൺഹാദിസമ്ഹസ്തേന വാതാതപാദിസമ്ഹസ്തേന
വാ സരീരേ ഉപ്പന്നാനം നാനാരൂപസന്തതീനമ്പി ചക്ഖുരോഗാദിരൂപാനമ്പിതി.
ആഹാരജരൂപേസു ആഹാരനാനത്തം പടിച്ച സരീരേ ഉപ്പന്നാനം
സമവിസമരൂപസന്തതീനന്തി. “അയം നയോ”തി ബഹിദ്ധാസന്താനേ നിദസ്സന
നയോ. തേന അജ്ജ്ഞാതസന്താനേപി സന്തസന്താനാനം ഹത്ഥപാദാദിസന്താനാനം
കേസലോമാദി സന്താനാനഞ്ച നിബ്ബത്തി വഡ്ഡിപവത്തിയോ നിദസ്സേതി.
“ജീരണം”തി അഭിനവാവത്ഥതോ ഹായനം. പാളിപാഠേ. “ഠിതസ്സ
അന്തമത്തം”തി അന്തോ പകാരോ അന്തമാ. അന്തമാ ഭാവോ അന്തമത്തം
. ഏതേന ജരാവസേനവാ നാനാരോഗാബാധാദിവസേന വാ വിപരിണാമോ
വുത്തോ. “തഥാ അവത്ഥാഭേദയോഗതോ”തി ജാതിരൂപമേവ ആദിമ്ഹി
നിബ്ബത്തി ഹോതി. തതോപരം തമേവ വഡ്ഡി ഹോതി. തതോ പരം തമേവ
പവത്തി ഹോതീതി ഏവം തഥാ അവത്ഥാഭേദയോഗതോ. തേനാഹ
“സാഹീ”തിആദിം. “പബന്ധയതീ”തി പബന്ധം കരോതി. സങ്ഗഹഗാമാദീസു പന
സുവിന്തേയ്യാ. “ഏത്ഥ ച പച്ഛിമാനീ”തിആദീസു. വോഹാരസിദ്ധമത്തഭാവം”തി
പുഗ്ഗലോ സത്തോ അത്താ ജീവോതിആദികാ പഞ്ചത്തി നാമ വോഹാര
സിദ്ധമത്താ ഹോതി. സഭാവസിദ്ധാ ന ഹോതി. സാഹി മഹാജനേഹി ഖന്ധ
പഞ്ചകം ഉപാദായ പുഗ്ഗലോ നാമ അത്ഥീതി സമ്മത്താ വോഹരിത്താ
വോഹാരസിദ്ധാ നാമ. സഭാവസിദ്ധാ പന ന ഹോതി. തസ്മാ അരിയാനം
വോഹാരേ പുഗ്ഗലോ നാമ നത്ഥീതി സിജ്ജയതി. ഇമാനി പന രൂപാനി
സഭാവസിദ്ധത്താ അരിയാനം വോഹാരേപി അത്ഥീതി സിജ്ജയന്തി. തേനാഹ
“താദിസേനാ”തിആദിം. “സുദ്ധയമ്മഗതിയാ സിദ്ധേനാ”തി പഥവീയാതു നാമ
സുദ്ധയമ്മോ ഹോതി. സാ ഉപ്പാദമ്പി ഗച്ഛതി, ജരമ്പി ഗച്ഛതി, ഭേദമ്പി ഗച്ഛതി.
തസ്മാ തസ്സാ ഉപ്പാദോപി ജരാപി ഭേദോപി സുദ്ധയമ്മഗതിയാ സിദ്ധോ നാമ.
ഏവം ലക്ഖണരൂപാനം സുദ്ധയമ്മഗതിസിദ്ധം പരമത്ഥലക്ഖണം വേദിതഞ്ചം.
തഥാ വിത്തത്തി ദായസ്സപി വികാരരൂപത്തയസ്സപി പരിച്ഛേദ രൂപസ്സപിതി.
യഥാ ച ഇമേസം രൂപാനം. തഥാ നിബ്ബാനസ്സപി സുദ്ധയമ്മഗതിസിദ്ധം
പരമത്ഥലക്ഖണം അത്ഥിയേവ. കിലേസയമ്മാഹി അരിയമഗ്ഗേ അഭാവിതേ
ഭവപരമ്പരായ ഉപ്പാദം ഗച്ഛന്തിയേവ. ഭാവിതേപന അനുപ്പാദം നിരോധം
ഗച്ഛന്തിയേവ. തസ്മാ കിലേസയമ്മാനം അനുപ്പാദനിരോധോപി
സുദ്ധയമ്മഗതിയാ സിദ്ധോ നാമ. ഏവം നിബ്ബാനസ്സപി സുദ്ധയമ്മഗതിസിദ്ധം
പരമത്ഥലക്ഖണം വേദിതഞ്ചം. അത്ഥി ഭിക്ഖവേ അജാതം അഭൂതന്തി ഇദം
സുത്തംപി ഏത്ഥ വത്തഞ്ചം. ഏതേന അരിയവോഹാരേ നിബ്ബാനസ്സ ഏകന്തേന
അത്ഥിതാ ഭഗവതാ വുത്താ ഹോതി. തേനാഹ “ഇതരമാ”തിആദിം.
“നസഭാവതോ അനുപലദ്ധത്താ അനിപ്ഫന്നാനി നാമ ഹോന്തീ”തി ഏതേന
ഏതാനി അസഭാവരൂപാനീതി ച അലക്ഖണ രൂപാനീതി ച
അസമ്മസനരൂപാനീതി ച ന സക്കാ വത്തുന്തിപി ദീപേതി. കസ്മാ, യമാസകം
സഭാവേഹി സഭാവവന്തത്താ യമാസകം ലക്ഖണേ ഹി സലക്ഖണത്താ
പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ സമ്മസനത്താണ വിഭങ്ഗേ ജാതിജരാമരണാനമ്പി
സമ്മസിതബ്ബയമ്മേസു ആഗതത്താതി. അട്ഠസാലിനിയമ്പി അയമത്ഥോ
വുത്തോയേവ. യഥാഹ പരിനിപ്ഫന്നന്തി പന്നരസരൂപാനി പരിനിപ്ഫന്നാനി
നാമ. ദസരൂപാനി അപരിനിപ്ഫന്നാനി നാമ. യദി അപരിനിപ്ഫന്നാനി നാമ.
ഏവംസതി, അസങ്ഖതാനി നാമ സിയും. തേസംയേവ പനരൂപാനം
കായവികാരോ കായവിത്തത്തി നാമ. വചീവികാരോ വചീവിത്തത്തി നാമ.
ഛരിദം വിവരം ആകാശയാതു നാമ. ലഹുഭാവോ ലഹുതാ നാമ. മുദുഭാവോ
മുദുതാ നാമ. കമ്മത്തഭാവോ കമ്മത്തതാ നാമ. നിബ്ബത്തി ഉപചയോ നാമ.

പവത്തി സന്തതി നാമ. ജീരണാകാരോ ജരതാ നാമ. ഹൃത്യാ അഭാവകാരോ അനിച്ഛതാ നാമാതി സഞ്ചം പരിനിപ്ഫന്നം സഞ്ചതമേവാതി. തത്ത്വ “തേസംയേവ രൂപാനം”തി നിദ്ധാരണേ ഭൂമം. തേസംയേവ ദസന്നം രൂപാനം മജ്ജേതി വൃത്തം ഹോതി. “ഇതിസഞ്ചം”തി ഇദം സഞ്ചം ദസവിധം രൂപം പരിനിപ്ഫന്നമേവ സഞ്ചതമേവാതി അത്ഥോ. ഖണ്ഡവിഭിന്ദുഗ്ഗാഹകായസി വൃത്തോവ. യഥാഹ പഞ്ചവിപനഖണ്ഡാ പരിനിപ്ഫന്നാവ ഹോന്തി, നോ അപരിനിപ്ഫന്നാ. സഞ്ചതാവ, നോ അസഞ്ചതാ. അപിച നിപ്ഫന്നാപി ഹോന്തിയേവ. സഭാവധമ്മേസുഹി നിബ്ബാനമേവേകം അപരിനിപ്ഫന്നം അനിപ്ഫന്നഞ്ചാതി ച. നിരോധസമാപത്തി ച നാമ പഞ്ചത്തതി ച കഥന്തി. നിരോധസമാപത്തി ലോകിയലോകുത്തരാതി വാ സഞ്ചതാസഞ്ചതാതി വാ പരിനിപ്ഫന്നാപരിനിപ്ഫന്നാതി വാ ന വത്തഞ്ച. നിപ്ഫന്നാ പന ഹോതി. സമാപജ്ജന്തേന സമാപജ്ജിതഞ്ചതോ. തഥാ നാമപഞ്ചത്തതി, സാപിഹി ലോകിയാദിഭേദം നലഭതി. നിപ്ഫന്നാ പന ഹോതി. നോ അനിപ്ഫന്നാ. നാമഗ്ഗഹണഞ്ചി ഗണ്ഹത്തോവ ഗണ്ഹാതിതി ച. ഏതേന ലക്ഖണരൂപാനസി നിപ്ഫന്നതാ സിദ്ധാ ഹോതി. വിസുദ്ധി മഗ്ഗേപന നിപ്ഫന്നം അനിപ്ഫന്നംതിദുകസ്സ നിദേസേ. അട്ഠാരസവിധം രൂപം പരിച്ഛേദവികാര ലക്ഖണഭാവം അതിക്കമിത്വാ സഭാവേനേവ പരിഗ്ഗൃഹേതഞ്ചതോ നിപ്ഫന്നം, സേസം തബ്ബിപരിതതായ അനിപ്ഫന്നന്തി ച. നിപ്ഫന്നരൂപം പന രൂപരൂപം നാമാതി ച. യം ചതുഹി കമ്മാദീഹി ജാതം, തം ചതുജം നാമ. തം ലക്ഖണ രൂപവജ്ജം അവസേസരൂപം. ലക്ഖണരൂപം പന ന കുതോചിജാതന്തി ച വൃത്തം. സഞ്ചഞ്ചേതം ആചരിയേഹി ഗഹിതനാമമത്തത്താ വത്തിച്ഛാനുഗതം ഹോതി. യം രുച്ചതി, തം ഗഹേത്വാ കഥേതഞ്ചന്തി.

രൂപസമുദേശാനുഭീപനാ നിട്ഠിതാ.

൧൯൭. രൂപവിഭാഗേ .“ഏകവിധനയം താവ ദസ്സേതും”തി രൂപവിഭാഗതോ പഥമം ദസ്സേതും. ഏതേന ഏകവിധനയോ രൂപവിഭാഗോ നാമ ന താവ ഹോതിതി ദസ്സേതി. തം ന സമേതി. കേന ന സമേതിതി ആഹ “വക്ഖതിഹീ”തിആദിം. “അജ്ജന്തതികാദിഭേദേന വിഭജന്തി വിചക്ഖണാ”തി ഏതേന സഞ്ചംരൂപം അജ്ജന്തതികബാഹിരവസേന ദുവിധന്തിആദികോ ദുവിധനയോ ഏവ രൂപവിഭാഗനയോ നാമാതി വിഞ്ചായതി. തസ്മാ തേന ന സമേതിതി വൃത്തം ഹോതി. അപിച പാളിയം. സഹേതുകാ യമ്മാ, അഹേതുകാ യമ്മാതിആദി ദുകേസു സഞ്ചംരൂപം അഹേതുകമേവ, ന സഹേതുകന്തിആദി നിയമകരണസി രൂപവിഭാഗോ ഏവാതി കത്വാ തഥാ വൃത്തന്തി ഗഹേതഞ്ചം. “ഇതരാനി പനാ”തി കാമാവചരന്തിആദീനി പന. “ജനകേന പച്ചയേനാ”തി പധാനവചനമേതം. ഉപത്ഥമ്ഭകാദി പച്ചയാപി ഗഹേതഞ്ചാ ഏവ. “സഞ്ചഗമ്മാ”തി സമാഗന്ത്വാ. “കരീയതീ”തി നിപ്ഫാദീയതി. യോധമ്മോതിആദീസു. “പഹീനോ പി”തി ഛരിന്ദനഭിന്ദനാദിവസേന പഹീനോപി. “തസ്മിം സതീ”തി സമുദയപ്പഹാനേ സതി. കിച്ചപച്ചയാനം അരഹത്ഥസ്സ ച സക്കത്ഥസ്സ ച ദീപനതോ ദുവിധം അത്ഥം ദസ്സേതും “അട്ഠാനത്താ”തിആദി വൃത്തം. “തബ്ബിസയസ്സാ”തി രൂപവിസയസ്സ. “ഏവം”തി ഏവംസന്തേ. “പഹീനം ഭവിസ്സതീ”തി അനാഗതഭവേ പുന അനുപാദത്ഥായ ഇയേവ പഹീനം ഭവിസ്സതീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഉച്ഛിന്നമൂലം”തിആദിം. “താലാവത്ഥുകതം”തി ഛരിനതാലക്ഖാണുകം വിധ കതം ഭവിസ്സതി. “അനഭാവം കതം”തി പുന അഭാവം കതം. “പാകടോ”തി ദസ്സനാദികിച്ചവിസേസേഹി പഞ്ചത്തോ.

“തദ്വപാദായാ”തി തം ഉപനിധായ. വിഭാവനിപാഠേ. “അജ്ഞാതീകരൂപം”തി പദ്യധാരണം. അത്താനം അധികിച്ച പവത്തം അജ്ഞാതം. അജ്ഞാതമേവ അജ്ഞാതീകന്തി ദസ്സേതി “അത്തഭാവസഞ്ചാതം”തിആദിനാ. തം ന സുന്ദരം. കസ്മാ, അജ്ഞാതയമ്മ അജ്ഞാതീക ധമ്മാനഞ്ച അവിസേസോ ആപജ്ജതീതി വക്ഖമാനകാരണത്താ. “ദ്വാരരൂപം നാമാ”തി പദ്യധാരപദം. കസ്മാ ദ്വാരരൂപം നാമാതി ആഹ “യമാക്കമം”തിആദിം. പരതോപി ഏസനയോ. “ദേസനാഭേദ രക്ഖണമം”തി ദുകദേസനാഭേദതോ രക്ഖണമം. തത്ഥ ദേസനാഭേദോ നാമ രൂപകണ്ഡേ പഞ്ചവിത്താണാനം വത്ഥു രൂപഞ്ച, ന വത്ഥു രൂപഞ്ച , ആരമ്മണ രൂപഞ്ച, ന ആരമ്മണ രൂപഞ്ച വത്ഥാ മനോവിത്താണസ്സ ന വുത്തം. യദി വുച്ചേയ്യ, ആരമ്മണദുകേ മനോവിത്താണസ്സ ആരമ്മണ രൂപം, ന ആരമ്മണ രൂപന്തി ദുകപദം ന ലബ്ഭേയ്യ. അയം ദേസനാഭേദോ നാമ. വത്ഥുദുകേസു ഹദയവത്ഥുവസേന ലബ്ഭമാനം മനോവിത്താണദുകം ന വുത്തന്തി. “മൂലസഭാവത്താ”തി സുഖമരൂപം ഉപാദായ വുത്തം. “ഭൂരേ പവത്തസ്സപി”തി യഥാ സുഖമരൂപം അത്തനോ സരീരേ പവത്തന്വി ഞാണേന സീഘം പരിഗൃഹേതും ന സക്കാ ഹോതി, തഥാ ഇദം. ഇമസ്സ പന ഭൂരേ പവത്തസ്സപി. “ഗഹണയോഗ്യത്താ”തി ഞാണേന പരിഗൃഹണപത്തത്താതി അധിപ്പായോ. വിഭാവനിപാഠേ. “സയംനിസ്സയവസേന ചാ”തി സയഞ്ച നിസ്സയ മഹാഭൂതവസേന ച. തത്ഥ സയം സമ്പത്താ നാമ ഫോട്ഠബ്ബധാതുയോ. നിസ്സയവസേന സമ്പത്താ നാമ ഗന്ധരസാ. ഉഭയമാപി അസമ്പത്താ നാമ ചക്ഖു രൂപ, സോത സദാ. യോ പടിമുഖഭാവോ അത്ഥി, യം അത്തമത്തേപതനം അത്ഥീതി യോജനാ. ന ച താനി അത്തപ്പകാരാനി ഏവ സക്കാ ഭവിതുന്തി സമ്ബന്ധോ. “അനുഗൃഹ ഉപഘാതവസേനാ”തി വഡ്ഢനത്ഥായ അനുഗൃഹവസേന, ഹായനാദി അത്ഥായ ഉപഘാതവസേന. “യം കിഞ്ചി”തി ചതുസമുട്ഠാനികരൂപം ഗണ്ഹാതി. “ആദിനപരാമട്ഠത്താ”തി തണ്ഹാമാനേഹി ഏതം മമ ഏസോഹമസ്ഥിതിആദിനത്താ, ദിട്ഠിയാ ഏസോ മേ അത്താതി പരാമട്ഠത്താ ച. “നിചുകാലം പവത്തിവസേനാ”തി ഏകേന ജനകകമ്മേന പടിസന്ധിക്ഖണതോ പട്ഠായ നിചുകാലം പവത്തിവസേന. “ഉപചരീയതീ”തി വോഹരീയതി. “അത്ഥവിസേസബോധോ”തി രൂപാരമ്മണസ്സ കിച്ചവിസേസബോധോ. “അസമ്പത്തവസേനാ”തി വിസയട്ഠാനം സയം അസമ്പജ്ജനവസേന. അത്തനോഠാനം വാ വിസയസ്സ അസമ്പജ്ജനവസേന. തത്ഥ വിസയസ്സ അസമ്പത്തം ദസ്സേനോ “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തഥാ സോതസദ്ദേസു ച അത്തമത്തേ ലഗ്ഗിത്വാ ഉപ്പജ്ജമാനേസു. “സമ്പത്തിയാ ഏവാ”തി സമ്പജ്ജനത്ഥായ ഏവ. തഥാ ആപോ ച സമ്പത്തിയാ ഏവ പച്ചയോതി യോജനാ. ദുബ്ബലപഥവീ ഏവ സന്നിസ്സയോ യസ്സാതി വിഗൃഹോ. “അസ്സാ”തി ചക്ഖുസ്സ. “സോതസ്സപനകമം”തി സോതസ്സ അസമ്പത്തഗൃഹണം കമം പാകടം. സമ്പത്തഗൃഹണം ഏവ പാകടന്തി ദീപേതി. തേനാഹ “തത്ഥഹീ”തിആദിം . ദക്ഖിണപസ്സതോ വാ സുയുതി, ചേതിയാദികസ്സ പുരത്ഥിമദിസാഭാഗേ റിതാനന്തി അധിപ്പായോ. “പടിഘട്ടനാനിഘംസോ”തി സോതേസു പടിഘട്ടനവേഗോ. “തേസം”തി ആസന്നേവാ ദൂരേ വാ റിതാനം. ഹോതു ദൂരേ റിതാനം ചിരേന സുതോതി അഭിമാനോ. കസ്മാ പന ഉജ്ജകം അസുതാ ദക്ഖിണപസ്സതോവാ ഉത്തരപസ്സതോ വാ സുണേയ്യ, അസുയുമാനോ ഭവേയ്യാതി പുച്ഛാ. തം കഥേനോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. വിഭാവനിപാഠേ. “ഗന്ത്വാ വിസയദേസം തം, ഫരിത്വാ ഗണ്ഹതീതി ചേ”തി തം ചക്ഖുസോത ദായം ദൂരേവിസയാനം ഉപ്പന്നദേസം ഫരിത്വാ ഗണ്ഹതീതി ചേവദേയ്യാതി അത്ഥോ. ദൂരേഠത്വാ പസ്സന്തോ സുണന്തോ ച മഹന്തന്വിപബ്ബതം ഏകക്ഖണേ പസ്സതി,

മഹത്തംപി മേഘസദം ഏകക്വണേ സുണാതി. തസ്മാ ഉഭയം
അസമ്പത്തഗോചരന്തി വിത്തായതി. ഇമസ്മിം വചനേ റത്യാ ഇദം
പരികപ്പവചനം ദസ്സേതി തം ദധം വിസയപ്പദേസം ഗന്ത്വാ മഹത്തംപി പബ്ബതം
വാ മേഘസദം വാ ഫരിത്വാ ഗണ്ഹാതി. തസ്മാ മഹത്തംപി പസ്സതി,
സുണാതി. ന അസമ്പത്തഗോചരത്താ മഹത്തം പസ്സതി സുണാതിതി കോചി
വദേയ്യാതി വുത്തം ഹോതി. അധിട്ഠാനവിധാനേപി തസ്സ സോ ഗോചരോ
സിയാതി. ഏവംസതി, ദിബ്ബചക്ഖു ദിബ്ബസോതാഭിത്താനം
അധിട്ഠാനവിധാനേപി സോ രൂപസദുവിസയോ തസ്സ പസാദചക്ഖുസോതസ്സ
ഗോചരോ സിയാതി അഭിത്തായിട്ഠാന കിച്ചം നാമ നത്ഥി. ചക്ഖുസോതം
ദേവലോകന്തി ഗന്ത്വാ ദിബ്ബരൂപന്തി ദിബ്ബസദുവിസയം ഗണ്ഹേയ്യ. ന പന ഗണ്ഹാതി.
തസ്മാ തസ്സ വിസയദേസഗമനഞ്ച മഹത്തദേസഫരണഞ്ച ന ചിന്തേതബ്ബന്തി
വുത്തം ഹോതി.

രൂപവിഭാഗാനുഭിപനാ നിട്ഠിതാ.

മഠവ. രൂപസമുട്ഠാനേ. സുത്തന്തേസു ചേതനാസമ്പയുത്താ
അഭിജ്ഞാദയോപി കമ്മന്തി വുത്താ. തേ പന പട്ഠാനേ കമ്മപച്ചയം പത്വാ
തപ്പച്ചയകിച്ചം ന സായേന്തി, ചേതനാ ഏവ സായേതീതി ആഹ “സാ
യേവാ”തിആദിം. “തം സമുട്ഠാനാനഞ്ച രൂപാനം”തി ഹേതുഹി ച
ഹേതുസമ്പയുത്തകയമ്മേഹി ച സമുട്ഠാനാനഞ്ച രൂപാനന്തി അത്ഥവസേന
ചേതസികയമ്മാനന്തി രൂപസമുട്ഠാനപകതാ സിദ്ധാ ഹോതി. സോ ഹി ഉഭയതി
പസവതീതി സമ്ബന്ധോ. “കപ്പസണ്ഠാപനവസേനാ”തി കപ്പപ്പതിട്ഠാപനവസേന.
അജ്ഞാതതികസദ്ദോ ഛരസു ചക്ഖവാദീസു അജ്ഞാതതികായതനേ സ്വേവ
പവത്തതി. ഇധ പന സകലം അജ്ഞാതസന്താനം അധിപ്പേതന്തി ആഹ
“അജ്ഞാത സന്താനേതി പന വത്തബ്ബം”തി. “ഖണേ ഖണേ”തി വിച്ഛാവാചനം.
“വിച്ഛാ”തി ച ബഹുസുഖണേസു ബ്യാപനന്തി ആഹ “തീസുതീസുഖണേസു”തി.

യമകപാഠേസു. യസ്സ വാ പന പുഗ്ഗലസ്സ. “നിരുജ്ജതീ”തി ഭണ്ഡക്വണേ
സമണ്ഡിതമാഹ. “ഉപ്പജ്ജതീ”തി ഉപ്പാദക്വണേ സമണ്ഡിതം. “ഇതീ”തി അയം
പുച്ഛാ. “നോ”തി പടീക്ഖേപോ. സമുദയസച്ചസ്സ ഭണ്ഡക്വണേ ദുക്ഖസച്ചഭൂതസ്സ
രൂപസ്സവാ നാമസ്സവാ ഉപ്പാദോ നാമ നത്ഥിതി വുത്തം ഹോതി. യസ്സ കൂസലാ
ധമ്മാ ഉപ്പജ്ജന്തി, യസ്സ അകൂസലാ ധമ്മാ ഉപ്പജ്ജന്തിതി ദേവ പാഠാഗഹേതബ്ബാ.
“നോ”തി കൂസലാകൂസല ധമ്മാനം ഉപ്പാദക്വണേ അബ്യാകതഭൂതാനം രൂപാനം
വാ നാമാനം വാ നിരോധോ നാമ നത്ഥിതി വുത്തം ഹോതി. തേസുപാഠേസു
കേസഞ്ചിവാദീനം വചനോകാസം ദസ്സേതും “അരൂപഭവം”തിആദി വുത്തം.
“ചേ”തി കോചിവാദീ ചേവദേയ്യ. “നാ”തി ന വത്തബ്ബം. “ഉപ്പജ്ജതീ”തി ച
ഉദ്ധടാ സിയുന്തി സമ്ബന്ധോ. “ഇതരത്ഥ ചാ”തി തതോ ഇതരസ്മിം യസ്സ
കൂസലാ ധമ്മാതിആദിപാഠോ ച. “തന്വി നാ”തി തന്വി വചനം ന വത്തബ്ബന്തി
അത്ഥോ. “പുരിമകോട്ഠാസേ”തി അസന്തസത്താനം തേസം തത്ഥാതി ഇമസ്മിം
പുരിമപക്ഖേതി അധിപ്പായോ. “പച്ഛിമകോട്ഠാസേ”തി സഞ്ചേസം ചവന്താനം
പവത്തേ ചിത്തസ്സഭണ്ഡക്വണേതി ഇമസ്മിം പച്ഛിമ പക്ഖേ. ചവന്താനം
ഇച്ചേവ വുത്തം സിയാ, ന പവത്തേ ചിത്തസ്സ ഭണ്ഡക്വണേതി, നോ ച ന
വുത്തം, തസ്മാ വിത്തായതി പവത്തേ ചിത്തസ്സ ഭണ്ഡക്വണേ
രൂപജീവിതിന്ദ്രിയന്തി ന ഉപ്പജ്ജതീതി. രൂപജീവിതിന്ദ്രിയേ ച അനുപ്പജ്ജമാനേ
സതി, സബ്ബാനി കമ്മജരൂപാനി ഉതുജരൂപാനി ആഹാരജരൂപാനി ച ചിത്തസ്സ
ഭണ്ഡക്വണേ നുപ്പജ്ജന്തിതി വിത്താതബ്ബം ഹോതീതി അധിപ്പായോ.

“പച്ചിമകോട്ഠാസേ”തി സഞ്ചേസം ചവന്താനം പവത്തേ ചിത്തസ്സ ഭങ്ഗക്ഖണേതി ഇമസ്ഥിം പച്ചിമപക്ഖേ. തത്ഥ ച പവത്തേ ചിത്തസ്സ ഭങ്ഗക്ഖണേതി ഇദം അധിപ്പേതം. ഏവം പാളിസാധകം ദസ്സേതാ ഇദാനി യുത്തിസാധകം ദസ്സേന്തോ “യസ്ഥാ ചാ”തിആദിമാഹ. “തസ്സാ”തി ആനന്ദാ ചരിയസ്സ മൂലടീകാകാരസ്സ. വിഭാവനിയം. ഭങ്ഗേ രൂപസ്സ നുപ്പാദോ, ചിത്തജാനം വസേന വാ. ആരുപ്പം വാപി സന്ധായ, ഭാസീതോ യമകസ്സ ഹി. ന ചിത്തട്ഠിതി ഭങ്ഗേ ച, ന രൂപസ്സ അസമ്ഭവോ. തി വുത്തം. തത്ഥ “ന ഹി ന ചിത്തട്ഠിതീ”തി ചിത്തസ്സഠിതി നാമ ന ഹി നത്ഥി. “ഭങ്ഗേചാ”തി ചിത്തസ്സഭങ്ഗക്ഖണേ ച. തം അസമ്ഭാവേന്തോ “യമകപാളിയോ പനാ”തിആദിമാഹ. “നാനത്ഥാ നാനാബൃഞ്ജനാ”തി ഏതേന പാളിസംസന്ദനാ നാമ ഗരുകത്തബ്ബാതി ദീപേതി. “ഗമ്ഭീരോ ച സത്ഥു അധിപ്പായോ”തി ഏതേന അത്താനം സത്ഥുമതത്തും കത്ഥാ ഇദം സന്ധായ ഏതം സന്ധായാതി വത്തും ദുക്കരന്തി ദീപേതി. “സുദ്ധം അരൂപമേവാ”തി സുദ്ധം അരൂപപ്പടിസന്ധിം ഏവ. ഛര ചത്താലീസചിത്താനി രൂപം ജനേതും ന സക്കോന്തി. ഏവം സതി അരൂപവിപാകവജ്ജിതന്തി കസ്ഥാ വുത്തന്തി ആഹ “അരൂപവിപാകാപനാ”തിആദിം. വിഭാവനിപാഠേ. “ഹേതുനോ”തി രൂപവിരാഗഭാവനാ കമ്മസങ്ഖാതസ്സ ഹേതുസ്സ. “തബ്ബീധുരതായാ”തി രൂപവിരുദ്ധതായ. രൂപാരൂപവിരാഗഭാവനാഭൂതോ മഗ്ഗോ. തേന നിബൃത്തസ്സ. രൂപോകാസോ നാമ കാമരൂപഭവോ. വിഭാവനിപാഠേ. “ഏകുന ന വുതിഭവങ്ഗസ്സേ വാ”തി പവത്തികാലേ രൂപജനകസ്സ ഏകുന ന വുതിഭവങ്ഗ ചിത്തസ്സാതി അത്ഥോ. തത്ഥ പന അരൂപവിപാകം പവത്തികാലേപി രൂപജനകം ന ഹോതീതി ആഹ “തത്ഥാ”തിആദിം. കേചി പന പടിസന്ധി ചിത്തസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണേ രൂപം പച്ഛാജാത പച്ചയം ന ലഭതി. റിതിക്ഖണേ രൂപം പരതോ ഭവങ്ഗചിത്തതോ പച്ഛാജാതപച്ചയം ലഭതീതി വദന്തി. തം ന ഗഹേതബ്ബന്തി ദസ്സേതും “ന ഹി അത്തനാ”തിആദി വുത്തം. സയം വിജ്ജമാനോ ഹുത്ഥാ ഉപകാരകോ പച്ചയോ അത്ഥിപച്ചയോ. പച്ഛാജാതോ ച തസ്സ ഏകദേസോ. “ആയുസങ്ഖാരാനം”തി ഉസ്ഥാദീനം. “തം”തി വീണാസവാന്തം ചുതിചിത്തം. “യഥാഹാ”തി സോ മേരോ കിം ആഹ. “വുത്തം”തി അട്ഠകമായം വുത്തം. ഇതി പന വചനതോ അഞ്ഞേസംപി ചുതിചിത്തം രൂപം ന സമുട്ഠാപേതീതി വിത്തായതീതി പധാനവചനം. പന സദ്ദോ അരുചി ജോതകോ. “തഥാ വുത്തേപി”തി ജോതേതി. വചീസങ്ഖാരോ നാമ വിതക്കവിചാരോ. കായസങ്ഖാരോ നാമ അസ്സാസപസ്സാസവാതോ. സോ സഞ്ചേസംപി കാമസത്താനം ചുതി ചിത്തസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണേ ച തതോ പുരിമചിത്തസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണേ ച നനിരുജ്ജന്ധതീതി വചനേന ചുതിചിത്തതോ പുബ്ബഭാഗേയേവ അസ്സാസപസ്സാസാനം അഭാവം ഞാപേതി. നനു ഇമിസ്സം പാളിയം ചുതികാലേ അസ്സാസപസ്സാസസ്സ അഭാവം വദതി. അഞ്ഞേസം ചിത്തജരൂപാനം അഭാവം ന വദതി. തസ്ഥാ ഇമായ പാളിയാ സഞ്ചേസന്ധി ചുതിചിത്തം അസ്സാസപസ്സാസം ന ജനേതീതി വിത്തായതി. ന അത്താനി ചിത്തജരൂപാനീതി ചോദനാ. തം പരിഹരന്തോ “ന ഹീ”തിആദിമാഹ. ന ഹി രൂപസമുട്ഠാപകചിത്തസ്സ കായസങ്ഖാര സമുട്ഠാപനം അത്ഥിതി സമ്ബന്ധോ. “ഗബ്ഭഗമനാദിവിനിബദ്ധാഭാവേ”തി മാതുകുച്ഛിമ്ഹി ഗതസ്സ അസ്സാസപസ്സാസോ ന ഉപ്പജ്ജതി, തഥാ ഉദകേ നിമുഗ്ഗസ്സ. ബാല്യം വിസഞ്ഞീഭൂതസ്സ. ചതുത്ഥജ്ജന്ധാനം സമാപജ്ജന്തസ്സ. നിരോധസമാപത്തിം സമാപജ്ജന്തസ്സ. രൂപാരൂപഭവേ റിതസ്സാതി. തസ്ഥാ ഏതേഗബ്ഭഗമനാദയോ അസ്സാസപസ്സാസം വിനിബദ്ധന്തി നീവാരേന്തീതി ഗബ്ഭഗമനാദിവിനിബദ്ധാ. തേസം അഭാവോതി

വിഗ്രഹോ. വിനാ ഇമേഹി കാരണേഹി അസ്സാസപസ്സാസസ്സ ച
അന്തേചിത്തജരൂപാനഞ്ച വിസേസോ നത്ഥിതി വുത്തം ഹോതി. അന്തേപി
യുത്തിം ദസ്സേതി “ചുതോ ചാ”തിആദിനാ. ചുതോ ച ഹോതി, അസ്സ
ചിത്തസമുടാന രൂപഞ്ച പവത്തതീതി ന ച യുത്തന്തി യോജനാ. സോ ച
സുട്ഠ ഓളാരികോ രൂപധമ്മോ. ഇതി തസ്മാ ന സക്കാ വത്തുന്തി
സമ്ബന്ധോ. “ഇമസ്സ അത്ഥസ്സാ”തി വത്ഥാ തം അത്ഥം വദതി
“ഓളാരികസ്സാ”തിആദിനാ. “കതീപയ ഖണ്ഡമത്തം”തി
പന്നരസഖണ്ഡോളസഖണ്ഡമത്തം. “ചിത്തജരൂപപ്പവത്തിയാ”തി
ചിത്തജരൂപപ്പവത്തനതോ. ദുബ്ബലാ ഹോന്തി, തദാ പഞ്ചാരമ്മണാനിപി
പഞ്ചദാരേസു ആപാതം നാഗച്ഛന്തി. “പച്ചയപരിത്തതായ വാ”തി തദാ
പച്ഛാജാതപച്ചയസ്സ അലാഭതോ വുത്തം. ദുബ്ബലാ ഹോന്തി. തദാ ദുബ്ബലത്താ
ഏവ പഞ്ചാരമ്മണാനി പഞ്ചദാരേസു ആപാതം നാഗച്ഛന്തി. പരിയോസാനേപി
ഏകചിത്തക്ഖണ്ഡമത്തേ. വത്ഥുസ്സ ആദിഅന്തനിസ്സിതാനി പടിസന്ധിക്ഖണ്ഡേ
ആദിമ്ഹി നിസ്സിതാനി. മരണാസന്നകാലേ അന്തേ നിസ്സിതാനി. സമദുബ്ബലാനി
ഏവ ഹോന്തി. തസ്മാ യഥാ സബ്ബപടിസന്ധിചിത്തന്വി രൂപം ന ജനേതി, തഥാ
സബ്ബചുതിചിത്തന്വി രൂപം ന ജനേതീതി സക്കാ വിഞ്ഠാതുന്തി.
“പാളിവിരോധം”തി പുണ്ണേ ദസ്സിതായ സങ്ഖാര യമകപാളിയാ വിരോധം
“കാരണം വുത്തമേവാ”തി ചിത്തഞ്ജിഹി ഉപ്പാദക്ഖണ്ഡേ ഏവ പരിപുണ്ണം
പച്ചയം ലഭിത്ഥാ ബലവം ഹോതീതി വുത്തമേവ. “തം”തി അപ്പനാജവനം.
അചലമാനം ഹുത്ഥാ. “അബ്ബോകിണ്ണേ”തി വീഥിചിത്ത വാരേണ അപോകിണ്ണേ. ന
തഥാ പവത്തമാനേസു അങ്ഗാനി ഓസീദന്തി, യഥാ റപിതാനേവ ഹുത്ഥാ
പവത്തന്തി. “ന തതോപരം”തി തതോ അതിരേകം രൂപവിസേസം ന ജനേതി.
“കിഞ്ചി”തി കിഞ്ചിചിത്തം. “ഉത്തരകിച്ചം”തി ഉപരൂപരികിച്ചം. “അട്ഠ
പുമുജ്ജനാനം”തി അട്ഠ സോമനസ്സ ജവനാനി ഹസനംപി ജനേന്തി. ഛര
ജവനാനി പഞ്ചജവനാനീതി അധികാരോ. തേസം ബുദ്ധാനം. സിതകമ്മസ്സാതി
സമ്ബന്ധോ. സിതകമ്മം നാമ മിഹിതകമ്മം. “കാരണം വുത്തമേവാ”തി ‘രൂപസ്സ
പന്ന ഉപത്ഥമ്ഭകഭൂതാ ഉതുആഹാരാ പച്ഛാജാതപച്ചയ ധമ്മാ ച റിതിക്ഖണ്ഡേ
ഏവ ഫരന്തീ’തി ഏവം കാരണം വുത്തമേവ. “ഉതുനോ ബലവഭാവോ”തി
രൂപുപ്പാദനത്ഥായ ബലവഭാവോ. സന്തതിറിതിയാ ബലവഭാവോ പന്ന
പച്ഛാജാതപച്ചയായത്തോ ഹോതി. രൂപം ന സമുടാപേയ്യ. നോ ന
സമുടാപേതീതി ആഹ “വക്ഖതി ചാ”തിആദിം. അജ്ജയത്ത സന്താനഗതോ ച
ബഹിദ്ധാസന്താനഗതോ ച ദുവിധാഹാരോതി സമ്ബന്ധോ.

ഏതഥചാതിആദീസു. ഉതു പഞ്ചവിധോ. അജ്ജയത്തസന്താനേ ചതുജവസേന
ചതുബ്ബിധോ, ബഹിദ്ധാ സന്താനേ ഉതുജവസേന ഏകോ. തഥാ ആഹാരോപി
പഞ്ചവിധോ. തേസു റപേത്ഥാ ബഹിദ്ധാഹാരം അവസേസാനം അജ്ജയത്ത
സന്താനേ രൂപസമുടാപനേ വിവാദോ നത്ഥി. ബഹിദ്ധാഹാരസ്സ പന്ന
അജ്ജയത്തസന്താനേ രൂപസമുടാപനേ വിവാദോ അത്ഥിതി തം ദസ്സേതും
“ഏതഥ ചാ”തിആദിമാഹ. “ഉതുഓജാനം വിയാ”തി ഉതുഓജാനം
അജ്ജയത്തസന്താനേ രൂപസമുടാപനം വിയാ. അട്ഠകമാപാറോ.
“ദന്തവിചുണ്ണിതം പന്നാ”തി ദന്തേഹി സങ്ഖാദിത്ഥാ വിചുണ്ണം കതം പന്ന.
“സിത്ഥം”തി ഭത്തചുണ്ണസിത്ഥം. ദീകാപാറോ. “സാ”തി ബഹിദ്ധാ ഓജാ.
“നസങ്ഖാദിതോ”തി ന സുട്ഠവാദിതോ. “തത്തകേനപി”തി
മുഖേഠപിതമത്തേനപി. “അബ്ഭന്തരസ്സാ”തി അജ്ജയത്താഹാരസ്സ.
“അട്ഠഅട്ഠരൂപാനി സമുടാപേതീ”തി ഉപത്ഥമ്ഭനവസേന സമുടാപേതി, ജന്ന

വസേന പന അജ്ഞാതാഭിപ്രായം ഏവ സമുദായപ്രതി അധിപായോ. “ഉപാദിനകാ”തി അജ്ഞാത സമുദായ വ്യക്തി. ബഹിഷ്ഠാ ഓജാപി രൂപം സമുദായപ്രതി യേവാതി സമുദായോ. “തേനമുതനാ”തി അജ്ഞാത ഉതനാ. “സേദിയമാനാ”തി ഉസ്മാപിയമാനാ. “തായ ച ഓജായാ”തി അജ്ഞാത ഓജായ. “മേദസിനേഹുപചയ വസേനാ”തി മേദകോട്യാസരസസിനേഹ കോട്യാസാനം വധ്വനവസേന. ഇതരാനി പന തീണിരൂപസമുദായാനി. പാളിപാഠോ. “ഇന്ദ്രിയാനി”തി ചക്വാദിനി ഇന്ദ്രിയ രൂപാനി. “വിഹാരോ”തി സമാപത്തി ഏവ വ്യക്തി. സമാപത്തി ചിത്തേന ജാതത്താ താനി ഇന്ദ്രിയാനി വിപുസന്ന നീതി കത്വാ കസ്മാ വൃത്തത്തി പുച്ഛതി. “ഉപചരിതത്താ”തി റാസുപചാരേണ വോഹരിതത്താ. “തേസം ന വന്നം”തി ഇന്ദ്രിയരൂപാനം. നിധികണ്ഡപാഠോ. സുന്ദരോ വണ്ണോ യസ്സാതി സുവണ്ണോ. സുവണ്ണസ്സ ഭാവോ സുവണ്ണതാ. തമാസുസ്സരതാ. “സരോ”തി ച സദ്രോ വ്യക്തി. “സുസണ്ഠാനം”തി അഗ്നപച്ചണ്ഠാനം സുട്ഠസണ്ഠാനം. “സുരൂപതാ”തി സുന്ദരരൂപകായതാ. “യഥാ”തി യേനആകാരേണ സണ്ഠിതേ സതി. തഥാ തേന ആകാരേണ സണ്ഠിതാ ഹോതിതി യോജനാ.

ലഹുതാദിത്തയേ. ദണ്ഡത്താദികരാനം ധാതുക്ഖോഭാനം പടിപക്ഖേഹി പച്ചയേഹി സമുദായപ്രതി വിഗ്രഹോ. “ഏതസ്സാ”തി ലഹുതാദിത്തയസ്സ വൃത്താ. തസ്മാ ഏതം ലഹുതാദിത്തയം കമ്മസമുദായത്തി വത്തബ്ബന്തി അധിപായോ. “യമകേസുപി അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നേവേ ഗഹിതോ”തി യസ്സ ചക്വായതനം ഉപജ്ജതി, തസ്സ സോതായതനം ഉപജ്ജതി. സചക്വുകാനം അസോതകാനം ഉപജ്ജത്താനം തേസം ചക്വായതനം ഉപജ്ജതിആദിസു ഉപാദവാദേ പടിസന്ധിവസേന, നിരോധവാദേ ചുതിവസേന അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നംവ വൃത്തത്തി അധിപായോ. അകമ്മജാനം പവത്തികാലേ കാലഭേദോ വൃത്തോതി. “കമ്മവിപാകജാ ആബാധാതി വൃത്തം”തി വിമിമുത്തസണ്ഠഹേ ഉപച്ഛേദകകമ്മദിപനിയം ‘അത്ഥി വാത സമുദായാ ആബാധാ. ല. അത്ഥി കമ്മവിപാകജാ ആബാധാ’തി വൃത്തം. താനി ഉപപിളകുപഘാതക കമ്മാനിപി വിപത്തിയോ ലഭമാനാനി ഏവ വോഭേത്വാ നാനാബാധേ ഉപാദേന്തിതി സമുദായോ. സരീരേ റന്തി തിട്ഠന്തിതി സരീരട്ഠകാ. “തദനുഗതികാനി ഏവ ഹോന്തി”തി കമ്മജാദിനിപി ഖുണ്ഡിതാനി ഏവ ഹോന്തിതി അധിപായോ. ഏതേന അട്ഠസു കാരണേസു യേനകേനചികാരണേന ചക്വുരോഗാദികേ ആബാധേ ജാതേ തസ്മിം അഗ്നേ പവത്താനി സബ്ബാനി രോഗസമുദായാനി ആബാധഭാവം ഗച്ഛന്തിയേവ. ഏവം സന്തേപി തപ്പരിയാപന്നാനി കമ്മജരൂപാനി തദനുഗതികഭാവേന ആബാധഭാവം ഗച്ഛന്തി, ന ഉജ്ജുകതോ കമ്മവസേനാതി ദിപേതി. കമ്മസമുദായോ ആബാധോ നാമ നത്ഥി. തഥാപി അട്ഠസു ആബാധേസുപി അത്ഥി വാതസമുദായാ ആബാധാതിആദിസു വിയ അത്ഥി കമ്മസമുദായാ ആബാധാതി അവതാ അത്ഥി കമ്മവിപാകജാ ആബാധാതി വൃത്തം. തത്ഥ ഉപപിളകോ പഘാതകകമ്മാനംവസേന ഉപന്നോ യോകോചിധാതുക്ഖോഭോ സുത്തന്തപരിയാധേ ന കമ്മവിപാകോതി വ്യക്തിയേവ. തതോ ജാതോ യോകോചി ആബാധോ കമ്മവിപാകജോതി വൃത്തോതി. സുഗമ്ഭീരമിദംഠാനം. സുട്ഠവിചാരേത്വാ കഥേതബ്ബം. “യതോ”തി യസ്മാ കമ്മസമുദായാ ബാധപച്ചയാ. ല. ലബ്ധമാനോ സിയാ. കേവലം സോ കമ്മസമുദായോ ആബാധോ നാമ നത്ഥിതി യോജനാ. “അവിഹിംസാ കമ്മനിബ്ബത്താ”തി മേത്താകരുണാകമ്മനിബ്ബത്താ. സുവിദൂരതായചേവ നിരാബാധാ ഹോന്തിതി സമുദായോ. “സണ്ഠിതിയാ”തി ദുക്ഖോഭനീയേ

വിസേസനപദം. ഹേതുപദം വാ ദർശനം. ഖോഭേതും ദുഷ്കരം ദുഷ്ഖോഭനീയാ. “കാമം”തി കിഞ്ചാപീതി അത്ഥേ നിപാതപദം. സേസമേതമ സുവിത്തേയം.

“വുച്ചതേ”തിആദീസു. രൂപപച്ചയയമ്മാനം പച്ചയകിച്ചം തിവിധം. ജനനഞ്ച ഉപത്ഥമ്ഭനഞ്ച അനുപാലനഞ്ച. തത്ത്വ ജനനകിച്ചം ജനേതബ്ബാനം ജാതിക്ഖണേ ഏവ ലബ്ഭതി. സേസദ്വയം പന റീതിക്ഖണേപി ലബ്ഭതി. ഭങ്ഗക്ഖണേ പന സബ്ബം പച്ചയകിച്ചം നത്ഥി. തത്ത്വ ജനനകിച്ചവസേന വിചാരേത്തോ “രൂപജനകാനം”തിആദിമാഹ. “അപിചാ”തിആദീസു. “താസം”തി ഉപചയസന്തതീനം, ജരതാ അനിച്ഛതാനഞ്ച. “തേസു”തി കൂതോചി സമുട്ഠാനേസു. ഇധ പന അഭിധമ്മത്ത്വ സങ്ഗഹേപന. “ഏവം സന്തേപി”തി പച്ചയവിസേസേന അഭിസ്സമാനവിസേസത്ഥേപി. “സാരതര”ന്തി അതിസാരഭൂതം. “സേയ്യോ”തി സേട്ഠോ.

രൂപസമുട്ഠാനാനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

മന്ത്രൻ. കലാപയോജനായം . “സങ്ഖാണേ”തി ഗണനേ. “തേനാ”തി സങ്ഖാനട്ഠേന ഏകസദ്ദേന ദസ്സേതീതി സമ്ബന്ധോ. “പിണ്ഡീ”തി ഏകഗ്ഘണോ. മൂലടീകാപാഠോ. “ഉപ്പാദാദിപ്പവത്തിതോ”തി ഉപ്പാദാദിവസേന പവത്തനതോ. “ഇതീ”തി തസ്ഥാ. ഉപാദാരുപാനി ത്വേവ വുച്ചന്തി. “ഏവം വികാരപരിച്ഛേദ രൂപാനി ച യോജേതബ്ബാനീ”തി പഞ്ചവികാരരൂപാനി കലാപസ്സേവ ചോപനാദിസഭാവാ ഹോന്തി, ന ഏകമേകസ്സ രൂപസ്സ. തസ്ഥാ താനി ഏകേകസ്ഥിം കലാപേ ഏകേകാനി ഏവ ഹോന്തി. പരിച്ഛേദരൂപം പന കലാപപരിയാപനം രൂപം ന ഹോതി. തസ്ഥാ ദിന്നം ദിന്നം കലാപാനം അന്തരാ തപി ഏകേകമേവ ഹോതീതി ദർശനം. “ചതുന്നം മഹാഭൂതാനം നിസ്സയതാ സമ്ഭവതോ”തി ഏത്ഥ ചതുന്നം മഹാഭൂതാനംപി ലക്ഖണമത്തേന നാനത്തം ഹോതി, പവത്തിവസേന പന ഏകഗ്ഘണത്താ സങ്ഖാനട്ഠേനപി ഏകോ നിസ്സയോതി വത്തബ്ബമേവ. ഏവഞ്ചിസതി ഏകസദ്ദസ്സ അത്ഥ ചലനം നത്ഥീതി. “തേന സദ്ദേനാ”തി ചിത്തജസദ്ദേന. അത്താനം മോചേത്തോ “അധിപ്പായേനാ”തി ആഹ. ഫേരസ്സ അധിപ്പായേനാതി വുത്തം ഹോതി. അത്തനോ അധിപ്പായം ദസ്സേനോ “ഏത്ഥ പനാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ “സദ്ദേനാ”തി ചിത്തജസദ്ദേന. “തായവാചായാ”തി വചിമയസദ്ദേനാതി അത്ഥോ. “വിത്തേത്തീ”തി വിത്താപനം ഇച്ഛേവത്ഥോ. വിത്താപേതീതി വിത്താപിതോ. തസ്സ ഭാവോ വിത്താവിതത്തം. വിതക്കവിപ്ഫാരസദ്ദോ നാമ കസ്സചി മഹന്തം അത്ഥം ചിത്തേന്തസ്സ സോകവസേന വാ തുട്ഠിവസേന വാ ബലവവിതക്കോ പവത്തതി. സോ സോകം വാ തുട്ഠിം വാ സന്ധാരേ തും അസക്കോത്തോ ദുതീയേന സദ്ധിം മത്തേത്തോ വിയ അത്തനോ മുഖേയേവ അബ്യത്തം സദം കത്വാ സമുദീരതി. പകതിജനോ തം സദ്ദമത്തം സുണാതി വാ ന വാസുണാതി. സുണത്തോപി അക്ഖരം വാ അത്ഥം വാ അധിപ്പായം വാ ന ജാനാതി. ദിബ്ബസോതേന വാ വിജ്ജാസോതേന വാസുണത്തോ അക്ഖരംപി അത്ഥംപി അധിപ്പായംപി ജാനാതി. ജാനിത്വാ ഏവംപി തേ മനോ, ഇത്ഥംപി തേ മനോതിആദിസതി. അയം വിതക്കവിപ്ഫാരസദ്ദോ നാമ. സോ വിത്തേത്തീരഹിതോ സോതവിത്തേയ്യോതി മഹാഅട്ഠകമായം വുത്തോ. സങ്ഗഹകാരോപന വചിമയസദ്ദോനാമ വിത്തേത്തീരഹിതോതി വാ അസോതവിത്തേയ്യോതി വാ നത്ഥീതി പടിക്ഖിപതി. “ആഗതേ”തി അട്ഠകമാസു ആഗതേ. “പച്ചേതബ്ബാ”തി സദ്ധാതബ്ബാ. “ടീകാസുപനസ്സാ”തി അസ്സസച്ചസങ്ഖേപസ്സ ദീസുടീകാസു. അക്ഖരഞ്ച പദഞ്ച ബൃജ്ജനഞ്ച അത്ഥോ

ചാതി ദന്ദോ. അപ്പുത്തായമാനാ അക്ഖരപദബുഞ്ജനത്ഥാ യസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ.
“അന്ധദമിളാദീനം”തി അന്ധജാതികദമിളജാതികാദീനം മിലക്ഖുനം.
“ഉക്കാസിതസദോ ച വിപിതസദോ ച വമിതസദോ ച ഛരസ്സിതസദോ ചാതി
ദന്ദോ. ആദിസദേന താദിസാ ഉഗ്ഗാര ഹിക്കാര ഹസിത രോദിതാദയോ
സങ്ഗണ്ഹാതി. സേസമേത്ഥസുവിഞ്ഞേയ്യം.

കലാപയോജനാനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

മന്ത്രമ. രൂപപ്പവത്തിക്കമേ. നപുഗ്ഗലവസേന വിസേസനം ഹോതി.
ഭൂമിവസേന വിസേസനം ഹോതി. തഞ്ചേ വോ പവത്തികാലവസേനാതി
അധിപ്പായോ.

ഏത്ഥചാതിആദിസു. പുരിമേസു ദീസു യോനീസു പാളിനയേന
വേദിതബ്ബാതി സമ്ബന്ധോ. നിക്ഖന്താ, ഇതി തസ്ഥാ അണ്ഡജാതി ച
ജലാബുജാതി ച വുച്ചന്തി. കഥം അയം നയോ പാളിനയോ നാമ ഹോതിതി.
പാളിയം അണ്ഡകോസം വത്ഥികോസം അഭിനിബ്ഭിജ്ജ അഭിനിബ്ഭിജ്ജ
ജായന്തിതി വചനേന അണ്ഡതോ ജലാബുതോ ജാതാ വിജാതാ നിക്ഖന്താതി
അത്ഥോ വിത്തായതി. അട്ഠകമായം പന അണ്ഡജാതാ ജലാബുഹ്വിജാതാതി
വുത്തം. ഗബ്ഭപലിവേറോസയോ നാമ യേന പലിവേറീതോ ഗബ്ഭോ തിട്ഠന്തി.
വിഭാവനിപാഠോ “ഉക്കംസഗതി പരിച്ഛേദവസേനാ”തി
ഉക്കട്ഠപ്പവത്തിനിയമനവസേന. ഉക്കട്ഠനയവസേനാതി വുത്തം ഹോതി.
അഭിരൂപസ്സ കണ്ഠാ ദാതബ്ബാതി ഏത്ഥ കണ്ഠാ ദാതബ്ബാതി സാമന്തത്തോ
വുത്തേപി അഭിരൂപസ്സ പുരിസസ്സാതി വുത്തത്താ കണ്ഠാപി അഭിരൂപകണ്ഠാ
ഏവ വിത്തായതി. അയം ഉക്കട്ഠനയോ നാമ. “തത്ഥ താനി
സബ്ബാനീ”തിആദിസു. താനിസബ്ബാനിപി ചക്ഖു സോത ഘാന ഭാവ ദയാനി ന
ഓമകേന കമ്മേന ലബ്ഭതി. ഉക്കട്ഠനേ കമ്മേന ഏവ ലബ്ഭതിതി
അധിപ്പായോ. വിഭങ്ഗപാഠോ. സദായതനം നാമ പടിസന്ധികാലേ ന ലബ്ഭതിതി
വുത്തം “ഏകാദസായതനാനീ”തി. ചക്ഖുവേകല്ലസ്സ ദസ, സോതവേകല്ലസ്സ
അപരാനിദസ, ചക്ഖു സോതവേകല്ലസ്സനവ , ഗബ്ഭസേയ്യസ്സവസേന
സത്തായതനാനി. പാളിയം ഓപപാതി കഗബ്ഭസേയ്യകാനം ഏവ വുത്തത്താ
“പാളിയം അവുത്തംപിപനാ”തി വുത്തം. അവുത്തമ്പി ചക്ഖാദിവേകല്ലം.
“അത്തമത്തം അവിനാഭാവവുത്തിതാ വുത്താ”തി കഥം വുത്താ യസ്സ
ഘാനായതനം ഉപ്പജ്ജതി, തസ്സ ജീവ്ഹായതനം ഉപ്പജ്ജതിതി, ആമന്താ. യസ്സ വാ
പന ജീവ്ഹായതനം ഉപ്പജ്ജതി, തസ്സ ഘാനായതനം ഉപ്പജ്ജതിതി,
ആമന്താതിആദിനാ വുത്താ പേയ്യാലമുഖേന. ആചരിയാനന്ദത്ഥേരേ ന പന
ഇച്ഛിതന്തി സമ്ബന്ധോ. “ജീവ്ഹാവേകല്ലതാവിയാ”തി ജീവ്ഹാവേകല്ലതാനാമ
നത്ഥി വിയ. “ഘാനവേകല്ലതാപി അത്ഥിതി യുത്തം”തി ഏത്ഥ പാളിയം
അഘാനകാനം ഇത്ഥിനം പുരിസാനംതി ഇദം മാതുഗബ്ഭേ ഘാനായതനേ
അനുപ്പന്നേയേവ പുരേതരഞ്ച വന്താനം ഇത്ഥിപുരിസാനം വസേന വുത്തം. ന
ഘാനവേകല്ലാനം അത്ഥിതായാതിപി വദന്തി. ഗബ്ഭേ സേന്തിതി ഗബ്ഭസയാ.
ഗബ്ഭസയാ ഏവ ഗബ്ഭസേയ്യാ.

പവത്തികാലേതിആദിസു. മൂലടീകാപാഠോ. “ഓരതോ”തി പടിസന്ധിം
ഉപാദായ വുത്തം. ഏകാദസമസത്താഹേ അനാഗതേതി വുത്തം ഹോതി.
രൂപായതനം നുപ്പജ്ജിസ്സതി. നോ ച ചക്ഖായതനം നുപ്പജ്ജിസ്സതിതി ഇദം
അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നവസേന വുത്തം. തസ്ഥാ പടിസന്ധിതോ പട്ഠായ ഉപ്പന്നം

രൂപായതനം യാവജീവംപി ഉപ്പന്നന്വേവ വുച്ചതി. ന ഉപ്പജ്ജിസ്സമാനന്തി.
ചക്ഖായതനം പന ഏകാദസമസത്താഹാ ഓരതോ റിതസ്സ ന ഉപ്പന്നം. തദാ
അനുപ്പന്നത്താ ഏകാദസമേ സത്താഹേ സമ്പത്തേ ഉപ്പജ്ജിസ്സതീതി വത്തഞ്ചം
ഹോതി. പച്ഛിമ ഭവിക്കത്താ പന തദുഭയമ്പി ഭവന്തരേ നുപ്പജ്ജിസ്സതീത്യേവാതി.
ഘാനായതനം നിബ്ബത്തേതീതി ഘാനായതനാനിബ്ബത്തതം, കമ്മം. തേന കമ്മേന
ഗഹിതപ്പടിസന്ധികാനം. ഇദഞ്ച യദി തന്നിബ്ബത്തകേന കമ്മേന പടിസന്ധിം
ഗണ്ഹേയ്യും. ഘാനായതനേ അനുപ്പന്നേ അന്തരാ ന കാലങ്കരേയ്യന്തി കത്വാ
വുത്തം. തന്നിബ്ബത്തകേന കമ്മേന പടിസന്ധിം ഗണ്ഹന്താപി തതോ ബലവന്തേ
ഉപച്ഛേദകകമ്മേ ആഗതേ സതി. ഘാനായതനുപ്പത്തികാലം അപത്വാ അന്തരാ
നകാലങ്കരോന്തീതി നത്ഥി. “ചക്ഖുഘാനേസു വുത്തേസു”തി ടീകായം വുത്തേസു.
“അത്ഥതോ സിദ്ധാ ഏവാ”തി ഏകാദസമസത്താഹേ ഉപ്പന്നാതി സിദ്ധാ ഏവ.
“ഈദിസേസുറാനേസു”തി സഭാവം വിചാരേ തും ദുക്കരേസു റാനേസു.
അട്ഠകമായേവ പമാണം കാതും യുത്താതി അധിപ്പായോ. അട്ഠകമാപാരോ.
“പുരിമം ഭവചക്കം”തി അവിജ്ജാമൂലകം വേദനാവസാനം ഭവചക്കം.
“അനുപുബ്ബപ്പവത്തിദീപനതോ”തി യഥാ പച്ഛിമേ തണ്ഹാമൂലകേ ഭവചക്കേ
ഉപപത്തിഭവപ്പവത്തിം വദന്തേന ഭവപച്ചയാജാതീതി ഏവം ഏകതോ കത്വാ
വുത്താ, ന തഥാ പുരിമേ ഭവചക്കേ. തത്ഥ പന സഞ്ചാരപച്ചയാ വിത്താണം,
വിത്താണ പച്ചയാ നാമ രൂപന്തിആദിനാ അനുപുബ്ബപ്പവത്തിദീപനതോ. “സോ
പടിക്ഖിത്തോയേവാ”തി ആയതനാനം കമതോ വിനിച്ഛയട്ഠാനേ
ദേസനാക്കമോവ യുത്തോതി വത്വാ സോ ഉപ്പത്തിക്കമോ പടിക്ഖിത്തോ.

സംയുത്തകേ യക്ഖസംയുത്തപാളിയം. ഗാമാസു. “കലലാ”തി കലലതോ.
“അബ്ബുദാ”തി അബ്ബുദതോ. “പേസിയാ”തി പേസിതോ. “ഘനാ”തി ഘനതോ.
“ജാതിഉണ്ണംസൂഹി”തി സുദ്ധജാതികസ്സ ഏലകസ്സ ലോമംസൂഹി.
“പരിപക്കസമൂഹകം”തി കലലതോ പരം മോകം പരിപക്കഞ്ച സമൂഹാകാരഞ്ച
ഹുത്വാ. “വിവത്തമാനം തബ്ഭാവം”തി കലലഭാവം വിജഹിത്വാ വത്തമാനം.
“വിലീനതി പുസദിസാ”തി അഗ്ഗിമ്ഹി വിലീനതിപുരസസദിസാ. “മുച്ചതീ”തി
കപാലേ നലഗ്ഗതി. ഏതാനിജായന്തീതി ഏവം അട്ഠകമായഞ്ച വുത്തം. “ദാ
ചത്താലീസമേ സത്താഹേ”തി നവമാസേ അതിക്കമ്മ വീസതിമേദിവസേ. യദി
ഏവം, പഞ്ചമേസത്താഹേ പഞ്ചപ്പസാവാ ജായന്തി, ഏകാദസമേസത്താഹേ
ചത്താരി ആയതനാനി ജായന്തി, മജ്ജേപന പഞ്ചസത്താഹാ അത്ഥി. തത്ഥ
കമന്തി ആഹ “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിം. “ഉരസത്താഹാ”തി ഏകാദസമേന സദ്ധിം
ഉരസത്താഹാ. ഏകാദസമേപി ഹി പച്ഛിമദിവസേ ജാതത്താ ഉദിവസാനി
അവസിട്ഠാനി ഹോന്തി. “പരിണതകാലാ”തി പരിപക്കകാലാ. പരിപാകഗതാ
ഏവ ഹി കമ്മജമഹാഭൂതാ സുപ്പസന്നാ ഹോന്തി. തേസഞ്ച പസാദഗുണാ
പസാദരൂപാ ഹോന്തീതി. “തസ്സാ”തി കലലസ്സ. വണ്ണജാതം വാ സണ്ഠാനം വാതി
സമ്ബന്ധോ. “ആകാസകോട്ഠാസിക്കോ”തി മനുസ്സേഹി ആകാസകോട്ഠാസേ
ഠപിതോ. ഹുത്വാതി പാഠസേസോ. കമം പരമാണുതോ പരിത്തകം സിയാതി
ആഹ “സോഹി”തിആദിം. “സോ”തി പരമാണു. പടിസന്ധിക്ഖണ്ണേ കലലരൂപം
കലാപത്തയപരിമാണം. പരമാണു പന ഏകൂനപത്താസകലാപപരിമാണോ.
തസ്ഥാ തം തതോ പരിത്തകന്തി വുത്തം ഹോതി. പടിസന്ധിക്ഖണ്ണേതോ പരം
പന തംപി ഖണ്ണേഖണ്ണേ ഉപചിതമേവ ഹോതി. “ധാതുനം”തി
ചതുധാതുവവത്ഥാനേ ആഗതാനം ചതുനം മഹാഭൂതാനം. കലലസ്സവാ
ഉപചിതപ്പമാണം ഗഹേത്വാ വുത്തന്തിപി യുജ്ജതി. “വത്ഥുസ്ഥിം”തി
അബ്ബുദാദിവത്ഥുമ്ഹി. “ജലാബുദ്ധാമുസാരേനാ”തി ജലാബുജാതകാലേ തസ്സ

മൂലാനു സാരണാതി അധിപ്പായോ. ഗാമായം. “മാതുതിരോ കുച്ഛിഗതോ”തി വത്തഞ്ചേ ഗാമാബന്ധവസേന “മാതുകുച്ഛിഗതോ തിരോ”തി വുത്തം. തേനാഹ “മാതുകുച്ഛി ഗതോ”തി. “ഛരിദോ”തി സുഖമേഹി ഛരിദേഹി സമന്നാഗതോ. ലദ്ധംവാ പാനഭോജനം. “തതോ പട്ഠായാ”തി സത്തരസമഭവൺഗചിത്തതോ പട്ഠായ. “രൂപസമുട്ഠാനേ വുത്തമേവാ”തി രൂപസമുട്ഠാനേ മൂലടികാവാദ വിചാരണായം ‘യം പിതത്ഥ ന ച യുത്ത’ന്തിആദിനാ വുത്തമേവ. “അജ്ജോഹാഹാരാഭാവതോ”തി ബഹിദ്ധാഹാരാഭാവതോതി അധിപ്പായോ. “തത്ഥാ”തി രൂപബ്രഹ്മലോകേ. അഭാവം വണ്ണേതി. കസ്മാപന വണ്ണേതി, നനു വണ്ണേന്തസ്സ അട്ഠകമാ വിരോധോ സിയാതി. വിരോധോ വാ ഹോതു, അവിരോധോ വാ. പാളിയേവ പമാണന്തി ദണ്ണേന്തോ “രൂപധാതുയാ”തിആദിനാ വിഭിഞ്ജേ പാളിം ആഹരി. തത്ഥ “രൂപധാതുയാ”തി രൂപലോകധാതുയാ. രൂപ ബ്രഹ്മലോകേതി വുത്തം ഹോതി. “ഉപപത്തിക്ഖണ്ണേ”തി പടിസന്ധിക്ഖണ്ണേ. ആചരിയസ്സ അധിപ്പായം വിഭാവേന്തോ “ഏതഥച”തിആദിമാഹ. “ഫോട്ഠഞ്ചേ പടിക്ഖിത്തേപി”തി പഞ്ചായതനാനിതി വാ പഞ്ചധാതുയോതി വാ പരിച്ഛേദകരണമേവ പടിക്ഖി പനം ദട്ഠഞ്ചം. “കിച്ചന്തര സബ്ഭാവ”തി ഫോട്ഠഞ്ചകിച്ചതോ കിച്ചന്തരസ്സ വിജ്ജമാനത്താ. കിമ്പന കിച്ചന്തരന്തി. രൂപകായസ്സ പവത്തിയാ ഹേതുപച്ചയകിച്ചം. മഹാഭൂതാ ഹേതു മഹാഭൂതാ പച്ചയാ രൂപക്ഖണ്ഡസ്സ പത്താപനായാതി ഹി ഭഗവതാ വുത്തം. തത്ഥ ഹേതുകിച്ചം നാമ രൂപജനനകിച്ചം. പച്ചയ കിച്ചം നാമ രൂപുപത്ഥമ്ഭന കിച്ചം. കിച്ചന്തരമേവനത്ഥീതി ഘാനാദിനം വിസയ ഗോചരഭാവകിച്ചം തേസം കിച്ചം നാമ, തതോ അത്തം കിച്ചം നാമ നത്ഥി. “യേനാ”തി കിച്ചന്തരേന. “തേ”തി ഗന്ധാദയോ. ഇദാനി അട്ഠക താനുഗതം വാദം ദണ്ണേന്തോ “യഥാപനാ”തിആദിമാഹ. “യേന കിച്ചവിസേസേനാ”തി വിസയഗോചരഭാവകിച്ചവിസേസേന. രൂപജനനരൂപുപത്ഥമ്ഭന കിച്ചവിസേസേന ച. “സബ്ബത്ഥാ”തി സബ്ബസ്മിം പാളിപ്പദേസേ. “തേസം”തി ഗന്ധാദിനം. “തത്ഥാ”തി രൂപലോകേ. “നിസ്സന്ദ ധമ്മമത്തഭാവേനാ”തി ഏതഥ യഥാ അഗ്ഗിമഹി ജാതേ തസ്സ നിസ്സന്ദാ നാമ ഇച്ഛന്തസ്സപി അനിച്ഛന്തസ്സപി ജായന്തിയേവ. വണ്ണോപി ജായതി, ഓഭാസോപി, ഗണ്ഡോപി, രസോപി, ധൂമോപി, പുപ്ഫുല്ലാനിപി കദാചി ജായന്തിയേവ. തേഹി വണ്ണാദീഹി കരണീയേ കിച്ചവിസേസേ സതിപി അസതിപി. തഥാ മഹാഭൂതേസു ജാതേസു തേസം നിസ്സന്ദാ നാമ ഇച്ഛന്തസ്സപി അനിച്ഛന്തസ്സപി കിച്ചവിസേസേ സതിപി അസതിപി ജായന്തിയേവ. ഏവം നിസ്സന്ദധമ്മമത്തഭാവേന. അനുപ്ಪവേസോ യുത്തോ സിയാ അജ്ജയത്ത സന്താനേതി അധിപ്പായോ. ബഹിദ്ധാ സന്താനേ പന വത്ഥാ ഭരണ വിമാനാദീസു തേസം ഭാവോ ഇച്ഛി തഞ്ചോ സിയാ. അജ്ജയത്തേപി വാ കായം ഓളാരികം കത്ഥാ മാപിതകാലേതി. ഏതഥ ച “ധമ്മായതന ധമ്മധാതുസു അനുപ്പവേസോ”തി ഏതഥ അട്ഠസാലിനിയം താവ. യേ പന അനാപാതാഗതാ രൂപാദയോപി ധമ്മാരമ്മണമിച്ചേവ വദന്തിതി വുത്തം. തം തത്ഥ പടിക്ഖിത്തം. അനാപാതാഗമനം നാമ വിസയഗോചര കിച്ചരഹിതതാ വുച്ചതി. തഞ്ച മനുസ്സാനന്ധി ദേവാനന്ധി ബ്രഹ്മാനന്ധി പസാദരൂപേസു അനാപാതാ ഗമനമേവ അധിപ്പേതം. തം പന അത്ഥിനത്ഥീതി വിചാരേത്ഥാ കഥേതഞ്ചം. അപി ച നിസ്സന്ദധമ്മാ നാമ ഓളാരികാനം മഹാഭൂതാനം വിവിധാകാരാപി ഭവേയ്തും. ബ്രഹ്മാനം പന അജ്ജയത്ത രൂപം അപ്പനാ പത്തകമ്മവിസേസേന പവത്തം അതിസുഖമം ഹോതി. തസ്മാ കാമസത്ത സന്താനേ വിയ തത്ഥ പരിപുണ്ണം നിസ്സന്ദരൂപം നാമ

വിചാരേതബുദ്ധേവ. യഥാ രമ്മണഞ്ച മുഖ്യധമ്മാരമ്മണം അനുലോമ
ധമ്മായതന്നന്തി പാളിയം വൃത്തം നന്മി യേവാതി. “ജീവിത ഛരക്കഞ്ചാ”തി
വത്തഞ്ചം രൂപലോകേ. “തത്ത്വാ”തി അസന്തസത്തേ. കാമലോകേ ജീവിതനവകം
കസ്മാ വിസും ന വൃത്തന്തി. പടിസന്ധിക്ഖണേ കസ്മാ ന വൃത്തം.
പവത്തികാലേപി വിസും ന വൃത്തമേവ. “ആഹാരൂപത്ഥമ്ഭകസ്സാ”തി
ആഹാരസഞ്ചാതസ്സ രൂപൂപത്ഥമ്ഭകസ്സ. “സകലസരീര ബ്യാപിനോ
അനുപാലകജീവിതസ്സാ”തി കായദസകഭാവദസകേസു പരിയാപന്നസ്സ ജീവിതസ്സ.
“ഏത ദേവാ”തി ജീവിതനവകമേവ. “തത്ത്വാ”തി രൂപലോകേ. ഉദയഭൂതസ്സാ”തി
വഡ്ഡിഭൂതസ്സ. “ദീസു അഗ്ഗീസു”തി പാചകഗ്ഗിസ്ഥിഞ്ച കായഗ്ഗിസ്ഥിഞ്ച.
ആതക്കോ വുച്ചതി രോഗോ. ബഹുകോ ആതക്കോ യസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ.
“വിസമവേപാകിനിയാ”തി വിസമം പാചേന്തിയാ. “ഗഹണിയാ”തി ഉദരഗ്ഗിനാ.
“പധാനക്ഖമായാ”തി പധാന സഞ്ചാതം ഭാവനാരബ്ഭകിച്ചം ഖമന്തിയാ.
“ഏതം”തി ജീവിതനവകം. “മേരേന ചാ”തി അനുരൂഢത്ഥേരേന ച. “ഏതം”തി
ജീവിത നവകം. “നിരോധക്കമോ”തി മരണാസന്നകാലേ നിരോധക്കമോ.
“ഏത്ഥാ”തി രൂപലോകേ. കളേവരം വുച്ചതി മതസരീരം. തസ്സ നിക്ഖേപോ
കളേവരനിക്ഖേപോ. അന്തേസഞ്ച ഓപപാതികാനം കളേവരനിക്ഖേപോ
നാമ നന്മി. കസ്മാ പന തേസം കളേവരനിക്ഖേപോ നാമ നന്മിതി ആഹ
“തേസഞ്ചീ”തിആദിം. വിഭാവനിപാഠേ. സബ്ബേസംപി രൂപബ്രഹ്മാനം.
ആഹാരസമുട്ഠാനാനം രൂപാനം അഭാവതോ തിസമുട്ഠാനാനീതി വൃത്തം.
അസന്തസത്തേ ചിത്തസമുട്ഠാനാനവി അഭാവതോ ദിസമുട്ഠാനാനീതി
വൃത്തം. “താനീ”തി മരണാസന്ന ചിത്തസമുട്ഠാനാനി. തം പരിമാണം അസ്സാതി
താവത്തകം. “ലഹുകഗരുകതാദിവികാരോ”തി സകലരൂപകായസ്സ
ലഹുകഗരുകാദിവികാരോ. അപി ച തത്ഥ ദണ്ഡത്താദികര
ധാതുക്ഖേപോഭപച്ചയാനം സബ്ബസോ അഭാവതോ നിച്ചകാലവി സകലസരീരസ്സ
ലഹുതാദിഗുണോ വത്തതിയേവ. കിം തത്ഥ പടിപക്ഖ ധമ്മപ്പവത്തി ചിന്തായ.
തത്ത്വാ അസന്തസത്തേപി രൂപനവികാര ചിന്തായാതി.

രൂപപ്പവത്തിക്കമാനുഭീപനാ നിട്ഠിതാ.

എന്ത. നിബ്ബാനസഞ്ചഹേ. ദീസു നിബ്ബാനപദേസു പഥമപദം
അവിഞ്ഞാതത്ഥം സാമഞ്ഞ പദം. ദുതീയം വിഞ്ഞാ തത്ഥം വിസേസപദം.
കിലേസേ സമേതീതി സമണോ. അരിയപുഗ്ഗലോ. സമണസ്സ ഭാവോ സാമഞ്ഞം.
അരിയമഗ്ഗോ. സാമഞ്ഞസ്സ ഫലാനി സാമഞ്ഞഫലാനി. ലോകതോ ഉത്തരതി
അതിക്കമതിതി ലോകുത്തരം. ലോകേ ന പഞ്ഞാവിയതീതി പഞ്ഞതതീതി
ഇമമത്ഥം സന്ധായ “നഹീ”തിആദിമാഹ . ചത്താരിമഗ്ഗത്താണാനി
ചതുരഗ്ഗത്താണന്തി ഏവം സമാസവസേന ഏകവചനന്തം പദം വാക്യം പത്ഥാ
ബഹുവചനന്തം ഹോതീതിആഹ “ചതുഹി അരിയമഗ്ഗത്താണേഹീ”തി.
“താദിസമ്ഘാ”തി അരിയമഗ്ഗസദിസമ്ഘാ. “വിമുഖാനം”തി പരമ്മുഖാനം.
“ജച്ചന്ധാനം വിയാ”തി ജച്ചന്ധാനം ചന്ദമണ്ഡലസ്സ അവിസയഭാവോ വിയാ.
“തസ്സാ”തി നിബ്ബാനസ്സ. തത്ഥ “ജച്ചന്ധാനം”തി അവിസയപദേ സാമിപദം.
“തസ്സാ”തി ഭാവപദം. “യം കിഞ്ചീ”തി കിഞ്ചിയം അത്ഥജാതം. അസ്സനിബ്ബാനസ്സ
സിദ്ധതന്തി സമ്ബന്ധോ. അപാകടസ്സ ധമ്മസ്സ. വായാമോപി നാമ ന അത്ഥി.
കുതോ തസ്സ സച്ഛികരണം ഭവിസ്സതീതി അധിപ്പായോ. “യേനാ”തി വായാമേന.
“നിബ്ബാനേ വിനാ”തി നിബ്ബാനാരമ്മണം അലഭിത്ഥാതി വൃത്തം ഹോതി.
“അകിച്ചസിദ്ധിം”തി കിലേസപ്പഹാന കിച്ചസ്സ അസിദ്ധിം. “തതോ”തി തസ്മാ.

“വധായാ”തി വധിതും. “പരിസക്കന്താ”തി വായമന്താ. ഗാമായം.
“അന്തോജ്ഞാ”തി അജ്ഞാതസന്താനേ തണ്ഹാജ്ഞാ, തണ്ഹാവിനദ്ധാ.
“ബഹിജ്ഞാ”തി ബഹിജ്ഞാസന്താനേ തണ്ഹാജ്ഞാ, തണ്ഹാവിനദ്ധാ. “തസ്സാ”തി
തണ്ഹായ. “വത്സുതോ”തി വിസുംവിസും ജാതസരൂപതോ. പരിനിബ്ബായിംസു,
പരിനിബ്ബായന്തി, പരിനിബ്ബായിസ്സന്തീതി പരിനിബ്ബുതാ. തകാരപച്ചയസ്സ
കാലത്തയേപി പവത്തനതോ. യമാ ദിട്ഠാ, സുതാ, മുതാ, വിത്താതാ,തി.
വിസിട്ഠം കത്വാ ജാനിതബ്ബന്തി വിത്താണം. ന നിദസ്സിതബ്ബന്തി അനിദസ്സനം.
നത്ഥി അന്തോ ഏതസ്സാതി അനന്തം. സബ്ബതോ പവത്താ ഗുണപ്പഭാ ഏതസ്സാതി
സബ്ബതോപഭാ. “ഭഗവതാ വുത്തം”തി ദീഘനികായേ കേവട്ടസുത്തേ വുത്തം.
“സവന്തിയോ”തി മഹാനദിയോ വാ കുന്ദദിയോ വാ. “അപ്പേന്തി”തി
പവിസന്തി. “ധാരാതി” മേഘവുട്ഠിയാരാ. ബുദ്ധേസു അനുപ്പജ്ജന്തേസു
ഏകസത്തോപി പരിനിബ്ബാതും ന സക്കോതീതി ഇദം ബുദ്ധുപ്പാദകപ്പേ ഏവ
പച്ചേക സമ്ബുദ്ധാപി ഉപ്പജ്ജന്തീതി കത്വാ വുത്തം. അപദാന പാളിയം പന
ബുദ്ധസുത്തകപ്പേപി പച്ചേകസമ്ബുദ്ധാനം ഉപ്പത്തി ആഗതാ ഏവ.
“ഏകസത്തോപി”തി വാ സാവകസത്തോ ഗഹേതബ്ബോ. ഏവഞ്ഹി സതി
അപദാനപാളിയാ അവിരോധോ ഹോതി. “ആരായേന്തി”തി സായേന്തി
പടിലഭന്തി. സബ്ബതോ പവത്താ ഗുണപ്പഭാ ഏതസ്സാതി അത്ഥം സന്ധായ
“സബ്ബതോപഭാ സമ്പന്നം”തി വുത്തം. “ജോതി വന്ത തരോവാ”തി
ഓഭാസവന്തതരോ വാ. സബ്ബത്ഥ പഭവതി സംവിജ്ജതീതി സബ്ബതോപഭന്തി
ഇമമത്ഥം സന്ധായ സബ്ബതോ വാ പഭുതമേവ ഹോതീതി വുത്തം. തേനാഹ “ന
കത്ഥചി നത്ഥീ”തി. “ഏവംസന്തേ പീ”തി ഏവം വുത്തനയേന ഏകവിയേ
സന്തേപി. “ഉപചരിതും”തി ഉപചാരവസേന വോഹരിതും. “യമാഹാ”തി
തസ്ഥിം യേവസുത്തേ പുന കിം ആഹ. ഭവം നേതീതി ഭവനേന്തി.
ഭവതണ്ഹാ ഏവ. “സമ്പരായികാ”തി ചുതിഅനന്തരേ പത്തബ്ബാ. ദിന്നം
ഖീണാസവാന്നം അനുപാദിസേസതാ വുത്താതി സമ്ബന്ധോ. ഏത്ഥ
“അനുപാദിസേസതാ”തി അനുപാദിസേസനിബ്ബാന്നം വുച്ചതി. സേക്ഖേസു
അരഹത്തമഗ്ഗട്ഠസ്സ സേക്ഖസ്സ കിലേസുപാദിസേസ വസേന അനുപാദിസേസതാ
വുത്താ. “കിലേസുപാദിസേസോ”തി ച കിലേസ സഞ്ചാതോ ഉപാദിസേസോ.
തമാ ഖണ്ഡുപാദിസേസോപി. അന്തരാപരിനിബ്ബായിതിആദിസു പരിനിബ്ബാന്നം
നാമ കിലേസപരിനിബ്ബാന്നം വുത്തം. ഉഭതോ ഭാഗ വിമുത്താദിന്നം പദത്ഥോ
നവമപരിച്ഛേദേ ആഗമിസ്സതി. “കിലേസക്ഖയേന സഹേവ വിയുന്തീ”തി
പച്ചുപ്പന്നഭവേ അരഹത്തമഗ്ഗക്ഖണ്ണേ കിലേസക്ഖയേന സദ്ധിം ഏവ വിയുന്തി.
അനുപ്പാദ ധമ്മതം ഗച്ഛന്തി. തമാ അനാഗാമി പുഗ്ഗലസ്സ
കാമപടിസന്ധിക്ഖണ്ഡാപി അനാഗാമിമഗ്ഗക്ഖണ്ണേ, സോതാപന്നസ്സ
സത്തഭവേഽപേത്യാ അവസേസ കാമപടിസന്ധിക്ഖണ്ഡാ സോതാപത്തി
മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ തം തം കിലേസക്ഖയേ ന സഹേവ വിയുന്തീതി. പച്ചുപ്പന്നക്ഖണ്ഡാ
പന കിലേസക്ഖയേന സഹവിയുന്തി. ഖണ്ഡുപാദിസേസാ നാമ ഹുത്വാ
യാവമരണകാലാ ഖീണാസവാന്നവി പവത്തന്തി. കസ്ഥാ പവത്തന്തീതി ആഹ
“യാവചുതിയാ പവത്തമാന്നം”തിആദിം. പച്ചുപ്പന്നക്ഖണ്ഡസന്താനം പന
ധമ്മതാസിദ്ധന്തി സമ്ബന്ധോ. “ഫലനിസ്സന്ദഭൂതം”തി വിപാകഫലഭൂതഞ്ച
നിസ്സന്ദഫലഭൂതഞ്ച ഹുത്വാ. “തേനസഹേവാ”തി കിലേസക്ഖയേന സഹേവ.
“യസ്ഥാപനാ”തിആദിസു. പരിസമന്തതോ ബുന്ധന്തി നീവാറേന്തി, സന്തിസുഖസ്സ
അന്തരായം കരോന്തീതി പലിബ്ബോധാ. കിലേസാഭിസഞ്ചരണ കിച്ചാനി,
കമ്മാഭിസഞ്ചരണകിച്ചാനി, ഖണ്ഡാഭിസഞ്ചരണ കിച്ചാനി ച. പലിബ്ബോധേഹി
സഹ വത്തന്തീതി സപലിബ്ബോധാ. സഞ്ചാര നിമിത്തേഹി സഹ വത്തന്തീതി

സനിമിത്താ. തസ്ഹാപണിധീഹി സഹ വത്തന്തീതി സപണിഹിതാ .“തതോ”തി
 പാപകമ്മതോ, അപായദുക്ഖതോ ച. “കോചീ”തി കോചിയമ്മോ.
 “നിരോധേതും സക്കോതീ”തി സക്കായദിട്ഠിയാ നിരുദ്ധായ തേ നിരുജ്ജന്തന്തി.
 അനിരുദ്ധായ നനിരുജ്ജന്തന്തി. തസ്മാ സക്കായദിട്ഠി നിരോധോ
 നിബ്ബാപാരയമ്മോപി സമാനോ തേ പലിബ്ബോധേ നിരോധേതി നാമ.
 “നിരോധേതും സക്കോതീ”തി ച അബ്ബാപാരേ ബ്ബാപാരപരികപ്പനാതി ദട്ഠഞ്ചം.
 സക്കായദിട്ഠിനിരോധോയേവ തേ പലിബ്ബോധേ നിരോധേതും സക്കോതീതി
 ഏതഥ ദിനന്വി നിരോധോ ഏകോയേവ. ഏവം സന്തേപി അവിജ്ജാ നിരോധാ
 സഞ്ചാര നിരോധോതിആദീസു വിയ അഭേദേ ഭേദപരികപ്പനാ ഹോതീതി.
 ഉപ്പാദോ ച പവത്തോ ച ഉപ്പാദപ്പവത്താ. തേ മൂലം യസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ.
 യേന ഓളാരികാകാരേന. മാറേന്തീതി മാറാ. വധകപച്ചത്ഥികാതി വുത്തം
 ഹോതി. കിലേസമാരാദയോ. മാറാ ദഹന്തി തിട്ഠന്തി ഏതേസുതി മാറയേയ്യാ.
 മാറേതി ചാവേതി ചാതി മച്ചു. മരണമേവ. മച്ചുദഹതി തിട്ഠന്തി ഏതേസുതി
 മച്ചുയേയ്യാ. “നത്ഥി തസ്ഥിം നിമിത്തം”തി വുത്തേ പഞ്ഞത്തിയമ്മേസുപി
 ഉപ്പാദപ്പവത്തമൂലം നിമിത്തം നാമ നത്ഥി. ഏവംസതി, തേഹി നിബ്ബാനസ്സ
 അവിസേസോ ആപജ്ജതീതി ചോദനാ. തം പരിഹരന്തോ
 “തത്ത്ഹീ”തിആദിമാഹ. വിദ്ധംസേത്ഥാതി ച സായേന്തന്തി ച അത്ഥവിസേസ
 പാകടത്ഥായ അബ്ബാപാരേ ബ്ബാപാര പരികപ്പനാ ഏവ. പണിതാദിഭേദേ. ഇദം
 ബുദ്ധാനം നിബ്ബാനം പണിതം. ഇദം പച്ചേകബുദ്ധാനം നിബ്ബാനം മജ്ജിമം.
 ഇദം ബുദ്ധസാവകാനം നിബ്ബാനം ഹിനന്തി ഭിന്നം ന ഹോതീതി യോജേതഞ്ചം.
 നാനപ്പകാരേന ചിത്തം നിയേതി ഏതേനാതി പണിഹിതം. “നിയേതീ”തി
 ആരമ്മണേസു നിന്നം പോണം പബ്ഭാരം കത്ഥാ രപേതീതി അത്ഥോ. തഥാ
 പണിയാനപണിധീസു. അത്ഥതോ ഏകം ആസാതസ്സഹായ നാമം.
 “ലബ്ബമാനാപി”തി ഭവസമ്പത്തി ഭോഗസമ്പത്തിയോ ലബ്ബമാനാപി.
 “പിപാസവിനയ ധമ്മത്താ”തി പാതും പരിഭുഞ്ജിതും ഇച്ഛാ പിപാസാ.
 പിപാസം വിനേതി വിഗമേതീതി പിപാസവിനയോ. “വേദയിതസുഖം”തി
 വേദനാസുഖം. “കതഥം തം ആവുസോ”തി പാളിപാഠേ “തം”തി തസ്മാ.
 “യദേത്ഥ വേദയിതം നത്ഥീ”തി യസ്മാ ഏതഥ വേദയിതം നത്ഥി. തസ്മാ
 നിബ്ബാനേ സുഖം നാമ കതമന്തി യോജനാ. “ഏത്ഥാ”തി ഏതസ്ഥിം നിബ്ബാനേ.
 “ഏതദേവേത്ഥാ”തിആദിമ്ഹി. “ഏത ദേവാ”തി ഏസോഏവ. യസ്മാ ഏതഥ
 വേദയിതം നത്ഥി. തസ്മാ ഏസോ വേദയിതസ്സ നത്ഥിഭാവോ ഏവ
 ഏതഥനിബ്ബാനേ സുഖന്തി യോജനാ.

“ഏതഥ ചാ”തിആദീസു. യദേതം വിയ്യനം നിരുജ്ജന്തനം അത്ഥീതി
 സമ്ബന്ധോ. കേചി പന തംവിയ്യന നിരുജ്ജന്തന ക്രിയാമത്തം നിബ്ബാനം ന
 ഹോതി. അഭാവ പഞ്ഞത്തിമത്തം ഹോതീതി വദന്തി. തം പടിസേധേന്തോ “ന
 ഹിതം”തിആദിമാഹ. “പഞ്ഞത്തിരൂപം”തി പഞ്ഞത്തിസഭാവോ. പാളിപാഠേ.
 “പദഹതീ”തി വീരിയം ദള്ഘം കരോതി. പഹിതോ അത്താ അന്നേനാതി
 പഹിതത്തോ. “പഹിതോ”തി പദഹിതോ. അനിവത്തഭാവേ രപിതോ.
 പേസീതോതിപി വണ്ണേന്തി. “കായേനാ”തി നാമകായേന. തസ്ഹാവസേ
 വത്തന്തീതി തസ്ഹാവസിക്കാ. “തേസം പീ”തി തേസം വാദേപി. തസ്ഥിം ഖയ
 നിരോധമത്തേ അനന്തഗുണാ നാമ നത്ഥീതി ഇമം വാദം വിസോധേതും
 “നിബ്ബാനസ്സ ചാ”തിആദി വുത്തം. “പടിപക്ഖവസേന സിജ്ജന്തന്തി”തി ഏതേന
 വട്ടയമ്മേസു മഹന്തം ആദിനവം പസ്സന്താ ഏവ തേസം നിരോധേ മഹന്തം
 ഗുണാനിസംസം പസ്സന്തിതി ദീപേതി. യേ പന യമാവുത്തം ഖയനിരോധം

പരമത്വനിബ്ബാനത്തി ന ജാനന്തി, തേസം വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. ഏവം ഗുണപദാനം ഗമ്ഭീരത്താ തംഖയനിരോധമത്തം അനന്തഗുണാനം വത്ഥു ന ഹോതീതി മഞ്ഞന്തി. ഇദാനി നിബ്ബാനം പരമം സുഖന്തി വുത്തം. കഥം തം ഖയനിരോധമത്തം പരമസുഖം നാമ ഭവേയ്യാതി ഇമം വാദം വിസോധേതും “സന്തിസുഖഞ്ചനാമാ”തിആദി വുത്തം. അത്ഥിഭിക്ഖവേതി സുത്തേ. “നോചേതം അഭവിസ്സാ”തി ഏതം അജാതം നോചേ സന്തം വിജ്ജമാനം ന ഭവേയ്യ. “നയിമസ്സാ”തി ന ഇമസ്സ. പച്ചക്ഖഭൂതം ഖഡ്പഞ്ചകം ദസ്സേനോ “ഇമസ്സാ”തി വദതി. നിസ്സക്കമേ ച സാമിവചനം. ഇമസ്മാ ജാതാ ഭൂതാ കതാ സഖ്വതാ സത്താനം നിസ്സരണം നാമ ന പത്തായേയ്യാതി യോജനാ. പരത്ഥപി ഏസനയോ. ഏസനയോ സബ്ബേസൂതിആദീസു. ദുച്ചരിത ധമ്മാ നാമ പച്ചയേ സതി, ജായന്തി. അസതി, ന ജായന്തിതി ഏവം ജാതം വിയ അജാതന്വി തേസം അത്ഥി. യദി ച അജാതം നാമ നത്ഥി. ജാതമേവ അത്ഥി. ഏവംസതി, അത്തനി ദുച്ചരിതാനം അജാതത്വായ സമ്മാപടിപജ്ജന്താനംപി സബ്ബേ ദുച്ചരിത ധമ്മാ അത്തനി ജാതായേവ സിയും, നോ അജാതാ. കസ്മാ, അജാതസ്സ നാമ നത്ഥിതായാതിആദിനാ യോജേതബ്ബം.

“ഏത്താവതാ”തി , അത്ഥി ഭിക്ഖവേ അജാതംതിആദിനാ പാളിവചനേന. സബ്ബേസഖ്ഖാരാ സമന്തി വൂപസമന്തി ഏത്ഥാതി സബ്ബസഖ്ഖാര സമമോ. സബ്ബേ ഉപധയോ ഏത്ഥ നിസ്സജ്ജന്തി അരിയാജനാതി സബ്ബുപധിനിസ്സഗ്ഗോ. “ഉപലബ്ഭമാനോ”തി സന്തിലക്ഖണേന ഞാണേന ഉപലബ്ഭമാനോ. “ഏസിംസു”തി കത്വാ ഏസനകിച്ചസ്സ സിവാപത്തം അത്ഥം ദസ്സേതും “അധിഗച്ഛിംസു”തി വുത്തം.

നിബ്ബാനസങ്ഗഹാനുഭീപനാ നിട്ഠിതാ.

രൂപസങ്ഗഹദീപനിയാഅനുഭീപനാ നിട്ഠിതാ.

൭. സമുച്ചയസംഗ്രഹഅനുഭവപനാ

൧൬൨. സമുച്ചയസംഗ്രഹേ . അത്തനോ ആവേണികഭൂതേന സാമന്തേ ലക്ഖണേനതി ച സമ്ബന്ധോ. അത്താപദേസേന ഏവ തദുഭയലക്ഖണേന സലക്ഖണാനി നാമ വുച്ചന്തിതി അധിപ്പായോ. “നിബ്ബാനസ്സപി സരൂപതോ ലബ്ഭമാനസഭാവതാ”തി അത്തനിസ്സയ രഹിതേന ലബ്ഭമാനസഭാവതാ. നനു നിബ്ബാനസി രാഗക്ഖയോ ദോസക്ഖയോ മോഹക്ഖയോതിആദിനാ അത്തനിസ്സയദസ്സനം അത്ഥി യേവാതി. ദസ്സനമത്തം അത്ഥി. നിബ്ബാനം പന രാഗാദിഹി പടിബദ്ധം ന ഹോതി. അഥ ഖോ തേഹി ദൂരതരം ഹോതി. പടിപക്ഖതരം, പടിവിരുദ്ധതരം. യത്ത്ഹി രൂപസ്സ ഖയോ വയോ ഭേദോ അനിച്ഛാതി വുത്തം. തത്ഥ രൂപസ്സ ഉപ്പജ്ജിതാ ഖയോ വുത്തോതി സോ രൂപസ്സ നിസ്സിതോ ഏവ ഹോതി. ഇധ പന രാഗാദിനം പുന ഉപ്പാദസ്സപി അഭാവോ വുത്തോതി സോ രാഗാദിസു അനിസ്സിതോ ഏവ. ന കേവലം അനിസ്സിതോ. അഥ ഖോ തേഹി ദൂരതരോ ച പടിപക്ഖതരോ ച തേസം പടിപക്ഖഗുണേഹി ഇമസ്സസിദ്ധത്താതി. അനിപ്ഫന്നരൂപാനിപി അധിപ്പേതാനി ഏവ തേസസി ഖന്ധായതന്ധാതു സച്ചേസു സംഗ്രഹിതത്താ.

ആസവാദീസു. “പാരിവാസിയട്ഠേനോ”തി പരിവാസകരണട്ഠേന. “മദനീയട്ഠേനോ”തി മദനജനകട്ഠേന. “പരിവാസം ഗണ്ഹന്തി”തി ദോസവേപുല്ലം ആപജ്ജന്തിതി വുത്തം ഹോതി. പുന “പരിവാസം”തി ദുഗ്ഗന്ധതാദിപരിവാസം. “ആസവഭരിതമേവാ”തി ആസവേഹി പൂരിതമേവ. “ഛരളാരമ്മണാനി ദുസേന്തി”തി താനി സാസവാദിഭാവം പാപേന്തിതി അധിപ്പായോ. “ഭവതോ”തി ഭൂമിതോ ഇച്ചേവത്ഥോ. അവധിയതി പരിച്ഛിന്ദിയതി ഏതസ്മാതി അവധി. അപാദാനം വുച്ചതി. മരിയാദോ നാമ പരിയന്തപരിച്ഛേദോ. മരിയാദമത്തഭൂതോ ക്രിയാവിസയോ മരിയാദവിസയോ. അവധി നാമ ബ്യാപന വിധാനം, ക്രിയാ ബ്യാപനസ്സ വിസയോ അഭിവിധിവിസയോ. “യസ്സാ”തി അവധി വത്ഥുസ്സ. “അത്താനം”തി അവധി വത്ഥു. “ബഹികത്വാ”തി സമ്പത്തമത്തം കത്വാതി അധിപ്പായോ. അവധിവിചാരണായം. “സദസ്സാ”തി ഭഗവതോ കിത്തിസദസ്സ. “തം”തി അവധിഭൂതം അത്ഥം. “യസോ”തി കിത്തിസദോ. “ഇതരം”തി അനഭിവിധിവിസയം ബഹി കത്വാ പവത്തതി.

കാമാസവാദീസു. “തന്നാമേനോ”തി കാമനാമേന. “തദാരമ്മണാ”തി കാമയമ്മാരമ്മണാ. “അയമത്ഥോ വാ”തി കാമീയതീതിആദിനാ വുത്തോ പച്ഛിമത്ഥോവ. “മഹഗ്ഗതകുസലധമ്മാ”തി ഇധാധിപ്പേതം കമ്മഭവം സന്ധായ വുത്തം. “തം നിബ്ബത്താ”തി തേന നിബ്ബത്താ. “തദാരമ്മണാ”തി ദുവിധഭവാരമ്മണാ. “തണ്ഹാ ഏവാ”തി ഭവതണ്ഹാ ഏവ. “ഭവോ ഏവാ”തി ഭവാരമ്മണതായ ഭവനാമികാ തണ്ഹാ ഏവ. “ഇമേ ഏവാ”തി തണ്ഹാദിട്ഠി അവിജ്ജാ ഏവ. “പരിവുത്ഥേ സതീ”തി പരിവസിതേ സതി. “കാമവിസയാ”തി കാമയമ്മവിസയാ. “തസ്ഥിം”തി കാമാസവേ. ഭവവിസയാ മാനാദയോ പരിവുത്ഥാ ഏവാതിആദിനാ യോജേതബ്ബം. തഥാ ദിട്ഠിവിസയാതി പദേപി.

“അനസ്സാസികം കത്വാ”തി അസ്സാസപസ്സാസരഹിതം കത്വാ. “അവഹനനട്ഠേനോ”തി അജ്ജേയാത്ഥരിത്വാ മാരണട്ഠേന. അധോകത്വാ മാരണട്ഠേനാതിപി യുജ്ജതി. “ദുത്തരട്ഠേനോ”തി തത്ഥ പതന്തസ്സ തരിതും ദുക്കരട്ഠേന. “വുത്തനയേനോ”തി ആസവേസു വുത്തനയേന.

“വട്ടസ്‌മിം”തി തിവിധവട്ടസ്‌മിം. “ഭവയന്തകേ”തി അവിജ്ഞാസഞ്ചാരാദികേ ഭവചക്ഷേ. “ആമസനം”തി പദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതി “തമാ തമാ കപ്പേത്യാ ഗഹണ”ന്തി. “സാസനേ”തി പരിയത്തിസാസനേ തസ്‌മിം തസ്‌മിം സുത്തന്തേ. “ദിട്‌ഠിയോ ദിട്‌ഠുപാദാനം”തി ദിട്‌ഠിവത്സു ദജ്‌ഹഗ്ഗാഹട്‌ഠേന ദിട്‌ഠിയോ ഏവ ദിട്‌ഠുപാദാനം. അത്തവാദുപാദാനേ. പരികപ്പ ബുദ്ധി നാമ മിച്ചാണാണം വുച്ചതി. “ഇസ്സര നിമ്മിതം”തി സകലലോകിസ്സരേന മഹാബ്രഹ്മുനാ ആദികപ്പകാലേ നിമ്മിതം. “അധിച്ച സമുപ്പന്നം”തി അഹേതു അപച്ചയാ സമുപ്പന്നം. “അച്ചന്തസസ്സതം”തി ഭവപരമ്പരാസു സസ്സതം. “ഏകച്ചസസ്സതം”തി ഭവവിസേസം പത്യാ ഏകച്ചാനം സത്താനം സസ്സതം. “ഉച്ഛിന്നം”തി യത്ഥകത്ഥചി പരമ്മരണാ ഉച്ഛിന്നം. പുരാണഞ്ചകമ്മം പരിക്‌ഖിണം, നവഞ്ചകമ്മം അകതം. ഏവം സംസാര സുദ്ധിതിആദിനാ ഗഹണന്തി അത്ഥോ. സന്തോ കായോ സക്കായോ. “സന്തോ”തി പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനോ. “കായോ”തി രൂപകായോ, നാമകായോ. അത്തനോ അത്തനോ കായോ വാ സക്കായോ. പച്ചത്തകായോ, പാടിപുഗ്ഗലിക കായോതി വുത്തം ഹോതി. യമാവുത്തകായ ദായമേവ. സക്കായേ ദിട്‌ഠി സക്കായദിട്‌ഠി. തത്ഥ “സക്കായേ ദിട്‌ഠി”തി പുബ്ബന്താപരന്ത കപ്പികാനം വിയ പുബ്ബന്താ പരന്തേഅചിന്തേത്യാ സബ്ബസത്താനംപി അത്തനോ ഖണ്ഡേസു ഏവ ‘രൂപം മേ അത്താതി വാ’ അത്താ മേ രൂപവാതി വാ, അത്തനി മേ രൂപന്തി വാ, രൂപസ്‌മിം മേ അത്താതി വാ, ഏവമാദിനാ ധമ്മതാ സിദ്ധാ ദിട്‌ഠിതി വുത്തം ഹോതി. “അസ്സുതവാ”തി ഖണ്ഡദേസനാദികേ സുത്തതയമ്മപ്പടിസം യുത്തേ ദേസനാ ധമ്മേ അസ്സുത പുബ്ബന്താ നത്ഥി സുതം ഏതസ്സാതി അസ്സുതവാ. “പുമുജ്ജനോ”തി ലോകീയമഹാജനോ. തത്ഥ പരിയാപനോ പന ഏകപുഗ്ഗലോപി പുമുജ്ജനോത്ഥേവ വുച്ചതി. സോ സുതവാപി അത്ഥി, അസ്സുതവാപി അത്ഥി. ഇധ അസ്സുതവാ അധിപ്പേതോ. അരിയ പുഗ്ഗലോ പന തത്ഥ പരിയാപനോ ന ഹോതി. അഹന്തിവാ, മമാതി വാ, മയീതി വാ, മേതി വാ, പരാമസന പദാനി നാമ. “സേസധമ്മേവാ ഗഹേത്യാ”തി രൂപതോ അവസേസേ നാമക്‌ഖണ്ഡ ധമ്മേ അത്താ മേതി ഗഹേത്യാ വാ. “ധമ്മ മുത്തകം വാ അത്താനം ഗഹേത്യാ”തി പഞ്ചക്‌ഖണ്ഡധമ്മവിമുത്തം പരികപ്പസിദ്ധം അത്താനം വാ ഗഹേത്യാ. ചതസ്സോ അവത്ഥാ യസ്സാതി ചതുരാവത്ഥികാ. വേദനായ സമ്‌ഭോഗരസത്താ “സംഭുജ്ജിം”തി വുത്തം. “സുഖിതോ”തി സുഖവേദനായ സമഞ്ജീപുഗ്ഗലോ. ധമ്മതോ ഖണ്ഡ പഞ്ചകമേവ. തത്ഥ പന സുഖവേദനാപധാനത്താ തമാ സമനുപസ്സന്തോ വേദനം അത്താതി സമനുപസ്സതി നാമ. “സമൂഹതോ ഗഹേത്യാ”തി അഹമസ്‌മി, അഹം ഏകോ സത്തോതിആദിനാ സമൂഹതോ. “വത്സു”തി പഞ്ചക്‌ഖണ്ഡാ വുച്ചന്തി. ഞാതപരിഞ്ഞാദിവസേന അപരിഞ്ഞാതാനി വത്സുനി ഏതേഹീതി അപരിഞ്ഞാതവത്സുകാ. ഏകമുഹുത്തമത്തേപി കാലേ. രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീതിആദികം ചതുരാവത്ഥം സന്ധായ “കദാചി അത്തതോ”തിആദി വുത്തം. “അത്തനിമിത്തം”തി അഭിക്കമനാദിസു കായവചിമനോ ക്രിയാസു അഹം അഭിക്കമാമി, അഹം പടിക്കമാമീതിആദിനാ ചിത്തേ ദിസ്സമാനാ അത്തച്ഛായാ വുച്ചതി.

“കാമനട്‌ഠേനാ”തി ഇച്ഛനട്‌ഠേന. “ഛന്ദനട്‌ഠേനാ”തി പത്ഥനട്‌ഠേന. ലീനഭാവോ നാമ ചിത്തചേതസിനാ പടികുടനം. ആപാദീയതേ ആപാദനം. ലീനഭാവസ്സ ആപാദനന്തി വിഗ്ഗഹോ. “തന്ദീ”തി ആലസ്യം വുച്ചതി. “വിജമ്‌ഭിത്താ” നാമ കിലേസവസേന കായഞ്ജാനം വിജമ്‌ഭനം സമിഞ്ജനപ്പസാരണാദികരണം. സാ ഏവ പച്ചയോ ഏതസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ.

അനുസയപദമേ. “ഉപ്പജ്ജന്തി”തി ഉപ്പജ്ജിതും സക്കോന്തി. ന പന
ഏകന്തതോ ഉപ്പജ്ജന്തി. സന്തേസുഹി ഏകന്തതോ ഉപ്പജ്ജന്തേസു അനുസയാ
നാമ ന ഹോന്തി സയനകിച്ചസ്സേവ അഭാവതോ. “ഉപ്പജ്ജന്തി”തി വാ ഉപ്പജ്ജിതും
പഹോന്തി. പത്ഥോദനോ ബഹുനം ജനാനം പഹോതീതിആദിസു വിധി.
പത്തത്തിയോഹി അസഭാവധമ്മജാതികത്താ കാരണ ലാഭേപി ഉപ്പജ്ജിതും
നപ്പഹോന്തി. ഇമേ പന സഭാവധമ്മജാതികത്താ കാരണ ലാഭേ സതി
ഉപ്പജ്ജിതും പഹോന്തി. ഏവഞ്ചിസതി, ഉപ്പാദം അപത്താനംപി തേസം
പരമത്ഥജാതികതാ സിദ്ധാ ഹോതീതി. “സഹ അനുസേന്തി”തി ഏകതോ
അനുസേന്തിതി വുത്താ കാമരാഗാനുസയോ ച പടിഛാനുസയോ ച
മാനാനുസയോ ച ദിട്ഠാനുസയോ ച വിചികിച്ഛാനുസയോ ച. ഇമേസം
സത്താനം സത്തസന്താനേ അനുസയകിച്ചമത്തം റപേത്യാ ഏകതോ ഉപ്പത്തി നാമ
നത്ഥി. യദി ഏകതോ ഉപ്പജ്ജേയ്യം. ദ്വാദസാ കൂസലചിത്താനി സത്തസന്താനേ
നിചകാലമ്പി ഏകതോ ഉപ്പജ്ജേയ്യം. ന ച ഉപ്പജ്ജന്തി. തസ്മാ വിത്തായതി
ഉപ്പജ്ജനം നാമ അപ്പഹീനട്ഠേന ഉപ്പജ്ജനാരഹഭാവോ വുത്തോതി. സേന്തിതി
വത്യാ തദത്ഥം ദസ്സേതി “വിസു”തിആദിനാ. “അവുട്ഠിതാ”തി ഉപ്പാദം
അപത്താ. “തമാപവത്താ”തി ചാലനാകാരേണ പവത്താ. പുന “തമാപവത്താ”തി
ജവനസഹജാതാകാരേണ പവത്താ. “യേസം”തി കാമരാഗാനുസയാദീനം.
“ആവജ്ജനം”തി ആവജ്ജനചിത്തം. “ദമമം”തി സുദന്തഭാവം. “തമാ പവത്താ”തി
ചിത്തസന്താനാനുസയനാകാരേണ പവത്താ. താഅവത്ഥാ യേസം തേ
തദവത്ഥികാ. യദി തേ ഉപ്പാദം അപത്താ. ഏവംസതി, തേ പരമത്ഥാപി നാമ
ന ഭവേയ്യന്തി ചോദനം പരിഹരതി “തേ പനാ”തിആദിനാ. സചേ തേ
കൂസലാബ്ധാകത ചിത്തസന്താനമ്പി അനുഗതാ. ഏവംസതി, തേ
കൂസലാബ്ധാകതാനി നാമ സിയുന്തി ചോദനം പരിഹരതി “ന ചാ”തിആദിനാ.
അഥ തേ ഏകന്ത അകൂസലാ സിയും. ഏവംസതി, കൂസലാബ്ധാകതേഹി
വിരുദ്ധാ ഭവേയ്യന്തി ചോദനം പരിഹരതി “നാപീ”തിആദിനാ. യദി ഉപ്പാദം
അപത്താ. ഏവംസതി, കാലവിമുത്താ സിയുന്തി ആഹ “നാപികാലത്തയ
വിനിമുത്താ”തിആദിം. “സാനുസയേ ചിത്തസന്താനേ”തി സേക്ഖപുമുജ്ജനാനം
ചിത്തസന്താനേ. “സഹ മഗ്ഗുപ്പാദാ”തി മഗ്ഗുപ്പാദേണ സഹേവ. “തത്ഥ തത്ഥ
വുത്തോ”തി അട്ഠകമാടീകാസു വുത്തോ. “അനാഗതസാമത്തം”തി
അനാഗതസദിസം. ന ഏകന്ത അനാഗതത്തിപി വദന്തി. കഥം തേ
സഞ്ചതജാതികാ ഹോന്തിതി ആഹ “തേഹി മഗ്ഗേ”തിആദിം. വിഭാവനിപാഠേ.
“അപ്പഹീനാ”തി മഗ്ഗേണ അപ്പഹീനാ. “തദവത്ഥാ”തി ഉപ്പജ്ജനാരഹാവത്ഥാ. “തം
സഭാവത്താ”തി കാമരാഗാദി സഭാവത്താ. “തമാ വുച്ചന്തി”തി അനുസയാതി
വുച്ചന്തി. അനാഗതാ നാമ ന ഹോന്തി. ചിത്തസന്താനേ വത്തമാനഭാവേണ
സിദ്ധത്താ. “ഹഞ്ചി പജഹതീ”തി യദിപജഹതി. “തേനഹീ”തി തതോ ഏവ.
“രത്തോ”തി രാഗസമങ്ഗീ ഹുത്യാ. “ഭുട്ഠോ”തി ദോസസമങ്ഗീ ഹുത്യാ.
“മുള്ഘോ”തി മോഹസമങ്ഗീ ഹുത്യാ പജഹതീതി ദോസോ ആപജ്ജതീതി
വുത്തം ഹോതി. പരിയുട്ഠാന പത്താനം രാഗാദീനം. “മഗ്ഗവജ്ജന്തം”തി മഗ്ഗേണ
വധിതഞ്ചം. “ഉപ്പന്നം”തി പച്ചുപ്പന്നം. വത്തമാനഞ്ച തം ഉപ്പന്നഞ്ചാതി
വത്തമാനുപ്പന്നം. “ഭുത്യാ”തി ആരമ്മണം പരിഭുഞ്ജിത്യാ. വിഗച്ഛതീതി വിഗതം.
ഭുത്യാ വിഗതഞ്ച തം ഉപ്പന്നഞ്ചാതി ഭുത്യാ വിഗതുപ്പന്നം. വിപച്ചനത്ഥായ
ഓകാസം കരോന്തിതി ഓകാസകതം. ഓകാസകതഞ്ച തം ഉപ്പന്നഞ്ചാതി
ഓകാസകതുപ്പന്നം. സമുദാചാരോ വുച്ചതി ഭിച്ഛോ പവത്തനം. സമുദാചാരോ
ച സോ ഉപ്പന്നഞ്ചാതി സമുദാചാരുപ്പന്നം. ഖഡ്പഞ്ചക സഞ്ചാതം ഭൂമിം
ലഭതിതി ഭൂമിലധം. ഭൂമിലധഞ്ച തം ഉപ്പന്നഞ്ചാതി ഭൂമിലധുപ്പന്നം. ആരമ്മണം

അധികതരം ഗണ്ഹാതീതി ആരമ്മണാധിഗൃഹിതം. ആരമ്മണാധിഗൃഹിതഞ്ച തം ഉപ്പനഞ്ചാതി ആരമ്മണാധിഗൃഹിതുപ്പനം. മഹഗുതജ്യാനേന അവിക്ഖമ്ഭിതഞ്ച തം ഉപ്പനഞ്ചാതി അവിക്ഖമ്ഭിതുപ്പനം. മഗ്ഗേന അസമുഗ്ഘാടിതഞ്ച തം ഉപ്പനഞ്ചാതി അസമുഗ്ഘാടിതുപ്പനം. ഏവം മഗ്ഗവജ്ജ്യാനം അനുസയാനം ഉപ്പനഭാവേന വുത്തത്താ പച്ചുപ്പനതാ പരിയായോവ തേസം വത്തഞ്ചാതി. “സേക്ഖാ”തി സത്തസേക്ഖപുഗ്ഗലാ.

ഓരമ്ഭാഗോ വുച്ചതി കാമലോകോചേവ പുമുജ്ജനഭാവോ ച. ഓരമ്ഭാഗേ സന്ദിസ്സന്തിതി ഓരമ്ഭാഗിയാനി. ഉദ്ധംഭാഗോ വുച്ചതി മഹഗുതഭാവോചേവ അരിയഭാവോ ച. ഉദ്ധംഭാഗേ സന്ദിസ്സന്തിതി ഉദ്ധംഭാഗിയാനി. തത്ഥ. കാമച്ഛന്ദോ, ബ്യാപാദോ,തി ഇമാനി ദേസം യോജനാനി കാമലോകസഞ്ചാരേ ഓരമ്ഭാഗേ ഏവ സന്ദിസ്സന്തി. ദിട്ഠി, വിചികിച്ഛാ, സീലബുതപരമാസോ,തി ഇമാനി തീണി പുമുജ്ജനഭാവ സഞ്ചാരേ. സേസാനി പന പഞ്ച മഹഗുതഭാവസഞ്ചാരേ ച അരിയഭാവസഞ്ചാരേ ച ഉദ്ധംഭാഗേപി സന്ദിസ്സന്തി. അഥവാ. പൂരിമാനി പഞ്ചയസ്സ താനി മഗ്ഗേന അപ്പഹീനാനി, തം ഉപരിഭവഗ്ഗേ റിതംപി കാമലോകസഞ്ചാരം ഓരമ്ഭാഗം ആകഡ്ഢന്തി, തസ്ഥാ ഓരമ്ഭാഗായ സംവത്തന്തിതി ഓരമ്ഭാഗിയാനി. പച്ഛിമാനി പഞ്ച യസ്സ താനി അപ്പഹീനാനി, തം കാമലോകേ റിതംപി ഉദ്ധംഭാഗം ആകഡ്ഢന്തി, തസ്ഥാ ഉദ്ധംഭാഗായ സംവത്തന്തിതി ഉദ്ധംഭാഗിയാനി. തത്ഥപി ദേവരൂപാരൂപരാഗാ ഏകന്തേന മഹഗുതഭാവം ആകഡ്ഢന്തിയേവ. മാനോ ച ഉദ്ധച്ചഞ്ച അവിജ്ജാചാതി ഇമാനി ച രൂപാരൂപരാഗസഹഗതാനി ഹുത്വാ ആകഡ്ഢന്തി. ഓരം ഹേട്ഠിമം കാമലോകം ഭജന്തിതി ഓരമ്ഭാഗിയാനി. ഉദ്ധം രൂപാരൂപലോകം ഭജന്തിതി ഉദ്ധംഭാഗിയാനിതിപി വണ്ണന്തി. “ഇതരാണി പനാ”തി ദേ ഇസ്സാ സംയോജന മച്ഛരിയസംയോജനാനി. “കമോപന ദിന്നം പി”തി ഇധ സഞ്ചഹേ ദിന്നംപി അനുക്കമോപന.

“വിബാധേന്തീ”തി വിഹിംസന്തി. “ഉപതാപേന്തിചാ”തി ഉപഗന്ത്വാ സന്താപേന്തി. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഛേയ്യം.

അകുസലസഞ്ചഹാനുഭീപനാ നിട്ഠിതാ.

ചന്ദന. മിസ്സകസഞ്ചഹേ. “ചിത്തപ്പടിപാദനം ചിത്തനിയോജനം. “സുഗതി ദുഗ്ഗതി വിവട്ടസഞ്ചാരാസു ചാ”തി സുഗതിഭവ ദുഗ്ഗതി ഭവനിബ്ബാനസഞ്ചാരാസു ച. നിബ്ബാനഞ്ചി വട്ടതോ ഗിഗതത്താ വിവട്ടന്തി വുച്ചതി. “ദസ്സനാദീഹി ഏവാ”തി ദസ്സനസങ്കപ്പനാദീഹി ഏവ. ഉജുഗതി നാമ ഹിതസുഖസംവത്തനികാ പവത്തി വുച്ചതി. വകഗതിനാമ അഹിത ദുക്ഖസംവത്തനികാ പവത്തി. “പഥഞ്ചാനീ”തി പഥസ്സമഗ്ഗസ്സ അഞ്ചാനി. മഗ്ഗോതി ച ഉപായോ വുച്ചതീതി ആഹ “ഉപായഞ്ചാനീ”തി. “ഇതരാണീ”തി സമ്മാദിട്ഠി സമ്മാസങ്കപ്പാദീനി അഞ്ചാനി. ഉജുഗതിയാ ഗമനസ്സ ഉപായഞ്ചാനി. ഇമേപി ചത്താരോ മഗ്ഗഞ്ച യമ്മാ യമ്മാ നാമ ആഗതാ. “തഥാ തഥാ പവത്താനം”തി മുസാവാദാദിവസേന പവത്താനം. “നാ നാമഗ്ഗോവാ”തി മിച്ഛാമഗ്ഗോ ച സമ്മാമഗ്ഗോ ച.

“അത്താധിനവുത്തികേ”തി അത്തായത്തപ്പവത്തികേ. അത്തനോ ഗതി നാമ ചക്ഖുന്ദിയാദീനം ദസ്സനാദി കിച്ചമേവ വുച്ചതി. “ഇസ്സരാ അധിപതിനോ”തി ഇദം ആധിപ്പച്ചത്ഥപാകടത്ഥം വുത്തം. അത്ഥോ പന ഭാവപ്പധാനവസേന

ഗഹേതബ്ബോ. ഇന്ദ്രിയം ഇന്ദ്രിയം ആധിപ്തചന്തിഹി ഇമേ ഏകത്വാതി.
“ഇത്ഥാകാരാനി” നാമ ഇത്ഥിലിങ്ഗപുരിസലിങ്ഗാദി. “അത്തമാ
അപ്പവത്തിയം”തി ഇത്ഥിസന്ധ്യാനേ പുരിസലിങ്ഗാദിനം, പുരിസസന്ധ്യാനേ
ഇത്ഥിലിങ്ഗാദിനം അപ്പവത്തിയം. തേനാഹ “തമാഹീ”തിആദിം. മനോ
വിജാനനകിച്ചേ സമ്പയുത്തയമ്മാനം ഇസ്സരോ ഹോതി
അനത്താഭിഭവനീയഭാവേന പവത്തനതോതി സമ്ബന്ധോ. ഏവം പരത്വം.
“ആരമ്മണാധിമുച്ചനേ”തി ആരമ്മണേ നിരാസകപ്പവത്തിയം.
“ആരമ്മണുപട്ഠാനേ”തി ചിത്തേ ബുദ്ധഗുണാധികസ്സ ആരമ്മണസ്സ ഉപട്ഠാനേ.
“ചതുസച്ചയമ്മോ”തി തേന പുഗ്ഗലേന അനത്താത പുബ്ബോ ചതുസച്ച യമ്മോ.
അനത്താത പുബ്ബം അമതം വാ പദം. അനത്താതം തസ്സാമി ഇതി പവത്തം
ഇന്ദ്രിയന്തി സമാസോ. പടിപന്നസ്സാതി പന അത്ഥതോ സിദ്ധത്താ വുത്തം.
“വിപ്പകതഭാവേനാ”തി അനിട്ഠംഗതഭാവേന. പുനപ്പുനം ജാനനകിച്ചയുത്താനം
മജ്ജേ ഛരണംസേക്ഖാനം. ഏതേന അവസദ്യസ്സയാവ സബ്ബകിലേസപ്പഹാനാ
ജാനനന്തി അത്ഥം ദിപേതി. പഥമ മഗ്ഗേന ഞാതം മരിയാദം അനതിക്കമ്മ
ജാനനന്തിപി വണ്ണന്തി. ആജാനിതത്വാതി അത്താതാവി. അരഹാ ഖിണാസവോ
കതകിച്ചോ വുസീത ബ്രഹ്മചരിയോ. അത്താതാവിനോ ഇന്ദ്രിയന്തി
അത്താതാവിന്ദ്രിയന്തി അത്ഥം ദസ്സേതും “പരിനിട്ഠിത
ആജാനനകിച്ചസ്സാ”തിആദി വുത്തം. “തബ്ബിമുത്തീ”തി അത്തഗ്ഗാഹ വിമുത്തീ.
“തസ്ഥിം വാ”തി തസ്ഥിം അത്തനിവാ. “സംകിലിട്ഠോ”തി നാനാകിലേസേഹി
സംകിലേസിതോ. “വിപ്ഫന്ദിതോ”തി നാനാസുഖദുക്ഖേഹി സംകമ്പിതോ.
“വോദാനപത്തിയാ”തി വിസുദ്ധിപത്തമായ. “തായപടി പത്തിയാ”തി
കരണത്വേ, ഹേതു അത്വേ വാ കരണവചനം. “വോദാനപത്തിയാ”തി
സാമിഅത്വേ സാമിവചനം.

“ബലിയന്തി”തി നാമയാതുന്നിദേസോ. തേനാഹ “ബലസാ കരോന്തി”തി.
“ബലസാ”തി ബലേന. പരിതോ സമന്തതോ സേന്തി പരിവാരേന്തിതി പരിസ്സയാ.
അസ്സദ്ധസ്സ ഭാവോ അസ്സദ്ധിയം. കോസജ്ജസഖ്വാതേന പടിപക്ഖയമ്മേന. മുട്ഠാ
നട്ഠാ സതി യസ്സാതി മുട്ഠസ്സതി. മുട്ഠസ്സതിസ്സ ഭാവോ മുട്ഠസ്സച്ചം. “സേസദുക്
ദയം”തി അഹിരികദുക്ഖം ഹിരിദുക്ഖഞ്ച.

ഗഹപതി, ജായമ്പതീ, തിആദീസു വിയ പതിസദ്ദോ സാമിഇസ്സര
പരിയായോതി ആഹ “പതീതി സാമിഇസ്സരോ”തി. “പരേസം”തി സഹജാതേസു
പരേസം ഇന്ദ്രിയാനം. “പരേഹീ”തി കമ്മത്വേ കരണവചനം. പരേ സഹജാതേ
ഇന്ദ്രിയ യമ്മേതി അത്ഥോ. “അധികോ”തി അധികതരോ. “അത്തായീന
വുത്തീനം”തി അത്തായത്തവുത്തീനം. “ഛന്ദാഗമനവസേന വാ”തി ഏത്ഥ
ആഗച്ഛതി ഫലം ഏതേനാതി ആഗമനം. ആദികാരണം, മൂലകാരണം,
പഭവകാരണം. ഛന്ദോ ഏവ ആഗമനം ഛന്ദാഗമനം. തേനാഹ “പുബ്ബേ
അതീതഭവേസു”തിആദിം. സമ്പയുത്ത യമ്മേ അത്തപരാധീനേ കത്വാതി
സമ്ബന്ധോ. മഹോഘോ തിണപണ്ണകസഭേ അത്തപരാധീനേ കരോന്തോ
വിയാതി യോജനാ. തത്ഥ “അത്തപരാധീനേ”തി അത്തസഖ്വാതോപരോ
അത്തപരോ. അത്തപരേന അധീനാ അത്തപരാധീനാതി അത്ഥോ.
“സേസേസുപീ”തി സേസേസു വീരിയ ചിത്ത വീര്യംസാധിപതീസുപി. ഏതേന
‘വീരിയമേവ അധിപതി വീരിയാധിപതി. വീരിയവതോ കിം നാമ കമ്മം ന
സിജ്ജതീതി ഏവം പുബ്ബാഭിസഖ്വാതവസേന വാ പുബ്ബേ അതീതഭവേസു
സുട്ഠു ആസേവിതവീരിയാഗമനവസേന വാ തേസു തേസു കല്യാണ

പാപകമ്മേസു സമ്പയുത്ത ധമ്മേ മഹോഘോ വിയ തിണപണ്ണകസഭേ
അത്തപരായീനേ നിച്ചം പഗ്ഗഹിതധുരേകതാ പവത്തം വീരിയ'ന്തിആദിനയം
അതിദിസതി. “പച്ഛിമാ തയോ ധമ്മാ”തി വീരിയ ചിത്ത വീമംസാ ധമ്മാ.
പരവസേപി വത്തന്തി, തദാ തേസം അധിപതിഭാവോ നത്ഥീതി ചോദനാ.
അധിപതി കിച്ചം നാമ ധുരവാഹിതാതി സമ്ബന്ധോ. “തം തം കിച്ച വിസേസം
അനപേക്ഖിത്വാ”തി ചക്ഖുന്ദ്രിയം ദസ്സന കിച്ചേ ഇസ്സരോ, സോതിന്ദ്രിയം
സവന കിച്ചേതിആദീസു തം തം കിച്ചവിസേസം അപേക്ഖതി, തമാ
അനപേക്ഖിത്വാ. “വിജാനനാദി കിച്ചം”തി ‘മനോ ആരമ്മണ
വിജാനനേ’തിആദിനാ വുത്തം സഞ്ചം ഇന്ദ്രിയ കിച്ചം.

ഭുസോ ഹരന്തി വഹന്തീതി ആഹാരാ. “ഭുസോ”തി അതിരേകതരന്തി
അത്ഥോ. കഥം പന ഭുസോ ഹരന്തീതി ആഹ “സഹജാതാദീ”തിആദിം. തേതേ
പച്ചയ ധമ്മാ തേതേ പച്ചയുപ്പന ധമ്മാ ചാതി യോജനാ. “ഏത്ഥാ”തി ഇമിസ്സം
പാളിയം. “പച്ചയാഹാരോ വാ”തി ഏത്ഥ ഹേതു ആരമ്മണാദികോ
സഞ്ചോപച്ചയോ പച്ചയാഹാരോ നാമ. ആഹാര പച്ചയോപന വിസും ഏകോ
പച്ചയവിസേസോ. “പച്ചയട്ഠേനാ”തി ഹേതു ആരമ്മണാദി പച്ചയട്ഠേന.
“ആഹാരഭൂതാ”തി ഉപത്ഥമ്ഭനകിച്ചവിസേസഭൂതാതി വുത്തം ഹോതി.
“കളീരകുരാനം”തി കമ്മത്ഥേ സാമിവചനം. “വഡ്ഢിയാ”തി വഡ്ഢനത്ഥായ.
“ഠിതിയാ”തി ഠിതത്ഥായ. ഇമേസത്താ വട്ടേ പവത്തന്തീതി സമ്ബന്ധോ.
സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഠേതും. “പക്ഖേ വിയൂഹിത്വാ”തി പക്ഖേ
സഞ്ചാലേതാതി വുത്തം ഹോതി. “പക്ഖേ”തി വാ പക്ഖേഹി വാതം
ബ്ബുഹിത്വാ. “തദനുസയിതസ്സാ”തി തസ്ഥിം വിപാക സന്താനേ അനുസയി തസ്സ.
“വിഭാവേതാ”തി പച്ചക്ഖതോ വിഭൂതം പാകടം കതാ. “അലഭിത്വാ”തി
ചക്ഖുമ്ഹി അലഭിത്വാ. അപസ്സിത്വാതി വുത്തം ഹോതി. “തത്ഥേവാ”തി
നിവാസട്ഠാനേ ഏവ. “സമ്പയുത്താ”തി വിഞ്ഠാണേന സമ്പയുത്താ. ഭവിംസു
വഡ്ഢിം സൂതി ഭൂതാ. സമ്ഭവം വുഡ്ഢികാരണം ഏസന്തി ഗവേസന്തിതി
സമ്ഭവേസീനോ. “വുത്തനയേനാ”തി ‘യമാ യവബ്ബിജാനം വാ സാലിബ്ബിജാനം
വാ’തിആദിനാ വുത്തനയേന. “ആഹാരേതീ”തി പവത്തേതി.
“മനോസഞ്ചേതനാഹാരോ”തി കുസലാകുസല കമ്മഭൂതോ
മനോസഞ്ചേതനാഹാരോ. “തയോ ഭവേ”തി തയോ കാമഭവാദികേ
ഉപപത്തിഭവേ. ഠിതിയാതി ച അനുഗൃഹായാതി ച വുത്തം. ഇതരമാ
ഉപ്പത്തിയാതി ച വുത്തം സിയാതി അധിപ്പായോ.

“ദുബ്ബലകിച്ചട്ഠാനവത്ഥുകത്താ”തി ദുബ്ബലകിച്ചത്താ ദുബ്ബലട്ഠാനത്താ
ദുബ്ബലവത്ഥുകത്താ. “അഭിനിപാത മത്താനി ഹോന്തീ”തി ദസ്സന സവനാദി
മത്താനി ഹോന്തീതി അധിപ്പായോ. “വിതക്ക പച്ഛിമകം ഝാനം”തി ഝാനാനി
നാമ വിതക്കസ്സ പച്ഛാനുഗതം ഹോതീതി അത്ഥോ. “തത്ഥാ”തി
തേസുപഞ്ചവിഞ്ഠാണേസു. “താ”തി വേദനാ ഏകഗ്ഗതാ. “തം”തി ഝാനകിച്ചം.
ഏകഗ്ഗതാ ബലവതീ ന ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. “മഗ്ഗിന്ദ്രിയ ബലഭാവായാ”തി
മഗ്ഗിന്ദ്രിയ ബലഭാവത്ഥായ. ലോകുത്തരവിപാകാനി ജവനകിച്ചാനി ച
സാധിപതികാനി ച ഹോന്തീതി വുത്തം “തിഭൂമകാനീ”തിആദി. സേസമേത്ഥ
സുബോധം.

മിസ്സകസൺഗഹാനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

എന്തർ. ബോധിപക്വിയസങ്ഗഹേ. “സതിപട്ഠാനം”തി ഏതമ പസദ്ദോ പമുഖമോ പധാനമോതി ആഹ “പമുഖാ പധാനാ ഹുത്വാ”തി. ഠാസദ്ദോ ഗതിനിവത്തി അമോതി ആഹ “ചിത്തഗമനം നിവത്തേത്വാ പവത്തന്തി”തി. “കായേ അനുപസ്സനാ”തി കായേ പവത്താ അനുപസ്സനാ. പുനപ്പുനം പസ്സന്തി യോഗിനോ ഏതായാതി അനുപസ്സനാ. കതമം പസ്സന്തിതി ആഹ “അസ്സാസപസ്സാസാദികസ്സാ”തിആദിം. കമഞ്ചതം പസ്സന്തിതി വുത്തം “തം തം കായഭാവേനാ”തിആദി. ഇദാനി പുനപ്പുന സദ്ദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേനോ “യാവാ”തിആദിമാഹ. വേദനാനു പസ്സനാദീസുപി ഏസേവനയോ. തം ന സുന്ദരം. കസ്ഥാ, സകലസ്സ രൂപകായസ്സ അധിപ്പേതത്താ. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞ്ഞേയം. യദി ഏവന്തിആദിസു. “ഇതരാപി സിദ്ധാ”തി കായാനുപസ്സനാദയോപി സിദ്ധാ. കസ്ഥാ, യമ്മാനുപസ്സനായ അന്തോഗധത്താ. “തഥാ അനുപസ്സന്തസ്സാ”തി രൂപ്പനലക്ഖണേതോ അനുപസ്സന്തസ്സ. “തം തം സമുഹഭൂതരൂപധമ്മവസേനാ”തി അസ്സാസപസ്സാസാദി സമുഹഭൂതസ്സ രൂപ ധമ്മസ്സ വസേന. “സുഭാദിവിപല്ലാസസ്സാ”തി സുഭ സുഖ നിചുവിപല്ലാസസ്സ. “ഓളാരികസ്സാ”തി സുപാകടവസേന ഓളാരികസ്സ. “അത്തുപനിബന്ധാ”തി അത്തേന ഉപനിബന്ധാ, പടിബദ്ധാ.

“കാമം”തി ഏകന്തേന. ഉപസുസ്സതുതി സമ്ബന്ധോ. “യന്തം”തി ത്യാനാഭിഞ്ഞാ മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനം. “വീരിയസ്സ സങ്ഠാനം”തി വീരിയഗമനസ്സ വീരിയപ്പവത്തനസ്സ നിവത്തിവസേന സങ്ഠാനം. ഉപ്പന്നസദ്ദേന അതീത കിലേസാപി പച്ചുപ്പന്ന കിലേസാപി ഗഹേതഞ്ചാ ഹോന്തിതി ആഹ “അസുകസ്ഥിം കാലേ”തിആദിം. “മയ്ഹം ഉപ്പന്നം”തി ഇദാനി ഉപ്പന്നം. “പഹാനായാ”തി ഏതമ സമുച്ഛേദപ്പഹാനം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “അനുപ്പാദ ധമ്മതാപാദനകരണത്ഥം”തി. തത്ഥ അനുപ്പാദോ ധമ്മോ യേസം തേ അനുപ്പാദ ധമ്മാ. മഗ്ഗേന പഹീനാ അകുസല ധമ്മാ. അനുപ്പാദ ധമ്മാനം ഭാവോതി വിഗ്ഗഹോ. അനുപ്പാദ ധമ്മതായ ആപാദനം. തസ്സ കരണന്തി സമാസോ. “ദിസ്വാ”തി തേസം ഉപ്പത്തി വത്ഥും ദിസ്വാ. “പച്ചയസമുച്ഛിന്ദനത്ഥം”തി പച്ചയഭൂതസ്സ അനുസയസ്സ സമുച്ഛിന്ദനത്ഥം. “അപത്താ”തി ഇദാനി അപത്താ. “സമയേ”തി ബുദ്ധുപ്പാദനവമക്ഖണേ. “നിയാമം ന ഓക്കമന്തി”തി അരിയമഗ്ഗസങ്ഖാതം സമ്മത്തനിയാമം ന ഓക്കമന്തി. നപ്പവിസന്തി. കിലേസേഹി അകോപേതഞ്ചതായ അകുപ്പോ ധമ്മോ യസ്സാതി അകുപ്പ ധമ്മോ. ഖിണാസവോ. അകുപ്പ ധമ്മസ്സ ഭാവോ അകുപ്പ ധമ്മതാ. അരഹത്ത ഫലം. “തേസം”തി കുസലാനം ധമ്മാനം. ഉപ്പന്നാനം പാപകാനം പഹാനായാതി കത്വാ വിസുദ്ധിധമ്മേസു യോഗം കരോന്തസ്സ അനുക്കമേന ഭാവനാ കമ്മേ മത്ഥകം പത്തേആദിതോ പട്ഠായ ഉപ്പന്നാപി പാപകാ പഹിയന്തി. അനുപ്പന്നാപി നുപ്പജ്ജന്തി. അനുപ്പന്നാപി കുസലാ ഉപ്പജ്ജന്തി. ഉപ്പന്നാപി ഭാവനാ പാരിപൂരിം ഗച്ഛന്തി. ഏസനയോ അനുപ്പന്നാനം പാപകാനം അനുപ്പാദായാതിആദിസു. ഏവം ചതുസു മുഖേസു ഏകേകമുഖേനപി സമ്മാ പദഹന്തസ്സ സമ്മപ്പധാനം ചതുകിച്ചസാധകം ഹോതി. തേനാഹ “ഏതേസു പനാ”തിആദിം.

അഭിവിസിട്ഠേന ധമ്മവവത്ഥാനത്താണേന ഞാതഞ്ചാ സഞ്ചേ പരമത്ഥ ധമ്മാ അഭിഞ്ഞ്ഞേയ്യാ നാമ. “അഭിഞ്ഞാ സിദ്ധി”തി അഭിജാനന കിച്ചസിദ്ധി. വിസും വിസും പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ഞാതഞ്ചാ ചതുസച്ച ധമ്മാ പരിഞ്ഞ്ഞേയ്യാ നാമ. തേഹി ദുക്ഖസച്ച ധമ്മാ പരിഞ്ഞാതഞ്ചഭാവേന, സമുദയ സച്ച ധമ്മാ പഹാതഞ്ച

ഭാവേന, നിരോധസച്ച യമ്മാ സച്ഛികാതബ്ബ ഭാവേന, മഗ്ഗസച്ച യമ്മാ ഭാവേതബ്ബഭാവേന ഞാതബ്ബാ ഹോന്തിതി. “ഭാവനാസിദ്ധീ”തി ഭാവനാകിച്ച സിദ്ധി. തം സംയുത്തകേ ഇമായപാളിയാ സമേതീതി സമ്ബന്ധോ. “വിഭിഞ്ജേ പനാ”തി ഇദ്ധിപാദവിഭിഞ്ജേ പന. “ചിത്ത ചേതസികരാസി”തി സഹ പുബ്ബഭാഗഭാവനായ ഉത്തരി മനുസ്സ യമ്മപരിയാ പനാ ചിത്തചേതസികരാസി. “തത്ഥ പനാ”തി വിഭിഞ്ജേ തസ്മിം ഉത്തരചുളഭാജനീയേ പന. “ഇയാ”തി ഇമസ്മിം സങ്ഗഹേ.

ചത്താരി സോതാപത്തിയങ്ഗാനി നാമ ബുദ്ധേ അവേച്ചപ്പസാദേന സമന്നാഗതോ. യമ്മേ, സങ്ഘേ, അരിയകന്തേഹി സീലേഹി സമന്നാഗതോതി ഏവം വുത്താനി സോതാപത്തിയാ അങ്ഗാനി. തത്ഥ “അരിയകന്തേഹി”തി അരിയജനേഹി കാമിതേഹി ഇച്ഛിതേഹി. “സീലേഹി”തി പഞ്ചനിചുസീലേഹി, ആജീവട്ഠമകസീലേഹി വാ. “സമ്മപ്പയാനേസു”തി സമ്മപ്പയാനകിച്ചേസു.

“സോളസഹികിച്ചേഹി”തി ഏകേകസ്മിം സച്ചേ ചത്താരി ചത്താരി കത്വാ സോളസഹി കിച്ചേഹി. പീളനട്ഠോ, സങ്ഖതട്ഠോ, തിആദിഹി സോളസഹി അത്ഥേഹിതി വുത്തം ഹോതി. തേ ച അത്ഥാ പരതോ ആഗമിസ്സന്തി. സതി ഏവ സമ്ബോജ്ജയങ്ഗോതി വുത്തം, കഥം പന സാസതി സമ്ബോധിം സമുട്ഠാപേതീതി ആഹ “സാഹി”തിആദിം. ഏസനയോ സേസബോജ്ജയങ്ഗേസുപി. “തേസു യമ്മേസു”തി അജ്ജയത്തബഹിദ്ധാ യമ്മേസു. “ലീനസങ്കോച കോസജ്ജപക്ഖം”തി ലീനപക്ഖ സങ്കോച പക്ഖകോസജ്ജ പക്ഖം. ധൂരം സുട്ഠു പഗ്ഗണ്ഹാതി ഉക്ഖിപതീതി ധൂരസമ്പഗ്ഗഹോ. “ധൂരം”തി സമഥധൂരം വിപസ്സനാ ധൂരബ്ബ. “അരതി ഉക്ഖണ്ഠ പക്ഖം”തി അരതിപക്ഖ നിബ്ബിദാപക്ഖം. യമ്മേ രതി യമ്മരതി. യമ്മേ നന്ദി യമ്മനന്ദി. യമ്മേ ആരാമോ യമ്മാരാമോ. “സാരമ്ഭോ” നാമ ചിത്തവിഹേസാ. “ദരമോ” നാമ ചിത്തസന്താപോ. സമാഹിതോ ഭിക്ഖവേ യമാഭൂതം പജാനാതി പസ്സതീതി വചനതോ പഞ്ഞായ സമാധി പാദകതാ പാകടാതി വുത്തം “തസ്സാ”തിആദിം. സമം അവിസമം അത്തനോ കിച്ചം വഹതി സീലേനാതി സമവാഹീ. സമവാഹിസ്സ ഭാവോ സമവാഹിതാ.

സാ പന ചതുബ്ബിധാ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. “തസ്സാ”തി സമ്മാദിട്ഠിയാ. “വിസാവാ”തി ആലപന പദം. ‘സബ്ബേ ലോകുത്തരേ ഹോന്തി’തി വചനസ്സ സമ്ബന്ധം ദസ്സേതും “തേ പന സത്തതിംസപ്പഭേദാ”തിആദിമാഹ. ന വട്ഠാനാനി അസ്സ അത്ഥീതി നവട്ഠാനികം. “ലോകുത്തരേ”തി ലോകുത്തര ചിത്തേ. “അത്തപ്പടിപക്ഖാനം”തി അത്തനാ ഉജുപ്പടിപക്ഖാനം. “തേ”തി ബോധിപക്ഖിയ യമ്മാ. ഏതേന ദസ്സേതീതി സമ്ബന്ധോ. “കുണ്ഡലിയാ”തി ഏവം നാമകം ബ്രാഹ്മണം ആലപതി. “വിജ്ജാ”തി മഗ്ഗവിജ്ജാ. “വിമുത്തീ”തി ഫലവിമുത്തീ.

ബോധിപക്ഖിയാനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൧൬൫. സബ്ബസങ്ഗഹേ. “പഞ്ചരാസയോ”തി പഞ്ചസങ്ഗഹാ. “അതീതാദിഭേദഭിന്നാനം”തി അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നഭേദേന, അജ്ജയത്ത ബഹിദ്ധാഭേദേന, ഓളാരികസുഖമഭേദേന, ഹീനപണ്ണിതഭേദേന, ദൂരസന്തികഭേദേന ച ഭിന്നാനം. “ഉപപത്തി ദ്വാരേസു”തി ചക്ഖാദി ദ്വാരേസു. “കമ്മദ്വാരേസു”തി കായകമ്മദ്വാരാദിസു. “സങ്ഗമ്മാ”തി സങ്ഗത്ത്വാ.

“സമാഗന്മാ”തി സമാഗന്ത്വാ. “സാധാരണ കിച്ചാനി വാ”തി സബ്ബിരിയാപമേഹി സാധാരണ കിച്ചാനിവാ. പാളിപാഠേ. “കിഞ്ചാ”തി കസ്മാ ച. “സഞ്ചാരേവദേമാ”തി സഞ്ചാരാ സഞ്ചാരാ ഇതി തുച്ഛേ വദേമ. “കിഞ്ചസഞ്ചതം”തി കതമഞ്ചസഞ്ചതം. “രൂപം രൂപത്വായാ”തി രൂപവികതിയാ ജാതത്വായ രൂപസഞ്ചതം സഞ്ചതം അഭിസഞ്ചരോന്തിതി അത്ഥേമാ. ഉപഭോഗോ നാമ വത്ഥാഭരണാദികോ അന്തോഭോഗോ. പരിഭോഗോ നാമ മഞ്ചപിഠാദികോ ബാഹിര പരിഭോഗോ. സമ്പ്രദായികഞ്ച വേദനന്തി അധികാരോ. സേസേസുപി സഞ്ചാസഞ്ചാര വിഞ്ചാണേസുപി. “ദാനം ദാനത്വായാ”തി ദാനപുഞ്ചത്തേസ്സ ജാതത്വായ. ദാനസഞ്ചതം സഞ്ചതം അഭിസഞ്ചരോന്തിതി അത്ഥേമാ. അഥവാ ദാനസ്സ അത്ഥേമാ ദാനത്ഥേമാ. “അത്ഥേമാ”തി ച വിപാകത്ഥേമാ ഫലത്ഥേമാ. ദാനവിപാകത്വായ ദാനഫലത്വായ ദാനപുഞ്ചതസഞ്ചതം സഞ്ചതം അഭിസഞ്ചരോന്തിതി അത്ഥേമാ. ഏവം സേസേസുപി. “അനുയുഞ്ജന്താ”തി വിപസ്സനാ കമ്മം അനുയുഞ്ജന്താ. “തീസു യമ്മേസു കിലമിസ്സന്തി”തി വുത്തം. കമ്മം കിലമിസ്സന്തിതി ആഹ “ത്ഥാഹി യമാ”തിആദിം. “സുഖസഞ്ചിതേസു പടിസരണേസു”തി ചിത്തസാതചിത്തരതി പടിലാഭത്വായ പടിസരണേസു ആരമ്മണേസു. “താഹീ”തി സമ്പത്തിഹി. “താ”തി സമ്പത്തിയോ. പരമുക്കംസഗതം സുഖസഞ്ചിതട്ഠാനം ഹോതി. തസ്മാ തത്ഥ ദുക്ഖാനുപസ്സനാണാം അതിരേകതരം പവത്തേതബ്ബന്തി തദത്വായ ഭഗവാ തം വേദനം വിസും ഏകം ഖണ്ഡം കത്വാ ഖണ്ഡ ദേസനം ദേസേതീതി അധിപ്പായോ. ഏസനയോ പരത്ഥപി. “ഞാണസമ്മതം”തി പുമുജ്ജനേഹി ഞാണസമ്മതം. “പരമം അത്താനം കത്വാ”തി ലോകേ വിഞ്ചുത്തം പരമം ഹോതി, തസ്മാ വിജാനനം പരമം അത്താനം കത്വാ. സേസമേത്ഥ സുപാകടം. “യത്ഥഭുഞ്ജതീ”തിആദിസു. “യത്ഥ ഭുഞ്ജതീ”തി യസ്ഥിം ഭാജനേ ഭുഞ്ജതി. “യഞ്ച ഭുഞ്ജതീ”തി യഞ്ച ഭോജനം ഭുഞ്ജതി. “യേന ച ഭുഞ്ജതീ”തി യേനബ്ബുഞ്ജനേന ഭുഞ്ജതി. “യോ ച ഭോജകോ”തി സമീപേ ഠത്വാ പരിവേസകോ. “യോ ച ഭുഞ്ജിതാ”തി യോ ച ഭുഞ്ജകോ.

“സാസവാ ഏവാ”തി സാസവാ നാമ ലോകിയ യമ്മാ. “ഉസ്സാഹന്താ വിധ ഹോന്തി”തി അബ്ബാപാര യമ്മത്താ വുത്തം. ന ഹി അബ്ബാപാര യമ്മാനം ഏകന്തേന ഉസ്സാഹോ നാമ അത്ഥി. ഫലസ്സ നിബ്ബത്തനതോ ഫലത്വായ ഉസ്സാഹന്താ വിധ ഹോന്തിതി. “ആകിരിത്വാ”തി പത്ഥരിത്വാ. സേസമേത്ഥ സുബോധം.

ധാതുസങ്ഗഹേ. “അത്തനോ ഏവ സഭാവം”തി അത്തനോ സഭാവം ഏവാതിപി യുജ്ജതി. “ഈഹാ ച ബ്യാപാരോ ചാ”തി അഭിക്കമാമി പടിക്കമാമിതിആദിനാ ഉസ്സാഹോ ച, അഭിക്കമനാദി ബ്യാപാരോ ച. “ന ച ജീവയോഗാ”തി ന ച ലോകിയമഹാജന സമ്മതേന ജീവേന യുത്താ. അട്ഠകമാപാഠേ. യായതി ഏത്ഥാതി യന്തം. ഉദുക്ഖലം. യന്ത ചക്കയട്ഠിനാമ യന്ത ചക്കസമ്ബന്ധാ മുസലയട്ഠി. അരണീ വുച്ചതി അഗ്ഗിനിബ്ബത്തകത്വായ കതാ ദേവ സാരഘടികാ. അധാരരണീ നാമ ഹേട്ഠാരണീ. ഉത്തരാരണീ നാമ ഉദ്ധാരണീ. “സല്ലമിവാ”തി കണ്ഡോവിയ. “സുലമിവാ”തി വിജ്ജന്തകദണ്ഡോ വിയ. “ആതുരാവിയാ”തി തേഹിസല്ലസുലേഹി വിദ്ധഗിലാനാ വിയ. അയമാഭുച്ച നിമിത്തം നാമ അയമാഭുതം സത്തപുഗ്ഗലാദിനിമിത്തം. “വനമിഗോ വിയാ”തി തിണ്ണ രൂപേ പുരിസ സഞ്ചാലാഭോ വനമിഗോ വിയ. “അങ്ഗാരകാസുയം”തി അങ്ഗാരകുപേ. “നാനാവിധുപദ്വ നിമിത്തതോ”തി

നാനാവിധാനം ഉപദ്രവാൻ ഉപ്പത്തി പച്ചയതോ. “വനമക്കടോ വിയാ”തി വനവാനരോ വിയ. ദുക്ഖേന ദമനം അസ്സാതി ദുദമനോ. “അസ്സവളുകോ”തി ദുട്ഠം അസ്സോ. “യത്ഥ കാമനിപാതിതോ”തി യസ്ഥിം യസ്ഥിം ആരമ്മണേ പതിതും കാമേതി ഇച്ഛതി, തത്ഥ തത്ഥ നിപാതിതോ. പുഗ്ഗലവസേ അവത്തിത്ഥാ ആരമ്മണേസു യദിച്ഛകം നിപതനതോതി വുത്തം ഹോതി. “രങ്ഗനടോ വിയാ”തി സമജ്ജനടകോ വിയ. സഭാവതോ അത്ഥി സംവിജ്ജതീതി സന്തോ. തഥോതി ച അവിതഥോതി ച അത്ഥതോ ഏകം. അന്തോ പകാരോ അന്തഥാ. നത്ഥി അന്തഥാ അസ്സാതി അനന്തഥം. ദുക്ഖദുക്ഖം നാമ കായികദുക്ഖ ചേതസികദുക്ഖം. “കമ്മജാനം”തി വിപാകക്ഖന്ധകടത്താ രൂപാനം. “ഉപ്പത്തിയാ”തി ഉപ്പാദത്ഥായ. “പഗേവാ”തി പുരേതരമേവ. “ഉപ്പന്നം പി”തി ഉപ്പന്നസി ചക്ഖു. “പവത്തിയാ”തി സന്താനട്ഠിതിയാ ഠിതത്ഥായ. “പടിജഗ്ഗന ദുക്ഖം”തി സോധന ദുക്ഖം. പച്ചയവേകല്ല്വം നാമ ആഹാരച്ഛേദാദികം. നനു ഭിജ്ജനഭയേന പഗേവ പച്ചയസമ്പാദനം നാമ സങ്ഖാര ദുക്ഖമേവ സിയാതി. സച്ചം. ഇധ പന ആസന്നേ ഭിജ്ജനനിമിത്തം ദിസാ കതം പച്ചയ സമ്പാദനം അധിപ്പേതം. “രക്ഖാവരണഗുത്തി സംവിധാന ദുക്ഖം”തി നാനാഭയതോ രക്ഖണ്ഡു ച ആവരണ്ഡു ച ഗോപനസ്സു ച സംവിധാന ദുക്ഖം. “തദുഭയേന സഹേവ സിജ്ജതീ”തി കസിഗോരക്ഖാദീനി സങ്ഖാര കമ്മാനി വാ രക്ഖാവരണ ഗുത്തിസം വിധാനാദീനിവാ കരോന്താനം തം ദുക്ഖ ദുക്ഖം തദുഭയേന ദുക്ഖേന സഹേവ സിജ്ജതീ. “തേസം”തി ചക്ഖാദീനി അസ്സാദേന്താനം ന മുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ. “പവത്തി നിരോധ ഭൂതസ്സാ”തി പവത്തിയാ നിരോധ ഭൂതസ്സ. “തം പജഹതി യേവാ”തി തം ലോഭം പജഹതിയേവ. “യാവദേവാ”തി ഉപരിമപരിയന്തേന. അഹം അസ്ഥിതി പവന്തോ മാനോ അസ്ഥിമാനോ. തസ്സ സമുഗ്ഘാതനം സമുച്ഛിന്ദനം. “പരിന്തോതേസു”തി തേസു അനുസയിതായ തസ്ഹായ പഹാനവസേന പരിന്തോതേസു. “തബ്ബിപരിന്തേന പനാ”തി തതോ വിപരിന്തേന പന. അസ്ഥിമാനസ്സ അന്ധിട്ഠാനഭൂതാതിആദി അത്ഥേന. അനിന്ദ്രിയബദ്ധ ധമ്മാ നാമ പഥവിപബ്ബതാദീസു പവത്താ രൂപ ധമ്മാ.

സന്തേ അനുകുണ്ഠമാനേ കരോതീതി സമ്ബന്ധോ. “ഇതീ”തി തസ്ഥാ. തേസം സത്താനം. ദുജ്ജഹോ നാമ നത്ഥി. തസ്ഥാ ലോഭോയേവ ദുക്ഖസമുദയാരിയ സച്ചം നാമാതി യോജനാ. സാസവാ കൂസലാ കൂസല ധമ്മാ സമുദയസച്ചം നാമ, ദുക്ഖ സച്ചഭൂതാനം വിപാകക്ഖന്ധകടത്താ രൂപാനം സമുദയത്താ സംവഡ്ഢനത്താ. മൂലഭാവേന വുത്താ ‘അവിജ്ജാ പച്ചയാ സങ്ഖാരാ’തിആദീസു. “നന്ദനസദിസം”തി ദേവലോകേ നന്ദനവനുയ്യാനസദിസം. “ആദിപഭവപധാനഭൂതാ”തി ദുക്ഖ ധമ്മാനം ആദിഭൂതാ, പഭവഭൂതാ, പധാനഭൂതാ. “പഭവഭൂതാ”തി ച പഥമുപ്പത്തിഹേതുഭൂതാ. “തേസം”തി ദുക്ഖ ധമ്മാനം.

“കത്ഥചീ”തി കാമഭവാദീസു കിസ്ഥിഞ്ചിഭവേ. “കദാചീ”തി അതീതാദികാലേസു കിസ്ഥിഞ്ചികാലേ. “കേസഞ്ചീ”തി ദേവമനുസ്സാദീസു സന്തേസു കേസഞ്ചിസത്താനം. “കുതോചീ”തി ബഹുസുകാരണേസു കുതോചികാരണാ. “കഥഞ്ചീ”തി കേനചിപകാരേന.

“പരിണാമോ”തി പരിണമനം അന്തഥാഭാവോ. “തം സമങ്ഗീനം”തി തേഹി ചക്ഖാദീഹി സമങ്ഗീനം പുഗ്ഗലം. പാളിപാഠോ. “ആദിത്തം”തിആദിപിതം സമുജ്ജലന്തം. “കേനാ”തി കരണഭൂതേന കേന അഗ്ഗിനാ. തഥാ അരിയമഗ്ഗോ

വിപരിണാമ ധമ്മോ ച ഹോതി. സോവിപരിണാമ ദുക്ഖേനപി പുഗ്ഗലം ഭൂസം പീളേതിയേവാതി യോജനാ. “നാ”തി ന സിയാ. സമനം വൂപസമനം സന്തി. സബ്ബദുക്ഖാനം സന്തീതി വിഗ്ഗഹോ. സബ്ബം വട്ടദുക്ഖന്തി സമ്ബന്ധോ. “തസ്സാ”തി അരിയമഗ്ഗസ്സ. “പവത്തമാനാ ചാ”തി സന്തതിഠിതിവസേന വത്തമാനാ ച. “മഹന്തം പരിളാഹദുക്ഖം”തി സോക പരിഭേവ ദുക്ഖ ഭോമനസ്സുപായാസാനം പവത്തിവസേന മഹന്തം പരിളാഹ ദുക്ഖം. നിബ്ബാനസ്സ അനുപ്പാദ ധമ്മത്താ ഉപ്പാദത്ഥായ പച്ചയോ നാമ നത്ഥി. തമാ അപ്പവത്തി ധമ്മത്താ പവത്തത്ഥായ. സമ്പാപുണിതബ്ബത്താ പന സമ്പാപനത്ഥായ പച്ചയോ അത്ഥീതി ആഹ “സമ്പാപക പച്ചയാഭിസഞ്ചരണലേസം”തി. സമ്പാപക പച്ചയാ നാമ അരിയ മഗ്ഗോ ച തസ്സ പച്ചയാ ച.

ഭവാഭവസഞ്ചാരസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സാതി സമ്ബന്ധോ. “തദേവാ”തി തം ദുക്ഖക്ഖന്ധം ഏവ. അനുപുനപ്പുനം പദീയതേ അനുപ്പദാനം. “നിച്ചാതനട്ഠോ”തി ഹന്ദ ഗണ്ഹാതി സമ്പടിച്ചാപനട്ഠോ. “തതോ”തി വട്ടദുക്ഖതോ. “മുച്ചനുപായസ്സാ”തി ദാനസീലനിക്ഖമാദികസ്സ മുച്ചനുപായസ്സ. “നിസ്സരണവിമുത്തിയാ”തി നിസ്സരണ സഞ്ചാരായ വിമുത്തിയാ. സഞ്ചാര ദുക്ഖസ്സ അഭാവട്ഠോ. “സമ്മോഹസ്സ പഹാനവസേനാ”തി ഏതേന ഇധ ദസ്സനം നാമ ഇതോ പട്ഠായ ചതുസു സച്ചേസു അസമ്മോഹ ഭാവപത്തി ഏവ ആലോകപത്തി ഏവ വുച്ചതീതി ദസ്സേതി . തേനാഹ “പടിവിജ്ഞനട്ഠോ”തി. തണ്ഹായ ദാസോ തണ്ഹാദാസോ. തണ്ഹാദാസസ്സ ഭാവോ തണ്ഹാദാസബ്ബം. പരവസതോ വിമുത്തിവസേന അപരാധീനതാ ഭുജിസ്സഭാവോ നാമ. ലോകിയമഗ്ഗാഹി തണ്ഹാദാസബ്ബം നാതിവത്തന്തി. തണ്ഹാവസം പൂരയമാനാ തണ്ഹാവിസയം വിപാകം ജനേന്തി. അയം അരിയമഗ്ഗോ ഏവ തണ്ഹായ അനാരമ്മണഭാവേ റിതോ തണ്ഹാദാസബ്ബം അതിവത്തന്തി. തണ്ഹാവസം ഭിന്ദമാനോ തണ്ഹായ അവിസയം വിപാകം ജനേതീതി അധിപ്പായോ. “ദുക്ഖമുത്തിയാ”തി ദുക്ഖതോ മുച്ചനത്ഥം. “ദുക്ഖവവഡ്ഢിയാ”തി ദുക്ഖവവഡ്ഢനത്ഥായ. സേസമേത്ഥ സുബ്ബോധം. “ഖയവിരാഗ നിരോധ ഭൂതോ”തി ഏത്ഥ കിലേസ ധമ്മാനം വിരജ്ജനം വിഗമനം അന്തരധാനം വിരാഗോ. “അനത്ഥ പദാനീ”തി അഹിതപദാനി. ഭയാഭീനവപദാനി. “ദ്വാരാശ്ശരണമണ ഛരണഭേദേനാ”തി ദ്വാരാശ്ശരണം ധമ്മാരമ്മണം ഹോതി. ഏവംസതി, ആരമ്മണ ഛരന്തി ന വത്തബ്ബം ധമ്മാരമ്മണസ്സ വിസുഗ്ഗഹിതത്താതി. നോ നവത്തബ്ബം. കസ്ഥാ, ദ്വാരാശ്ശരണോ സേസാനം ധമ്മാരമ്മണാനം അത്ഥിതായാതി ദസ്സേതും “ഏത്ഥ ചാ”തിആദി വുത്തം. പരതോ “ഏത്ഥപി”തിആദിസു ഏസേവനയോതി.

സബ്ബസഞ്ചാരാനുഭിപനാ നിട്ഠിതാ.

സമുച്ചയസഞ്ചാരാഭിപനിയാഅനുഭിപനാ നിട്ഠിതാ.

വ. പച്ചയസങ്ഗഹഅനുഭൂതിപനാ

മനസ്സു. യേഹിപകാരേഹി യഥാ. തേസം വിഭാഗോ തം വിഭാഗോ. അയഞ്ചനിദേശോ ഏകസേസനിദേശോ, വിച്ഛാലോപനിദേശോവാതി ദസ്സേതും “തേസം”തിആദിമാഹ. ന സമേതി. ഗാമായം ‘യേസം’തിആദിനാ തീഹി-യ-സദേഹി ദസ്സിതാനം തിണ്ണം അത്മാനം-ത-സദൃശ സമഭവതോ. ത-സദൃശമാനഞ്ച അനുസന്ധിയം പരിപുണ്ണം കത്വാ വത്തബ്ബതോ. “സമുപ്പജ്ജതി”തി സുട്ഠു പരിപുണ്ണം കത്വാ ഉപ്പജ്ജതി, പാതുഭവതി. “അവിനാ”തി അവിനാ ഹുത്വാ. “സഹജാത ധമ്മേഹീ”തി അവിജ്ജാ പച്ചയാ സങ്ഖാരാതിആദീസു സങ്ഖാരാദീനം സഹജാത ധമ്മേഹി സഹേവ ഉപ്പജ്ജനം. “കലാപവസേനാ”തി സുദ്ധ ധമ്മ കലാപവസേന. “സാമത്തെ ലക്ഖണം”തി സാധാരണ ലക്ഖണം. “അത്ഥോ”തി ഇദപ്പച്ചയതാ സദസ്സ അത്ഥോ. “അയമത്ഥോ പടികഖിത്തോ”തി ‘സമുപ്പജ്ജനം സമുപ്പാദോ’തി അയംഭാവസാധനത്ഥോ പടികഖിത്തോ. “അയമേവാ”തി അയം ഭാവസാധനത്ഥോ ഏവ. ജരാമരണം സമഭവതീതി യോജനാ. “ഉപ്പാദാവാ തമാഗതാനം”തി സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം ഉപ്പാദേവാ സതി. “അനുപ്പാദാവാ”തി അനുപ്പാദേവാ സതി. “ഠിതാവ സാധാതു”തി ജാതിയാ സതി ജരാമരണസ്സ പവത്തിസഭാവോ ലോകേ ഠിതോയേവ. കത്വാ പന സാധാതുതി ആഹ “ധമ്മട്ഠിതാ”തിആദിം. തത്ത്വ “ധമ്മട്ഠിതാ”തി കേനചി അകതാ സഭാവട്ഠിതാ. “ധമ്മനിയാമതാ”തി സഭാവനിയാമതാ. “തത്ര തഥതാ”തി തസ്ഥിം സാമത്തെലക്ഖണേ സങ്ഖത ധമ്മാനം തഥതാ. സാമത്തെ ലക്ഖണമേവ പടിച്ചസമുപ്പാദോ നാമാതി ദസ്സേതി, ന അവിജ്ജാദികോ പച്ചയ ധമ്മോ. കസ്ഥാ, തേഹി വചനേഹി ധമ്മനിയാമതാ മത്തസ്സ ദസ്സിതത്താ. അവിജ്ജാദീനം ധമ്മ സരൂപാനം അദസ്സിതത്താ. “ധമ്മനിയാമതാമത്തം”തി ച യഥാ വുത്തസാമത്തെ ലക്ഖണമേവ വുച്ചതി. യദി ഭാവസാധനം ഇച്ഛേയ്യ, ഭാവസാധനം നാമ കത്തുരഹിതം ഭവേയ്യ. കത്തുരഹിതേ ച സതി, കഥം പടിച്ച ക്രിയായ സമാനകത്തുകതാ ലബ്ധതി. അലഭ്യേ ച സമാനകത്തുകത്തേ കഥഞ്ച പുബ്ബകാലേത്വാ പച്ചയസമഭവോതി. അയം ഭാവസാധനം ഇച്ഛന്തസ്സ ബൃഞ്ജനയുത്തിവിരോധോ. തം പരിഹരന്തോ ന ചേത്മാതിആദിമാഹ. ഗമഭീരോചാനന്ദ പടിച്ചസമുപ്പാദോ ഗമഭീരാവ ഭാസോചാതി ഭഗവതാ വുത്തം. ഭാവസാധനേ ച കതേ ഉപ്പജ്ജന ക്രിയാമത്തം നാമ വിസും ഏകോ ധമ്മോ ന ഹോതീതി കഥം തം ഗമഭീരം സിയാതി. അയം ഭാവസാധനം ഇച്ഛന്തസ്സ ഗമഭീരവചന വിരോധോ. തം പരിഹരന്തോ “സങ്ഖത ധമ്മേസു ചാ”തിആദിമാഹ. അപി ച സങ്ഖത ലക്ഖണം നാമ സങ്ഖത ധമ്മതോപി ഗമഭീരം ഹോതി. തമാഹി ചിത്തം നാമ സങ്ഖത ധമ്മോ. തഞ്ച അത്ഥി മേചിത്തം നാമാതി സത്താനം പാകടം ഹോതി. തസ്സ പന അനിച്ചതാ സങ്ഖാതം സങ്ഖത ലക്ഖണം അപാകടം ഹോതി സുട്ഠു സന്തതിയാ പടിച്ചന്നം. തഥാ വേദനാ നാമ സുഖാവാ ദുക്ഖാവാ സങ്ഖത ധമ്മോ. സാ ച അത്ഥി മേവേദനാതി സത്താനം പാകടാ ഹോതി. തസ്സാ പന അനിച്ചതാ സങ്ഖാതം സങ്ഖത ലക്ഖണം അപാകടം ഹോതി സുട്ഠു സന്തതിയാ പടിച്ചന്നം. ഏവം സേസേസു നാമധമ്മേസു ച രൂപധമ്മേസു ച. യതോ സത്തസു വിസുദ്ധീസു സങ്ഖത ധമ്മ വവത്മാന സങ്ഖാതം ദിട്ഠിവിസുദ്ധിഞാഞ്ച അവിജ്ജാദിപച്ചയ പരിഗൃഹ സങ്ഖാതം കങ്ഖാവിതരണ വിസുദ്ധിഞാഞ്ച പഥമം സമ്പാദേത്വാ പച്ഛാ ദസവിധാനി സങ്ഖത ലക്ഖണാനുപസ്സനാ ഞാണാനി സമ്പാദേതബ്ബാനി ഹോന്തീതി. യഥാ ച

അനിച്ചതാ സഖ്വാതം സഖ്വത ലക്ഖണം സഖ്വത ധമ്മതോ ഗമ്ഭീരം ഹോതി. തമാ ഇദമ്പി പടിച്ചസമുപ്പാദ സഖ്വാതം സഖ്വത ലക്ഖണം സഖ്വത ധമ്മതോ ഗമ്ഭീരം ഹോതിതി ദട്ഠം.

“തബ്ഭാവഭാവീഭാവോ”തി ഏതഥ ഭവതി സംവിജ്ജതീതി ഭാവോ. സോ സോ അവിജ്ജാദികോ ഭാവോ തബ്ഭാവോ. തബ്ഭാവേ ഭവന്തി സമ്ഭവന്തി സിലേനാതി തബ്ഭാവഭാവീനോ. സഖ്വാദായോ. “ഭാവോ”തി ഉപ്പത്തികാരണം. തബ്ഭാവഭാവീനം ഭാവോതി തബ്ഭാവഭാവീ ഭാവോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേനോ “തസ്സമിം തസ്സമിം”തിആദിമാഹ. അപി ച “ഭാവോ”തി വിജ്ജമാനതാ വുച്ചതി. തസ്സ തസ്സ പച്ചയ ധമ്മസ്സ ഭാവോതി തബ്ഭാവോ. തബ്ഭാവേ സതി ഭവന്തി സമ്ഭവന്തി ധമ്മതായാതി തബ്ഭാവഭാവീനോ. തേസം ഭാവോതിപി യുജ്ജതിയേവ. “ഹേതാദി പച്ചയ സത്തിനിയാമം”തി ഹേതുപച്ചയോ, ആരമ്മണ പച്ചയോ, തിആദീസു ഹേതുസദു ആരമ്മണ സദാദയോ ലോഭാദീനം രൂപാരമ്മണാദീനഞ്ച ധമ്മാനം തം തം പച്ചയ സത്തിവിസേസം ദീപേന്തി. തേസഞ്ച സോ സോ പച്ചയ സത്തിവിസേസോ വിസും ധമ്മനിയാമോ ഹോതി, ഏവം ഹേതാദി പച്ചയസത്തിനിയാമം നിവത്തേതി. “തമാ തമാ”തി മൂലട്ഠഗോചരവിസയട്ഠാദികേന തേന തേന പച്ചയാകാരേന. സോ ഹി വുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ. “പച്ചയ ധമ്മുദ്ധാര മത്തേ അത്ഥാ”തി പച്ചയ ധമ്മാനം നാമ സഞ്ചാരവസേന ഉദ്ധരണമത്തം അകത്ഥാതി അധിപ്പായോ. “ആഹച്ചാ”തി ആഹനിത്ഥാ തം തം പച്ചയസത്തി വിസേസം പാപേത്ഥാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “മത്ഥകം പാപേത്ഥാ”തി. പച്ചയസത്തി വിസേസോ ഹി ഹേതുഫലദീപനേ തതോ ഉത്തരി വത്തഞ്ച കിച്ചാഭാവതോ മത്ഥകം നാമ ഹോതിതി. “അനോസക്കമാനാ”തി അനിവത്തമാനാ. “ഏതായാ”തി പച്ചയ സത്തിയാ. പപഞ്ചേന്തേ ആചരിയേ.

ഏതസ്ഥാ കാരണാ ഫലം ഏതദേവ പടിച്ച അനാഗതപക്ഖതോ പച്ചുപ്പന്നപക്ഖം ആഗച്ഛതി പാതുബ്ഭവതീതി പച്ചയോ. ഉപ്പത്തികാരണം പവത്തികാരണഞ്ച. തത്ഥ ഉപ്പത്തികാരണം ജനകപച്ചയോ. പവത്തികാരണം ഉപത്ഥമ്ഭക പച്ചയോ. “ഏതേനാ”തി ഹേതുനാ. “കായവചി മനോകമ്മം”തി ഏതഥ “കമ്മം”തി ക്രിയാവുച്ചതി, ഗമന റാന നിസജ്ജസയനാദികം കായിക ക്രിയഞ്ച. ആലാപ സല്ലാപ കമ്മന സജ്ജായന ഗായനാദികം വാചസിക ക്രിയഞ്ച. വിജാനന ചിന്തന വീമംസനാദികം മാനസിക ക്രിയഞ്ച. “അഭിസഖ്വരോന്തീ”തി അഭിനിപ്ഫാദേന്തി. “ഏതേഹീ”തി ഏതേഹി ലോകിയകുസലാ കുസല ചേതനാ ധമ്മേഹി. അപി ച സഖ്വരോന്തി സത്താ ഏതേഹീതി സഖ്വാദാ. “സഖ്വരോന്തീ”തി കിം സഖ്വരോന്തി. അത്തഭാവം സഖ്വരോന്തി. ഭവാഭവം സഖ്വരോന്തി. ദിട്ഠധമ്മികമ്പി അത്ഥം വാ അനത്ഥം വാ സഖ്വരോന്തി. സമ്പരായികമ്പി അത്ഥം വാ അനത്ഥം വാ സഖ്വരോന്തീതിആദിനാ. ചക്ഖുമ്പി സഖ്വരോന്തി, സോത്ഥപി സഖ്വരോന്തീതിആദിനാ. ദസ്സനമ്പി സഖ്വരോന്തി, സവനമ്പി സഖ്വരോന്തീതിആദിനാ ച വത്തും വട്ടതിയേവ. “വിജാനാതീ”തി വിവിധേന ജാനാതി. ഭൂതേനപി ജാനാതി, അഭൂതേനപി ജാനാതി. “നമതീ”തി ഗോചര വിസയത്ഥായ നമതി. “രൂപ്പതീ”തി കുപ്പതി, പോഭതി. “ഹുസതീ”തി സംഹനതി. “വേദയതീ”തി വിദിതം കരോതി. തം തം ആരമ്മണം ലഗ്ഗനവസേന ഭൂസം നഹതി ബന്ധതി, മുഞ്ചിതും ന ദേതീതി തണ്ഹാതിപി യുജ്ജതി. “ഉപാദിയതീ”തി ദള്ഘം ഗണ്ഹാതി. തേനാഹ “അമുഞ്ചഗ്ഗാഹം ഗണ്ഹാതീ”തി.

ഭവതീതി ഭവോ. ഉപപത്തിഭവോ. ഭവന്തി ഏതേനാതി ഭവോ. കമ്മഭവോ. “ജനനം”തി അഭിനവസ്തു പാതുബ്ഭവനം. “ജീരണം”തി അഭിനവഭാവതോ ഹായനം. “സോചനം”തി ചിത്തസന്താപനം. “പരിഭേവനം”തി രോദനം. “ദുക്ഖം”തി കായരുജ്ജനം. “ദോമനസ്സം”തി ചിത്തരുജ്ജനം. “വിസീദനം”തി ബാല്യം ചിത്തകിലമമഭാവേന വിരൂപം ഹുത്വാ ചിത്തസ്സസീദനം. മാനസലവിയനം. യതോ അസ്സാസപസ്സാസാനം വിരൂപപ്പവത്തിവാ തദ്വണ്ണേ സബ്ബസോ ഉപരുജ്ജന്തം വാ ഹോതിതി. “കേനചി സുഖേനാ”തി ദുക്ഖസച്ചതോ വിമുത്തേന കേനചി സന്തിസുഖേന.

“ദുക്ഖപ്പപ്പിച്ഛാദികാ”തി ഭയട്ഠേന ദുക്ഖഭൂതാനം തേഭൂമിക യമ്മാനം ദുക്ഖഭാവപ്പപ്പിച്ഛാദികാ. “സമുദയപ്പപ്പിച്ഛാദികാ”തി തണ്ഹായ ദുക്ഖ സമുദയ ഭാവപ്പപ്പിച്ഛാദികാ. “നിരോധപ്പപ്പിച്ഛാദികാ”തി തണ്ഹാനിരോധസ്സേവ ദുക്ഖനിരോധ ഭാവപ്പപ്പിച്ഛാദികാ. “മഗ്ഗപ്പപ്പിച്ഛാദികാ”തി അട്ഠംഗീക മഗ്ഗസ്സേവ ദുക്ഖനിരോധ മഗ്ഗഭാവപ്പപ്പിച്ഛാദികാ. പുബ്ബന്തോ വുച്ചതി അതീതേകാലേ ഭവപരമ്പരാ. അപരന്തോ വുച്ചതി അനാഗതേ ഭവപരമ്പരാ. പുബ്ബന്താ പരന്തോ വുച്ചതി തദുഭയം. “പടിച്ചസമുപ്പാദപ്പപ്പിച്ഛാദികാ”തി പച്ചുപ്പന്നഭവേ ഖണ്ഡാനം പടിച്ചസമുപ്പാദപ്പപ്പിച്ഛാദികാ. “സുത്തന്തികനയേനാ”തി അഭിധമ്മേപി വിഭിഞ്ജേ സുത്തന്ത ഭാജനീയം നാമ ആഗതം. തേന സുത്തന്ത ഭാജനീയനയേന. സാസവാ കുമ്പലാ കുമ്പല ചേതനാ സഞ്ചാരാ നാമാതി യോജനാ. “അഭിധമ്മനയേനാ”തി വിഭിഞ്ജേ അഭിധമ്മഭാജനീയനയേന. അട്ഠകമാപാഠേ. അവിജ്ജാ കിരിയ യമ്മാനം നേവ ഉപനിസ്സയ പച്ചയത്തം ലഭതി. കുമ്പലാ കുമ്പലമൂലാനി കിരിയ യമ്മാനം ന ഉപനിസ്സയ പച്ചയത്തം ലഭന്തിതി യോജനാ. കിരിയ യമ്മാ അവിജ്ജാതോ ച കുമ്പലാ കുമ്പല മൂലേഹി ച ഉപനിസ്സയ പച്ചയം ന ലഭന്തിതി വുത്തം ഹോതി. “പച്ചയാകാരോ”തി പടിച്ച സമുപ്പാദോ. “അവിജ്ജാവിരാഗാ”തി അവിജ്ജാ വിഗമനതോ. തേസംപികിരിയ യമ്മാനം. വിഞ്ഠാണാദീസുപി കിരിയ വിഞ്ഠാണം, കിരിയ നാമം, കിരിയ മനായതനം, കിരിയഫസ്സോ, കിരിയ വേദനാതി അത്ഥിതായ “ഏസനയോ വിഞ്ഠാണാദീസുപീ”തി വുത്തം. “കുമ്പലാ കുമ്പല വിപാകസമ്പയുത്തം”തി കുമ്പല വിഞ്ഠാണ സമ്പയുത്തം, അകുമ്പലവിഞ്ഠാണസമ്പയുത്തം , വിപാക വിഞ്ഠാണ സമ്പയുത്തം. “തം അനുപപന്നം”തി പവത്തിവിപാകവിഞ്ഠാണ സഹഗതസ്സ ഖണ്ഡത്തയസ്സ തം സഹജാതസ്സ ചിത്തജരൂപസ്സ ച അവസിട്ഠന്താ തം ന സമ്പന്നംതി അത്ഥോ. തത്ഥ ഹി വിഞ്ഠാണപദേ പവത്തിവസേന ദത്തിംസവിധം വിപാകചിത്തം വിഞ്ഠാണം നാമാതി വുത്തം. ഏവഞ്ചസതി, നാമ രൂപപദേപി പവത്തിവസേന തദുഭയം പവത്തിവിഞ്ഠാണസഹഗതംപി ഗഹേതബ്ബമേവാതി. “തം തം വിഞ്ഠാണ സമ്പയുത്താ”തി പടിസന്ധിവിഞ്ഠാണ പവത്തി വിഞ്ഠാണസമ്പയുത്താ. “തണ്ഹുപാദാനാനിപാകടാനീ”തി ഛര തണ്ഹാ രൂപതണ്ഹാ സദുതണ്ഹാദിവസേന. ചത്താരി ഉപാദാനാനി കാമുപാദാനാദിവസേനാതി ഏവം പാകടാനിയേവ. “ലക്ഖണമത്താനീ”തി സഞ്ചത യമ്മാനം സഞ്ചതഭാവസല്ലക്ഖണ നിമിത്തമത്താനി. “ഞാതിബ്ബസനാദീഹീ”തി ഞാതിവിനാസനാദീഹി. “ഞാതിബ്ബസനാദിനിമിത്തം”തി ഞാതിവിനാസനാദികാരണാ.

“ഖണ്ഡദുക്ഖേ”തി പച്ചക്ഖണ്ഡസഞ്ചാരേ ദുക്ഖസച്ചേ. ഖണ്ഡപ്പവത്തി മഗ്ഗോ നാമ തണ്ഹാസമുദയോ ഏവ. ഖണ്ഡനിരോധ മഗ്ഗോ നാമ അരിയമഗ്ഗോ. “ഖണ്ഡ സമുദയഭൂതാ”തി ഖണ്ഡപ്പവത്തിയാ കാരണഭൂതാ. “അവിജ്ജാനി വുടാനം”തി

അവിജായനീവാരിതാനം പിഹിതാനം. “അപ്പഹീന ഭവാഭിലാസാനം”തി മഗ്ഗേന അപ്പഹീന ഭവപത്ഥനാനം. അപ്പഹീനഭവതണ്ഹാനന്തി വുത്തം ഹോതി. “വിബന്ധോ”തി അന്തരായോ. “ഉദയഭൂതാനം”തി വഡ്ഡിഭൂതാനം. “അവസ്സയോ”തി നിസ്സയോ. സുഖവേദനാ വിസേസതോ തണ്ഹായ പച്ചയോ ഹോതിതി വുത്തം “സുഖവേദനാസദിസോ”തിആദി. ദോമനസ്സാനം പന തസ്സാ പച്ചയഭാവോ പരതോ പരിയേട്ഠിതണ്ഹായം പാകടോ ഭവിസ്സതി. ഉപേക്ഖാ വേദനാപി ദുക്ഖേന പിളിതസ്സ സുഖഠാനേ തിട്ഠതി. സുഖം വിയ തം പത്ഥേതിതി. സമുദാ ചരിത്ഥാ പരിചയിത്ഥാ. “തണ്ഹാ ഏവാ”തി കാമതണ്ഹാ ഏവ. “അത്തനി ചാ”തി ദിട്ഠിയഞ്ചാതി അധിപ്പായോ. “അത്തനോ ആരമ്മണേസു”തി അത്ത ജീവ ലോകാദീസു ദിട്ഠിയാഗഹിതാ രമ്മണേസു. “അസ്സാദന ഖമനരോചനഭൂതായാ”തി സാധുവതായം മമദസ്സനന്തി ഏവം രജ്ജന തുസ്സന കന്തിഭൂതായ. “ഉപാദാനീയസ്സാ”തി ദള്ഹം ഗഹേതബ്ബസ്സ. “അത്ഥസ്സാ”തി അത്തനോ അത്താദികസ്സ അത്ഥസ്സ. ഗാമായം .“ഭവം ഹോതി”തി ഭവന്തോ വഡ്ഡന്തോ ഹോതി. “പരാഭവോ”തി വിനാസന്തോ.

“അദ്ധാനവന്തേ ധമ്മേ”തി തേകാലികസങ്ഖത ധമ്മേ. അപതമാനേ കത്ഥാതി പാഠസേസോ. യഥാ ഉപാദാനത്തി ദിസ്വാ ഉപാദാരൂപത്തി പദേ ആദാസദ്ദോ വിത്തായതി. ന ഉപുബ്ബ പദസദ്ദോ. ഇതരഥാ ഉപാദാനന്തി നസിജ്ജയതി. ഏവം അദ്ധാ, അദ്ധാന, പദേസുപി. തേനാഹ “അദ്ധാനം”തി നസിജ്ജയതിതി. സംഖിപന്തി വീസതാകാരാ ഏതേസുതി സങ്ഖേപാ. സങ്ഗഹാ. “വട്ടധമ്മാ”തി സങ്ഖാരാദയോ ധമ്മാ. “ഏത്ഥാ”തി ഏതാസു അവിജ്ജാതണ്ഹാസു. കഥം തിട്ഠന്തിതി ആഹ “തദായത്തവുത്തിതായാ”തി. “പതിട്ഠാ”തി സുപ്പതിട്ഠിതട്ഠാനാനി. “പഭവാ”തി വട്ടധമ്മപരമ്പരപ്പവത്തിയാ മൂല പധാന കാരണാനി. തത്ഥ ഹേതു ച ദേസേതബ്ബോ ഹോതി. ഇതരഥാ ഇസ്സരനിമ്മാനദിട്ഠി അഹേതുക ദിട്ഠിനം ഓകാസോ സിയാതി. ഫലഞ്ച ദേസേതബ്ബം ഹോതി. ഇതരഥാ ഉച്ഛേദദിട്ഠിയാ ഓകാസോ സിയാതി. “അദ്ധുനോ”തി ദീഘകാലസ്സ. “നിവത്തേതീ”തി സമുച്ഛിന്ദതി. “അഹേതു അപച്ചയാ സത്താ പവത്തന്തി”തി പുബ്ബഹേതുരഹിതാ പുബ്ബപച്ചയരഹിതാ ഹുത്ഥാ ഇമേസത്താ പവത്തന്തി. “അവിജ്ജാദീഹി സായേതബ്ബോ ന ഹോതി”തി ഭവപരമ്പരാസു നിച്ഛോ ഹുത്ഥാ സന്ധാവന്തസ്സ അവിജ്ജാദീഹി കത്തബ്ബ കിച്ചം ന ഹോതിതി അധിപ്പായോ. “കേസഞ്ചി ന സമ്ഭവന്തിയേവാ”തി അനാഗാമീനം അരഹന്താനഞ്ച ന സമ്ഭവന്തിയേവ. മഹാആദീനവരാസിദസ്സനത്ഥം സോകാദിവചനം ഹോതിതി യോജനാ. “തേസം”തി അഞ്ഞേസം പച്ചയാനം. “ലദ്ധാ”തി അത്ഥതോ ലദ്ധാ. “തദവിനാഭാവിഭാവലക്ഖണേനാ”തി ഏത്ഥ തേന തേന പച്ചയേന അവിനാഭാവിനം ഭാവോ, സോ ഏവ ലക്ഖണന്തി വിഗ്ഗഹോ. “പരത്ഥ പീ”തി ഇതോ പരേസു തണ്ഹുപാദാന ഭവഗ്ഗഹണേനാതിആദിസുപി. “ആദിതോ”തിആദിമ്ഹി. വിഭാവനിപാഠേ. “കിലേസഭാവസാമത്തേതോ”തി കിലേസഭാവേന സമാനത്താ സദിസത്താ. “ലക്ഖിതബ്ബ ധമ്മേഹീ”തി വിത്താണാദീഹി. “പഥമേന ദുതീയസ്സാ”തി പഥമസങ്ഖേപേന സദ്ധിം ദുതീയസ്സ സങ്ഖേപസ്സ ഏകാ സന്ധീതിആദിനാ യോജേതബ്ബം. “ലോകസ്സ പാകട വോഹാരേനാ”തി കിലേസധമ്മാ കമ്മധമ്മാ ച ലോകേ ഹേതുതി പാകടാ ഹോന്തി. വിപാകധമ്മാ പന ഫലന്തി പാകടാ. ഏവം ലോകേ പാകട വോഹാരേന. ഇധ പന കിലേസധമ്മകമ്മധമ്മാ വാ ഹോന്തു, വിപാകധമ്മാ വാ, യോ യോ പച്ചയപക്ഖേ റിതോ, സോ സോ ഹേതുതിപി വത്തബ്ബോയേവ. യോ യോ പച്ചയുപ്പന പക്ഖേ റിതോ, സോ സോ

ഫലന്തിദസ്സേന്തോ “ഹേതുഫലസദാപനാ”തിആദിമാഹ. അട്കമാ പാഠേ.
“സജ്ജന്തസ്സാ”തി സംവിദഹന്തസ്സ. “ആയുഹന സങ്ഖാരാ നാമാ”തിആദിതോ
പട്ഠായ സമുച്ചയനസങ്ഖാരാ നാമ. “ദക്ഖിണം”തി ദാനവത്ഥും.
ദക്ഖിണോദകം വാ. “ഏത്ഥ ചാ”തി ഇമസ്സമിം തതീയപഞ്ചകേ ച.
“വുത്തനയേനേ വാ”തി പഥമപഞ്ചകേ വുത്തനയേനേവ. വിഭാവനിപാഠേ.
“ആയതിം പടിസന്ധിയാ പച്ചയചേതനാ ഭവോ നാമാ”തി ഇദം ഉദ്ദേശപാളിയം
യഥാദിട്ഠപാഠവസേനേവ വുത്തം. തഥാ പുരിമകമ്മഭവസ്സമിം ഇധ
പടിസന്ധിയാ പച്ചയചേതനാ സങ്ഖാരാ നാമാതി ഇദഞ്ച. ഇധ പന
പുണ്ണേയേവ ദ്വിസുഹേതുപഞ്ചകേസു ദ്വിന്നം സങ്ഖാര കമ്മഭവാനം
സങ്ഗഹിതത്താ അട്കമായം വുത്തനയേനേവ ദ്വിന്നം സങ്ഖാര കമ്മഭവാനം
വിസേസോ യുത്തോ. തേനാഹ “തം ഇധ ന യുജ്ജതീ”തി. “സങ്ഗഹിതത്താ”തി
പുണ്ണേയേവ സങ്ഗഹിതത്താ. “ഏതം”തി വിഭാവനി വചനം.
“യമ്മവിഭാഗരക്ഖണ്ഡം”തി വിഭിന്ദുഭേ ഭവപദേ ഉപപത്തിഭവസ്സപി
വിഭത്തത്താ ഏവം വിഭത്തസ്സ യമ്മവിഭാഗസ്സ രക്ഖണ്ഡം. ഫലപഞ്ചകതോ
അനന്തംപി ഉപപത്തിഭവം അന്തംവിധ കത്ഥാ ‘ഉപപത്തിഭവസങ്ഖാരോ
ഭവേകദേശോ’തി വുത്തം. സോ ച ഉപപത്തിഭവോ നാമ പച്ചുപ്പന്നഹേതുഹി
നിബ്ബത്തത്താ ചതുത്ഥേ ഫലപഞ്ചകേ ഏവ സങ്ഗഹിതോ. തസ്സമാ തേന
ഉപപത്തിഭവസദേന ചതുത്ഥ പഞ്ചകമേവ ഗഹിതന്തി യുത്തം. ഇതരഥാ ദേ
ഫലപഞ്ചകാനി വിപാകവട്ടന്തി വുത്തേ സിദ്ധമേവ ഹോതി. ഏവഞ്ചസതി
അവസേസാ ചാതി ഏത്ഥ ദുതീയഫലപഞ്ചകമേവ അവസിട്ഠം ഹോതീതി
ദട്ഠഞ്ച. “അവിജ്ജാ നാമ മോഹോ, സോ ച അകുസല മൂല”തിആദി
അഭിധമ്മേ മൂലയമകേ മൂലനാമേന ആഗതത്താ വുത്തം. ദ്വിസുപനഭവ
ചക്കേസു പുരിമചക്കേ അവിജ്ജാ ആദി ഹോതി. പച്ഛിമചക്കേ തണ്ഹാ. ആദി
ച നാമ മൂലന്തി ച സീസന്തി ച വത്തും വട്ടതീതി പരിയായം ദസ്സേതും
“അഥവാ”തിആദി വുത്തം. “ആഗമനസമ്ഭാരേസു”തി അതീതഭവതോ ഇമംഭവം
ആഗമനസമ്ഭാരേസു. തണ്ഹാ ഏവ സീസം കത്ഥാ വുത്താതി യോജനാ.
“തേസം അന്തരേ”തി അവിജ്ജാസങ്ഖാരാനം അന്തരേ. തണ്ഹായ ഓകാസോ
നത്ഥീതി കസ്സമാ വുത്തം. നന്നു അവിജ്ജായ സതി, തണ്ഹാ നാമ ഏകന്തേന
സമ്ഭവതിയേവ. സാ ച സങ്ഖാരാനം ബലവപച്ചയോ ഹോതി. തസ്സമാ സാ
അവിജ്ജാ പച്ചയാ തണ്ഹാ, തണ്ഹാ പച്ചയാ സങ്ഖാരാതി വത്തഞ്ച
സിയാതി. തം പരിഹരിതും “അയത്ത്ഹി”തിആദിവുത്തം.
പടിലോമപടിച്ചസമുപ്പാദോ നാമ അവിജ്ജാനിരോധാ സങ്ഖാരനിരോധോതി
ഏവം പവത്തോ പടിച്ചസമുപ്പാദോ. “ജരാമരണമുച്ഛയാതിആദി നവത്തഞ്ചം
സിയാ”തി ജരാമരണമുച്ഛയാതിആദിവചനം അനുലോമപടിച്ചസമുപ്പാദ
സമ്ബന്ധ വചനന്തി കത്ഥാ വുത്തം. “ഉപരിവട്ടമൂല യമ്മപ്പടിപാദകാനം”തി
ഉപരി ദുതിയാനാഗതഭാവദീസു അവിജ്ജാതണ്ഹാ സങ്ഖാരാനം
വട്ടമൂലധമ്മാനം നിയോജകാനം. “തേ പീ”തി സോകാദയോ ദുക്ഖധമ്മാപി.
“ആസവസമ്ഭൂതാ”തി ആസവേഹി സമ്ഭൂതാ സഞ്ജാതാ. “തേസം”തി
സോകാദീനം ദുക്ഖധമ്മാനം. “ജരാമരണങ്ഗേ ഗഹണം”തി ദ്വാദസസു
അങ്ഗേസു ജരാമരണങ്ഗേ സങ്ഗഹണം. “പവഡ്ഡതീ”തി ഭൂസം വഡ്ഡതി.
“ആസവസമുദയാ”തി ആസവസമുപ്പാദാ. “അവിജ്ജാസമുദയോ”തി
അവിജ്ജാസമുപ്പാദോ. “അവിജ്ജാപച്ചയാസങ്ഖാരാതീ”തി ഏത്ഥ ഇതിസദോ
ആദിഅത്ഥോ. “നാനാബ്യസന ഫുട്ഠസ്സാ”തി ഞാതിബ്യസനാദീഹി
നാനാബ്യസനേഹി ഫുട്ഠസ്സ, വിഹിംസിതസ്സ. “യതോ”തി യം കാരണാ,
അവിജ്ജാതണ്ഹാനം വഡ്ഡനകാരണാ. “വട്ടം”തി സങ്ഖാരാദികം ഭവചക്കം.

സംമുയ്ഹനം സമ്മോഹോ. പരിയേസനം പരിയേട്ഠി. വിപച്ചതീതി വിപാകോ. വിപാകോ ഏവ വേപക്കം. സമ്മോഹോ വേപക്കം അസ്സാതി സമ്മോഹവേപക്കം. തഥാ പരിയേട്ഠിവേ പക്കഞ്ചാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “തദുഭയം”തിആദിനാ. തദുഭയം വിപാകം ഏതസ്സാതി കത്വാ ദുക്ഖം സമ്മോഹവേപക്കന്തി ച പരിയേട്ഠിവേപക്കന്തി ച വുച്ചതീതി യോജനാ. അപി ച, സമ്മോഹം വിപാചേതി സഞ്ജനേതീതി സമ്മോഹ വേപക്കം. ഏവം പരിയേട്ഠിവേപക്കന്തിപി യുജ്ജതി. “കിച്ചും”തി കസിരം ദുക്ഖം ആപന്നോ. “മിയ്യതീ”തി മരതി. “ച വതീ”തി സങ്കമതി. “ഉപപജ്ജതീ”തി ഭവന്തരം ഉപേതി. “അഥ ച പനാ”തി ഏവംഭൂതസ്സ സതോ. “ജരാമരണസ്സാ”തി ജരാമരണ സഞ്ചാതസ്സ ഇമസ്സ ദുക്ഖസ്സാതി സമ്ബന്ധോ. “നിസ്സരണം”തി നിഗ്ഗമനം. “നപ്പജാനാതി”തി അയം ലോകോ നപ്പജാനാതി. “ആഗതിയാ”തി ഇമസ്ഥിം ഭവേ പടിസന്ധിവിത്താണുപ്പത്തിവസേന ആഗമനേന. “ഗതിയാ ചാ”തി അനാഗതഭവേ ജാതിപാതുബ്ഭാവവസേന ഗമനേന ച. ആദിസഞ്ചാതോ പുബ്ബപരിയന്തോ യസ്സ അത്ഥമീതിആദിമന്തം. ന ആദിമന്തം അനാദിമന്തം. “വട്ടപ്പവത്തസ്സാ”തി തിവിധവട്ടസഞ്ചാതസ്സ പബന്ധപ്പവത്തസ്സ. ജാതിയാ വുത്തായ സബ്ബാനി തസ്സാ നിദാനാനി വുത്താനി ഏവ ഹോന്തീതി കത്വാ “ജാതിയാ ഏവ വാ”തി വുത്തം. “ഇച്ചേവം”തി ഇതി ഏവം. തത്ഥ അവിജ്ജാപച്ചയാ സഞ്ചാരാതിആദിനാ നയേന പട്ഠപേസി മഹാമുനീതി സമ്ബന്ധോ. ആചരിയ വാദേപന “ഇച്ചേവം”തി ജരാമരണ മുച്ഛായാതിആദിനാനയേന. ആബന്ധം അനാദികന്തി സമ്ബന്ധോ. ഇധപി തമേവ സമ്ബന്ധം ഗഹേത്വാ യോജേതി “ഇച്ചേവം ആബന്ധന്തി. ല. പുനപ്പുനം ആബന്ധം”തി. അവിജ്ജാ ആദിമ്ഹി വുത്താ. തസ്ഥാ സാ സയം അഹേതു അപച്ചയാ ഹുത്വാ വട്ടസ്സ ആദിപച്ചയഭൂതാ ഹോതീതി ചോദനാ. തം പരിഹരതി “വട്ടസ്സാ”തിആദിനാ. “വട്ടകമായ സീസഭൂതത്താ”തി വട്ടസ്സ ആദിനാമ നത്ഥി. തസ്സ പന പവത്തി നിവത്തിയോ അത്ഥി. ജാനന്തേഹി താസം പകാസനത്ഥായ പടിച്ചസമുപ്പാദകമാനാമ വട്ടകമാ ഏകന്തേന കമേതബ്ബാ ഹോതി. കമേതേഹി ച വട്ടധമ്മാനം മജ്ജേയേ കതമസ്സ ധമ്മസ്സ കിച്ചം വട്ടപ്പവത്തത്ഥായ പധാനതരം ഹോതീതി ജാനിതബ്ബം ഹോതി. തദാ കിച്ചവസേന പധാനതരം ഏകം ധമ്മം മൂലം സീസം കത്വാ വട്ടകമാ കമേതബ്ബാതി. ഇദം വട്ടകമായ സീസം നാമ. തത്ഥ അവിജ്ജാ നാമ മോഹോ. സോ ച മുയ്ഹനകിരിയാ. അന്ധഭാവകരണഞ്ചസ്സ കിച്ചം. ന ച പഞ്ഞാ ചക്ഖുസ്സ അന്ധഭാവകരണ സദിസം അത്തം വട്ടസ്സ പവത്തത്ഥായ പധാനകിച്ചം നാമ അത്ഥി. തസ്ഥാ അവിജ്ജാ ഏവേത്ഥ സബ്ബപ്പധാന കിച്ചത്താ വട്ടകമായ സീസഭൂതാ ഹോതി. ഏവം വട്ടകമായ സീസഭൂതത്താ സാ ആദിമ്ഹി വുത്താതി. “അനാദികഭാവോ ഏവ ദസ്സിതോ”തി അനാദികഭാവോ ദസ്സിതോ ഏവ. നോ ന ദസ്സിതോതി അത്ഥോ. ഇതി ഏതം അത്ഥജാതം പച്ചക്ഖതോ സിദ്ധം. “ഇധാ”തി ഇമസ്ഥിംഭവേ. “തസ്സാ”തി അതീത ഭവപരിയാപനായ അവിജ്ജായ. “അത്തായ അവിജ്ജായ ഏവാ”തി അതീതഭവതോപി പുരിമഭവേ സിദ്ധായ അത്തായ അവിജ്ജായ ഏവ. “തസ്സാപി”തി പുരിമതരഭവേ അവിജ്ജായപി. “അത്തഭാവോ”തി പുരിമതരോ അത്തഭാവോ. “പധാന പച്ചയഭൂതത്താ”തി പുബ്ബേ വുത്തനയേന അന്ധഭാവകരണ കിച്ചത്താ വട്ടപ്പവത്തിയാ പധാന പച്ചയഭൂതാ ഹോതി. ഏവം പധാനപച്ചയഭൂതത്താ. “തസ്സ തസ്സാതി നിട്ഠാനമേവ ന പഞ്ഞായേയ്യാ”തി തസ്സ പച്ചയസ്സ പച്ചയോ വത്തബ്ബോ. തസ്സപി പച്ചയസ്സ പച്ചയോ വത്തബ്ബോതി ഏവം വസ്സസതമ്പി വസ്സസഹസ്സംപി നിട്ഠാനമേവ ന പഞ്ഞായേയ്യാ.

“വുത്തോയേവാ”തി അവിജായ പച്ചയോ വുത്തോയേവ.
“പഞ്ചനീവരണാതിസ്സവചനീയം”തി പഞ്ചനീവരണ ധമ്മാ അവിജായ
ആഹാരോതി വചനീയം ഭവേയ്യ. തത്ത്വ “ആഹാരോ”തി ബലവപച്ചയോ
വുച്ചതീതി.

പടിചുസമുപ്പാദനയാനുഭീപനാ നിട്ഠിതാ.

൧൬൭. പട്ഠാനനയേ. “ഹേതു ച സോ പച്ചയോ ചാ”തി ഏതഥ ലോഭോ
ഹേതുജാതികത്താ ഹേതു ച ഹോതി. ആരമ്മണാനന്തരാദി പച്ചയേന
അന്തയമ്മസ്സ പച്ചയോ ച ഹോതീതി അത്ത്വസ്സ സമ്ഭവതോ “ഹേതു ഹുത്വാ
പച്ചയോ”തി വണ്ണേതി. ഏവം വണ്ണിതേപി “ഹേതു ഹുത്വാ പച്ചയോ”തി ഹേതു
ഹോന്തോ പച്ചയോതി അത്ത്വേ സതി, സോ യേവത്ത്വോ സമ്ഭവതീതി “പുന
ഹേതുഭാവേന പച്ചയോ”തി വണ്ണേതി. ഏതഥ സിയാ, ഹേതു ച സോ പച്ചയോ
ചാതി ഏതഥ പദ ദയം ഏകധമ്മാധികരണത്താ തുല്യാധികരണം ഹോതി.
ഹേതുഭാവേന പച്ചയോതി ഏതഥ പന പദദയം തുല്യാധികരണം ന ഹോതി.
പുരിമ പദഞ്ചി ധമ്മ ഭാവപ്പധാനം, പച്ഛിമം ധമ്മപ്പധാനന്തി. ഏവം സന്തേ
തുല്യാധികരണം വാക്യം ഭിന്നാധികരണം കത്വാ വണ്ണേതീതി ന യുത്തമേതന്തി.
നോ ന യുത്തം. മുഖ്യോപചാരമത്തേന നാനത്ത്വത്താ. പച്ഛിമവാക്യംഹി
മുഖ്യവചനം. പുരിമവാക്യം ഉപചാര വചനം. ഉപചാരവചനേ ച
ഉപചാരത്ത്വോ യുജ്ജതി. മുഖ്യവചനേ മുഖ്യത്ത്വോതി. “ഹേട്ഠാവുത്തമേവാ”തി
പകിണ്ണകസങ്ഗഹേ വുത്തമേവ. ഹിനോന്തി ഏതമാതി ഹേതു. ഹിനോന്തി
ഏതേനാതി ഹേതു. തത്ത്വ “ഹിനോന്തി”തി സുട്ഠപതിട്ഠഹന്തി. കേ
പതിട്ഠഹന്തിതി ആഹ “സഹജാത ധമ്മാ”തി. കഥഞ്ച സുട്ഠപതിട്ഠഹന്തിതി
ആഹ “വുദ്ധി വിരുള്ഹി വേപുല്ല്വപത്തവസേനാ”തി. കസ്ഥാ തേ സുട്ഠ
പതിട്ഠഹന്തിതി. പതിട്ഠിത്ഠാനസ്സ പതിട്ഠിതകാരണസ്സ വാ
മാമബലസമ്പന്നത്താതി ദസ്സേതും “ആരമ്മണേ ദള്ഹനിപാതിനാ
മാമബലസമ്പന്നേനാ”തി വുത്തം. ഹേതുവിസേസനഞ്ചേതം. ആരമ്മണേ
ദള്ഹനിപാതിമ്ഹി മാമബലസമ്പന്നേ ഏതഥ ധമ്മേതിപി യോജേതഞ്ചം.
ഉപകാരകോതി ച ഉപലദ്ധിയേവാതി സമ്ബന്ധോ. “യാദിസേനസഭാവേനാ”തി
ഹേതുഭാവോദിസഭാവേന. “ഉപലദ്ധിയേവാ”തി കസ്ഥാ വുത്തം. നനു ഉപകാരക
സദ്ദോ കത്താരം വാ കാരേതാരം വാ വദതീതി. വോഹാരമത്തേന വദതി.
ധമ്മതോ പന കത്താ വാ കാരേതാ വാ നത്ത്വീതി ദസ്സേതും “ന ഹി സഭാവ
ധമ്മസു”തിആദിമാഹ. യദി ധമ്മതോ കത്താവാ കാരേതാവാ നത്ത്വീ. കസ്ഥാ
ഉപകാരകോതി വുച്ചതീതി ആഹ “തഥാ ഉപലദ്ധിയം പനാ”തിആദിം.

ആരമ്മണപച്ചയേ. “അജ്ജേയാലമ്ബമാനാ”തി ആരമ്മണ കരണവസേന
അധിഛാലമ്ബമാനാ. “ആരമ്മണഭാവേനാ”തി ഗോചരവിസയഭാവേന.

അധിപതിപച്ചയേ. “ഗരുകതാ”തി അസ്സാദനാഭിനന്ദനാദിവസേന വാ
സദ്ധാപസാദാദിവസേന വാ ഗരുകതാ. “സാമിനോ വിയ ദാസേ”തി സാമിനോ
അത്തനോദാസേ അത്തനോവസേ വത്തയമാനാ വിയ. സഹജാതാധിപതി പന
ഹേട്ഠാ സമുച്ചയ സങ്ഗഹേ വുത്തോതി ഇധ ന വുത്തോ.

അനന്തരപച്ചയേ. “അന്തരം”തി ഛരിദം വിവരം. “സന്താനം”തി
ചിത്തസന്താനം. “സന്താനാനുബന്ധവസേനാ”തി ചിത്തസന്താനം പുനപുനം
ബന്ധനവസേന. ഉപ്പാദനന്തി സമ്ബന്ധോ. “ധമ്മന്തരസ്സാ”തി നാമകഖണ്ഡ

ധമ്മന്തരസ്സ. “അന്നന്തര പച്ചയതാ”തി അന്നന്തരപച്ചയ കിച്ചന്തി വുത്തം ഹോതി. യം കിഞ്ചി ധമ്മന്തരം. “പുരിമപച്ഛിമഭാഗപ്പവത്താനം”തി നിരോധസ്സ അസഞ്ചീഭവസ്സ ച പുരിമഭാഗേ ച പച്ഛിമഭാഗേ ച പവത്താനം. “ചിത്തുപ്പാദാനം പീ”തി നിരോധസ്സ പുണ്ണഭാഗേ നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതന കുസല ക്രിയ ചിത്തുപ്പാദാനം. പച്ഛാഭാഗേ അന്നാഗാമിഫല അരഹത്തഫലചിത്തുപ്പാദാനം . അസഞ്ചീഭവസ്സ പുണ്ണഭാഗേ കാമഭവേ ചുതി ചിത്തുപ്പാദാനം. പച്ഛാഭാഗേ കാമഭവേ ഏവ പടിസന്ധി ചിത്തുപ്പാദാനം. തേസു പന കഥം അന്നന്തരം നാമ സിയാ. ദിന്നം ദിന്നം പുരിമഭാഗ പച്ഛിമ ഭാഗാനം മജ്ജേ അചിത്തകസ്സ കാലസ്സ അചിത്തകസ്സ രൂപസന്താനസ്സ ച അന്തരികത്താതി ചോദനാ. തം പരിഹരിതും “ന ഹി അഭാവഭൂതോ”തിആദി വുത്തം. “തേസം”തി ദിന്നം ദിന്നം ചിത്തുപ്പാദാനം. രൂപധമ്മോ അന്തരം ന ച കരോതി നാമ. അരൂപധമ്മാനം അന്നന്തരതാ നാമാതിആദിനാ യോജനാ ഹോതി. “തഥാപവത്തന സമത്ഥതാ”തി ഏകീഭൂതാനം വിയ അത്തനോ അന്നന്തരേ ധമ്മന്തരം ഉപ്പാദനേ സമത്ഥതാ.

സഹജാതപച്ചയേ. “യേ പന ധമ്മാ”തി പച്ചയുപ്പന്ന ധമ്മാ. “അത്തനീ”തി പച്ചയ ധമ്മോ വുച്ചതി.

“അഞ്ഞമഞ്ഞം ഉപത്ഥമ്ഭന്തം തിദണ്ഡം വിയാ”തി ഭൂമിയം അഞ്ഞമഞ്ഞം നിസ്സായ ഉസ്സിതാ തയോദണ്ഡാ അഞ്ഞമഞ്ഞം ഉപത്ഥമ്ഭന്താ വിയ. “പുരിമേനാ”തി പുരിമേന സഹജാത പച്ചയേന. “ഇതരീതരോ പത്ഥമ്ഭന്തം”തി അഞ്ഞമഞ്ഞോ പത്ഥമ്ഭന്തം.

“സുഭോ”തി ഭത്തകാരകോ. “ഉക്ഖലീ”തി ഭത്തപചനകുമ്ഭീ. “വുട്ഠിയാരാ”തി മേഘവുട്ഠിയാരാ. “ഉപനിസ്സയോ”തി ഭത്തുപ്പത്തിയാ ഉപനിസ്സയോ. “താസു അസതീ”തി സാലിക്ഖേത്ത വുട്ഠിയാരാസു അസതി. “ബലവതരട്ഠേനാ”തി ബലവതരനിസ്സയട്ഠേന. “പകതൂപനിസ്സയോ”തി ഏതഥ “പകതോ”തി ഭുസം കതോ. തേനാഹ “സുട്ഠുകതോ”തി. കരണഞ്ച അത്തനോ സന്താനേ സുട്ഠുഉപ്പാദനഞ്ച സുട്ഠുഉപസേവനഞ്ച ദട്ഠഞ്ചന്തി സമ്ബന്ധോ. “വുത്തപ്പകാരേനാ”തി ‘യഥാ കതേ സതീ’തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരേന.

“നിസ്സയാരമ്മണ ധമ്മാ ഏവാ”തി നിസ്സയ പച്ചയ ധമ്മ ആരമ്മണ പച്ചയ ധമ്മാ ഏവ. “പുരേജാതതാമത്തവിസിട്ഠാ”തി ഏതഥ മത്തസദുന നിസ്സയാരമ്മണസത്തിതോ വിസും പുരേജാതസത്തി നാമ നത്ഥീതി ദസ്സേതി. വിസും പുരേജാതസത്തി നാമ അത്ഥീതിപി വദന്തി. തം വാദം ദസ്സേതും “ആചരിയാനന്ദത്ഥേരേനാ”തിആദിമാഹ. ഏതഥ പഞ്ചവത്സുനി ച പഞ്ചാരമ്മണാനി ച പുരേജാതത്താ ഏവ സുട്ഠുബലവതായ പഞ്ചവിഞ്ഞാണാനം വത്സു കിച്ച ആരമ്മണ കിച്ചാനി സായേന്തി. തഥാ ഹദയവത്സു ച മനോധാതു മനോവിഞ്ഞാണധാതു നന്തി. അയം വിസും പുരേജാതസത്തി വിസേസോതി വദേയു. സച്ചം. സുദ്ധമനോ ദ്വാരേപന ഇധ ഠ്ഠാ നിരയേസു ഏവരൂപാനി നിരയഗ്ഗിരൂപാനി അത്ഥി. ഇദാനി ദേവേസു ച ഏവരൂപാനി ദിബ്ബരൂപാനി അത്ഥീതി ചിന്തയന്താനന്ധി, തേസു പുരേ ഏവരൂപാനി ഉപ്പജ്ജിംസുതി വാ, തേസു അന്നാഗതേ ഏവരൂപാനി ഉപ്പജ്ജിസ്സന്തീതി വാ ചിന്തയന്താനംപിതാനി രൂപാനി നിബ്ബിസേസാനി ഹുത്ഥാ മനോവിഞ്ഞാണാനം ആരമ്മണ പച്ചയത്തം ഗച്ഛന്തി. തത്ഥ പുരേ ജാതാനി ഹുത്ഥാ തദാ വിജ്ജമാനാനി പച്ചുപ്പന്നരൂപാനി ആരമ്മണ പുരേജാതപച്ചയോ.

ഇതരാനി ആരമ്മണ പച്ചയോ ഏവ. ന ചേത്ഥ പുരേജാതാനം പച്ചുപ്പന്നരുപാനം പുരേജാതത്തേന വിസേസോ അത്ഥി. ന ച താനി പുരേജാതപച്ചയോ ന ഹോന്തി. യദി വിസും പുരേജാതസത്തിവിസേസോ പുരേജാതപച്ചയോതി വദേയ. താനി പുരേജാതപച്ചയോ നാമ ന ഭവേയ്യും. കസ്മാ, താദിസസ്സ വിസേസസ്സ നത്ഥിതായ. ന ച നഭവന്തി. കസ്മാ, പുരേജാതമത്തവിസേസസ്സ അത്ഥിതായ. ഏത വദേയ്യും, പഞ്ചദാദരേസു പന പുണ്ണേ വുത്തനയേന വിസും പുരേജാതസത്തിവിസേസോ ദിസ്സതീതി. കിഞ്ചാപിദിസ്സതി. സോ പന ബഹുവിധാനം നിസ്സയ പച്ചയ ആരമ്മണപച്ചയാനം മജ്ജേ നിസ്സയ സത്തിവിസേസോ ഏവ, ആരമ്മണ സത്തിവിസേസോ ഏവ ചാതി. അപി ച വിസും പുരേജാത സത്തിവിസേസോ നാമ നത്ഥിതി ഇദം യഥാവുത്തേ സുദ്ധമനോദാദരേ തബ്ബിസേസാഭാവം സന്ധായ വുത്തം. വിസും പുരേജാത സത്തിവിസേസോ നാമ അത്ഥിതി ഇദം പഞ്ചദാദരേസു തബ്ബിസേസസ്സ അത്ഥിഭാവം സന്ധായ വുത്തന്തി. യം രുച്ചതി, തം ഗഹേതബ്ബം.

പച്ഛാജാതപച്ചയേ. “രൂക്ഖപോതകാനം വിയാ”തി പച്ഛാ ആസിഞ്ചിയമാനം ഉദകം രൂക്ഖപോതകാനം വുദ്ധവിരുള്ഹഭാവം പാപേത്വാ ഉപത്ഥമ്ഭനവസേന ഉപകാരകോ വിയാതി യോജനാ. ആഹാരം ആസിം സതീതി ആഹാരാസാ. ജിഹ്വച്ഛാ, പിപാസാ, തസ്ഹാ. തായ സമ്പയുത്താ ചേതനാതി വിഗ്ഗഹോ. സാ പന ആഹാരാസാ ചേതനാ ഉപത്ഥമ്ഭതി യേവാതി സമ്ബന്ധോ. “അയമത്ഥോ”തി ‘സുപാകടേനോ’തിആദിനാ വുത്തോ അയമത്ഥോ. സബ്ബാചേസാവിചാരണാ ഗിജ്ജേയാപമായ ഉപമാമത്തഭാവം നീവാദേതാ ഹോതീതി.

ആസേവന്തി തം പച്ചയ ധമ്മം പച്ചയുപ്പന്നാ ധമ്മാതി ആസേവനം. ഏതേന ഭൂസോ പച്ചയുപ്പന്ന ധമ്മേഹി ആസേവിതബ്ബത്താ ആസേവനന്തി വുച്ചതീതി ദസ്സേതീതി. “തം”തി തം പുരിമം പുരിമം പച്ചയ ധമ്മം. “ഭജന്തി”തി ഉപേന്തി. കേ ഭജന്തിതി ആഹ “അപരാപരം ഉപ്പജ്ജമാനാ ധമ്മാ”തി. “ധമ്മാ”തി ച അനന്തരുപ്പന്നാ ചിത്തചേതസികാ ധമ്മാ. കമഞ്ച തം തേഭജന്തിതി ആഹ “സുട്ഠസേവമാനാ വിയ ഭജമാനാ വിയ പവത്തന്തി”തി. വിയ സദേന ലോകേ കിഞ്ചിജനം കേചിജനാ കേനചി അത്ഥേന സുട്ഠസേവന്താ വിയാതി ദസ്സേതി. കഥം സുട്ഠസേവിയമാനാ വിയ ഹോന്തിതി ആഹ “തസ്സ പുരിമസ്സാ”തിആദിം. പുരിമസ്സ അനന്തരസ്സ ചിത്തുപ്പാദസ്സാതി അത്ഥോ. “സബ്ബപരിപൂരം ആകാരം”തി ജവവേഗസഹിതേഹി വിജാനന ഫുസനാദീഹി സാവജ്ജാന വജ്ജാദീഹി ച സബ്ബേഹി ജവനഗുണേഹി പരിപൂരം ആകാരം. “ആസേവേതി”തി മം സുട്ഠ സേവമാതി നിയോജേന്തം വിയ ഹോതി. തേനാഹ “അത്തനോ വാസം”തിആദിം. തത്ഥ “വാസം”തി വാസനം. “സുട്ഠ ഗാഹാപേതി”തി പരിപൂണ്ണം ദേതീതി വുത്തം ഹോതി. ഏതേന യഥാ ലോകേ ഏകോ പരേസം യമിച്ഛിതം ദേതി. ഏവം ദേന്തം പന പരേ ഭജന്തിയേവ. മം ഭജമാതി നിയോജനകിച്ചം നത്ഥി. ഏവമേവ ഇധപി സുട്ഠവാസദാനമേവ ഭജാപനം നാമാതി ദസ്സേതി. “വഡ്ഡേതി വാ”തി ഏതേന ആസേവനാ ഭാവനാ വഡ്ഡനാതി ഇമംപരിയായത്ഥം വദതി. പുരിമാഭിയോഗോ നാമ ആദിതോ പട്ഠായ സജ്ജായനാദികമ്മേസു യഥാസത്തി യഥാബലം വാ യാമകരണം. തഥാ കരോന്തസ്സ തം ഉഗ്ഗഹണ കമ്മം ഉപരൂപരി പഗുണഭാവം ഗച്ഛതീതി.

“ആസേവനട്നോ”തി വഡ്ഡാപനട്നേ, ഉപകാരകോതി സമ്ബന്ധോ.
“സജാതിയാനം”തി കുസലാദിഭാവേന സമാനജാതികാനം.

കായങ്ഗാഭിസങ്ഖരണം നാമ കായസഞ്ചേതനാകിച്ചും.
വാചങ്ഗാഭിസങ്ഖരണം വചിസഞ്ചേതനാകിച്ചും. ചിത്തങ്ഗാഭിസങ്ഖരണം
മനോസഞ്ചേതനാകിച്ചും. “കിരിയാഭാവേനാ”തി ദസ്സനസവനാദികിച്ചേസു ഗമനാന
നിസജ്ജാദികിച്ചേസു സംവിധാനകിരിയാഭാവേന. “വത്സമുച്ഛി”തി
ഗബ്ഭവത്സമുച്ഛി. യമാവുത്താഭിസങ്ഖരണകിച്ചും നാമ കായങ്ഗവാചങ്ഗ
ചിത്തങ്ഗാഭിസങ്ഖരണ കിച്ചും. “തദഭിസങ്ഖരണവേഗജനിതം”തി തസ്സ
കായങ്ഗാദികസ്സ അഭിസങ്ഖരണവേഗേന ജനിതം കിരിയാവിസേസ
നിധാനകിച്ചന്തി സമ്ബന്ധോ. “സന്താനേ”തി ചിത്തസന്താനേ.

വിപച്ചനഭാവോ ച നാമ പാതുഭാവോതി സമ്ബന്ധോ. നിരുസ്സാഹ
സന്തഭാവോ നാമ കുസലാ കുസലാനം വിയ കായങ്ഗവാചങ്ഗാഭിസങ്ഖരണ
കിച്ചേസു ച ആയതിം വിപച്ചന കിച്ചേസു ച നിരുസ്സാഹഭാവേന സന്തഭാവോ.
ന കിലേസു പസന്തഭാവേന. ചിത്താഭിസങ്ഖരണ കിച്ചേസുപന
സമ്പയുത്തചേതനാവസേന യമോപട്ഠിതേസു ആരമ്മണേസു സമ്പയുത്തയമ്മാനം
ഏകതോ സന്നിപാതഗമനുസ്സാഹമത്തം അത്ഥി. തതോപരം പന സുപിന ദസ്സന
കിച്ചുംപി നത്ഥീതി. “മന്ദമന്ദാകാരേനാ”തി മന്ദതോ അതിമന്ദാകാരേന.
കിഞ്ചിജാനന ചിത്തം നാമ കമ്മാദി ആരമ്മണം അപ്പമത്തകംപി ജാനനം
വീഥിചിത്തം. തസ്സ പവത്തിയാ.

“അരൂപിനോ”തി അരൂപലക്ഖണ സമങ്ഗിനോ. നാമലക്ഖണ
സമങ്ഗിനോതി വുത്തം ഹോതി. “ജനയന്താപി”തി സഹജാത ധമ്മേ ജനേന്താപി.
“സന്താനട്ഠിതിയാ”തി പബന്ധപ്പതിട്ഠാനസ്സ.

“കസ്ഥാപനേത്ഥാ”തിആദിസു. “ഭാവിന്ദ്രിയ ദ്വയം”തി ഇത്ഥിന്ദ്രിയ
പുരിസിന്ദ്രിയ ദ്വയം. “ഇധാ”തി ഇമസ്ഥിം ഇന്ദ്രിയപച്ചയേ. കസ്ഥാ ന ഗഹിതം.
നനു ഇത്ഥിലിങ്ഗാദിനം പവത്തികാരണത്താ ഇധ ഗഹേതബ്ബമേവാതി
അധിപ്പായോ. ജനകത്തം നാമ ജനക കിച്ചും. ഏവം സേസേസുപി.
“ഏതന്തയംപി നത്ഥീ”തി ജനകത്താദികിച്ചത്തയംപി നത്ഥി. ഏവംസന്തേകമം
ലിങ്ഗാദിനം പവത്തികാരണം ഹോതീതിആഹ “കേവലം പനാ”തിആദിം.
“ദ്വയം”തി ഇത്ഥിഭാവപുച്ഛഭാവ ദ്വയം. ന ഇന്ദ്രിയ പച്ചയത്തേന ഇന്ദ്രിയം നാമ
ഹോതി. യമാഹി ഏകോ രാജാ അത്തനോ വിജിതേ ഗേഹാനി കരോന്തി.
ഏവം കരോന്തുതി ഗേഹസണ്ഠാനം പട്ഠപേതി. സബ്ബേജനാ തഥേവ കരോന്തി,
നോ അത്തമാ. തത്ഥ രാജാ ഗേഹുപ്പത്തിയാ ച ഗേഹട്ഠിതിയാ ച കിഞ്ചി
കിച്ചും ന കരോന്തി. ഗേഹസാമികാവാ ഗേഹവഡ്ഡകിനോ വാ കരോന്തി.
കരോന്താ പന രത്താ പട്ഠപിതം സണ്ഠാനം അനതിക്കമിത്ഥാവ കരോന്തി.
ഏവമേവ മിദം ദട്ഠഞ്ചം. ഉപഗന്താ ത്വായനട്ഠോതി സമ്ബന്ധോ. ഉപസദ്ദോ
ഉപനിസ്സയ പദേവിയ ഉപരി അത്ഥോ. “ഉപരീ”തി ച മാമബലവുദ്ധിവസേനാതി
ആഹ “തസ്ഥിം വാ”തിആദിം. “തസ്ഥിം”തി ആരമ്മണേ.

“സുഗതി ദുഗ്ഗതി നിബ്ബാന സമ്പാപകട്ഠോ”തി വുത്തം. സോ അത്ഥോ
അബ്ധാകതമഗ്ഗങ്ഗേസു നത്ഥി. ഏവഞ്ചസതി താനി കമം മഗ്ഗപച്ചയത്തം
ഗച്ഛന്തീതി ആഹ “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിം. “സമ്മാദസ്സനാദിനാ”തി സമ്മാദസ്സന
സങ്കപ്പനാദിനാ. “തേസം”തി സമ്മാദിട്ഠിനം. “തേസം പീ”തി അബ്ധാകത ഭൂതാനം

സമ്മാദിട്ഠീനമ്പി. “തേനേവട്ഠേനാ”തി സമ്മാദസ്സനാദിനാ ലക്ഖണട്ഠേന. അഥവാ. “തേനേവട്ഠേനാ”തി സുഗതി നിബ്ബാന സമ്പാപകട്ഠേനേ വാതി അത്ഥോ. ഏവഞ്ചസതി സഹേതുകാ വിപാക ക്രിയാ ബ്യാകതയമ്മാപി തേനേവട്ഠേന സബ്ബസോ കൂസലസദിസാ സിയുന്തി. ന സിയും, പച്ചയ വേകല്ലത്താ. വിപാകാബ്യാകതാഹി കമ്മവേഗേന സന്താനേ പതിതമത്തത്താ നിരുസ്സാഹസന്തസഭാവതോ തം സമ്പയുത്താ ചേതനാ നാനക്ഖണിക കമ്മപച്ചയത്തം ന ഗച്ഛതി. കിരിയാബ്യാകതാ ച നിരനുസയസന്താനേ ഉപ്പന്നത്താ തം സമ്പയുത്തചേതനാപി തപ്പച്ചയത്തം ന ഗച്ഛതിയേവ. തസ്മാ തേസു വിപാക ക്രിയാബ്യാകതേസു സമ്മാദിട്ഠാദീനിപി സുഗതി സമ്പാപകട്ഠം ന സായേന്തി. കിലേസപ്പഹാന കിച്ചസ്സ അഭാവതോ നിബ്ബാന സമ്പാപകട്ഠമ്പി നസായേന്തി. സഭാവ ലക്ഖണവേകല്ലതാപന തേസം സമ്മാദിട്ഠാദീനം നത്ഥിയേവ. തസ്മാ താനി മഗ്ഗപച്ചയേ സങ്ഗഹിതാനീതി. ഇന്ദ്രിയ ധമ്മേസു അരൂപിന്ദ്രിയാനം ആധിപ്പച്ച കിച്ചം അരൂപധമ്മേ സ്വേവ ഫരതി. രൂപധമ്മാ പന തം സമുട്ഠിതത്താ ഏവ തപ്പച്ചയുപ്പന്നേസു വുത്താ. തഥാ ഹേതു കമ്മ മഗ്ഗ ത്യാനേസു. തേന വുത്തം “ഏസനയോ കമ്മിന്ദ്രിയത്യാനപച്ചയേസുപീ”തി. തത്ഥ കമ്മസദേന നാനക്ഖണിക പച്ചയോ ഗഹേതബ്ബോ.

“സമ്പയുത്താസകാ സമ്ഭവതീ”തി സഹജാതാ നാമധമ്മാ തം സമുട്ഠാന രൂപേഹി, പച്ഛാജാതാ ച അത്തനോ അത്തനോ പച്ചയുപ്പന്നരൂപേഹി, വത്ഥു ധമ്മാ ച തന്നിസ്സിതനാമധമ്മേഹി കാലതോ ച റാനതോ ച ഏക സമ്ബന്ധത്താ തേസു സമ്പയുത്താസകാ സമ്ഭവതി. “വിപ്പയുത്തപച്ചയപ്പസങ്ഗോ നത്ഥീ”തി ആരമ്മണാനന്തരാദിപച്ചയാപി അത്തനോ പച്ചയുപ്പന്നേഹി സമ്പയുത്താ ന ഹോന്തി. തസ്മാ തേപി വിപ്പയുത്തപച്ചയ ഭാവേന വത്തബ്ബാതി ഏവരൂപോ വിപ്പയുത്തപച്ചയപ്പസങ്ഗോ തേസു ആരമ്മണ പച്ചയാദിസു നത്ഥീതി അധിപ്പായോ.

“ഹേട്ഠാവുത്തപ്പകാരേസു ഏവാ”തി ഏത്ഥ ഏവസദേന പച്ചയന്തരം ന ഹോതീതി ദസ്സേതി. യദി പച്ചയന്തരം ന ഹോതി, ന വത്തബ്ബായേവ. കസ്മാ, ദേസകസ്സ പുനരുത്തിനിരത്ഥകവാദിതാ പത്തിതോതി. നോ ന വത്തബ്ബോ. കസ്മാ, ലോകേ യോ സയം നത്ഥി, വിഗതോ ഹോതി. സോ കസ്സ പച്ചയോ ഭവിതും അരഹതീതി ഏവരൂപസ്സ മിച്ചാഭിനിവേസസ്സ പഹാനതോ. തേന ഇമമത്ഥം ഞാപേതി, ലോകേ കേചിധമ്മാ സയം അത്ഥികാലേ ഏവ അഞ്ഞേസം പച്ചയാ ഹോന്തി, നോ നത്ഥികാലേ. കേചി ധമ്മാ സയം നത്ഥികാലേ ഏവ അഞ്ഞേസം പച്ചയാ ഹോന്തി, നോ അത്ഥികാലേതി അയഞ്ചവിഭാഗോ അവസ്സം ഇച്ഛിതബ്ബോ യേവാതി. “ഓകാസദാനസങ്ഖാതേനാ”തി തസ്സ അഞ്ഞസ്സ ചിത്തുപ്പാദസ്സ ഉപ്പത്തിയാ ഓകാസദാനസങ്ഖാതേന.

സുത്തന്തേ, അത്ഥീതി അയ മേകോ അന്തോതി സത്താനം സേട്ഠസാരഭൂതോ അത്താനാമ അനമതഗ്ഗേ സംസാരേ നിച്ചകാലം അത്ഥി. ഉച്ഛേദോ വാ വിമോക്ഖോ വാ സബ്ബസോ നത്ഥി. അയം സസ്സതവാദോ നാമ ഏകോവിസമന്തോ ഏകാവിസമാകോടി. നത്ഥീതി സത്തോനാമ ഏകഭവപരമോ ഹോതി, മരണതോ പരം നത്ഥി. ഏകന്തേന ഉച്ഛിജ്ജതി. അയം ഉച്ഛേദവാദോ നാമ ദുതീയോ വിസമന്തോ ദുതീയാവിസമകോടി. ഇമേ പടിച്ച സമുപ്പാദം അജാനന്താനം ഉഭോവിസമന്താ നാമ. ജാനന്താനം പന താദിസോ അത്താനാമ നത്ഥി, യോ അത്ഥീതി വാ നത്ഥീതി വാ വത്തബ്ബോ ഭവേയ്യ.

സുദ്ധധമ്മപ്പബ്ബന്ധോ ഏവ അത്ഥി. തസ്സ ച യാവ അവിജ്ഞാ അപ്പഹീനാ
ഹോതി, താവ ഉച്ഛേദോ നാമ നത്ഥി. അവിജ്ഞായ പന പഹീനായ തതോപരം
ന പവത്തതി. അത്ഥി നാമ ന ഹോതി. അയം അന്തദയമുത്തോ
മജ്ജിമത്തായോ നാമ. ബഹും നാനത്ഥ സമ്ഭവം വണ്ണേന്തിയേവ.
വണ്ണേന്താനംപി തേസം ബഹു പയോജനം നത്ഥി യേവാതി അധിപ്പായോ.

പച്ചയുദേശാനുഭിപനാ നിട്ഠിതാ.

മന്ത്രവ. പച്ചയനിദേശേ. “പഞ്ചധാ”തി പഞ്ചവിയേഹി പച്ചയേഹി.
“ഏകധാ”തി ഏകവിയേന പച്ചയേന. ഏവം സേസേസുപി. “അവിച്ഛേദായാ”തി
അവിച്ഛേദമായ. “പടിപാദനായാ”തി യോജനമായ. യോ കോചി
ചിത്തുപ്പാദോ അവിരുദ്ധസ്സ യസ്സ കസ്സചി ചിത്തുപ്പാദസ്സ പച്ചയോ ന ന
ഹോതിതി യോജനാ. “പുനുപ്പന്നാനം”തി നിരുജ്ജ്വലിതാ പുന ഉപ്പന്നാനം.
“പുരിമാനി ജവനാനീ”തി ഏതഥ മഗ്ഗോ ഗോത്രഭൂതോ ആസേവന പച്ചയം ലഭതി.
ഫലസ്സ പന സോ ഭിന്നജാതികത്താ ആസേവന പച്ചയോ ന ഹോതി. ഫലം പന
സബ്ബസോ ആസേവന മുത്തം ഹോതി. തസ്മാ തദുഭയം ഹ്യ
പുരിമജവനസഞ്ച്യം ന ഗച്ഛതിതി വുത്തം “മഗ്ഗ ഫലജവനവജ്ജാനീ”തി.
ഫലജവനവജ്ജാനം പച്ഛിമാനം ജവനാനം. “സബ്ബാകാരപാരിപൂരം”തി ഏതഥ
കുസലാഭിജാതിപി സഞ്ചഹിതാതി വുത്തം “ജാതിമത്തേനപി”തി. അഭിന്നാ ഏവ
സിയും. ന പന ഭിന്നാ ഹോന്തി. കദാചി കേചിഭിന്നാ ഏവ ഹോന്തി. തസ്മാ
ഭിന്നജാതികാ ധമ്മാ. ല. ന സക്കോന്തിതി യോജനാ. “കാമാവചരഭാവതോ
മഹഗ്ഗതാനുത്തരഭാവപത്തി നാമാ”തി ചിത്തസന്താനസ്സാതി അധിപ്പായോ. ഗോത്ര
ഭൂചിത്തം കാമഭൂമി. ത്യാനചിത്തം മഹഗ്ഗതഭൂമി. മഗ്ഗചിത്തം ലോകുത്തര ഭൂമി.
കമ്മചേതനായ നിരുദ്ധായപി തസ്സാ പവത്താകാരോ നനിരുജ്ജ്വലിതീ.
ചിത്തസന്താനം അനുഗച്ഛതി. സോ ഏവ ആയതിം വിപാകധമ്മരാസി ഹുത്വാ
പാതുബ്ഭവതി. തസ്മാ സോ വിപാകസ്സ ബീജസഞ്ച്യം ഗച്ഛതി. സോ ച യാവ
ന വിപച്ചതി. താവ സംസാരപ്പവത്തിയാ സതി, അന്തരാ വിനട്ഠോ നാമ ന
ഹോതി. തസ്മാ കമ്മചേതനാ ഉപ്പജ്ജമാനാ ചിത്തസന്താനേ തസ്സ ബീജസ്സ
നിധാനമായ ഉപ്പജ്ജതി, നിരുജ്ജ്വലമാനാ ച നിദഹിതാ ഏവ നിരുജ്ജ്വലിതീ
വുത്തം “അത്തനോ പവത്താകാരസഞ്ചാത ബീജനിധാനഞ്ചാ”തി. “ചേതനായ
ഹോതി”തി ചേതനായ സാധാരണം ഹോതി. പുരേജാതാ സാലരുക്ഖപോതകാ
പച്ചയാ ഹോന്തിതി സമ്ബബ്ബന്ധോ. പുരിമചിത്തക്ഖണ്ണേസു ഉപ്പന്നാ
ചതുസമുട്ഠാനികരൂപധമ്മാതി സമ്ബബ്ബന്ധിതഞ്ചം. “ആഹാരജകായോ”തി ഏവം
വുത്താതി പാഠസേസോ. “പച്ഛാ ജാതേനാ”തി പച്ഛാജാതപച്ചയേന പയോജനം
നത്ഥി. ജിണ്ണപതരുക്ഖസ്സ ഉദകാസിഞ്ചനം വിയ ഹോതിതി അധിപ്പായോ.
“യദഗ്ഗേനാ”തി യേനകാരണ കോട്ഠാസേന. “വത്ഥു രൂപം”തി നിരോധാസന്നം
ഹദയവത്ഥു രൂപം. “ഏവമയം പി”തി ഏവം അയം പച്ഛാജാതപച്ചയോപി.
വിവിധേന ആകാരേന ഫരണം കാലന്തര ദേസന്തര ഗമനം വിപ്ഫാരോ.
മഹന്തോ വിപ്ഫാരോ യസ്സാതി സമാസോ. “വത്ഥുമ്ഹീ”തി ഹദയവത്ഥുമ്ഹീ.
പഞ്ചഹി ഖണ്ഡേഹി വോകിണ്ണോ സമ്മിണ്ണോതി പഞ്ചവോകാരോ. കാമ
രൂപഭവോ . വിനാ ഉപ്പജ്ജിതും ന സക്കോതി. രൂപവിരാഗഭാവനാബലേന
രൂപസ്സ അവിക്ഖമ്ഭിതത്താതി അധിപ്പായോ. “പുരേജാതം വാ”തി
ഏകചിത്തക്ഖണ്ണാതീതേ പുരേജാതം വാ. “വഡ്ഡനപക്ഖേ റിതം വാ”തി
തതോ പച്ഛാ യാവ അട്ഠമ ചിത്തക്ഖണ്ണാ വഡ്ഡനപക്ഖേ റിതം വാ.
“ഉപ്പന്നം വത്ഥു”തി ഉപ്പന്നം വത്ഥുരൂപം. “ഏതഥാ”തി ഇമസ്മിം പുരേജാത

പച്ചയേ. കിഞ്ചാപി ദിസ്സതീതി സമ്ബന്ധോ. “പച്ചനിയേ”തി പച്ചനിയ വാരേ. “തം”തി ആരമ്മണപുരേജാതം. തസ്സ ആരമ്മണസ്സ അപരിബൃത്തത്താവാതി സമ്ബന്ധോ. കാരണം വദന്തി പട്ഠാനടീകാചരിയാ. അരുപഭവേ മരണാസന്നകാലേ കസ്സചി ഗതിനിമിത്തു പട്ഠാനം അട്ഠകമാസു വുത്തമേവ. ഏവഞ്ചസതി, തത്ത്വ ആരമ്മണ പുരേജാതം ലദ്ധഞ്ചമേവ. പട്ഠാനേപന തസ്മിംഭവേ സഞ്ചം പുരേജാതപച്ചയം പടീക്ഖിപതി. കസ്മാ ഇതി ചേ, വത്സു പുരേജാതപച്ചയസ്സ തത്ത്വ അലദ്ധഞ്ചത്താതി ഇമിനാ അധിപ്പായേന “ആരുപ്പേവിയാ”തി വുത്തം. ഏതഥ ച പട്ഠാനേ അരുപഭവേ ദേപി പുരേജാതപച്ചയാ പടീക്ഖിത്താ, തസ്മാ സഞ്ചേപി അരുപ പുഗ്ഗലാ സഞ്ചംപി രൂപധമ്മം ആരമ്മണം ന കരോന്തീതിപി വദന്തി. ഏവഞ്ച കത്വാ ആരമ്മണ സങ്ഗഹദീപനിയം ‘അസഞ്ചീഭവതോ ചുതാനം വിയ അരുപഭവതോ ചുതാനംപി ഗതിനിമിത്തഭൂതം കാമപടിസന്ധിയാ ആരമ്മണം ഭവന്തരേ കേനചിദാഭേന അഗ്ഗഹിതം, കേവലം കമ്മബലേനേവ ഉപട്ഠാപിത’ന്തി വുത്തം. “ഗുഹകുണ്ഡലിനീ”തി ഗുഹഞ്ച മതപുതിസരീരാന്തി ച. “ഏവം വുത്തേഹീ”തി പട്ഠാനേ വുത്തേഹി. തേ പന അകുസലാ ധമ്മാ കഥം ചതുഭൂമിക കുസലാനം ഉപനിസ്സയ പച്ചയാ ഹോന്തീതി ആഹ “തത്ത്വ ആനന്തരിയ വജ്ജാനീ”തിആദിം. തത്ത്വ ആനന്തരിയ കമ്മകതാനം കിലേസാവരണ കമ്മാവരണേഹി സമന്നാഗതത്താ ത്യാനമഗ്ഗപ്പടിലാഭോ നാമ നത്ഥീതി വുത്തം “ആനന്തരിയ വജ്ജാനീ”തി. “താനീ”തി രാഗാദിനി അകുസലാനി ചതുഭൂമിക കുസലാനം ഉപ്പത്തിയാ ബലവനിസ്സയാ ഹോന്തീതി യോജനാ. “സമതിക്കമമുഖേനാ”തി പട്ഠാനേ അകുസലോ ധമ്മോ കുസലസ്സ ധമ്മസ്സ ഉപനിസ്സയ പച്ചയേന പച്ചയോതി ഏതസ്സ പഞ്ഹസ്സ വിഭങ്ഗേ പാണ്ഡം ഹന്ത്വാ തസ്സ പടിഛാ തത്ത്വായ ദാനം ദേതി, സീലം സമാദിയതി, ഉപോസഥകമ്മം കരോതി, ത്യാനം ഉപ്പാദേതി, മഗ്ഗം ഉപ്പാദേതി, അഭിഞ്ചം ഉപ്പാദേതീതി വുത്തം. തത്ത്വ “തസ്സ പടിഛാതത്ത്വായാ”തി തസ്സ പാണ്ഡാതിപാതകമ്മസ്സ പടിഹനനത്ത്വായ പഹാനത്ത്വായ സമതിക്കമനത്ത്വായാതി വുത്തം ഹോതി. സോ ചേ പാണ്ഡാതിപാതീ പുഗ്ഗലോ പുന സംവേഗം ആപജ്ജിത്വാ തസ്സ കമ്മസ്സ സമതിക്കമനത്ത്വായ ദാനം ദേതി, സീലം സമാദിയതി, ഉപോസഥ കമ്മം കരോതി. തദാ തം പാണ്ഡാതി പാതകമ്മം തം പുഗ്ഗലം ദാനകമ്മേനിയോജേതി നാമ. തഥാ സീലകമ്മേ ഉപോസഥ കമ്മേതി. യഥാഹി രാജാ ഏവം വദേയു ഇമസ്മിം ദിവസേ യോ ഉപോസഥം നുപവസതി, തം ഛാതേസ്സാമീതി. തദാ സഞ്ചേപി നാഗരാ ഉപോസഥം ഉപവസേയു. ഏവമിദം ദട്ഠഞ്ച. രാജാവിയ ഹി തസ്സ പാണ്ഡാതിപാതകമ്മം. നാഗരാ വിയ സോ പാണ്ഡാതകോ. ഉപോസഥ കമ്മ കുസലാനി വിയ തസ്സ ദാനസീല ഉപോസഥ കമ്മ കുസലാനീതി. “ത്യാനം ഉപ്പാദേതി, മഗ്ഗം ഉപ്പാദേതി, അഭിഞ്ചം ഉപ്പാദേതീ”തി പദേസുപി ഏസേവനയോ. ഏവം സമതിക്കമമുഖേന ഏകംപി അകുസലം സഞ്ചാനി ചതുഭൂമിക കുസലാനി ഉപനിസ്സയ സത്തിയാ ജനേതി പവത്തേതീതി വേദിതഞ്ചം. “താനിയേവ സഞ്ചാനീ”തി ആനന്തരിയ കമ്മസഹിതാനിസഞ്ചാനി അകുസലാനിയേവ സഞ്ചേസം അകുസലാനം അബ്ധാകത ധമ്മാനം ഉപ്പത്തിയാ ബലവനിസ്സയാ ഹോന്തീതി യോജനാ. ദാനസീലാദയോ കുസലാ ധമ്മാ. സുട്ഠു ബലവം കമ്മം അധിപ്പേതം, ന ദുബ്ബലം. ഉപനിസ്സയട്ഠാനത്താ. തേസംപി രൂപധമ്മാനം ബലവനിസ്സയാ നനുഹോന്തീതി സമ്ബന്ധോ. കഥം ഹോന്തീതി ആഹ “ബഹിദ്ധാരുക്ഖതിണാദിനം”തിആദിം. തത്ത്വ പഥവീരസ ആപോരസവസ്സോദക ബീജാനി രുക്ഖതിണാദിനം ബലവനിസ്സയാ ഹോന്തി. മൂലഭേസജ്ജാദിനി അജ്ജയത്തം സന്താനം ബലവനിസ്സയാ ഹോന്തീതി യോജനാ.

“പകതസ്സേവാ”തി പഥമതരം കതസ്സ ഉപ്പാദനാദികമ്മസ്സേവ. “ന ഏവം രൂപസന്താനേന”തി ഏവം രൂപസന്താനേന ഉപ്പാദിതാ ഉപസേവിതാ ധമ്മാ നത്ഥി. “തം”തി ഉതുബ്ബിജാദികം. കമ്മാദികഞ്ച. “പകതം”തി പുരേതരം ഉപ്പാദിതഞ്ച ഉപസേവിതഞ്ച. സചേതനസ്സേവ ചേതനം പകപ്പനം പകരണന്തി സമബന്ധോ. ചേതനം പകപ്പനം പകരണം നാമാതി അത്ഥോ. “പകപ്പനം”തി ച സംവിധാനം. “കിഞ്ചി”തി കിഞ്ചികമ്മാദികം ഉതുഭോജനാദികഞ്ച. അത്തനോ ച ഉപ്പന്നാ രാഗാദയോ പരസ്സ ച സന്താനേ പരസ്സ ച ഉപ്പന്നാ രാഗാദയോ അത്തനോ ച സന്താനേതി യോജനാ . “നിദസ്സനം”തി ഉദാഹരണം ഹോതി. മനോപദോസികദേവാ അഞ്ഞമഞ്ഞം ദിസ്വാ അത്തനോ മനം പദ്ധസേന്തി. ബാല്യം ഇസ്സാധമ്മം ഉപ്പാദേന്തി. തസ്സമിന്ധേവ ഖണേ ചവന്തി. തേസം ദേവ ഇസ്സാധമ്മാ അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ ബലവനിസ്സയാ ഹോന്തിതി. കാമാവചര കുസലസ്സ ബലവനിസ്സയാ ഹോന്തിതിആദിനാ യോജേതഞ്ച. വിഭാവനിപാഠേ. ത്യാന മഗ്ഗ ഫല വിപസ്സനാദിഭേദം ആലമ്ബണം പച്ചവേക്ഖന അസ്സാദനാദി ധമ്മേ അത്തായീനേ കരോതീതി യോജനാ. “അത്തായീനേ”തി അത്തായത്തേ അത്താബദ്ധേ. പട്ഠാനേ പഞ്ചവാദേ ദാനം ദത്വാ സീലംസമാദിയിത്വാ ഉപോസഥകമ്മം കത്വാ തം ഗരും കത്വാ പച്ചവേക്ഖതി. പുണ്യേ സുചിണ്ണാനി ഗരും കത്വാ പച്ചവേക്ഖന്തിതിആദിനാ ആഗതത്താദാന സീല. ല. നിബ്ബാനാനി ചേവാതി വുത്തം. രാഗം ഗരുംകത്വാ അസ്സാദേന്തി, അഭിനന്ദതീതിആദിനാ, ചക്ഖും ഗരും കത്വാ അസ്സാദേന്തിതിആദിനാ ച ആഗതത്താ “രാഗ ദിട്ഠി ചക്ഖു സോതാദിനിചാ”തി വുത്തം. “പരത്ഥ പീ”തി പരതോ നിസ്സയ പച്ചയാദിസുപി. “സോ ഏവാ”തി പച്ചുപത്ഥമ്ഭേകോ ഏവ. “കിഞ്ചി”തി കിഞ്ചിമത്തംപി. മഹാഭൂതേ കിഞ്ചി ഉപത്ഥമ്ഭേതും ന സക്കോന്തിതി യോജനാ. നനു ആഹാര രൂപം മഹാഭൂതേ ഉപത്ഥമ്ഭേതും സക്കോതി. ജീവിതരൂപഞ്ച കമ്മജമഹാഭൂതേ അനുപാലേതുന്തി. സച്ചം. ഇധ പന സഹജാതപച്ചയ കിച്ചം അധിപ്പേതം. തേസഞ്ച ദിന്നം സഹജാതപച്ചയ കിച്ചം നത്ഥി. തം പരതോ ആവി ഭവിസ്സതീതി. “വത്ഥു വിപാകാനം”തി വത്ഥുരൂപം വിപാകാനം. പട്ഠാനപാഠേ. ആരമ്മണഞ്ച, നിസ്സയോ ച, പുരേജാതഞ്ച, വിപ്പയുത്തോ ച, അത്ഥി ച, അവിഗതോ ച,തി ഛസുപച്ചയേസു ഘടിതേസു തീണി വിസജ്ജനാനി ലബ്ഭന്തിതി യോജനാ. തീണി വിസജ്ജനാനി നാമ വത്ഥു കുസലാനം ഖണ്ഡാനം ഛര ഹി പച്ചയേഹി പച്ചയോ. വത്ഥു അകുസലാനം, വത്ഥു അബ്ധാകതാനന്തി. ഏത്ഥ ച അത്തനോ അജ്ജന്തം വത്ഥും ആരബ്ഭ വത്ഥു മേ അനിച്ഛന്തിആദിനാ സമ്മസന്തസ്സ വത്ഥുരൂപം കുസലാനം ഖണ്ഡാനം ഛരഹി പച്ചയേഹി പച്ചയോ. ഏതം മമ, ഏസോ ഹമസ്സമി, ഏസോ മേ അത്താ,തി ഉപാദിയന്തസ്സ വത്ഥു രൂപം അകുസലാനം. ഉഭയത്ഥപി ആവജ്ജനക്ഖണേ അബ്ധാകതാനം. അരഹതോ പന തം അനിച്ഛന്തിആദിനാ സമ്മസന്തസ്സ ക്രിയാബ്ധാകതാനം ഖണ്ഡാനന്തി. തേനാഹ “പച്ചുപ്പനം വത്ഥും”തിആദിം. തത്ഥ “പച്ചുപ്പനം വത്ഥും”തി അത്തനോ പച്ചുപ്പനം വത്ഥും. അധിട്ഠാനവിധാനേ പന ആകാസ ഗമനേ രൂപകായം ആരബ്ഭചിത്തം വിയ കായം ലഹുകം അധിട്ഠാന്തസ്സ തപ്പരിയാപനം വത്ഥു അഭിഞ്ഞാചിത്ത ദ്വയസ്സാതി യോജേതഞ്ച. “അനിട്ഠോനേ”തി ജവനചിത്തസ്സ ആവജ്ജനേന വിനാ ഉപ്പജ്ജനം നാമ കത്ഥചി ഇച്ഛിതഞ്ചം ഹോതി. കത്ഥചി അനിച്ഛിതഞ്ചം. തത്ഥ നിരോധസമാപത്തിതോ വുട്ഠാനേ, മഗ്ഗവീഥീസു ഗോത്രഭുവോദാനട്ഠാനേ, ആഗതുക ഭവങ്ഗട്ഠാനേതി ഇദം ഇച്ഛിതബ്ബട്ഠാനം നാമ. ഇതോ അഞ്ഞം അനിച്ഛിതട്ഠാനം നാമ. ഏവം അനിച്ഛിതബ്ബേ ഠാനേതി അത്ഥോ. “പകതികാലേ”തി മരണാസന്നകാലതോ അഞ്ഞസ്സമിംകാലേ. “താനിവാ”തി

അത്തനോ അത്തനോ നിസ്സയവത്സുനിവാ. “അഞ്ഞം വാ”തി വത്സുതോ അഞ്ഞം
രൂപാദികം വാ. “ഭിന്നാരമ്മണാനി നാമാ”തി അഞ്ഞം ആവജ്ജനസ്സ ആരമ്മണം,
അഞ്ഞം ജവനാനന്തി ഏവം ജവനാനി ആവജ്ജനേന ഭിന്നാരമ്മണാനി വാ.
തേന വുത്തം “പച്ഛാഉപ്പന്നാനീ”തിആദി. “തേസം”തി വീഥിചിത്താനം.
“തദേവാ”തി തം ഏവവത്സു രൂപം. “വത്സു ചാ”തി നിസ്സയോ ച. “തേസം”തി
അട്ഠകമാചരിയാനം. ന ഹി ഗഹേതും സക്കോന്തീതി സമ്ബന്ധോ. സേസമേത്ഥ
സുബോധം. “കസ്ഥാ വുത്തം”തിആദീസു. “തസ്സ യക്ഖസ്സാ”തി ഇന്ദകനാമസ്സ
തസ്സയക്ഖസ്സ. “ഇതരേസംപീ”തി സംസേദജോപപാതികാനംപി. “ഭുവിധേനാ”തി
രൂപജനന കിച്ചം രൂപൂപത്ഥമ്ഭന കിച്ചന്തി ഏവം ഭുവിധേന. അഥവാ
“ഭുവിധേനാ”തി അജ്ജയത്താഹാരസ്സ ഉപത്ഥമ്ഭനം ബഹിദ്ധാഹാരസ്സ
ഉപത്ഥമ്ഭനന്തി ഏവം ഭുവിധേന. “തമാരൂപാനഞ്ചാ”തി
അപ്പനാപത്തകമ്മവിസേസേന സിദ്ധാനഞ്ച. “അജ്ജയത്താഹാരോപീ”തി പിസദ്ദേന
യമാവുത്തജീവിതിന്ദ്രിയഞ്ച അരൂപാഹാരേ ച സമ്പിണ്ഡേതി.
“വത്സുവിപാകാനം”തി വത്സുരൂപം വിപാകാനം. “സബ്ബമാ”തി അബ്ബായപദം.
തഞ്ച സബ്ബവിഭത്തിയുത്തം. ഇധ പന പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “സബ്ബമാ”തി
സബ്ബപ്പകാരന്തി. പകാരോ ച വേദിതബ്ബോതി സമ്ബന്ധോ. കഥം വേദിതബ്ബോതി
ആഹ “തിവിധോ”തിആദി. “സഹജാതേ സങ്ഗഹേതബ്ബം”തി പച്ചയഭാവേന
സങ്ഗഹേതബ്ബം. സഹജനനം നാമ അത്തനാ സഹ ജനേന്തസ്സ സഹജനനം. തഞ്ച
കമ്മചിത്താദീനം വിയ വിസും ജനനകിച്ചം ന ഹോതി. അത്തനി ഉപ്പജ്ജന്തേ
ഏവ ഇതരാനി രൂപാനി ഉപ്പജ്ജന്തി. അനുപ്പജ്ജന്തേ ന ഉപ്പജ്ജന്തിതി ഏവരൂപം
ജനനകിച്ചം വേദിതബ്ബം. “വിനാവ സഹുപ്പാദനകിച്ചേനാ”തി അത്തനാ
സഹുപ്പാദനകിച്ചേ ആഹാരസ്സ ബ്യാപാരോ നത്ഥിതി അധിപ്പായോ. തേനേവ
സഹജാതാനി ഉപത്ഥമ്ഭന്തോപി സഹജാതപച്ചയത്തം ന ഗച്ഛതീതി. ഏസനയോ
രൂപജീവിതിന്ദ്രിയേപി. തേന വുത്തം “ജീവിതംപീ”തിആദി. “തീസു”തി
ആരമ്മണഞ്ച ഉപനിസ്സയോ ച അത്ഥിചാതി ഇമേസു തീസു.
ആരമ്മണാധിപതിമ്ഹി പുരേജാതാ രമ്മണാധിപതിപി അത്ഥി. സോ
പുരേജാതത്ഥി പച്ചയോ ഏവാതി അത്ഥിപച്ചയേ സങ്ഗഹിതോ. “തസ്ഥിം കതേ
പവത്തമാനാനം”തി തസ്ഥിം കമ്മേ കതേ തസ്സ കത്താ ഏവ പവത്തമാനാനം.
ആരമ്മണാകാരോ ഗോചരവിസയാകാരോ. “സന്താനവിസേസം കത്വാ”തി
ബീജനിധാനം കത്വാതി അധിപ്പായോ. “തേ”തി ആരമ്മണപച്ചയ കമ്മ പച്ചയാ.
“അകാലികോ”തി മഗ്ഗചേതനാവസേന അകാലികോ. സോഹി അത്തനോ
അനന്തരേഫലം ജനേതി. തസ്ഥാ ആഗമേതബ്ബസ്സ ആയതികാലസ്സ അഭാവാ
അകാലികോതി വുച്ചതി. അവസേസോ നാനകഖണികപച്ചയോ കാലികോ.
“പച്ചയട്ഠേനാ”തി പച്ചയകിച്ചേന. ലോകപ്പവത്തിയാ കമ്മഹേതുകത്താതി
സമ്ബന്ധോ. “ഫലഹേതു പചാരേനാ”തി ഫലഭൂതായ സബ്ബലോകപ്പവത്തിയാ
ഹേതുഭൂതസ്സ കമ്മസ്സ നാമം ഫലമ്ഹി ആരോപേത്യാ വോഹാരേന സബ്ബേപി
തേവീസതിപച്ചയാ കമ്മസഭാവം നാതിവത്തന്തിതി യോജനാ. കമ്മപച്ചയ
സങ്ഖ്യം ഗച്ഛന്തിതി വുത്തം ഹോതി. “വിജ്ജമാനാ യേവാ”തി അത്ഥിപച്ചയാ
ഏവാതി വുത്തം ഹോതി. “സാസനയുത്തിയാ വിരുദ്ധമേവാ”തി ഏത്ഥ
സാസനയുത്തി നാമ തീണിപിടകാനി. “വിരുദ്ധമേവാ”തി ആരമ്മണ പച്ചയഭൂതാ
സബ്ബേ പഥവി പബ്ബത നദീസമുദ്ര അജടാകാസാദയോ ച സബ്ബാപഞ്ഞത്തിയോ ച
നിബ്ബാനഞ്ച കമ്മസങ്ഖ്യം ഗച്ഛന്തിതി വദന്തോ ച, സബ്ബേ അതീതാനാഗത ധമ്മാ
അത്ഥിപച്ചയാ ഏവാതി വദന്തോ ച, തീഹി പിടകേഹിപി വിരുജ്ജയതിയേവ.
പട്ഠാനപാളിയാ പന വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. അത്ഥി സദ്ദോഹി പട്ഠാനേ
പച്ചുപ്പന്നഭാവേന വിജ്ജമാനത്ഥോ. ന പരമത്ഥ ധമ്മ ഭാവേന. നാപിലോക

സമ്മുതിവസേന. ന ഹി പരമത്വ ധമ്മ ഭൂതാപി അതീതാനാഗതധമ്മാ ഇയ അത്ഥി സങ്ഖ്യം ഗച്ഛന്തി. നാപിപഞ്ഞത്തി ഹോതി.

“അഞ്ഞമഞ്ഞപ്പടിബദ്ധാകാസേ”തി അഞ്ഞമഞ്ഞം നിസ്സയനിസ്സിതഭാവേ ന പടിബദ്ധേ കാമരൂപഭവോകാസേ. “യതോ”തി യമ്ഹാപടിസന്ധി വിഞ്ഞാണതോ. “യതോ”തി വാ യമ്ഹാസീസതോ, യമ്ഹാബീജതോ നിബ്ബത്തിതി യോജനാ.

“ബീജതോ വിയ മഹാരൂക്ഖസ്സാ”തി ബീജപച്ചയാ കളീരങ്കുരാദികസ്സ മഹാരൂക്ഖസന്താനസ്സ നിബ്ബത്തിവിയ. പാളിപാഠേ. “ന ഓക്കമിസ്സമാ”തി സചേ ന ഓക്കമേയ്യ. “സമുച്ചിസ്സമാ”തി അപിനുഖോ സമുച്ചേയ്യ, വഡ്ഡേയ്യ.

“വോക്കമിസ്സമാ”തി സചേ വിഗമേയ്യ, വിനാസേയ്യ. “അഭിനിബ്ബത്തിസ്സമാ”തി അപിനുഖോ അഭിനിബ്ബത്തേയ്യ, പാതുഭവേയ്യ. “വോച്ഛിജ്ജിസ്സമാ”തി സചേഛിജ്ജേയ്യ. “ആപജ്ജിസ്സമാ”തി അപിനുഖോ ആപജ്ജേയ്യ. “യദിദം”തി യം ഇദം. “ഇദം”തി നിപാതമത്തം. “വിഞ്ഞാണം”തി പടിസന്ധിവിഞ്ഞാണം. യം വിഞ്ഞാണം അത്ഥി. ഏസേവ വിഞ്ഞാണ ധമ്മോതി യോജനാ.

“രൂപുപ്പത്തിയാ”തി രൂപുപ്പാദസ്സ. വിഞ്ഞാണം പച്ചയോ ഏതസ്സാതി വിഞ്ഞാണ പച്ചയാ. രൂപുപ്പത്തി. “രൂപപ്പവേണിയാ”തി കമ്മജരൂപസന്തതിയാ.

“ഉതുആഹാരാപി”തി അജ്ജയത്ത ഉതുഅജ്ജയത്ത ആഹാരാപി. ഇദഞ്ച സമ്ഭവയുത്തി വസേന വുത്തം. അത്ഥതോ പന പുരിമുപ്പന്നായ രൂപപ്പവേണിയാ അസതി, അജ്ജയത്തം തേ ഉതുആഹാരാപി നത്ഥിയേവ. ബഹിദ്ധാ ഉതുപന അസതിപി പുരിമുപ്പന്നായ രൂപപ്പവേണിയാ രൂപം ന ജനേതീതി ന വത്തഞ്ചം. ടീകാപാഠേ. “അരൂപം പനാ”തി അരൂപഭൂമിപന.

“യസ്ഥിംരൂപേ”തി കമ്മജരൂപേ. “പച്ചയഭാവോ അത്ഥി”തി പച്ഛിമരൂപുപ്പത്തിയാ പച്ചയസത്തി അത്ഥി. കസ്ഥാ വിഞ്ഞായതീതി ചേ.

“പുത്തസ്സാ”തിആദിമാഹ. “ബീജഭാവസങ്ഖാതം”തി അമ്ബബീജാദിനം ബീജഭാവസങ്ഖാതം. “നിയാമരൂപം നാമാ”തി ഉതുവിസേസമാഹ. “യമാ വാ തമാ വാ”തി അനിയമതോതി വുത്തം ഹോതി. “യോനിഭാവസങ്ഖാതം”തി തം തം ഗോത്തകുലജാതീനം ജാതിഭാവസങ്ഖാതം. “നിയാമരൂപം”തി ഉതുവിസേസ സങ്ഖാതം നിയാമരൂപം. സദിസാനി രൂപസണ്ഠാനാനി യേസന്തി വിഗ്ഗഹോ.

“പടിസന്ധിരൂപസ്സേവ ആനുഭാവോ”തി കലലകാലാദീസു ഉപ്പന്നസ്സ പടിസന്ധിരൂപസ്സേവ ആനുഭാവോ. പുന തമേവത്ഥം വിസേസേത്ഥാ ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദിമാഹ. “സമുദാഗതം”തി സുട്ഠു ഉപരൂപരിആഗതം.

ഇത്ഥിഭാവാദിരൂപം ബീജരൂപഞ്ച നിയാമേതീതി സമ്ബന്ധോ. “നിയാമകം”തി നാനാവണ്ണസണ്ഠാനാദിനം നിയാമകം. “തത്ഥ ഇമസ്ഥിം ഭവേ”തിആദീസു. ധനഞ്ച ധഞ്ഞഞ്ച തതോ അവസേസാ സഞ്ചേഘപഭോഗപരിഭോഗാചാതി വിഗ്ഗഹോ.

വിജ്ജാ ച സിപ്പഞ്ച നാനാബഹുസ്സുതഞ്ച പരിയത്തി ചാതി ദന്ദോ.

“അനാഗതാനം താസം”തി താസം അഭിനവധനധഞ്ഞാദിസമ്പത്തിനം. “ഉപനിസ്സയ പച്ചയതാ”തി പുബ്ബയോഗകമ്മസ്സ ഉപനിസ്സയ പച്ചയതാ. തത്ഥ

ധനധഞ്ഞഭോഗാനം പടിലാഭത്ഥായ പുബ്ബയോഗകരണം നാമ കസികമ്മ വാണിജ്ജകമ്മാദിനം കരണം. തത്ഥ കസികമ്മേ താവ ധനധഞ്ഞഭോഗാനം പടിലാഭത്ഥായ കസികമ്മകരണേ ധനധഞ്ഞഭോഗാ അനാഗതൂപനിസ്സയ പച്ചയോ.

ഇദാനി കസികമ്മകരണം തസ്സ പച്ചയുപ്പനം. ധനധഞ്ഞ ഭോഗാനം

പടിലാഭപരിഭോഗകാലേസു കസികമ്മകരണം അതീതൂപനിസ്സയ പച്ചയോ.

തേസം പടിലാഭോ ച പരിഭോഗോ ച തസ്സ പച്ചയുപ്പനോ.

കസികമ്മകരണക്ഖണേ പന ഖേത്ത, വത്ഥു, ബീജ, മേഘവുട്ഠിയോ ച

നങ്ഗലാദിനി കസിഭണ്ഡാനി ച ഗോമഹിംസാ ച കമ്മകാരക പുരിസാ ച

പച്ചുപ്പന്നൂപനിസ്സയോ. കസികമ്മകരണം തസ്സ പച്ചയുപ്പനം. കമ്മസാധികസ്സ

മാതാപിതാദയോ പുണ്യപുരിസാ തസ്സ കമ്മസ്സ അതീതുപനിസ്സയ പച്ചയോ. തം കമ്മം തസ്സ പച്ചയുപ്പന്നന്തി. ഏവം സേസേസുപി. സേസം സുവിഞ്ഞേയം.

“പഞ്ചവിയ”ന്തിആദിസു. “സൺഠാനത്തം”തി അണ്ണു, തജ്ജാരി, രഥരേണ്ണു, ലിക്ഖാദീനി ഉപാദായ സഞ്ചേസം രൂപസൺഠാനാനം ഭാവോ സൺഠാനത്തം. “ഭാവോ”തി ച തേസം പവത്തി വുച്ചതി. “പവത്തി ഹേതു”തി ച പരമത്ഥ രൂപ ധമ്മാ ഏവ. “അനുപഗമനതോ”തി ഏതഥ സഭാവതോ അതിസുഖമത്താ അനുപഗമനം വേദിതഞ്ചം. അധിവചനസൺഖാതം നാമാഭിധാനന്തി വിഗ്ഗഹോ. “അധിവചനം”തി ച അത്ഥപ്പകാസകത്താ അധികം വചനം അധിവചനം. “നാമാഭിധാന”ന്തി ച നാമപഞ്ഞത്തി വുച്ചതി. “ഗഹേതബ്ബ ഭാവോ”തി ഇദം ചിത്തം നാമ, അയം ഫസ്സോനാമാതിആദിനാ കമേത്താനം സന്തികാ നാമാഭിധാനം സുത്ഥാ തദനുരൂപസ്സ സഭാവത്ഥസ്സ ജാനനവസേന ഞാണേന ഗഹേതബ്ബഭാവോ. നാമ പഞ്ഞത്താനുസാരേന ജാനിതബ്ബത്താ നാമന്തി വുച്ചതീതി വുത്തം ഹോതി. ആരമ്മണേ നമതീതി നാമം. ആരമ്മണിക ധമ്മാ വാ ഏതഥ നമന്തീതി നാമന്തിപി യുജ്ജതി.

ഇമസ്ഥിം പച്ചയസൺഗഹേ പച്ചയധമ്മേസു പഞ്ഞത്തീനംപി സൺഗഹിതത്താ പഞ്ഞത്തി സൺഗഹോപി മേരേന ഇയ നിക്ഖിത്തോ. തത്ഥ “പഞ്ഞാവിയതീ”തി ഏതഥ പഞ്ഞാപനം നാമ വോഹാരട്ഠപനം. തഞ്ചപനം ദ്വീഹികാരണേഹി സിജ്ജതതി വദന്താനം വോഹാരേന ച, സുണ്ണാന്താനം സമ്പടിച്ചന്നേന ചാതി ദസ്സേതും “അയം പീ”തിആദിമാഹ. “സമ്പടിച്ച്ഛിയതീ”തി യഥാ പുണ്യപുരിസേഹി വോഹരിയതി, തഥാ പച്ഛിമ ജനപരമ്പരാഹി വോഹരിയതീതി വുത്തം ഹോതി. പകാരേന ഞാപിയതീതി പഞ്ഞത്തീതിപി യുജ്ജതി. “ബുണ്ജനത്ഥോ”തി മനുസ്സ, ദേവ, പഥവീ, പബ്ബതാദികോ സദുത്ഥോ. “പഞ്ഞാ പീയന്തീ”തി പകാരേന ഠപിയന്തി. സദുപഞ്ഞത്തിം ആഹാതി അധികാരോ. അധിമത്തഭാവപ്പകാരോ നാമ പഥവീപബ്ബതാദിസു പഥവീയാതുയാ അധിമത്ത ഭാവവിസേസോ. നദീ സമുദ്രോദകാദിസു ആപോധാതുയാ. അഗ്നിക്ഖണ്ഡേസു തേജോധാതുയാ. വാതക്ഖണ്ഡേസു വായോധാതുയാതി ഏവം അധിമത്ത ഭാവവിസേസോ. വിവിധേന പകാരേന പരിണമനം വിപരിണാമോതി ആഹ തഥാ തഥാ വിപരിണാമാകാരന്തി. പഥവീപബ്ബതാദിവോഹാരോ സൺഠിതാകാരം നിസ്സായ പവത്തോ ന ഹോതി. പഥവീ നാമ ഏവം സൺഠാനാ, പബ്ബതോ നാമ ഏവം സൺഠാനോതി സൺഠാനനിയമോ നത്ഥി. പംസുസിലാനം രാസിപുണ്ജപ്പവത്തിമത്തേന വോഹാരോ സിലോതി വുത്തം “ന ഹി ഇയ സൺഠാനം പധാനം”തി. “കട്ഠാദയോ ഏവ വുച്ചന്തീ”തി തേ ഏവസൺഠാനനാനത്തം പടിച്ച നാനാവോഹാരേന വുച്ചന്തി. പഥവീ പബ്ബത നദീ സമുദ്രാദിസു വിയ ഭൂതാനം പവത്തിവിസേസാകാരേനാതി വുത്തം “ന ഹി ഇയ സമുഹോ പധാനം”തി. “ഉപാദാപഞ്ഞത്തീ”തി പഞ്ചക്ഖണ്ഡ ധമ്മേ ഉപാദായ തേഹി അനഞ്ഞം ഏകീഭൂതം കത്ഥാ പഞ്ഞത്തി. ന ആകാസ പഞ്ഞത്തി ദിസാദേസപഞ്ഞത്തിയോ വിയ തേഹി ഖണ്ഡേഹി മുഞ്ചിത്ഥാ പഞ്ഞത്തി. “യതോ”തി യമ്ഹാദിസതോ. “ലദ്ധപ്പകാസത്താ”തി ലദ്ധപ്പഭാസത്താ. “അഹസ്സാ”തി ദിവസസ്സ. ഉദ്ധുമാതകാദീനി ‘ഉദ്ധുമാതകം പടികൂലം’തിആദിനാ പടികൂലവസേന മനസിക്രോന്തസ്സപി നിമിത്തം ഉപട്ഠഹന്തം ഭൂതവികാരപ്പകാരേന ഉപട്ഠഹതീതി കത്ഥാ ഭൂതനിമിത്തേ സൺഗൺഹാതി. “അട്ഠകമായം”തി പുഗ്ഗലപഞ്ഞത്തി അട്ഠകമായം. “താസം”തി ഭൂമിപബ്ബതാദികാനം അത്ഥ പഞ്ഞത്തീനം. “തഥാ തഥാ”തി അയം ഭൂമി, അയം

പബ്ബതോ, തിആദിനാ തേന തേന വോഹാരേന. അത്ഥാനം പരമത്ഥാനം
ഛായാതി അത്ഥച്ഛായാ. “ഛായാ”തി ച നിമിത്തച്ഛായായോ വുച്ചന്തി.
അത്ഥച്ഛായാനം ആകാരോ അത്ഥച്ഛായാകാരോ. “ആകാരോ”തി ച നാനാസമൂഹ
നാനാസഞ്ഛാനാദികോ ആകാരോ. അത്ഥോതി വാ സദാഭിധേയോ വചനത്ഥോ.
സോയേവ സമൂഹാകാരാദി നിമിത്ത മത്തത്താ അത്ഥച്ഛായാകാരോതി
വുച്ചതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “സദാഭിധേയു സഞ്ഛാതേനാ”തിആദിനാ.
“ദബ്ബപ്പടിബിമ്ബാകാരേനാ”തി ദബ്ബസഞ്ഛാതേന പടിബിമ്ബാകാരേന.
“ഓലമ്ബിയാ”തി അവലമ്ബിത്വാ. “ഗണന്തുപഗം കത്വാ”തി അയ മേകോ
അത്ഥോ, ഇദമേകം വത്ഥുതി ഏവം ഗണന്തുപഗം കത്വാ. “ഇമേഛാ”തി ഇമേ
ഛരസദുപത്തത്തി വോഹാരാ നാമ നാമകമ്മാദി നാമ. “അത്തനീ”തി നാമപദ
സഞ്ഛാതേ അത്തനീ. അത്ഥ വിസയം ഏവ പുത്വാ പവത്തതി ഭാസത്തുനന്തി
അധിപ്പായോ. “നാമേ സതീ”തി അക്ഖരസമൂഹോ പദം, പദസമൂഹോ
വാക്യന്തി ഏവം വുത്തേ നാമപദേ വിജ്ജമാനേ സതി. “തദുഗ്ഗണ്ഹന്താനം”തി
തം തം നാമപദം വാചുഗ്ഗതകരണ വസേന ഉഗ്ഗണ്ഹന്താനം ജനാനം.
“തദത്ഥാ”തി തസ്സ തസ്സ നാമ പദസ്സ അത്ഥാ. “ആഗച്ഛന്തി യേവാ”തി
ഭാസത്തുനം ഞാണാഭിമുഖം ആഗച്ഛന്തിയേവ. ഏതേന അത്തനീ അത്ഥസ്സ
നാമനം നാമ അത്ഥജോതന കിച്ചമേവാതി ദീപേതി. “സുണ്ണന്താനം ഞാണം”തി
ഏത്ഥ “ഞാണം”തി ഉപലക്ഖണ വചനം, അകുസല വിത്താണസ്സപി
അധിപ്പേതത്താ. “തം തം അത്ഥാഭിമുഖം നാമേതീ”തി ആരമ്മണ കരണവസേന
നാമേതി. “നാമഗ്ഗഹണ വസേനാ”തി അയം അസുകോനാമ ഹോതുതി ഏവം
നാമഗ്ഗഹണവസേന. “ധാരീയതീ”തി യാവജീവംപി അപ്പമുസ്സമാനം കത്വാ
ധാരീയതി. നീഹരിത്വാ വുച്ചതി അത്ഥോ ഏതായാതി നിരുത്തി. “ഏതായാ”തി
കരണഭൂതായ ഏതായനാമജാതിയാ. “അവിദിതപക്ഖേ”തി നാമപദം
അസ്സുതകാലേ അവിത്താതപക്ഖേ. “തതോ നീഹരിത്വാ”തി
അവിദിതപക്ഖേതോ ഞാണേന നീഹരിത്വാ. “കമീയതീ”തി തം സുതകാലേ
വദന്തേന സുണ്ണസ്സ ആചിക്ഖീയതി ജാനാപീയതി. “അത്ഥസ്സാ”തി
അവിദിതപക്ഖേ റിതസ്സ അത്ഥസ്സ. “ഏതസ്സേ വാ”തി നാമപദസ്സേവ. നാമപദന്തി
ച ക്രിയ പദംപി , ഉപസഗ്ഗപദന്തി, നിപാതപദന്തി, പാടിപദികപദംപി, ഇയ
നാമപദന്തേവ വുച്ചതി. “വിസേസനഭൂതാനം”തി അത്തപദത്ഥസമാസേ
സമാസപദാനം അത്ഥാ വിസേസനാ നാമ. ഏവം വിസേസനഭൂതാനം.
“പുഗ്ഗലസ്സാ”തി അത്തപദത്ഥഭൂതസ്സ അഭിത്താലാഭീ പുഗ്ഗലസ്സ. “വദന്തീ”തി
ആനന്ദാചരിയം സന്ധായ വുത്തം. സോ ഹി ധമ്മസഞ്ഗണിയം
പത്തത്തിദുകനിദേസേ മൂലടീകായം തഥാ വദതി. “തബ്ഭാവം”തി അക്ഖര
പദബ്ബുഞ്ജനഭാവം. “അസ്സാ”തി നാമപത്തത്തിയാ. അക്ഖരപദബ്ബുഞ്ജനം
ഗോചരോ ആരമ്മണം അസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ. “അനുസാരേനാ”തി അനുഗമനേന.
“ലോകസങ്കേത നിമ്മിതാ”തി ലോകസങ്കേതത്താണേന പവത്തിതാ.
“ലോകസങ്കേതത്താണം”തി ച ഇദം നാമം ഇമസ്സത്ഥസ്സ നാമം, അയമത്ഥോ
ഇമസ്സ നാമസ്സ അത്ഥോതി ഏവം പുരേതരം ലോകസത്താണ ജാനനകത്താണം.
“അതീത സദുമത്താരമ്മണാ”തി സോതവിത്താണ വീമിയാ ആരമ്മണം പുത്വാ
നിരുദ്ധം അതീത സദുമത്തം കുരുമാനാ. “തേന വുത്തവചനേ”തി തേന സിക്ഖം
പച്ചക്ഖന്തേന ഭിക്ഖുനാ സിക്ഖം പച്ചക്ഖാമീതി വുത്തവചനേ. പച്ചുപ്പന്നം
സദും സോതവിത്താണ വീമിയാ, അതീതഞ്ച സദും മനോവിത്താണ വീമിയാതി
യോജനാ. “താനി അക്ഖരാന്തീ”തി സിക്ഖം പച്ചക്ഖാമീതി വാക്യേ
അവയവക്ഖരാന്തി. “അയം അക്ഖര സമൂഹോ”തി ഇദം നാമപദന്തി വുത്തം
ഹോതി. ഏതസ്സ അത്ഥസ്സ. “വിനിച്ഛയവീമിം”തി അക്ഖര

പദസല്ലക്ഖണവീഥിഞ്ച. “ഏകക്ഖരേ സദേ”തി ‘ഗോ’ ഇച്ചാദികേ ഏകക്ഖരേ പഞ്ഞത്തി സദേ. “യാ”തി നാമ പഞ്ഞത്തി. “വദന്തസ്സ മനസാ”തി സമ്ബന്ധോ. “പുഞ്ചഭാഗേ”തി യം കിഞ്ചി അത്ഥം പരേസം വത്തുകാമോ വദന്തോ തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ നാമം പഥമം മനോഭാരവീഥിയാ നിയമേത്വാ ഏവ വദതി, തം നാമം പുഞ്ചഭാഗേ വദന്തേന മനസാ വവത്ഥാപിതാ നാമപഞ്ഞത്തിതി വുച്ചതി. പടിപാടികഥനം പവത്തിക്കമകഥനം. “വുത്തം”തി അട്ഠകമാസു വുത്തം. തഥാ അദ്ധമത്തികന്തി ച വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. “വുത്തം”തി ച സദുസത്ഥേസു വുത്തം.

ഗാമായം. “മത്താ”തി ഏകവിജ്ജുപ്പാദക്ഖണം വുച്ചതി. ഏകാ മത്തായസ്സാതി ഏകമത്തോ. “ദീഘമുച്ചതേ”തി ദീഘോ നാമ വുച്ചതേ. “പ്ലുതോ”തി നാനപ്പകാരേണ രുതോ ഗായിതോതി പരുതോ . സോ ഏവ രകാരസ്സ ലകാരം കത്വാ പകാരേ ച സരലോപം കത്വാ പ്ലുതോതി വുച്ചതി. ഗീതന്തി വുത്തം ഹോതി. “പരമത്ഥ സദുസഞ്ഛാടാനം”തി പരമ്പരാ പവത്താനം പരമത്ഥ സദുരാസീനം. “അനേകകോടിസതസഹസ്സാനി ചിത്താനീ”തി ജവനവീഥിനം അന്തരന്തരാ ഭവങ്ഗചിത്തേഹി സദ്ധിം അനേകകോടിസതസഹസ്സാനി ചിത്താനി.

പട്ഠാനനയാനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

പച്ചയസങ്ഗഹാനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൯. കമ്മട് ഓനസൺഗഹ അനുഭവനാ

൧൦൦. കമ്മട് ഓനസൺഗഹേ . വിദിതോ വിത്തോതോ നാമരൂപ വിഭാഗോ യേനാതി വിഗൃഹോ. യോഗീ പുഗൃലോ. “കിലേസേ സമേതീ”തി കാമച്ഛന്ദാദികേ നീവരണകിലേസേ ഉപസമേതി. “തമാ പവത്തോ”തി ഭാവനാവസേന പവത്തോ. വൃപസമനവസേന വാ പവത്തോ. “തായാ”തി തായഭാവനാ പത്തായ, പസ്സന്തിതി സമ്ബന്ധോ. “പസ്സിതം”തി സമനുപസ്സിതം. കഥം കസിണഭാവനാദികം യോഗകമ്മം അത്താവ അത്തനോ ഓനം ഹോതിതി വൃത്തം “ആദിമജ്ജിമപരിയോസാനാനംഹീ”തിആദി. വിഭാവനിപാഠോ. “പദട് ഓനതായാ”തി ഏതേന തിട്ഠതി അനിവത്തമാനം പവത്തതി ഏതേനാതി ഓനന്തി അത്ഥേന പദട് ഓനമേവ ഓനന്തി വുച്ചതിതി ദീപേതി. “സുഖവിസേസാനം”തി ത്യാനസുഖ മഗ്ഗസുഖ ഫലസുഖാനം. “ദസകസിണാനീ”തിആദിസു മൂഖ്യതോ വാ ഉപചാരതോ വാ ദിധാപി അത്ഥം ദസ്സേതും “ദസകസിണാനീ”തിആദി വൃത്തം. “സേസാനിപീ”തി അപ്പമത്താദിനി സേസകമ്മട് ഓനാനിപി. യം യം അനുരൂപം യമാനുരൂപം. “സമുദാചരണം”തി പുനപ്പുനം ഭൂസം പവത്തനം. “സംസഗ്ഗ ഭേദോ”തി ഏകമേകസ്സ പുഗൃലസ്സ കസ്സചി ദേചരിയാ, കസ്സചി തിസ്സോതിആദിനാ സമ്മിസ്സ വിഭാഗോ. അട്ഠകമായം”തി വിസുദ്ധിമഗ്ഗ അട്ഠകമായം. “സഞ്ചായപി അപ്പനായാ”തി ത്യാനപ്പനായ ച മഗ്ഗപ്പനായ ച ഫലപ്പനായ ച. “യാ ആസന്നേ പവത്താ ദൂരേ പവത്താതി അധികാരോ. “ഇതരാ പനാ”തി ദൂരേ പവത്താപന. “താസം പനാ”തി തിസ്സന്നം ഭാവനാനം പന. “തേസം പീ”തി ദിന്നം നിമിത്താനംപി. “വിദത്ഥിചതുരൺഗുലം” നാമ വിത്ഥാരതോ ചതുരൺഗുലാധികം വിദത്ഥിപ്പമാണം. വിദത്ഥിപ്പമാണം വാ ചതുരൺഗുലപ്പമാണം വാതിപി യുജ്ജതി. തമാഹി വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ വായോകസിണ വിധാനേ ചതുരൺഗുലപ്പമാണം സീസം വാതേന പഹരിയമാനം ദിസ്വാതി വൃത്തം. ഖലമണ്ഡലം നാമ കസ്സകാനം കസ്സമദ്ദനഭൂമിഭാഗമണ്ഡലം. “കതം വാ”തി നീലാദിവണ്ണവിസേസരഹിതം അരുണവണ്ണം മത്തികക്ഖണ്ഡം ഉദകേന മദ്ദിത്വാ ചക്കമണ്ഡലം വിയ പരിമണ്ഡലം സുമട്ഠതലം പഥവിമണ്ഡലം കരോന്തി. ഏവം കതം വാ. “അകതം വാ”തി കത്ഥചി ഭൂമിഭാഗേ കേനചി അകതം സയം ജാതം വാ. “കസിണേന ജമ്ബുദീപസ്സാ”തി ഏതഥ.

ബുദ്ധോതി കിത്തയന്തസ്സ, കായേ ഭവതി യാ പീതി;
വരമേവ ഹി സാപീതി, കസിണേനപി ജമ്ബുദീപസ്സാതി.

ഗാമാസേസോ. തത്ഥ ജമ്ബുദീപസ്സ കസിണതോ സാപീതിവരാ ഏവാതി യോജനാ. “കസിണതോ”തി ച സകലമണ്ഡലതോ. സകലസ്സ ജമ്ബുദീപമണ്ഡലസ്സ ഇസ്സുരിയാധിപതിതോ പീതി വൃത്തം ഹോതി. “സന്നിവിട്ഠാ”തി സമം സൺഠിതാ. “സൺഠാന പത്തത്തി”തി മണ്ഡലസൺഠാനേന ഉപട്ഠിതാ നിമിത്തപത്തത്തി ഏവ വുച്ചതി. “ഛുട്ഠട്ഠാനേ”തി കായേവാ രുക്ഖഗ്ഗാദിസുവാ വാതേന പഹത്ത്ഠാനേ. “വായു വട്ടീ”തി വാതപരിമണ്ഡലം. ചന്ദസൂരിയാനം അഗ്നിസ്സ ച ഓഭാസേന വിസിട്ഠാതി സമാസോ. “വിസിട്ഠാ”തി വിസേസിതാ.

“ധൂമാതം”തി ധൂമായിതം. ധൂമപൂരിതപടം വിയാതി വൃത്തം ഹോതി. തേനാഹ “സൂനഭാവം ഗതം”തി. അന്തേ കകാരോ നിന്ദത്ഥജോതകോതി വൃത്തം “കുച്ഛിതത്താ”തി. ജേഗുച്ഛി തബ്ബത്താതി അത്ഥോ. “ഛരവസരീരസ്സാ”തി

ലാമകസരീരസ്സു. “തദേവാ”തി ഛരവസരീരമേവ. വിപുബുക്കം വിച്ഛിന്നകം
നാമാതി സമ്ബന്ധോ. തത്ത്വ വിസേസേന നീലന്തിവിനീലം. തമേവ കുച്ഛിതത്താ
വിനീലകം. “തദേവ പുന പച്ചിത്വാ”തി വിനീലകസരീരമേവ പുന
കാലാതിക്കമേ പച്ചിത്വാ. പൃതിലോഹിതാനം പരിപക്കഭാവം പത്യാതി
അത്ഥോ. തതോ തതോ ദ്വാരച്ഛിദൃതോ. യുത്തം തദേവ സരീരന്തി സമ്ബന്ധോ.
വിച്ഛിന്നകം നാമ, വിച്ഛിദൃകന്തിപി പഠന്തി. “അപകഡ്ഡിത്വാ”തി ഖണ്ഡാനി
സരീരതോ മോചേത്വാ തം തം പദേസം കഡ്ഡിത്വാ. “പഗ്ഘരിതലോഹിത
സരീരം”തി ഛരിന്നവിദ്ധട്ഠാനേസു വണമുഖേഹി പഗ്ഘരിതലോഹിതസരീരം.

“ബുദ്ധാനുസ്സുതീ”തി ഏത്ഥ ബുദ്ധസദോ ഗുണ്യൂപചാര വചനം ഹോതി.
ഗുണിനോ ദബ്ബസ്സ നാമേന ഗുണാനം ഗഹേതബ്ബത്താതി വുത്തം “ബുദ്ധഗുണസ്സ
അനുസ്സുതീ ബുദ്ധാനുസ്സുതീ”തി. ഏസനയോ ധമ്മാനുസ്സുതാദീസു. “അരഹതാദീ”തി
അരഹതാദിഗുണോ. വിഗതാനി ദുസ്സിലയാദി മലാനി ച മച്ഛേരഞ്ച യസ്സ തം
വിഗതമലമച്ഛേരം. തസ്സ ഭാവോതി വിഗ്ഗഹോ. “അത്തനാ
അധിഗതനിബ്ബാനഞ്ചാ”തി ഏതേന അരിയപുഗ്ഗലാനം കിലേസാനം
അച്ചന്തവൂപസമോ വുത്തോ. “യം ആരബ്ഭാ”തി യം പുഗ്ഗലം ആരബ്ഭ.
ഹിതൂപസംഹാരോ നാമ അയം പുഗ്ഗലോ അവേരോ ഹോതു, അബ്ബാപജ്ജോ
ഹോതുതിആദിനാ അവേരതാദീനി ഹിതസുഖാനി തസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ ചിത്തേന
ഉപസംഹരണം. കരുണാ, മുദിതാ, ഹേട്ഠാ ചേതസി കസൺഗഹേ വുത്തത്ഥാ
ഏവ. ഹിതൂപസംഹാരോ ച ഹിതമോദനാ ച അഹിതാപനയനഞ്ചാതി ദന്ദോ.
തത്ത്വ ഹിതൂപസംഹാരോ മേത്തായ കിച്ചം. ഹിതമോദനാ മുദിതായ.
അഹിതാപനയനം കരുണായ കിച്ചം. തത്ത്വ പരം ഹിതസുഖസമ്പന്നം ദിസ്വാ
തേന പരഹിതേന അത്തനി പീതിപാമോജ്ജവഡ്ഡനം ഹിതമോദനാ നാമ. പരം
ദുക്ഖിതം ദിസ്വാ അയം ഇമമ്ഹാദുക്ഖാ മുച്ചതു, മാനിമമതുതി ഏവം
ചിത്തേന പരസ്ഥിം അഹിതസ്സ ദുക്ഖസ്സ അപനയനം അഹിതാപനയനം നാമ.
“തേസം”തി പരസത്താനം. സസ്സ അത്തനോ ഇദന്തി സകം. “ഇദം”
സുഖദുക്ഖകാരണം. അത്തനാ കതകമ്മം ഏവ സകം യേസം തേ കമ്മസ്സകാ.
പരസത്താ ഏവ. തേസം ഭാവോ. തസ്സ അനുബ്രൂഹനന്തി വിഗ്ഗഹോ.
“സീമസമ്ഭേദോ”തി അത്താ ച പിയപുഗ്ഗലോ ച മജ്ജയത്തപുഗ്ഗലോ ച
വേരിപുഗ്ഗലോ ചാതി ചതസ്സോ സീമാ. സമ്ഭിന്ദനം സമ്ഭേദോ. സമ്മിസ്സനം
അനാനത്തകരണന്തി അത്ഥോ. സീമാനം സമ്ഭേദോ സീമസമ്ഭേദോ. സബ്ബാ
ഇത്ഥിയോ, സബ്ബേപുരിസാതിആദിനാ ഓധിസോ പരിച്ഛേദതോ ഫരണം
ഓധിസോഫരണം നാമ. സബ്ബേസത്താ, സബ്ബേപാണാ, സബ്ബേഭൂതാതിആദിനാ
അനോധിസോ അപരിച്ഛേദതോ ഫരണം അനോധിസോഫരണം നാമ.
പുരത്ഥിമായദിസായ സബ്ബേസത്താ അവേരാഹോത്തുതിആദിനാ
ദിസാവിഭാഗവസേന ഫരണം ദിസാഫരണം നാമ. “തം സമൺഗീനോ ചാ”തി
താഹി അപ്പമത്താഹി സമൺഗീനോ പുഗ്ഗലാ. “നിച്ഛം സോമ്മഹദയഭാവേനാ”തി
സബ്ബകാലം സന്തസീതല ഹദയഭാവേന. ബ്രഹ്മസദോ വാ സേട്ഠപരിയായോ
‘ബ്രഹ്മം പുഞ്ഠം പസവതീ’തിആദീസു വിയ. അസിതബ്ബം ഭുജ്ജിതബ്ബന്തി
അസിതം. പഞ്ചഭോജനം. പാതബ്ബന്തി പീതം. അട്ഠവിധം പാനം. ദന്തേന
ഖായിതബ്ബം ഖാദിതബ്ബന്തി ഖായിതം. പൂവക്ഖജ്ജഫലക്ഖജ്ജാദികം
നാനാവാദനീയം . അൺഗുലീഹിപി ഗഹേത്വാ സായിതബ്ബം ലേഹിതബ്ബന്തി
സായിതം. മധുപ്ഫാണിതാദികം സായനീയം. സരസപ്പടികൂലതാ നാമ അത്തനോ
സഭാവതോ പടികൂലതാ. ചതുബ്ബിയോപി ഹി ആഹാരോ ഭാജനേസു വാ
ഹത്ഥമുഖാദീസു വാ യത്ഥ യത്ഥ സമ്മക്ഖേതി, ലഗ്ഗതി, ലിമ്പതി. തം ഉദകേന

യോവിതബ്ബം ഹോതി. അയോതം പന തമ്പി ജേഗുച്ഛനീയം ഹോതി. ആസയതോ പടികൂലതാ നാമ തസ്സ അജ്ജേയാഹരീയമാനസ്സ കണ്ഠാദീസു റിതേഹി പിത്തസേമ്ഹാദീഹി ആസയേഹി സമ്മിസ്സനവസേന പടികൂലതാ. നിധാനതോ പടികൂലതാ നാമ നിധാനതോ പടികൂലതാ. “നിധാനം”തി ച ആമാസയോ വുച്ചതി. പക്കതോ പടികൂലതാ നാമ തസ്സ നിധാനഗതസ്സ പരിപക്കകാലേ ഗുഹമുത്താദിഭാവപത്തിതോ പടികൂലതാ. അപക്കതോ പടികൂലതാ നാമ തസ്ഥിം അപരിപക്കേ അജിണ്ണേ സതി സരീരേ നാനാരോഗുപ്പത്തിവസേന പടികൂലതാ. ഫലതോ പടികൂലതാ നാമ തസ്സ പരിപക്കകാലതോ പട്ഠായ സരീരേ കേസലോമാദീനം പടികൂലരാസീനം വഡ്ഡനവസേന പടികൂലതാ. നിസ്സന്ദതോ പടികൂലതാ നാമ തസ്സ ന വഹിദാദേഹി വാ ലോമകൂപേഹിവാ അഞ്ഞേഹി നാനാവണമുഖേഹി വാ ഉഗ്ഘരണ പഗ്ഘരണാദിവസേന പടികൂലതാ. “തത്ഥാ”തി തസ്ഥിം ചതുബ്ബിയേ ആഹാരേ. “നികന്തിപ്പഹാനസത്താ”തി കന്താരമഗ്ഗേ മാതാപിതൃനം കന്താരനിത്തരണത്ഥായ പുത്ത മംസഖാദനേ വിയ അതി മനുഞ്ഞേപി ആഹാരേ രസതണ്ഠാ പഹാനവസേന പവത്താ സത്താ. “സലക്ഖണാദിവസേനാ”തി സലക്ഖണസസമ്ഭാരാദിവസേന. “രാഗേന ചരതീ”തി ഏത്ഥ “രാഗേനാ”തി കരണത്ഥേ, ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേവാ കരണ വചനം. തത്ഥ കരണത്ഥേതാവ “രാഗേന ചരതീ”തി ചതുസു ഇരിയാപഥേസു യേഭൂയേന രാഗചിത്തേന ചരതി. രാഗചിത്തേന നിയുമാനോ വിചരതീതി വുത്തം ഹോതി. ഇത്ഥമ്ഭൂത ലക്ഖണേ പന “രാഗേന ചരതീ”തി തേസു രാഗകേതു രാഗധജോ ഹുത്വാ വിചരതീതി വുത്തം ഹോതി. “അസ്സാ”തി തസ്സപുഗ്ഗലസ്സ. “ഉസ്സന്നോ”തി ഉഗ്ഗതോ പാകടതരോ. ബഹുതരോതിപി വദന്തി. “പഹാനായാ”തി ഏത്ഥ ഇതിസദ്ദോ ആദി അത്ഥോ. തേന കരുണാ ഭാവേതബ്ബാ വിഹിംസായ പഹാനായ. മുദിതാ ഭാവേതബ്ബാ അരതിയാ പഹാനായാതി ഇമം പാളിസേസം സങ്ഗണ്ഠാതി. “നിസ്സരണതാവചനതോ”തി നിസ്സരണഞ്ഛേതം ബ്യാപാദസ്സ യദിദം മേത്താചേതോ വിമുത്തി. നിസ്സരണഞ്ഛേതം വിഹേസായയദിദം കരുണാ ചേതോവിമുത്തി. നിസ്സരണഞ്ഛേതം അരതിയാ യദിദം മുദിതാ ചേതോ വിമുത്തീതി ഏവം നിസ്സരണ ഭാവവചനതോ ച. ചതസ്സോ അപ്പമത്തായോ. ല. ദോസ ചരിതസ്സാതി വുത്തം. “ദോസ വത്ഥുത്താഭാവതോ ചാ”തി ദോസുപ്പത്തിയാ വത്ഥു ഭാവസ്സകരണ ഭാവസ്സ അഭാവതോ ച. നീലാദീനി ചത്താരി കസിണാനി ദോസ ചരിതസ്സാതി വുത്തം. കസ്ഥാപനേത്ഥ ദോസ ചരിതസ്സ ഉപേക്ഖാ സപ്പായകാരണം വിസും ന വുത്തന്തി. അഞ്ഞകാരണത്താ ന വുത്തന്തി ദസ്സേനോ “ഏത്ഥ ചാ”തിആദിമാഹ. “തിസ്സോ”തി തിസ്സോ അപ്പമത്തായോ. “മനാപിയരുപാനീ”തി മനാപിയവണ്ണാനി. വിക്ഖിത്തചിത്തോ ച ഹോതീതി അധികാരോ. “തസ്സാ”തി പമാദ ബഹുലസ്സ വിക്ഖിത്തചിത്തസ്സ ച പുഗ്ഗലസ്സ. വുത്തം സിയാ. വിസുദ്ധി മഗ്ഗേ പന ഏവം വുത്തം നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. വിഭാവനിപാഠോ. “ബുദ്ധിവിസയ ഭാവേനാ”തി വുത്തം. യദി ബുദ്ധിവിസയത്താ മോഹചരിതസ്സ സപ്പായം. ബുദ്ധിവിസയഭൂതാനി മരണ ഉപസമസത്താ വവത്ഥാനാനിപി മോഹചരിതസ്സ സപ്പായാനി സിയുന്തി വുത്തം “ഏവഞ്ഛിസതീ”തിആദിം. “ഭൂതകസിണാനീ”തി പഥവീകസിണാദീനി മഹാഭൂതകസിണാനി. “തത്ഥാപീ”തി വാ തേസു ചത്താലീസ കമ്മട്ഠാനേസുപി. ഏവംസതി വണ്ണകസിണാനം പുമുലഖുദുകതാപി ഏത്ഥ സങ്ഗഹിതാ ഹോതീതി. “മഹന്തം”തി വിദത്ഥി ചതുരങ്ഗുലതോ മഹന്തം. യദി ഏവസദ്ദോ യമാരുതമേവ യുജ്ജേയ്യ. ഏവംസതി ഖുദുകം വിതക്കചരിതസ്സേവ സപ്പായം, ന ബുദ്ധിചരിതാദീനന്തി ഏവമത്ഥോപി ഗണ്ഠേയ്യ. അഥ ബുദ്ധിചരിതസ്സ പന

അസ്പായം നാമ നത്വീതി അട്കമാവചനേന വിരുജ്ജേയ്യതാതി ഇമിനാ അധിപ്പായേന “ഖുദുകന്തി പദേയുജ്ജതീ”തി വുത്തം. അഥവാ, പുമുലം മോഹചരിതസ്സ, ഖുദുകം വിതക്കചരിതസ്സേവ, നമോഹചരിതസ്സാതി അത്ഥേ സതി, ബുദ്ധിചരിതാദീനം പന പുമുലംപി ഖുദുകംപി അനുത്താതം ഹോതീതി ദട്ഠം. “സബ്ബഞ്ചേതം”തി സബ്ബഞ്ച ഏതംചരിതവിഭാഗവചനം. ഉജ്ജുവിപച്ചനീകവസേന തീസു അകുസല ചരിതേസു പൂഗ്ഗലേസു. വിതക്ക ചരിതേ ച അതിസ്പായതായ സദ്ധാബുദ്ധി ചരിതേസുതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “രാഗാദീനം പന അവിക്ഖമ്ഭികാ”തിആദിം.

“ബുദ്ധധമ്മ. ല. ഗുണാനം”തി ഏതഥ ഗുണസദോ പൂബ്ബപദേസു യോജേതബ്ബോ ബുദ്ധഗുണാനഞ്ച ധമ്മഗുണാനഞ്ചാതിആദിനാ. “തത്ഥാ”തി തസ്ഥിം ഗുണപദേ. ന തപ്പേതീതി അതപ്പനീയോ. തപ്പനം സന്തുട്ഠിം ന ജനേതീതി അത്ഥോ. സംവേജനം സംവേഗം ജനേതീതി സംവേജനീയോ. “ധമ്മോ”തി സഭാവോ. സംവേജനീയോ ധമ്മോ യസ്സാതി സംവേജനീയ ധമ്മം. മരണം. “പഞ്ചമജ്ജിയാനസമാധിസ്സാ”തി രൂപാവചര പഞ്ചമജ്ജിയാന സമാധിസ്സ. “ഉദയമത്താനീ”തി വഡ്ഢിതമത്താനി. “തത്ഥാ”തി പടികുലാരമ്മണേസു. “പുബ്ബച്ഛട്ടകസ്സാ”തി പുരാണച്ഛട്ടകസ്സ. ഗുഹമുത്തവിസ്സജ്ജന കസ്സാതി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “ഗുഹരാസി ദസ്സനേ വിയാ”തി. ന തേ കദാചി സോമനസ്സേന വിനാ അപ്പനം പാപുണന്തി. ബ്യാപാദവിഹിംസാ അരതീനം ദൂരിഭാവേന സോമനസ്സുപ്പത്തിയാ അതിസുകരത്താ പഞ്ചമജ്ജിയാനേ വിയ സുഖസോമനസ്സാനഞ്ച അവിക്ഖമ്ഭനേതോ. “ഉദാസിനപക്ഖേ”തി അജ്ജയുപേക്ഖവനപക്ഖേ. “ദള്ഹം”തി ഭുസം. “വിഭൂതം”തി പാകടം. നിമിത്തം ദള്ഹവിഭൂതം കത്വാ ഗഹണം ദള്ഹ വിഭൂതഗുഹണം. “കസ്സചി ആരമ്മണസ്സാ”തി ബുദ്ധഗുണാദി ആരമ്മണസ്സ. “പടിഭാഗനിമിത്തം”തി ഏതഥ പടിഭാഗസദോ തസ്സ ദിസേ പവത്തോതി ആഹ “താദിസേ”തിആദിം. “തംസണ്ഠാനേ”തി ഏതേന പഥവിമണ്ഡലാദീസു വിയ സണ്ഠാനാകാരേന റിതേസു സഭാവ ധമ്മ പൂഞ്ജേസു ഏവ തസ്സദിസം പടിഭാഗനിമിത്തം നാമ സിജ്ജതതീതി ദസ്സേതി. “ഏവ”തി സമഥസങ്ഗഹേ താവ ദസകസിണാനി, ദസഅസുഭാതിആദിനാ വുത്തേന വചനക്കമേന. “ഉഗ്ഗഹകോസല്ലം”തി ഭാവനാകമ്മം ആരഭിതുകാമേന ഭിക്ഖുനാ ആചരിയസ്സ സന്തികേ സബ്ബസ്സ കമ്മട്ഠാന വിധാനസ്സ ഉഗ്ഗഹണം ഉഗ്ഗഹോ. തസ്ഥിം കോസല്ലം ഉഗ്ഗഹകോസല്ലം. അപിചേത്ഥ. സബ്ബം ഉഗ്ഗഹിതും അസക്കോതേന യം അത്തനാ ആരഭിസ്സതി. തസ്സ ഏകസ്സ വിധാനം പരിപുണ്ണം ഉഗ്ഗഹേതബ്ബം. “ഉഗ്ഗണ്ഠാന്തസ്സാ”തി ഏതഥ ഉകാരോ ഉപരി അത്ഥോ. “ഗഹണം”തി ച യഥാ ചിത്തേ അവിനസ്സമാനം ഹുത്വാ ലബ്ഭതി, തഥാ കത്വാ ചിത്തേന ഗഹണന്തി ദസ്സേതും “ഉപരൂപരീ”തിആദി വുത്തം. “സമനുപസ്സന്തസ്സാ”തി സമ്മാ പുനപ്പുനം ചകഖുനാ ദസ്സനസദിസം കരോന്തസ്സ. പരിതോ സമന്തതോ കരണം പരികമ്മം. തസ്ഥിം നിമിത്തഗുഹണകമ്മേ യം യം കത്തബ്ബവിധാനം അത്ഥി, തം തം പരിപുണ്ണം കത്വാ ഗഹണന്തി വുത്തം ഹോതി. ഭാവനാതി വഡ്ഢനാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതോ “പുനപ്പുന”തിആദിമാഹ. “നിരന്തരം പദഹന്തസ്സാ”തി രത്തിദിവം നിരന്തരം ആരഭന്തസ്സ. ഉഗ്ഗഹ നിമിത്തേ സണ്ഠാനം ഗണ്ഠാന്തോപി വണ്ണരൂപാദിനാ സഭാവ ധമ്മേന സഹേവ ഗണ്ഠാന്താതി. പടിഭാഗനിമിത്തേ പന സഭാവധമ്മം മുഞ്ചിത്വാ തസ്സ ദിസം നിമിത്ത പഞ്ഞത്തി സഖ്വാതം സുദ്ധസണ്ഠാനമേവ ഗണ്ഠാന്താതി. ഏതഥ സിയാ, പടിഭാഗനിമിത്തേപി വണ്ണോ നാമ സന്ദിസ്സതി യേവാതി. സച്ചം. സോ പന പടിഭാഗമത്തം ഹോതി. ന ഏകന്തവണ്ണോ. തേനാഹ “തപ്പടിഭാഗം വത്ഥു ധമ്മവിമുച്ചിതം”തി.

“സന്നിസിന്നം”തി അചലം. “പവേസിതം”തി ഭാവനാചിത്തസ്സ അബ്ഭന്തരേ പക്ഖിത്തം വിയ ഹോതീതി അധിപ്പായോ. ഓഭാസതീതി ഓഭാസോ. ഓഭാസോ ഹുത്വാ ജാതന്തി ഓഭാസജാതം. ഓഭാസനം വാ ഓഭാസോ. ജാതോ ഓഭാസോ അസ്സാതി ഓഭാസജാതം. “പാതേന്തീ”തി പടിപാതേന്തി. പുന ഉപ്പജ്ജനവസേന ഉട്ഠാതും ന ദേന്തി. “ഏതായാ”തി കത്തു അത്ഥേ കരണവചനം.

“നിമിത്തരക്ഖണവിധാനം”തി സമുപ്പന്നസ്സ നിമിത്തസ്സ അനസ്സനത്ഥായ സത്തവിധേഹി പലിബോധ ധമ്മേഹി രക്ഖണത്ഥം. കതമേ പന തേസത്തവിധാ പലിബോധയമ്മാ നാമാതി. ഇയ അമ്ഹേഹി വത്തബ്ബം നത്ഥി. വിസുദ്ധി മഗ്ഗേ ഏവ തേ വുത്താതി ദസ്സേതും ഗാഥമാഹ. “ആവാസോ”തി അസപ്പായാവാസോ. “ഗോചരോ”തി അസപ്പായഗോചരഗാമോ. “ഭസ്സം”തി അസപ്പായവചനം. ഏവം പുഗ്ഗലാദീസു. “സേവേമാ”തി സേവേയ്യ. “ഏവഞ്ഹിപടിപജ്ജതോ”തി ഏവഞ്ഹിവജ്ജിതബ്ബേ വജ്ജനവസേന സേവിതബ്ബേ സേവനവസേന പടിപജ്ജന്തസ്സ. “കാമതണ്ഹായ വിസയഭാവം അതിക്കമിത്വാ”തി ഏതേന കാമഭൂമി കാമഭവസമതിക്കമോ, രൂപഭൂമിരൂപഭവ ഓക്കമോ ച വുത്തോ. വസനം വസീ. സത്തി. സാമത്ഥിയന്തി അത്ഥോ. വസിം ഭൂതം പത്തന്തി വസിഭൂതം. വസീ ഏവ വസിതാ. യഥാ പാരമിതാതി. “തതോ വിചാരന്തി” ഏതഥ ഇതിസദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ. തേന തതോ പീതിന്തിആദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. ഇച്ഛന്താനം തേസം സബ്ബഞ്ജനുബുദ്ധാനം. “യത്ഥാ”തി യേസുദീസുഭവങ്ഗേസു. “ഭവങ്ഗചാരേ”തി ഭവങ്ഗപ്പവത്തിയം. “ദന്ധായിതത്തം”തി ദന്ധം ഹുത്വാ അയതി പവത്തതീതി ദന്ധായിതം. തസ്സ ഭാവോ ദന്ധായിതത്തം. “ഠപേതും”തി അധിട്ഠാനം കത്വാ ഠപേതും. തതോ അനതിക്കമിതും. “യത്ഥിച്ഛകം”തിആദീനി ക്രിയാവിസേസനപദാനി. “യത്ഥിച്ഛകം”തി യത്ഥ യത്ഥ ഠാനേ ഇച്ഛാനു രൂപം. യദിച്ഛകന്തിയസ്ഥിം യസ്ഥിം ഖണേ ഇച്ഛാനു രൂപം. “യാവതിച്ഛകം”തി യത്തേനേന പമാണേന ഇച്ഛാനു രൂപം. “വിതക്കാദികം ഓളാരികങ്ഗം പഹാനായാ”തി ഏതഥ കസ്സ ബലേന പഹാനം ഹോതി. തം തം വിരാഗ ഭാവനാ ബലേന പഹാനം ഹോതി. കാച തം തം വിരാഗഭാവനാ നാമ ഹോതി. അജ്ജ്യാസയ വിസേസ പരിഗൃഹിതാ ഉപചാരഭാവനാ ഏവാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “പഥമജ്ജ്യാനം താവോ”തിആദി വുത്തം.

“ആതാപവീരിയം”തി യേനവീരിയേന യോഗിനോ അത്താനം വാ കിലേസ ധമ്മേ വാ ആതാപേന്തി പരിതാപേന്തി. തം ആതാപവീരിയം നാമ. ഉഗ്ഘാടീയമാനന്വി ആകാസമേവ ഹോതി. തം ആരബ്ഭ ഉപരിത്യാനന്തരുപ്പത്തിയാ ഭാവനം കരോന്തസ്സപി പുനപ്പുനം തമേവ പഞ്ചമജ്ജ്യാനം ഉപ്പജ്ജതി. ആരമ്മണേ ച അനതിക്കന്തേ ത്യാനംപി അനതിക്കന്തമേവ ഹോതീതി. “തത്ഥാ”തി തസ്ഥിം ആകാസകസിണേ. “തദതിക്കമനസമ്ഭവോ”തി കസിണ നിമിത്താതിക്കമനസമ്ഭവോ. “യഥാദിട്ഠേ”തി ത്യാനചക്ഖുനാ ദിട്ഠപ്പകാരേ. “സമ്ഭാവേത്വാ”തി മോമേത്വാ. സമ്മാ അനുസ്സരണം സമനുസ്സരണം. “ഇതരേസംപി വാ”തി പുമുജ്ജന പണ്ഡിതാനംപി വാ. മരണ സത്താ വവത്ഥാനേസു പരികമ്മഞ്ച സമാധിയതി, ഉപചാരോ ച സമ്പജ്ജതീതി യോജനാ തിക്ഖപത്താനം പന പുമുജ്ജനാനംപി സതം ബുദ്ധഗുണാദീസുപി ഉപചാര സമ്ഭവോ അട്ഠകമായം വുത്തായേവ.

“സഥമജ്ജ്യാനേസു”തി ഇദം അധികാരവസേന വുത്തം. വിപസ്സനാ കമ്മംപി ഗഹേതബ്ബമേവാതി ദട്ഠബ്ബം. പുബ്ബേദാനം ദത്വാ ഇമിനാ പുണ്ണേന ആയതിം ത്യാനാഭിത്തായോ വാ മഗ്ഗഫലാനി വാ പടിലഭിസ്സാമീതി പത്ഥനം കത്വാ ആഗതോപി കതാധികാരോ ഏവാതിപി വദന്തി. കതമോ പന കതാധികാരോ നാമാതി ആഹ “ആസന്നഭവേ”തിആദിം. അട്ഠവിധേസു ചതുകനയവസേന,

നവവിയേശു പഞ്ചകനയവസേന വൃത്തോതി തേസം വാദീനം സാധകവചനം. വിചാരേത്യാ പന ഗഹേതബ്ബം. ആകാസ കസിണേന വിനാ അരുപജ്ജ്യാനാനി ലഭിത്യാ പുന അഭിഞ്ഞത്മായ പരികമ്മേകതേ ആകാസകസിണേപി കത്തബ്ബത്താ തസ്സ അഭിഞ്ഞാപാദകതാ സമ്ഭവോ വൃത്തോതി അത്ഥസ്സ സമ്ഭവതോ. പുണ്യേ അഭാവിത ഭാവനോതി ച അകതാധികാരോതി ച അത്ഥതോ ഏകം.

“ആദികമ്മികോ”തി അഭിഞ്ഞാകമ്മേ ആദികമ്മികോ. “താദിസാനം”തി പുണ്യേ അകതാധികാരാനം അഭാവിതഭാവനാനം ഇദാനി ഇദ്ധിവികുബ്ബനം കരിസ്സാമീതി ആരഭന്താനം അഭിഞ്ഞാകമ്മേ ആദികമ്മികകുലപുത്താനന്തി സമ്ബന്ധോ.

“ഇദ്ധിവികുബ്ബനം”തി ച ഉപലക്ഖണവചനം. ദിബ്ബായ സോതയാതുയാ സദും സവനം കരിസ്സാമീതിആദികംപി ഗഹേതബ്ബം. ഇദഞ്ച ആദികമ്മികവിധാനാധികാരത്താ വൃത്തം. അഭിഞ്ഞാസു വസിപത്താനന്വി തം പഞ്ചമജ്ജ്യാനം ഛരസുആരമ്മണേസു യമാരഹം അപ്പേതിയേവ.

“അധിട്ഠാതബ്ബം”തി യമിച്ഛിത നിപ്ഫത്തത്മായ സതം ഹോതു സഹസ്സം ഹോതുതിആദിനാ ചിത്തേന അഭിവിധാതബ്ബം. അഭിനീഹരിതബ്ബന്തി വൃത്തം ഹോതി. “സതം ഹോമി, സഹസ്സം ഹോമീതി വാ”തി അത്താനം സതം വാ സഹസ്സം വാ നിമ്മിന്നവസേന വൃത്തം. സേസം പന അഞ്ഞമാനിമ്മിന്നവസേന. സോതും വാ സദും, പസ്സിതും വാ രൂപം, ജാനിതും വാ പരചിത്തം. അനുസ്സരിതും വാ പുണ്യേനിവൃത്തം. അട്ഠകമാപാദോ.

“അധിട്ഠാതീ”തി അഭിഞ്ഞായ അധിട്ഠാതി. അഭിവിധാതി നിബ്ബത്തേതീതി വൃത്തം ഹോതി. ദുവിധംഹി അധിട്ഠാനം പരികമ്മേന അധിട്ഠാനം അഭിഞ്ഞായ അധിട്ഠാനന്തി. ഇധ പന അഭിഞ്ഞായ അധിട്ഠാനം വൃത്തം.

“അധിട്ഠാന ചിത്തേനാ”തി അഭിഞ്ഞാചിത്തേനാതി വൃത്തം ഹോതി.

“പരികമ്മചിത്തസ്സാ”തി പുണ്യഭാഗേ ആവജ്ജന പരികമ്മ അധിട്ഠാനപരികമ്മചിത്തസ്സ. പച്ഛിമം പന പാദകജ്ജ്യാന സമാപജ്ജനം. പരികമ്മചിത്തസ്സ സമാധാനത്മായാതി വൃത്തം. പരികമ്മചിത്തേ സമാഹിതേ കിം പയോജനന്തി ആഹ “തമാഹീ”തിആദിം. “സേസാഭിഞ്ഞാസുപി യമാരഹം വത്തബ്ബോ”തി ദിബ്ബസോതപരികമ്മേ തേനേവപരികമ്മ സമാധിഞ്ഞാണസോതേന ആസനേ ദിബ്ബവിസയംപി സദും സുണാതീതിആദിനാ വത്തബ്ബോ. “ഇതി കത്യാ”തി ഇതി മനസികത്യാ. “തം”തി പച്ഛിമം പാദകജ്ജ്യാന സമാപജ്ജനം.

“ഇധ നഗഹിതന്തി ദട്ഠംബം”തി മേരസ്സ മതേന ദട്ഠംബന്തി അധിപ്പായോ. ഇധ പന ആദികമ്മികവിധാനപ്പധാനത്താ പച്ഛിമംപി പാദകജ്ജ്യാന സമാപജ്ജനം വത്തബ്ബമേവാതി. “കായഗതികം അധിട്ഠഹിത്യാ”തി അയം കായോ വിയ ഇദം ചിത്തംപി ദന്ധഗമനം ഹോതുതി ഏവം ചിത്തം കായഗതികം കരണേന അധിട്ഠഹിത്യാ. “ദിസ്സമാനേന കായേനാ”തി ദന്ധഗമനേന ഗച്ഛന്തത്താ ബഹുജനാനന്വി ദിസ്സമാനേന രൂപകായേന. തബ്ബി പരീതേന സീഘഗമനം വേദിതബ്ബം. “ആരമ്മണമത്തം ഹോതീ”തി അനിപ്ഫന്നരൂപം സന്ധായ വൃത്തം.

“ആരമ്മണ പുരേജാതം”തി നിപ്ഫന്നരൂപം. ഇതരം പന ഹദയ വത്സരൂപം സന്ധായ വൃത്തന്തി ദട്ഠംബം. പരചിത്ത വിജാനനട്ഠാനേ അട്ഠകമാടീകാചരിയാനം വിചാരണാ അത്ഥമീതി തം ദസ്സേതും “ഏത്ഥ ച അട്ഠകമായം താവാ”തിആദി വൃത്തം. “അട്ഠകമായം”തി ധമ്മസങ്ഗണി അട്ഠകമായംപി വിസുദ്ധിമഗ്ഗ അട്ഠകമായംപി. “ഖണികവസേനാ”തി ഖണികപച്ചുപ്പന്നവസേന. ആവജ്ജനേ നിരുദ്ധേതി സമ്ബന്ധോ. “ഏകം ചിത്തം”തി പരസ്സ ചിത്തം. തദേവ അതീതം ചിത്തം ഗണ്ഹന്തി. “താനീ”തി ജവനാനി. “തേസം”തി ജവനാനം. “തേനാ”തി ആവജ്ജനേന. “ഇതരമാ”തി അഞ്ഞമാ സന്തതി അദ്ധാവസേന വൃത്തന്തി ഗഹിതേ സതി. വൃത്തോ സിയാ.

കസ്മാ, സന്തതി അഭാവസേന പച്ചുപ്പന്നേ ഗഹിതേ സതി, സബ്ബായ
ഏകജവനവീഥിയാ ഏകപച്ചുപ്പന്നത്താ. “സബ്ബാനി ചിത്താനീ”തി
ജവനചിത്താനി. “സഹുപ്പന്നാനീ”തി ഇദം സഹുപ്പന്നാനംപി അത്ഥിതായ
വുത്തം. ആവജ്ജനാദിനി പന ഖണ്ഡേദം നഗണ്ഹന്തി. സബ്ബം പരസ്സ ചിത്തം
ഏകചിത്തമിവ ഗണ്ഹന്തി. തസ്മാ കാലഭേദോപി നത്ഥീതി ദട്ഠഞ്ചം.
“നിബ്ബാനഞ്ചാ”തി വുത്തം, കഥം നിബ്ബാനം പുബ്ബേനിവുത്തം നാമ സിയാതി.
അതീതേ പരിനിബ്ബുതാനം മഗ്ഗഫലാനി അനുസ്സരണകാലേ തേസം ആരമ്മണഭൂതം
നിബ്ബാനംപി അനുസ്സരതിയേവ. തത്ഥ തേസം മഗ്ഗഫലാനം അതീതത്താ
നിബ്ബാനംപി പുബ്ബേനിവുത്തം നാമ ഹോതീതി.

“യം യം അധിട്ഠാതീ”തി യം യം സതാദികം സംവിധാതി. “യമാ യമാ
അധിട്ഠാതീ”തി യേന യേന ആവിഭാവാദികേന പകാരേന സംവിധാതി.
“പകതിവണ്ണം”തി പകതിസണ്ഠാനം. “തസ്സേവാ”തി പകതിവണ്ണസ്സേവ. ദേവാനം
പസാദസോതന്തി സമ്ബന്ധോ. “ആരമ്മണ സമ്പടിച്ചന സമത്ഥം”തി ആരമ്മണസ്സ
ഉപട്ഠാനം സമ്പടിച്ചന സമത്ഥം. തദേവ ചേതോപരിയത്താണന്തിപി വുച്ചതീതി
സമ്ബന്ധോ. “ചേതോ”തി ചിത്തം. “പരിച്ഛിജ്ജാ”തി ഇദം സരാഗചിത്തം, ഇദം
വിരാഗചിത്തത്തിആദിനാ പരിച്ഛിന്ദിത്വാ. “ഗോചര നിവാസവസേനാ”തി
ഗോചരം കത്വാ നിവസനവസേന. സബ്ബത്തുതത്താണഗതികം
സബ്ബത്തുബുദ്ധാനം അനാഗതം സത്താണന്തി അധിപ്പായോ. അനാഗതേ
സത്തദിവസതോ ഓരിമാ ചിത്തചേതസിക ധമ്മാ ചേതോപരിയത്താണസ്സ
വിസയോതി കത്വാ അനാഗതേ സത്തദിവസതോതി വുത്തം. പട്ഠായ
പവത്തമാനാതി പാഠസേസോ. ഇമസ്ഥിം ദിവസേ ച അനാഗതപക്ഖേ
സബ്ബംപി ആരമ്മണം പകതിത്താണസ്സ വിസയോതി കത്വാ “ദുതീയദിവസതോ
പട്ഠായാ”തി വുത്തം. “ഏതം”തി ഏതം അനാഗതം സത്താണം. “യമാ
ചേതം”തി യമാ ച ഏതം ഇമസ്ഥിം ഭവേ അനാഗത ധമ്മേ ജാനാതി.
“അസാധാരണകാലവസേനാ”തി അത്തേനത്താണേന അസാധാരണ കാലവസേന.
പച്ചുപ്പന്നഭവോഹി അത്തത്താണസാധാരണോതി.

സമമകമ്മട്ഠാനാനുഭീപനാ നിട്ഠിതാ.

൧൨൧. വിപസ്സനാകമ്മട്ഠാനേ. “യമാദിട്ഠം”തി സക്കാധദിട്ഠിയാ യമാദിട്ഠം.
നിച്ചനിമിത്തം നാമ സത്തപുഗ്ഗലാദിനിമിത്തമേവ. സത്തനിമിത്തത്ത്വേഹി
പത്തേത്തി ധമ്മത്താ ഖണ്ഡേവേണേ ഖയവയഭേദാഭാവതോ സോ ഏവഗച്ഛതി
സോ ഏവ തിട്ഠതീതിആദിനാ നിച്ചാകാരസണ്ഠിതം ഹോതീതി.
“ധുവനിമിത്തം”തി മിരനിമിത്തം. ഇദവി സോ ഗച്ഛന്തോപി നനസ്സതി,
തിട്ഠന്തോപി നനസ്സതീതിആദിനാ മിരാകാരസണ്ഠിതം സത്തനിമിത്തമേവ.
“സുഖനിമിത്തം”തി ഖണ്ഡേവേണേ ഖയവയഭേദ ദുക്ഖാനം അഭാവതോ സുഖിതോ
നിദുക്ഖോ നിബ്ബിയോതിആദിനാ സുഖാകാരസണ്ഠിതം സത്തനിമിത്തമേവ.
“അത്തനിമിത്തം”തി ഗന്തും ഇച്ഛന്തോ ഗച്ഛതി, റാതും ഇച്ഛന്തോ
തിട്ഠതീതിആദിനാ വസവത്തനാകാര സണ്ഠിതം സത്തനിമിത്തമേവ.
“കിരിയാ”തി ഭാവനാകിരിയാ.

വിസുജ്ജതതീതി വിസുദ്ധി. വിസോധേതീതി വാ വിസുദ്ധി. സീലമേവ
വിസുദ്ധി സീലവിസുദ്ധിതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “നിച്ചസീലമേവാ”തിആദിമാഹ.
തത്ഥ നിച്ചസീലമേവ ഉപരിയാനാദിവിസേസാനം അധിട്ഠാന കിച്ചസാധകത്താ
ഇധ അധിപ്പേതന്തി വുത്തം “നിച്ചസീലമേവാ”തി. സമാധി അധിപ്പേതോ .

വക്വതിഹി “ഭുവിയോപി സമാധി ചിത്തവിസുദ്ധി നാമാ”തി. ഏതേന വിസുജ്ഞതി ഏതായാതി വിസുദ്ധി. ചിത്തസ്സ വിസുദ്ധി ചിത്തവിസുദ്ധി. സമാധി ഏവാതിഹി ദീപേതി. വിസുജ്ഞനം വാ വിസുദ്ധി. ചിത്തസ്സ വിസുദ്ധി ചിത്തവിസുദ്ധി. അത്ഥമേവ വിസുദ്ധചിത്തമേവ വുച്ചതീതിഹി യുജ്ജതി. വിസുദ്ധിസദ്ദ സമ്പന്നേ ഹി സതി, ചിത്തവിസുദ്ധി ഇച്ചേവ വുച്ചതി. ന സമാധിവിസുദ്ധിതി. “സോളസവിധം കണ്ഠം”തി അഹോസിം നു ഖോ അഹ മതീതമദ്ധാനന്തിആദിനാ സുത്തന്തേആഗതം സോളസവിധം വിചികിച്ഛം. “അട്ഠവിധം വാ കണ്ഠം”തി സത്ഥരികണ്ഠതീതിആദിനാ അഭിധമ്മേ ആഗതം അട്ഠവിധം വിചികിച്ഛം. വിസമഹേതുദിട്ഠി നാമ സത്താനം ഉപ്പത്തിയാ അകാരണമേവ കാരണം കത്വാ ഗഹണദിട്ഠി. “മനസികാരവിധി”തി അനിച്ചലക്ഖണാദിസു മനസികാരവിധി. അനുപായഭൂതോ മനസികാരോ നാമ നിച്ചാദിവസേന മനസികാരോ. അധിമാനവത്സു നാമ ഓഭാസാദിനി. “മഗ്ഗതോ”തി മഗ്ഗഭാവേന. “അമഗ്ഗതോ”തി അമഗ്ഗഭാവേന. “ദസ്സനഞ്ചാ”തി തേസംഅധിമാനവത്സുനം അനിച്ചതാദിദസ്സനഞ്ച. തമേവ വിസുദ്ധിനാമാതി സമ്ബന്ധോ. “സമ്മോഹമലതോ”തി ചതുസച്ചപ്പടിച്ഛാദക സമ്മോഹമലതോ. നനു ദസ്സനന്തി ഞാണമേവ. ഏവംസതി, ഞാണന്തി വുത്തേ സിദ്ധേ കത്വാ ദസ്സനസദ്ദേന സഹ ഞാണദസ്സനന്തി വുത്തന്തി ആഹ “ഏത്ഥചാ”തിആദിം. “സുതമയാദിവസേനാ”തി സുതമയ ചിന്താമയവസേന. തത്ഥ യമാസുതസ്സ പാളിധമ്മസ്സ അത്ഥമത്തജാനനം സുതമയത്താണം നാമ. അത്ഥം ഞത്വാ അത്ഥാനുരൂപസ്സ സഭാവലക്ഖണസ്സ ചിന്തനാവസേന ഉപ്പന്നം ഞാണം ചിന്താമയത്താണം നാമ. “അനുമാനാദിഞാണംപി”തി നാമരൂപ ധമ്മേസു സഭാവാനുമാനത്താണ സഭാവജാനനത്താണംപി. “അത്തപച്ചക്ഖത്താണമേവാ”തി അത്തനാ പച്ചക്ഖകരണത്താണമേവ. “സബ്ബത്ഥാ”തി മഗ്ഗാമഗ്ഗത്താണദസ്സനാദിസു സബ്ബേസു റാനേസു. ഏത്ഥ ച ദസസു വിപസ്സനാത്താണേസുപി വിപസ്സനാ വചന്നേ പച്ചക്ഖദസ്സനമേവ അധിപ്പേതന്തി കത്വാ സബ്ബത്ഥഗുഹണം കത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. സമ്മസനത്താണതോ പട്ഠായ ഹി ദസ്സനമേവ അധിപ്പേതം. ന സഭാവജാനനമത്തം. യതോ ചക്ഖുനാ പസ്സന്തസ്സേവ സുട്ഠ പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനത്ഥായ പുനപ്പുനം ഭാവനാ കമ്മം നാമ തത്ഥ ഇച്ഛിതഞ്ചം ഹോതി.

“ധമ്മാ”തി സങ്ഖത ധമ്മാ. അനിച്ചതാ ഏവ ലക്ഖണന്തി അനിച്ചലക്ഖണം. അനിച്ചാനം വാ സങ്ഖത ധമ്മാനം ലക്ഖണന്തി അനിച്ചലക്ഖണന്തിഹി യുജ്ജതി. “അഭിണ്ഠഹസമ്പടിപ്പിളനാകാരോ”തി യഥാ സീഘസോതായം നദിയം നാവായ ഉദ്ധം ഗച്ഛന്തം സാനാവാ അഭിസങ്ഖരണദുക്ഖേന അഭിണ്ഠഹം സുട്ഠ പടിപ്പിളേതി. കസ്ഥാ, അസതി അഭിസങ്ഖാരേ തങ്ഖണേ ഏവ അധോവുയ്ഘനതോ. അധോവുയ്ഘനഞ്ഠി നാവായ പകതി കിച്ചം. ഉദ്ധം ആരൂഹനം അഭിസങ്ഖാര സിദ്ധം. ഏവമേവം സീഘസോതേ സംസാരേ അത്തഭാവേന ഉദ്ധം ഖണതോ ഖണം ദിവസതോ ദിവസം ഗച്ഛന്തം പുഗ്ഗലം അയം അത്തഭാവോ അഭിസങ്ഖരണ ദുക്ഖേന അഭിണ്ഠഹം സുട്ഠ പടിപ്പിളേതി. കസ്ഥാ, അസതി അഭിസങ്ഖാരേ, പച്ചയവേകല്ലേ ച സതി, തങ്ഖണേ ഏവ വിപരിണമനതോ. വിപരിണമനഞ്ഠി അത്തഭാവസ്സ പകതി കിച്ചം. ഉദ്ധംഗമനം അഭിസങ്ഖാര സിദ്ധം. ഏവം അഭിണ്ഠഹ സമ്പടിപ്പിളനം വേദിതഞ്ചം. ഏത്ഥ ച സംസാരസ്സ സീഘസോതതാ നാമ അത്തഭാവപരിയാപന്നാനം നാമ രൂപധമ്മാനം പവത്തിനിവത്തി സീഘതാ വുച്ചതി. ഏത്ഥ ച മരണം ഭുവിയം സമ്മുതി മരണഞ്ച പരമത്ഥ മരണഞ്ച.

തത്വ സമ്മുതി മരണം നാമ സമ്മുതി സച്ചഭൂതസ്സ സത്തസ്സ മരണം. തം
ഏകഭവപരിയന്തേ സന്ദിസ്സതി. പരമത്വ മരണം നാമ പരമത്വ സച്ചഭൂതാനം
നാമരൂപ ധമ്മാനം മരണം. ഇദമേവ ഏകന്തമരണം, സച്ചമരണം, സഭാവമരണം
ഹോതി. ഇമസ്ഥിം വിപസ്സനാ കമ്മേ ഇദം പരമത്വ മരണം ഏവ
അനിച്ചതാതി ച വുച്ചതി. ധമ്മാനം സുസാനക്ഖേത്തന്തി ച സുസാനഭൂമീതി ച
വുച്ചതീതി. സാ ച സുസാനഭൂമിനാമ സത്താനം പടിസന്ധിതോ പട്ഠായ
സത്താനം അനുബന്ധതിയേവ. അനുബന്ധത്താ ച സത്താനം പടിസന്ധിതോ
പട്ഠായ സോ നാമ സമയോ നത്ഥി, യത്ഥ സത്താ ന മരന്തീതി. ഇദഞ്ച
അനുബന്ധനം സത്താനം അഭിണ്ഹസമ്പടിപ്പിളനമേവ ഹോതി. തേസം
സബ്ബിരിയാപഥേസു ജീവിതസ്സ ച അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനഞ്ച കായവചിമനോ
കമ്മാനഞ്ച സമ്ബാധപത്തിതോ. അവസവത്തനാകാരോ പന അഭിസങ്ഖാര
ദുക്ഖം അഭിണ്ഹം പച്ചനുഭവന്താനം പാകടോയേവ. വസവത്തനേഹി സതി,
അഭിസങ്ഖരണ കിച്ചസ്സ ഓകാസോ നത്ഥി. വസവത്തനേനേവ യമിച്ഛി തസ്സ
കിച്ചസ്സ സമ്പജ്ജനതോ. ലോകസ്ഥിണ്ഹി സബ്ബംപി അഭിസങ്ഖാര കിച്ചം നാമ
അന്തമസോ അസ്സാസനപസ്സാസന കിച്ചം ഉപാദായ ധമ്മാനം
വസവത്തനാഭാവതോ കരോന്തീതി.

അനിച്ചസ്സ ധമ്മസ്സ അനുഅനുപസ്സനാതി സമ്ബന്ധോ. “അനുഅനുപസ്സനാ”തി
ച ഞാണചക്ഖുനാ പുനപ്പുനം നിജ്ജായാനാ ഓലോകനാ. “ധമ്മാനം”തി
പഞ്ചക്ഖന്ധ ധമ്മാനം. “യത്ഥ യത്ഥാ”തി യസ്ഥിം യസ്ഥിം സരീരങ്ഗേ.
“പുരാണ ധമ്മാനം”തി പുരാണാനം പാതുങ്ഗഭൂതാനം, വഡ്ഢിതാനഞ്ച
ധമ്മകോട്ഠാസാനം അന്തരധാനം വയോ വുച്ചതി. വിപസ്സനാ കമ്മം പത്ഥാ
ഖണികവസേന ഏകേകധമ്മവിഭാഗവസേന ച അനുപസ്സനാ കിച്ചം നത്ഥീതി
ആഹ “സമൂഹ സന്തതിവസേന പനാ”തി. ഏകേകധമ്മവിഭാഗവസേന
അനുപസ്സനാപി പന പകതിയാ സുപാകടേസു ചിത്തവേദനാദിസു
ഇച്ഛിതബ്ബായേവ. “അനിച്ചതായ പരമാകോടീ”തി തതോ ഉത്തരി അനിച്ചതാ നാമ
നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. ധമ്മാനം തഥാ തഥാ ഭായിതബ്ബപ്പകാരോ നാമ
പഞ്ചക്ഖന്ധേ ‘അനിച്ചതോ, ദുക്ഖതോ, രോഗതോ, ഗണ്ഡതോ, സല്ലതോ,
അഘതോ, ആബാധതോ, തിആദിനാ വുത്തോ ഭായിതബ്ബപ്പകാരോ. തസ്സ
സമനുപസ്സനാഞാണം ഭയഞാണം. ഏതേന അപായദുക്ഖ സംസാര
ദുക്ഖഭീരുക്കേഹി ജനേഹി ഭായിതബ്ബന്തി ഭയം. തേ വാ ഭായന്തി ഏതസ്ഥാതി
ഭയം. ഭയസ്സ സമനു പസ്സനാഞാണം ഭയഞാണന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി.
“കിഞ്ചിഭയവത്ഥു”തി സീഹബ്ബഗ്ഘാദികം ഭയവത്ഥും. “പടിസ്സരണേ”തി
ഗുഹാലേണാദികേ പടിസ്സരണേ. “തേസം”തി ഭിജ്ജനസഭാവാനം ധമ്മാനം.
“തേഹീ”തി ഭിജ്ജനസഭാവേഹി. ഉക്കണ്ഠാ നാമ ചിത്തസ്സ വിരുദ്ധതാ
നിക്ഖമാഭിമുഖതാ. “ചത്താലീസായ ആകാരേഹീ”തി പഞ്ചക്ഖന്ധേ
‘അനിച്ചതോ, ദുക്ഖതോ, രോഗതോ, ഗണ്ഡതോ, സല്ലതോ, അഘതോ,
ആബാധതോ, പരതോ, പലോകതോ, ഹുതിതോ, ഉപദുവതോ, ഭയതോ,
ഉപസഗ്ഗതോ, ചലതോ, പഭങ്ഗുതോ, അദ്ധുവതോ, അതാണതോ, അലേണതോ,
അസ്സരണതോ, രിത്തതോ, തുച്ഛതോ, സുത്തതോ, അനത്തതോ, ആദിനവതോ,
വിപരിണാമ ധമ്മതോ, അസാരകതോ, അഘമൂലതോ, വധകതോ, വിഭവതോ,
സാസവതോ, സങ്ഖതോ, മാരാമിസതോ, ജാതിധമ്മതോ, ജരാധമ്മതോ,
ബ്ബാധിധമ്മതോ, മരണധമ്മതോ, സോകപരിദേവധമ്മതോ, ദുക്ഖദോമനസ്സ
ധമ്മതോ, ഉപായാസ ധമ്മതോ, സംകിലേസിക ധമ്മതോ, പസ്സന്തോ സുത്തതോ
ലോകം അവേക്ഖതീതി ഏവം മഹാനിദ്ദേസേ മോഘപണ്ഹനിദ്ദേസേ

ആഗതേഹി ചത്താലീസായ ആകാരേഹി. തത്ത്വ പഞ്ചക്വന്ധേ അനിച്ഛതോ പസ്സന്തോതിആദിനാ യോജേതബ്ബം. “അനിച്ഛതോ”തി ച അനിച്ഛഭാവേനാതി അത്ഥോ. സബ്ബേഹി പഞ്ചക്വന്ധാ അനിച്ഛാ ഏവാതി പസ്സന്തോതി വുത്തം ഹോതി. കഥം പന്ന അനിച്ഛതോ പസ്സന്തോ സുത്തേതോ ലോകം അവേക്ഖതീതി. നിച്ഛഗുണ സുത്തേതായ സുത്തേതോ പഞ്ചക്വന്ധഭൂതം ലോകം അവേക്ഖതി. സേസപദേസുഹി ഏസേവനയോ. തത്ത്വ “അനിച്ഛാ ഏവാ”തി പടിസന്ധിക്ഖണേതോ പട്ഠായ യദാകദാചി മരണ ധമ്മത്താ അനിച്ഛാ ഏവ. “ഭുക്ഖാ ഏവാ”തി അനിച്ഛ ധമ്മത്തായേവ ഭുക്ഖാ ഏവ. യദനിച്ഛം, തം ഭുക്ഖംതിഹി വുത്തം. ഭുക്ഖ സച്ചധമ്മത്താ വാ. “രോഗാ ഏവാ”തി രോഗജാതികത്താ രോഗാ ഏവ. യേഹി കേചി ലോകേ ചക്ഖു രോഗാദികാ അനേകസഹസ്സാ രോഗാ നാമ സന്ദിസ്സന്തി. സബ്ബേതേ ഇമേപഞ്ചക്വന്ധാ ഏവ. ഇതോ അത്തോകോചി രോഗോ നാമ നത്ഥി. തസ്മാ തേ ഏകന്തേന രോഗജാതികാ ഏവാതി. അപി ച, ഭുക്ഖസച്ച ധമ്മത്താതിഹി ഭുക്ഖതാഹി ചതുഹി ഭുക്ഖട്ഠേഹി ച അഭിണ്ഠസമ്പടിപ്പിറ്റനതോ രുജ്ജനട്ഠേന രോഗാ ഏവ. തത്ത്വ “തീഹി ഭുക്ഖതാഹി”തി ഭുക്ഖഭുക്ഖതാ സഞ്ചാര ഭുക്ഖതാ വിപരിണാമ ഭുക്ഖതാതി ഇമാഹി തീഹിഭുക്ഖതാഹി. “ചതുഹി ഭുക്ഖട്ഠേഹി”തി ഭുക്ഖസ്സ പിറ്റനട്ഠോ, സഞ്ചതട്ഠോ, സന്താപട്ഠോ, വിപരിണാമട്ഠോ,തി ഇമേഹി ചതുഹി ഭുക്ഖട്ഠേഹി. ഭുക്ഖ കിച്ചേഹിതി അത്ഥോ. ഏസനയോ ഗണ്ഡാദീസു. തത്ത്വ ഗണ്ഡോനാമ പിറ്റകാബായോ. സല്ലം നാമ വിജ്ജന്തട്ഠേന കിലേസ സല്ലഞ്ച ഭുക്ഖസല്ലഞ്ച. അഘന്തി നിരത്ഥകം. ഇമേ ച വന്ധാ വിപത്തിപരിയോസാനത്താ നിരത്ഥകാ ഏവ ഹോന്തി. സബ്ബാസമ്പത്തിയോ വിപത്തിപരിയോസാനാതി ഹി വുത്തം. അവിസ്സാസികട്ഠേന പരേ ഏവ. ന ഹി തേ ഏതം മമ, ഏസോ ഹമസ്മി, ഏസോ മേ അത്താതി ഏവം വിസ്സാസം അരഹന്തി. തഥാ വിസ്സാസം കരോന്തസ്സ നാനാഭുക്ഖേഹി നിച്ഛം വിഹിംസനതോ. പടിസന്ധിതോ പട്ഠായ യദാകദാചി പലുജ്ജനധമ്മത്താ പലോകധമ്മാ ഏവ. “ഈതീ”തി അന്തരായോ വുച്ഛതി. വന്ധാ അന്തരായ ജാതികാ ഏവാതി വുത്തം ഹോതി. അജ്ജന്തഭാവം ഉപഗന്ത്വാ ദുതത്താ വിബാധകത്താ ഉപദുവാ ഏവ. ഭായിതബ്ബത്താ ഭയാ ഏവ. അനത്താ ഏവ സമാനാ അജ്ജന്തഭാവം ഉപഗന്ത്വാ സജ്ജനതോ ലഗ്ഗനതോ ദുമ്മോ ചയതോ ഉപസഗ്ഗാ ഏവ. നിച്ഛകാലം ലോകധമ്മേഹി ചലനത്താ വിപ്ഫന്ദനത്താ ചലാഏവ. നാനപ്പകാരേന ഭഞ്ജനധമ്മത്താ പഭഞ്ഗുനോ ഏവ. ഖണ്ഡത്തന്വി അമിരത്താ അദ്ധുവാ ഏവ. ജരാമരണാദിതോ അപായവിനിപതനാദിതോ ഭയതോ തായതി രക്ഖതീതി താണം. തേ ച വന്ധാ കസ്സചിതാണാ ന ഹോന്തി. തേസഞ്ച കിഞ്ചിതാണം നാമ നത്ഥി. തസ്മാ അതാണാ ഏവ. ഭയതോ ഭീരുകാ ജനാ ലീയന്തി നിലീയന്തി ഏത്ഥാതി ലേണം. തേ ച കസ്സചിലേണാ ന ഹോന്തി. തേസഞ്ച കിഞ്ചിലേണം നാമ നത്ഥി. തസ്മാ അലേണാ ഏവ. ഭയം സരതിഹിംസതീതി സരണം. തേ ച കസ്സചിസരണം ന ഹോന്തി. തേസഞ്ച കിഞ്ചിസരണം നാമ നത്ഥി. തസ്മാ അസ്സരണാ ഏവ. നിച്ഛതാദീഹി സബ്ബേഹി സോഭണഗുണേഹി സബ്ബസോ രഹിതത്താ തുച്ഛത്താ സുത്തത്താരിത്താ ഏവ. തുച്ഛാ ഏവ. സുത്താ ഏവ. അത്താ വുച്ഛതി യസ്സകസ്സചി കോചി സാരഭൂതോ പടിസ്സരണോ. തേ സയഞ്ച കസ്സചി അത്താന ഹോന്തി. അത്തനോ ച കോചി അത്താനാമ നത്ഥി. തസ്മാ അനത്താ ഏവ. അനിച്ഛതാദീഹി ആദിനവേഹി ദോസേഹി സമ്പുണ്ണത്താ ആദിനവാ ഏവ. വിപരിണാമ സഭാവത്താ വിപരിണാമാ ഏവ. സാരഭൂതസ്സ കസ്സചി അധിട്ഠാനസ്സ അഭാവാ അസാരാഏവ. അഘസ്സ സബ്ബനിരത്ഥകസ്സ

പതിപ്പാക്കത്താ അഘമൂലാ ഏവ. തേ സയം മരണ ധമ്മസമങ്ഗീനോ ഹുത്വാ
തേന മരണസത്ഥേന മരണാവുധേന സംസാരേ സത്താനം നിച്ചം മാറകത്താ
ജീവിതിന്ദ്രിയുപച്ഛേദകത്താ വധകാ ഏവ. നിച്ചസുഖഹിത വുഡ്ഡിവിഗതത്താ
വിഭവാ ഏവ. ആസവേഹി പരിഗൃഹിതത്താ സാസവാ ഏവ. നിച്ചകാലം
പച്ചയായത്തവുത്തികത്താ സങ്ഖതാ ഏവ. കിലേസമാരമച്ചുമാരാനം
ആമിസാഹാരത്താ മാരാമിസാ ഏവ. അനിച്ഛന്തസ്സേവ സതോ
ചക്ഖുരോഗാദിഭാവേന അപായഭവാദിഭാവേന ജാതസഭാവത്താ ജാതിധമ്മാ
ഏവ. അനിച്ഛന്തസ്സേവ സതോ ഹായനമരണസഭാവത്താ ജരാമരണ ധമ്മാ ഏവ.
സോകാദീനം വത്ഥുഭാവേന ധാരണത്താ സോകാദി ധമ്മാ ഏവ. തണ്ഹാ
സംകിലേസ ദിട്ഠിസംകിലേസ ദുച്ചരിത സംകിലേസേഹി നിയുത്തത്താ
സംകിലേസിക ധമ്മാ ഏവാതി. തേന വുത്തം “ചത്താലീസായ ആകാരേഹീ”തി.
“പടിസങ്ഖാനവസേനാ”തി പരിവീമംസനവസേന “നികന്തിയാ”തി
നികന്തിതണ്ഹായ. “പരിയാദിന്നായാ”തി സുക്ഖഭാവപത്തായ. “ഭയഞ്ചോ”തി
ഭയണാണവസേന ഉപ്പന്നം ഓത്തപ്പഭയഞ്ച.

ലോകേ അത്തജീവാ നാമ സത്താനം അജ്ജയത്ത ധമ്മേസു സാരധമ്മാ
ഹോന്തി. തേസു വിഗതേസു സേസധമ്മാ നിസ്സുത്ത നിജ്ജീവഭാവം പത്വാ
ഘേഗുഭൂതാ കചവരഭൂതാതി ലോകസ്സ അഭിമാനോ. തേ ച അത്തജീവാ നാമ
സബ്ബസോ നത്ഥിതി ദിട്ഠേ വന്ധേസു കചവരഭാവദസ്സനം അത്തജീവ സുഞ്ഞതാ
ദസ്സനം നാമ. “വിമുച്ചമാനോ”തി ഏതേന വിമുച്ചതീതി വിമോക്ഖോതി അത്ഥം
ദസ്സേതി. വിമുച്ചന്തി ഏതേനാതി വിമോക്ഖോതിപി യുജ്ജതി. “നിമിത്താനീ”തി
വിപല്ലാസധമ്മേഹി നിമ്മിത്താനി നിച്ചനിമിത്ത സുഖനിമിത്ത അത്തനിമിത്ത
ജീവനിമിത്താനി. സത്ത പുഗ്ഗല ഇത്ഥി പൂരിസ ഹത്ഥ പാദ സീസ ഗീവാദിനി
നിമിത്താനി ച. തത്ഥ സങ്ഖാരാനം ഖണിക ധമ്മത്താ അനിച്ഛാനംയേവ സതം
സന്തതി ഘനേന പടിച്ഛന്നത്താ ഹിയ്യോപി സോ ഏവ, അജ്ജപി സോ
ഏവാതിആദിനാ നിച്ഛാകാരേന ഉപട്ഠാനം നിച്ചനിമിത്തം നാമ. കിലേസമലേഹി
പരിഗൃഹിതത്താ അസുഭാനംയേവ സതം അവിജ്ജായ പടിച്ഛന്നത്താ ഇദം
ഇട്ഠം, കന്തം, മനാപം, പിയരൂപ, ത്തിആദിനാ സുഭാകാരേന ഉപട്ഠാനം
സുഭനിമിത്തം നാമ. ഭയട്ഠേന അഖേമട്ഠേന ദുക്ഖാനംപി സതം തായേവ
പടിച്ഛന്നത്താ ഇദം സുഖം, നിബ്ഭയം, ഖേമം, സാതരൂപ, ത്തിആദിനാ
സുഖാകാരേന ഉപട്ഠാനം സുഖനിമിത്തം നാമ. പച്ചയാ യത്തവുത്തികത്താ
പച്ചയേന വിനാ കേവലം അത്തനോ വസായത്തവുത്തിതാ ഭാവതോ
അനത്താനംയേവ സതം അത്തനോ ഇച്ഛാവസേന കരോതി, കഥേതി, ചിന്തേതി,
ഗന്തും ഇച്ഛന്തോ ഗച്ഛതി, റാതും ഇച്ഛന്തോ തിട്ഠതീ, തിആദിനാ
വസവത്തനാകാരേന ഉപട്ഠാനം അത്തനിമിത്തം നാമ. തഥാ സത്തോനാമ
സത്താഹംപി ജീവതി, മാസംപി ജീവതി, സംവച്ഛരംപി ജീവതീതിആദിനാ
ജീവാകാരേന ഉപട്ഠാനം ജീവനിമിത്തം നാമ. നനു ചേത്ഥ അത്തനോ
ഇച്ഛാവസേന കരോതീതിആദിസു ഇച്ഛാനാമ തണ്ഹാവാഹരന്ദോ വാ. തദുഭയമ്പി
ചിത്തസമ്പയുത്തം. കരണഞ്ച നാമ കായികക്രിയാഭൂതാനം
ചിത്തജരൂപകലാപാനം പവത്തിവിസേസോ. ഏവഞ്ചസതി തേസം
ചിത്തവസേന പവത്തത്താ അത്തനോ ഇച്ഛാവസേന കരോതീതി ഇദം
അഭിധമ്മവിരുദ്ധം ന ഹോതീതി. ന ന ഹോതി. അത്തനോതി ച കരോതീതി
ച വുത്തത്താ. ന ഹി അത്താനാമ അത്ഥി, യോ അത്തനോതി വുച്ചേയ്യ. ന ച
കത്താനാമ അത്ഥി, യോ കരോതീതി വുച്ചേയ്യ. ഇധ പന തസ്ഥിം സമയേ
പവത്തം ഖണ്ഡപഞ്ചകമേവ അത്താതി ച കത്താതി ച ഗഹേത്വാ അത്തനോതി

ച കരോതീതി ച വൃത്തം. “അവസ്സയോ ഹോതി”തി പതിട്ഠാ ഹോതി. “വിധമിത്വാ”തി ഞാണേന അന്തരയാപേത്യാ. സഭാവതോ വിജ്ജമാനാനി ന ഹോന്തീതി ദസ്സനത്താണേന വിനിച്ഛയം പാപേത്യാതി വൃത്തം ഹോതി. ഭാവദസ്സനം നാമ സോകദുക്ഖാദീനം അഭാവദസ്സനം.

“തം തം ഘനവിനിബ്ഭുജ്ജനവസേനാ”തി സമൂഹസന്തതി ഘനാദീനം ഭിന്നന ചരിന്ദനവസേന. തത്ത്വ സമൂഹഘനഭിന്നനം ആദിതോ ധമ്മവവത്ഥാനത്താണകിച്ചം. തദാ അത്തദിട്ഠി വിക്ഖമ്ഭിതാ ഹോതി. ജീവദിട്ഠി ച നാമ സുഖമതരാ അത്തദിട്ഠി ഏവ വുച്ചതി. മഗ്ഗക്ഖണം പത്യാ ഏവ തദുഭയംപി സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്ദതീതി ദട്ഠഞ്ചം. “പണിഹിതഗുണസ്സാ”തി പത്ഥിതഗുണസ്സ.

“പാതിമോക്ഖ”ന്തി ഏത്ഥ “പതീ”തി ജേട്ഠകോ വുച്ചതി. “മുഖം”തി മൂലകാരണം. പതി ച സോ മുഖഞ്ചാതി പതിമുഖം. പതിമുഖമേവ പാതിമോക്ഖന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “തം ഹീ”തിആദിമാഹ. സബ്ബലോകിയസീലാനി നാമ ചതുപാരിസുദ്ധിസീലാനി. തേസം മജ്ജേ. “ജേട്ഠകത്താ”തി ജേട്ഠകസീലത്താ. “തമേവാ”തി വിനയപണ്ണത്തിസീലമേവ +. “യേസം ധമ്മാനം”തി ഉദ്ധച്ച മുട്ഠസ്സച്ചാദി ധമ്മാനം. “വിപ്ഫന്ദിതാനി നാമാ”തി വിപ്പകിണ്ണാനി നാമാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “ലോലാനി നാമാ”തി. “തദനുബന്ധാ”തി താനിവിപ്ഫന്ദിതാനി ഇന്ദ്രിയാനി അനുഗതാ. “ബുദ്ധപ്പടികുട്ഠേഹീ”തി ബുദ്ധേനഭഗവതാ പടിക്കോസിതേഹി നീവാരിതേഹി. “മിച്ചാപയോഗേഹീ”തി അട്ഠകുലദുസനകമ്മേഹി ചേവ ഏകവിസതിഅന്വേസനകമ്മേഹി ച. “തിവിധകുഹനവത്ഥുഹീ”തി പച്ചയപ്പടിസേവനഞ്ച, സാമന്തജപ്പനഞ്ച, ഇരിയാ പഥ സന്നിസ്സിതഞ്ചാതി ഇമേഹി തിവിധേഹി കുഹനവത്ഥുഹി. തിവിധേഹി അച്ഛരിയ കമ്മവിധാനേഹിതി വൃത്തം ഹോതി. പരിസുജ്ജന്തതീതി പരിസുദ്ധി. പരിസുദ്ധി ഏവ പാരിസുദ്ധി. “സമ്മോഹസ്സാ”തി ധാതുമനസികാരാദീസു സമ്മുയ്ഹനസ്സ. “ഗേധസ്സാ”തി സമ്മോഹത്തായേവ പച്ചയേസു ഭത്തനിക്ഖിത്തകാ കസ്സവിയ ഗേധസ്സ, അഭികങ്ഖസ്സ. “മദസ്സാ”തി ലാഭസക്കാരാ ദിമൂലകസ്സ മാനമദസ്സ. “പമാദസ്സാ”തി കുസലേസു ധമ്മേസു പമാദസ്സ മുട്ഠസ്സച്ചസ്സ. തം തം പയോജന മരിയാദോ നാമ ചീവരപച്ചയേ താവ സീതപ്പടിഛാതാദികോ പയോജനമരിയാദോ. “മരിയാദോ”തി ച യാവദേവാതി പദേന ദസ്സിതോ സീതപ്പടിഛാതാദികോ ചീവരപ്പയോജന പരിച്ഛേദോ. സോ ച ചീവരപച്ചയേ സമ്മോഹാദികേ സാവജ്ജപകഖേ അപതനത്ഥായ ഠപിതോ. തേന വൃത്തം “സമ്മോഹസ്സ ഗേധസ്സ മദസ്സ പമാദസ്സ പഹാനത്ഥം”തി. ഏസനയോ പിണ്ഡപാതപച്ചയാദീസുപി. ഏതേന പച്ചവേക്ഖനാപാഠേസു അയമത്ഥോ ദസ്സിതോ. ഇധ ഭിക്ഖു ചീവരം പടിസേവതി യാവദേവ സീതസ്സ പടിഛാതായ ഉണ്ഹസ്സ പടിഛാതായാതിആദീസു യാവദേവ സീതസ്സ പടിഛാതായ പടിസേവതി. ന തതോ ഉത്തരി സമ്മോഹത്ഥായ ഗേധത്ഥായ മദത്ഥായ പമാദത്ഥായ പടിസേവതീതിആദി. ഏവഞ്ചസതി, യം ചീവരം പടിസേവന്തസ്സ സമ്മോഹഗേധമദപ്പമാദാ ഉപ്പജ്ജന്തി. തം ന സേവിതഞ്ചം. ഇതരം സേവിതഞ്ചന്തി ദസ്സിതം ഹോതീതി.

“പച്ചത്തസഭാവോ”തി പച്ചേകസഭാവോ. “കാരിയസങ്ഖാതം”തി കാതഞ്ചം അഭിനിപ്ഫാദേതഞ്ചന്തി കാരിയം. ആസന്നപ്ഫലം. തേനാഹ “അഗ്ഗിസ്സധൂമോവിയാ”തി. ആസന്നകാരണം പദട്ഠാനം നാമ അഗ്ഗികാരകോ വിധ. പജ്ജതി ഗച്ഛതി പവത്തതി ഫലം ഏതേനാതി പദം. തിട്ഠന്തി ഫലം

ഏതാതി റാനം. ഉഭയംപി കാരണ പരിയായോ ഏവ. തേന അതിസ്സയത്ഥോപി സിജ്ഞതീതി ആഹ “ആസന്നകാരണം”തി. “സദ്ധിം സഞ്ഞാ ചിത്ത വിപല്ലാസേഹീ”തി ദിട്ഠിസമ്പയുത്തേഹീതി അധിപ്പായോ. ദിട്ഠിവിപ്പയുത്താ പന സഞ്ഞാ ചിത്ത വിപല്ലാസാ വിക്ഖമ്ഭിതും സക്കോതീതി ന വത്തഞ്ച. “സാസന്ന ധമ്മേ”തി അനത്തലക്ഖണ സുത്തന്താദികേ സുഞ്ഞത ധമ്മപ്പടിസംയുത്തേ ദേസനാധമ്മേ. “ദിട്ഠിവിപല്ലാസോ വിക്ഖമ്ഭിതോ”തി താദിസം ധമ്മദേസനം സുത്യാ ദേസകേ സത്ഥരി ച ദേസീതേ ധമ്മേ ച സദ്ധം പടിലഭിത്യാ സച്ചമേവ ഭഗവാ ആഹ, അഹം പന ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ,തി ഗണ്ഹാമി, മിച്ചാവതായം മമഗാഹോതി ഏവം വിക്ഖമ്ഭിതോ ഹോതി. തതോ പട്ഠായ ഏസോ മേ അത്താതി വദന്തോപി ദിട്ഠിസമ്പയുത്തചിത്തേന ന വദതി. ദിട്ഠിവിപ്പയുത്തചിത്തേന ഏവ വദതീതി അധിപ്പായോ. ഇദമ്പന ദജ്ജഹ്വാഹ വിക്ഖമ്ഭിനമത്തം ഏവ . ന അത്തദസ്സന വിക്ഖമ്ഭിനം. തം പന ധമ്മവവത്ഥാനത്താണേ സിലേ ഏവ സിജ്ഞതീതിപി വദന്തി. ചതുന്നം ആഹാരാനം വസേന ചതുധാ നാമരൂപം പരിഗൃഹേതബ്ബമേവ. കസ്ഥാ, ചത്താരോ ആഹാരേ പരിഗൃഹേത്യാ തേസേവ ലക്ഖണത്തയം സമനുപസ്സന്തസ്സ അന്തേ ലോകുത്തരത്താണദസ്സനപ്പടിലാഭകിച്ചസ്സ സിദ്ധത്താതി അധിപ്പായോ. പഞ്ചധാതിആദിസു ഏസന്നയോ. ആദികമ്മികാനം അവിസയോ, വിസും വിസും ലക്ഖണ രസാദീഹി പരിഗൃഹേതും അസക്കുണേയുത്താ. പരിഗൃഹണേ സക്കോത്തസ്സപി വിപസ്സനാ കമ്മേ വിസും വിസും പസ്സിതും അസക്കുണേയുത്താ ച. തമാഹി വക്ഖതി “കലാപവസേന സംവിപിത്യാ”തി. “അത്തസ്സ കസ്സചീ”തി അത്തജീവാദികസ്സ. സോ കരോതി കുസലാകുസലം കമ്മം. സോ പടിസംവേദേതി ഭവന്തരം പത്യാ തബ്ബിപാകം. സംസരതി ഭവതോ ഭവം. സന്ധാവതി കമ്മവേഗേന ഖിത്തോ. സുദ്ധേ നാമേ ഏവ വാ രൂപേ ഏവ വാ ഈഹാബ്ധാപാരാനം അഭാവദസ്സനതോതി യോജനാ. പുഗ്ഗലസത്താനം ക്രിയായോതി സഞ്ഞിതാതി വിഗൃഹോ. “അത്താതി പവത്താ ദിട്ഠീ”തി കാരക ദിട്ഠി. “തദത്ഥാ ഭിന്നിവേസവസേനാ”തി സത്തോ, പുഗ്ഗലോ, തിആദി വോഹാരസ്സ സബ്ഭാവതോ തസ്സ അത്ഥഭൂതോ സത്തപുഗ്ഗലാദികോപി സഭാവതോ അത്ഥിയേവ. നോ നത്ഥീതി ഏവം ദജ്ജഹം ഹദയേ സന്നിധാനകരണ വസേന. “അതിധാവനഞ്ചാ”തി വോഹാര പഞ്ഞത്തിമത്തേ അട്ഠത്യാ തം അതിക്കമിത്യാ പഞ്ചക്ഖണ്ഡേ സത്താദിഭാവേന ഗഹണഞ്ചാതി അധിപ്പായോ.

“കമ്മചിത്തോതുകാഹാരവസേനാ”തി ഏതഥ കകാരോ സന്ധി വസേന ആഗമോ. കമ്മവസേന ചിത്തവസേന ഉതുവസേന ആഹാരവസേനാതി അത്ഥോ. അനുരൂപാനം പച്ചയാനം സാമഗ്ഗീതി വിഗൃഹോ. “അത്തമാ പവത്തിയാ”തി അത്തേന പകാരേന പവത്തനസ്സ. “ഹേതുസമ്ഭാരപച്ചയേഹീ”തി ഹേതുപച്ചയ സമ്ഭാരപച്ചയേഹി. ജനക പച്ചയാ ഹേതുപച്ചയാ നാമ. പരിവാരപച്ചയാ സമ്ഭാരപച്ചയാ നാമ. “കമ്മപ്പവത്തിയാ”തി കമ്മപ്പവത്തിതോ. “വിപാകപ്പവത്തിയാ”തി വിപാകപ്പവത്തിതോ. ഏകസ്സ സത്തസ്സ അനമതഗ്ഗേ സംസാരേ സംസരന്തസ്സ രൂപകായോപി അത്ഥി നാമകായോപി അത്ഥി. തതോ അത്തോ കോചിസഭാവോ നാമ നത്ഥി. ദേ ച കായാ പഞ്ചവോകാരേ സംസരന്തസ്സ ഏകതോ പവത്തന്തി. അസഞ്ഞസത്തേ സംസരന്തസ്സ രൂപകായോ ഏവ പവത്തതി. സോ ഏവ തത്ഥ ഏകോസത്തോതി സങ്ഖ്യം ഗച്ഛതി. അരൂപേ സംസരന്തസ്സ നാമ കായോ ഏവ പവത്തതി. സോ ഏവ തത്ഥ ഏകോ സത്തോതി സങ്ഖ്യം ഗച്ഛതി. “സങ്ഖ്യം ഗച്ഛതീ”തി ച പഞ്ഞത്തിമത്തം

ഗച്ഛതീതി അധിപായോ. തേസു ച കായേസു രൂപകായേ ചുതി പടിസന്ധീനം
അഞ്ഞമഞ്ഞം അനന്തര പച്ചയതാ നാമ നത്ഥി. ഏകമേകസ്ഥിം ഭവേ
ഏകമേകോ ഹുത്വാ ചുതികാലേ ഭിജ്ജതി. രൂപസന്തതി ചരിജ്ജതി.
പടിസന്ധിരൂപേന സഹ പച്ചയ പച്ചയുപ്പന്നതാ പബന്ധോ നപ്പവത്തതി. നാമ
കായേ പന ചുതി പടിസന്ധീനം അഞ്ഞമഞ്ഞം അനന്തരപച്ചയതാ അത്ഥി.
ചുതികാലേപി നാമസന്തതി ന ചരിജ്ജതി. പടിസന്ധി നാമേന സഹ പച്ചയ
പച്ചയുപ്പന്നതാ പബന്ധോ പവത്തതിയേവ. തത്ഥ പടിചുസമുപ്പാദ കുസലോ
ഭിക്ഖു പടിചുസമുപ്പാദത്താണേ റത്വാ ഏകസ്ഥിംഭവേ ഏകസ്സ സത്തസ്സ
പവത്തിം പസ്സന്തോ സത്തം നാമ ന പസ്സതി. പുഗ്ഗലം നാമ ന പസ്സതി.
അഹന്തിപി ന പസ്സതി. പരോതിപി ന പസ്സതി. അഹം അതീതേസു ഭവേസു
അഹോസിന്തിപി ന പസ്സതി. ഇമസ്ഥിംഭവേ അസ്ഥിതിപി ന പസ്സതി.
അനാഗതേസു ഭവിസ്സാമീതിപി ന പസ്സതി. അഥ ഖോ അവിജ്ജാ പച്ചയാ
സങ്ഖാരാ പവത്തന്തി. സങ്ഖാര പച്ചയാ ഭവന്തരേ വിത്താണം
പവത്തതീതിആദിനാ നയേന നാമരൂപ ധമ്മാനം ഹേതുഫല പരമ്പരാവസേന
അവിച്ഛേദപ്പവത്തിമേവ പസ്സതി. ഏകസ്ഥിംഭവേ പവത്തിം പസ്സന്തേ സതി,
അനമതഗ്ഗേസംസാരേ അനന്തേസു ഭവേസു തസ്സ സത്തസ്സ പവത്തി ദിട്ഠാ ഏവ
ഹോതി തത്ഥപി ഏവമേവ, തത്ഥപി ഏവമേവാതി. തദാ തസ്സ സോളസവിധാ
കങ്ഖാ പഹീയതീതി ഇമമത്ഥം “ഭസ്സേന്തോ അനമതഗ്ഗേ സംസാരേ”തിആദിമാഹ.
തത്ഥ കത്ഥാ സോളസവിധാ കങ്ഖാതി. അഹോസിം നു ഖോ അഹം
അതീതമദ്ധാനം. ന നു ഖോ അഹോസിം. കിം നു ഖോ അഹോസിം. കഥം നു
ഖോ അഹോസിം. കിം ഹുത്വാ കിം അഹോസിം നു ഖോ അഹം
അതീതമദ്ധാനന്തി ഏവം പുണ്ണന്തേ പഞ്ചവിധാ കങ്ഖാവുത്താ. ഭവിസ്സാമി നു
ഖോ അഹം അനാഗതമദ്ധാനം. ന നു ഖോ ഭവിസ്സാമി. കിം നു ഖോ
ഭവിസ്സാമി. കഥം നു ഖോ ഭവിസ്സാമി. കിം ഹുത്വാ കിം ഭവിസ്സാമി നു ഖോ
അഹം അനാഗതമദ്ധാനന്തി ഏവം അപരന്തേ പഞ്ചവിധാ കങ്ഖാ വുത്താ .
അഹം നു ഖോ സ്ഥി. നോ നു ഖോ സ്ഥി. കിന്നു ഖോ സ്ഥി. കഥം നു ഖോ
സ്ഥി. അഹം നു ഖോ സന്തോ കുതോ ആഗതോ. സോ കുഹിം ഗാമീ
ഭവിസ്സാമീതി ഏവം പച്ചുപ്പന്നേ ഛരണ്ഡിയാ കങ്ഖാ വുത്താ. ഇമാ
സോളസവിധാ കങ്ഖാതി. തത്ഥ അഹോസിം നു ഖോ, ന നു ഖോ
അഹോസിന്തി ഇമിനാ പദദ്വയേന അതീതകാലേ അത്തന്തോ അത്ഥി നത്ഥിഭാവേ
കങ്ഖതി. സചേ അത്ഥി, കിം നു ഖോ അഹോസിന്തി കങ്ഖതി. കേനചി
ഹേതുനാ പച്ചയേന വാ അഹോസിം. കേനചി ഇദ്ധിമന്തേന വാ നിമ്മിതോ
അഹോസിം. അഹേതു അപച്ചയാ വാ അനിമ്മിതോ വാ സയംജാതോ
അഹോസിന്തി അത്ഥോ. യദി തേസുപകാരേസു അഞ്ഞതരേന അഹോസിം.
കഥം നു ഖോ അഹോസിം. അപാദകോവാ അഹോസിം. ദ്വിപാദകോ വാ.
ചതുപ്പാദകോവാ. ബഹുപ്പാദകോവാ. രൂപീവാ. അരൂപീവാ. സഞ്ചീവാ.
അസഞ്ചീവാ ഇച്ചാദി. അഥ തേസു അപാദകാദീസു അഞ്ഞതരോ അഹം
അഹോസിം. കിം ഹുത്വാ കിം അഹോസിം. പഥമഭവേ കിം ഹുത്വാ ദുതീയ
ഭവാദീസു കിം അഹോസിന്തി ഇദം ഭവപരമ്പരാവസേന വുത്തം. ഏസനയോ
അപരന്തേപി. പച്ചുപ്പന്നേ “അഹം നു ഖോ സ്ഥി, നോ നു ഖോ സ്ഥി”തി യഥാ
ഖുദുകവത്സു വിഭങ്ഗേ അട്ഠസതതണ്ഹാവിചരിതേസു. സതസ്ഥിതി ഹോതി.
സീതസ്ഥിതി ഹോതിതി വുത്തം. തത്ഥ “സതസ്ഥി”തി അഹം സസ്സതോ വാ
ഭവാമി. “സീതസ്ഥി”തി അഹം ഉച്ഛിന്നോവാ ഭവാമിതി അത്ഥോ. യഥാ ച.
അത്ഥിതി ഖോ ഏകോ അന്തോ. നത്ഥിതി ഖോ ദുതീയോ അന്തോതി വുത്തം.
തത്ഥ “അത്ഥി”തി അത്താനാമ ഭവാഭവേസു നിച്ചകാലം അത്ഥി. “നത്ഥി”തി തഥാ

നന്മി, ഉച്ഛിജ്ജതി. ന ഹോതി പരമ്മരണാതി അത്ഥോ. തമാ ഇധാപി അഹം
നു വോ സ്ഥി. നോ നു വോ സ്ഥിതി കഞ്ചതി. തത്ത്വ “അഹം നു
വോസ്ഥി”തി അയം അഹം നാമ ഭവാഭവേസു നിചുകാലം അസ്ഥി നു വോ,
മമ അത്താനാമ സസ്സതോ ഹുത്വാ സബ്ബകാലം അത്ഥി നു വോതി വുത്തം
ഹോതി. “നോ നു വോ സ്ഥി”തി തമാ നോ അസ്ഥി നു വോ. മമ അത്താ
തമാ നന്മി നു വോതി അത്ഥോ. ഏത്ഥ ച “ഭവാഭവേസു”തി പവത്തേപി
പച്ചുപ്പന്നേ വത്തമാനം അത്താനം ഗഹേത്വാ പവത്താ പച്ചുപ്പന്നേ
സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. “കിം നു വോ സ്ഥി”തി അഹം നാമ സന്തോ ജാതോ
കിം നു വോ അസ്ഥി. കേനചി ഹേതുനാ പച്ചയേന വാ അസ്ഥി നു വോ.
കേനചി ഇദ്ധിമന്തേന വാ നിമ്മിതോ ഭവാമി നു വോ. ഉദാഹു അഹേതു
അപച്ചയാ വാ കേനചി അനിമ്മിതോ വാ സയം നു വോ ഭവാമി നു വോതി
അത്ഥോ. “കഥം നു വോ സ്ഥി”തി ഏത്ഥ പന അപദാദീഹി അയോജേത്വാ
അഹം നു വോ കിം ഗോത്തോ ഭവാമി. ഗോതമഗോത്തോ വാ വാസേട്ഠ
ഗോത്തോ വാ തിആദിനാ യോജേതഞ്ചം. ആദി കപ്പകാലേ താനി ഗോത്താനി
ഏതരഹി സമ്ഭേദം ഗച്ഛന്തി. തസ്ഥാ തേസു കഞ്ചന്തോ കഞ്ചതിയേവ.
“അഹം കുതോ ആഗതോ”തി അഹം അതീതേ കുതോഭവതോ ആഗതോ
അസ്ഥി. “സോകുഹിംഗാമീ ഭവിസ്സാമീ”തി സോ അഹം ആയതിം ഭവേ കുഹിം
ഗാമികോ ഭവിസ്സാമിതി കഞ്ചതി. “കഞ്ചായ അതിക്കമോ”തി സോ ഭിക്ഖു
പടിച്ചസമുപ്പാദേ അവിജ്ജാദികം അതീതഹേതു പഞ്ചകം പസ്സന്തോ
തസ്ഥിംഭവേ സബ്ബംപി പടിച്ചസമുപ്പാദം പസ്സതിയേവ. ഏവം പസ്സന്തോ ന
തത്ത്വ അഹം നാമ കോചി അത്ഥി, യം പടിച്ച അതീത വിസയാ പഞ്ചവിധാ
കഞ്ചാ ഉപ്പജ്ജതി. ധമ്മ മത്തമേവ തത്ത്വ അത്ഥിതി ഏവം അതീതേ കഞ്ചാ
വത്ഥുസ്സ അഭാവദസ്സന്തേന പഞ്ചവിധായ കഞ്ചായ അതിക്കമോ ഹോതി. നനു
തമാ പസ്സന്തസ്സപി കഥം നു വോ സ്ഥി, കിം ഹുത്വാ കിം അഹോസിം നു
വോതി അയം കഞ്ചാ അത്ഥിയേവ. തമാ പസ്സന്തോപി ഹി വിനാ
പുഞ്ചേനിവാസത്താണേന അതീതേ ഭവേ അഹം ദിപാദകോ അഹോസിന്തിവാ
ചതുപ്പാദകോ അഹോസിന്തി വാ തതോ ചുതോ അസുകഭവേ ഉപ്പന്നോതി വാ
ന ജാനാതി ന പസ്സതിതി. വുച്ചതേ. സാ പന കഞ്ചാ ധമ്മ മത്തപ്പവത്തി
ദസ്സനതോ പടായ അന്തരായിക കഞ്ചാ ന ഹോതി. വിചികിച്ഛാ പടീരൂപികാ
ഏവ. സാ ഹി അരിയാനംപി ലബ്ഭതി യേവാതി. തമാ അനാഗതേ
ഫലപഞ്ചകം പസ്സന്തോ അപരന്തേ പഞ്ചവിധം കഞ്ചം അതിക്കമതി.
പച്ചുപ്പന്നേ ഫലപഞ്ചകഞ്ച ഹേതുപഞ്ചകഞ്ച പസ്സന്തോ പച്ചുപ്പന്നേ കഞ്ചാ
ഛരക്കം അതിക്കമതി. സേസം സബ്ബം പുഞ്ചന്തേ വുത്തനയമേവാതി.
അട്ഠവിധായ കഞ്ചായ അതിക്കമനേ പന പടിച്ചസമുപ്പാദം
അനുലോമപ്പടിലോമം പസ്സന്തോ ദേസനാ ധമ്മേ ച ലോകുത്തര ധമ്മേസു ച
കഞ്ചം അതിക്കമതി. ധമ്മേ കഞ്ചാതിക്കമനേന സഹേവ ദേസേന്തേ സത്ഥരി
ച, യമാനുസിട്ഠം പടിപന്നേ സഞ്ചേ ച, തീസു സിക്ഖാസു ച, യമാവുത്തേ
പുഞ്ചന്തേ ച, അപരന്തേ ച, പുഞ്ചന്താ പരന്തേസു ച, പടിച്ചസമുപ്പാദേന സഹ
പടിച്ചസമുപ്പന്നേസു ധമ്മേസു ച സബ്ബം കഞ്ചം അതിക്കമതിയേവ. തേനാഹ
“സഭാവ ധമ്മപ്പവത്തിയാ”തിആദിം. തത്ത്വ “സഭാവധമ്മപ്പവത്തിയാ ചാ”തി
പച്ചയപരമ്പരാവസേന സഭാവധമ്മാനം പരമ്പരപ്പവത്തിയാ ച. ധമ്മസു ധമ്മതാ
നാമ ദേസനാ ധമ്മസ്സ സ്വാക്ഖാതതാദിഭാവേന സുന്ദര ധമ്മതാ.
അനവജ്ജധമ്മതാ. ബുദ്ധസുബുദ്ധതാ നാമ തം ധമ്മം ദേസേന്തസ്സ ബുദ്ധസ്സ
സബ്ബത്തുബുദ്ധതാ.

പരിയുട്ഠിതാനം ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാനം വിക്ഖമ്ഭനം നാമ ഹേട്ഠാ
ധമ്മവവത്ഥാന വസേന പച്ചയപരിഗ്ഗഹവസേന ച സിജ്ജതതി. വിപസ്സനാ
കമ്മം പന അനുസയഭൂതാനം ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാനം സല്ലിഖനത്ഥായ കരീയതീതി
വുത്തം “അനുസയ സമൂഹനനത്ഥഞ്ചാ”തിആദി. “തത്ഥ പനാ”തി തസ്ഥിം
പടിസമ്ഭിദാ മഗ്ഗേ പന. വിഭത്തേസൂതി പാഠസേസോ. “യസ്സാ”തി യോഗീ
പുഗ്ഗലസ്സ. “യം ദൂരേ സന്തികേവാ”തി യം ദൂരേ പവത്തം രൂപം വാ, സന്തികേ
പവത്തം രൂപംവാതി പാഠസേസോ. “തദത്ഥസ്സ പനാ”തി
സമ്മസിതധമ്മുദ്ധാരത്ഥസ്സ. “ഞാണേന ദള്ഘം ഗഹേത്ഥാ”തി
ധമ്മവവത്ഥാനത്താണേന സുട്ഠുവിഭൂതം കത്ഥാതി അധിപ്പായോ. ഇദാനി യം
യം ദള്ഘം ഗഹേതബ്ബം. തം തം സരൂപതോ ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ.
പുന ദള്ഘം ഗഹിതസ്സ രൂപസ്സ അനിച്ചലക്ഖണം ദസ്സേതും “സാ ച
ക്രിയാ”തിആദി വുത്തം. “നസ്സന്തി”തി ഭിജ്ജന്തി. അനിച്ചതം ഗച്ഛന്തി. “വിത്ഥമ്ഭന
ക്രിയാ”തി ഏത്ഥ വിവിധേന മമ്ഭനം വിത്ഥമ്ഭനം. നാനാദിസാഭിമുഖവസേന
മമ്ഭനം വഹനന്തി അത്ഥോ. “ഇമാസഞ്ചാ”തി ചതുന്നം മഹാഭൂതാനഞ്ച. വിസും
വിസുന്തി വുത്തത്താ താസം അത്തമത്തഞ്ച സഹജാതേസു ഗഹണം
സമ്ഭവതീതി വുത്തം “ആപാദീനം”തി. ആപാദീനം സേസമഹാഭൂതാനഞ്ചാതി
അത്ഥോ. സന്തതിയാ സരീരാനി സന്തതി സരീരാനി. “തമാ തമാ കപ്പേത്ഥാ”തി
രൂപധമ്മാനം സന്തതി പരിവത്തി നാമ അഭിക്ഖമന്തസ്സ ഏവം ഭവേയ്യ,
പടിക്കമന്തസ്സ ഏവം ഭവേയ്യ, തമാ സമിഞ്ജന്തസ്സ പസാരേന്തസ്സാതിആദിനാ
പരികപ്പേത്ഥാ. “സേസഖണ്ഡേസുപി തം തം സന്തതി നാനത്തം”തി
വേദനാക്ഖണ്ഡേ താവ കായേ കായികസുഖസന്തതി ദുക്ഖസന്തതീനം നാനത്തം.
ചിത്തേ സോമനസ്സ ദോമനസ്സ സന്തതീനം. ഉപേക്ഖാ സന്തതി പന അവിഭൂതാ
ഹോതി. കപ്പേത്ഥാ ഗഹേതബ്ബാ. യദാ ചിത്തേ സോമനസ്സ ദോമനസ്സാനി ന
സന്ദിസ്സന്തി, തദാ ഇദാനി ഉപേക്ഖാ മേ വേദനാ പവത്തതീതി വാ, യദാ
താനി സന്ദിസ്സന്തി , തദാ സാ നിരുജ്ജതതീതി വാ ഏവം തക്കേത്ഥാ
സമ്മസിതബ്ബാതി വുത്തം ഹോതി. സത്താക്ഖണ്ഡേ രൂപസത്താസദൃസത്താദീനം
വസേന. സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡേ രൂപസഞ്ചേതനാ സദൃസഞ്ചേതനാദീനം വസേന,
നാനാവിതക്ക വിചാരാദീനം വസേന, ലോഭാലോഭ ദോസാദോസ
മോഹാമോഹാദീനം വസേന ച. വിത്താണക്ഖണ്ഡേ ചക്ഖുവിത്താണാദീനം,
കുസലാ കുസലവിത്താണാദീനഞ്ച വസേന സന്തതി നാനത്തം വേദിതബ്ബം.
വിസ്സാസം കരോതീതി വത്ഥാ തദത്ഥം വിവരതി “ഏതം മേ”തിആദിനാ. തത്ഥ
തയോവിസ്സാസാ തണ്ഹാവിസ്സാസോ, മാനവിസ്സാസോ, ദിട്ഠിവിസ്സാസോ. തത്ഥ
ഏതം മമാതി തണ്ഹാവിസ്സാസോ. ഏസോഹമസ്ഥിതി മാനവിസ്സാസോ. ഏസോ
മേ അത്താതി ദിട്ഠിവിസ്സാസോ. “പരിഹരതീ”തി ഭവാഭവേസു പരിഗ്ഗഹേത്ഥാ
ഹരതി വഹതി. “പരമജ്ജന്തത്ഥാവേനാ”തി പധാനഅജ്ജന്തത്ഥാവേന.
അജ്ജന്തത്ഥാവേനാതി വുത്തം ഹോതി. “പരിഗ്ഗഹിതോ”തി ഏസോ മേ
അത്താതി ദിട്ഠിപരിഗ്ഗഹേന പരിഗ്ഗഹിതോ. തയോ ഹി പരിഗ്ഗഹാ തണ്ഹാ
പരിഗ്ഗഹോ, മാനപരിഗ്ഗഹോ, ദിട്ഠിപരിഗ്ഗഹോതി. വസേ സബ്ബസോ വത്തന്തോ
നാമ കേവലം വസായത്തവുത്തികോ ഏവ സിയാ, ന
പച്ചയായത്തവുത്തികോതി ദസ്സേന്തോ “യമാവുത്തേഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ
“യമാവുത്തേഹീ”തി സബ്ബസഞ്ജഗഹേ വുത്തപ്പകാരേഹി
കമ്മാഭിസഞ്ചരണാദീഹി. “തമാപരിഗ്ഗഹേതബ്ബോ”തി ഏസോ മേ അത്താതി
ഏവം പരമജ്ജന്തത്ഥാവേന പരിഗ്ഗഹേതബ്ബോ. തമാ ഹി യോ അത്തന്തോ
വസേന വത്തതി, തസ്ഥിം അത്തന്തോ സാമിഭാവോ നത്ഥി. യസ്ഥിഞ്ച
സാമിഭാവോ നത്ഥി, തസ്ഥിം രൂപാദികേ ധമ്മേ അത്താനം സാമികം കത്ഥാ

ഏസോ മമ അത്താതി പരിഗൃഹോ നാമ മിച്ഛാ ഏവ. തമാ യോ ച ഖണിക
ധമ്മോ ഹോതി, ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജതി, തം രൂപാദികം ഖണ്ഡപഞ്ചകം
അത്തനോ സാരം കത്വാ തമാ പരിഗൃഹോപി മിച്ഛാ ഏവ. ഏതഥ ച “മിച്ഛാ
ഏവാ”തി പരമത്ഥ സച്ചം പത്വാ മിച്ഛാ ഏവ. വിപല്ലാസോ ഏവാതി വുത്തം
ഹോതി. “സുഖം വിദ്ധംസേതീ”തി കായികസുഖഞ്ച ചേതസിക സുഖഞ്ച
വിദ്ധംസേതി. വിനാസേതി. “നാനാദുക്ഖം ജനേതീ”തി കായികദുക്ഖഞ്ച
ചേതസിക ദുക്ഖഞ്ച ജനേതി ഉപ്പാദേതി. “ഇദഞ്ച രൂപം ഏദിസമേവ
ഹോതീ”തി കഥം ഹോതി. മനുസ്സത്തഭാവേ റിതാനം സത്താനം യഥാപവത്തം
മനുസ്സ സുഖം വിദ്ധംസേതി, ജിണ്ണഭിന്നഭാവം പാപേതി, നാനാദുക്ഖം ജനേതി.
സയം അപായത്തഭാവം ഗഹേത്വാ തേസം നാനാഅപായ ദുക്ഖം ജനേതി. തമാ
ദേവത്തഭാവേ സക്കത്തഭാവേ ബ്രഹ്മത്തഭാവേ റിതാനന്തിആദിനാ വത്തഞ്ചം.
തമാ മനുസ്സത്തഭാവേ റിതാനം നാനാവിപരിണാമ കിച്ചേഹി യഥാപവത്തം
സുഖം വിദ്ധംസേതി, നാനാപച്ചയാഭിസങ്ഖരണകിച്ചേഹി നാനാദുക്ഖം ജനേതി.
തേന വുത്തം “ഇദഞ്ച രൂപം ഏദിസമേവാ”തി. “സാരോനാമ
മാമബലവിസേസോ വുച്ചതീ”തി ഏതേന മാമബലവിസേസേന സമ്പന്നം
വത്ഥുംപി സങ്ഗംഹാതി. “അസാരകട്ഠോനാ”തി ഏതഥ സാരോ ഏവ സാരകം,
ന സാരകം അസാരകന്തി ഇമമത്ഥം സന്ധായ “രൂപം പന സയംപി
ഏവരൂപോ സാരോ ന ഹോതീ”തി വുത്തം. സത്താനം അത്തസാരോ
ജീവസാരോ ന ഹോതീതി അത്ഥോ. നത്ഥി സാരോ ഏതസ്സാതി അസാരകന്തി
ഇമമത്ഥം സന്ധായ “ന ച ഏവരൂപേന സാരേന യുത്തം”തി വുത്തം.
അത്തസാരേന ജീവസാരേന സംയുത്തം ഹോതീതി അത്ഥോ. തത്ഥ പുരിമോ
അത്ഥോ രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതീതി ഇദം സന്ധായ വുത്തോ. പച്ഛിമോ
രൂപവത്തം വാ അത്താനം, അത്തനി വാ രൂപം, രൂപസ്ഥിം വാ അത്താനന്തി
ഇമാനി സന്ധായ വുത്തോ. ഏതേന അസാരകട്ഠോനാതി അസാരഭാവേന,
അസാരയുത്തഭാവേന വാതി ച. അനത്താതി ഏതഥപി ന അത്താ അനത്താ,
നത്ഥി അത്താ ഏതസ്സാതി വാ അനത്താതി ച ദിധാ അത്ഥോ സിജ്ജത്ഥതി.
“യഞ്ചാ”തി യഞ്ച രൂപം. “പിളേതീ”തി തം സമങ്ഗീ പുഗ്ഗലം പിളേതി. ഏതേന
അനത്തഭാവേ സിദ്ധേ ദുക്ഖഭാവോപി സിദ്ധോതി ദസ്സേതി. “തിണ്ണം വയാനം
വസേന അദ്ധാഭേദോ യോജേതഞ്ചോ”തി പഥമവയേ പവത്തം രൂപം
ദുതീയവയം ന പാപുണാതി, പഥമവയേ ഏവ നിരുജ്ജത്ഥതീതിആദിനാ
അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നേ അന്തോഗധഭേദോ യോജേതഞ്ചോ.
“സഭാഗേകസന്താനവസേനാ”തി സഭാഗാനം ധമ്മാനം സഭാഗട്ഠേന ഏകീഭൂതാ
സന്തതി സഭാഗേകസന്തതി. “സഭാഗാനം ധമ്മാനം”തി ച ചിത്തജേസുതാവ
നിരന്തരപ്പവത്തേന ലോഭസമ്പയുത്തചിത്തേന സഹജാതാ രൂപധമ്മാ
സഭാഗരൂപധമ്മാ നാമ. തമാ നാമ ധമ്മാ ച. ഏവം ദോസസമ്പയുത്താദീസുപി.
ഉതുജേസു നിരന്തരപ്പവത്തേന സീതഉതുന്നാ സമുട്ഠിതാ രൂപധമ്മാ സഭാഗരൂപ
ധമ്മാ നാമ. തമാ ഉണ്ഹഉതുന്നാ സമുട്ഠിതാ. ഏസനയോ ആഹാരജേസുപീതി
ഏവം സഭാഗേകസന്തതിവസേന. “സമ്പാപുണിതും”തി ഞാണേന സമ്പാപുണിതും.
“അദ്ധാസന്തതിവസേനാ”തി ഏതഥ സന്തതിവസേന സമ്മസന്നം വിസേസതോ
അധിപ്പേതം. ഏവഞ്ച കത്വാ ഹേട്ഠാ അനിച്ചം ഖയട്ഠോനാതി പദേ ചതുന്നം
മഹാഭൂതാനം സന്തതി വിഭാഗനയോ സുട്ഠു ദസ്സീതോതി. “അനിച്ചലക്ഖണ
ദസ്സനമേവ പധാനം”തി ഇമസ്ഥിം ഞാണേപി ഉദയഞ്ചയത്താണേപി
ഭങ്ഗത്താണേപി അനിച്ചലക്ഖണ ദസ്സനമേവ പധാനം. ഭയത്താണേ ച
ആദിനവത്താണേ ച നിബ്ബിദാത്താണേ ച ദുക്ഖലക്ഖണ ദസ്സനം പധാനം.
ഉപരി ചതുസു ഞാണേസു അനത്തലക്ഖണ ദസ്സനം പധാനന്തി.

“സമുദിതേസു”തി അഞ്ഞമഞ്ഞം അവിനാഭാവസഹായഭാവേന സമുപ്പന്നേസു. ഇദഞ്ച അവിജ്ഞാസമുദയാ രൂപസമുദയോ. തണ്ഹാസമുദയാ ഉപാദാന സമുദയോ. ആഹാര സമുദയാ രൂപസമുദയോതി പാളിവസേന വുത്തം. അപ്പഹീന വസേനാതി പാളിപദേ പന അവിജ്ഞാ തണ്ഹാ ദിട്ഠാനുസയാനം അപ്പഹീനട്ഠേന സന്താനേ വിജ്ഞാനതാ ഏവ പമാണന്തി ദട്ഠഞ്ചം. “സമുദേന്തീ”തി പടിസന്ധിതോ പട്ഠായ ഏകതോ ഉദേന്തി. ഉപരൂപരി ഏന്തി. ആഗച്ഛന്തിതി അത്ഥോ. ഏകഭവഭാവേന പാതുബ്ഭവന്തിതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “യാവമരണകാലാ”തിആദിം. “പസവന്തീ”തി പവഡ്ഢമാനാ സവന്തി, പവത്തന്തി, സന്ദന്തി. “തേസു പനാ”തി അവിജ്ഞാ തണ്ഹുപാദാന കമ്മേസു. “നിരുജ്ജന്തീ”തി തസ്ഥിംഭവേ ഏവ നിരുജ്ജന്തി. തസ്ഥിം ഭവേ നിരോയോ നാമ ഭവന്തരേ പുന അനുപ്പാദോ യേവാതി വുത്തം “ഭവന്തരേ”തിആദി. “തം സന്തതിയം”തി തസ്ഥിം പച്ചുപ്പന്ന ഭവേതി വുത്തം ഹോതി. “പുന അനുപ്പാദസഞ്ചാതം നിരോധം”തി സന്തതി നിരോയോ നാമ വുത്തോ. ന നിബ്ബാന നിരോയോ. ഏതാഹി പച്ചയേ സതി, ഭവന്തരേ ഉപ്പജ്ജിസ്സന്തി യേവാതി. ഇദാനി യഥാപവത്ത സന്തതിസു പരിയാപന്നാനം സബ്ബപച്ഛിമാനം നാമരൂപാനം ഖണികനിരോധവസേന അത്ഥം വദന്തോ “യഥാപവത്ത സന്തതിയോ വാ ഛരിജ്ജന്തി ഭിജ്ജന്തീ”തി വുത്തം. “ഉദയബ്ബയം സമനുപസ്സന്തസ്സ ചാ”തി ഏത്ഥ കതമോ ഉദയോ നാമ, കതമോ വയോ നാമ, കഥഞ്ച തദുഭയം സമനുപസ്സതീതി ആഹ “ഉദയബ്ബയം പസ്സന്തസ്സാതി ഏത്ഥ യഥാ നാമാ”തിആദിം. തത്ഥ “തമോ ഖണ്ഡോ”തി തമോരാസി. “വേതീ”തി വിഗച്ഛതി. അന്തര ധായതി. “ഉദയോ”തി ഉപ്പാദോ ചേവ വഡ്ഢി ച. “വയോ”തി വിഗമനം, അന്തരധാനം. “നാനാപയോഗവസേനവാ”തി സമിഞ്ജനപ്പസാരണാദി നാനാപയോഗവസേന വാ. ഉദയപക്ഖാനം നാനാസന്തതീനം ഉദയഞ്ച ഉദയതോ. വയപക്ഖാനം നാനാസന്തതീനം വയഞ്ച വയതോതി യോജനാ.

ബോജ്ജയദ്ദഗ്ഗ ധമ്മേഹി സമ്പന്നത്താ ആരാധേതി അത്തനോ ചിത്തംതി ആരഭോ. തുട്ഠചിത്തോതി അത്ഥോ. വിപസ്സതീതി വിപസ്സകോ. ആരഭോ ഹുത്ഥാ വിപസ്സകോ ആരദ്ധവിപസ്സകോ. ദുവിധോഹി വിപസ്സകോ തരുണ വിപസ്സകോ ച ആരദ്ധ വിപസ്സകോ ച. തത്ഥ ഖണ്ഡാനം ഉദയബ്ബയം സുട്ഠ അപസ്സന്തോ ദുബ്ബലവിപസ്സകോ തരുണ വിപസ്സകോ നാമ. ഖണ്ഡാനം ഉദയബ്ബയം സുട്ഠ പസ്സന്തോ വിപസ്സനാ കമ്മേ ആരാധിത ചിത്തോ ബലവവിപസ്സകോ ആരദ്ധവിപസ്സകോ നാമ. യം സന്ധായ വുത്തം.

[ക]

‘സുത്താഗാരേ പവിട്ഠസ്സ, സന്തചിത്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ;
അമാനുസീ രതീ ഹോതി, സമ്മ ധമ്മം വിപസ്സതോ,തി ച.

[ഖ]

‘യോ ച വസ്സസതം ജീവേ, അപസ്സം ഉദയബ്ബയം;
ഏകാഹം ജീവിതം സേയ്യോ, പസ്സതോ ഉദയബ്ബയം,തി ച.

അയമിധ അധിപ്പേതോ. വിപസ്സനം ഉപേച്ച കിലേസേന്തി, മലിനഭാവം ഗമേന്തിതി വിപസ്സനുപക്കിലേസാ. പരിബന്ധന്തി നീവാറേന്തിതി പരിബന്ധകാതി ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ അന്തരായിക ധമ്മാനം നാമം. “സരീരോഭാസോ”തി

സകലസരീരതോ നിക്ഖന്തോ ഓഭാസോ. “പഞ്ചവിധാ പീതി”തി ഖുദ്ദികാ പീതി, ഖണികാ പീതി, ഓക്കന്തികാ പീതി, ഉണ്ണേഗാ പീതി, ഫരണാ പീതിതി. “ഭുവിധാ പസ്സദ്ധീ”തി അതിബലവന്തി കായപസ്സദ്ധീചേവ ചിത്തപസ്സദ്ധി ച. വിപസ്സനാ കമ്മേ ഓകപ്പനാകാരപ്പവത്താ സദ്ധാഏവ അധിമുച്ചനട്ഠേന അധിമോക്ഖോ സദ്ധാധിമോക്ഖോ. “വിരിയം”തി തസ്ഥിം കമ്മേ അനിക്ഖിത്തധൂരം പഗ്ഗഹിതസീസം വിരിയം. “സുഖം”തി ചിത്തസുഖം. തേനാഹ “സോമനസ്സം”തി. “വിപസ്സനാണാം”തി ഇന്ദ്രവിസ്സട്ഠവജിരസദിസം ബലവവിപസ്സനാണാം. “സതീ”തി തസ്ഥിം കമ്മേ അപ്പമുട്ഠാ സതി. “തത്രമജ്ജന്തപേക്ഖാ”തി ചിത്തസ്സ ലിനുദ്ധച്ചാദീഹി വിസമന്തേഹി വിമുത്താ തത്രമജ്ജന്തതാസഞ്ചാതാ ഉപേക്ഖാ. “ആവജ്ജനപേക്ഖാ”തി വസിഭാവപത്താ ആവജ്ജനസഞ്ചാതാ ഉപേക്ഖാ. “ആലയം”തി തണ്ഹാലയം. “കുരുമാനാ”തി കരോന്തി. “സുഖുമാ തണ്ഹാ”തി കുസലേഹി മിസ്സകത്താ ഇദം അകുസലന്തിപി ജാനിതും അസക്കുണ്ണേയ്യാ സുഖുമതണ്ഹാ. “ന വതമേ”തി മമ ന ഉപ്പന്നപുണ്ണോവതാതി യോജനാ. “അസ്സാദസഹിതാ”തി ഓഭാസാദീസു അസ്സാദതണ്ഹാ സഹിതാ. “അധിമാന വസേനാ”തി അധികതരം മഞ്ഞനാവസേന. “താവദേവാ”തി നികന്തിയാ ഉപ്പത്തിക്ഖണ്ണേയേവ. “നികാമനാകാരോ”തി ഇച്ഛനാകാരോ. അസ്സാദനാകാരോ. “നികാമനസ്സവത്ഥു”തി നികന്തിയാ വത്ഥു. “അദ്ധാ”തി ഏകന്തേന. “ഹന്ദാ”തി ചിത്തവിസ്സട്ഠകരണേ നിപാതപദം. ഇദാനേവ നം വിസോധേമി, ന ചിരം പവത്തിതും ദസ്സാമീതി ഇമമത്ഥം ദീപേതി. “തേസേവാ”തി തേസുഓഭാസാദീസു ഏവ. അട്ഠകമായ ന സമേതി. അട്ഠകമായം നികന്തി വിക്ഖമ്ഭനസ്സ വിസും വുത്തത്താതി അധിപ്പായോ. വിപസ്സനാപരിപാകോ നാമ വിസേസന്തരപ്പവത്തേന പാകടോതി ദസ്സേതും “സഞ്ചാരുപേക്ഖാഭാവം പത്താ”തിആദിമാഹ. വുട്ഠാനഗാമിനി വിപസ്സനാഭാവപത്തേനാതി വുത്തം ഹോതി. “ഭേ വിപസ്സനാ ചിത്താനീ”തി ഉപചാരാനുലോമചിത്താനി. സോ ഹി വുട്ഠാനന്തി വുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ. സഞ്ചാര നിമിത്തതോ വാ വുട്ഠാതി. നിബ്ബാനം ആരബ്ഭ പവത്തിതോ. യദി ഏവം ഗോത്രഭൂപി വുട്ഠാനം നാമ സിയാതി. ന സിയാ. മഗ്ഗസ്സ ആവജ്ജനമത്തേ റിതത്താ. പടിവേധകിച്ചസ്സ ച സമ്മോഹ സമുച്ഛേദകിച്ചസ്സ അഭാവതോ. “സയം”തി മഗ്ഗസഞ്ചാതോ സയം. “തം സമഞ്ജീപുഗ്ഗലം വാ”തി തേന മഗ്ഗേന സമഞ്ജീപുഗ്ഗലം വാ. “വട്ടപ്പവത്തതോ ചാ”തി ആയതിം ഭവേസു അപായവട്ടപ്പവത്തതോ വാ, അട്ഠമ ഭവതോ പട്ഠായ കാമസുഗതി വട്ടപ്പവത്തതോ വാ. അവസ്സം വുട്ഠാനം ഗമേതി സമ്പാപേതീതി വുട്ഠാനഗാമിനീതി വചനത്ഥോ. “അവസ്സം വുട്ഠാനം ഗച്ഛന്തി”തി ഇയ റിതാനം വുട്ഠാനതോ നിവത്തി നാമ നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. ഇദഞ്ച പച്ചേകബുദ്ധാനം ബുദ്ധസാവകാനഞ്ച വസേന ദട്ഠഞ്ചം. സബ്ബത്തു ബോധിസത്താ പന പുബ്ബബുദ്ധാനം സാസനേ പബ്ബജിത്വാ വിപസ്സനാ കമ്മം ആരഭന്താ അനുലോമത്താണം ആഹച്ച റപേന്തിതി അട്ഠക മാസു വുത്തം. തത്ഥ “ആഹച്ചാ”തി ഇദം സഞ്ചാരുപേക്ഖാണാസ്സ മത്ഥകപത്തിദസ്സനത്ഥം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. “ആവജ്ജനട്ഠാനിയം”തി തതോ പുബ്ബഭാഗേ കേനചി ചിത്തേന അഗ്ഗഹിതേ നിബ്ബാനാ രമ്മണ്ണേ ആവജ്ജനട്ഠാനിയം. “തം”തി ഗോത്രഭൂത്താണം. ഗോത്തം ഭവതി അഭിഭവതി ഛരിന്ദതീതി ഗോത്രഭൂ. ഗോത്തം വാ അഭിസമ്ഭുണാതി പാപുണാതീതി ഗോത്രഭൂതി വചനത്ഥോ. കഥം പന ഗോത്രഭൂ ചിത്തം ഗോത്രഭൂത്താണം പുമുജ്ജനഗോത്തം ഛരിന്ദതി, അരിയഗോത്തം പാപുണാതീതി യുജ്ജേയ്യ, സോഹി പുഗ്ഗലോ തസ്ഥിംഖണ്ണേ പുമുജ്ജനഗോത്തപരിയാപന്നോഏവാതി. സച്ചം. അത്തനി പന ഛരിന്ദത്താ

സയം ഛരിന്ദതി നാമ. നിബ്ബാനസ്സ ച അരിയഗോചരത്താ തം ആരമ്മണ
കരണവസേന അരിയഗോത്തം പാപുണാതി നാമാതി ദട്ഠംബം.
പച്ചയസത്തിവിസേസേന അത്തനോ അനന്തരേ അരിയഗോത്തം ഭാവേതി,
പാതുഭാവേതിതി ഗോത്രഭൂതിപി യുജ്ജതി. “പരിച്ഛിജ്ജാ”തി പരിച്ഛിന്ദിത്വാ.
ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാദീഹി സബ്ബവിപ്ഫന്ദനേഹി മുഞ്ചിത്വാതി വുത്തം ഹോതി.
സമ്മോഹസ്സ പഹാനമേവ ദട്ഠംബം. ന തേ ധമ്മേ ആരമ്മണ കരണ വസേന
ജാനനം. കഥം തേ ധമ്മേ ആരമ്മണം അകരോന്തോ മഗ്ഗോ തേ ധമ്മേ
പരിജാനാതി നാമാതി. കിച്ചസിദ്ധി വസേന. സോ ഹി സമ്മോഹം പജഹന്തോ
ആരമ്മണം കരോന്താനിപി ഹി പുബ്ബഭാഗത്താണാനി തപ്പഹാനകിച്ചസ്സ
അസാധകത്താ ദുക്ഖ സച്ചം പരിജാനന്താനീതി ന വുച്ചന്തി. മഗ്ഗോ പന
ആരമ്മണം അകരോന്തോപി തപ്പഹാനകിച്ചസ്സ സാധകത്താതം സച്ചം
പരിജാനാതിതി വുച്ചതി. കസ്ഥാ. തതോ പട്ഠായ തസ്സപുഗ്ഗലസ്സ സബ്ബകാലം
തസ്ഥിംസച്ചേ പരിജാനന കിച്ചസ്സ സിദ്ധത്താ. യഥാഹി ഏകോ പുരിസോ
ചക്ഖുദ്ധ്വഹി പിത്തസേദ്ധ്വാദിദോസേഹി പലിബുദ്ധത്താ അന്ധോ ഹോതി. ന
കിഞ്ചി പസ്സതി. യദാ പന സോ ഏകം തേജവന്തം അഞ്ജനം ലഭിത്വാ ചക്ഖും
അഞ്ജയന്തോ സബ്ബരത്തിം നിദായതി. തസ്സ നിദായന്തസ്സേവ ചക്ഖുദ്ധ്വഹി
സബ്ബദോസാ നസ്സന്തി. ചക്ഖു വിപ്പസന്നം ഹോതി. തഞ്ചേണതോ പട്ഠായ സോ
നിദായന്തോപി രൂപാനി പസ്സതിതി വുച്ചതി. കസ്ഥാ, അന്ധഭാവവിഗമേന
ദസ്സനകിച്ചസ്സ സിദ്ധത്താ. ഏവമേവമിദം ദട്ഠംബന്തി. ഏകദേശേന വാ
ഹേട്ഠിമമഗ്ഗേസു, അനവസേസേന വാ അരഹത്തമഗ്ഗേ. “അപച്ഛാവത്തികം”തി
ഏതഥ പച്ഛത്തോ ആവത്തനം പച്ഛാവത്തം. നത്ഥി പച്ഛാവത്തം അസ്സാതി
അപച്ഛാവത്തികന്തി വിഗ്ഗഹോ. “പുന അനുപ്पाദധമ്മതാപത്തിവസേന
നിരോധസഞ്ചാതം”തി മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ ഏവ താനിവട്ടാനി പുന അനുപ്पाദസഭാവം
ആപജ്ജന്തി, നിരുജ്ജന്തി. തഥാ നിരോധസഞ്ചാതം. “ഉപ്पाദനസഞ്ചാതായ
ഭാവനായാ”തി ഏതേന മഗ്ഗസ്സ ഏകചിത്തക്ഖണ്ണികത്താ വഡ്ഢനസഞ്ചാതായ
ഭാവനായ ഓകാസോ നത്ഥിതി കത്വാ വുത്തം. അരിയമഗ്ഗം പടിലാഭത്ഥായ പന
പവത്തിതാ പുബ്ബഭാഗഭാവനാപി മഗ്ഗഭാവനാ ഏവ. സാ ച അരിയമഗ്ഗം പത്വാ
മത്ഥകപത്താ ഹോതി. തസ്ഥാ അരിയമഗ്ഗോ ഏവ മത്ഥകപത്തോ
ഭാവനാനുത്തരോ ഹോതിതി ഇമിനാപരിയായേന വഡ്ഢന സഞ്ചാതായ
ഭാവനായാതിപി യുജ്ജതിയേവ. അത്തനോ അനന്തരേ പവത്തം ആനന്തരികം.
ആനന്തരികം ഫലം ഏതസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ. തസ്സ ച തതോപരം ദേവ വാ തീണി
വാ ഫലചിത്താനി പവത്തന്തിതി ഇമിനാ സമഞ്ചന്ധോ. അപനീതോ അഗ്ഗി
ഏതസ്ഥാതി അപനീതഗ്ഗികോ. “നിബ്ബാപേന്തോ വിയാ”തി ഏതേന
പടിപ്പസ്സമ്ഭന്ദപ്പഹാനകിച്ചേന മഗ്ഗാനുകുലപ്പവത്തിം ദസ്സേതി. “തേസം”തി തേസം
ചക്ഖുനം. തം രൂപം തസ്സ പാകടം ന താവ ഹോതിതി സമഞ്ചന്ധോ.
“തസ്സാ”തി തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. “പച്ചവേക്ഖനവാദേസു”തി ഏതഥ പസാദചക്ഖുനാ
ദിട്ഠേ പവത്താ അനുബന്ധക വീഥിയോപി സഞ്ചയ്ഹന്തി.

ഉപരിമഗ്ഗേഹി വധിതബ്ബാ മാദേതബ്ബാതി ഉപരിമഗ്ഗവജ്ജയാ.
“കിലേസവിഭാഗേസു”തി അസുകമഗ്ഗേന അസുകാകിലേസാ പഹീയന്തിതി ഏവം
കിലേസവിഭാഗേസു. “പാളിയം”തി പടിസമ്ഭിദാ മഗ്ഗപാളിയം. വുച്ചമാനേ പന
വത്തബ്ബന്തി സമഞ്ചന്ധോ. മഗ്ഗഞ്ചബ്ബോജ്ജയഞ്ചാദീനം പച്ചവേക്ഖനം നാമ
മഗ്ഗപച്ചവേക്ഖനമേവ. തഥാ പച്ഛാ വാ പവത്തന്തിതി സിദ്ധം. “അവിരുദ്ധാ
ഹോതി”തി വിസുദ്ധിമഗ്ഗേന അസമേന്തോപി പച്ചവേക്ഖന്താനം
ഇച്ഛാനുരൂപസമ്ഭവത്തോതി അധിപ്പായോ. “അധിമാനനിദേശ അട്ഠകമാസു”തി

വിനയേ ചതുരത്വപാരാജികേ അധിമാനപദനിദ്യേസ അട്കമാസു. “സോ”തി അരിയഭൂതോ ഭിക്ഖു. “നോ ലദ്ധും ന വട്ടതീ”തി അലദ്ധും ന വട്ടതീതി അത്ഥോ. ലദ്ധും നോ ന വട്ടതീതി വാ യോജനാ. ചതുബ്ബിധം മഗ്ഗത്താണം ഗഹിതം. ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധി നാമാതി വുത്തത്താ.

“അഭിനിവിസനം”തി അജ്ജയത്തം ദള്ഹതരം പതിട്ഠാനം.
“നിഖാതസിനേരുപാ ദസ്സവിയാ”തി തസ്സ പവത്തനം വിയ. “കേവലം പച്ചയായത്ത വുത്തിതായ അഭിട്ഠത്താ”തി ഏതേന ഏസോ മേ അത്താ, ന പരസ്സ അത്താതി ഏവം അത്താനം അത്തസ്സ സാമികം കത്വാ ഗഹണകാരണം വദതി. തത്ഥ കേവലസദ്ദേന പരമത്ഥ സച്ചം പത്വാ അത്തസ്സേവ അഭാവതോ വന്ധപഞ്ചകസ്സ അത്തനോവസായത്ത വുത്തിതം നിവത്തേതി. സമ്മുതി സച്ചം പന പത്വാ അത്തസ്സ വിജ്ജമാനത്താ മഹാജനോ അത്തനോ വന്ധപഞ്ചകം അത്തനോ വസായത്ത വുത്തിതം മത്തമാനോ ഏസോ മേ അത്താതി ഗണ്ഹാതി. “ഖണ്ഡഭണ്ഡസ്സ ച അഭിട്ഠത്താ”തി ഏതേന ഏസോ മേ സാരട്ഠേന അത്താ. ഏസോ മമ സാരോ. ഏതം മമ സരീരം. യാവ വസ്സസതംപി വസ്സസഹസ്സസി ഏതം വന്ധപഞ്ചകം ന ഭിജ്ജതി, ന വിനസ്സതി. താവ അഹം ന മരാമി. യദാ ഏതം ഭിജ്ജതി, വിനസ്സതി. തദാ അഹം മരാമി. അഹഞ്ച മമ വന്ധപഞ്ചകഞ്ച അദ്വയം അനാനത്തന്തി ഏവം ഗഹണകാരണം വദതി. തത്ഥ “ഖണ്ഡഭണ്ഡസ്സാ”തി നാമരൂപയമ്മാനം ഖണ്ഡേ ഖണ്ഡേ ഭണ്ഡനസ്സ ഭിജ്ജനസ്സ മരണസ്സ. ഇദമ്പനമരണം സമ്മുതി സച്ചേ നത്ഥി. പരമത്ഥ സച്ചേ ഏവ അത്ഥി. തസ്ഥാ തം അപസ്സന്തോ മഹാജനോ അത്തനോ വന്ധപഞ്ചകം അത്തനോസാരം മത്തമാനോ ഏസോ മേ അത്താതി ഗണ്ഹാതീതി. “തം ദ്വയം സുഭിട്ഠം കത്വാ”തി വന്ധപഞ്ചകസ്സ കേവലം പച്ചയായത്ത വുത്തിതഞ്ച ഖണ്ഡഭണ്ഡഞ്ച ഞാണ ചക്ഖുനാ സുട്ഠുഭിട്ഠം കത്വാ. തത്ഥ പഞ്ചനം വന്ധാനം പടിച്ചസമുപ്പാദം സുട്ഠുപസ്സന്തോ കേവലം പച്ചയായത്ത വുത്തിതഞ്ച അവസായത്ത വുത്തിതഞ്ച സുട്ഠു പസ്സതി. യോ ച അത്തനോ വസായത്തവുത്തി ന ഹോതി. സോ പരമത്ഥസച്ചം പത്വാ ഏസോ മമ സന്തകന്തിപി വത്തും നാരഹതി. കൂതോ മമ അത്താതി. അപി ച, സത്തോ നാമ സഭാവതോ നത്ഥി. പത്തത്തിമത്തം ഹോതി. യോ ‘അഹന്തി വാ, മേതി വാ, മമാതി വാ, ഗയ്ഹേയ്യ. അസന്തേ ച അത്തസ്ഥിം കോ മമ അത്താ നാമ ഭവേയ്യാതി. ഖണ്ഡഭണ്ഡോ ഹോതി. ഖണ്ഡേ ഖണ്ഡേ ഭിജ്ജതി. സത്തോ ച നാമ ഏകസ്ഥിംഭവേ ആദിമ്ഹി സകിം ഏവ ജായതി. അന്തേ സകിം ഏവ മരതി. അന്തരാ വസ്സസതംപി വസ്സസഹസ്സംപി മരണം നാമ നത്ഥി. അത്താഹി ഖണികയമ്മാനം ഗതി. അത്താ സത്തസ്സ. ഏവംസന്തേ കഥം ഖണികയമ്മാ സത്തസ്സ സാരട്ഠേന അത്താനാമ ഭവേയ്യാന്തി. തസ്ഥാ തേ അവസവത്തനട്ഠേന അസാരകട്ഠേന ച അനത്താ ഏവ. അപിച “അവസവത്തനട്ഠേനാ”തി ഏത്ഥ വസോ നാമ സത്തസന്താനേ ഏകോ പധാനയമ്മോ. സച്ചേ അത്താനാമ അത്ഥി. സോ ഏവ പധാനഭൂതസ്സ വസസ്സപി അത്താ ഭവേയ്യ. ഏവംസതി, യോ വസോ, സോ അത്താ. യോ അത്താ, സോ വസോതി ഭവേയ്യ. തഥാ ച സതി, രൂപം അത്താതി ഗണ്ഹന്തോ രൂപഞ്ച വസഞ്ച അത്താനഞ്ച ഏകത്തം കത്വാ ഗണ്ഹാതി നാമ. തഥാ വേദനം അത്താതി. സത്തം, സങ്ഖാരേ, വിത്താണം അത്താതി ഗണ്ഹന്തേപി. ഏവഞ്ചസതി, സത്തോ ച വന്ധപഞ്ചകഞ്ച വസോ ച അത്താ ച സബ്ബമേതം ഏകത്തം ഗച്ഛതി, ഏകോ സത്തോതി സങ്ഖ്യം ഗച്ഛതി. ന ഹി ഇമസ്ഥിം വസവത്തനട്ഠേ ഏകസ്സസത്തസ്സ ദേവ അത്താ തയോ അത്താ ബഹുഅത്താതി സക്കാ ഭവിതും. അഥ യഥാ യഥാ സത്തസ്സ വസോ വത്തതി,

ഇച്ഛാ പവത്തതി. തമാ തമാ ഖഡപഞ്ചകമ്പി നിചുകാലം സത്തസ്സവസം
അനുഗച്ഛേയ്യ. കസ്ഥാ, സത്തസ്സ ച ഖഡപഞ്ചകസ്സ ച വസസ്സ ച
നാനത്താഭാവതോ. ഏവം അനുഗച്ഛന്തേ സതി. രൂപം മേ അത്താ, വേദനാ മേ
അത്താതിആദിഗൃഹണം വട്ടേയ്യ. സഭാവതോ അവിരുദ്ധം ഭവേയ്യ. ന പന തമാ
അനുഗച്ഛതി. ന ഹി ദുബ്ബണ്ണോ ദുരുപോ പുരിസോ അത്തനോ രൂപകായം
അത്തനോ വസേനേവ സുവണ്ണം സുരൂപം കാതും സക്കോതി. തമാ ദുസ്സദോവാ
സുസദം, ദുഗ്ഗന്ധോവാ സുഗന്ധം. ന ച അന്ധോവാ അന്ധം. ബധിരോവാ
അബധിരം. രോഗീവാ അരോഗം. കുട്ഠീവാ അകുട്ഠം. ഗണ്ഡീവാ അഗണ്ഡം.
ജിണ്ണോവാ തരുണം. അജരം വാ അമരണം വാ കാതും സക്കോതി. നാപി
അപായേസു ച അപതന്തം. പതിത്വാ വാ തതോ വിമുത്തം കാതും സക്കോതി.
തമാ ദേവോ വാ ദേവത്താ അചാവേതും. സക്കോവാ സക്കത്താ, മാറോ വാ
മാരത്താ, ബ്രഹ്മാ വാ ബ്രഹ്മത്താതി. ഏസനയോ സേസഖണ്ഡേസുപി. തമാ പന
അവസാനുഗമനതോ പരമത്ഥ സച്ചം പത്യാ ഖഡപഞ്ചകേ അത്തനോ
സാമികിച്ചം ഇസ്സരകിച്ചം നാമ നത്ഥി. അസാമികമേവ തം ഹോതി, അനിസ്സരം.
തമാ ച സതി, അത്താനം തസ്സ സാമിം ഇസ്സരം കത്വാ രൂപം മേ അത്താതി
ഗഹണം മിച്ചാഗഹണം നാമ ഹോതീതി. ലോകേ പന മഹാജനോ ധമ്മാനം
പടിച്ചസമുപ്പാദം ന ജാനന്തി, ന പസ്സന്തി, ന പടിവിജ്ഞന്തി. തേസം പരമ്പര
പച്ചയവസേന പവത്തമാനേ ഖഡസന്താനേ സമ്മുതി സച്ചവസേന
നാനാവസവത്തനാകാരാ നാമ സന്തി. നാനാസാമി ഇസ്സരാധിപതിവോഹാരാ ച
ലോകേ സന്ദിസ്സന്തി. തേ സമ്മുതി സച്ചവസേന ഉപ്പന്നേസു തേസു
സാമിഇസ്സരാധിപതി വോഹാരേസു വോഹാരമത്തേ അന്താ സഭാവസച്ചം
മത്തന്താ മിച്ചാഗഹണം ഗണ്ഹന്തി. ഏത്ഥ സിയാ. ന നു വസോനാമ ഇച്ഛാ.
സത്തോ ച ഗന്തും ഇച്ഛന്തോ ഗച്ഛതി. റാതും ഇച്ഛന്തോ തിട്ഠന്തി. ഏവംസതി.
തസ്സ ഖഡപഞ്ചകം തസ്സ വസായത്ത വുത്തി ഏവ ഹോതീതി. ന ഹോതി.
കസ്ഥാ, പച്ചയായത്ത വുത്തിത്താ ഏവ. തമാഹി ഗന്തും ഇച്ഛാനാമ ബഹിദ്ധാ
ധനഹേതുവാ ഉപ്പജേയ്യ. നാനാഭോഗഹേതു വാ. അത്തേന വാ
നാനാകാരേണ. തത്ഥ യേസം ധനേ അസതി, യം യം ദുക്ഖം ആഗച്ഛേയ്യ
കായികം വാ ചേതസികം വാ. തേസം തം തം ദുക്ഖപച്ചയാ ധനിച്ഛാ നാമ
ഉപ്പജ്ജതി. ധനിച്ഛാ പച്ചയാ ഗന്തിച്ഛാദയോ ഉപ്പജ്ജതി. തമാ നാനാഭോഗിച്ഛാ
നാനാകമ്മിച്ഛാസു ചാതി. നാനാദുക്ഖഭയുപദുവമൂലികാസു ഇച്ഛാസു വത്തബ്ബ
മേവ നത്ഥി. തമാ നാനാരമ്മണാനം പലോഭന ദുക്ഖമൂലികാസു ച
നാനാവിതക്കാണം വിപ്ഫന്നമൂലികാസു ച ഇച്ഛാസു. ഏവം വസോപി
പച്ചയായത്ത വുത്തികോ ഏവ ഹോതി. “ഗമനം”തി ഗമനാകാരേണ പവത്തം
ഖഡപഞ്ചകം. യേനയേനധനാദിഹേതുനാ സോ സോ വസോ ഉപ്പജ്ജതി. ഗമനമ്പി
തേന തേനേവ ഉപ്പജ്ജതി ആഹാരുപത്ഥമ്ഭനാദിപച്ചയേന ച. വസോ പന
ഗമനസ്സ പച്ചയേക ദേസമത്തം ഹോതി. സോ ഹി തദന്തപച്ചയേഹി വിനാ
സയം ഉപ്പജ്ജിതും ന സക്കോതി. കുതോ ഗമനം ഉപ്പാദേതും. ഏവം റാനാദീസു.
ഏവഞ്ച സതി, ഇദം ഖഡപഞ്ചകം പച്ചയായത്ത വുത്തികന്തിച്ചേവ വത്തും
അരഹതി. നോ വസായത്ത വുത്തികന്തി. അപി ച ഗന്തും ഇച്ഛന്തോ ഗച്ഛതീതി
പത്തത്തി മത്തഭൂതോ സത്തോ ഗച്ഛതി. ഖഡപഞ്ചകം പന ഖണിക ധമ്മത്താ
ന ഗച്ഛതി. ഉപ്പന്നുപ്പന്നം തത്ഥ തത്ഥേവ ഭിജ്ജതി. സന്തതി വസേന ഗമനാകാര
നിമിത്തം പത്തായതി. ഏവം അവസവത്തനം ഹോതീതി. ഹോതു തത്ഥ
തത്ഥേവ ഭിജ്ജനം. അവിച്ഛേദപ്പവത്തിയാ സതി, ഗമനം സമ്പജ്ജതിയേവ. ഗമനേ
ച സമ്പജ്ജമാനേ ഖണികഭിജ്ജന്നേ ദോസോ നത്ഥീതി ചേ. അത്ഥി.
ഖണികമരണഞ്ഹി സത്തസ്സ സുസാനഭൂമി നാമ ഹോതി. അന്തരായേവാ

ആഗതേ പക്വലന്തേ വാ സതി, ഗച്ഛന്തോ സന്തോ യദാ കദാചി മരണം വാ നിഗച്ഛതി മരണ മത്തം വാ ദുഷ്ഘ്നീ. കിലേസേ നിമിനാതി പവന്തേതീതി നിമിത്തന്തി വചനമോ. “വിപല്ലാസനിമിത്തം”തി ച വിപല്ലാസ യമ്മാനം വസേന ഉപദ്ഠിതം കിച്ച നിമിത്തം. തന്ഹാ ഏവ പണിധിതി സമ്ബന്ധോ. മഹാന്താനം ആദിനവാനം രാസി മഹാആദിനവരാസി. ഖണ്ഡേസു സുന്തതലക്വണം നാമ അതി ഗമ്ഭീരം ഹോതി. ഞാണസ്സേവ വിസയഭൂതം. സുന്തത ദസ്സനഞ്ച ദിദ്ഠിയാ ഉജുപ്പടിപക്വന്തി ആഹ “സഖ്വാറേസു സുന്തതദസ്സനവസേനാ”തിആദിം. തത്ത്വ “അത്ഥ സിദ്ധി നാമാ”തി മഗ്ഗഫലപ്പടിലാഭസഖ്വാതസ്സ അത്ഥസ്സ സിദ്ധി നാമ. അത്താതി അഭിനിവേസോ അത്താഭിനിവേസോ. ഗണ്ഹാതീതി ഗാഹോ. ഉപാദീയതീതി അത്ഥോ. ദിദ്ഠിസഖ്വാതോ ഗാഹോ ദിദ്ഠിഗ്ഗാഹോ. അത്ഥാഭിനിവേസോ ച സോ ദിദ്ഠിഗ്ഗാഹോ ചാതി വിഗ്ഗാഹോ. തസ്സ പടിപക്വം അനത്താനുപസ്സനാണാം. അനു അനു ഭവനം ആനുഭാവോ. പരമ്പരതോ വഡ്ഡനന്തി അത്ഥോ. “തഥാ സമനുപസ്സിത്വാ”തി സുന്തതാ കാരേണ സമനുപസ്സിത്വാ. വിമുഞ്ചന്തസ്സ അരിയപുഗ്ഗലസ്സ. “അനിച്ചലക്വണം നാമ നാതി ഗമ്ഭീരം ഹോതി. സദ്ധായപി വിസയഭൂതം. ഉന്നതിലക്വണോ ച അഹം മാനോ ഖണ്ഡേസു നിച്ചയുവവിപല്ലാസമൂലകോ സദ്ധായ ച പടിപക്വോതി ആഹ “അനിച്ചദസ്സനവസേനാ”തിആദിം. “നിമിത്താഭിനിവേസഭൂതസ്സാ”തി നിച്ചയുവനിമിത്താഭിനിവേസഭൂതസ്സ. “മാനഗ്ഗാഹസ്സാ”തി മാനസഖ്വാതസ്സ ഗാഹസ്സ. “സദ്ധായ പി”തിപിസദ്ദേന ഞാണം സമ്പിണ്ഡേതി. ദുഷ്ഘ്നലക്വണം നാമ ഭയസംവേഗ ജനകം ഹോതി. ആരമ്മണ്ഡേസു തന്ഹാലോലസ്സ തന്ഹാവിപ്ഫന്ദനസ്സ പടിപക്വം. വിസേസതോ സമാധിസ്സ അനുരൂപന്തി ആഹ “ദുഷ്ഘ്നദസ്സന വസേനാ”തിആദിം. “തിണ്ണം യമ്മാനം”തി പണ്ണിന്ദ്രിയ സദ്ധിന്ദ്രിയ സമാധിന്ദ്രിയ സഖ്വാതാനം തിണ്ണം ഇന്ദ്രിയ യമ്മാനം. “വിപസ്സനാ ഗമനവസേനേ വാ”തി വുട്ഠാനഗാമിനി വിപസ്സനാ സഖ്വാതസ്സ ആഗമന കാരണസ്സ വസേനേവ.

ഇദാനി പുണ്ണേ യം വുത്തം ‘സത്തഅരിയ പുഗ്ഗലവിഭാഗസ്സ പച്ചയഭാവപത്തിയാ ച’തി. തത്ത്വ സത്ത അരിയപുഗ്ഗലവിഭാഗം ദസ്സേതും “തത്ത്വ”തിആദി വുത്തം. യമ്മാനുസാരീ നാമാതി ഏത്ഥ “യമ്മോ”തി പണ്ണാ വുച്ചതി ‘സച്ചം, യമ്മോ, ധീതി, ചാഗോ,തി ഏത്ഥ വിയ. തിക്ഖതരം യമ്മം അനുസ്സരതീതി യമ്മാനുസാരീ. പണ്ണാബലാനുസാരേണ ആദിമ്ഹി മഗ്ഗം ലഭതീതി വുത്തം ഹോതി. അഥവാ. “യമ്മോ”തി നിസ്സത്തനിജ്ജീവദ്ഠേണ സഖ്വാറ യമ്മോ വുച്ചതി. സുന്തതദസ്സനഞ്ച നാമ വിസേസതോ സുദ്ധയമ്മ ദസ്സനം നാമ. ഇതി സുദ്ധയമ്മം അനുസ്സരതി, ഞാണഗതിയാ അനുഗച്ഛതീതി യമ്മാനുസാരീ. ദിദ്ഠിപത്തോതി ഏത്ഥ ദിദ്ഠിനാമ ദസ്സനത്താണം വുച്ചതി. ആദിതോ പട്ഠായ പരിസുദ്ധ ദസ്സനസമ്പന്നത്താ ദിദ്ഠിബലേനേവ സുഖേന തം തം മഗ്ഗഫലം പത്തോതി ദിദ്ഠിപത്തോ. തേനേവ ദസ്സന പണ്ണാബലേന കിലേസബന്ധനതോ വിമുത്തോതി പണ്ണാവിമുത്തോ. സഖ്വാറ യമ്മാനം ഖണിക യമ്മഭാവേ സുട്ഠു സദുഹനം അവേച്ചപ്പസാദോ സദ്ധാ നാമ. തത്ത്വ “അവേച്ചപ്പസാദോ”തി ഞാണസമ്പയുത്തപ്പസാദോ. “ഞാണം”തി ച സഖ്വാറ യമ്മാനം ഖണികഭാവനിമിത്താനം ദസ്സനത്താണം. താദിസേ ഹി ഞാണേ സതി, തത്ത്വ അവേച്ചപ്പസാദോ നാമ ജായതി, നോ അത്തമാതി. സദ്ധം അനുസ്സരതീതി സദ്ധാനുസാരീ. സദ്ധാബലേനേവ ആദിമ്ഹി അരിയമഗ്ഗം പാപുണാതീതി വുത്തം ഹോതി. സദ്ധാബലേന വിമുത്തോതി സദ്ധാവിമുത്തോ. “കായസക്ഖി നാമാ”തി

ഏതം സർവ്വം സർവ്വം. യം സാധകന്തിപി വുച്ചതി. അത്തനോ കായേ
ഏവ ലഭം സർവ്വം യസ്സാതി കായസർവ്വീ. ദുർഖാനു പസ്സീ പുഗ്ഗലോ ഹി
സംവേഗ ബഹുലോ ഹോതി. സംവേഗോ ച പധാന വീരിയസ്സ പദട്ഠാനം.
സംവിഗ്ഗോ യോനിസോ പദഹതീതി ഹി വുത്തം. തസ്മാ സോ
സംവേഗവസേന ഭാവനം അനുയുജ്ഞേതോ യം യം പുരിസമാമേന പത്തഞ്ചം
ഹോതി. തം തം പാപുണാതി. പാപുണന്തോ ച അത്തനോ കായേ ഏവ
സർവ്വം ലഭതി. സർവ്വം ത്യാനസുഖം വാ മഗ്ഗഫലസുഖം വാ ലഭതീതി
വുത്തം ഹോതി. “ഉഭതോഭാഗ വിമുത്തോ”തി അരുപജ്ജന്താനേഹി
രൂപകായതോ അരഹത്തമഗ്ഗഫലേഹി നാമകായതോതി ഏവം ഉഭോഹി
കായഭാഗേഹി വിമുത്തോ. ഏതം ച തയോ അരിയപുഗ്ഗലാ പത്തായികോ ച
സദ്ധായികോ ച വീരിയാധികോ ച. തത്ത്വ ധമ്മാനുസാരി ച ദിട്ഠിപത്തോ ച
പത്താവിമുത്തോ ച പത്തായികോ നാമ. സദ്ധാനുസാരി ച സദ്ധാവിമുത്തോ
ച സദ്ധായികോ നാമ. കായസർവ്വീ ച ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ ച
വീരിയാധികോ നാമാതി ദട്ഠഞ്ചം. അയഞ്ച പുഗ്ഗലവിഭാഗനയോ
പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗനയേന വുത്തോ. അഭിധമ്മേ പന പുഗ്ഗല പത്തത്തിയം
സദ്ധാവിമുത്തോ ച കായസർവ്വീ ച ദേവപുഗ്ഗലാ സേക്ഖേസു ഏവ വുത്താ.
അരഹത്തം പത്താ പന ഏതേ ദേവി പത്താവിമുത്താ ഏവാതി ദട്ഠഞ്ചം.
ഏതം സിയാ, സഞ്ചാര ധമ്മാനം ഖണിക ധമ്മഭാവേ സുട്ഠ സദുഹനം
അവേച്ചപ്പസാദോ സദ്ധാ നാമാതി വുത്തം. കിം പന താദിസേന സദ്ധാമത്തേന
സോതാപത്തി മഗ്ഗം പാപുണാതീതി. ഏതം അമ്ഹേഹി വത്തഞ്ചം നത്ഥി.
ഭഗവതാ ഏവ വുത്തം. യഥാഹ മഹാവഗ്ഗേ ഓക്കന്ത സംയുത്തേ ചക്ഖു
ഭിക്ഖവേ അനിച്ചം വിപരിണാമീ അത്തമാഭാവി, യോ ഏവം സദുഹതി,
ഏവം അധിമുച്ചതി. അയം വുച്ചതി സദ്ധാനുസാരി. ഓക്കന്തോ അരിയഭൂമിം.
അതിക്കന്തോ പുമുജ്ജനഭൂമിം. സോ യേനകമ്മേന അപായം ദുഗ്ഗതിം
വിനിപാതം ഉപ്പജേയ്യ. ന തം കമ്മം കരോതീതി. സോതം ഭിക്ഖവേ അനിച്ചം.
വിപരിണാമീ അത്തമാഭാവിതിആദിനാ ദ്വാദസായതനാനി വിത്ഥാരേ തബ്ബാനി.
തത്ത്വ “വിപരിണാമീ”തി വിപരിണാമോ യസ്സ അത്ഥമീതി വിപരിണാമീ.
വിപരിണാമോതി ച ഖണ്ണേ ഖണ്ണേ ജീരണതാ ഭിജ്ജനതാ വുച്ചതി.
“അത്തമാഭാവി”തി തസ്സേവ വേവചനം. “ഏവം അധിമുച്ചതീ”തി ഏതേന
ഞാണസമ്പയുത്തസദ്ധം ദീപേതി. സാ ഏവ സോതാപത്തിയങ്ഗേസു ബുദ്ധേ
അവേച്ചപ്പസാദേന സമന്നാഗതോ, ധമ്മേ, സഞ്ചേ അവേച്ചപ്പസാദേന
സമന്നാഗതോതി വുത്താ. തത്ത്വ ഞാണസമ്പയുത്തസദ്ധാ നാമ ചക്ഖാദീനം
അനിച്ചനിമിത്ത ദസ്സനത്താണേന സമ്പയുത്താ ഓകപ്പനസദ്ധാ. അനിച്ചനിമിത്തഞ്ച
നാമ രൂപം അനിച്ചം ഖയട്ഠേനാതിപദേ വുത്തനയേന ചക്ഖാദിനിസ്സയാനം
മഹാഭൂതാനം സന്തതി പരിവത്തനാദികം വുച്ചതി. തത്ത്വ പസ്സന്തോ
ചക്ഖാദീനം അനിച്ചഭാവേ സദുഹതി, അധിമുച്ചതി. താനിപി ഖണ്ണേ ഖണ്ണേ
ഏകന്തേന ഭിജ്ജതി യേവാതി സദ്ധായിമോക്ഖം സദ്ധാവിനിച്ഛയം പടിലഭതീതി
അത്ഥോ. “ബുദ്ധേ അവേച്ചപ്പസാദേനാ”തി ഏതം പന അരഹതാ
സമ്മാസമ്ബുദ്ധതാദീനം ബുദ്ധഗുണാദീനം ദസ്സനത്താണേന സമ്പയുത്തോ
പസാദോ അവേച്ചപ്പസാദോ നാമ. അരിയഭൂമി നാമ ദിട്ഠാനുസയ
വിചികിച്ഛാനുസയേഹി പരിസുദ്ധാ അവത്ഥാഭൂമി വുച്ചതി. തേഹി സഹിതാ
അവത്ഥാഭൂമി പുമുജ്ജനഭൂമി നാമ. കഥം പന തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ പുമുജ്ജനഭൂമിം
അതിക്കന്തതാ അരിയഭൂമിം ഓക്കന്തതാ ച വിത്തായതീതി ആഹ “സോ
യേനാ”തിആദിം. യോ അത്തനോ ജീവിതഹേതുപി കിഞ്ചി കമ്മപഥപത്തം
അപായഗാമി കമ്മം ന കരോതി. സോ ഏകന്തേന പുമുജ്ജനഭൂമിം

അതിക്കത്തോ, അരിയഭൂമിം ഓക്കത്തോതി വിത്തായതീതി വുത്തം ഹോതി. ഇദം സദ്ധാനുസാരിസുത്തം. അപരംപി വുത്തം ചക്ഖു ഭിക്ഖവേ വിപരിണാമീ അത്തമാഭാവി. യസ്സ ഏവം മത്തസോ നിജ്ജയാനം ഖമതി. അയം വുച്ചതി ധമ്മാനുസാരി തിആദി. തത്ത്വ “മത്തസോ നിജ്ജയാനം ഖമതി”തി സദ്ധാനുസാരിവിയ സദുഹനമത്തേ അട്ഠപാ ചക്ഖാദിനം താദിസം അനിച്ചതം സമനുപസ്സനോ മോകം മോകം ദസ്സനം ലഭതിയേവ. ഏവംസതി, ചക്ഖാദിനി തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ നിജ്ജയാനം ഓലോകനം മത്തസോ ഖമതി നാമ. ഇദം ധമ്മാനുസാരിസുത്തം. അപരംപി വുത്തം ചക്ഖു ഭിക്ഖവേ അനിച്ചം വിപരിണാമീ അത്തമാഭാവി. യോ ഏവം പജാനാതി പസ്സതി. അയം വുച്ചതി സോതാപനോ തിആദി. തത്ത്വ “പജാനാതി പസ്സതി”തി ധമ്മാനുസാരിവിയ മത്തസോ നിജ്ജയാനക്ഖമമത്തേ അട്ഠപാ പത്തായ പജാനാതി, ഞാണചക്ഖുനോ പച്ചക്ഖതോ പസ്സതിതി അത്ഥോ. ഇദം ദിട്ഠിപത്താദിനം സുത്തം.

“യമാ സകം ഫലം”തി ഏത്ഥ സസ്സ അത്തനോ ഇദം സകം. യം യം സകം യമാസകന്തി അത്ഥം ദസ്സേതി സോതാപനസ്സാതിആദിനാ. ഫലസമാപത്തി വീഥിയം പന അനുലോമജവനാനി ഏവ ഫലാനം ആസന്നകാരണാനി, ന മഗ്ഗജവനാനീതി ആഹ “ന മഗ്ഗാഗമനവസേനാ”തി. “സോ”തി മഗ്ഗോ. സന്തോ സംവിജ്ജമാനോ സബ്ഭാവോ. “അസ്സാ”തി മഗ്ഗസ്സ.

അനിച്ചാനുപസ്സനാ കിച്ചതോ അനിമിത്താ ഹോതി. സഭാവതോ സനിമിത്താഏവ. നിച്ചനിമിത്തസഹിതാഏവ. യതോ സാ ഏസോഹമസ്സമീതിഗ്ഗഹണം ലഭതി. ഇദംപി വിപസ്സനാണാം അനിച്ചം ഖയട്ഠേനാതി സമനുപസ്സിതഞ്ചാ ച ഹോതീതി. തത്ത്വ ച അഭിധമ്മം പത്ഥാ സഭാവപ്പധാനം ഹോതി, ന കിച്ചപ്പധാനം. തസ്മാ അഭിധമ്മ നയേന വിപസ്സനാ അത്തനോ നിമിത്ത നാമം മഗ്ഗസ്സ ദാതും ന സക്കോതി. അയം അട്ഠകമായ അധിപ്പായോ. കിലേസ ധമ്മാ നാമ യസ്സ ഉപ്പജ്ജന്തി, തം പുഗ്ഗലം പലിബുന്ധന്തി. സമ്ബാധം കരോന്തി. തസ്മാ പലിബോധകരാനാമ. തം പുഗ്ഗലം നിച്ചനിമിത്ത സുഭനിമിത്ത സുഖനിമിത്ത അത്തനിമിത്താനി ഗാഹേന്തി. തസ്മാ നിമിത്തകരാനാമ. തം പുഗ്ഗലം ആരമ്മണേസു ഭൂസം നിഹിതം നിവിട്ഠം കരോന്തി. തസ്മാ പണിധികരാനാമ. തേ ച മഗ്ഗഫലാനി ആരമ്മണം ന കരോന്തി. മഗ്ഗഫലേഹി ച സമ്പയോഗം ന ഗച്ഛന്തി. ഏവം ആരമ്മണകരണാ ദിവസേന മഗ്ഗഫലേസു തേസം അഭാവോ. അഭാവത്താഏവ ച താനി മഗ്ഗഫലാനി അത്തനോ ധമ്മതായ തീണിനാമാനി ലഭന്തിതി ദസ്സേതും “ആരമ്മണ കരണവസേനവാ”തിആദി വുത്തം. “അത്തനോ സഭാവേനാ”തി അത്തനോ ധമ്മതായ.

“അത്തദിട്ഠിയാ ഉപ്പന്നായ ഉപ്പജ്ജന്തി”തി ഇദം താസം ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാനം അത്തദിട്ഠിയാ അവിനാഭാവം ദീപേതി. ന പന അത്തദിട്ഠിയാ താഹി അവിനാഭാവന്തി ദട്ഠഞ്ചം. വിപച്ചന്തിതി അപായേസു വിപച്ചന്തി. അപായപടിസന്ധിം ജനേന്തി. ദിട്ഠസച്ചാനഞ്ച അരിയപുഗ്ഗലാനം. ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാസമ്പയുത്താ അകുസലധമ്മാ ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാഗ്ഗഹണേന ഗഹിതാതി ആഹ “ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാ വിപ്പയുത്താ”തി. “അകുസലധമ്മാചേ വാ”തി പച്ചുപ്പന്നഭൂതാ ദസാകുസലകമ്മപഥ ധമ്മാ ചേവ. “സത്തഹി ഭവേഹി”തി ക്രിയാപവഗ്ഗേ കരണവചനം. യമാ സത്തഹി മാസേഹി വിഹാരം നിട്ഠാപേതീതി. ക്രിയാപവഗ്ഗോതിച ക്രിയായസീഘരം നിട്ഠാപനം വുച്ചതി.

“സത്തക്ഖത്തും”തി സത്തവാറാ. തീണി സംയോജനാനിനാമ ‘സക്കാധദിട്ഠി, വിചികിച്ഛാ, സീലബുതപരാമാസസംയോജനാനി, “അവിനിപാത ധമ്മോ”തി വിരൂപം ഹുത്വാ പതനം വിനിപാതോ. അപായനിപാതോതി വുത്തം ഹോതി. “ധമ്മോ”തി സഭാവോ. നത്ഥി വിനിപാതോ ധമ്മോ യസ്സാതി വിഗ്ഗഹോ. “നിയതോ”തി സുഗതിഭവേസു നിയത ഗതികോ. സമ്മാ ബുജ്ജയതീതി സമ്ബോധി. മഗ്ഗത്താണം. “പരായനം”തി പരഭാഗേ ഗന്തബ്ബട്ഠാനം വുച്ചതി. സമ്ബോധിസഞ്ചാരം പരായനം അസ്സാതി സമ്ബോധിപരായനോ.

“അനിയമത്തോ”തി വാസദുത്തോതി വുത്തം ഹോതി. വാ സദുത്തേസു ച അനിയമത്തോ. ന വികപ്പത്തോ. വികപ്പത്തേഹി സതി ദേവ ഏവ സത്തക്ഖത്തുപരമാ ലബ്ഭന്തി. മിസ്സകഭവോന ലബ്ഭന്തി. അനിയമത്തേ തയോപി ലബ്ഭന്തി. അട്ഠകമായം പന സമുച്ചയത്ഥസ്സ ഗഹിതത്താ ഏകോ മിസ്സകഭവോ ഏവ ലബ്ഭന്തി. നനു ച സദോ നാമ സമുച്ചയത്ഥേ പാകടോ, ന അനിയമത്തേ. തസ്മാ സമുച്ചയത്തോവ ഇയ യുത്തോതി ചേ. ന യുത്തോ. കസ്മാ. ദിന്നം അസങ്ഗഹിതത്താ. അട്ഠകമായം പന സമുച്ചയത്ഥം ഗഹേത്വാ തേ ദേവ പുഗ്ഗലാ ഇമസ്ഥിം പാഠേ അസങ്ഗഹിതാതി വുത്തം. യദി തേ ഇമസ്ഥിം പാഠേ അസങ്ഗഹിതാ. കത്ഥതേ സങ്ഗഹിതാ ഭവേയ്യും. ന ഹി കോചി സത്തക്ഖത്തു പരമോ നാമ ഇയ അസങ്ഗഹിതോതി യുത്തോതി.

“അസ്സാ”തി തസ്സപാളിപാഠസ്സ. “ഏതഥ ച യസ്മാ. ല. പരമോ നാമ വുത്തോ”തി ഇദം ഉപരി ‘യേ കാമഭവേ യേവാ’തിആദിനാ ‘യേദിട്ഠ ധമ്മേ വാ’തിആദിനാ ച യോജേതബ്ബം. സോ ച സുക്ഖവിപസ്സകോ വാ പരിഹീനജ്ജയാനോ വാ ദട്ഠഞ്ചോതി സമ്ബന്ധോ. “പാളിയം”തി പുഗ്ഗലപണ്ണത്തി പാളിയം. “ഇയ നിട്ഠാ”തി ഇമസ്ഥിം കാമലോകേ ആസവകഖയം പത്വാ

ഖന്ധപരിനിബ്ബാനപത്തി വസേന നിട്ഠാ. നിട്ഠാനം പരിയോസാനന്തി അത്ഥോ. കുലതോ കുലം ഗച്ഛതീതി കോലംകോലോ. ഭവതോ ഭവം ഗച്ഛതീതി അത്ഥോ. ഏകമേവ പടിസന്ധിസഞ്ചാരം ഭവബ്ബിജം അസ്സ അത്ഥിതി ഏകബ്ബിജീ. യോ ച ദിട്ഠേവ ധമ്മേ അരഹാ. തസ്സ ച ഇയ നിട്ഠാതി യോജനാ. കേന പന തിണ്ണം സോതാപന്നാനം വിസേസോ കത്തോതി. സത്തക്ഖത്തു പരമോ താവ കേവലം പഥമമഗ്ഗ സന്ധയുത്തേഹി ഇന്ദ്രിയേഹി കത്തോ. ഇതരേ ദേവ ഉപരിമഗ്ഗത്ഥായ പവത്തിതേഹി വിപസ്സനിന്ദ്രിയേഹി കത്തോതി. തത്ഥ സത്തക്ഖത്തു പരമോ സബ്ബമുദുകോ ഹോതി. തതോ കോലംകോലോ തിക്ഖോ. സോ പന ഛര ഭവിക്കോ, പഞ്ചഭവിക്കോ, ചതുഭവിക്കോ, തിഭവിക്കോ, ദിഭവിക്കോതി പഞ്ചവിധോ. തത്ഥ പഞ്ചഭവിക്കോ തിക്ഖോ. സേസാ അനുക്കമേന തിക്ഖതരാതി ദട്ഠഞ്ചാ. ഏകബ്ബിജീ പന ഏകഭവിക്കോ സബ്ബതിക്ഖോ. തത്ഥ സത്തക്ഖത്തു പരമോ കേവലേന പഥമമഗ്ഗാനുഭാവേന സിദ്ധത്താ സബ്ബമുദുകോ ഹോതി. ഇതരേ ദേവപകതിയാ സത്തക്ഖത്തു പരമഭാവേ ഠത്വാ ഉപരിമഗ്ഗത്ഥായ വിപസ്സനാ കമ്മം പട്ഠപേന്തി. തദാ തേസം ഇന്ദ്രിയാനി പുന വിസേസ പത്താനി ഹോന്തി, തിക്ഖാനി. തസ്മാ തേ സത്തക്ഖത്തു പരമതോ തിക്ഖാനാമ ഹോന്തീതി. “സത്തവാറതോ ഓരം വാ”തി ഇദം കോലംകോല ഏകബ്ബിജീനോ സന്ധായ വുത്തം. “ഉപരി തിണ്ണം മഗ്ഗാനം വിപസ്സനാ നിയമേതീ”തി ഇദം ഉപരിമേ ദേവസോതാപന്നേ സന്ധായ വുത്തം.

സത്തക്ഖത്തു പരമോപന പഥമമഗ്ഗേനേവ നിയമിതോതി ദട്ഠഞ്ചം. തഥാഹി സോയേവ സങ്ഗഹപാഠേ സരൂപതോ ആഗതോ സോതാപത്തി മഗ്ഗം ഭാവേത്വാ ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാപഹാനേന പഹീനാപായഗമനോ സത്തക്ഖത്തു പരമോ സോതാപന്നോ നാമ ഹോതീതി. ഇതരേ പന ദേവ പാളിയം സോതാപന്ന പുഗ്ഗലവിഭാഗട്ഠാനേസ്വേവ ആഗതാതി. “യേ പനാ”തി യേ സോതാപന്ന

പുഗ്ഗലാപന. ഗാമായം “ഇതോസത്താ”തി ഇമസ്ഥിം മനുസ്സലോകേ സത്ത സംസരാനി. “തതോസത്താ”തി തസ്ഥിം ദേവലോകേ സത്താതി അത്ഥോ. അങ്ഗുത്തരപാഠോ “തേനചിത്തപ്പസാദേനാ”തി മഹാസഹസ്സിലോകയാതും സരേന വിഞ്ഞാപേതും സമത്ഥസ്സ സത്ഥുഗുണേ ചിത്തപ്പസാദോ ജായതി. തേന ചിത്തപ്പസാദേന. “തേന പരിയായേനാ”തി സചേ സോ ദേവേസു ഏവ സംസരതി. സത്തക്ഖത്തും ഓപപാതിക പടിസന്ധിയോ ഗണ്ഹിത്വാ തത്ഥേവ പരിനിബ്ബായിസ്സതി. യദി മനുസ്സേസു ഏവ സംസരതി. സത്തഗബ്ഭസേയ്യക പടിസന്ധിയോ ഗണ്ഹിത്വാ ഏത്ഥേവ പരിനിബ്ബായിസ്സതി. ഏവം ദേസനാ വാരേന ചുട്ടസ കത്വാ ദേസിതേന പരിയായേനാതി അത്ഥോ. “തം വീമംസിതബ്ബം”തി വദന്തേന ടീകാചരിയേന സയം ചുട്ടസപടിസന്ധിയോവ ഇച്ഛതീതി ദീപേതി. ഇദാനി തം ചുട്ടസപടിസന്ധിവാദം പടിക്ഖിപന്തോ “വിഭിഞ്ജേ പനാ”തിആദിമാഹ. “വിഭിഞ്ജേ”തി അഭിധമ്മേ ഞാണവിഭിഞ്ജേ. നത്ഥി റാനമസ്സാതി അട്ഠാനം. “ഠാനം”തി മൂലകാരണം. നത്ഥി അവകാസോ അസ്സാതി അനവകാസോ. “അവകാസോ”തി പച്ചയകാരണം. “യം”തി ക്രിയാപരാമസനം. യം നിബ്ബത്തേയ്യ, തം നിബ്ബത്തനം അട്ഠാനം. സോ നിബ്ബത്തന ധമ്മോ അനവകാസോതി യോജനാ. “അഭിസങ്ഖാര വിഞ്ഞാണസ്സാ”തി സത്തഭവതോ ഉദ്ധം കാമഭവേ പടിസന്ധിജനകസ്സ കുസലാ കുസലകമ്മ വിഞ്ഞാണസ്സ. “നിരോധേനാ”തി സോതാപത്തി മഗ്ഗക്ഖണേ ഏവ നിരോധനേന. നിരുജ്ജന്ധന്തിതി സമ്ബന്ധോ. “നാമഞ്ച രൂപഞ്ചാ”തി യേ നാമ രൂപധമ്മാ ഉപ്ಪജ്ജേയ്യും. ഏതേ നാമ രൂപധമ്മാ ഏതഥ ഏതസ്ഥിം അഭിസങ്ഖാര വിഞ്ഞാണ നിരോധക്ഖണേ നിരുജ്ജന്ധന്തിതി യോജനാ. “യഥാവുത്തനയേനേവാ”തി തേന പരിയായേനാതി വുത്തപ്പകാരനയേനേവ. “തദേകട്ഠമോഹസ്സാ”തി തേന രാഗേന തേന ദോസേന ഏകസ്ഥിം ചിത്തേ ഏകതോ റിതസ്സ മോഹസ്സ. ന ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാ സമ്പയുത്തസ്സ മോഹസ്സ. തസ്സ പഥമമഗ്ഗേ ഏവ പഹീനത്താ. നാപി ഉദ്ധച്ചചിത്തസമ്പയുത്തസ്സ മോഹസ്സ. തസ്സ ചതുത്ഥമഗ്ഗേ ഏവ പഹാതബ്ബത്താ. ഉപ്ಪജ്ജന്താ രാഗദോസമോഹാ. “ധമ്മികേസു”തി ധമ്മേന സമേന ഉപ്പന്നേസു. “യതോ”തി യംകാരണാ. ബലവന്തകാരണാതി അത്ഥോ. “തേസം”തി സോതാപന്നാനം. “സല്ലിഖന വസേനാ”തി ബഹലപക്ഖം മൂലഭാഗം സുട്ഠലിഖനവസേന. അധിച്ചുപ്പത്തി നാമ പുണ്യേ യഥാപവത്തം കാലം അധിച്ച അതിക്കമ്മ ഉപ്പത്തി . ഉപ്പജ്ജന്താനന്വി രാഗദോസമോഹാനം. “തേസം പീ”തി സകദാഗാമീനന്വി. “മേമുനവത്ഥു സമായോഗോ ഇച്ഛിതോ”തി ജായന്തീനം മേമുനകമ്മസമായോഗോ നാമ സകദാഗാമീനം അത്ഥിതി ഇച്ഛിതോ. മേരോഹി അധിച്ചുപ്പത്തിമത്തം ഇച്ഛതി. പരിയുട്ഠാനമന്ദതം ന ഇച്ഛതി. സകദാഗാമീനം പുത്തധീതരോപി സന്ദിസ്സന്തിതി വദതി. “മഹാഅട്ഠകമായം പടിക്ഖിത്തോ”തി മേരസ്സ മനോരഥമത്തത്തി വത്വാ പടിക്ഖിത്തോ. ഇദം സബ്ബം അട്ഠസാലിനിയം വുത്തം. “ഛരക്കനിപാതേ”തി അങ്ഗുത്തരേ ഛരക്കനിപാതേ. “മിഗാസാളവത്ഥുമ്ഹീ”തി മിഗാസാളനാമികായ ഉപാസികായ വത്ഥുമ്ഹി. കേചി ഇമം വത്ഥും ദിസാ മഹാഅട്ഠകമാവാദം ന രോചേന്തി. മഹാസിവത്ഥേരവാദം രോചേന്തി. “അബ്രഹ്മചാരിനോ”തി മേമുന ധമ്മാ അപ്പടിവിരതസ്സ. “സകദാഗാമിത്തം ബ്യാകതം”തി തസ്ഥിം കാലങ്കതേ സോ ബ്രാഹ്മണോ ഇധ സകദാഗാമിഭാവം പത്വാ തുസിതാകായം ഉപപന്നോതി ഏവം തസ്സ യം സകദാഗാമിത്തം ഭഗവതാ ബ്യാകതം. “അധിഗമവസേനാ”തി സകദാഗാമിഭാവം പടിവാഭവസേന. ന പന അബ്രഹ്മചാരിനോ സതോ അധിഗമവസേനാതി അധിപ്പായോ. മരണാസന്നകാലേപി ഹി

സിക്ഖാപദാധിട്ഠാനേന സഹ ഉപരിമഗ്ഗഫലാധിഗമനം നാമ തിക്ഖപഞ്ഞസ്സ അരിയസാവകസ്സ ന ദുക്കരന്തി. ഏതേന കേസഞ്ചി മേരവാദരോചനം പടിക്ഖിത്തം ഹോതി. “സക്വിദേവ ഇമംലോകം ആഗന്താ”തി ഏതേന ഇതോ പരലോകം ഗമനസ്സ ച തതോ പുന ഇയാഗമനസ്സ ച സിദ്ധത്താ അയം പുഗ്ഗലോ സുദ്ധേന മഗ്ഗനിയാമേന കാമഭവേ ദിക്ഖത്തു പരമോനാമ ഹോതീതി സിദ്ധോ. കഥം. ഇയ പത്യാ തത്ഥ നിബ്ബത്തിത്യാ ഇയ പരിനിബ്ബായീ, തത്ഥ പത്യാ ഇയ നിബ്ബത്തിത്യാ തത്ഥ പരിനിബ്ബായീതി. സേസാപന ചത്താരോ വിപസ്സനാനിയാമേന സിദ്ധാ ഹോന്തീതി വിഞ്ഠായതി. കതമേ ചത്താരോ. ഇയ പത്യാ ഇയ പരിനിബ്ബായീ. തത്ഥ പത്യാ തത്ഥ പരിനിബ്ബായീ. ഇയ പത്യാ തത്ഥ പരിനിബ്ബായീ. തത്ഥ പത്യാ ഇയ പരിനിബ്ബായീതി. ഏത ച തീസു സോതാപന്നേസു ഏകോസത്തക്ഖത്തു പരമോ ഏവ മഗ്ഗനിയാമേന സിദ്ധോ. സേസാ പന ദേവ സോതാപന്നാ വിപസ്സനാനിയാമേന സിദ്ധാ. ഛര സകദാഗാമീസു ദേവ ഏവ മഗ്ഗനിയാമേന സിദ്ധാ. സേസാ പന ചത്താരോ വിപസ്സനാനിയാമേന സിദ്ധാ. തത്ഥ മഗ്ഗസിദ്ധേസു സോതാപന്ന സകദാഗാമീസു സങ്കരോ നത്ഥി. വിപസ്സനാസിദ്ധേസു പന സങ്കരോ അത്ഥി. അത്ഥതോ അവിരുദ്ധേ സതി, വോഹാരമത്തേന സങ്കരേ ദോസോ നത്ഥീതി ദട്ഠഞ്ജം. ആഗന്താതി പാഠവസേന ആഗമനതോതി വുത്തം. ആഗന്താതി പന പാഠോ യുത്തോ. ആഗമനസീലോ ആഗമന ധമ്മോ ഹുത്വാ സകദാഗാമീ നാമാതി അത്ഥോ. അനാഗന്താ ഇത്ഥത്തന്തി ഏതഥപി ഏസേവനയോ. അരഹതോ ഭാവോ അരഹത്തം. അരഹത്ത മഗ്ഗം. ദക്ഖിണായ വിപത്തികരാനാമ അപ്പപ്ഫല അപ്പാനിസംസകരാ. സമ്പത്തികരാ നാമ മഹപ്ഫല മഹാനിസംസകരാ. സീലക്ഖന്ധാദിഗുണാ നാമ സീലക്ഖന്ധ സമാധിക്ഖന്ധ പഞ്ഞാക്ഖന്ധ വിമുത്തിക്ഖന്ധ വിമുത്തിത്താണ ദസ്സനക്ഖന്ധഗുണാ. “ദക്ഖിണേയ്യേസു”തി ദക്ഖിണാരഹ പുഗ്ഗലേസു. “ധുരം”തി പധാനസീസട്ഠാനിയം വുച്ചതി. സദ്ധാ ഏവ ധുരം അസ്സാതി സദ്ധാധുരോ. ഏവം പഞ്ഞാധുരോ. കസ്ഥാ പന്നേത വീരിയധുരോ ന ഗഹിതോതി. പാളിയം സദ്ധാവാഹീ മഗ്ഗം ഭാവേതി, പഞ്ഞാവാഹീ മഗ്ഗം ഭാവേതീതി വുത്തം. ന പന വുത്തം വീരിയവാഹീ മഗ്ഗം ഭാവേതീതി. തസ്ഥാ ന ഗഹിതോതി. കസ്ഥാ പന വീരിയവാഹീ മഗ്ഗം ഭാവേതീതി ന വുത്തന്തി. വുച്ചതേ. മഗ്ഗം ഭാവേന്തസ്സ നാമ ആദിമ്ഹി ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാനം പഹാനായ കമ്മം മഹന്തം ഹോതി. കസ്ഥാ, അപായമൂലകത്താ. തത്ഥ സദ്ധാ ച വിചികിച്ഛാ ച ദേവ ഉജുപ്പടിപക്ഖാ ഹോന്തി. യസ്ഥിം ആരമ്മണേ സദ്ധാ നിവിസതി, തസ്ഥിം വിചികിച്ഛാ നത്ഥി. യസ്ഥിം വിചികിച്ഛാ നിവിസതി, തസ്ഥിം സദ്ധാ നത്ഥി. തഥാ പഞ്ഞാദിട്ഠിയോ ച ഉജുപ്പടിപക്ഖാ. യത്ഥ പഞ്ഞാ, ന തത്ഥ ദിട്ഠി. യത്ഥ ദിട്ഠി, ന തത്ഥ പഞ്ഞാതി. അപി ച സദ്ധാ അത്തനോ വിസയേ ദിട്ഠിം വിധമതിയേവ. പഞ്ഞായ വിചികിച്ഛാവിധമനേ വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥി. തസ്ഥാ ആരദ്ധ വിപസ്സകോ അനിച്ഛാദീസു അവേച്ചപ്പസാദമത്തേനപി ദിട്ഠിവിചികിച്ഛായോ പജഹിത്യാ സദ്ധാനുസാരിഭാവഞ്ച സുട്ഠുതരം പസീദിത്യാ സദ്ധാവിമുത്തഭാവഞ്ച പാപുണാതി. പഞ്ഞായ അനിച്ഛാദീനി നിജ്ജ്യാനക്ഖമം കത്യാ ധമ്മാനുസാരിഭാവഞ്ച സുട്ഠുതരം പസ്സിത്യാ ദിട്ഠിപത്തപഞ്ഞാ വിമുത്തഭാവഞ്ച പാപുണാതി. വീരിയം പന ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാനം പടിപക്ഖമത്തന്വി ന ഹോതി. അഥ ഖോ താസം സഹായോപി ഹോതി, ധുരഭൂതഞ്ച. പഗ്ഗഹലക്ഖണഞ്ഹി വീരിയം. തം സദ്ധംപി പഗ്ഗണ്ഹാതി, പഞ്ഞംപി പഗ്ഗണ്ഹാതി, ദിട്ഠിംപി പഗ്ഗണ്ഹാതി, വിചികിച്ഛന്വി പഗ്ഗണ്ഹാതിയേവ. കുതോപന അത്തനോ സഭാവേന ദിട്ഠിവിചികിച്ഛായോ

പജഹിതും സക്വിസ്സതി. തസ്മാ ഇമസ്മിം റാനേ വീരിയവാഹിതി ച വീരിയധൂരോതി ച ന വൂത്തോതി. കായസക്വിമ്ഹി പന സദ്ധാ ച പഞ്ഞാ ച സമബലാ ഹോന്തി. വീരിയഞ്ച സയം സമ്മപ്പയാനട്റാനേ റത്യാ തദ്യഭയം ഉപബ്രൂഹേതി. സോ ച പുഗ്ഗലോ തദ്യഭയബലേന ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാദയോ പജഹിത്വാ കായസക്വിഭാവം പാപുണാതി. അട്ഠവിമോക്ഖേ വാ ഉപ്പാദേത്വാ ഉഭതോഭാഗ വിമുത്തഭാവം പാപുണാതി. ഇമേസു പന ദ്വിസു പുഗ്ഗലേസു വീരിയസ്സു മാരോ സുട്ഠ പാകടോ. തസ്മാ ഇമേ ദേ വീരിയാധികാത്പേവ വത്തഞ്ച. ന വീരിയധൂരോതി. ചതുപ്പടിപദാ നാമ ദുക്ഖാപടിപദാ ദന്ധാഭിഞ്ഞാ. ദുക്ഖാപടിപദാ വിപ്പാഭിഞ്ഞാ. സുഖാപടിപദാ ദന്ധാഭിഞ്ഞാ. സുഖാപടിപദാ വിപ്പാഭിഞ്ഞാ. തിവിധവിമോക്ഖോ നാമ സുത്തതോ വിമോക്ഖോ. അനിമിത്തോ വിമോക്ഖോ. അപ്പണിഹിതോ വിമോക്ഖോ. “തയോ അന്തരാ പരിനിബ്ബായിനോ”തി ഏതഥ ആയുക്കപ്പസ്സ പരിയന്തം അപത്വാ അന്തരാ ഏവ കിലേസപരിനിബ്ബാനപത്ത്വാ അന്തരാപരിനിബ്ബായി നാമ. സോ തിവിധോ. ആയുക്കപ്പസ്സ പഥമഭാഗേ പരിനിബ്ബായി, ദുതീയഭാഗേ, തതീയഭാഗേതി. ഇമേ തയോ അന്തരാ പരിനിബ്ബായിനോ നാമ. ഉപഹച്ചപരിനിബ്ബായി നാമ ആയുക്ക പരിയന്തേ പരിനിബ്ബായി. ഉദ്ധം മുഖോ വട്ടസോതോ ഏതസ്സാതി ഉദ്ധംസോതോ. അകനിട്ഠം അവസ്സം ഗമിസ്സതീതി അകനിട്ഠഗാമീ. വിപസ്സനാ കമ്മം സസഞ്ചാരം സപ്പയോഗം കത്വാ പരിനിബ്ബായി സസഞ്ചാര പരിനിബ്ബായി. സഞ്ചാരരഹിതേന സുഖേന വിപസ്സനാ കമ്മേന പരിനിബ്ബായി അസഞ്ചാര പരിനിബ്ബായി. “ദ്വാദസ സോതാപന്നാ”തി ഏകബീജികാ തയോ. തേ ഏവ ചതുഹി പടിപദാഹി ഗുണിതാ ദ്വാദസ. ദ്വാദസ സകദാഗാമിനോ പുഞ്ചേ വുത്തനയാ ഏവ.

ഏകച്ചാനം ഏവ അനാഗാമി അരഹന്താനം ഏവ. “അജ്ജേയാസിതസ്സാ”തി അധിഛാസിതസ്സ. മമേവിദന്തി നിട്ഠാനം കത്വാ റപിതസ്സ. ഗിലിത്വാ റപിതസ്സാതി വുത്തം ഹോതി. ബഹലേന മൂലേന കാമരാഗേന വിമുത്താ ബഹലരാഗവിമുത്താ. ആരുപ്പേസു ച തസ്സോ അരുപസമാപത്തിയോ ഏവ അത്ഥി. ന ചതസ്സോ രൂപസമാപത്തിയോ. തസ്മാ തത്ഥ അനുപുബ്ബനിരോധോ ന ലബ്ഭതി. “ആദിതോ പട്ഠായാ”തി അട്ഠസു സമാപത്തിസു പഥമജ്ജ്യാന സമാപത്തിആദി. തതോ പട്ഠായ. അനുപുബ്ബനിരോധോ നാമ പഥമജ്ജ്യാനേ പടിഘസത്താനാനത്തസത്താനം നിരോധോ. പടിഘസത്താ നാമ പഞ്ചവിഞ്ഞാണസത്താ. നാനത്തസത്താ നാമ കസിണ നിമിത്തതോ അഞ്ഞേസു നാനാരമ്മണേസു പവത്തമനോവിഞ്ഞാണ സത്താ. ദുതീയജ്ജ്യാനേ വിതക്ക വിചാരാനം നിരോധോതിആദിനാ അനുപുബ്ബ നിരോധോ. “തതോ പഞ്ചമജ്ജ്യാനം”തി പഞ്ചകന്ധേന വുത്തം. അട്ഠസമാപത്തി വചനം പന ചതുക്കന്ധേന വുത്തം. തദ്യഭയംപി പുഗ്ഗലാനുരൂപം ലബ്ഭതിയേവ. യുഗന്ധം നാമ ദ്വന്ദ്വബന്ധനം, സമമവിപസ്സനാനം യുഗന്ധന്തി വിഗ്ഗഹോ. “സമാപജ്ജന വുട്ഠാന വിപസ്സനാവസേനാ”തി ഏതഥ വസിഭാവപത്ത്വം സമാപജ്ജനഞ്ച വുട്ഠാനഞ്ച ഗഹേതഞ്ച. അത്തനോ സരീരാ ബദ്ധേസു പരിക്ഖാരേസു സമാപത്തിബലേനേവ അന്തരായാഭാവതോ വിസും അധിട്ഠാതഞ്ച കിച്ചം നത്ഥിതി വുത്തം “അത്തനോ സരീരാബദ്ധേ പരിക്ഖാരേ റപേത്വാ”തി. “നാനാബദ്ധാനീ”തി നാനാറാനേഹി ആബദ്ധാനി. നാനാറാനേസു റപിതാനീതി വുത്തം ഹോതി. “പരിസ്സയേനാ”തി അന്തരായേന. മാവിനസ്സന്തുതി വാ നാനാബദ്ധ അവികോപനം അധിട്ഠാതഞ്ച. തദാ വുട്ഠഹാമിതിവാ സഞ്ചപ്പതിമാനനം അധിട്ഠാതഞ്ച. ഏവം സത്ഥുപക്കോസനംപി.

“അദ്ധാനപരിച്ഛേദോ”തി അത്തനോ ജീവിതകാലസ്സ ഉപപരിക്ഖണം.
മരണഞ്ഹി നാമ സമാപത്തിബലേനപി പടിബാഹിതും ന സക്കാഹോതി.
അന്തോ സമാപത്തിയഞ്ച മരണേ സതി സബ്രഹ്മചാരിസു കത്തബ്ബവത്തം ന
കരേയ്യ. ഏതഞ്ഹി വത്തം യം അരിയസാവകാനം മരണാസന്നേ
സബ്രഹ്മചാരിനം വാ ഉപട്ഠാകാനം വാ അപ്പമാദകമാനു സാസനികമ്മം.
സമാപത്തിയം വാ അഞ്ഞതിത്ഥിയാനം ഗരഹാ വിവജ്ജനത്ഥം. ഏവഞ്ഹി തേ
ഗരഹേയ്യും. ഗോതമസാവകാനം നിരോധസമാപത്തി നാമ ഏകം മരണമുഖം.
യം സമാപജ്ജന്തോ അസുകോ ഭിക്ഖു മരണം ഗച്ഛതി. അനരിയ കമ്മം
ഹേതന്തി.

“യദത്ഥം”തി പടിപത്തി രസസ്സാദത്ഥം. “തദത്ഥേ”തി തസ്ഥിം അത്ഥേ.
നിരാമിസ സുഖം നാമ ആമിസരഹിത സുഖം. ദുവിധഞ്ഹി സുഖം
സാമിസസുഖഞ്ച നിരാമിസസുഖഞ്ച. തത്ഥ യേ ലോകേ ഇട്ഠ കന്ത മനാപിയാ
പഞ്ചകാമഗുണാ നാമ അത്ഥി. തേ കിലേസേഹി ആമസിതബ്ബത്താ ആമിസാ
നാമ. യഞ്ചസുഖം തേ ആമിസേ പടിച്ച് ഉപ്പജ്ജതി, തം സാമിസസുഖം നാമ.
യം ലോകേ ദിബ്ബം സുഖം മാനുസകം സുഖന്തി മമായന്തി. യഞ്ച അനുഭവന്തം
മഹാജനം സബ്ബാനി അപായഭയ വട്ടഭയാനി സമ്പരിവാരേന്തി. ത്യാനസുഖ
മഗ്ഗസുഖ ഫലസുഖ നിബ്ബാനസുഖം പന നിരാമിസസുഖം നാമ. യം
നേക്ഖമ്മസുഖന്തി ച പവിവേകസുഖന്തി ച ഉപസമസുഖന്തി ച
സമ്ബോധിസുഖന്തി ച വിമുത്തീസുഖന്തി ച അരിയസുഖന്തി ച
അനവജ്ജസുഖന്തി ച വുച്ചതി. യഞ്ച അനുഭവന്തം അരിയജനം സബ്ബാനി
അപായഭയ വട്ടഭയാനി സമ്പരിവജ്ജന്തി. “അസ്സാദിതബ്ബട്ഠേനോ”തി
കിലേസപലിബോധേഹി വിമുത്തത്താ വിപുല ഗമ്ഭീര സന്ത പണീതരസത്താ
ച അഹോസുഖം അഹോസുഖന്തി ഉദാഹരന്തേനപി അസ്സാദിതബ്ബട്ഠേനോതി.

കമ്മട്ഠാനസങ്ഗഹാനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

നിഗമഗാമാസു.

൨൬൨. ചരിതബ്ബന്തി ചാരിത്തം. ദസകുസലകമ്മപഥധമ്മജാതം.
“കുലാചാരേനോ”തി കുലപരമ്പരതോ ആഗതേന ആചാരേന. “ഞാതി മിത്ത ധന
ഭോഗസമ്പത്തിയാ”തി ഹേതുഅത്ഥേ കരണവചനം. “വിസാലേ”തി വിപുലേ.
“തേനോ”തി തസ്സപദസ്സ വിഭത്യന്ത ദസ്സനം. “സദ്ധായാ”തി രതനത്തയേ
അവേച്ചപ്പസാദസദ്ധാവസേന. “അഭിപുഡ്ഡാനം”തി ഹാനഭാഗിയ
ഠിതിഭാഗിയഭാവം അതിക്കമ്മവിസേസഭാഗിയ നിബ്ബേധഭാഗിയ
ഭാവപത്തിവസേന അതിസ്സയ വുഡ്ഡാനം. “പരിസുദ്ധാനഞ്ചോ”തി
അത്തുക്കംസന പരവമ്ഭനാദി ദോസേഹി പരിസുദ്ധാനഞ്ച. നം നം ജനം
പാതിരക്ഖതീതി നബ്ബോ. ദിട്ഠദിട്ഠേസു മേത്താവിഹാരിതി വുത്തം ഹോതി.
ആവ്ഹാതബ്ബോതി അവ്ഹയോ. നാമം. നബ്ബോ ഇതി അവ്ഹയോ അസ്സാതി
നമ്പവ്ഹയോതി വചനത്ഥോ. “പണിധായാ”തി പത്ഥേത്ഥാതി അത്ഥം
നിവത്തേതി “ഭുസം നിയായാ”തിആദിനാ. “ഉപാദായ പടിച്ച്ചാ”തി തസ്സ പദസ്സ
പരിയായദസ്സനമേതം. “അത്തനോ മന്ദബുദ്ധീനം”തി പച്ചക്ഖേ ധരമാനാനന്തി
അധിപ്പായോ. തേനാഹ “പച്ഛിമ ജനാനം വാ”തി. അനുകമ്പനം അനുകമ്പോ.
കഥം നു വോ ഇമേ ജനാ അഭിധമ്മത്ഥേസു സുഖേന ആജാനേയ്യന്തി ഏവം
പവത്തോ ചിത്തബ്ബാപാരോ. അത്ഥതോ അനുദയസങ്ഖാതാ കരുണായേവ.
തേനാഹ “അനുദയം കാരുണ്യം”തി. “പത്ഥിതം”തി വാ സാധുവതസ്സ യം മേരോ

ഏവരുപം പകരണം കരേയ്ക്കാതി ഏവം ചിരകാലം പത്മിതം ആസിംസിതന്തി അരേമാ. “ഖുദുസിക്ഖാടീകായം”തി പോരാണടീകം സന്ധായ വുത്തം. സോമവിഹാരോത്പേവ പഞ്ഞായിത്ഥ തസ്മിം ദീപേതി അധിപ്പായോ. ഗാമായം “അമാ”തി തസ്മിംകാലേ. “ഏത്ഥാ”തി ഏതസ്മിം നഗരേ. “സദ്ദോ”തി കസ്മാ രാജാ ഏവരുപം മങ്ഗലഹത്ഥിം ബ്രാഹ്മണാനം അദാസി. നേതം പതിരുപം യം രഞ്ഞാ കതന്തി ഏവം പവത്തോ അമനാപസദ്ദോ. “ഭേരവോ”തി ഭീരുതാജനകോ ഭയാനകോ. “സിവിനം”തി സിവിരട്ഠവാസീനം. “രട്ഠവഡ്ഡന്തേ”തി രട്ഠം വഡ്ഡന്തേതി രട്ഠവഡ്ഡന്തോ. ഹത്ഥിനാഗോ. സോ ഹി ലക്ഖണസമ്പന്നോ ആജാനിയോ ഹോതി. യസ്മിം രട്ഠേ തം അഭിമങ്ഗലം കരോന്തി, തസ്മിം രട്ഠേ ദേവോ സമ്മാ വസ്സതി, നാനാഭയുപദുവാ തസ്മിം നുപ്പജ്ജന്തിതി ലോകസമ്മതോ മങ്ഗലഹത്ഥീ ഹോതി. തേന വുത്തം “സിവിനം രട്ഠവഡ്ഡന്തേ”തി. “വിത്ഥിണ്ണോ”തി വിത്ഥാരിതോ. അതിവിത്ഥാരോതി വുത്തം ഹോതി. ധനീയന്തി മഹാജനേഹി ദട്ഠം പത്മീയന്തിതി ധത്താ. മഹിദ്ധികാ. അധിവസന്തി ഏത്ഥാതി അധിവാസോ. ധത്താനം അധിവാസോതി സമാസോ. അജ്ജ്യാവസിംസു ഏത്ഥാതി അജ്ജ്യാവുത്ഥം. കിത്തിഗുണവസേന ഉദേന്തി ഉഗ്ഗച്ഛന്തിതി ഉദിതാ. ഉദിതാനംപി ഉദിതോതി വിഗ്ഗഹോ. തേനാഹ “നഭമജ്ജേയേ”തിആദിം. സാരജ്ജനം സാരദോ. വിഗതോ സാരദോ യസ്സാതി വിസാരദോ. വിസാരദസ്സ ഭാവോ വേസാരജ്ജം. പരിയത്തിയം വേസാരജ്ജം പരിയത്തിവേസാരജ്ജം. തേപിടകപരിയത്തിയം വേയുത്തിയത്താണം. തം ആദി ഏതിസ്സാ പഞ്ഞായാതി പരിയത്തിവേസാരജ്ജാദി പഞ്ഞാ. പാപതോ ലജ്ജനസീലാതി ലജ്ജിനോതി ആഹ “പാപഗരഹിനോ”തി. പാപം ധമ്മം ഗരഹന്തിആദിനവം കഥയന്തി സീലേനാതി പാപഗരഹിനോ. “അനുസ്സരന്തു”തി പുനപ്പുനം സരന്തു. വിസേസേന ഭവന്തി വേപുല്ല്യം ഗച്ഛന്തിതി വിഭവാ. പുത്താനി ച താനി വിഭവാചാതി പുത്തവിഭവാ. വിപുലപുത്താനീതി ദസ്സേതും “വിപുലാനം”തിആദിമാഹ. അനുത്തരിയ ധമ്മാ നാമ ദസ്സനാനുത്തരിയ സവനാനുത്തരിയാദയോ. ലോകേ ബഹുസു ദസ്സനേസു ഇതോ ഉത്തരം അത്തം ദസ്സനം നാമ നത്ഥീതി ദസ്സനാനുത്തരിയം. രതനത്തയദസ്സനം. ചതുസച്ചദസ്സനഞ്ച. രതനത്തയഗുണകമാസവനം , ഖണ്ഡായതന ധാതു സച്ചപടിച്ഛസമുപ്പാദകമാസവനഞ്ച സവനാനുത്തരിയം നാമ. തേസു രതനത്തയാദീസു സദ്ധാ പടിലാഭോ ലാഭാനുത്തരിയം നാമ. തേസമേവ പുനപ്പുനം സരണം അനുസ്സതാനുത്തരിയം നാമ. രതനത്തയേ ചതുഹി പച്ചയേഹി വാ വത്തപ്പടിവത്തകരണേന വാ പരിചരണം പാരിചരിയാനുത്തരിയം നാമ. ബുദ്ധപഞ്ഞത്താസു തീസു സിക്ഖാസു സമാദായ സിക്ഖനം സിക്ഖാനുത്തരിയം നാമ. താദിസേ പഞ്ഞാവദാതഗുണസോഭാദികേ ഗുണേ അവസ്സം ഭജന്തി പാപുണന്തിതി താദിസഗുണഭാഗിനോ. “ഭവിസ്സാമാ”തി ഭവിതും ഉസ്സാഹം കരിസ്സാമാതി വുത്തം ഹോതി.

ദീപനിയാ നിഗമഗാമാസു.

“ബസ്ഹ്യുസുത്തചമ്മേകമ്ഹീ”തി ഏത്ഥ “ബസ്ഹ്യു”തി അട്ഠസങ്ഖ്യായ സങ്കേത വചനം. “ചമ്മം”തി ദ്വിസങ്ഖ്യായ. ഏകഞ്ച ദുകഞ്ച സുത്തഞ്ച അട്ഠചാതി ഗണനക്കമോ. സഹസ്സ ദ്വിസത അട്ഠസങ്ഖ്യാതേ സാകേതി അരേമാ. ഏസനയോ പരതോ “നവപഞ്ച ചമ്മേകമ്ഹീ”തി പദേപി. ഗാമാവണ്ണനാസു. നഗരതി ന ചവതീതി നഗരം. മാവരിയന്തി വുത്തം ഹോതി. “രഞ്ജേതീ”തി

രമേതി. വേമസുഭിക്ഖതാദിഗുണേഹി അനാഗതേ ജനേ ഗമാപേതി, ആഗതേ അഞ്ഞമ ഗന്തും ന ദേതീതി വുത്തം ഹോതി. രോഹിതമിഗാ നാമ സുവണ്ണവണ്ണമിഗാ. “സാകേ”തി സാകനാമേന രഞ്ഞാ പുന സങ്ഖതത്താ ഇമം കലിയുഗം സാകന്തി വുച്ചതി. യം ഏതരഹി സാക്രരാജന്തിപി വോഹരന്തി. സാകരാജാ ച നാമ ഉത്തരാപമേസു ഏകോ ഗന്ധാരരാജാ. യം ജേട്ഠകം കത്വാ ഭിന്നലദ്ധികാ വജ്ജിഭിക്ഖു ഇമം ധമ്മ വിനയം മഹാസങ്ഘികം നാമ സങ്ഗഹം ആരോപേന്തി. സോ ച ധമ്മവിനയസങ്ഗഹോ ഉത്തരാപമേസു വത്തതി. വേസാലിയം യസന്തേര സങ്ഗഹോ പന ദക്ഖിണാപമേസൂതി. ചത്താരിയുഗാനി നാമ ലോകേ പഞ്ഞപേന്തി സത്യയുഗം, ദ്വാപരയുഗം, ത്രേത്രയുഗം, കലിയുഗം, ത്തി. യുഗന്തി ച ആയുപരിമാണം വുച്ചതി. ഇദാനിപന കലിയുഗം വത്തതി. തേന വുത്തം “സാകേതി കലിയുഗേ”തി. പാപയുഗേതി അത്ഥോ. “ല തീ”തി സാലിക്ഖേത്താനം സോധനട്ഠാനത്താ ഏവം മുമ്മദേസവോഹാരേന ലദ്ധനാമം അരഞ്ഞം. തം പന മുന്ദാഗരസ്സ ഏസന്നേ പഞ്ചധനുസതികേ പദേസേ ജാതം. “വിസ്സുതേ”തി വിസേസേന കിത്തിതേ. സാരഞ്ച അസാരഞ്ച വിവേചേന്തി വിചാരേത്വാ ജാനന്തിസീലേനാതി സാരാസാര വിവേകിനോതി വചനത്ഥോതി.

ഇതി പരമത്ഥദീപനിയാ അനുദീപനാ നിട്ഠിതാ.

൧. പരമത്ഥദീപനീ നാമ, യേന മേരേന സാ കതാ.

തേനേവേ സാ കതാ ഹോതി, അയം തസ്സാനു ദീപനീ.

൨. അട്ഠസത്തദ്ധയേകമ്ഹി, സാകേ സാ ജേട്ഠമാസകേ.

കാളേ നവമിയം ദിവാ, മജ്ജന്ഹികേ നിട്ഠം ഗതാ.

അനുദീപനീ നിട്ഠിതാ.